गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]

अनुक्रमांक ૨૦૬૬ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम બહુરૂલ મસાએલ

विषय ૫૭ : ૪૩ ૩૬૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૦૬૬
૫૭:૫૨ ૪૬૮

1/1908 ~~143~~ 14

બહેરૂલ મસાએબ.

યાને

મુસીબતોનો દરયા.

જેની અંદર પંજતને પાક અલયહે મુસ્સલામ અને
કરબલાના શહીદોની મુસીબતોની રીવાયતો, ફઝાએલ
મોઅજીઝા, હદીસો નસીહતો હીકાયતો વી૦ વી૦ની
ઊરદુ ભાષામાં ૫૦ મજલીસ છે.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઈલ.

અધીપતિ રાહેનજાત અને નુરેઇમાન, કુરઆને શરીફની
તફસીર તોહફતુસ્સાએમીન, હદીકએ શીઆહ
વી૦ વી૦ ૧૦૯ કીતાબોના કર્તા.

અમદાવાદ.

તા. ૧૫ મી શવ્વાલ સન ૧૩૨૫ હી૦ પ્રત ૫૦૦

કીં. રૂ. ૨ ઊંચા કાગળવાળીના રૂ. રાા પોસ્ટેજ ૦)≡ આફ્રીકા ૦ા=

હસ્નાઅશરી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ--અમદાવાદ.

કુરઆને શરીફની

૨૦૬૬

ગુજરાતી તફસીર.

આપણને અરધી રાતના ટેલીગ્રાફ આવે છે તો જ્યાં સુધી તે વંચાવીને તેના ઉપર અમલ ન કરીએ ત્યાં સુધી ચેન પડતું નથી, તો આપણા માલીકો મુખ્તારનું ફરમાન જેને "કલામે ખુદા" કહીએ છીએ તેમાં શું શું અને કેવી કેવી બાબતો છે તે જાણવાથી અજાણ રહેવું બને ખરૂં ? વળી હાલ ખુદાના ફઝલો કરમથી ગુજરાતી ભાષામાં કુરઆને શરીફની તફસીર મવકે મવકે તાવીલ સાથે અમોએ છાપી છે જે વિશે વધારે ખુલાસો લખવાની જરૂર નથી કેમકે તે ઘણે ઠેકાણે પોંહચી ચુકી છે અને બોરાદરોના ઘર તેમજ દીલને નુરાની આંખોને રોશન કરી ચુકી છે. કરબલા, લખનઉ, હેદરાબાદ વી૦ ના મ્હોટા મ્હોટા આલીમોની નજરેથી ગુજરી ચુકી છે, તેઓએ સાંભળીને ઘણા સારા સર્ટીફીકેટ આપ્યા છે જેમાંના ઘણુભાગે છપાઇ ચુકયા છે, તેમાં મોટા ૨૬૦૦ પેજ છે, પાકા પુંઠાની દસ દસ સીપારાની ૩ જીલદ છે પહેલા ભાગના રૂ ૧૨ ત્રણે જીલદના રૂ ૩૦ આફ્રીકા તરફ ૩ ભાગ જઇ ન શકવાથી પાંચ ભાગ કર્યા છે પોસ્ટેજ વી૦ સુધાં પાંચે ભાગના રૂ ૩૪ તેની ગોઠવણ એવી છે કે અરબી વાંચી શકનાર માટે અરબી આયતો, અરબી વાંચી ન શકે તેના માટે તેનીજ પાછળ ગુજરાતી મોટા ઉંચા હરફોમાં આયતો છે, વળી શબ્દી તરજુમો સમજવો હોય તેના માટે દરેક શબ્દની નીચે તરજુમો, અને ખુલાસો જાણવો હોય તો તફસીર, અહલેબેત અ૦ની ફઝીલત વી૦ વી૦ થી ભરપુર છે, માટે આવી નેઅમતે ઉઝમાથી મહરૂમ ન રહો,

બહરૂલ મસાએબકી મજલીસોંકી ફેહરીસ્ત.

મજલીસ.	અહવાલ.	સફ્હા.
૧ લી મજલીસ	હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસતફા સ૦ કી ઝીયારત કે ફ્જાએલ ઔર સયરાબ કરના હઝરતકા એક ગુલામકો, ઔર ખાતેમા હઝરતકી વફાતકે બયાનમેં.	૭
૨ રી મજલીસ	હઝરત અલી અ૦ કે ફઝાએલ ઓર હામાન મરદુદકા જહન્નમસે હઝરતે રસુલે ખુદા સ૦ કે પાસ આના; ઔર ખાતેમા શહાદતે હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીનમેં.	૧૩
૩ રી મજલીસ	જનાબે ફાતેમએ ઝહરા અ૦ કી કનીઝોંકી ફ્ઝીલત ઔર કરામત ઔર ખાતેમા વફાતે જનાબે ખાતુને જન્નતમેં.	૨૪
૪ થી મજલીસ	હઝરતે ઇમામે હસન અ૦ કે ફઝાએલ ઔર ઉન જનાબકા ચીનકે બાદશાહકી લડકી ઔર ઉસકે વઝીરકે લડકેકો ઝીંદા કરના ઔર ખાતેમા આપકી શહાદતકે બયાનમેં.	૩૦
૫ વી મજલીસ	આસમાન ઔર ઝમીન પૈદા હોનેકી આયત, ઔર હારૂનરશીદ વ બહલુલકી હીકાયત, ઔર રવાનગી ઇમામે હુસયન અ૦ કી મદીનેસે; ઔર ખાતેમા સવારીએ કરબલાકી કયરીયત પ...	૩૬
૬ વી મજ[illegible]સ	અહલે દોઝખ બદશીકલ હોજાએંગે ઉસકી આયત; ઔર હીકાયત અબદુલ્લાકી, ઔર દુસરી આયત જહન્નમકે સાત દરવાઝે હય, ઔર હીકાયત એક ઝઇફાકી ઔર મ[illegible]લીસે ઇમામે હુસયન અ૦ કી બરકતસે બામારોંકા શફા પાના ઔર એક ઔરતકા મજલીસમેં હંસના, ખાતેમા શા[illegible]કી રીવાયતપર...	૪૪
૭ વીં મજલીસ	રીવાયતે ઝોહરી ઇમામે ઝૈનુલ આબેદીન અ૦ કા શાદીકી મજલીસમેં [illegible]સ ઇનકાર ફરમાના, ઔર મઝલુમે કરબલાકી મજલીસમેં જાના, ઔર ઇમામ[illegible] સરકા [illegible]સરાનીકે દૈરમેં રહના.	૫૧
૮ વી મજલીસ	નેક લોગોંકે હરમેં આયત ઔર જરીહ આબીદકી હીકાયત, ઔર ખાતેમા શહાદતે વહબ બીન અબદુલ્લાહ કલબીકી મુસીબતપર ...	૫૫
૯ વી મજલીસ	જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ કા એક નામ મોઅઝ્ઝીન હૈ ઔર કયામતમેં આપ સાત નામોસે પુકારે જાએંગે, વગયરા ઉનકી વિલાદત વ શહાદતકા અહવાલ.	૬૦
૧૦ વી મજલીસ	અતીઉલ્લાહ આયતકી તફસીર, ઔર હદીસે મનમાત, ખાતેમા જનાબે મુસલીમ અ૦ ઔર હાનીકી શહાદતપર	૬૫
૧૧ વી મજલીસ	વિલાદત વફાત જનાબે અબ્બાસ ઔર ફરઝંદ ગરદાનના જનાબે સૈયદાહકા, ઔર ભેજના અબ્બાસકા અપને ભાઇયોંકો મૈદાનમેં, ઔર હસરત કરના કે સરે ઇમામ કીસકી ગોદમેં રહેગા. ઔર ખોલના આંખ વકતે શહાદત ઔર મુનકલીબ હોના નકશેકા	૭૧
૧૨ વી મજલીસ	મોઅમીનકી સીફાત વગએરાહ ઔર મુસલીમ બીન ઔસજાહ વ હબીબ બીન મઝાહેરકી રીવાયત ઔર મુસીબતકા બયાન. ...	૭૭

૧૩ **વી મજલીસ** જનાબે અમીર અ૦ કે ફઝાએલ, ઔર આસમાનસે રૂકબાહ નાઝીલ હોના, ઔર આવાઝ આના ઝમીન વગૈરાસે ઇસ્તેગાસએ ઇમામપર, ઔર ગીરના અલી અસગરકા ગહવારેસે ઓર શહાદત ઉસ માઅસુમકી. ... ૮૪

૧૪ **વી મજલીસ** ખુદાવંદે કરીમ મોઅમેનોકે હાલકી ઇસલાહ ફરમાતા હુએ, ઓર કયામતકે રોઝ જનાબે ફાતેમાહ અ૦ મોહીબ્બોંકી શફાઅત કરેંગી, ઔર ઉનૂ માઅસુમાકા મએદાને હશ્રમેં આનેકાં કયેફીયત ૯૨

૧૫ **વી મજલીસ** કુરઆનમેં જો સાબેકુનકી આયત હય ઉસસે મુરાદ જનાબે અમીર અ૦ હૈંય, ઔર તારીખે વીલાદત વ શહાદત વ મોઅજીઝાત વ બયાને શહાદતે ઇમામે હસન અસકરી અ૦ ખાતેમા રીવાયતે દયરે નસરાની ... ૯૫

૧૬ **વી મજલીસ** ફઝાએલે જનાબે અમીર અ૦ વ શહાદતે અલી અકબર અ૦ ઔર જંગ બાતારૂક વ બકર, ઓર જનાબે ઝયનબ અ૦કા નાઅશે અકબરપર આના૧૦૨

૧૭ **વી મજલીસ** ઇમામે હસન અ૦ કે ફઝાએલ, ઔર મોઅજીઝે, ઔર શામીકે સાથ મેહરબાની કરના ! ઔર આપકી શહાદતકા બયાન. ... ૧૦૮

૧૮ **વી મજલીસ** એક ઝઇફાકા ઇમામે હુસએન અ૦ કે નામપર પાની પીલાના ઔર ઉસકા જનાબે ફાતેમએ ઝહરા વ અલાએ મુરતઝા અ૦કા દીદાર નસીબ હોના ઔર જન્નતકી સનદ મીલના ખાતેમા મુસીબતે અહલે હરમમેં ઓર યઝીદકે દરબારમેં જનાબે સકીનાકા ઇઝતેરાબ કરના. ૧૧૫

૧૯ **વી મજલીસ** એક મોઅમેનાકા શહીદ હોના. ઔર જનાબે અલાયે મુર્તઝા અ૦ કા ઉસકો ઝીંદા કરના ઔર બાઅદ ઉસકે ઉસ નેક અંજામસે એક લડકા પયદા હોના; ઔર ઉસકા શાદી કરતેહી ઇમામે હુસએનપર રોઝે આશુરા કુરબાન કરના ઓર ખાતેમા જનાબે કુબરાકે બયેનપર. ૧૨૧

૨૦ **વી મજલીસ** ચમકના પેશાની વગલેકા ઇમામકે ઔર આના બચ્ચએ આહુકા ઓર ચાર મકામપર ઇમામકો ગુસ્સા આના ઔર જંગ ઓર શહાદત હઝરતકી ઔર મોહલતે નમાઝે અસ્રમીલની ઇમામકો. ૧૨૫

૨૧ **વી મજલીસ** હદીસે તાસ. ઔર ઉસકી મીસાલેં બયાન ફરમાના, ઔર મુસય્યબકા આઠ હજાર આદમી લેકર જનાબે મઝલુમે કરબલા ઇમામે હુસેએન અ૦ કી મદદકો જાના ૧૩૧

૨૨ **વી મજલીસ** આયત ખુદાકી નેઅમતોંકો કોઇ શુમાર નહીં કર સકતા, ઔર હદીસ બયાનમેં ઉસ સવાબકે જો ફકત નીય્યતસે મીલતા હુએ, ઔર જનાબે અમીરકા દો ઝાએરાકી મદદ કરના ઔર જનાબે ઝયેનબકા ઇમામે હુસએનકો ચાર મરતબા એહ.ર કરના ૧૩૭

૨૩ **વી મજલીસ** અહલેબયેતકી મોહબ્બત વાજીબ હોનેકા બયાન ઔર એક અઝાદારકા અપને બેટેકો વાસ્તે મજલીસકે બેચના. વ શહાદત અબદુલ્લાહ બીન હસન ઔર ઇમામે હુસૈન અ૦ કી ૧૪૨

૨૪ **વી મજલીસ** ફઝાએલે ઝીયારતે ઇમામે હુસેન ઓર મુલાકાત એક જીનકી દાઅબીલસે ઔર રીવાયત જાઅફર જીનકી. ૧૪૭

૨૫ **વી મજલીસ** ફઝાએલે દુરૂદ વ હીકાયતે મુરગ વગએરાહ; ઓર બયાન દો નમાઝે

જમાઅતકા, ઔર ઇમામકા નમાઝે અસર પડહના. ... ૧૫૨
૨૬ વી મજલીસ જનાબે ઇમામે રઝા અ૦ કી ઝીયારતકા સવાબ; ઔર હાલ માઅસુ-
મએ કુમ, ઔર અહાલે શામ વ દાખીલ હોના અહલેબએતકા દરબારે યઝીદમેં,
ખાતેમા બયાન શીઅરે દો રહમકા ૧૫૬
૨૭ વી જમલીસ વિલાદતે જનાબે ઝયનબ અ૦ ઔર ઉન મોઅજીઝાકા રસન બાંધના
ઔર ઉંટપર સવાર કરના અહલે બયતકો ૧૬૧
૨૮ વી મજલીસ અપનેકો ઔર અપને અહલો અયાલકો અઝાબસે બચાનેકી આયત,
ઔર જનાબે લુકમાન ઔર ઉન્કે બેટેકી હીકાયત, ઔર ટોકરી બેચનેવાલે દીનદારકા
અહવાલ વ મુખતસર મસાએબ ૧૬૭
૨૯ વી મજલીસ દો મોઅમેનોંમેં સુલહ કરદેનેકી આયત, ઔર કિસ કારેખૈરમેં કિતને
દુર જાના ચાહીએ, ઔર ઇમામે રઝા અ૦ કા ઝાએરોંકી ખાતેર ઔર તોશેસે મદદ
ફરમાના, ઔર મઅસુમએ કુમકે મુકાએલેમેં મસાએબે અહલેબએત. ૧૭૨
૩૦ વી મજલીસ રિવાયતે કૈદ વરેહાઇએ શિઅ્ર વ દાખિલએ અહલેબૈત દરબારે યઝીદમેં
મિસ્લે કનીઝોંકે, ઔર ખાના લાના એક મોઅમેનાકા ... ૧૭૬
૩૧ વી મજલીસ ફઝાએલે જનાબે સય્યદહ. વ ઝીક્ર જેહઝ હઝરતે સોલયમાન અ૦કી
બેટીકા, ઔર તફસીલ જેહઝે જનાબે ફાતેમએ ઝહરા અ૦ કા; ખાતેમા મુસીબતપર
કે સાયા કરના ઇમામે હુસયન અ૦ કા રૂએ જનાબે ઝૈનબપર ઔર મીન્નત કરના
અહલેહરમકા વકતે ઝબાહ ઇમામ અલયહીસ્સલામ. ... ૧૮૦
૩૨ વી મજલીસ બેહહીસ્તકી તાઅરીફ, ઔર ગાએબ હોના સકીનાકા કરબલામેં, ઔર
રીવાયત ‘ શીરીંન ” કી ૧૮૫
૩૩ વી મજલીસ આવત હઝરતે ઇબરાહીમ અ૦ કા જનાબે પંજતને પાક અ૦ ઔર
ઓનકે મરાતીબ દેખના ઔર હઝરતે ઇબરાહીમકો નમરૂદકા પાની દેના, ઔર કર
બલામેં ફકીરકા પાની લાના, ઔર શહાદતે નસરાની ... ૧૯૦
૩૪ વી મજલીસ આરત મોઅમેનીન બેહીશ્તમેં રહેંગે, ઔર હદીસ ઉસ મતલબકી કે
મોઅમીનકે દીલમેં ખુશી પહોંચાનેસે કીતના સવાબ મીલતા હએ, ઔર અહલેબએ-
તકા મદીનેમેં પહોંચના ઔર મોહમ્મદ હનફીય્યાહકી બીમારે કરબલાસે મુલાકાત હોની
ઔર જનાબે ઝએનબ અ૦કે હાથોપર નીશાને રસન પાના. ... ૧૯૪
૩૫ વી મજલીસ પયગમ્બરકા શહાદતે ઇમામસે સઈયદાહકો ખબરદેના, વ નકલ ઝને યહુદ,
ઔર દાખેલએ અહલેબએત દરબારે યઝીદમેં, ઔર સરે ઇમામકા સદીના વસજ્જા-
દસે કલામ કરના. ૧૯૮
૩૬ વી મજલીસ ફઝાએલે ગીરયા ખ્વાબ ઇબ્ને અબ્બાસકા, ઔર શફા પાના દુખતરે
યહુદીકા, ઔર પાની છીડકના કબુતરકા અલીઅસગરપર ઔર મારના શીઅ્રકો પરીન-
દોંને અપની ચોંચોંસે ૨૦૪
૩૭ વી મજલીસ મહેમાન નવાઝીકે ફઝાએલ, ઔર મઝાહીરકા હઝરતે રસુલે ખુદા સ૦કી
દાઅવત કરના ઔર ચંદ બુઝરગોંકા રોઝે આશુરા પાની તલબ ન કરના. ૨૦૯
૩૮ વી મજલીસ અહલેબયતકો ફઝીલતકી હદીસ ઔર સૈયદા અલવીયાહકા રીવાયત

આર તફસીલ સરહાએ શોહાદા મુકાબેલ કીસ કીસ બાબોંકેથે ઔર રીવાયતે શબે આશુરા ૨૧૩

૩૯ વી મજલીસ રીઝક ઝીયાદાહ હોના વ કમ હોના ખુદાકી મશીયતપર હએ ઉસકી આયત, ઔર સાદાતકે સાથ એહસાન કરનેકી હદીસ, ઔર ઉસ શખસકી હીકાયત જીસ્ને અપની અવલાદપર સાદાતકો મુકદ્દમ રખા, ઔર રીવાયત સઇયદ મહેંદી કામુની, ઔર એક આલીમકે ખ્વાબકી ૨૧૯

૪૦ વી મજલીસ જનાબે અમીર અ૦કે ફઝાયલ, ઔર દો ઇસરાર ઝાહેર કરના સલમાન પર; ઔર મામુન રશીદકા દેખના એક મય્યીતકો; ઔર રીવાયતે મોહલીબ દીનદારકે બેટેકો; ખાતેમા મુસીબતપર મુસલ્લા બીછાના જનાબે રૂકય્યાહકા ઔર નાઝીલ હોના મહમુદ શીરીસ્તેકા. ૨૨૪

૪૧ વી મજલીસ ફઝાએલે અહલે ઇલ્મ, ઔર હીકાયત હઝરત યુનુસ અ૦કી, ઔર ચાર મકામપર ઇમામે હુસએન અ૦કા ખીયાલે ઉમ્મત ફરમાના. ... ૨૩૦

૪૨ વી મજલીસ “ નજવા ” આયતકે માઅને, ઔર હઝરતે રસુલે ખુદાસ૦સે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦કા દસ સવાલ કરના, ઔર જનાબે ઝયનબકા હઝરત અલી વ ફાતેમાહ અ૦સે સવાલ કરના, ખાતેમા જનાબે ઝયનબકા હઝરત રસુલકે રવઝેપર જાને વગયરાહકી મુનાંબતમેં. ૨૩૭

૪૩ વી મજલીસ પરહેઝગાર લોગોંકી હીકાયત ઔર હઝરતે યુનુસ અ૦કા અહવાલ ઔર મસાએબ વ સબરે જનાબે ઇમામે હુસએન અ૦કા બયાન. ... ૨૪૩

૪૪ વી મજલીસ ગુનેહગારોંકે હાથ પાઉં વગયરાહ ગવાહી દેંગે, ઔર હઝરતે સાજીદ અ૦કે ઝમાનેમેં એક ગાયકા બોલના; ઔર ખાતેમા મુસીબતે મુસાફરોંકાપર. ૨૫૦

૪૫ વી મજલીસ રોઝીકા તંગ વ ઝીયાદાહ હોનેકી આયત, ઔર ઉસ મોઅમીનકી હીકાયત જો સાદાતકો દેતાથા વોહ હ૦ અલી અ૦કે નામ લીખતાથા, ખાતેમા મુસીબતપર હીંદકે ખ્વાબ દેખનેમે ઔર અહલેબૈતકા શામમેં મજલીસ કરના ૨૫૪

૪૬ વી મજલીસ ખુદાકી રહમતસે નાઉમ્મેદ ન હોનેકી આયત, ઔર અબુનવાસ ઔર એક ગુનહેગારકા હીકાયત ખાતેમા જનાબે સય્યદુશ્શોહદા અ૦કી લાશ પામાલ હોનેમે ૨૫૭

૪૭ વી મજલીસ આયત ફીરીસ્તે ઇનસાનકી હીફાઝત કરતે રહેંએ, ઔર હીકાયત ઉસ જવાનકી જીસ્કે સીનેપર સાંપ બએઠાથા ઔર ફઝાએલે ગીરયા ઔર એક મોઅમેનાકા શામકે કયદખાનેમેં ખાના લાના. ૨૬૪

૪૮ વી મજલીસ હઝરતે ઇમામે હુસૈન અ૦ કા અહલેહરમસે વીદાઅ હોના, ઔર જનાબે શહરબાનુકી મુલાકાત હોના ઉનકે ભાઇ શહરયારસે. ... ૨૬૯

૪૯ વી મજલીસ આયત જઝાએ મુત્તકીનમેં ઔર મઝિમ્મતે દુન્યા ઔર દુન્યાકી લઝ્ઝત ૭ ચીઝોંમેં હએં ઔર હીકાયત અબુલ બકા ખાદિમે નજફકી, ઔર દાખેલા અહલે બયતકા દરબારે યઝીદમેં ઔર ઝીનદાનમેં આના ઝવજએ અબદુલ્લાહ હલબીકા ૨૭૩

૫૦ વી મજલીસ દુન્યાકી બેસબાતીકી આયત, ઔર હીકાયત ઉસ ફાસેકકી જીસ્ને હઝરતે મુસા અ૦ કે ઝમાનેમેં હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સ૦કી મોહબ્બતકે સબબસે નજાત પાઇ, ખાતેમા ફરંગનકી રીવાયત મુસીબત આમેઝપર. ૨૭૯

બહરૂલ મસાએબ.

યાઅને

મુસીબતોંકા દરયા.

બિસમિલ્લાહિર્ રહમાનિર રહીમ.

અલ્હમ્દો લિલ્લાહે રબ્બીલ આલમીન વસ્સલાતો વસ્સલામો
અલા ખયરે ખલ્કેહી મોહમ્મદિન વઆલેહિ તય્યેબીન
ત્તાહેરીનલ મઅસુમીનલ મઝલુમીન, વલઅનતુલ્લાહે
અલા અઅદાએહિમ અજમઇન એલા યવમિદ્દીન.

ખીદમતે બરાદરાને ઇમાની વ અખિલ્લાએ રૂહાનીમેં ખાકસાર ઉમ્મે-દવારે રહમતે ગફ્ફાર હાજી ગુલામેઅલી હાજી ઈસમાઇલ અરઝ કરતા હૈ કે મજલીસોંમેં પઢહનેકે વાસ્તે ઊરદુ શીરીન ઝબાનમેં ચહારદહ માઅસુમ અ૦ કે ફઝાએલ ઔર મસાએબકી રીવાયતેં ઔર જનાબે ઈમામે હુસયન અ૦ ઔર ઉનકે ભાઈ ભતીજે અસહાબ વગૈરાહકી શહાદતકે બારેકી રીવાયતેં લીખકર સબ ૪૦ મજલીસેં ઇનતેખાબ કરકે એક કીતાબ બનાકર ઉસકા નામ તારીખી "આફતાએ હદીકએ શહાદત" (શહાદતકે બાગકા આફતાબ) રખા, કયું કે વોહ હીજરી સન ૧૩૨૧ થા.

ઉસ્મેં અકસર રીવાયતેં 'બહુરૂલ ગુમ્મા' કી તીનોં જીલ્દોંમેંસે ઇનતેખાબ કરકે લીખી હૈ. ઔર બહુરૂલ ગુમ્મા મુઝફ્ફરપુરકે 'રઇસ' જનાબ નવ્વાબ સય્યદ 'હાજી મોહમ્મદ અલીખાં' સાહેબને તાલીફ ફરમાઇ હૈ, પહેલે દો જીલદેં તાલીફ કરકે સન ૧૨૯૬ હીજરીમેં છપવાકર વકફ કરદીં, ઔર જહાં જહાં મુનાસીબ હુવા મીસલ કરબલા, કાઝમૈન, હૈદરાબાદ, મદરાસ, બમબઇ. કલકત્તા, દહલી, લખનઊ, વગૈરહ વગૈરહ મેં ખુદ જાકર શાએકીનકો પોંહચાઈ, ઊસ્કે બાઅદ અસી મરગુબ વ દીલ પસંદ હુઇ કે છાપખાને વાલોંને કઈ મરતબા છપવા છપવાકર બેચકર દીન દુન્યાકા ફાયદા હાસીલ કીયા. ઇસકે બાદ કીસીકો હકીકતમેં કુછ

શક પૈદા હુવા બાઅઝોંકો હસદ હુવા ઈસ સબબસે કહને લગેં કેપુલાન રીવાયત ઝઇફ હૈ કુલાન રીવાયત સહીહ હોનેકી ખબર નહીં વગયરા, લેહાઝા જબ વોહ જનાબ કરબલાએ મોઅલ્લા તશરીફ લેગએ તગ તમામ હકીકત બયાન કરકે ઓલમાએ દીનસે પુછા કે અગર કોઇ શખસ કીતાબ તાલીફ વ તહરીર કરે ઔર ઉસમેં અઈમ્મએ તાહેરીનકે ફઝાએલ વ મસાએબકી હદીસેં ઔર રીવાયતેં ઇસતરહસે લીખે કે જો કુછ ઝાકીરોંસે સુનાહો યા ઊનકી બયાઝોંસે સુનાહો યા કીસી કીતાબમેં લિખાહો ઔર રીવાયત ઝઇફ વગૈરાકા ખીયાલ કીયા ન હો તો શરઅન ઐસા શખસ ગુનેહગાર ઓર લાએકે અઝાબહે યા ખુદાકે નઝદીક સવાબકા હકદારહોગા?

તો તમામ ઓલમાને ફરમાયા કે રીવાયત ઝઇફ હો યા કૈવી લીખને વાલેકો સવાબ હોગા, મગર શરતહૈ કે કોઈ બાત મુખાલેફે ઊસુલ ન હો, ઔર કોઇ અમ્ર ખીલાફે શાને અઈમ્માહ વરસુલ નહો, તબ ઉન જનાબને કઈ આલીમ જયસાકે જનાબે મરહુમ શેખ ઝૈનુલ આબેદીન સાહેબ અઅલલ્લાહો મકાંમોહુ, ઔર જનાબે મીર આગાં સાહેબ કીબલા દામઝીલ્લહુ, વગૈરાકે પાસસે તકરીઝ (સર્ટીફીકેટ) લીખવાકર "બહુરૂલ ગુમ્માકી તીસરી જીલ્દમેં છપવાદી. ઔર ઇસ હકીરને તુલકે સબબસે ઉસ્કી નકલ નહીં લીખી, જીસ્કા જીચાહે અસ્લ કીતાબમેં દેખ લેવે.

હદીકએ શહાદતકી તમામ નકલે ખલાસ હોનેસે અબ દુસરી ૫૦ મજલીસે ઇન્તેખાબ કરકે યેહ કીતાબ લીખી ઔર નામ ઇસ્કા **બહૅરૂલ મસાએબ** રખા.

ઊમ્મેદહૈ કે હકતઆલા બ તસંદુકે અહલેબૈતે અતહાર કબુલ ફરમાકર રોઝે હશર નજાત દેકર રસ્તગાર કરેગા, ઔર આપ હઝરાત હરહાલમેં દોઆએ ખૈરસે યાદો શાદ ફરમાએ.

અહમદઆબાદ તા૦ ૧૩ માહે રજબ સન ૧૩૨૫ હીજરી.

મજલીસ ૧ લી.

હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદ મુસતફા સ૦ કી ઝીયારત કે ફજાએલ, ઔર સયરાબ કરના હઝરતકા એક ગુલામકો; ઔર ખાતેમા હઝરતકી વફાત કે બયાનમેં

"કાલ રસૂલુલ્લાહ સ૦ મનઅતાની ઝાએરન વજબત લહુ શફાઅતી. વમન વજબતલહુ શફાઅતી, વજબતલહુલ જન્નાહ" યાઅને ફરમાયા હઝરતે રસુલે ખુદા સ૦ ને જીસને મેરી ઝીયારતકી ઉસકી શફાઅત મુજહપર વાજીબ હુઇ આર જીસકી શફાઅત મુજહપર વાજીબ હુઈ ઊસપર બેહીશ્ત વાજીબ હુવા.

"વમન ઝારા રસુલુલ્લાહે, કાના ઝારલ્લાહે તઆલા ફવકા અઁરશેહી" ઔર એક હદીસમે હએ જીસને જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કી ઝીયારતકી ઉસ્ને ગોયા અરશપર ખુદાકી ઝીયારતકી.

મોઅમેનીન જનાબે સય્યદુલ મુરસલીન ખાતેમુન્ન બીયીનકો જનાબે બારી ઇઝ્ઝ ઇસમોહુને અપની કુદરતે કામેલાહસે ઇસકદર ફઝાએલ વ મોઅજીઝાત અતાકીયે હંયે કે બશરસે ઉનકા એહાતા મુમકીન નહીં મીનજુમલા મોઅજીઝાતે હઝરતકે એક યેહ હંએ સાહેએ "હુઝનુલ મોઅમેનીન" લીખતે હંએ એક મરતબા એક કાફેલા અરબકા કીસી સફરસે આતા થા, ઇત્તેફાકન રાહ ભુલકર એક સહરાએ વહશતનાકમેં પહોંચા શમ તશના વ ગુરીસના (ભુખાપ્યાસા) પાનીકી તલાશમે હૈરાન વસરગરદાન હરતરફ ફીરતેથે, લએકીન કહીં પાનીકા નીશાન ન પાતેથે, સબ ઝીંદગીસે નાઉમ્મેદ હુવે ઔર દરગાહે જનાબે અહદીયતમેં તઝરરોઅ વ ઝારીકી;

નાગાહ દુરસે એક બુઝરગવાર કે ચેહરા ઉનકા માનાં'દે આફતાબ તાબાન ઔર દરખશાનથા નુમાયાં હુવે તમામ સહરા ઉનકે નુરસે રવશન હો ગયા અહલે કાફેલેને કરીબ જાકર દેખાકે સરદારે દો જહાંન પયગમ્બરે આખેરૂઝ્ઝમાન દોશ મુબારકપર પાનીકી એક મશક રખકર રવનક ફીઝાંહુએ ઔર હાતીફ નીદા કરતા હુએ અએ પીયાસો "રાહેનજાત" ઈખતીયાર કરો ઔર આબેહયાત શરકસે પીયો.

યેહ સદા સુનકર સબ ખીદમતે બા સઆદતે જનાબે રસુલે મુખતારમેં હાઝીર હુવે ઔર હર શખસ પાની પીને ઔર લેનેમેં સબકત (જલદી) કરલેતાથા; હઝરતને કાફેલેકો મએ શુતર (ઉંટ) વરાહવાર એક મશકસે સૈરાબ ફરમાયા; ઔર વોહ મશક ઉસી તરહ કુદરતે ખુદાસે ભરી રહી; યહાં તકકે અહલે કાફેલેને અપની અપની મશકે ભરલી;

લએકીન ઉસ કાફેલેમેં એક ગુલામે હબશીથા ઉસને પાની ન પીયા, મંબએ જુદો સખા જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ને બઆવાઝે બુલંદ ફરમાયા અએ ગુલામે હબશી તુભી પાની પીલેકે તશના (પ્યાસા) માઅલુમ હોતા હએ, ઉસને કુછ પરવાનકી ઔર અહલે કાફેલેસે કહને લગાકે હરગીઝ યેહ પાની ન પીયુંગા યેહ જનાબ સાહેર (જાદુગર) માઅલુમ હોતે હુંએ, કે એક મશકમેં તમામ કાફલેકો સૈરાબ કરદીયા ઔર વોહ ખાલી ન હુઈ.

જનાબે સરવરે કાએનાતને યેહ કલામ ઉસ ગુલામ નેક અંજામકા સુનકર ઈરશાદ ફરમાયા કસમ હએ ઉસ ખુદાએ અઝઝો.જલકી જીસકે કબઝએ કુદરતમેં મેરી જાન હએ, જબ તક મંએ ઈસ ગુલામકો સયરાબ ન કરૂંગા હરગીઝ ઈસ સહરાસે ન જાઉંગા, યેહ ઈરશાદે ફયઝ બુનયાદ ઉસ જનાબકા સુનકર વોહ ગુલામ સામને આયા ઔર અરઝકી યા હઝરત અગર આપ રસુલે બરહક હુંએ તો ઈરશાદ ફરમાઈએ કે યેહ પાની કીસ મકામસે મશકમેં આતા હુંએ.

આપને અંગુશ્તે મુબારકસે ઈશારાહ ફરમાયા કે પરદહાએ હીજાબ ઊસકી આંખોસે ઉઠગએ દેખાકે પાની અલલ ઈત્તેસાલ આસમાનસે મશકમેં આતા હએ; યેહ એઅજાઝ હઝરતકા દેખ કર ઉસને એક નાઅરા મારા ઔર કદમે અકદસપર ગીર કર બેહોશ હો ગયા, જબ હોશમેં આયા તો "નુરેઈમાન" ઉસકે દીલમેં જલવા દે ચુકાથા, શરફે ઈસલામસે મુશર્રફ હુવા (મુસલમાન હુવા.) કયુંકે જાનતાથા કે આસમાન પર સેહર (જાદુ) અસર નહીં કરતા; બાઅદ ઊસકે ઉસ ગુલામને અપને આકાસે તમામ માજરા બયાનકીયા વોહ યહુદી મએ અપની કોમકે ખીદમતે બા સઆદતે જનાબે રોસાલતમેં હાઝેર હોકર ઈમાન લાયા.

કુતુબે મોઅતબરાહ અહલે સીયરમેં મનકુલ હુએ કે જબ જનાબે રીસાલત મઆબ આખેરી હજસે તશરીફ લાએ ઉસી અસનામેં હઝરતકો વોહ મરઝ આરીઝ હુવા કે જીસ મરઝમેં દુન્યાસે ઇનતેકાલ ફરમાયા. ચંદ રોઝ અપની વફાતકે પહેલે સબ અસહાબકો જમઅ કીયા ઔર આપ મીમબરપર તશરીફ લેગએ ઔર બાઅદ હમદો સનાએ ખુદાએ અઝ્ઝોજલકે ફરમાયા કે "યા મઅશરન્નાસ ઇન્ની મોખલ્લેફુન ફીકો મુસ્સકલએને કેતાબુલ્લાહે વઇતરતી" યાઅને અય્યોહન્નાસ અનકરીબ હુએ કે મંએ ઇસ દારે ફનાસે તરફે આલમે બકા કે ઇનતેકાલ કરૂંગા, લએકીન મંએ દરમીયાન તુમ્હારે દો અમ્ર અઝીમ (બડે) છોડે જાતાહું એક ઉનમેંસે ખુદાકી કીતાબ હુએ, ઔર દુસરી મેરી ઇતરત ઔર ઔલાદ હુએ, "ઈનતમસ્સકતુમ બેહેમા

બાઅંદી લનતઝિલ્લુ; ફઈન્નહોમા લનયફતરેકા હત્તા યરેદા અલલહવઝે; વલાતકદ્દમુ ફતોહલેકુવલા તઅખ્ખરૂ ફતોહરેકુ" યાઅને વોહ દોનોચીઝેં અઝીમ વોહ હુંએ કે અગર તુમ ઇન દોનોંસે મુતમસ્સીક હોંગે (ઉનકે ફરમાન મુજબ ચલોગે) તો હરગીઝ ગુમરાહ નહોંગે, દસલીયેકે યેહ દોનોં આપસમેં અએસે મુત્તહિદ (મીલે હુવે) હુંએ કે કભી જુદા નહોંગે યહાંતકકે યેહ દોનોં રોઝે કયામત હવઝે કવસર પર મુજહસે મુલાકાત કરેંગે, લાઝીમ હુએ કે હરગીઝ ઇન દોનોંકે ખીલાફ ન કરો ઔર ઇફરાતો તફરીત* કો છોડદો; વઇલ્લા હલાક હોંગે;

ઔર અએ ગુરોહે મરદુમ બાઅદ મેરે કોઇ નબી નહોગા ઔર ન કોઇ દીન મેરે દીનસે બેહતર હુએ ઔર જો કોઈ બાઅદ મેરે "નબુવ્વત" કા દાવા કરે વોહ દોઝખમેં દાખીલ હોગા, ઔર અએ ગુરોહે મરદુમ બયકીન જાનો કે અદાએ કેસાસમેં અજરો સવાબ હુએ ઔર હક સાહેબે હકકા અદા કરના હર શખસ કો લાઝીમ હુએ, ઔર અય્યોહન્નાસ હકકો કીસીકે ગસ્બ ન કરો ઇસલીયેકે હક સુબહાનહુ વ તઆલાને કસમ ખાઇ હુએ કે હરગીઝ ઉસે ન બખશુંગા જીસને કીસી પર ઝુલ્મ કીયા હોગા યા કીસીને દુસરેકા હક છીન લાયા હોગા, ઔર હરગીઝ કીસીકા કેસાસ નબખશુંગા;

ઔર જાનોકે હક સુબહાનહુ વ તઆલાકે કીસીસે કરાબત નહીં કે ઉસ્કે સબબસે તુમપર રેઆયત કરે, બલકે તુમ સબ ઉસ્કે બંદેહો, અય્યોહન્નાસ

* ઇફરાતો તફરીત એટલે એકદમ વધી ન જવું તેમ એકદમ ઘટી ન જવું: જેમકે બાઅઝે લોક હ૦ અલી અ૦ ના બારામાં એટલા વધી ગયા કે ખુદા કહે છે, ને ઘણા એવા ઘટી ગયા કે હઝરતનો મરતબો ઘટાડી નાખીઓ છે વી૦

મંએ તુમ સબકો હક સુબહાનહુ વ તઆલાકી કસમ દેતાહું કે અગર તુમ મેંસે કીસીકા મેરે ઝીમ્મે હક થા કેસાસ હો તો ચાહીયે કે વોહ અભી ઉસ હકકો મુજહસે લેલે આકેબતપર ન રખે, યેહ ઇરશાદ સુનકર સવાદાબીને કએસ ઔર એક રીવાયતમેં નામ ઉસકા ઉકકાશાહએ સામને હઝરતકે આયા ઔર અરઝકી યારસુલુલ્લાહ કુરબાનહોં મા બાપ મેરે જીસ વકત આપ તાએફસે નાકેપર સ્વાર તશરીફ લાતેથે મંએ આપકે ઇસતીકબાલકો ગયાથા ઔર દસ્તે મુબારકમેં આપકે તાઝીયાનએ મમશુકથા ઔર આપને ચાહાકે ગઝઆપર લગાએ ઈત્તેફાકન વોહ તાઝીયાના મેરે પેટપર આકર લગા.

હઝરતને બીલાલસે ફરમાયા ફાતેમાહ કે પાસ જાકર તાઝીયાનએ મમશુક માંગલાઓ, બીલાલ યેહ સુનકર જનાબે ફાતેમએ ઝહરા અ૦ કે મકાનમે ગએ ઔર અરઝકી અએ બીનતે રસુલ આપકે વાલીદ બુઝરગવારને તાઝીયાનએ મમશુક તલબ ફરમાયા હએ; માઅસુમાને પુછા ઓ બીલાલ આજકા રોઝ સ્વારીકા નહીં કયું તાઝીયાના તલબ ફરમાયા હએ ? બીલાલને તમામ માજરા બયાન કીયા.

યેહ સુનકર ઉસ માઅસુમા મઝલુમાહને એક અએસી આહકી કરીબથા કે રૂહે અતહર બદનેં મોતહ્હરસે મુફારેક કરજાએ (નીકલ જાએ) ઔર રોરોકર યેહ કહતીથી હાએ અફસોસ અબ કૌન મસાકીન ઔર ફોકરાકી સરપરસ્તી કરેગા ? ઔર કૌન યતીમોંકી પરવરીશ કરેગા ? બાઅદ ઉસકે તાઝીયાના બીલાલકે હવાલે કીયા. ઔર રોરાકર ફરમાયા અએ બીલાલ મેરે તરફસે સવાદાહસે કહના કે ફાતેમાહને તુજહસે કહા હએ કે તુ દેખતા હએ કે બીમારીસે હઝરતકા કએસા હાલ હોગયા હએ ઇસવકત વોહ જનાબ કેસાસ કે કયુંકર મુતહમ્મીલ હોંગે ?

ગરઝ બીલાલ વોહ તાઝીયાના લેકર હઝરતકી ખીદમતમેં હાઝેર હુવે દુસરી રીવાયતમેં હએ કે જનાબે સલમાને ફારસી તાઝીયાના લેતેકો આએથે, ઔર જબ યેહ અહવાલ સુનાતો.

અશઆર.

યેહ સુન સલમાંસે ઝહેરાકે ગએ હોશ=ગીરીં ઉસ જાકે ઉપર હોકે બેહોશ*
લગીં કહતેકે કોઇ જલ્દ આઓ=મેરે હસનએનકો જલ્દી બુલાઓ*
બુલા હસનએનકો બોલીં વોહ ભરનએન=મેરેસરકી કસમહએ તુમકો હસનએન*
શીતાબીં દોડતે મસજીદકો જાઓ=કીસી ઢબસે ભી નાનાકો બચાઓ*
વોહ નાના તુમપે જો જીવારતા હએ=ઉસે કોઇ તાઝીયાના મારતા હએ*
તુમ ઉસકે બદલે સો સો માર ખાઓ=પર ઉસ બીમાર નાનાકો બચાઓ*

અલગરઝ ઈધર હુસનએનભી અપની માંસે કએફીયત સુનકર રોતેહુવે મસજીદકે તરફ દવડે; જબ દોનો સાહેબઝાદે મસજીદમેં દાખીલ હુવે, જનાબે રીસાલત મઆબને હાથ અપને ફએલાકર નવાસોં કો સીનેસે લગાયા ઔર સાહેબઝાદોંકી આંખોંસે અશ્ક પોંછને લગે, ઔર ફરમાયા અએ નુરચશમો કયું રોતે હો ?

અરઝકી અએ નાનાજાન હમને સુના હુએ કે સવાદાહુબીને કએસ આપસે તાલીબે કેસાસ હએ ઇસલીયે હમ હાઝીર હુવે હેં કે આપકે એવઝ હમ દોનોંસે કેસાસ લેવે ઔર આપકો તકલીફ નદે, હઝરતને ફરમાયા ઇસ અમ્રમેં એક દુસરેકા એવઝ નહીં હોસકતા, યેહ ફરમાકર ઇરશાદ કીયા અએ સવાદા ઉઠકર કેસાસ અપના લેલે.

ઉસ્ને અરઝકી યા મવલા આપકા તાઝીયાના મેરે બદનપર પડા તબ મેરા બદન બરહનાથા તો આપભી પએરહને મુબારક ઉતારેં; હઝરતને પએરહનકો ઉતારા ઉસવકત મસજીદમેં અજબ તલાતુમ બરપા હુવા કે તમામ હુઝુરે મજલીસ એક તરફ બાઆવાઝે બુલંદ રોતેથે ઔર હુસનએન જુદા એક તરફ ઝમીનપર પછાડેં ખાતેથે.

ઉસવકત સવાદાહને દોડકર મુંહ અપના હઝરતકે શીકમે મુબારકપર રખદીયા, ઔર જનાબે બારીમેં અરઝકી કે ખુદાવંદા બબરકત ઇસ બતને અકદસકે રોઝે કયામત મુજહે આતીશે જહન્નમસે બચાના; હઝરતને ફરમાયા તુજહે કેસાસ લેના મનઝુર હુએ યા નહીં ? ઉસને અરઝકા મુજહે હરગીઝ કેસાસ લેના મનઝુર નહીં, ઉસવકત હઝરતને ફરમાયા ખુદાવંદા સવાદાહ બીને કએસકે ગુનાહકો બખશદે જીસતરહ યેહ અપને કેસાસસે દરગુઝરા.

પસ હઝરત મસજીદસે જનાબે ઉમ્મે સલેમાહકે મકાનમેં તશરીફ લાએ; ઊસવકત હઝરતકી ઝબાને મુબારકપર યેહ કલેમાં જારીથા, ખુદાવંદા મેરી ઊમ્મતકો આતીશે જહન્નમસે મહફુઝ રખના, ઔર હીસાબકો ઉન સબપર સહેલ વ આસાન કરના.

બાઅદ ઉસ્કે જનાબે અમીર અ૦ કો બુલાકર અપની રીદાએ મુબારક ઉડઢાલી ઔર દેરતક અસરાર તાઅલીમ ફરમાયા કીયે, જબ વોહ જનાબ બાહેર તશરીફ લાએ લોગોંને અરઝકી આપસેં રસુલે ખુદા સ૦ ને કયા બાતેકી? ફરમાયા ઉન હઝરતને મુજહે ઇલમકે હઝાર બાબ તાઅલીમ ફરમાએ; કે હર બાબસે હઝાર બાબ ઇલમકે મુજહપર મુનકશીફ (ઝાહેર) હુવે.

જબ હઝરતકા હાલ નીહાયતહી મુતગય્યર હુવા તો ઉમ્મેસલેમાને અરઝકી મેરે માંબાપ આપપર કુરબાન હો કયા સબબ હુએ કે આપકા હાલ મુતગય્યર

પાતીહું? હઝરતને ફરમાયા અબ મેરી વફાતકા વકત કરીબ આયા, ઔર આજકે બાઅદ મોહમ્મદકા આવાઝ કભી ન સુનોગી.

હઝરતકા યેહ હસરતો યાસકા બયાન સુનકર રોને લગીં હઝરતને ફરમાયા અએ ઉમ્મે સલેમાહ અબ જા ઔર મેરી પારએ જીગર ફાતેમાએ ઝહરાકો બુલાલા કે મંએ ઉસસે રૂખસત હોલું.

જબ જનાબે સય્યદાહ હાઝેરે ખીદમત હુઇં, હઝરતને અપને સીનેસે લગાલીયા; ઔર કુછબાતેં અસરાર (ભેદ) કી ફરમાઇ; બાઅદ ઉસકે હઝરતને ફરમાયા અએ ફાતેમાહ જલ્દ મેરે હસનએનકો બુલાઓ તા મંએ ઉનસેભી રૂખસત હોલું ઔર વોહ મુજહસેભી રૂખસત હોલેં.

જબ હસનએન અપને નાનાકે કરીબ આએ હઝરતને હાથ ફેલાકર બઇશતીયાકે તમામ સીનેસે લગા લીયા, ઔર બાર બાર હરએકકી બુ સુંઘતે ઔર પ્યાર કરતેથે ઔર ઇસ કદર રોએકે હઝરતકો ગશ આગયા, દોનો સાહેબ ઝાદેભી નાનાકો ગશમેં દેખકે રોને લગે, જનાબે અમીર અ૦ને બ ખીયાલ ઇસ્કે કે હઝરતકો તકલીફ નહોં ચાહાકે સાહેબ ઝાદોંકો સીનયે અકદસસે ઉઠાલેં દફઅતન રસુલેખુદા સ૦ને ચશમહાયે મુબારક ખોલદીં ઔર ફરમાયા યા અલી અભી મેરે નુરચશમોંકો મેરે સીનેસે જુદા ન કરો તા મંય ઉનકો ખુબ પ્યાર કરલું ઔર ઉનકી બુ સુંઘલું ઔર યેહ મેરી બુ સુંઘલેં કે અબ વકતે રૂખસત હય ઔર બાઅદ મેરે અબ યેહ કીસકે સીનેસે લીપટેંગે?

મનકુલ હય કે સબ અહલે બયત ગીર્દ રસુલેખુદા સ૦ કે હલકા કીયે રોરહેથે ઇસ અસનામેં જીબ્રઇલ નાઝીલ હુવે ઔર બાઅદે તસલીમ અરઝકી હક સુબહાનહુ વ તઆલાને યેહ કાફુરે જન્નત બતરીકે હદીયા આપકે લીયે ભેજા હય, ઔર બાઅદ તોહફા વ સલામ ઇરશાદ ફરમાયા હય કે પહેલે આપ ઇસ કાફુરે બેહીશતસે અપને હનુત કે વાસ્તે લીજીયે ઔર બાકી અપની અહલે બયતપર તકસીમ કીજીયે.

મશહુર હય કે જનાબે રીસાલત મઆબને ઉસ કાફુરે જન્નતકે ચાર હીસ્સે કીયે એક હીસ્સા ઉસમેંસે વાસ્તે અપને હનુતકે લીયા, ઔર એક જનાબે અમીર ઔર એક જનાબે સય્યદાહ ઔર એક જનાબે ઇમામે હસન અ૦કો ઇનાયત કીયા.

રાવી કહતા હય જબ ઉસ કાફુરેજન્નતસે ઇમામે હસનભી હીસ્સા પાચુકે ઔર કુછ ઇસમેંસે ઇમામે હુસયન અ૦કો મરહમત નફરમાયા (દીયા નહીં) ઇસ સબબસે મઝલુમે કરબલા ઇમામે ગરીબ બનઝરે હસરતો યાસ અપને નાનાકે તરફ દેખને લગે ઔર રોરોકર અરઝકી અય નાના તઅજ્જુબકે આપને ઇસ કાફુરે જન્નતસે સબકો હીસ્સા ઇનાયત ફરમાયા, લયકીન બાવજુદ કે આપ મુજહસે ઇતની શફકત વ મોહબ્બત રખતે હુંય કુછ ન દીયા? કયા મંય ઇસ્કે લાયક નથા?

આહ આહ રોઇએ હઝરાત વસરો સીના પીટીયે કે હઝરત કયા મુસીબત આમેઝ હાલકો ફુકડે કરને વાલા જવાબ દેતે હયકે જીસ્કે સુનનેસે મોહીબ્બાને હુસયન ચીખ મારકર રોને લગે ગે.

જબ યેહ કલામ જીગર ખરાશ અપને ફરઝંદે મઝલુમસે સુના તાબેઝબ્ત ન લાસકે બેઇખતીયાર ગલેસે લગા લીયા ઔર લબોદંદાનકે બોસે લેને લગે ઔર કુછ ન કહા, વોહ સાહેબઝાદા મચલકર રોને લગા પયગમબરે ખુદા આપને નવાસેકો રોતા દેખકર બેચયન હોગએ, ઔર રોરોકર ફરમાયા—

જાને મન ગમગીં મશવ રોઝે શહાદત દુર નીસ્ત*
કુશતએ રાહે ખુદારા હાજતે કાફુર નીસ્ત*

અય હુસયન તું વોહ મઝલુમ હય કે સહરાએ કરબલામેં તીન દીનકા ભુખા પ્યાસા મીસ્લ ગોસફંદકે ઝબ્હ કીયા જાયગા કાફુરકી ઝરૂરત નહીં તેરા હનુત સહરાકી રેગસ હય ઔર ગુસ્લ તેરા તેરેહી બદનકે ખુનસે હોગા.

ફઝલબીન અબ્બાસ કહતે હુંય જબ મલેકુલ મૌત કબ્ઝે રૂહકો આયે તો રસુલેખુદા સ૦ને ફરમાયા ઇતની મોહલતદો કે એક બાર ફીર મંય ઇન દોનોં ફરઝંદોકો ગલેસે લગાલું-ગરઝ જનાબે રસુલે ખુદા કભી જનાબે ફાતેમાહકો સીનેસે લગાતેથે કભી હસનયનકો પ્યાર કરતેથે કભી જનાબે અમીરકો કુછ બાતેં અસરારકી તાઅલીમ ફરમાતેથે કભી ઉમ્મતકે વાસ્તે મગફેરતકી દોઆ કરતેથે.

ઈસ અસનામેં મલેકુલમોતને આપકી ઈજાઝતસે અપના કામ કીયા ઔર આપને દુન્યાસે રેહલત ફરમાઇ-રાવી કહતા હય જબ હઝરત જન્નતકો તશરીફ લેગએ આહ આહ તબ અહલે બયતકી નઝરોમેં આલમ સીયાહ હોગયા બયતુશ શરફમેં કયામત બરપા હુઈ, હર તરફસે શોર "વામોહમ્મદાહો" "વાનબીયાહો" બુલંદ હુવા, ઔર જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ને ગુસલો કફન દેકે દફ્ક કીયે.

મ જ લી સ ર જી.

હઝરત અલી અ૦કે ફઝાએલ, ઔર હામાન મરદુદકા જહન્નમસે હઝરતે રસુલે ખુદા સ૦કે પાસ આના; ઔર ખાતેમા શહાદતે હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીનમેં.

"કીતાબે" મનાકેબમેં જાબ્બરે અનસારીસે રીવાયતકી હય કે હઝરતે

રસુલે ખુદા સ૦ને ઈરશાદ ફરમાયા કે જબ રોઝે કયામત હોગા તો જીબરઇલ બહુકમે રબ્બે જલીલ દો હલકે મેરે પાસ લાએંગે, એકમેં જન્નતે આલાકી કુંજીયાં ઔર દુસરેમેં દોઝખકી મીફતાહેં હોંગી, બહીશતકી કુંજીયોંપર મોઅ-મેનોંકે કે નામ હોંગે, ઔર દોઝખકી કુંજીયોપર દુશમનાને અહલ્લેબયતકે નામ હોંગે.

પસ મેંય ઉન દોનોં હલકુંકો અપને ભાઇ ઔર વઝીર જનાબે અમીરકે હાથમેં દુંગા કે જીસકે હકમેં જયસા મુનાસીબ જાને વયસા કરેં; પસ વલ્લાહ મોહીબ વ દોસતદારે હૈદરે કરરાર દાખીલે નાર ઔર મુબતલાએ અઝાબ ન હોગા; ઔર દુશમન ઉનકા કભી નેઅમતે બેહિશતસે કામયાબ નહોગા. કીતાબે મુનાકેબે મુરતઝવીમેં મોહમ્મદ બીન ખલીફાસે મનકુલ હે કે જનાબે શફીઉલ મુઝનબીન ખાતેમુલ મુરસલીનને ફરમાયા પરવરદીગારે આલમને અલીકો મુસ-લમાનુંકે વાસ્તે સબબે દખુલે જન્નત કરાર દીયા હે ઔર રોઝે કયામત લોક ઉસીકે સબબસે દાખીલે બેહીશ્ત ઔર વાસીલે નારે જહીમ હોંગે; રાવી કહતા હે મેંને અરઝકી યા મૌલા યેહ અમ્ર કયંકર હો સકતા હે? હઝરતને ઇરશાદ ફરમાયા કે જો અલીકા દુશમન હોગા ઉસકા મકામ નારે સકર હે; ઔર જો દોસ્ત હોગા ઉસકે લીએ ફીરદોસે અઅલામેં જગાહ મુકરરર હે શાયેર કહતા હે કે દોસ્તી વ મોહબ્બત શાહે વીલાયત મુજીબે રહમતે રબ્બુલ ઇઝ્ઝત ઔર સબબે કામયાબી નેઅમત હાએ જન્નત હે, ઔર બુગઝો એનાદ ઉન હઝરતકા બાએસે અઝાબે અલીમ વ દોખુલેનારે જહીમ હે.

દુશમનાને અલી બીન અબી તાલીબસે હકતઆલા રોઝે કયામત બ દુશમની વએતાબ પેશ આએગા અગરચે વોહ લોગ હમેશા સનાએ બારી ઔર શુકર ગુઝારીમે અપની ઝીંદગી બસર કરેં, ઔર દોસ્તાને જનાબે અમીર અગરચે તમામ ઉમર ફીસકો ફુજુર ઔર મૈ ખ્વારી ઔર માઅસીયતે ખુદામેં મુબતીલા રહેં તોભી રોઝે કયામત ઉન લોગોંકો રબ્બુલ ઇઝ્ઝતને બશારત નેઅમતહાએ જન્નત દીહે ઔર સવાબે આખેરત અતા ફરમાયા હે. સાહેબે અસરારે શહાદાહ લીખતેહેં કે એક રોજ શફીએ રોઝેજઝા મોહમ્મદ મુસ્તફા અએ જનાબ અમીર અસહાબે કસીર મસજીદમેં રોનક અફરોઝથે નાગાહ એક અઝદહા દરે મસજીદસે પૈદા હુવા ઔર ફરશ નીકાલનેકી જગેહપર ખડા હોકર બોલા "અસ્સલામો અલયક યા અમીરલ મોઅમેનીન" બઅદ ઉસકે રૂખ જનાબે રસુલે ખુદાકી તરફ કરકે કહને લગા "અસ્સલામો અલયક યા રસુલુલ્લાહ વહબીબેહ" પેગમબરે ખુદાને ઇરશાદ ફરમાયા અય અઝદહે કયા વજહ હે કે તુને હમસે પહલે અલીપર સલામ ભેજા? ઔર તેરા કયા હાલ ઔર કયા સવાલ હે? અજદહેને અરજકી અએ ખાતેમુન્નબીયીન ફીદાહેં માં ઔર બાપ મેરે મેં હામાન ફીરઔનકા વઝીર હું, આપસે જનાબે અમીર

પર પહલે સલામ કરનેકા સબબ યેહ હૈ કે જબ મૈં દાખીલે મસજીદ હુવા ઔર ચહરએ અનવર જનાબે હૈદરે સફદરપર મેરી નઝર પડી તો મુજપર એક એસા ખોફ ઔર રોઅબ તારી હુવા કે બંદ બંદ મેરા કાંપને લગા.

કયું કે મૈં ઈસ જનાબકી સીરત ઔર સુરતસે ખુબ વાકેફ હું; હઝરતને ફરમાયા કયુંકર? અઝદહેને અરઝકી જબ જનાબે મુસા વહારૂન હમપર ઇતમામે હુજ્જતમેં ફાએક હોતેથે ઔર મોઅજીઝે દીખલાતેથે તો ઈસ જવાનકો હર મકામમેં ઉનકી પુશ્તપર મોઈદો મોઈન પાતાથા હત્તા કે ફીરઔનકે વક્તે ગરકભી ઇસી જનાબકો દેખાથા; ઔર હુઝુરમેં એક ઇલતેજા લાયાહું; બદુરસ્તીકે મૈં અહલેતાબુને જહન્નમસે હું; જબ મેરે તાબુતકા સરપોશ ઉલટતાહે તો ઉસમેંસે અનવાએ વતરાહ તરાહ કીસમકે અઝાબ નીકલતે હે જીસસે અહલે દોજખ પનાહ માંગતે હે ઔર ફરયાદો વાવયલા કરતે હે, આજકે રોઝ મૈંને મલાએકએ અઝાબસે મિન્નતકીકે બરાએ ખુદા થોડી દેર મુજપર તખફીફે અઝાબ કરો! કે મૈં ખુદાસે ફરયાદ કરૂં; વોહ ઠહરગએ; મૈંને દરગાહે કાઝીયુલ હાજાતમેં મુનાજાતકી બારે ઇલાહા બેહકકે સય્યદુલ મુરસલીન ઔર બરહમતે અમીરૂલ મોઅમેનીન ઔર બ તસદુકે અઇમ્મએ મઅસુમીન મુજહે તુ ઇતની કુવ્વત અતા કરકે મૈં તેરે હબીબ જનાબે રસુલે આખેરૂઝ્ઝમાન તક જાઉં! ઔર મૈં તુજસે આઝાદી જહન્નમકી દરખાસ્ત નહીં કરસકતા કયું કે ખુબ જાનતા હું કે યેહ અમર હોને વાલા નહીં કે તેરા હુકમ નાતેક કુફફારકી નીસબતમેં દુખુલે જહન્નમ હોચુકાહે; મગર તુ અરહમુર રાહેમીન હે, યેહ દુઆ મેરી કબુલ કર, જનાબે બારીને મેરી દુઆ કબુલકી લોગોંકો ઇબરત ઔર અપની હાજતકે વાસ્તે ઇસ શીકલસે હાઝીર હુવાહું; અય રસુલે ખુદા ફરયાદ હે ફરયાદ મુજહે ઇસ અઝાબસે અમાન દીજીએ; અગરચે મૈં જાનતા હું કે અબ ખલાસી મેરી આતશે જહન્નમસે મહાલ વ મુશકીલ હે મગર આપસે ઉમ્મેદવાર હું કે આપ દરગાહે ખુદામેં દુઆ ફરમાએ કે મૈં ઉસ તાબુતકે અઝાબસે નજાત પાઉં.

ઔર મીસલ ઔર અહલે નારકે જગાહ પાઉં. યેહ સુનકર જનાબે રસુલેખુદા સ૦ને ઇરશાદ ફરમાયા મૈં નહીં ગવારા કરતાકે ઇરાદાએ ઇલાહીમેં તગય્યુર (ફેરફાર) હો! તુ અપને મકામપર ચલાજા! યેહ સુનકર વોહ નઝરૂંસે ગાયબ હોગયા, પસ હઝરાત મનકુલહે કે જનાબે રસુલે ખુદાને એક અપને સહાબાસે ફરમાયા મૈં ડરતા હું તુજસે કે શાયદ તુ મેરે બાઅદ મેરે ભાઇ ઔર વસી અલી બીન અબીતાલીબસે મુખાલેફત કરે ઔર ઇસતરહ અહલે તાબુતસે હોજાએ; બદુરસ્તી કે નહીં ગુમરાહ હુઈ ઉમ્મત કીસી નબીકી બઆદ વફાત ઉસકે મગર મુખાલેફતસે અપને (નબીકે) ઔર વસી વ ખલીફા ઉસી નબીકે; વોહ શખ્સ યેહ સુનકર અપને ઘર ગયા ઔર અપની ઔરતસે

કહને લગા કોઇ તલવાર યા છુરી મુઝે લાદે કે મૈં અપને તઇં હલાક કરૂંગા અયસા નહોકે મૈં બઅદ રસુલ અહલે તાબુતસે હોજાઉં, ઉસ્કી ઔરતને સબબ ઉસ્કા પુછા ઉસ્ને સબ કયફીયત બયાનકી; મગર મોઅમેનીન બઅદ વફાતે જનાબે રસુલે ખુદા ઉસ દુશમને ખુદાને ઇરશાદે પૈગમ્બરકો ભુલા દીયા બાવજુદે ઉસ્કી ઔરત ઉસ્કે કીરદારે બદપર ઇતલાઅ કરતી જાતીથી મગર ઉસ્કો કુછ અસર નકરતાથા તાઅાંકે વોહ મુખાલીફ અપને કીરદારે બદસે મુસ-તહક વ મુસતુજબ ઉસ તાબુતકા હોકે દુન્યાસે ગયા. "અફસોસ હઝરાત ઇસ ફલકે કજરફતારને બઅદ વફાતે જનાબે રસુલે મુખતાર અહલેબએતે અતહારસે રૂ ગરદાનીકી અજબ અજબ તરહકે ઝુલમ ખાનદાને રસુલપર અકસર દુશમ-નાને દીનને કીએ મુતલક પાસે રસુલે ખુદા ન કીયા; ઔર ઇરશાદ ઔર વસીયત હુઝાબે કીબ્રહુકા બીલકુલ અપને દીલસે ભુલા દીયા; ઔર ઇબતેદાએ જુલમ વજોર વસીએ બરહક વ ખલીફએ મુતલક જનાબે અમીરપર હુએ; જીનકી ઇતાઅત ઔર ફરમાંબરદારીકે બારેમેં બારહા જનાબે રસુલે ખુદાને તાકીદપર તાકીદ ફરમાઇથી પસ અશકીયાએ ઉમ્મત દરપએ આઝારે હૈદરે કરરાર રહે; એકદમભી હઝરતકો આરામો ચૈનસે રહને ન દીયા; કૈસી કૈસી લડાઇયાં હુઝરસેકી આખરકાર ઉસ શેરે કીરદીગારકો એન સીજદએ પરવર દીગારમેં સન ચાલીસ હીજરીમેં ઉન્નીસવી માહે રમજાનકે સીનશરીફ હઝરતકા ઉસવકત તિરસઠ બરસકાથા તેગે ઝુલમસે ઝખમી કીયા; તફસીલ ઇસ ઇજમાલકી યેહ હૈ કે જબ જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ નહરવાનકી લડાઇકો તશ-રીફ લેગએ ઔર ખારજીયોંસે ખુબ ઝોરો શોરસે લડાઇકી, કે ઉનકે કદમ ઉખડ ગએ, ઔર હૈદરે કરરારને વોહ તેગ ઝનીકી કે યાદગારે ઝમાના હોગઇ;

આખેર હઝરતને વોહ લડાઇ ફતહકી તો અપને લશકરીયોંસે કહા કે કૌન હૈકે ઇસ ફતહકી ખબર કુફેમેં પહોંચાએ?

યેહ સુનકર ઇબને મુલજીમ મલઉન બોલા કે યા હઝરત મંય ઇસ કામકો કરતાહું; યેહ ઇબને મુલજીમ વોહ શખ્સ થા કે એક વકત યમનસે દસ શખ્સ હઝરતકી ખીદમતમેં આએથે ઔર નયાઝેં પીશ કરકે મીલેથે ઉસ્મેં યેહ ઇબને મુલજીમ મલઉનભીથા ઉસ્નેભી એક તલવાર બતવરે તોહફા રખ-કર હઝરતસે મીલા, તબ હઝરતને ફરમાયા કે લે યે તલવાર મુજહે ખુશ નહીં આતી ઇસ્મેં મેરે લહુકી બો આતી હય કયું કે એક રોઝ તુ ઇસી તલવારસે મુજહે કતલ કરગા!

યેહ સુનકર વોહ મક્કાર કહને લગા કે યા હઝરત અગર મુજહસે અયસી હરકત હોને વાલી હોતો મેરે હાથ કાટ ડાલીએ! હઝરતને ફરમાયા કે યેહ નહીં હો સકતા, કયું કે શરએ મુકદસમેં જુલમકે પહેલે બદલા રવા નહીં હય; બાઅઝ રીવાયતસે સાબીત હોતા હય કે ઉસ વકતમેંભી વોહ મલઉન બાતીનમેં હઝરતકે સાથ અદાવત રખતાથા;

અલ હાસીલ વોહ ગદાર ઇસ ફતહકી ખબર પહોંચાને કુફેમેં ગયા ઔર
ચારોં તરફ કુચઓ બાઝારમેં ફતહકી ખબર સુનાઇ, ફીરતે ફીરતે એક કુચેમેં
ગયા તો દેખાકે એક ઔરત બાહોત ખુબસુરત બએઠી હુએ દેખતેહી વોહ
મરદુદ ઉસપર આશક હોગયા ઔર ઉસસે અહવાલ પુછા કે આયા તુ બેવાહે
યા શવહર રખતી હુએ ? ઉસને કહા સુજહે શવહર નહીં હુએ, ઇસને કહા
તેરા જી શવહર કરને ચાહતા હુએ ? ઉસ મલઉના કુત્તામાને કહા કે હાં સુ·
જહે શવહરકો ખાહીશ હુએ મગર મેરી મહર બોહોત બડી હુએ જો શખ-
સ મેરી મહર અદા કરે વોહ મેરા શવહર હો.

ઇસ નાપાકને પુછા કે તેરી કયા મહર હુએ ? અરે જો કુછ માંગેગી વોહ
દેનેકી સુજહે મકદુર હુએ.

કુત્તામા મલઉના બોલી કે મેરી મેહરમેં પહલે યેહ કે એક હઝાર દીનાર
દે; દુસરે યેહ કે દો લોંડીયા ખુબસુરત હો, તીસરે યેહ કે અલીકા સર કાટકે
લા ! યેહ સુનકર ઇબને સુલજીમ નાસુરાદી બોલા કે ઓ ઔરત તુને ઝરો મા
લ વ કનીઝ જો ચાહા વોહ સબ કુછ અલબત દે સકતા હું મગર અલીકા
કતલ કરના કારે આસાન નહીં હુએ ઔર વોહ ન હો સકેગા.

કુત્તામાને કહા કે સુજહે લંવડી વ દીનારકી ખાહીશ નહીં હુએ મગર
જબ તક અલીકા સર ન લાએગા તબ તક મેરા મીલના ન હોગા, આખરૂલ
અમ્ર વોહ દુશમને ખુદાને કુછ ઝીયાદાહ ખીયાલ નકીયા ઔર ઉસ મકકારાહકે
ફરેબ વ ફંદમેં આકર ઇસ બાતકો ભી કબુલ કીયા;

આહ કયું હઝરાત કએસી દુનીઆએ દનીકી મોહબ્બત હુએ કે ઈમાનકો
ખોના તો કયા ? મગર એક કારે સખ્ત વ દુશવારકા મુરતકીબ હો ગયા.

બાઅદ હઝરત અલી અ૦ ભી નહરવાનસે વારીદે કુફા હુવે, ઔર મસ-
જીદમેં જાકર ખલ્કે ખુદાકો જમઅ કરકે પહલે હમદે ખુદા વતાઅરીફે અહ-
મદે મુસ્તફા કરકે વાઅઝો નસીહતકી ઔર લોગોંકો હશ્રસે ડરાયા જન્નતકી
ખુશખબરી દી, બાઅદ ઇમામે હસનસે ફરમાયા કે અએ ફરઝંદ ઇસ મહીને
કે કીતને રોઝ ગુઝરે હુંએ ? ઇમામે હસન અ૦ને અરઝકી કે સતરા રોઝ ગુ-
ઝરે હુંએ, બાઅદ હઝરતને ઇમામે હુસએન અ૦ સે પુછા કે અએ નુરે અ-
એન હુસએન કહો કે ઇસ મહીનેકે કીતને રોઝ બાકી હુંએ? આપને જવાબ
દીયા કે તેરા રોઝ બાકી હુએ.

યેહ સુનકર ફરમાયા કે અએ ફરઝંદો તુમ્હારે બાપકે કત્લકે દીન નઝ-
દીક હુંએ કે એક શખ્સ મેરી રીશકો મેરે ખુનસે રંગીન કરેગા ઔર મેરે
કતલ કરનેસે અપની મુરાદકો પહોંચના ચાહતા હુએ યાઅને શાદી કરના ચા·
હતા હુએ, હઝરાત ઇસ સુખને જીગર ખરાશકે સુનનેસે હુઝારે મજલીસમેં
એક કોહરામ પડ ગયા.

જબ માહે રમઝાનકી ઉન્નીસવીં શબ આઇતો જનાબે અમીરૂલ મોઅ-મેનીન નમાઝે શબમેં મશગુલ થે લએકીન બાર બાર મુઝતર હોકર અંદરસે બાહેર તશરીફ લાતે થે ઔર આસમાનકો દેખતે થે, હઝરત ઉમ્મેકુલસુમ ફર-માતી હૈ મૈંને અરજ કી અએ પદરે બુઝરગવાર જાન મેરી આપપર ફીદા હો ક્યા સબબ હૈ કે આજકી શબ આપને આરામ નહીં ફરમાયા ! હઝરતને ઇરશાદ કીયા અએ નુરેદીદા બાપને તેરે કૈસે કૈસે શુજાઆને અરબકો કતલ કીયા ઔર બડે બડે માઅરકુંકો સર કીયા ખૌફ તારી નહુવા, મગર આજકી શબ મુઝે નીહાયત ઇઝતેરાબ અઅલુમ હોતા હય કે અબ વકતે વફાત મેરા કરીબ પોંહચા; જનાબે ઉમ્મે કુલસુમ ફરમાતીહૈં જબ થોડી રાત બાકી રહ ગઇ હઝરતને તાઝા વઝુ કીયા ઔર મકાનસે સહનમેં તશરીફ લાએ.

ઉસવકત મુરગાબીઉને ગીરદ હઝરતકે હલકા કર લીયા; ઔર આવાઝ નોહા વબુકા બલંદકી આપને ફરમાયા "લાએલાહા ઇલ્લલ્લાહ" યેહ વોહ આવાઝેહય કે જીનકે બઅદ આવાઝે ગીરયા વ માતમકી બુલંદ હોગી ઔર કલઝો અમર ઝાહેર હોનેવાલા હૈ વોહ ઝાહેર હોગા, બાઅદ ઉસકે હઝરતને ફરમાયા અએ નુરે ચશમ ઇન જાનવરોંકો દાના ઔર પાની દેના, ઔર ઉનકે હાલસે ખબર રખના; યેહ બે ઝબાં ઔર અસીર હૈ; ઔર અગર યેહ અ-મર તુમસે ન હોસકે તો ઇનકો છોડ દેના ખુદા જીસ તરહ ચાહેગા ઉનકો રોઝક દેગા; યેહ કેહકર હઝરત ઘરસે બાહેર તશરીફ લે ગએ. જનાબે ઉમ્મે કુલસુમ કહતી હૈ જલદ અપને ભાઇ ઇમામ હસનકે પાસ આઇ ઔર કહા શબકો તુમ્હારે બાપકા યેહ હાલ રહા કે મુતલક (બીલકુલ) આરામ ન ફરમા-યા; કભી સહનમેં આતેથે ઔર કભી અંદર તશરીફ લે જાતેથે ઔર કલેમએ હસરતો યાસ ઇરશાદ કરતેથે; ઇસવકત ઇસ શબેતારીકમેં ઘરસે બાહેર તશ-રીફ લેગએહેં, સુનતેહી ઇમામે હસન દોડે ઔર રાહમેં હઝરતસે મુલાકાત ક-રકે અરજ કી અએ પદરે બુઝુરગવાર આપ ઇસ વકત ઘરસે બાહેર ક્યું નીકલે હૈ ? ઇરશાદ કીયા અએ નુરે દીદાહ મૈંને એક ખ્વાબ એસા હોલનાક દેખા-હૈ કે મુઝતર હોકર ઘરસે બાહેર નીકલાહું, ઇમામ હસનને અરઝ કી ચાહતાહું વોહ ખ્વાબમૈંભી સુનું; ઇરશાદ કીયા કે મૈંને દેખાહે કે ગોયા જીબરઇલ આ-સમાનસે કોહે અબુકુબેસપર નાઝીલ હુએ, ઔર દો પથ્થર વહાંસે ઉઠાકર કઅબેકી તરફ લે ગએ ઔર પુશતે કઅબાપર ઉન દોનું પથરો કો છોડ દીયા ઔર એકકો દુસરેપર પટક મારા (પછાડા).

કે વોહ દોનું રાખ હો ગએ, બાઅદ ઉસકે રાખકો હવામેં ઉડા ડાલા પસ કોઇ ઘર મકકે ઔર મદીનમેં બાકી નરહા; મગર યેહ કે વોહ ખાક ઉસ ઘરમેં પોંહચી; ઇમામ હસનને અરઝકી કે તઅબીર ઇસ ખ્વાબકી ક્યા હૈ ? ફરમાયા અગર યેહ ખ્વાબ સાદેકહૈ તો બાપ તુમ્હારા શહીદ હોગા; ઔરકોઇ

ઘર મકકે ઓર મદીનેમેં એસા નહોગા; કે ઇસ મુસીબતપર ઉસ ઘરમેં માતમ નહો; અએ હુસૈન તુમ અપને ફરશે ખ્વાબ પર જાકર આરામ કરો, યેહ ફરમાંકર હઝરત દાખીલે મસજીદ હુએ; ઓર મુવાફીકે અમુલ બઅદ અદાએ નમાઝે તહજ્જુદ ગુલદસ્તે પર તશરીફ લે જાકર ઇસતરહ અઝાન કહી કે હુજ્રેકે હર ઘરમેં આવાઝ પોંહચી; નાગાહ કુત્તામાં મલઊના ઇબ્ને મુલજીમ કે ફરશી ખ્વાબકે કરીબ આકર કહને લગી અજબહે ઉસકો એસા અમરે અઝીમ પેશહો વોહ ઇસતરહ ગાફીલ સોવે? યેહ સુનકર વોહ બેહયા બેદાર હુવા ઓર શમશેર ઝહર ભરી હુઇ લેકર મસજીદમેં આયા, જહાં લોગ સોતેથે યેહ ભી આકર સોને વાલોંકી તરહ પડરહા; હઝરત જબ અઝાન દેનેસે ફારીગ હુવે તો મોઆફીકે અમુલ સોને વાલોંકો જગાતે હુએ કરીબ ઇબ્ને મુલજીમ તશરીફ લાએ ઓર જગાકર ફરમાયા તુ જીસ ફેઅલકા ઇરાદા રખતા હૈ ઉસે મેં ખુબ જાનતાહું યેહ ફરમાકર મેહરાબે ઇબાદતમેં તશરીફ લાએ ઓર ખુઝુઅ ઔર ખુશુઅસે નમાઝે સુબહમેં મશગુલ હુએ; ઇબ્ને મુલજીમ ઉઠકર કરીબે મેહરાબ આયા ઓર સોતુને મસજીદસે છુપકર ખડા હો રહા ઔર જબ હઝરત રકઅતે અવ્વલકે રૂકુઅ ઓર સીજદએ અવ્વલસે ફારેગ હોકર સરમુબારક ઉઠાયા તો ઉસવકત ઉસ નામુરાદીને તલવાર તોલકર ઉસ ઝોરસે હઝરતકે સરે મુબારક પર લગાઇ કે પેશાનીએ અતહર તક શીગાફતા હોગયા, હદીસમેં મનકુલ હૈ કે વોહ તલવાર સરે અકદસપર વહાંલગી જીસ મકામપર ઉમર બીન અબદેવદ આમેરીકી ઝરબત રોઝે ખંદક લગીથી.

હઝરાત હરચંદકે અમીરૂલ મોઅમીનકો સદમએ ઝરબત મઅલુમ હુવા લેકીન ઉસ જનાબને આહ નકી તહમ્મુલ કીયા; મગર સદમેસે સંભલા નગયા ઝમીનપર ઝુક ગએ ઔર ફરમાયા કે—"બિસમિલ્લાહે વબીલ્લાહે વઅલા મીલ્લતે રસુલીલ્લાહ, ફુઝતો બેરબ્બીલ કાબે" ઓર ખુન સરે અકદસસે જારીથા ઉસે અપને ચેહરએ મુબારક ઓર રીશે અતહરપર મલતેથે, ઔર ખાક જખમ પર ડાલતેથે બાઅદ ઉસકે ઇસ આયાએ કરીમાકો તીલાવત ફરમાયાકે મઝમુન ઉસકા યેહહૈ ઇસ ઝમીનસે હમને તુમ્હેં પયદા કીયા ઔર ઇસીમેં તુમ્હેં લેજાએંગે, ઓર ઇસીસે ફીર તુમ્હેં નીકાલેંગે, જબ યેહ અમરે અઝીમ વાકેઅ હુવા ઓર દરવાઝહાએ મસજીદ આપસમેં ટકરાને લગે આસમાંનકે ફિરશતે ગીરયાંન હુએ આલમમેં અંધેરા હોગયા, જીબરઇલને માબેને ઝમીનો આસમાન આવાઝ બુલંદકી કસમ બખુદા સોતુને હીદાયત મુનહદીમ હુએ યાઅને હીદાયતકે થંભ ગીરગએ કસમ હૈ ખુદાકી સીતારહાએ આસમાન બેનુર હોગએ ઇમાનકી મઝબુત રસ્સીયાં ટુટ ગઇ; યઅને મોહમ્મદ મુસ્તફા સ૦ કા ઇબ્નેઅમ મકતુલ હુવા બરગુઝીદએ ખુદા અલીએ મુરતઝા શહીદ હુવા, કસમ બખુદા જો બેહતરીને અવસીયાથા ઉસકો બદતરીને અશકીયાને કતલ કીયા, જબ આવાઝ "કદકોતેલલ અમીરૂલ મોઅ-

મેનીન"કી હઝરત ઉમ્મેકુલસુમને સુની મુંહ અપના પીટ લીયા, ગીરેબાન ચાક·
કર ડાલા ઓર રોકર સદાએ "વાઅબતાહો વાઅલીય્યાહો" કી બુલંદકી
ઓર અપને ભાઇ હસનોહુસયનકો આવાઝદી, અફસોસ તુમ્હારે પદરે બુઝરગવાર
કતલ હુએ હસનૈન હાએ બાબા હાએ બાબા કહકર ખુબ રોએ ઓર મકામે
હસરતમેં કહતેથે કાશ હમેં મૌત આતી, ઓર હમ આપકે કતલકી ખબર ન
સુનતે, ફીર અપની બહનસે ફરમાયા અભી ન રોઓ ઓર હાલ અપના ગૈર
ન કરો. જબ તક હમ ખબર સહીહ દરયાફત ન કરલેં; યેહ કહકર દોનું શાહ·
ઝાદે મહઝુન ઓર મગમુમ રોતે હુએ મસજીદકી તરફ રવાના હુવે અફસોસ સ·
દઅફસોસ હઝરાત માહે રમઝાનકી ઉન્નીસવીંકો જનાબે ઇમામે હુસેનને અપને
પદરે આલીમકામકી ખબર સુનકર જબ અપની ખ્વાહરે કુલસુમકો મુઝતર વ
પરેશાંન દેખા તો ફરમાયા અએ બહન અભી ઇસતરાહ નાલાઓઝારી નકરો
મેં જાકર તહકીક કરતાહું. ઓર શબે આશુર ખુદ અપની શાહાદતકી ખબર એક
એક બીબીકો દેકર સબર કરનેકો ફરમાતેથે મોઅમેનીન ખીયાલ ફરમાઇએ કે
અએસે આલમે ગુરબત ઓર અયસી મુસીબતમેં એસે વારીસ ઓર સરપરસ્તકો
શહાદતકા જબ યકીન હો તો કયુંકર દીલકો સબરો કરાર હો? અલ મુખ્તસર
બાઅદ ઉસકે જબ હઝરતકે કતલકી ખબર કુફેમેં મુનતશર હુઇ તો સબકે સબ
ઘરોસે મસજીદમેં ગએ યહાંતકકે ઔરતેં ભી પરદેસે બાહેર નીકલ પડી ઓર
મસજીદકે તરફ રવાના હુઈ;

જબ મસજીદમેં લોગ દાખીલ હુવે તો દેખાકે હઝરત અલી અ૦ કા સર
ઇમામે હસનકી ગોદમેં હુએ ઓર ઝખમકો બાંધ કર ચેહરેસે ખુન પોંછ ડાલા
હુએ તો ભી ખુન થમતા નહીં ઓર જારી હય, ઓર ચેહરએ મુબારકકા રંગ
પીલા સુર્ફઓદો માઇલ હોગયા હએ, ઓર આંખોંસે આસમાનકે તરફ દેખ રહે
હુએ, ઓર ઝબાને મુબારકસે ખુદાકી તસબીહ જારી હએ.

ફીર ઇમામે હસનો હુસયનને પુછા કે અએ બાબાજાન આપકો કીસ મલ
ઉનને શહીદ કીયા? હઝરતને જવાબ દીયા કે મુઝહે યહુદીયાકે બેટે અબદે
રહમાન બીન મુલજીમને શહીદ કીયા; શાહઝાદોંને અરઝકી કે અએ પદરે બુઝ·
રગવાર વોહ કહાં ગયા? હઝરતને જવાબ દીયા તુમ કોઇ ઉસકી તલાશ ન કરો
અભી વોહ મલઉન ઇસ દરવાઝેમેં આએગા.

ઉસ વકત તમામ મસજીદ ઔરત ઓર મરદોંસે ભરી હુઇથી, ઓર વોહ
તમામ લોગ અપને ઇમામકી મુસીબતપર રો રહે થે.

નાગાહ એક શોર બુલંદ હુવા ઓર લોગ ઉસ દુશમને ખુદા વરસુલકો
ગીરફતાર કરકે લાએ ઉસ મલઉનકે હાથ બંધે થે કોઇ ઉસે મારતાથા કોઈ
તમાચે લગાતાથા ઓર કોઇ ઉસકે મુંહપર થુંકતાથા.

આહ આહ હઝરાત ઝાકીરકો ઇસ વકત વોહ વકત યાદ આગયા કે જીસકે
દો કલેમે બયાન કરનેસે આપ તમામ હઝરાત ઝાર ઝાર રોને વ પીટને લગોગે
કે યહાં તો અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦કો એક તલવાર લગી તો તમામ કુફેકે

મરદો ઓરત મસજીદમેં આકર હઝરતકા હાલ પુછને વરોને લગે બેટેને બાપકા સર ગોદમેં લેકર ઝખમ બાંધા અરે કાતીલકો લોગ પકડકર મારતે થુકતે લાએ; મગર હઝાર અફ્સોસ ગુરબતપર ઉસ મઝલુમે કરબલાકી કે કરબલાકા ઝમીનમેં હઝારોં ઝખમ તીરો નેઝવો શમશીરકે લગેથે મગર કોઇ પુછને વાલા નથા અરે બેટા તો ગશમેં પડાથા કૌન બાપકો ગોદમેં લેતા ઔાર વહાંકી સારી ઝમીન દુશ-મનોંસે ભરીથી કૌન ખબરકો આતા, આહ ઝખમોંસે ખુનકે પરનાલે બહતેથે મગર કોઈ ઝખમકો બાંધનેવાલા નથા. અરે ઝખમકો બાંધના એક તરફ ઔાર ઝખમપર ઝખમ વારપર વાર લગતાથા ઔાર વોહ મઝલુમ એકા તનહા સ-બરો શુકર કરતા ખડાથા વાય વાય વાય ગરીબીએ હુસયન અય મવલા હમ ગુલામ ઉસ રોઝ હાઝેર ન થે અગર હોતે તો આપકે ઝખમ અપને બદનપર રોક રોક કર આપકે કદમોંકે સામને જાન દેતે, હઝરાત વોહ વકત તો અબ બાકી નરહા મગર ઉસ ગરીબકી મુસીબતકો રોનેકે વાસ્તે હમ પયદા હુવે તો ચાહીએ કે ઈસમેં કોતાહી ન કરેં ઔાર જહાંતક હોસકે અપને આકાકી અઝાદારીમેં હમેશા મશગુલ રહે.

બહર કયફ જબ ઇબને મુલજીમકો પકડ કર લાએ તો આગે આગે ઉસ મલઉનકે હોઝએફા નખઇથે, ઔાર ઉનકે હાથમેં ખુલ્લી તલવારથી ઔાર લો-ગોંકો હટાતેથે યહાંતકકે ઉસીતરહ જનાબે અમીરકે સામને લાકર હાઝેરકીયા ઉસવકત ઇમામે હસનને ઉસ મલઉનસે કહા કે વાયહો તુજહપર અય લઇન તુહી કાતીલ હએ ? મેરે બાપ જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીનકા; અય મલઉન યેહી જઝા હએ ? ઉન એહસાનાતકી કે જો મેરે બાપને તેરે સાથ કીયેથે કે જબ તુ ખીદમતમેં ઉસ જનાબકે હાઝેર હુવાતો ઉન હઝરતને તુજહે ઝીયા-દાહ ઔાર લોગોંસે અપને નઝદીક તેરા મરતબા બડહાયા, અરે વોહ જનાબ ઇમામતકે લાયક નથે ? કે ઉનકે સાથ ઈસતરહ પીશ આયા.

યેહ સુનકર ઉસને તો કુછ જવાબ ન દીયા, ફીર હઝરતે ઇમામે હસન અ૦ ને હોઝએફાસે પુછા કે અય હોઝયફા તુને ઇસ મલઉનકો કહાં પાયા ?

હોઝએફાને અરઝકી કે મેરી હીકાયત અજીબ હએ મૈં સો રહાથા ઔાર મેરે પહલુ મેં મેરી ઔારત સોતીથી કે નાગાહ ઉસને સુનાકે કોઇ આસમાનસે યેહ કહતા હએ કે દીનકા થંભ ગીર ગયા ઔાર વોહ ઇમામ કે બરગુઝીદએ ખુદાથે વોહ શહીદ હુવે; ઔાર વસીએ રસુલ કતલ હુવે, યેહ સુનકર મુજ-હસે કહા કિ કે તુમ સો રહે હો અરે બાઅદ અલીકે ખુદા કીસી આંખકો રાહત ન દીખાએ.

યેહ સુનકર મંય જવાબસે ઉઠા ઔાર કહાકે વાયહો તુજહપર અરે કયા ખબર હય ! અરે તુજહપર કયા મુસીબહ વાકેઅ હુઇ હય? ઉસ્ને કહા કસમ ખુદાકી અમીરૂલ મોઅમેનીન શહીદ હુવે. મયને કહા અરે યેહ કયા કલામ

કરતી હય ? ખુદા તેરે મુંહકો તોડે અરે યેહ કામ શએતાનકા હય કે ઉસને તેરે કાનમેં યેહ બાતડાલી. જનાબે અમીરને કીસીપર ઝુલમ નહીં કીયા હય ઔર નકીસીકા ઉન હઝરતને હક લીયા હય બલકે વોહ જનાબ રહીમ હય યતીમોંપર મીસલે પદરે મેહરબાન કે; ઔર બેવા ઔરતોંકી ખબરગીરી ઉનકે શવહરોંસે બેહતર લેતે હય; ઔર બાઅદ ઇન સબ બાતોં કે કીસકો કુદરતહય કે હઝરત અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ કો શહીદ કરે, કે વોહ શેરે ખુદા હય ઔર શુજાએ યકતા હય, મેરી ઔરતને કહા કસમ ખુદાકી મયને વોહ ખબર ઉસસે સુની કે વોહ અહલે ઝમીનસે નથા. ઔર વોહ આવાઝ તમામ જગાહ પોંહચી હોગી.

ઇસ તરહકી બાતેં મેરી ઔરત કહરહીથી કે સુના મયને કોઇ કહતા હયકે ખુદાકી કસમ અમીરૂલ મોઅમેનીન શહીદ હુવે.

પસ યેહ આવાઝ સુનકર મંય ઉઠા ઔર તલવાર મીયાનસે નીકાલકર હાથમેં લે લી, ઔર મેરે દીલનેભી ગવાહી દીકે કુછ ફસાદ ઝરૂર હવા; યેહ સોંચકર રવાના હુવા ઔર શાહરાહમેં પહોંચાતો દેખાકે યેહ દુશમને ખુદા વરસુલ ચારોં તરફ હેરાન ફીરતા હય ઔર ચાહતા હય કે કીસી તરફ નીકલ જાનેકી રાહ મીલે મગર ઉસ્કી નઝરોંમેં સબ રાસ્તે બંધ હોગએથે ઔર કોઇ રાહ ન મીલતીથી.

જબ ઇસ તરહ હેરાન ઉસ્કો દેખાતો મંયને પુછા કે અરે કયા હુવા હય કે ઇસ શાહરાહમેં હેરાન ફીરતા હય, ઔર જીસ તરફ જાતા હય વહાંસે ફીર આતા હય તો તુ કૌન હય ? ઔર તેરા કયા નામ હય ? યેહ સુનકર ઉસ્ને અપના નામો નસબ ન બતાયા ઔર ઝુઠા નામ દુસરેકા બતાયા; મંયને પુછા કહાંસે આતા હય ? ઉસ્ને કહા અપને મકાનસે આતા હું, મયને કહા કહાં જાતા હય ? ઉસ્ને કહા મોહલ્લએ ખીરા કે તરફ જાતા હું.

ઉસ વકત મંયને કહા કે મંયને સુના કોઇ શખ્સ બ આવાઝે બુલંદ કહતા હય કે ખુદાકી કસમ અમીરૂલ મોઅમેનીન કતલ હુવે આયા તુને ભી યેહ આવાઝ સુની ? ઉસ્ને કહા મયને નહીં સુના, તબ મયને કહા મેરે સાથ કયું નહીં આતા હય? તા બરાબર ખબર દરયાફ્ત કરેં ઉસ્ને કહા મુજહે એક બડા મુશકીલ કામ દરપીશ હય ઇસ વાસ્તે મુજહે જાનેદો;

યેહ સુનકર મયને કહા કે ખુદા તેરે પર લાઅનત કરે કે ઇસસે બડી મુશકીલ કૌનસી હય ? કે હઝરત અલીકે કતલકી ખબર દરયાફ્ત કરે; મગર માઅલુમ હોતા હય કે તુહી અમીરૂલ મોઅમેનીનકા કાતીલ હય, યેહ સુનકર ઉસ્ને ચાહા કે ઇનકાર કરે મગર કુદરતે ખુદાસે ઉસકી ઝબાનસે નીકલાકે હાં મંયહી અલીકા કાતીલ હું, તબ મયને તલવારકા ઉસપર વાર કીયા ઉસને મેરે પર વાર કીયા ઔર મેરી તલવાર ઉસ્કે રાનપર પડી વોહ ગીરપડા મંયને

ઉસ્કો પકડા લોગોંકો આવાઝદી સબ લોગ દવડે ઔર ઉસ્કી મશકેં બાંધી ઓર મંય ઉસે યહાં લાયાહું ખુદા મુજહે આપપર ફીદા કરે.

બાઅદ ઇસ્કે અમીરૂલ મોઅમેનીન ઔર ઇબ્ને મુલજીમમેં ગુફતગો હુઈ કે ઝીક ઊસ્કા બાયસે તુલ હય.

બાઅદ ઇસ્કે અમીરૂલ મોઅમેનીનને ફરમાયા કે મુજહે ઘરકો લે ચલો ઔર જહાં નમાઝ પડતા હું વહાં રખો. યેહ સુનકર કમલી બીછાકર હઝરતકો ઉસમેં લીટાકે ઘરકો લે ચલે ઔર લોગ હઝરતકે ગીરદ રોતે રોતે જાતેથે ઔર અયસે રોએ કે કરીબથાકે હલાક હોજાય.

રાવી કહતા હય કે જબ જનાબે અમીર અ૦ કો મકાનકે તરફ લેચલે તો ઉસ વકત કુત્તામાં મલઉના અપને મકાનપર બયઠાથી જબ યેહ શોરો માતમકા સામાન દેખાતો બોહોત ખુશ હુઈ, તો હકતઆલાને ઉસી વકત ઉસ મકાનકો ઉલટ દીયા કે ઉસ્સે વોહ ઝાલેમા નીચે દબકર વાસીલે જહન્નમ હુઇ.

આહ જરરાહકો બુલાયા ગયા તો ઉસ્ને અપને સરકી પગડી પટકદી, પુછા ગયા તો કહા કે યેહ ઝખમ અછા ન હોગા ઝહરમેં બુઝી હુઇ તલવાર લગી હય.

બાઅદ ઉસ્કે જબ એકીસવીં રાત માહે રમઝાનકી આઇ તો હઝરતને અપને અહલો અયાલકો જમઅ કીયા ઔર વીદાઅ કરકે ફરમાયા મંય તુમકો ખુદાકો સોંપતા હું કે વોહી મદદગાર હય, બાઅદ સભોંકો ઈમાન વગયરાહકી વસીયત ફરમાઇ, ફીર હસનયનસે અયસે અયસે કલેમાત વાઅઝો નસીહતકે ફરમાએ કે જીસ્કે લીખનેસે તુલ હોજાય મગર દો કલેમે યેહકે દુન્યાકા માલ ઝાયાઅ હોજાએ તો અફસોસ ન કરના ઔર મઝલુમકી મદદ કરના વગયરાહ.

આહ આહ બાઅદ ઇસ્કે બદન મુબારકમેં ઝહરકા અસર ફૈલ ગયા ઔર તમામ રાત ઇસી હાલતમેં ગુઝરી લોગ આને લગે હુઝરત વીદાઅ કરતે ઔર વાઅઝો નસીહત કે કલામ ફરમાતેથે.

બાઅદ ઇસ્કે લોગોંને હઝરત કે વાસ્તે દુધકા એક પ્યાલા દીયા હઝરતને વોહ તમામ નોશ ફરમાયા બાઅદ ઉસ્કે ફરમાયા કે ઇસમેંસે ઇબ્ને મુલ્જીમ કે વાસ્તે કુછ બાકી નરહા, આગાહહો કે યેહ મેરા આખેરી રીઝક થા વોહ મંયને પીયા હસનયનસે ફરમાયા કે તુમ્હેં ખુદાકી કસમ હય કે જીસ તરહકા દુધ મેરે વાસ્તે લાએ ઉસી તરહકા દુધ ઇબ્ને મુલ્જીમકે વાસ્તે લે જાઓ.

મોહમ્મદ બીન હનફીયા કહતે હંય કે જબ હઝરત હમસબકો વીદાઅ ફરમા ચુકે તો દેખા હમને કે લબહાય મુબારક ખુદાકે ઝીકરમેં જારીહય ઔર પેશાની મુબારકસે અરક જારી હય ઔર ખુદ જનાબ પોંછતે જાતે હય મયને અરઝકી કે કયા સબબ હય કે આપ પેશાનીકો પોંછતે હય? હઝરતને ફરમાયા કે અય ફરઝંદ સુના હય મયને હઝરત રસુલે ખુદા સ૦ સે કે જબ મોઅમીનકે મર-

નેકા વકત નઝદીક હોતા હય તો ઉસ્કી પેશાનીપરસે અરક મીસલ મોતીયોંકે નીકલતા હય ઔર દીલકી સોઝીશ કમ હોજાતી હય યેહ ફરમાકર કીબલેકી તરફ મુતવજ્જેહ હુવે ઔર ઝબાને મુબારકસે શહાદતકા કલેમા પડહ કર ઇસ-દારે ફાનીકો છોડકર આલમેં બકાકે તરફ હઝરતકી રૂહ મુબારક પરવાઝકરગઈ.

આહ આહ ઉસવકત જનાબે ઝયનબ ખાતુન વ ઉમ્મે કુલસુમ ઔર સબ અહલેબયત બઆવાઝે બુલંદ રોને લગે ઔર ગંરેબાન અપને ચાક કીયે ઔર રૂખસારોં ધર તમાચે મારને લગેં ઔર તમામ મકાનમેં રોનેકી આવા-ઝ બુલંદ હુઇ.

જબ કુફેમેં હઝરતકી શહાદતકી ખબર ફયલી તો તમામ મરદો ઔરત રોતે પીટતે હઝરતકે મકાનપર ગએ, ઔર હર શખસ દાડહેં માર માર કર રોતાથા, ઔર રોનેકે સબબસે તમામ કુફા હીલ રહાથા.

ઔર બાઅઝ અહલે કુફાસે મનકુલ હય કે હમને ઉસ વકત ફીરીશ્તોં ઔર જીન્નોંકી આવાઝ સુની કે કોઇ આસમાનસેં કહ રહાથા કે જો રસુલે ખુદા કે બાઅદ તમામ ખલકસે બેહતર થા ઉસ્ને વફાત પાઇ; ઔર જો વા-અદા વફા કરનેમેં ઔર ફઝલો શરફમેં ઝીયાદાહથા ઉસ્ને ઇનતેકાલ કીયા.

આહ હઝરાત આપ ભી રોઓ ઔર પીટો કે આકા વ મવલા હમારા શીઓંકે સરસે ઉઠ ગયા, ઔર શીઆહ બે વાલી વ વારીસકે હો ગએ અફ-સોસ વોહ કયસે લઇન થે કે અયસે મવલાકો નાહક કતલ કીયા.

અલા લઅ્નતુલ્લાહે અલલ કૌમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૩ રી.

જનાબે ફાતેમએ ઝહરા અ૦ કી કનીઝોંકી ફઝીલત ઔર કરામત; ઔર ખાતેમા વફાતે જનાબે ખાતુને જન્નતમેં.

કીતાબે મુનાકેબમાં મોઅતબર સનદસે અલીઇબ્ને મોઅમ્મરસે મન-કુલ હય જબ મખદુમએ કોનૈન જનાબે ફાતેમતુઝ્ઝહરાને ઈસ દારે ફનાસે આલમે બકાકી તરફ રહલત ફરમાઇ, ઉસ વકત ઉમ્મે અએમનને કે ઉન

માઅસુમાકી ખાદેમાંથી કસમ ખાઇ કે મં હરગીઝ અબ મદીનેમેં ન રહુંગી; આર સબબ ઇસ્કા યે થા કે વોહ મકાન જીસ્મેં જનાએ સય્યદા તશરીફ રખતીથીં વોહ ઘર ખાલી ઉમ્મે અએમનસે દેખા ન જાતાથા, ગરઝ મદીનએ મુનુવ્વરાસે મક્કએ મોઅઝ્ઝમાકી તરફ રવાના હુઇં અસનાએ રાહમેં તીશનગી (પ્યાસ) ને ગલબા કીયા નવબત બહલાકત પોંહચી ઉસ વકત અપના સર આસમાનકી તરફ બુલંદ કીયા ઔર અરઝકી પરવરદીગારા મંય પીયાસસે મરતીહું તુઝે ગવારાહે કે રૂહ મેરી હાલતે તીશનગીમેં બદનસે મુફારેકત કરજાએ ? હાલાંકે મંય દુખતરે રસુલકી ખાદેમાહું; રાવી કહતા હય અભી દુઆ નાતમામથી યાઅને દોઆ પુરીભી ન હુઇથી કે એક ડોલ આબે બેહીશતસે ભરા આસમાનસે નાઝીલ હુવા ઉમ્મે અએમનને પાની પીકર શુકરે ખુદા કીયા, ફીર સાત બરસતક કભી ખાહીશે આબો તઆમ નહુઈ હરચંદ અહલે મક્કા ઇમતેહાનકે વાસ્તે ઉનકો શીદ્દતે ગરમીમેં જાબજા ભેજતેથે લયકીન ઉમ્મે અએમનકો મુતલક પીયાસ ન લગતીથી. કીતાબે બેહારૂલ અનવારમેં વરકાબીન અબ્દુલ્લાહ અઝદીસે મનકુલ હય એક સાલ મંય હજકો ગયા તવાફમેંથા દેખા એક ઝઇફા ગુંદુમ ગુન ખુશરૂ શીરીન ઝબાન વ ફસાહતો બલાગતસે જનાબે અકદસે ઇલાહીમેં મુનાજાત કર રહી હે કે અએ માલીકે કઅબએ મોહતરમ વ મકામે ઝમઝમ તેરે ફઝલો કરમસે ઉમ્મેદવારહું કે મુઝે મેરે આકાઉંકે સાથ જો તાહેર ઔર પાક હે મહશુર કરના, વરકા કહતા હય મંયને કહા અએ ઝઇફા તુમ્હારે ઇસ કલામસે માઅલુમ હોતા હય કે તુમ કનીઝાને બ્બહલે બયતે અતહારસે હો તુમ્હારા કયા નામ હૈ ? ઝઈફાને કહા અલબત્તા મંય ફાતેમતુઝ્ઝેહરાકી કનીઝહું આર નામ મેરા ફીઝ્ઝા હે. કીતાબે બેહારૂલ અનવારમેં માલીક ઇબ્ને દીનારસે મનકુલ હય એક સાલ મંયને કસદે હજ કીયા જબ મંય ઉસ જગે પોંહચા જહાં હાજીયોંકો વીદાઅ કરતે હંય એક ઝઈફાકો દેખા કે વો મરકબે લાગીર (દુબલે ઉંટ) પર સવાર ઔર ગીરદ ઉસ્કે બહોતસે આદમી જમઅ હય હરએક ઉસ ઝઇફાકો સમઝાતાહે ઘર ફીર ચલો કસ્દે હજ ન કરો મરકબ તુમારા ઇસ મસાફતે દુરોદરાઝકો તય નકરસકેગા; લયકીન વોહ કીસીકા કહના નહીં માનતી, આખેર કાફેલેકે હમરાહ રવાનાએ મક્કા હુઈ. એક સહરામેં પહોંચકર મરકબ ઉસ્કા ચલ ન સકા ગીરપડા ઉસ ઝઇફાને આસમાનકી તરફ સર બુલંદ કીયા ઔર અરઝકી પરવરદીગારા તુને મુઝે મેરે ઘરમેં રહરને નદીયા ન અપને ઘર આને દીયા કસમ તેરી ઈજ્જત ઔર

જલાલકી અગર કોઇ ઔર શખ્સ મુજસે ઇસ તરહ પેશ આતા તો મૈં શીકવા ઉસ્કા તુઝસે કરતી લયકીન તેરઃ શીકવા કીસસે કરૂં ? બજુઝ ઈ-સકે કે તુજહીસે અરઝ કરૂં, માલીકબીન દીનાર કહતા હુ કે વો ઝઇફા જનાબે બારીમેં અભી અરઝ કર રહીથી કે નાગાહ એક શખ્સ મેહાર ઉંટકી પકડે સરકે પીછેસે સામને આયા આર ઉંટકો બીઠાયા કહા સવાર હો વો ઝઈફા ઉસ નાકેપર સવાર હુઇ દેખા કે વોહ ઉંટ આંખ બંદ ક-રકે ખોલે ઉતની દેરમેં બીજલીકે માફક ચલા ગયા ઔર નઝરૂસે ગાએબ હોગયા જબ મંય બાદ મનઝીલકે તૈ કરકે મક્કએ મોઅઝમાંમેં દાખીલ હુવા ઔર તવાફકે વાસ્તે ખાનએ કઅબામેં ગયા દેખા ઉસી ઝઇફાકો કે તવાફ કર રહી હે, યેહ દેખકર અજબ હોકર કહા તુમ્હેં કસમ હએ ઉ-સ્કી જીસ્ને તુમ્હેં યે રૂતબા ઇનાયત કીયા હૈ કુછ બયાન કરો તુમ કૌન-હો ? નામ તુમ્હારા કયા હૈ? ઝઈફાને ફરમાયા અએ શખ્સ મૈં મસકકેકી બેટી શાહેરા નામ મશહુર બકીઝ્ઝા દુખતરે રસુલે ખુદાકી કનીઝહુ, મો-અમેનીન જાએ ગીરયા વઝુકા હે જીન મખદુમએ કોનૈનકી લૌડીયું કે યે મરાતીબહોં અફસોસ સદ અફસોસ કે વો બીબી બાદ રેહલતે જનાબે રીસાલત મઆબ કે મસાએબે અઝીમમેં મુબતેલા હુઇ, ઔર અશકીયાએ ઉમ્મતને ઉસ મખદુમએ આલમકો અયસી ઈઝાએં ઔર તકલીફેદીં કે વોહ મઅસુમા મુતહમ્મીલ નહોસકીં દુન્યાસે ગુઝર ગઇં, હદીસમેં વારીદ હુવા હે કે મુફારેકતં જનાબે રસુલે ખુદામેં સય્યદાહ ઇસ કદર ઝઈફા નાતવાન હોગઇથી કે ઉઠના બયઠના દુશવારથા ઔ-બસબબ ઝોઅફો નાતવાનીકે એક અસા બાસરે અકદસપર બંધા રહતાથા ઔર બરાબર આંખોંસે આંસુ જારી રહેતેથે ઔર દરદે પહલુકી શીદ્દતસે અયસી બેકરારથી કે હરઘડી ગશપર ગશ આતાથા જબ ગશસે ઇફાકા હોતાથા અપને પદરે બુઝુરગવારકી યાદમેં ફરયાદ કરકે કહતીથીં હાએ બાબા આપકી જુદાઇને ફાતેમાકો અયસા ઝઇફો નાતવાંન કરદીયા કે તાકત બીલકુલ જાતી રહી ઔર બાદ આપકે ઇસ નાતવાંકા કોઇ હામી વમદદગાર બાકી ન રહા ઔર હાએ પદરે બુઝુરગવાર બાદ આપકે વો વો મુસીબતેં પડીં કે અગર દીનુંપર પડતી તો રાત હોજાતી, જનાબે અ-મીરૂલ મોઅમેનીનસે મનકુલ હે જબ સય્યદએ કાએનાતને દુન્યાસે રેહલત ફરમાઇ મંયને ઉનકો ઉન્હીં કે પૈરાહનમેં ગુસ્લ દીયા ઔર વોહ પયરા-હને મુતહહર મેરે પાસથા, ફાતેમા ઝહરા હરરોઝ મુજહસે કહતીથીં યા અલી વો પયરાહન જીસ્મેં તુમને મેરે બાબાકો ગુસ્લ દીયાથા વો મુઝે

દીખાદો લયકીન મંચ ન દીખાતાથા મગર જબ બહોત ઈસરાર કીયા એક રોઝ વો પૈરાહને મુતહહર મંચને લાદીયા, ફાતેમાને ઉસ પયરાહનસે અપને બાપકી ખુશબો પાકર આહકી ઔર ગશ કરગઈ મંચને ઉસ પયરાહનકો ઉસ વકત છુપા દીયા ફીર કભી ન દીખાયા. કીતાબે મહરૂકુલ કોલુબમેં મનકુલ હૈ બાદ વફાતે સરવરે કાએનાત વો માઅસુમા પચહત્તર (૭૫) રોઝ ઝીંદા રહી જબ જનાબે સય્યદાકી વફાતકી શબે આખર આઈ તો આપકો બઇલહામ માઅલુમ હુવા કે વફાત મેરી કરીબ હૈ.

જબ સુબહ હુઇ હસનૈનકે ખાને નેહલાને પોશાક બદલવાનેકા સામાન તય્યાર કીયા ઈસી અસનામે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન દાખીલે બતુશશરફ હુએ ઔર ફરમાયા અએ દુખતરે રસુલ બેહતરાને ઝનાને આલમ અવ્વલ રોઝસે મંચને તુમકો દો કામ દુન્યાકે એક વકતમેં કરતે અબ તક ન દેખાથા આજ કયા હૈ કે તુમ બા ઇં ઝોઅફો નાતવાની તીન કામુંમેં મસરૂફહો ? જનાબે સય્યદા રોને લગીં ઔર અરઝ કરને લગીં યા અબુલહસન હંગામે મુફારેકત કરીબ હૈ ચાહતીહું કે બચ્ચુંકો નહલા ધુલાકર ખાના ખીલાદું કયું કે જબ મંચ દુન્યાસે ગુઝર જાઊંગી તુમ તો મેરે ગમમેં હોંગે ઈન અતફાલકી કૌન ખબર લેગા ? યે કલેમાત હસરતો યાસકે સુનકર જનાબે અમીર રોને લગે ઔર ફરમાયા "ઈન્ના લીલ્લાહે વઈન્ના એલયહે રાજેઊ" અએ દુખતરે રસુલ જબસેં તુમ્હારે પદરે બુઝરગવારને ઇનતેકાલ ફરમાયા ફીલ જુમલા તુમસે તસકીન વદીલાસાથા અબ તુમભી દુન્યાસે જાતીહો મુઝે ગમપર ગમ હોગા કયુંકર તહમ્મુલ હો સકેગા ? માસુમાને અરઝકી અએ અબુલહસન જીસ તરહ તુમને મુસીબતે રસુલે ખુદામેં સબર કીયા ઉસી તરહ મેરી મુસીબતમેંભી સબર કરના કે સીવાએ સબ્રકે કુછ ચારા નહીં હૈ. રાવી કહતા હૈ વો મખદુમા યે કહરહીથી કે હાલ બદલ ગયા ઔર નકાહતો ઝોઅફ ગાલેબ હુવા બાઇંહમા મોહોબ્બતે માદરીસે અપને ફરઝંદુકે કામમેં ઉસીતરહ મશગુલ રહી બાર બાર લડકુંકો દેખતીથી ઔર રોતીથી બાદ ઉસકે વસીએ પયગમબરસે ફરમાયા યે વસીય્યતકા વકત હૈ ચાહતીહું કુછ તુમસે બયાન કરૂં એક યે કે મૈં સાલહા સાલ તુમ્હારે સાથ રહીહું અગર કુછ કુસુર હુવા હોતો મોઆફ કરદો, આપને ફરમાયા અએ ફાતેમા તુમ ઝનાને આલમસે બેહતર રસુલકી બેટી ખુદાકી બરગુઝીદા વ માઅસુમ હો તુમસે કયુંકર કોઇ ખતા હોસકતી હૈ ? સય્યદાને દુસરી વસીયત ફરમાઈ મેરે

બાદ અગર હસનેનસે આપકે ખીલાફે તબીઅત કોઇ અમર વાકેઅહો તો આપ યતીમ જાનકર રહમ કરેં ઔર ઉન્કી ખતાસે દરગુઝરેં, તીસરી અરજ યે હૈ કે ઘરમેં તનહા કભી નહીં રહી ઔર અબ ઉસ ગૈર મકાં-નમેં જાતીહું જહાં કોઇ અનીસો હમદમ નહીં ઉસ આલમેં તનહાઇમેં કોન સાથ દેગા ? ચાહતીહું કે આપ મુઝે ભુલ ન જાઓ મેરી કબરકો ફાતેહા ખ્વાનીસે મહરૂમ ન રખ્ખેં, ચોથી ઇલતેમાસ યે હૈ કે અગર આપ મેરે બાદ કોઇ અકદ (શાદી) કરનેકો ચાહેં તો અમામા દુખતરે ઝયનબકે સાથ આપ અકદ કીજીયેગા કે વોહ મેરી ભાનજી હૈ ઔર મેરી ઓલાદસે બહોત મોહોબ્બત રખતી હૈ, જનાબે અમીર યેહ હસરત ભરી હુઇ બાતેં સુનકર બાઆવાઝે બુલંદ રોને લગે ઔર ફરમાયા જબ તુમ રસુલે ખુ-દાકી ખીદમતમેં પોંહચના તો મેરી તરફસે તસલીમ અરજ કરના ઔર જો મુસીબતેં મુઝપર ગુઝરી હૈ બયાન કર દેના બાદ ઉસ્કે જનાબે સય્યદા ગશકર ગઇં હસનૈન દેખતેહી ચીલ્લા ચીલ્લાકર રોને લગે માઅસુમાને બેટુંકી આવાઝ સુનકર આંખે ખોલદીં ઔર હાથ ફયલાકર સીનેસે લગા લીયા, જનાબે અમીરને જો દેખા કે બેટે માંસે લીપટે રો રહે હું હસનૈનકો કીસી તરહ સમજાકે અપને સાથ લીએ રસુલે ખુદાકે રોઝેપર ચલે ગયે માઅસુમાને અસમાકો બુલાકર કહા મેરે પાસ ન આના ઓર એક સા-અતકે બાદ મુઝે પુકારના જબ આવાઝ ન આએ તો સમઝના કે મેં દુ-ન્યાસે ગુઝર ગઇ, અસમા કહતી હૈ મેં હુજરેસે બાહેર આઇ તો સુના કે ફર-માતી હૈં ખુદાવંદા મેરે શીઆંકો બખશ દે, ગરઝ મૈને એક સાઅત કે બાદ આવાઝ દી કુછ જવાબ નસુના હુજરેમેં જાકર ચેહરે મુબારકસે ગોશએ ચાદર ઉઠાયા દેખાકે વોહ માઅસુમા ઇનતેકાલ કર ગઇ હૈં મૈં રોને પીટને લગી નાગાહ હસનૈન દાખીલે હુજરા હુએ પુછા હમારી માંકા કયા હાલ હૈ? અસમા કહતી હૈ મુઝે તાબે ઝબત બાકી ન રહા અર્ઝકી અએ શાહઝાદો માં તુમ્હારી ખીદમતે રસુલે ખુદામેં પહોંચી, સુનતેહી છોટે છોટે અમામે સરૂંસે ફેંક દીયે ઔર રોતે હુએ મસજીદે રસુલકી તરફ રવાના હુએ, ઔર જનાબે અમીરકો ખબરદી સુનતેહી હઝરતપર ગશ આગયા જબ ઇફાકા હુવા રોતે હુએ બૈતુશ-શરફમેં આએ ઔર હસબુલ વસીય્યત ઉન માઅસુમાકો શબે તારીક (અંધેરી રાત) મેં ગુસ્લ દીયા ઔર બ રીવાયતે જબ હઝરતને ચાહા કે કફનકે બંધ બાંધે ઉસ વકત હઝરતને અહલે બયતકો આવાઝદી અય ઉમ્મેકુલસુમ વ ઝય-નબ વ ફીઝ્ઝા વ અય હસનો હુસયન આઓ ઔર અપની માંકા આખેરી દીદાર દેખલો કે ફીર કયામત તક મુલાકાત ન હોગી;

યેહ સુનતેહી દવડકર સબને જનાઝેકે ગીર્દ હુજુમ કીયા ઔર રોના પીટના શરૂઅ કીયા; ઔર હસનો હુસયન રોરોકર અરઝ કરનેલગે અયઅમ્માં જાઅ ઔર નાનાકે પાસ જાઓ તો હમારે તરફસે કહના કે હમને આપકે બાદ બડે બડે ઝુલ્મ ઉઠાએ, દો મહિનેભી નહીં ગુઝરેથે કે યતીમ હોગએ.

જનાબે અમીર ફરમાતે હંય ખુદાકો ગવાહ કરકે કહતાહું કે ઉસવકત ફાતેમાકી લાશ હીલને લગી ઔર બચ્ચોં તરફ મયલાન કરકે આવાઝે ઝોરસે આહકી, ઔર દોનોં હાથોંકો ફયલાકર હસનો હુસયનકો અપની છાતીસે દેર તક લગાય; નાગાહ હાતીફે ગયબીને આવાઝદી કે અય અલી જલ્દ હસનો હુસયનકો હટાઓ કે આસમાનપર મલાયકા રોતે હંય ઔર રસુલે ખુદા અપની બેટીકે બોહોત મુશ્તાક હય, અલગરઝ હઝરત અલીને બેટોંકો દીલાસા વ તસકીન દેકર માઅસુમાકે સીનેસે અલાહેદા કીયા.

હઝરાત ઝાકીરકો અજબ કલેમા જીગર ખરાશ યાદ આગયા કે યહાં માંકે સીને પર બેટે લગનેસે આસમાનકે મલાયકા રોનેલગે આહ રોઝે આશુરા કયા હાલ હુવા હોગા ઉન મલાયકાકા જબ ઇસી માંકી ગોદમેં પેહલી હુયસનકા સરથા ઔર શીમ્ર મલઉન ખંજરસેં વોહ બેઅદબી કરતાથા જીસકે બયાનકા યારા નહીં રોનેકે વાસ્તે ઇશારા કાફી હય વાય વાય ગરીબીયે હુસૈન.

બાઅદ ઉસકે ઉસ માઅસુમાકી લાશકો તાબુતમેં રખકે એક જાનેબ અબુઝરને ઔર એક જાનેબ ખુદ હઝરતને ઉઠાકર જહાં વો માઅસુમા ખુદ નમાઝ પડતીથી રખ્ખા; ઔર નમાઝ પડહી દુઆકી ખુદાવંદા યે ફાતેમા દુખ્તરે રસુલકી હાઝીરહે; ઉમ્મેદવાર હું કે ઇસકો ઝુલમતે દુન્યાસે તરફ નુરે આખેરત કે પોંહચા. રાવી કહતા હૈ હઝરત હનોઝ યે દુઆ કરરહેથે નાગાહ એક મલકે ઝુલ ઔર અરઝમેં રોશની હોગઇ જબ હઝરતને ચાહા કે દફન કરે જન્નતુલ બકીઅકી એક જગાહસે આવાઝ આઇ યહાં લાઓ યહાં લાઓ હઝરતને જો ઉસ તરફ નીગાહકી દેખા કે એક કબર ખોદી હુઇ તૈયાર હે આપને વહીં દફન કર દીયા, ઔર ફરમાયા અએ ઝમીન તુઝે અપની અમાનત સુપુરદ કરતાહું, ઔર એક રીવાયતમેં હૈ કે જબ આપને ચાહા સૈયદાકો કબરમેં ઉતારે ઉસ વકત દો હાથ કે રસુલે ખુદાકે હાથકે જયસેથે ઝાહેર હુએ ઔર નાઅશે જનાબે સૈયદા કો લે લીયા ઔર કબરમેં ઉતારા ગરઝ જનાબે અમીરને ઉસ નુરે ખુદાકો ખાકમેં છુપા કર રોતે હુએ દોલત સરાકો મુરાજઅત ફરમાઇ.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪ થી.

હઝરતે ઈમામે હસન અ૦ કે ફઝાએલ ઔર ઉન જનાબકા ચીનકે બાદશાહકી લડકી ઔર ઉસ્કે વઝીરકે લડકેકો ઝીંદા કરના ઔર ખાતેમા આપકી શહાદતકે બયાનમેં.

હદીસે કીબરીયા જનાબે મોહમ્મદે મુસ્તફા સ૦ ને ફરમાયા કેજો દોસ્ત રખે મેરે હસન ઔર હુસયનકો ઔર ઉન દોનોંકી ઝુરરીયતકો, તો ઉન દોસ્ત રખનેવાલોંકે જીસ્મકો જહન્નમકી આગસે નજાત મીલેગી.

સાહેબે ઈસરારૂશશહાદાહ ઇબ્ને મુસાસે ઔર વોહ અબીસાસે રીવાયત કરતે હુંય વોહ કહતા હય કે એક સાલ મેં જનાબ ઇમામે હસન અ૦કી ખીદમતે બાબરકતમેં સાથથા; જીસ રોઝ આપ શહરે શામકો તશરીફ લેગએ ઔર ઉસ દીન આપ રોઝેસે થે ઔર આબો તઆમ (ખાના પાની) કુછ સાથભી ન થા.

જબ હઝરત મગરીબકી નમાઝસે ફારીગ હુવે તો દેખા મયને કે આસમાન કે દરવાઝે ખુલ ગએ ઔર નુરકી કંદીલે ઉસમે રવશન હોગઈ, ઔર મલાયકા જન્નતકે ખાનેકે ઔર મેવોંકે તબક ભરે હુવે ઔર આફતાબા વ-તશત હાથોંમેં લીએ હુવે હાઝીર હુવે;

ઉસવકત હમ સત્તર (૭૦) આદમી થે સબકે સબ ઉસ ખાનેમેં શરીક હુવે યહાંતક ખાયા કે સયર હુવે મગર વોહ ખાના કમ ન હુવા બાઅદ ઉસકે ઉન તબકોંકો વોહ ફીરીશ્તે આસમાનપર લે ગએ,

ઔર ઉસી કીતાબમેં શેખ હુર્રે આમેલીસે રીવાયત હય કે બાદશાહે ચીનકી એક બેટી થી ઔર ઉસ્કે વઝીરકા એક લડકા થા, ઇત્તેફાકન શાહઝાદીકા દીલ વઝીર ઝાદેકે તરફ માઇલ હુવા.

બાદશાહકો રફતા રફતા યેહ ખબર માઅલુમ હુઇ ઇસ સબબસે બોહોત ગુસ્સેમેં આકર દોનોંકો કતલ કરવાયા.

બાઅદ કતલ કરનેકે પસતાને લગા ઔર બચ્ચોંકી મોહબ્બતસે દીલ જલને લગા ઔર બેકરાર હોને લગા, એક રોઝ અરાકીને સલતનત ઔર હકીમોંકો બુલાકર કહા કે ઇનકી જુદાઇસે મેરા હાલ ખરાબ હોગયા હય, કોઇ તદબીર અયસી બતાઓ કે યેહ દોનો મુરદું કો ઝીંદા કાયા જાય.

યેહ સુનકર સબને હાથ જોડકર કહા કે બાદશાહ સલામત યેહ બાત મુમકીન હોનેવાલી નહીં કીસી ઇનસાનકી તાકત નહીં કે મુરદોંકો ઝીંદા કરે.

બાઅદ ઉસકે એક વઝીરને કહા કે મંય સુનતા હું કે મદીનેમેં એક બુઝુર્ગવાર હય કે ઇસ્મે પાક ઉનકા હુસન ઇબને અલી અ૦ હય તો અગર વોહ જનાબ અપને ખુદાસે સવાલ કરેતો યકીન હય કે ઉનકી દોઆકી બરકતસે યેહ દોનો ઝીંદા હોજાય.

બાદશાહને પુછા કે યહાંસે મદીના કીતના દુર હય? વઝીરને અરઝકી છે મહીનેકી મસાફત હય.

બાદશાહને એક કાસીદે દીંદારકો તલબ કરકે કહા ઔર હુકમ કીયા કે એક મહીનેમેં જાકર હુસન ઇબને અલી અ૦ કો મેરે પાસ લે આ અગર તાખીરકી ઔર દેર લગાઇ તો તુજહે કતલ કરૂંગા.

યેહ ફરમાને શાહી સુનકર રવાના હુવા મગર થોડી દુર શેહરસે જાકર વઝુ કરકે ખુઝુબ વ ખુશુઅસે દો રકઅત નમાઝ બજા લાયા બાઅદ સીજદેમે જાકર દોઆ કરને લગા કે–ખુદાવંદા બેહકકે મોહમ્મદ વઆલે મોહમ્મદ ઇસ હમારી મુશકીલકો આસાન કર અભી વોહ દોઆસે ફારેગ ન હુવા થા કે એકદમ ઉસી વકત મોઅજીઝેસે ઇમામે હસને મુજતબા કાસીદકે સરકે પ.સ આ પહોંચે. ઔર ઇશારા કીયા ઉઠ તેરા મતલબ પુરા હુવા; તબ ઉસને સીજદેસે સર ઉઠા કર દેખા કે એક જવાન માનીંદે ખુરશીદે તાબાન સામને જલ્વાગર હુએ. દેખતેહી અરઝકી આપ કૌન હય ? ઔર ઇસ્મે મુબારક કયા હય? " કાલ અનલ હસનબનો અલીય્યીબને અબી તાલેબ " હઝરતને મુસકરા કર ફરમાયા યાઅને મંય હસન ઇબને અલી હું જીસકે વાસ્તે તું અપને શેહરસે નીકલા હય.

યેહ સુનતેહી ખુશીકે મારે કાસીદ ઝુમને લગા ઔર કદમ મુબારકચુમને લગા ફીર જાકર બાદશાહકો હઝરતકે તશરીફ લાનેકી ખબરદી; યેહ સુનતેહી વોહ બાદશાહ બડી ઇઝ્ઝતો હુરમતસે હઝરતકો લેગયા ઔર દોનો લાશોંકો મંગવાકે હઝરતકે પાસ હાથ જોડ કર અરઝ કરને લગા કે યા મવલા ઇનકે મરનેસે મેરા જીગર ચાક ચાક હય ઔર દુન્યા નઝરોંમેં ખાક હય, અબ આપ દોઆ ફરમાએં કે યેહ દોનોં ઝીંદા હોજાય.

રાવી કહતા હય કે ઇધર હઝરતને હાથોંકો ઉઠા કર દરગાહે કાઝેયુલ હાજાતમેં દોઆકી ઉધર દોનોંકે તનમેં જાન આગઇ, ફગફુર ચીનકા બાદશાહ બોહોતહી શાદો મસરૂર હુવા ઔર દોનોંકી આપસમેં શાદી કરદી.

આહ આહ હઝરત એક વકતતો યેહ થાકે હઝરતે ઇમામે હસન અ૦ કી દોઆસે યેહ દોનોં મરકર ઝીંદા હુવે. ઔર હઝરતકે સબબસે શાદી હુઇ ઇસ શાદીકી ખુશીકા કયા પુછના ? જીસ્કી હદ નહીં; મગર અફસોસ સદ અફસોસ જાય ગીરયા વ બુકા વ સરો સીના પીટનેકી હય કે ઈસી જનાબકે ફરઝંદે અરજુમંદ જનાબે કાસીમ અ૦ કી અયસી શાદી હુઇ કે ઇમતેદાએ દુન્યાસે તાઇં હાલ વયસી શાદી નહુઇ નકયામતતક હોગી; આહ ઉસ્કો શાદી કહેકે ખાના બરબાદી કહે, અજબ વકત ઔર અજબ રોઝ રોઝે આશુરા થા ઇધર મયદાનમેં ખુનકે દરયા બહતેથે ઉધર લાશોંકો મઝલુમે કરબલા ઉઠા ઉઠા કર જમઅ કરતેથે વહાં ખયમેમેં છોટે છોટે બચ્ચે ભુખે પ્યાસે તડપતેથે કે પાનીકે વાસ્તે અલઅતશ અલઅતશકા શોરથા, આહ મોઅમેનીન રોઓ કે ઉસી આલમે ગુરબત વ બેસામાની વ ફાકે કશીમેં જનાબે કાસીમકી શાદી હુઇ આહ પાનીકે ગુસ્લકે એવઝ અપને ખુનમેં નહાએ અભી દીલ ખોલકે દુલ્હાદુલ્હન બાતેં કરનેભી ન પાયથે કે દુલ્હાકા સર કટ ગયા દુલ્હન બેવા હોગઇ આહ આહ વાય વાય બર ગરીબીયે હુસયન.

ઇસ જગાહ હાલે શહાદતે જનાબે ઇમામે હસન અ૦ મનઝુર હય ઈસ વાસ્તે યેહ દો ફીકરે રૂલાનેકે અરઝ કીયે અબ મતલબ પર આતાહું-કે જબ જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ શહીદ હુવે ઔર જનાબે ઈમામે હસન અ૦ કો ઇમામત મીલી ઔર સબ તરફ હઝરતકી ઇમામતકી શોહરત હુઇ તો વાલીએ શામ મોઆવીયાહસે દેખા નગયા ઔર લશકર લેકે કુફેકે તરફ ચલા.

જબ જનાબે ઇમામે હસન અ૦ કો માઅલુમ હુવા કે વાલીએ શામ લડને આતા હય તો આપ કુફીયોંકો હમરાહ લેકર કુફેસે રવાના હુવે જબ મદાયનમેં પહોંચે ઔર વહાં જંગકા સામાન દેખા તો કુફીયોને બયઅત તોડ ડાલી ઔર કુફે પીછે ચલે ગએ મગર ઈસ બયઅત તોડનેપર બસ ન કરકે હઝરતકે ખયમેકો લુટ લીયા માલે અસબાબ ગારત કરકે લે ગએ, જબ યેહ હાલ હુવા તો જો ચંદ અસ્હાબ બાકી રહ ગયેથે ઉનકો લેકર મદાયનકો ચલે, કઝાયેકાર રસ્તેમેં એક મરદુદ દુશમને દીન બયઠા થા ઉસને હઝરતકી રાન મુબારકપર ખંજર મારા, યેહ દેખકર અબદુલ્લા ઈબને અબ્બાસને ઉસી ખંજરસે ઉસ મલઉનકો જહન્નમ વાસીલ કીયા.

આહ અજબ સફર પેશ હુવા એકતો લુટે ગએ દુસરે ઝખમી હુવે; જબ રફીકો યાર બેઇમાન હોકર હઝરતસે પલટ ગએ ઔર અયસા હાલ હુવા તો હઝરતને મસલેહતે વકત દેખકર વાલીએ શામસે સુલહકી અભી યેહ તીન મુસીબતે (કે ઘરકા લુટના ખંજરકા લગના લાચારીસે સુલહ કરના) પડીથીં કે મલાઇનોને રાતકે વકત હઝરતકો જો બાકી વફાદાર મોહીબયે ઉનકો કતલ કીયે યહાં તકકે ૩૭ અસહાબ હઝરતકે મારે ગએ.

જબ યેહ હાલ હુવા તો હઝરત વાલીએ શામકે પાસ ગએ ઔર તમામ માજરા શબ્બ ખુન વગયરાહકા બયાન કીયા; ઉસ્ને તમામ બાતોંકા ઇનકાર કીયા ઔર કહા મુજહે મુતલક ખબર નહીં હય.

બાઅદ ઇસ્કે હઝરત મદીનેકો વાપસ ચલે રાહમેં મુસલમેં મકામ કીયા ઔર વહાંકે હાકીમને બોહોત આજેઝીસે અપને મકાન પર હઝરતકો લેગયા; બાઅદ ઉસ્કે એક મલઉન કુરૈ બાતીન ઝાહેરમેં દોસ્ત અંદર દુશમનથા ઉસ્ને હઝરતકો અપને મકાનમેં લેજાકર ઉતારા દીયા, ઔર હમેશા ખાનેમેં ઝહર મીલા મીલા કર દેતાથા જબ યેહ પાંચવી મુસીબત હુઇ તો હઝરતકો ઉસ ઝેહરકે સબબ બીમારી લાહેક હુઈ તો આપકો.—

ન થા મુસલમેં જો ઉસ શાહકો આરામ=થી રહતી દરપએ જાં કવમે ના કાસ*
તો મુસલસે નીકલ વોહ શાહે આદાલ=હુવે આકર મદીને બીચ દાખીલ*

મદીનેમેં મરવાન બદબખ્ત હાકીમ થા વોહ ઝાહેરમેં હઝરતસે મોહબ્બત કરને લગા મગર કોઇ અયસા મવકા ઢુંઢતાથા કે હઝરતકો શહીદ કરે.

ઇસી ફીકરમેં થા કે વહાં એક અયસુનીયા મલઉના દલાલા એક ઔરત થી ઉસકો માલકી તમા દેકે સીખલાયા કે હઝરત ઈમામ હસન અ૦ કી બીબી જોઅદાહકો ફુસલા ઔર હઝરતકી મોહબ્બત ઉસ્કે દીલસે તોડકર યઝીદ પર મુબતેલા કર ઔર ઉસે માલો ઝરકી લાલચ દે.

યેહ સુનકર ઉસ મલઉનાને કઇ રોઝ તક જોઅદાકો ફરેબ દીયા ઔર કહતીથી કે—

લુભા જોઅદાકો ફીર કહતીથી યેહ બાત=કે ઇસ ઘરસે તેરે કયા આવેગા હાત*
યહાં હાસીલ નહીં જુઝ કુછ ફકીરી=વહાં તુ બયઠ બર તખતે અમીરી*

જબ જોઅદા લલચા ગઇ તબ અયસુનીયાને મરવાન મરદુદસે ઝહરે કાતીલ લાકે જોઅદાકો દીયા, ઉસ મલઉનાને શહદમેં મીલાકર હઝરતકો ખીલાયા ઉસી વકત હઝરત તડપને લગે ઔર કયપર કય હોને લગી, યેહ હાલ હુવા તો હઝરત અપને નાના રસુલે ખુદા સ૦ કે રોઝે મુબારક પર તશરીફ લેગએ ઔર હઝરતકી કબરપર સર રખકર ફરયાદ કરને લગે ઔર હઝરતકી તુરબતકી ખાક લગાઇ ઉસ્સે શફા પાઇ, તબ હઝરતને જોઅદાકે ઘરકો આના કમ કર દીયા, જબ યેહ છઠી મુસીબત પડ ચુકી તો થોડે રોઝકે બાદ ફીર હઝરત કહીં જોઅ-દાકે ઘર ગએ તબ ઉસને અગલી બાતોંકા ઇનકાર કરકે મોહબ્બત કરને લગી ઔર બોલી કે નખલસ્તાનસે રૂતબ આયે હંય ઔર બોહોત અચ્છે હંય યા હઝરત આપ નોશ ફરમાવેં ઔર શક ન લાઇયે કે મંવભી આપકે સાથ ખાતી હું, ઉસ્ને ચંદ દાનોમેં ઝહર ભરાથા ઔર ઉસપર નીશાની કીથી, જબ હઝરતને વોહ રૂતબ ખાય તો કલેજેમેં ઝહેર પયવસ્ત હોગયા હઝરતને એક આહમારી ઔર બેહદ બેકરાર હોકર ફીર નાનાકે રોઝેપર તશરીફ લે જા કર—

પુકારે રોકે વે ફરયાદ નાના=મેરે સરપર યેહ હય બેદાદ નાના*
મુજહે દુશમન નહીં દેતે હય આરામ=દીખાતે હય મુજહે દુખ સુબ્હ ઔર શામ*

ઈસ મરતબાભી હઝરતકે રોઝેસે શફા મીલી ઔર વાપસ આય આહ યેહ સાતવીં મુસીબત અઝહદ હઝરતપર હુઇ તબ મદીનેસે મુસલમે તશરીફ લેગએ, વહાંભી ઝાલીમાંને ચયનસે રહને ન દીયા, ઔર આઠવીં મુસીબત યેહ હુઇ કે યહાં એક અંધા મરદુદથા વોહ હઝરતકે પાસ આતા ઔર મોહબ્બત ઝાહેર કરતા ઔર હઝરત વાયઝ વનસીહત ફરમાતેથે તબ બોહોત રોતાથા, એક રોઝ વોહ મલઉન મુઆફેહેકે બહાનેસે આયા ઔર હાથમેં એક લકડીથી જીસકો અણીથી ઔર વોહ ઝહરમેં બુઝી હુઇથી ઉસકો ઝોરસે હઝરતકે પાંઊપર ગાડદીયા ઔર હઝરત ઉસસે ઝખમી હુવે લોગાંને મારકે ગીરાયા હઝરતને ફરમાયા જાનેદો યેહ અંધા હય.

આહ આહ મુસલમેંભી ચયન નમીલા તો ફીર મદીને આગએ ઔર જોઅન- દાકી અદાવત ધ્યાનમેંથી ઇસ સબબ જનાબે કાસીમકી મા જનાબે ઉમ્મે ફરવાકે મકાનમેં રહને લગે; ઔર સબને જોઅદાકે ઘરકો જાનેકે વાસ્તે મનાકી ઔર હીફાઝત કરને લગે.

તબ મરવાન બેઇમાનને જોઅદાકો પયગામ દીયા કે કયું યેહ કામ અભી તક તુજહસે નહીં હોતા, ઔર જવાહેર વ માલ બહોતસા ભેજા ઔર અલ માસ (ભારી કીસમકા ઝહર) ભી સાથ દીયા કે જલદ કામકો તમામ કરે ઔર આગે બોહોત માલ દેનેકા વાઅદા કીયા, ઔર સીખલાયા કે કીસી તર- હસે યેહ ઝહર હઝરતકો ખીલાદે અગર ઉનકે પાસ જાનેકો કોઇ મના કરે તો કહના કે હઝરતકી જુદાઇસે મેરા દીલ બેકરાર હય અયસે મકસે જાના;

આહ આહ અબ નવ્વીં* મુસીબત હઝરતકી બયાન હોતી હય કે ઉસામે હઝરતકી જાન ગઇ, કે એક વકત વોહ જોઅદાહ ખુદા લાઅનત કરે ઉસ નમક હરામકો કે હઝરત જહાં સોતેથે વહાં ગઇ તો દેખા કે કઝાએકાર વહાં કોઇ નહીં હય હઝરત આરામ ફરમાતેથે ઔર સીરાહને પાનીકા કુઝા કપડા બંધા હુવા મોહર કીયા હુવા પડાથા, ઉસને બરાબરકા મવકા પાકર ઉસ ઝહ- રકો ઉપરસે કપડેમેંસે છાનકર કુઝેમેં ડાલકર ચલી ગઇ;

યહાં જબ જનાબે ઇમામે હસન અ૦ જબ બેદાર હુવે તો કુઝેકો દેખા મોહર સલામત હય કુઝા ઉઠા કર પાની પીયા જબ પેટમેં પાના ગયા સો— વહીં એક આહમાર અયસા પુકારા=હુવા મેરા કલેજા પારા પારા*
કહે રોરોકે ફીર ઝયનબ બહનકો=શીતાબીસે લેઆઓ એક લગનકો*

* યેહ મુસીબતકી ગીનતી કહી દેખી નહી, મગર ચુંકે એકા બાઅદ દીગરી રીવા- યતમેં જીતની મુસીબતે દેખી મયને ગીનતીસે લીખા અગરચે અલાવા ઇસકે મુસીબાં હોંગી. " નાજી ".

આહ જબ જનાબે ઝયનબ લગન લાઇંતા હઝરતકે મુંહસે કલેજેકે ટુકડે નીકલને લગે બ રીવાયતે ૭૨ ટુકડે ગીરે ફીર જનાબે કાસીમકો બુલાકર ફરમાયા બેટા જાઓ તુમ્હારે ચચા હુસયનકો બુલા લાઓ.

બુલાહીં હુસનને હાય બુલાયા હુસયનકો=રોકર ગલેસે ખુબ લગાયા હુસયનકો*
બોલાકે ભાઇ હોગયા ટુકડેમેરા જીગર=હુવહુયવોહ તશતલાકે દીખાયાહુસયનકો*
કાસીમકા હાથ સોંપકે ભાઇકે હાથમેં=ફીર આહ સોઝનાક સુનાયા હુસયનકો*
સોંપા તુંજેમેં કાસીમે મઝલુમ બેપદર=ફીર બોલારખીયો બારે ખુદાયાહુસયનકો*
બોલા હુસયન પીટકે સર દેખસુએ ચર્ખ=અયચરખ તુને કયા યેહદીખાયાહુસયનકો*
અયકાશ આજ ઝહરસે કટતા મેરા જીગર=બદલે હુસનકે કયં ન પીલાયા હુસયનકો*

જબ જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ ને યેહ હાલ દેખાતો ઝાર ઝાર રોને લગે ઔર તમામ હાલ માઅલુમ કરને કે બાદ હઝરતને કહા ઝરા મંય ભી ઈસ પાનીકા મઝા ચખખું કે કયસા હય? યેહ ફરમાકર કુઝા ઉઠાયા તો ઇમામે હુસન અ૦ ને છીનકર ઝમીનપર પટક દીયા આહ કયસા સખત ઝહેરથા કે વોહ પાની ઝમીનપર ગીરતેહી વહાંકી ઝમીન જોશ ખાને લગી ઉસ વકત જનાબે ઇમામે હુસન અ૦ ને ફરમાયા કે;

કહે શબ્બરસે અય ભાઇ કયા હય=યેહ પાની મેરી કીસમતકા બદા હય*
મેરી કીસમતમેં થા યેહ ઝહર પીના=તુમ્હારા પ્યાસસે જલના હય સીના*
તુમ્હેંતો તશનાલબ હય જાન ખોના=તુમ્હેં હય કરબલામેં ઝબ્હ હોના*
તુમ્હેં દશ્તે શહાદતમેં હય બસના=તુમ્હે હએ બુંદપાનીકો તરસના*
તુમ્હારા ખાકો ખુંમેં તન રૂલેગા=તુમ્હારે હલકપર ખંજર ચલેગા*
તેરે ખાશો પીસર મારે પડેંગે;=તેરે લખ્તે જીગર મારે પડેંગે*

આહ આહ હસતરહકે બયન આપસમેં રોતેથે.

બાઅદ ઈમામે હુસન અ૦ ને વસીયત ફરમાઇ ઔર જનાબે કાસીમકો છાતીસે લગાર પ્યાર કીયા બાદ ઇમામે હુસયનકો સોંપા ફરમાયા કે અય ભાઇ ઇસે તુમ્હેં સોંપતાહું અપની ફરઝંદીમેં ઈસકો લેના.

બાઅદ જનાબે કાસીમકો એક વસીયત નામા લીખકર દીયા ઔર ફરમાયા જબ તેરે પર સખ્ત મુસીબતકા રોઝ આવે ઉસરોઝ ઈસકો ખોલકર જો ઈસમેં લીખાહો ઉસપર અમલ કરના.

બાઅદ બહુન ઝયનબો કુલસુમકે બારેમેં વસીયત ફરમાઇ આહ આહ એકદમ ઝહરકા અસર બદનમેં ફયલ ગયા ઔર તમામ બદનમેં નીલાહટ છાગઇ રોઓ ઔર પીટો મોહીબ્બો કે જનાબે ઇમામે હસને મુજતબા અ૦ કી રૂહ મુબારક ઉસ વકત પરવાઝ કર ગઇ.

આહ તમામ અહલે હરમ શોરો ફરયાદ કરને લગે.

અલા લઅંનતુલ્લાહે અલલ કૌમીઝ ઝ.લેમીન

મ જ લી સ ૫ વી.

આસમાન ઔર ઝમીન પૈદા હોનેકી આયત, ઔર હારૂન રશીદ વ બહલુલકી હીકાયત, ઔર રવાનગી ઈમામે હુસયન અ૦ કી મદીનેસે; ઔર ખીંતેઆ સવારીએ કરબલાકી કયફીયત પર.

કૌલલ્લાહો તઆઁલા, વહોવલ્લઝી ખઁલકઁસ્સમાવાતે વલઅર્ઝ ફી સિત્તતે અય્યામિન વકાન અઁર્શોહૂ અઁરશોહૂ અઁલલ માએ લેયબ્લોવકુમ અય્યોકુમ અહઁસનો અઁમલા. હક સુબહાનહુતઆલા સુરએ હુદમેં ઝબાની જનાબે રિસાલત મઆબકે અપની કુદરતે કામેલાકો બયાન કરતા હય, ઔર વોહી હે જીસ્ને આસમાનો ઝમીનકો છે દીનમેં પૈદા કિયા ઔર ખલકતે આસમાનો ઝમીનકે પહેલે અર્શ ઉસ્કા પાનીપરથા તા કે તુમ લોગોંકા ઇમતેહાન કરે કે કૌન શખ્સ તુમમેંસે અચ્છા કામ કરતા હે? મોઅમેનીન ઇસ આયતસે સાફ ઝાહેર હે કે ખુદાને જીસવકત આસમાનો ઝમીનકો પૈદા કિયા ઉસ વકત મખલુકાતે ખુદાસે સિવા અર્શો પાનીકે કોઇ ચીજ મવજીુદ નથી, ઔર અખબારસે યેહ ભી ઝાહીર હોતા હે કે હક સુબહાનહુ તઆલાને અપની તમામી મખલુકાતમેં ઇનસાનકો અશરફ ઔર બરગુઝીદાહ ગરદાના હે ઔર ઇસી ઇનસાનકી રાહતો મઆશકે લિયે કીતને અસ્બાબ પૈદા કીયે હેં કયા ખુબ કીસી શાએરને લિખા હે—

અબ્રો બાદો માહો ખુરશીદો ફલકદરકારંદ*
તાતુ નાને બકફ આરીયો બગફ્લત નખુરી*

ઈ'હમા બહરે તુ સરગશ્તઓ ફરમાં બરદાર*
શરતે ઇન્સાફ નબાશદ કે તુ ફરમાં નબરી*

યઅને અબ્ર, બાદ (હવા) માહતાબ, આફતાબ ઔર આસમાન તમામ કામમેં મશગુલ હૈં ઇસ લીયે કે તુજહે રોટી મિલે ઔર ઉસ્કો તું ગફલતસે ન ખાવે. યેહ સબ તેરે ફરમા બરદાર રહકે કામમેં મશગુલ હૈં તો યેહ ઇન-સાફ નહીં હૈ કે તું ફરમાંબરદારી ન કરે, પસ હમ લોગોંકો ચાહીયે કે અહ-કામે ખુદા બજા લાએં ઔર હરવકત ઉસકી નેઅમતોંકા શુક્ર કરતે રહેં તાકે જબ દુન્યાસે ઇન્તેકાલ કરે તો હમરાહ કુચ્છ તોશએ આખેરત ઔર સર-માયએ નેકહો નકે વબાલે ઉકબા ઔર મઝલમાએ દુન્યા અપને સાથ લેજાએં.

મનહજુસ્સાદેકીનમેં મનકુલ હૈ એક સાલ બાઅઝ મવાકેફે હજમે હારૂન રશીદ અબ્બાસી એક હોદજપર સ્વાર હોકર જાતાથા ઔર ચારાં તરફસે હોદજકે હિજાબ ઔર અહલે લશ્કર આદમીયોંકો માર મારકર હટાતે જાતેથે. હસ્બે ઇત્તેફાક બહલુલ દાનાભી વહાં મવજુદથે યેહ કયફિયત દેખકે કહને લગે મૈંને સુનાહૈકે જબ ઇસ મકામપર જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ પહોંચેથે તો ઉન હઝરતકી સ્વારીમેં એક ગધાથા ઔર કોઇ ખાદિમ ઉન હઝરતકા આદમીયોંકો ન મારતાથા ન હટાથા, હારૂન રશીદને પુછા યેહ શખ્સ કૌન હૈં જો હદીસ બયાન કર રહા હૈ ? લોગોંને કહા યેહ બહલુલ હૈં, સુન્તેહી અપની સ્વારી રોક લી ઔર બુલાકે પુછા તુમ કયા કહેતેથે ? બહલુનને વોહી હદીસ બયાન કી, હારૂનને ઉન્કે કલામકી તસદીક્કી ઔર કહા ચાહતાહું કે કોઇ વાઅઝ મુખ્તસર બયાન કરો, તો ઉન્હોંને કહા યેહ મુલ્કો બાદશાહી જો આજ તેરે કબ્ઝેમેં હૈ પહલે દુસરેકે હાથમેંથી બાઅદ ઉસ્કે તુજહકો મીલી ઔર અન-કરીબ તુજહસે નીકલકર દુસરેકે હાથમેં જાયગી, યેહ સુનકર હારૂનને રોદિયા ઔર હઝાર દીનાર ઉન્કે પેશકશ કીયે ઉન્હોંને કહા મુજહકો ઇસ્કી હાજત નહીં હારૂનને કહા બેહતર હૈ કે યેહ જીન લોગોંકા માલ હૈ ઉન્હીંકો વાપસ કરદે.

હઝરાત હર ફર્દે બશરકો ઝરૂર લાઝીમ હૈ કે હકે ખુદા વરસુલ ઔર હકકુન્નાસ અદા કરતા રહે ઔર દુસરોંકો અપનેસે રાહત પહોંચાએ, ખ્યાલ કીજીયે કયા નુકસાને દુન્યા વ આખેરત બનીઅબ્બાસ વ બની ઉમય્યાકે લીયે હોગા કે ઇન દોનોં કૌમને સરદારે અંબીયાકી ઝુરરીયત ઔર સૈયદુલ અવસિ-યાકી અવલાદકા હક અદા ન કિયા બલકે હક અદા કરનેકે એવઝમેં ઉનપર બરાબર ઝુલમપે ઝુલમ કરતે રહે. મુલ્લા મોહમ્મદ બાકીર મજલિસી અ૦ ૨૦ લીખતે હૈ કે ખોલોફાએ બની અબ્બાસીસેં તીસ શખ્સ હુવે હૈં કે અવ્વલ ઉન્કા અબુલ અબ્બાસ અહમદ સફફાહ ઔર આખિર ઉન્કા મોઅતસિમ બિ-લ્લાહથા જીસે હલાકુખાનને જો ચંગીઝખાં કે ખાનદાંસેથા કમ્મલમેં લપેટ કર

હલાક કીયા* ઔર ઉનસેં તીસ નફર ઓલાફાએ બની અબ્બાસમેંસે ગ્યારાહ શખ્સ અઈમ્મએ મઅસુમીનકે ઝમાનેમેંથે ઔર ઉન લોગોંને ઇસકદર ઝુલ્મો સિતમ અવલાદે અલી વફાતેમાપર કીયે હેં કે બયાન ઉસકા કીસીસે મુમકિન નહીં, ઇસી હારૂન રશીદને ઇમામે મુસે કાઝીમ અ૦ કો ઔર ઇસીકે ફરઝંદ નારશીદ મામુન રશીદને હઝરતે ઇમામે અલી રઝા અ૦ કો શહીદ કીયા ઔર આપકે અજદાદે તાહેરીનકો બની ઉમય્યાને હલાક કીયા. મુખ્તસર જનાબે સૈય્યદુશશોહદા ઔર આપકી અહલેબૈતકા વાકેઆ તો સબ જાનતે હેં આહ આહ રાહત રસાનીકે બદલે બનાઉમય્યાને હમેશા ઇઝા રસાનીકી; એસે ઇમામે તારેકુદ દુન્યા ઔર ગોશા નશીનકો એક જગેહ ચૈનસે રહેનેભી ન દિયા કબ્રે રસુલકે મુજાવરપર એસા અરસા તંગ કિયા કે વોહ જનાબ ગભરાકે રોઝએ રસુલ છોડનેપર આમાદા હોગએ ઔર ઝુર્રીયતે અતહાર ઔર ચંદ અઝીઝો અનસારકો સાથ લેકર વતનસે બાહેર નિકલ પડે.

એક ઝને કુફીયા કહેતી હે કે જીસ રોઝ ઇમામે મઝલુમકા મદીનેસે સફરે આખિરથા મેં ઉસ શેહરમેં મવજુદથી બયતુશ્શરફકે કરીબ ઇસ ઇરાદેસે ગઇ કે દેખું હઝરત કિસ સામાનસે સ્વાર હોતે હેં, દેખાકે દરે દવલતસે અલાહેદા એક તરફ કુરસીપર વોહ જનાબ રવનક અફરોઝ હેં દાહની બાએં કુચ્છ અસ્હાબ કુચ્છ અઝીઝ હાઝિરે ખિદમત હેં ગિર્દો પેશ અહલે શહેરકા હુજુમ હે. રૂખસત હોનેકો આખેરી ઝિયારત કરનેકો સબકે સબ જમઅ હેં, દૂર હોકે કુચ્છ ઘોડે ઝીન કસે હુવે ખડે હે દરે ઇસમતકે કરીબ ચંદ નાકે જીનપર મેહમિલે ઔર કજાવેહ પરદેહ દારહેં ઉનકી મેહારેં થાંબે જમ્માલ મવજુદ હેં દફઅતન એક જવાને રઅના મિસ્લે માહે શબે ચ્હારદાહકે બયતુશ્શરફસે બાહેર નિકલકે કદમ બડહાકે ઉંટોકી તરફ ચલા ઔર બઆવાઝે બુલંદ પુકારકે કહા જો લોગ નઝદીક હેં દુર હોજાએં ઔર જો દુર હે વોહ નઝદીક ન આએં કે ઝુર્રીયતે રસુલકે સ્વાર હોનેકા વકત હે, યેહ કહકે એક ઉંટકી મેહાર જમાલકે હાથોંસે ખુદ ઉસ જવાનને લેલી ઔર મુત્તસિલ દરવાઝએ ઇસમતકે લાકર ઉંટકો બીઠા દીયા ઉસ વકત દેખા મેંને દો બીબીયાં દરવાઝેસે બરઆમદ હુઇ જીનકી શાનસે શિકોહ ઔર વેકાર ઔર અંદાઝે કદમસે સરદારી કે આસાર નુમાયાંથે બુરકે સરોંકે ઝમીનતક લટક રહેથે દાહની બાએં દો લડકીયા ખુર્દ સાલ સાથ સાથથી કુચ્છ કનીઝેં ગિર્દો પેશ હલકા કીયે હુવેથીં વોહી જવાન દરવાઝેતક ઇસ્તીકબાલકે લીયે આયા ઔર અપને સાથ એક બીબીકો મુત્તસીલે મહમિલે લાયા ફિર અપના ઝાનુ નોચા કર દીયા કે બતોરે સીડીકે હોગયા ઔર વોહ

* જનાબે મોહકકીકે તુસી અ૦ ર૦ એ મોઅતિસીમને હલાક કરાવ્યો છે તેનું ખુલાસાથી બયાન રાહેનજાત ૧૦ મી કીતાબમાં આવ્યું છે.

ખાતુન મેહમિલપર સ્વાર હુઇ ઉસી તરહ ઉસ જવાનને દુસરી મોઅઝ્ઝમાકોભી મહમિલપર સ્વાર કર દિયા બાઅદ ઉસ્કે ઉન દોનોં લડકીયોંકો બારી બારી દોનોં તરફ મેહમિલમેં બિઠા દીયા. વોહ ઓરત કહેતી હે મેંને કિસીસે પુછા યેહ કૌન જવાન હે ? ઓર કિસ્કે સ્વાર હોનેકે લીયે ઇસને ઇતના એહતમામ કીયા ? ઉસ્ને જવાબ દીયા તુ નહીં પહેચાનતી ? કે યેહ આશીકે અહલેબૈત જનાબે અબ્બાસ હેં ઓર યેહ દોનોં મુખદેરાતે ઓઝમા એક જનાબે ઝય-નબ અ૦ ઓર દુસરે જનાબે ઉમ્મે કુલસુમ રસુલે ખુદા સ૦ કી નવાસિયાં ઓર ફાતેમા ઝેહરાકી બેટીયાં હેં ઓર યેહ દોનો ખુર્દસાલ જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ કી સાહેબઝાદીયાં સકીના વ રૂકય્યા હે.

ગરજ જબ વોહ ઉંટ વહાંસે અલાહેદા હુવા દેખા એક સાહેબઝાદા જો હનોઝ જવાન ભી નહીં હુવાથા ઉસી દરવાઝેસે બાહેર નીકલા ઓર એક ઉંટકો કદમે દર લાકે બિઠલાયા ઓર એક મુખદેરાહ જલાલુરશાન કો જો દરવાજે પર આકર ખડાથી બડે એહતેમામ ઓર પરદે દારીસે સ્વાર કીયા મેંને દરિયાફત કીયા યેહ લડકા સ્વાર કરનેવાલા કૌન હે ? ઓર યેહ બીબી સ્વાર હોને વાલી કૌન હે ? મઅલુમ હુવા કે વોહ સાહેબઝાદા કાસિમ બિ-નુલ હસન હે જીસ્ને અપની માદરે ગિરામી ઉમ્મે ફરવાહકો ઉંટપર સ્વારકીયા. ઇસી તરહ દેખા મેંને એકકે બાઅદ દીગર બીબીયા ઇસમત સરાસે બાહેર આઇં ઓર ઉન્કે એક એક મહરમને ઉન્કો સ્વાર કીયા. સબકે બાઅદ દેખા કે એક જવાન સાહેબે શબાબ જીસ્કા સબઝએ રૂખસાર નમુદ હોતાથા દરે દવલતસે નુમાયાં હુવા આગે આગે વોહ જવાન ઓર પાછે પાછે લોંડીયાં હેં ઉન લોંડીયોંકે હલકેમેં એક ખાતુન બાવકાર બુરકાઅ ઓઢે હુવે શરમો હયાસે આહિસ્તા આહિસ્તા કદમ ઉઠાતી હુઇ ચલી આતીહે હ.થોંપર નેહાલચા ઉસ નેહાલચેપર એક તિફ્લે શીરખ્વાર હે ઉસ જવાન માહે તલઅતને લોંડીયોંકો હટા દીયા ઓર ઉસ મોઅઝ્ઝમાકો ખુદ સાથ લેકર નાકેકે પાસ આયા પહેલે નાકેકો બિઠાયા બાઅદ ઇસ્કે મેહમિલે નાકેમે એહતેમામે બલીગસે ઉન્હેં સ્વાર કીયા મેંને પુછા યેહ જવાન ઓર યેહ મોખદ્દેરાહ આલીશાન ઓર યેહ તિફ્લે બેઝબાન કૌન હે ! કીસીને કહા કે યેહ ફરઝંદે ઇમામ શહીદે પયગમ્બર શાહઝાદા અલીઅકબર હે ઓર યેહ ઇન્કી માદરે ગિરામી ઝવજએ ઇમામે હુસયન જનાબે ઉમ્મેલયલાહે; ઓર યેહ નેહાલચેપે જો બચ્ચા હે ઉન્હીંકે છોટે ભાઇ અલીઅસગર હે અભી ઝમીનપર ઘુટનીયોંભી નહીં ચલેથે કે ફુસલે ગરમામે ઇસ તરહ નેહાલચેપર એસે સફરે દુરો દરાઝકે લિયે ઘરસે બાહેર આએ હે.

મોઅમેનીનકો જનાબે અલીઅસગરકી કયફિયત સુનકર વોહ વકત યાદ

આ ગયા હોગા કે જબ રોઝે આશુરા બાઅદે ઝવાલ સફરે જન્નત કે લીયે આપકે હાથીંપર અપને તમઃઝતે આફ્તાબમેં ખયમેસે બાહેર નિકલકર મૈદાને જંગમેં આએથે મગર ઇસ સફરમેં ઔર ઉસ સફરમે યેહ ફર્કથા કે મદીનેમેં વકતે સફર વોહ શાહઝાદા ભુખા નથા ઔર મૈદાને કરબલામેં વકતેઆખિરકી હાલત તો સબ જાનતે હૈં કઇ દીન ગુઝર ગએથે કે દુધ કયસા પાનીકા ભી એક કતરા નન્હેંસે લબહાએ ખુશ્કતક ન પહોંચાથા પ્યાસકી શિદ્દતસે છોટીસી ઝબાન સુખે હોટોંપર ફીરાનેકી તાકત નથી. બહર કયફ વોહ ઝને કુફીયા કેહતી હૈ કે જબ સારે નામુસ ઉંટોપર સ્વાર હોચુકે તો ઇમામે મઝલુમને અપને બિરાદરે વફાશઆર અબ્બાસે નામદારકો તલબ કીયા ઔર ફરમાયા અએ ભાઇ મેરે સ્વારીકા ઘોડા કહાં હૈ ? મંગાઓ કે અબ મૈં ભી સ્વાર હોઊં. જનાબે અબ્બાસને અર્ઝકી ઘોડા હાઝીર હૈ અભી લાતા હું યેહ કહકે આગે બઢહ ગએ ઔર ખુદ લગામ થામેહુવે ઝુલ્જનાહકો સામને લાએ, હઝરત બાદિલે ગમનાક કુરસીસે ઉઠ ખડે હુવે ઔર રોઝએ રસુલકી તરફ બનિગાહે હસરત દેખકે રોને લગે યહાં તકકે કતરાતે અશ્ક આંખોંસે બાહેર નિકલકે રોશ મુબારક તક પહોંચે; તમામ હાઝેરીનમેં કોહરામ પડગયા રોને વાલોંકી સદાએ ગિરયાસે શોરે કયામત બરપા થા ઇમામકા વોહ રોઝે સફર ઉસ રોઝકી તરહ હોગયાથા જબ પયગમ્બરે ખુદા સ૦ ને દુન્યાસે સફર કીયાથા ગરઝ રોતેહુવે ઇમામ ઝુલ્જનાહકે પાસ આએ જનાબે અબ્બાસને રકાબ થામી ઔર દોશે રસુલકે સ્વારકો પુશ્તે ફરસ પર સ્વાર કિયા બાઅદ ઉસ્કે ખુદ જનાબેઅબ્બાસ ઔર તમામ અઝીઝો અનસાર અપને અપને ઘોડોંપર સ્વાર હોહોકર શાનો શવકતસે બ મુકતઝાએ અદબ પીછે પીછે આકાકે સાથ ચલે.

હઝરાત યસરિબમેં ઉસ રોઝકી સ્વારીકા શિકોહ વતજમ્મુલતો આપ લોગોંને સુના અબ કરબલાકી સ્વારીકાભી હાલ સુનીયે કે એક દિનમેં દો મરતબા વોહ જનાબ કીસ કીસ સામાનસે સ્વાર હુવે. એક મરતબા ઉસવકત કે શબે શહાદત બઇબાદતે ઇલાહીમેં આપને શામકો સુબેહ કી ઔર સુબોહકો ઉસ ફૌજે કલીલકે સાથ જો ઉસ વકત ફિર જાને વાલોંકે બાઅદ હમ રકાબ હઝરતકે રહગએથે બ જમાઅતે નમાઝે ફરીઝા સહરીકો અદા કરકે ખયમએ ઇસમતમેં અહલેબૈતસે રૂખસત હોને ગએ. સારે અઝીઝો અનસાર કમરે કસ કસકે દરે ખયમાપર હાઝીર હુવે સબકે ઘોડોંકો ખાદેમોંને ઝીન કસ કસકે તૈયાર રખા, જબ જનાબે અબ્બાસ સફરેયસરીબકી તરહ ઝુલજનાહકીલગામ થામે હુવે હઝરતકે બર આમદ હોનેકે ઇન્તેઝારમેં મુત્તસીલે ખયમા આ ખડે હુવે, થોડીહી દેરકે બાઅદ જનાબે સૈય્યદુશ્શોહદા આંખોંકે આંસુ રૂમાલસે પોંછતે હુવે દાહની બાએં શાહઝાદા અલી અકબર ઔર કાસીમ બીનુલહસન

બયતુશ્શરફસે બાહેર તશરીફ લાએ હાઝેરીનને બઢહુબઢહુકે મુસાફહા કિયા ઔર બારી બારી દસ્તે હક પરસ્તકો બોસે દેકે આંખોંસે લગાયા. મરઝીએ અકદસ પાકે ઝુલજનાહકો જનાબે અબ્બાસ સામને લાએ ઔર અપને હાથ સે રકાબે સઆદત ઇન્તેસાબ થામકે ઇમામે તશ્ના કામકો પુશ્તે ઝીન પર સ્વાર કિયા, બાઅદ ઉસ્કે અપને ઘોડેપર ખુદ સ્વાર હુવે ઔર અલમે સઆદત શીયમકો હાથમેં લેકર ફરહરા ખોલદીયા ઔર ફોજે ઇસ્લામકો આવાઝદી "ઇરકબુ યાખયલલ્લાહે" યઅને અએ મરદાને ખુદા મરનેપર તૈયાર હો ઔર અપને અપને ઘોડોંપર સ્વાર હો. મુન્તેઝી સબકે સબ યકે બાઅદ દીગરે સ્વાર હોકર ઇમામકી જીલવદારીમેં શાનો શવકતસે મૈદાને કારઝારકી તરફ રવાના હુવે.

અબ મોઅમેનીન ઉસ રોઝ હઝરતકે દુસરી મરતબા સ્વાર હોનેકે સામાનકો ખ્યાલ કરેં કે કિસ વકત ઔર કિસ તરહ સ્વાર હુવે? વોહ વકતથા કે હઝરત રૂખસતે આખીરકે વાસ્તે ખયમએ અહલેબૈતમેં તશરીફલાએ ઉસવકત છોટે છોટે બચ્ચે ચીલ્લાતે હુવે અપની જગાહસે દવડે હર તરફસે રોતી પીટતી બીબીયાં પહોંચી સબને ગીર્દ ઈમામકે હલકા બાંધ લીયા ઔર ઇસ ઝોરો શોરસે માતમ કિયા કે સદાએ ગીરયાસે ખેમેકી કનાતેં હિલને લગીં ઝમાનો આસમાનમેં તઝલઝુલ પૈદા હુવા. ઇમામે સાબિર ખુદભી બેતાબ હોકર રોને લગે આખીર સબકો અજ્રે બસબ્ર ફરમાયા ઔર એક એકકો વીદાઅ કરકે દરે ખયમાકી તરફ બઢહે, ઔરતોંકા વોહ કાફલા ગીરયાનો નાલાન પીછે પીછે દરવાઝે તક સાથ આયા, હઝરતને બાહેર નીકલકર જો દેખાતો કયા દેખા સુબહકો વકતે સ્વારી જહાં અકરોબા વરોફોકા જમઅથે વહાં કોઇ નહીં સામને ન વોહ અહલે ફોજ હૈ ન વોહ અલમદાર ન દાહને બાએં ન વોહ અઝીઝ હૈં ન વોહ અનસાર—

ન લશ્કરે ન સિપાહ ન કસરતુન્નાસે=નકાસમે ન અલી અકબરે ન અબ્બાસે*

અકીલા ઝુલજનાહ સર ઝુકાએ ઇસ તરહસે રોરહા હૈ કે અશ્કે ચશ્મસે ઝમીન વહાંકી તર હો રહી હૈ, ઇમામે નાકાસ સાથ વાલોંકી જુદાઇ અપની ગુરબતો તનહાઇ પર દેર તક બ આવાઝે બુલંદ રોતે રહે, ફીર ચાહાકે સ્વાર હો મગર મોઅમેનીન કયુંકર સ્વાર હોતે? કોન બાકીથા જો રકાબ થામકર સ્વાર કરતા? મદીનેમેં વકતે સફર ગીરદો પેશ દોસ્તોંકા મજમા અલવીદાઅ વ અલફેરાકકા ગુલ ગિરયઓ બુકાકા શોરથા યહાં ઈસવકત આખોંકે સામને લાખોં દુશ્મનોંકા હુજુમ કીસી તરફ "હલમિન મોબારેઝીન" કીસી જાનીબ "ઉકતોલુલ હુસયન"કી સદા બુલંદથી હર તરફ કોસે હરબી વનકારએ જંગીકી આવાઝ મૈદાને કારઝારમેં ફૈલી હુઇથી બારગાહે હુસયનામેં તનહાઇ વ મઝલુમી કે સિવા કોઇ નથા ખયમએ ઇસમતસે દરે દોલત તક બીબીયોંકે નાલઓ

ફરીયાદસે કયામતકા હંગામા બરપાથા.

રીવાયતમેં આયા હૈ કે જનાબે ઝયનબ દરે ખયમાપર મવજુદથી હુઝરતકા આલમે બેકસી દેખકર તાબે ઝબ્ત ન લાસકી બેતાબાના રોતી હુંઇ દરવાઝેસે દવડી આખીર ઉસી ખ્વાહરે ગમ દીદાહને ખુદ રકાબ થામકે અપને મઝલુમ ભાઇકો ઘોડેપર સ્વાર કીયા બાઅદ ઉસ્કે રોતી હુઇ જનાબે ઝયનબ ખયમેકો ફીરી, જનાબે સૈય્યદુશ્શોહદા બકસ્દે શહાદત યક્કો તનહા મયદાને કેતાલકી તરફ રવાના હુવે.

હઝરાત ઉસ વકત તો જનાબે ઝયનબને ઇમામે હુસયન અ૦કો આલમે તનહાઇમેં ઘોડેપર સ્વાર કિયા ચંદ સાઅતકે બાઅદ ઉસી દીન મજમએ આમમે જહાં હઝારો દુશ્મનોંકા હુજુમથા ઝુર્રીયતે ઇમામકો અપને શુતુરાને બે કજાવાપર સ્વાર કિયા વોહ કૌન વકતથા ઔર કિસ તરહ સ્વાર કિયાથા વોહ વકતથા કે આલમકે સરદાર ઉસી લુટે હુવે કાફેલેકે સાલાર યઅને ઇમામે મઝલુમે કરબલાકે મનઝીલપર અપને અહલે હરમકે કાફેલેકો છોડકર તનહા જન્નતકા સફર કરગએથે ઔર ઉસ કારવાને પસમાંદાહકે અસીર હોકર સફરે કુફ્ઓ શામમેં જાનેકા સામાન હો રહાથા, ઇબ્ને સઅદને અપની ફોજકો હુકમ દિયા વોહ ખયમએ ઇસમત જહાંસે વકતે આખેર બહનને ભાઇકો સ્વાર કિયાથા જલાદેં, ઔર વોહ અહલે હરમ જો વકતે વિદાઅ રોતે પીટતે આકાકો દરવાઝએ ખયમા તક પહોંચાને આએથે ઉન્હેં પહેલે લુટકર અસીર કરલે; બાઅદ ઇસ્કે શુતુરાને બેકજાવા વ બેઅમારીપર બીઠાકર કુફાતક પહોંચાએ.

હુઝરાત ઇન અહલેબૈતકા હાલ તો આપ સુન ચુકે હૈં કે મદીનેમેં કીસ ઇઝ્ઝતો એહતેરામસે સ્વાર હુવે યહાં કરબલામેં ઇસ ઝીલ્લતો ખ્વારીસે કયુંકર સ્વાર હોં. જબ અઅદા ઉંટોંપર સ્વાર કરનેકે લીયે આએ તબ જનાબે ઝયનબકા ચેહેરા મુબારક શિદ્દતે ગઝબસે સુર્ખ હોગયા ઝિડકકે સબકો હટા દિયા ઔર ઇબ્ને સઅદસે ફરમાયા ઇત્ના તું ખ્યાલ કરકે હમ તેરે નબી સ૦કે નામોસ હૈં ઇન અહલે ફોજકો મનેઅ કરદેકે હમારે નજદીક ન આએં અગર તુજહે યેહી મનઝુર હૈ તુ હમેં અપને હાલપર છોડદે જીસ તરહ મુમકિન હોગા ખુદ હમ સ્વાર હો લેંગે, વોહ મલઉન સર ઝુકાકે ખામોશ રહગયા ઔર લશ્કરકે લોગ વહાંસે દુર હોગએ. જનાબે ઝયનબને એક એક બીબી ઔર બચ્ચેકો આવાઝદી અએ ઉમ્મેકુલસુમ વઉમ્મેફરવા વ અએ સકીના વ અએ રૂકય્યા યહાં આઓ કે મેં તુમ સબકો સવાર કરદું યેહ કહે કે ઉસ મખદુમાને બારી બારી સબકો સ્વાર કીયા, અહલેબૈતકે બાઅદ ફિઝ્ઝાકો પુકારા આઓ તુમ્હેંભી સ્વાર કરદેં, ફિઝ્ઝાકો જનાબે સય્યદાહકા ઝમાના યાદ આગયા કે ઉસ ઝમાનેમેં યેહ ખુઝાદિયાં કિસ ઇઝ્ઝતો હુરમતસે રહેતીથી ઔર કિસ નાઝો નેઅમતસે પાલી ગઇથી આજ યહાં એસે હાલે ખરાબમેં મુબતેલા હૈં

યેહ ખ્યાલ કરકે બે તાબાના ઝમીનપર પછાડે ખાને લગીં ઔર રોરોકર અર્ઝકી ક્યુંકર હો સકતા હૈ કે આલમકી શેહઝાદિયાં અપની લોંડીયોંકો સ્વાર કરે ઇબ્તેદાસે ખિદમત ગુઝારીમેં હાઝિર રહી હું ઇસ ઝઇફીમેં યેહ બેઅદબી મુજહસે નહીં હોસકતી હરગિઝ સ્વાર ન હોઉંગી પ્યાદાહી કાફેલેકે સાથ ચલુંગી. જનાબે ઝયનબને ભી ઉનકે રોનેપર રોદિયા ઔર ફરમાયા તુમકો કનીઝીએ ફાતેમા અ૦કી વજેહસે ખુદાને બડે દરજે દિયે હૈં ઔર તુમ્હારા યેહસિન કહાં હૈ કે પૈદલ ચલો થોડીહી દુરમેં ચલતે ચલતે હલાક હોજાઓગી, અબ ફિઝ્ઝા કયા કરેં હુકમસેભી મુખાલેફત નહીં કરસકતી હૈં મજબુર હોગઇ જીસતરહ આપને ફરમાયા ઉંટપર સ્વાર હુઇ. મોઅમેનીન જનાબે ઝયનબ અ૦ને તો સબકો સ્વાર કિયા ઔર વોહ મોઅઝ્ઝમા ખુદ કયુંકર સ્વાર હુઈ? અબ્બાસસા ભાઇ અવનો મોહમ્મદસે ફરઝંદ અલી અકબર ઔર કાસિમસે ભતીજે એકભી ઉનમેંસે બાકી નહીં હૈ કૌન સ્વાર કરે કોઈ લબેદરિયા અપને ખુનમેં નહાએ ખાકપર પડા હૈ કોઈ સહરામેં ઝખ્મે નેઝા સીનેપર ખાએ ફરશે ઝમીનપર મૌતકી નીંદમેં સો રહા હૈ, કભી મુઝતરિબ વહાં જાકે ફરિયાદ કરતીથી જહાંનોકે નેઝાપર ઇમામકા સર નસ્બથા કભી કત્લગાહમેં જાકે સરો-સીના પીટતીથીં જીસ જગેહ ભાઈકી લાશ બેસર ઝખ્મોંસે ચુર ખાકો ખુનમેં ગલતાન પડીથી બીમારે કરબલાને જો યેહ હાલ દેખા હરચંદ શિદ્દતે ઝોઅફો નકાહતસે હિલનેકીભી તાકત નથી કિસી તરહ ઝંજીરકો હાથોંસે સંભાલકે કાંપતે હુવે બદનસે ઉઠ ખડે હુવે ઔર લડખડાતે હુવે કદમસે આહિસ્તા આહિસ્તા ઉંટકે કરીબ આકે કહેને લગે અએ ફુફી હર બલામેં ખુદાપર તવક્કુલ ચાહીયે મુઝતરીબ રોનેસે મોકદ્દરાતમેં તગય્યુર નહીં હોતા આઇયે મૈં આપકો સ્વાર કરદેતાહું ઈસંકદર ઝબાનસે તો કહા અગર બદનમેં ઇતનીભી તાકત નથી કે ખડે રેહ સકતે. આંખોમેં અંધેરા આ ગયા ઔર ગશ ખાકર ઝમીનપર ગિર પડે. અબ સ્વાર હોના કયસા ? જનાબે ઝયનબ અપને ભતી-જેકે બાલીનેસર ખાકપર લોટને લગી ઔર ઇસ દરદો કલકસે ચીખેં માર માર કર રોને લગીં કે ફૌજે દુશ્મનકાભી દિલ પાની હો ગયા સબકે સબ ગરદનેં ઝુકા ઝુકાકે રોને લગે લેકીન શિમ્રર બરહમને જો દેખાકે કાફેલેકી રવાનગીમેં તવક્કુફ હોતાહે અપની જગેહસે જલ્દ વહાં આયા ઔર આગે કયા યહું ઉસ ઇમામે બેપદરકો તશફ્ફીકે બદલે વોહ ઇઝા પહોંચાઇકે આપને ગશસે આંખેં ખોલ દીં ઔર ઇસ ખ્યાલસેકે યેહ ઝાલિમ ઝિયાદા ન સતાએ જહાંતક જલ્દ મુમકિન હુવા ઉઠ ખડે હુવે. અલગરઝ મોઅમેનીન બાઅદ ઇમામે હુસયન અ૦ કે જો કુચ્છ મુસીબતેં અહલેબેત પર ગુઝરી કોઇ બયાન નહીં કર સકતા

કીસ તરહ જનાબે ઝયનબ ઉંટ પર સ્વાર હુઇ ઔર વોહ ઝુલ્મ રસીદા કાફેલા કુફેકી તરફ રવાના હુવા.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન

મજલીસ ૬ ઠી.

અહલે દોઝખ બદશીકલ હોજાએંગે ઉસ્કી આયત; ઔર હીકાયત અબદુલ્લાકી, ઔર દુસરી આયત જહન્નમકે સાત દરવાઝે હય, ઔર હીકાયત એક ઝઈફાકી, ઔર મજલીસેઈમામે હુસયન અ○ કી બરકતસે બીમારોંકા શફા પાના; ઔર એક ઔરતકા મજલીસમેં હંસના; ખાતેમા શીરીંકી રીવાયતપર.

પરવરદગારે આલમ સુરએ મોઅમેનુનમેં અહલે જહન્નમકે હકમેં ફરમાતા હય, કે દોઝખકી આગ ઊનકે ચેહરૂંકો અયસા જલાયગી કે વોહ લોગ બદ શોકલ વ ઝીસ્તરૂ હોજાએંગે.

માલીકે દીનારસે મનકુલ હય કે અબ્દુલ્લાહ જીસકા લકબ ગુલામથા ઇમતેદાએ ઊમરમેં નીહાયત ફાસીકો ફાજીરથા એક રોઝ બાઝારમેં ચલા જાતા થા દેખાકે એક શખસને કલ્લયે ગોસફંદ* તન્નુરસે નીકાલા કે પોસ્ત(ચમડી) કે જલનેસે ઉસકે લબ (હોંઠ) ખેંચ ગયથે ઔર દાંત નીકલ આયેથે યેહ દેખકર ઉસે અહલે જહન્નમકી સુરત યાદ આ ગઇ કે ઉનકે ચેહરેભી જલકર ઇસી તરહ બદનુમા હોજાયંગે એક નાઆરા મારા ઔર તીન શબાના રોઝ

* કલ્લય ગોસફંદ=બકરાંના મુંડી.

તક બેહોશ પડા રહા, જબ હોશમેં આયા તો અપને ગુનાહોંસે તવબાકી ઔર બડા આબીદો ઝાહેદ હોગયા.

મોઅમેનીન હમ લોગોંકો ચાહીએ કે જીસ વકત કોઇ આયત વઇદ યઅને અઝાબકી આયત કુરઆનમેં પઢહેં યા દુસરેંકો પઢહતે સુનેં તો ઉસવકત ખવફે ખુદાસે ડર જાએં, ઔર અપને ગુનાહોંસે તવબા કરેં, ઔર આઇંદા અયસે અઅમાલે સાલેહા બજાલાએં કે જીસકે સબબસે હકતઆલા ખુશનુદ ઔર રાઝી હોકર હમકો બખશદે.

ઔર હકતઆલા સુરએ હજરમેં ઇરશાદ ફરમાતાહય અય ઈબલીસ જાન બ દુરસ્તીકે તેરે કુલ તાબેઇનકી વાઅદેકી જગાહ જહન્નમ હય, જીસમેં સાત દરવાઝે હય, ઔર હરદરવાઝા એક ફીરકેકે વાસ્તે મુકરરર હય.

સાહબે તફસીરે મનહજુસ્સાદેકીન લીખતે હય એક રોઝ જનાબે રસુલે ખુદા મસજીદમેં તનહા નમાઝ પઢહતેથે, હસ્બે ઇત્તેફાક એક ઝને અઅરાબી ઉધરસે ગુઝરી ઔર હુઝરતકો નમાઝ પઢહતે દેખકર હઝરતકે પીછે જમાઅતકી નમાઝ પડહને લગી ઔર આપકો ઉસ્કી ખબર નથી, સુરએ હમ્દકે બાઅદ ઇસી સુરએ હજરકો પઢહના શુરૂઅ કીયા, જબ ઇસ આયત પર પહોંચે ઉસ ઔરતને એક નાઅરા મારા ઔર બેહોશ હોકર ગીર પડી.

હઝરત નમાઝસે ફારેગ હુવે તો ઉસ ઝને અઅરાબીકો ગશમેં ઉફતાદા દેખા મુંહ પર પાની છીડક દીયા, જબ વોહ હોશમેં આઈ પુછા કીસ વજહસે તુજહે ગશઆયા ? ઉસ્ને અરઝકી યારસુલુલ્લાહ આપકો નમાઝ પઢહતે દેખકર મયનેભી આપકે સાથ ઇકતેદાકી મગર જબ આપ ઈસ આયતપર પહોંચે “ વકન્ન ” (તાઆખેર) મંય બેતાબ હોકર ગશ કર ગઇ વોહ કહકે ફરયાદ કરને લગી, અય વાય મુસીબત એક એક અઝવ મેરા જહન્નમકે સાતો દરવાઝોં પર તકસીમ હોગા. હઝરતને ફરમાયા અયસા નહીં હય, બલકે વોહ મુરાદ હય કે હરફીરકેકો બકદર કીરદાર ઉસ્કે જહન્નમકે દરવાઝોંસે એક દર પર અઝાબ કરેંગે.

ઉસને અરઝકી યારસુલુલ્લા (૦) મય એક મીસકીનાહું ફકત સાત ગુલામ મેરે પાસ દુન્યાદે માલકે હય ઉસ્કે સીવા ઔર કુછ નહીં હય, તો આપકો ગવાહ કરતીહું કે ઇન સાતોં ગુલામોકો રાહે ખુદામેં આઝાદ કરતીહું તાકે હક સુબ્હાનહુ વતઆલા મુજહે જહન્નમકે સાતોં દરવાઝોંસે નજાત દે.

ફવરન જીબ્રઇલ નાઝીલ હુવે ઔર અરઝકી યારસુલલ્લા (૦) ઇસ ઔરતકો આપ ખુશખબરી દીજીયે કે ખુદાએ રહમાનો ગફ્ફારને જહન્નમકે સાતોં તબકેકો ઊસપર હરામ કીયે. ઔર બેહીસ્તકે દરવાઝે ઊસ્કે લીયે ખોલ દાયે.

હઝરત ઇસ ઝઇફાસે તો એક અમલે સાલેહ ભી વાકેઅ હુવા જીસસે સાત બંદે કયદે ગુલામીસે આઝાદ હોગએ ઔર વોહ ખુદ ઔરત ભી જહ-

ન્નમ કે કએદખાનેસે આઝાદ હુઈ મગર હમારે પાસ તો કોઈ અમલે ખૈર સોવાય અઅમાલે કબીહા વ ગુનાહોંકે નહીં હય, વોહ એક મરતબા ખ. ફે અઝાબસે રોઇ જીસકે સબબસે બશારતે જન્નતસે કામયાબ હુઈ, મગર હમકો ઇસ તરહ હીરસો હવાયે દુન્યાને ઘેર લીયા હય કે બીલકુલ અઝાબે ખુદાસે બેપરવા હો રહે હય ઔર જો હઝરાત ઊસ અઝાબસે હમકો ઇ૦ બચાએંગે ઉનકી મોહબ્બતમેં ભી સરગરમ નહીં રહતે હય આર મોહબ્બતમેં સરગરમ રહના કયા હય કે ઉનકે મસાયબ વ આલામપર જો હમારે વાસ્તે ઉન હઝરાતને ઉઠાએ હય રાત વ દીન ગીરયાનો નાલાન રહેં કે યેહ ગીરયા વ નાલા સવાબે આખેરત ઔર હીફાઝતે અઝાબકે અલાવા દુન્યામેં ભી હમારે શદાયેદ વ અસકામકો દફઅ કરતા હય કુલ સખતીયાં સબ બીમારીયાં દુર હોજાતી હય.

ચુનાંચે કીતાબે બહરૂલ બુકામેં મરકુમ હય કે એક શખસ ખીદમતે બા સઆદત મસીહાએ દીન વ દુન્યા બીમારે કરબલામેં હાઝેર હુવા ઔર અરઝ કી યબના રસુલીલ્લા મેરે ઘરમેં કઇ બીમાર હય હરચંદ દવા કરતા હું કુછ તખફીફ ભી નહીં હોતી હય નીહાયત પરેશાન ઔર ઉનકી ઝીંદગીસે માયુસ હું હઝરતને ફરમાયા મેરે પદરે બુઝરગવાર ઇમામે હુસએન અ૦કી અઝાદારી કયું નહીં કરતા ? કે ઉસ મઝલુમ પર રોના હર દરદો મરઝકે વાસ્તે બાએસે શફા હય.

યેહ ઇરશાદ ફયઝ બુનયાદ સુનકર અપને ઘરકો ગયા; ઔર મજલીસે અઝા બરપાકી; લોગ જમઅ હુવે મસાયબે ઇમામ અ૦ પર ખુબ રોએ, સાહેબે ખાના કહતા હય હાઝરીને મજલીસમેં સીવાય ઉન બીમારોંકે એક નાબીના (અંધા) ભી થા; બાઅદ ફરાગત જબ મય ફરશે ખ્વાબપર ગયા આલમે રોયા મેં ઉસી મરદ નાબીનાકો દેખા કે આંખે રવશન હય ઉસને મુજહે પહચાનકે સલામ કીયા મયને પુછા તેરી આંખોમેં કયુંકર નુર આ ગયા ? કહને લગા અય બાનીયે અઝાએ હુસયન મેરા અજીબ વાકેઆ હય મયને ખ્વાબમેં દેખા ગોયા ઉસી મજલીસમેં બયઠા હું. નાગાહ એક બુઝરગવાર સબઝ પોશ એક મોઅઝઝમા સીયાહ પોશકા હાથ થામે હુએ તશરીફ લાએ, ફીર ઉસ બીબી માતમી લીબાસને ઉનસે કહા આપ મેરે હુસયનકે રોને વાલોંકે વાસ્તે દોઆ કરેં કે જો જો બીમાર હય શફા પાય; ઉસ મરદે મુકદસને દોઆકી ઔર ઉસ મખદુમાને આમીન કહી, દફઅતન એક નુરને હમ સબકો ઘેરલીયા ઔર સબ બીમારોને શફા પાઇ મેરી આંખેભી રવશન હોગઇ, ઉસ બીબીને કહા હરચંદ ઇસ મરદે નાબીનાકી આંખોંમેં નુર આ ગયા મગર ઇન અઝાદારોંમેં નથા, ઉસ બુઝુરગને ફરમાયા મયને સબકે વાસ્તે દોઆકી, તબ શરમ આઇ કે યેહ ઇસી મજલીસમેં બયઠા હો ઔર ઉસ્કે લીયે દોઆ ન કરૂં ઉસ

વક્ત મય ઉસ બુઝુરગવારકે કદમોંપર ગીર પડા ઔર બોસે દેકર અરઝ કી આપ કવન બરગુઝીદયે ખુદા હય ? ઔર યેહ બીબી કવન હય ? ફરમાયા તુ જીસ હુસયનકી મજલીસમેં શરીક હય મય ઉસી મઝલુમકા પદરે ગમ દીદાહ અલી બીન અબીતાલેબહું ઔર યેહ ઉસી બેકસકી માદરે આફ્તરસીદા ફાતેમયે ઝહરા હય

સાહેબે મઝહરૂલ એઅજાઝને મોહમ્મદ અસકરી બીન મુલ્લા હસનસે રીવાયત કીહય વોહ કહતે હય કે મેરી વાલેદાહ પહલે અપને આબાઇ (આપ દાદા) કે દીન પરથીં આખ્રદ ઊસ્કે તરીકયે જાઅફરી ઇખતીયાર કીયા, ઔર અહલે બયતકી મોહબ્બત ઊસ્કે દીલમેં ઇસ કદર પયદા હુઈ કે હરવકત અઇ- મ્મયે ઇસના અશરકા નામ વરદે ઝબાન રહતાથા; આખેર મુખાલેફતે મઝહ- બકા વજહસે અપને કવમો કબીલેસે મીલના છોડ દીયા.

એક દીન મયને તબદીલે મઝહબકા સબબ પુછા ઊન્હોંને બયાન કીયા એક બાર અશરયે મોહર્રમમેં અપને મોહલ્લેકી ઔરતોં કે તાઅઝીયે ખાનોંમે જાનેકા ઈત્તેફાક હુવા એક અઝા ખાનેમેં દેખા કે લોગ માતમ કર રહે હય કભી હાય હુસયન કભી વાય હુસયન કહ કહ કે સરોસીના પીટ રહે હય ઊનકો ઇસ હાલતે વજદમેં દેખ કે મય બરાહે બદ એતેકાદી ખુબ કહ કહા મારકે હંસી ઊસી હંસનેકી હાલતમેં અયસી બેહોશ હોગઇ કે મુતલક અપની ખબર ન રહી, યેહભી માઅલુમ ન હુવા કે મુજહે કોન લોગ કીસ- તરકીબસે કબ ઊઠાલાય, ઊસી બદહવાસીમેં કયા દેખતી હું કે કઇ શખસ કવી હયકલ મોહીબ શીકલ પયદા હુવે કીસીને મેરા બાઝુ કીસીને ગીરેબાન પકડા ઔર ખેંચતે હુવે એક તાઅઝીયે ખાનેમેં લેગયે ઊસ અઝા ખાને કે બાઝુમેં એક મસજીદથી કે ઊસકે દરવાઝે પર નીહાયત પુર તકલ્લુફ પ- રદા પડા હુવાથા;

ઊસ પરદે અંદરસે આવાઝ આઇ યેહ કયા બેહયાઇ ઔર કસાવતે કલબી હય ? કે જીસ વક્ત મેં તમામ જીન્નો ઇન્સ વ મલાએકા વ ઝમીનો આસમાન રોતે હય ઔર કહ કહા માર કે હંસતી હય ? હાં ઇસે લેજાઓ અગર અપને ખરાબ બદએતેકાદ વ હરકતે બેઅદબાનાસે તવબા ન કરે તો જહુન્નમમેં ડાલદો; ફીર વોહી લોગ લીપટ ગએ ઔર મુજહે સામેં કે પહાડ કે તરફ લે ચલે, હનોઝ વોહ પહાડ દુરથા કે મય ઊસકી ગરમી વ હરારતસે જલને લગી તબ તો ગુલ મચા કે તવબા વ ઈસતીગફાર કરને લગી, ઔર ઉન મોવકકેલાને અઝાબસે ગીડ ગીડાકર કહા એક મરતબા ફીર મુજહેઊસ પરદે કે પાસ લે ચલો ઔર શફાઅત કરો કે મેરી તકસીર મોઆફ હો.

ઊન્હોંને કહા એ બદબખ્ત તુ જાનતીભી હય ? કે ઉસ પરદે કે અંદર

કવન ખાતુનેમોઅઝ્ઝમા હય ? ઔર ગાફીલ વોહ ખાતુને જન્નત પયગમ્બરકી સાહેબઝાદી હુસયનકી વાલેદા જનાબે સય્યદાહ અ૦ હય, હઝરતકા ઇસ્મે પાક સુનતેહી મયને બોહોત મીન્નતો સમાજત ઔર ઇલહાહ્ સે ઝારીકે સાથ ઉનસે કહાકે અબ મંય તવબયે નસુહ કરતીહું ઔર અકીદયે બાતેલાસે બેઝાર હોકે હઝરતકી કનીઝીમેં આતીહું ઉન્હીંકા વાસ્તા એક દફા ફીર મુજહકો ઉનકે પાસ લે ચલો તાકે મંય હીદાયત પાઉં.

અલહાસીલ મુજહે ફીર વહાં લેગયે ઔર અહવાલ અરઝકીયા પરદેકે અંદરસે આવાઝ આઇ ફીલહકીકત ઇસને દીલસે તવબાકી હય, ઇસે લે જાકર ઇસકા ઝાહેર વબાતેન ધોકે પાક કરલાઓ ફીર લોગ મુજહે એક ચશમેપર લેગયે ઔર ગુસલ દેનેકે બાઅદ મેરા શીકમ ચાક કરકે દીલ વજીગરકો ધોકર મુજહ કો ફીર ઉસ મસજીદકે દરવાઝેપર લેગએ ઇસ દફઆ હુકમ હુકમ હુવા કે ઇસે અબ છોડદો; ઉસ વકત મયને ફરયાદ વઇલ્તેજાકી અય મખદુમયે કવનયન જબ ઇસ લંવડીકો આપને કનીઝીમેં સરફરાઝ કીયા હય તો અબયેહ આરઝુ હય કે અપને દીદારસે ભી બહરાયાબ ફરમાઇયે, હુકમ હુવા આનેદો, પસ મય અંદર જાકર હઝરતે ફાતેમા અ૦ કી ઝીયારતસે મુશ્રતાઝો કામયાબ હુઇ.

બકમાલ શફકત મુજહસે ફરમાયા કે ઇસ સઆદતકા હાસીલ હોના રોઝે કયામતપર બેહીસ્તમેં મવકુફથા મગર તેરી ખાતર અયસી અઝીઝથી કે યેહ દવલત તુજહકો યહીં ઇનાયત હોગઇ.

ગરઝ ઇસ નેઅમતે ઉઝમાસે મુશરરફ હોનેકી મુજહે વોહ ખુશી હુઇ કે ફરતે ઇન બેસાતસે જાગ ઉઠી, દેખાકે અપને ઘરકી ઔરતેં ઔર મોહલ્લેકી વોહ બીબીયાં જીનકે સાથ મંય અઝાખાનેમેં ગઇથી મુજહે ઘેરે હુવે પરેશાન બયઠી હય; કોઇ ઇલાજકી ફીકરમેં હય કોઇ દોઆ પડ્હ રહી હય મયને ઉન સબકી તસલ્લીકો, ઔર ઉસી રોઝસે મય ઇસ મઝહબપર હું.

મોઅમેનીન યેહ ઔરત ઇમામે હુસયન અ૦ કી મુસીબતે સુનકર એક દફા હંસીથી તો કીસકદર જનાબે સય્યદાહ ઉસસે નારાઝ હુઇ આખેર બે તવબા નજાત નહુઇ. ખીયાલ કીજીયે વોહ આમસુમા કીસદરજે આઝુરદાહોગી ઉન લોગોંસે જીન્હોંને ઉન્હીં હુસયનકો ખુદ ઉન મુસીબતોમેં મુબતેલા કીયા; ઔર અહલે બયતકો બેવારસી કે ગમગેં ઉમરભર રૂલાયા, ઔર જબ ઉન મુસીબત ઝદોંકો રોતે દેખતેથે તો હંસતેથે, કયું અય ફલકે કજ રફતાર તુજ હે યેહી મુનાસીબ થા કે—

તઅબમેં આલેહાશમ, ચયનમેં આલે ઉમય્યા હય.
વોહ ગમગીં હય, યેહ શાદાં હય, વોહ રોતે હય યેહ હંસતે હય.

હઝરાત અગર તસવ્વુર કીજીયે તો ઇસ ચરખે સીફલા પરવરને ખાસાને ખુદાકો હમેશા મકહુરો મગમુમ રખા, યહાંતકકે ઉનકી કનીઝોંકા ભી ખુશ વ મસરૂર હોના ગવારા ન કીયા.

સાહેબે મોહાતુલ અઝા લીખતે હય કે કનીઝાને જનાબે શહેરબાનોમેં એક કનીઝ શીરીં નામ બોહોત ખુશ ચશ્મ વ શીરીં સુખુનથી, એક રોઝ જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ ને અઝરૂએ મુતાએબા ઉસકી આંખોંકી તાઅરીફ કી, શેહર બાનોને સમઝા કે શાયદ હઝરતકા મદે નઝર હું, ઉસી વકત શીરીંકા લીબાસહાય ફાખેરામે આરાસ્તા વ ઝેવરહાયે મુરસ્સઅસે પયરાસ્તા કર કે સામને ઇમામ આલા મકામ કે લાકર નઝર દી, હઝરતને ઉસે રાહે ખુદા મેં આઝાદ કર દીયા બાઅદ ચંદ રોઝ કે ઝેવરાત ઇસકીલાનીકે સાથ ઉસકા નીકાહ કર દીયા;

જબ વોહ ખીદમતે ફયઝ દરજતસે રૂખસત હોને લગી તો રોકર અરઝ કી અય આકા ફીર કભી મુજહકો ઇન કદમોંકી ઝીયારત નસીબ હોગી? હઝરતને ઇરશાદ ફરમાયા અલબત્તા મય એક રોઝ મએ અહલો અયાલ તેરે ઘર આન કર મહેમાન હુંગા, ઔર યેહ વાઅદાહ મેરા સરકે સાથ હય યેહ ફરમા કર આપ ખામોશ હો ગએ, મગર સીર્રે મખફી (છુપે ભેદ) સે ઇસ કલામ કે આગાહ ન કીયા તો આંકે શીરીં અપને શવહર કે ઘર ગઇ ઔર એકપહાડ પર કે નામ ઉસકા મામુરા થા મોકીમ હુઇ. ઔર ઉસ રોઝસે બરાબર ઇમામકે વાઅદેકી મુનતઝીર રહતીથી. અબ મોઅમેનીન સુનેં કે હઝરત અપને વાઅદેકો કીસતરહ શીરીંસે વફા કરતે હય, લીખા હય કે જબ ફવજે શામ શહાદતે ઇમામકે બાઅદ તારાજી ખયામસે ફારેગ હુવે તો સર હાય શોહદાકો નેઝોં પર ચડહા કર ઔર અહલેબયતે અતહારકો રસન બસ્તા નાકહાયે બે અમારી પર સવાર કર કે મનઝીલ બમનઝીલ મકામ કરતે હુવે હુકુમતે યઝીદ કે તરફ રવાના હુવે, તાંકે જુમલે મામુરાહ જીસકી બુલંદી પર શીરીંકા મસકનથા; એક રોઝ ઉસી પહાડકે નીચે ઉસ લશકરે શકાવત અસરને મકામ કીયા ઉસી શબકો શીરીંને ખ્વાબમેં દેખા કે હઝરત હસ્બે ઇકરાર મએ અહલે બયતે અતહાર મેરે ઘર તશરીફ લાય હય; યેહ ખ્વાબ દેખાતો ખુશીકે સબબ બેદાર હોગઇ ઔર શવહરકો જગાકર કહને લગી મયને અભી ખ્વાબમેં દેખા હય કે ફરઝંદે મુખબીરે સાદેક અપને વાઅદેકે મુવાફેક વાઅદા વફા કરનેકો તશરીફ લાએ હય તો જલદ ઉઠ ઔર ઝેરે કોહ (પહાડ કે નીચે) જા કર દેખ કે હઝરત કીસ તરફ તશરીફ રખતે હય.

યેહ સુનકર શોહર ફવરન ઉસ પહાડકે નીચે ઉતરકર ચલા, ઔર શીરીંને અભી કુછ ખબરભી નપાઇથી કે ખુદભી શૌકકે મારે બેતાબ હોકર પહાડકે નીચે ઉતર આઇ દેખા કે એક તરફ બોહોત બડા લશકર ઉતરા હુવા હય, ઔર એક તરફ નેઝોપર કુછ સર મકતુલોંકે અલમ હય ઔર ચંદ બીબીયાં બાલોંસે મુંહ છુપાય સરોંકો ઝુકાય બીસ્તરે ખાકપર બયઠી આહોઝારીમેં મસરૂફ હય.

ઔર એક બીમાર તવકો ઝંજીરમેં ગીરફતાર ફ્રરશે બીમારી પર બેહોશ પડા હય, યેહ દેખકર ખુદબખુદ શીરીંકા ઝીંદગાં તલખ હોગઇ ઔર કલેજા મુંહકો આને લગા કરીબ એક બીબીકે જાકર પુછને લગી " અનદુન્ના મીન અય્યીલ ઉસારા" યાઅને અય ગેરફતાર ઇન મુસીબતોંમેં કહોકે તુમલોગ કીસ શહર વ દયારકે રહને વાલેહો ? ઔર કાસ જગાહ ઔર કીસ વજહસે ઇસ બલામેં મુબતીલા હુવે ? ઉસ બીબીને રોકર કહા અબ હમારા વતન ગરીબુલ વતની હય, કાસી ઝમાનેમેં મદીનએ રસુલે મોહમ્મદએ બની હાશમમે રહતેથે.

શીરીંને પુછા આપ મેરે આકાયે કવયન ઇમામે હુસયન અ૦ ઔર શાહઝાદીયાંને જનાબે ઝયનબે. ઉમ્મે કુલસુમ ઔર શહરબાનોસેભી કુછ ખબર રખતે હય ?

યેહ સુનતેહી ઉસ મોઅઝ્ઝમાને અપને ચેહરેસે બાલોંકો હટા દીયા ઔર ગરદન ઉઠાકર શીરીંકો દેખા, ઔર બેઇખતીયાર " વાહુસયનાહો વા અખાહો " કી ફરયાદ કરકે કહને લગીં અય શીરીં અબ ઇનકેલાબે ઝમાનાસે હમારી યેહ નવબત પોંહચી કે તુનેભી હમેં નપહચાના અરે ! ! ! " અના ઝયનબો બીનતે અમીરૂલ મોઅમેનીન, વ હાઝાઉમ્મો કુલસુમ; વ હાઝા રાઅસો અખીલ હુસયન " અય શીરીં ગયહીં ઝયનબ સીતમદીદાહ વ આફત રસીદા મંએહું, ઔર યેહ મેરી બહન ઉમ્મે કુલસુમ હય ઔર સામને તેરે નેઝએ તવીલ પર તેરે આકા મેરે ભાઈ હુસયનકા સર બુરીદાહ હય.

અય શીરીં હમલોગ દસ્તે કરબલામેં અપને માંજાએકો ખોકર લશકરે અઅદામેં કયેદ હોકર આયે હંય ઔર માઅલુમ નહીં કે અબ બાઅદ ઇસકે યેહ અઅદાયે દીન કયા કયા ઝુલ્મો સીતમ કરેંગે, યેહ સુનકર શીરીંને અપને સરસે ચાદર ફેંકદી ઔર બાલ સરકે ચેહરે પર બીખરા દીયે; ઔર દોનોં હાથોંસે સરોસીના પીટને લગી ઔર " વાસય્યદાહો વા હુસયના હો " કહતી હુઇ ઉસ નેઝેકે નીચે ગઇ જીસકી નોકપર ઇમામકા સર થા, ઔર ઇસ કદર નવહા વ માતમ કીયા કે ગશ કર ગઇ, બાઅઝ ઝાકીરોંસે સુના હય કે વોહ આશકે ઇમામ ઉસી મકામ પર મર ગઇ;

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૭ વી.

રીવાયતે ઝોહરી, ઈમામે ઝૈનુલ આબેદીન અ૦કા શાદીકી મજલીસમેં જાનેસે ઈનકાર ફરમાના, ઔર મઝલુમે કરબલાકી મજલીસમેં જાના, ઔર ઈમામકે સરકા નસરાનીકે દૈરમેં રહના.

"અનિસ્સાદેકે અલયહિસ્સલામ, અન્નહુ કાલ રહેમહલ્લાહો શીઅતના લકદ શારકુના ફિલ મુસીબતે બેતુલ્લિલહુઝને વલહુસરતે અલા જદ્દેના લહુસયન" જનાબે ઇમામે જાઅફરે સાદીક અ૦ને ફરમાયા ખુદા રહમ કરે હમારે શીઓં-પર કે ઉન્હોંને હમારે જદ મઝલુમ ઇમામે હુસયન અ૦કી મુસીબતમેં અંદોહો ગમકો તુલ દેકર હમારા સાથ દીયા, યઅને જીસ તરેહ હમ ઉસ જનાબકો યાદ કરકે રોતે હૈ, ઉસી તરેહ હમારે શીઆહભી ઉન્હેં યાદ કરકે રોતે હૈં.

ઝોહરીસે મનકૂલ હૈ કે બાઅદે શહાદતે જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ એક સાલ મેરે લડકેકી શાદી દરપેશ હુઈ પસ મેં ખીદમતે બાબરકતે બીમારે કરબલામેં હાઝીર હોકર અરઝ કરને લગા અએ મૌલા આજ મેરે યહાં શાદી ગુલામ ઝાદેકી હે અગર આપ બનઝરે ગુલામ નવાઝી કદમ રંજાહ ફરમાએ તો મેરી સઆદત ઔર મુજીબે યુમનો બરકત હો, હઝરતને રોકર ફરમાયા અએ ભાઇ વોહ મુસીબત ઝદાહ કહીં શાદીમેં કયા જાએ જીસકી આંખોંકે સામને સતરાહ અઝીઝ તીન દીનકે ભુખે પ્યાસે સીરસે ગોસફંદ ઝબ્હ કીયે જાએ; અએ ભાઇ જબસે મેરે પદરે મઝલુમ શહીદ હુવે ખુશી હમારે ઘરસે જાતી રહી, કીસી કીસ્મકી સોહબતોમેં જાના મેંને મોકુફ કર દીયા હાં અગર તું મજલીસે અઝા મેરે પદરે મઝલુમકી બરપા કરે તો અલબત્તા શરીક હો સકતા હું; પસ ઝોહરીને હસબુલ ઇરશાદે સૈયદે સજ્જાદ મજલિસ માતમે ઇમામ હુસયન અ૦કી બરપાકી ચુનાંચે ઉસી રોઝસે યેહ રસમ અરબમેં જારી હૈં કે મોઅમેનીન શાદીકી રાતકો પહેલે મજલીસે હુસયન અ૦ કર લેતે હૈં

તબ રસમેં શાદી બજા લાતે હૈં.

અલગરઝ બીમારે કરબલા હસ્બે વાઅદાહ ઝોહરીકે મકાનપર તશરીફ લે જાકર શરીકે મજલીસ હુવે ઔર ઝાકીર બાલાએ મીમ્બર જાકર મસાએબે સૈય્યદુશ શોહદા બયાન કરને લગા.

સાહેબે મસાએબુશ શોહદા લીખતે હૈ કે જબ વોહ ઝાકીર ઇસ બયાન તક પહોંચાકે ઇમામે મઝલુમ યક્કા વ તનહા બેયારો મદદગાર દરમિયાન તીસ હઝાર ખુંખ્વારોંકે તીન દીનકે ભુખે પ્યાસે દોપહરકી ધુપમેં ખડેથે ઔર શીદ્દતે તીશનગીમેં હરચંદ હઝરત ઇસ્તેગાસા વ ફરિયાદ કરતેથે, આયા કોઇ અયસા હૈ કે ફરઝંદે રસુલકો પાની પીલાએ? મગર અશકયાએ નાબકાર એવઝમેં આબકે તીર બરસાતેથે યેહ હાલ સુનકર હાઝેરાને મજલિસકો તાબે સમાઅત ન રહી, સોના વસર પીટતે બે તાબાના ખડે હોગએ ઔર દેર તક એક હંગામસે ગીર્યઓ બુકા રહા.

જબ કુચ્છ રીક્કત કમ હુઇ તો સાહેબે મજલિસ સબકો બીઠાને લગા બાઅદ ઉસકે ઝોહરીને ચારોં તરફ નીગાહકી, મગર જનાબે આબીદે બીમારકો ન પાયા જબ ખ્યાલ કીયા તો દેખાકે હઝરત મજલીસકી અખીરમેં કફ્શ [1] રખનેકી જગાપર ખડે હૈં ઔર નઅલયન [2] અહલે મજલીસકી ઝાડ ઝાડકર બરાબર રખતે હૈં. યેહ દેખતેહી ઝોહરી દોડા ઔર હાથ બાંધકર અર્ઝ કરને લગા યા મવલા મેરે માંબાપ આપ પર ફીદાહોં યેહ આપ કયા કરરહે હૈં !!! હમ આપકે ગુલામ હૈ ઔર આપ ઇમામ ઇબ્ને ઇમામ ઔર ફરઝંદે રસુલ હૈં, યેહ ખીદમત તો મુજહસે મુતઅલ્લીક હૈ, હઝરતને ફરમાયા અએ ભાઇ તુ નહીં દેખતા કે ઇસ મજલિસમેં અંબીયાએ મુરસલીન ઔર મલાએકએ મુકર્રબીન ઔર જનાબે ખાતેમુન નબીયીન ઔર હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન વ જનાબે સૈય્યદાહ ઔર અમ્મે બુઝુર્ગવાર મેરે હસને મુજતબા ઔર ખુદ પદરે આલીમાકદાર મેરે હુસયન અઠ મઝલુમે કરબલા રવનક અફરોઝ હૈં, ઔર અહલે મજલીસકી ખીદમતમેં મસરૂફ હૈં, ઔર આંસુ રોને વાલોંકે પોંછકર બકમાલ શફકત ફરમાતે હૈં હમ તુમ્હારે ઝામીન હૈં કે રોઝે હશર તુમકો દાખીલે બેહીશત કરેંગે; ઔર રોને વાલોંકે સર અપને સીનેસે લગાકર ખુદભી ગીરયા ફરમાતે હૈ, મૈં કયુંકર નઅલૈન અહલે મજલીસકી ન ઝાડુ કે યેહ મેરે પદરે મઝલુમ પર ગીરયહ કરતે હૈં ખુદા ઉનકો જઝાએ ખૈર દે.

પસ ખુશા બહાલ તુમ્હારે અએ હઝરાતકે તુમ રોતે હો ઉસ મઝલુમે શાહીદે ગરીબકો જીસકે તને બેસરકો લઇનોને દફન ન કીયા ઔર શોહદાકે સરોંકો નેઝોંપર રખકર એક એક બીબીકો દીખાતેથે ઔર ઉનકો કુડહાતે ઔર ઉનકો રૂલાતેથે, ઔર જબ વોહ બીબીયાં રોતીથીં તો નેઝે દીખાકર ઉન્હેં

[1] જોડા [2] જોડા.

રોનેસે મનઅ કરતેથે ઇસી તરહ સહરાઓમેં બિયાબાનોંમેં લીયે જાતેથે.

અબુ સઇદ દમસ્કી કહેતા હે રાહે શામમેં ખબર સુની મુસય્યબને લશ્કર જમઅ કીયા હે કે શબખુન કરકે સરહાએ અકદસકો મએ અહલે બયત છીન લેજાએ. ફૌજકો નિહાયત તરદદુદ હુવા, નાગાહ એક દેરે નસરાની પર પોહોંચે રાએ સબકી ઇસપર મુત્તફીક હુઇ કે ઇસ દેરકો જાએ પનાહ કરારદેં, અગર મુસય્યબ રાતકો માર ડાલનેકા કસદ કરેતો ફતહયાબ નહો; પસ શિમર લઇન દરવાઝેપર જાકર પુકારા એક બુઢા દયરાની બાહેર આયા ઔર ઉસ લશ્કરે અઝીમકો દેખકર પુછને લગા તુમ કોન હો? કહાંસે આતે હો? ઔર કહાં જાતે હો? શીમર બોલા એક શખ્સને ઇરાકમેં યઝીદપર ખુરૂજ કીયાથા હમને ઉસે કત્લ કીયા, ઔર ઉસ્કા ઔર ઉસ્કે અઝીઝોંકે સર નેઝેપર ચડહાએ; ઉસ્કી નામોસકો ગીરીફતાર કીયે શામમેં યઝીદકે પાસ લીયે જાતે હું, ચાહતે હેં આજકી શબ તેરે દેરમેં મકામ કરેં; દયરાનીને સરોંકો દેખકર કહા ઇનકે સરદારકા કોનસા સર હે? શીમરને સરે અકદસે ઇમામે મઝલુમકી તરફ ઇશારા કીયા, વોહ બોલા દેર મેરા ઇસ કદર વુસઅત નહીં રખતા મગર સરોંકો ઔર કેદીયોંકો મેરે દેરમેં રખો ઔર તુમ ગીર્દ ઉતરો. શીમરને રાએ ઉસ્કી પસંદકી, ગરઝ એક સંદુકમેં સરે અકદસ ઇમામે ગરીબકા રખા, ઔર દુસરે સંદુકમેં બાકી શોહદાકે સર રખે, ઔર ઉસ દેરમેં લાકર એક હુજરેમેં રખ દીયા ઔર અહલેબયતકો દુસરે મકાનમેં ઉતારા.

ઔર વોહ પીર દેરાની ગીર્દ ઉસ હુજરેકે ફીરતાથા તાસરે અકદસકો કરીબસે દેખે શીગાફે દરસે કયા દેખતા હે ઉસ સંદુકસે કે જીસમેં સરે અનવરથા એક નુર ચમકતા હે ઔર શમએં ઉસ હુજરેમેં બહોતસી રોશન હેં, યેહ દેખકર નીહાયત મોતઅજ્જીબ હુવા, નાગાહ છત ઉસ હુજરેકી ફટ ગઇ ઔર એક અમારીયે નુર આસમાનસે નાઝીલ હુઇ ઔર ઉસસે એક બીબી નુરાની સુરત બાહેર આઇ ઔર ગીર્દ ઉનકે કનીઝાને ખુબસુરતથીં ઔર એક કનીઝ કહેતીથી રાહદો રાહદો કે જનાબે હવ્વા અ૦ આતી હેં; ફીર એક ઔર અમારી ઉતરી ઉસસે હાજેરા અ૦ સારહ અ૦ બાહેર આઇ, ઔર રાહીલ માદરે યુસુફ ઔર સફુરા બિન્તે શોએબ ઔર કુલસુમ હઝરતે મુસાકી બહન ઓર આસીયા ઝનેફીરઓન ઓર મરયમ માદરે ઇસા ઉતરીં; ફીર એક અમારી નાઝીલ હુઇ ઓર ઉસસે ખદીજા કુબરા માદરે જનાબે ફાતેમા ઝેહરા અ૦ નીકલીં, ફીર ગુલ ઔર શોર રોને પીટનેકા બુલંદ હુવા ઓર એક અમારીયે નુર ઝાહેર હુઇ ઓર ગોર્દ ઉસ્કે હુરાને બેહીશ્ત બહોતસીથીં, એક ઉન્મેંસે બોલી એએ નસરાની આંખેં અપની બંદ કરલેકે ફાતેમા ઝેહરા અ૦ અપને બેટેકે સર બુરીદાહકી ઝીયારતકો આઇ હેં; પસ નસરાની ગશ ખાકે ઝમીનપર ગીરા, મગર આવાઝ રોનેકી સુનતાથા કે આનેસે માઅસુમાકે એક કયામત બરપા હુઇ ઓર વોહ મખદુમા રોરોકર કહેતીથીં અસ્સલામો અલયક અય્યોહલ

મઝલુમ, અસ્સલામો અલયક અય્યોહલ મઅસુમ. સલામહો તુજહપર અએ મઝલુમ મેરે, સલામહો તુજહપર અએ શહીદો માઅસુમ મેરે, સલામહો તુજહપર અએ ગરીબ મેરે સલામહો તુજહપર અએ ખુનકી (થંડક) એ ચશ્મે રસુલે ખુદાસ૦ ઔર અએ મેવએ દીલ મેરે તુને બડી બડી મુસીબતે ઉઠાઇ, ગમ નખા ખુદા તેરે કાતેલોંસે રોઝે કયામત ઇન્તેકામ લેગા. “ફઅકત વસકતિન્નેસાઓ કુલ્લો હુન્ન” યેહ ફરમાકર બહોત રોઇં, ઔર સબ ઔરતેં સાથ ઉસ જનાબકે રોને લગીં. જબ નસરાની હોશમેં આયા કીસીકો ન દેખા બેતાબ હોકર ઉસ હુજરેમેં ગયા, ઔર કુફલે સંદુકકો તોડકર સરે અકદસકો બાહેર નીકાલા ઔર મિશ્કો ગુલાબસે ધોકે એક સજ્જાદહપર રખા ઔર સીજદએ તઅઝીમીમેં જાકર રોને લગા, ફીર શમઅ જલાકર રખી ઔર સામને સરકે બેઠા દેખતાથા ઔર રોતાથા ઔર કહેતાથા અએ સરે અકદસ યેહ તો મુજહે મઅલુમ હુવા કે તુ ઉન લોગોમેસે હે જીનકી તઅરીફ જનાબે મુસાને તવરેતમેં ઔર જનાબે ઇસાને ઇન્જીલમેં કીહે અએ સરે પુરનુર તુજહો કસમ હે ઉસ ખુદાકીકે જીસ્ને તુજહે યેહ મરતબા દીયા, મુજહે બતાકે તુ કોન હે? ઔર નામ તેરા કયા હે? નાગાહ કુદરતે ખુદાસે ઉસ સરને આવાઝદી કે અનલ હુસયનુબ્નો મોહમ્મદીનલ મુસ્તફા વબ્નો અલીયેનિલ મુરતુઝા, વસારૂરો કલ્બીઝ ઝહરાઅ. મેં વોહ મઝલુમ હું જીસપર દરીયાકે કીનારે તીન દીન પાની બંધ રહા, મરતે દમતક મુખે હોંઠ તર ન હુવે, પ્યાસાહી દુન્યાસે ગયા; મેં વોહ ગરીબ હું જીસ્કો ઝાલીમોને આવારાહ વતન કરકે મહેમાન બુલાકે અઝીઝોંસે માંકી કબર નાનાકી લહદસે જુદા કરકે જંગલમેં શહીદ કીયા; નસરાનીને અરઝકી મુજહે મુફસ્સીલ મઅલુમ ન હુવા કુચ્છ ઔર બયાન કીજીયે, ફીર વોહ મુખે હોંઠ હરકતમેં આએ ઔર આવાઝ આઇ અએ ભાઇ કયા પુછતા હે મે ઇસી ઉમ્મતકે નબીકા પ્યારા મોહમ્મદ મુસ્તુફાં સ૦કા નવાસા અલી અ૦કા બેટા ફાતેમા અ૦કા ફરઝંદ હુસયને ગરીબહું; નસરાની ખુબ રોયા ઔર અપની કૌમકો જમઅ કરકે સબ માજરા બયાન કીયા કે વોહ સબ સત્તર આદમીથે, સબને ગિરેબાન ફાડડાલે ઔર સરોસીના પીટતે બીમારે કરબલાકી ખીદમતમેં આએ ઔર ઝુન્નારેં તોડકે મુસલમાન હુવે ઔર અર્ઝકી અએ મવલા ઇજાઝતહો તો ઇન કાફરોસે જહાદ કરેં; હઝરતને ફરમાયા સબર કરો ખુદા તુમ્હેં જઝાએ ખૈરદે વોહી ઇનસે ઇન્તેકામ લેગા, ઔર વોહ હમારી નુસરતકા કાફી હે; જાએ તઅજ્જુબ હે કે કાફર તો યેહ કદરશનાશી કરેં ઔર મુસલમાન હોજાએં ઔર જો મુસલમાન કહેલાતેહોં વોહ હઝરતે રસુલે ખુદાપર રહમ નખાએં ઔર કાફર હોજાએ.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન

મ જ લી સ ૮ વી.

નેક લોગોંકે હકમેં આયત ઔર જરીહ આબીદકી હીકાયત, ઔર ખાતેમા, શહાદતે વહબ બીન અબ્દુલ્લાહ કલબીકી મુસીબતપર.

કાલલ્લાહો તઆલા, ઇન્નલ અબરાર યશ્રબુન મિનકાસિન કાન મિઝા-જોહા કાફુરા હક સુબ્હાનહુ તઆલા સુરએ દેહરમેં ઈરશાદ ફરમાતા હૈ બદુરૂસ્તી કે મોઅમેનીન વનીકોકાર આખેરતમેં ઐસે જામે શરાબ પીયેંગે જીસમેં કાફુરે બેહિશ્ત મિલા હુવા હૈ.

ઓલમાએ અહલે સુન્નતસે સોઅલબીને અપની તફસીરમેં લીખા હૈ કે ઇસ આયતસે તા આખર બલકે તમામ સુરા અહલેબૈતકી શાનમેં નાઝીલ હુવા હૈ. હઝરાત યેહ સુરએ કુરઆની શાને અહલેબૈતમેં આયા હય ઔર સરદાર ઉનમેં જનાબે અમીર હૈં કે સબકે પહેલે આપને મિસ્કીનો યતીમ ઔર અસીરોંકો તીન દીન પયદરપે રોટી ઈનાયત કીથી ઔર ખુદ પાનીસે ઇફતાર કરકે રહગએથે, બાઅદ ઇસકે ઔર અહલેબૈતને આપકી મોતાબેઅત કીથી ઇસ બયાનમેં હઝરતકે તીન ફઝાએલ ઝાહીર હોતે હૈં ૧—સખાવત જો અલફાઝે આયાતસે ઇસ સુરેકે હોવયદાહ હૈં ૨-કિનાઅતકે સાએલકો રોટી દેકે આપને ફકત પાનીપર કિનાઅતકી ૩-ઇબાદતકે ફાકોંમેભી રોઝા રખે ગએ, કિસ કિસ ફઝીલતકો આપકી કોઇ બયાંન કરે? શુજાઅતકો તો સબ જાનતે હૈં કે જીસ લડાઇમેં ગએ મોઝફફરો મનસુર ફિરે, કુવ્વતો તાકત યેહથી કે દરે ખયબરકો ઉખાડ લિયા, બચપનમેં યેહ કુવ્વતથી કે ગેહવારેમેં અઝદહેકો ચીરડાલા કિસ લડકેને અપને ઝુલેમેં યેહ કામ કિયા હૈ અગરચે બાઅઝ લડકોંકો કબ્લ ગોયાઇકે તકલ્લુમકી કુવ્વત બાઅઝ વકતમેં હાસિલ હુઇ હૈ અગર અઝદહા ચીરનેકી કુવ્વત કીસીકો નહીં હુઇ હૈં, ઔર વોહ અતફાલ જીન્હોંને અહદે તુફુલિયત વ અય્યામે રઝાઅતમેં કલામકી કુવ્વત પાઈ મ્વાફેકતે ઇરશાદે જનાબે રિસાલત મઆબકે પાંચ લડકે હૈ, એક વોહ લડકા જીસને જનાબે

યુસુફ અ૦કી પાકદામનીપર ગવાહીદીથી. દૂસરા બચ્ચા દુખ્તરે ફિરઓનકી મુશાત્તેકા. તીસરા વોહ તિફ્લ જીસને જરીહકી બરાતકી શહાદત દ થા, ચોથે ઉખજનાબ ઇસા હેં. પાંચવેં વોહ લડકા જીસ્કો ઉસ્કી માંકે સાથ અસ્હાબે ઉખદુદને આગમેં ડાલ દિયાથા. રિવાયત ગવાહે જનાબે યુસુફ અ૦ ઔર હઝરતે ઇસા અ૦કી મશહુર હૈ ઔર કીસ્સા ઉસ લડકેકા જીસે માંકે સાથ અસ્હાબે ઉખદુદને આગમે ડાલ દિયાથા દૂસરે મકામમેં બયાન કરૂંગા.

મગર નકલ ઉસ તિફ્લકી જીસ્કે જરીહકી બરાતકી ગવાહી દીથી યુંહ હે કે અબુ હુરેરાને જનાબે રસુલે ખુદાસ૦સે રીવાયતકી હે કે ઝમાનએ સાબિકમે એક શખસ જરીહ નામ નિહાયત આબિદો ઝહીદથા એક મઅબદ બનાકે ઉસમેં હમેશા ઇબાદતે ખુદા કીયા કરતાથા એક રોઝ ઉસ્કીમાં ઉસે દેખને આઇ ઔર પુકારી અએ જરીહ, ચુંકે ઉસવકત જરીહ નમાઝમેં મશગુલથા નમાઝકો માંકે જવાબ દેનેસે બેહતર સમજકે જવાબ નદીયા, ઉસ ઝઇફાને જબ જવાબ ન પાયા ચલી ગઇ થોડી દેરકે બાઅદ ફિર આઇ, બેટેકો પુકારી ઇસ દફઆભી વોહ નમાઝમેંથા, જવાબ ન દીયા. તીસરે મરતબાભી આઇ ઔર જવાબ ન પાયા ઉસવકત બરહમ હોકે કહા ખુદાવંદા ઇસ્કો દુન્યાસે મત ઉઠાના જબતકકે ફાહેશા ઔરતેં ઉસ્કા તમાશા ન દેખલેં.

જબ મોઅમેનીન સુનીયે જરીહકી ઇબાદતગાહ કે પાસ એક ચરવાહા રહેતાથા દિનભર લોગોંકી દુંબીયો ચરાકે શબકો ઉસી મઅબદમેં સો રહા કરતાથા. ઇત્તેફાકન એકઝને ફાહેશા વહાં આઇ, વોહ ચરવાહા ઉસ ઔરતસે ઝીનાકા મોતકિબ હુવા ઔર વોહ હામેલા હુઇ જબ લડકા પૈદા હુવા ઔર અહલે શહરને પુછા યેહ લડકા તેરા કિસ્કે નુતફેસે હેં? ઉસ્ને જરીહકા નામ કહેદીયા ઉન લોગોંને ઉસ બીચારેકે મઅબદકોભી તોડડાલા ઔર ઉસ્કોભી પકડકે બાદશાહકે પાસ લેચલે.

જબ ફાહેશા ઔરતોંકે મેહલ્લોંમેં પહોંચે તો વોહ સબ તમાશા દેખનેકો ખડી હોગઇ, જરીહને ઉન્કા હુજુમ દેખકે તઅજ્જુબાન હંસ દીયા ઔર સમજા યેહ માંકી બદ દોઆકા અસર હે, જો લોગ નાફેહમ ઉસ્કો લીયે જાતેથે આપસમેં કહને લગે બેશક યેહ શખ્સ ઝાની હે કહીં નહીં હંસા મગર જબ ફાહેશા ઔરતોંકે મેહલ્લોંમેં પહોંચા તો ઉન્કો દેખકર બેસાખ્તા હંસ દિયા.

અલગરઝ જબ ઉસ્કો બાદશાહકે પાસ લેગએ ઔર સબ માજરા બયાન કિયા ઉસવકત જરીહને કહા વોહ લડકા કહાં હે? લેઆઓ, લોગોંને ઉસ તિફ્લકોભી લાકે હાઝિર કિયા પસ જરીહને ઉસ તિફ્લકી તરફ ખીતાબ કરકે કહા યા ગુલામો મન અબુક? અએ લડકે બતા તેરા બાપ કૌન હે? કુદરતે ખુદાસે વોહ તિફ્લ ગોયા હુવા ઔર બઝબાને ફસીહ કહા મેરા બાપ

આબીદકી લોગોંપર ઉસ દેખકર ઉન અજીબ અમ્રે યેહ
ફુલાં ચરવાહા હે, યેહ અમ્રે અજીબ દેખકર ઉન લોગોંપર ઉસ આબીદકી
એક્સુરી ઝાહેર હોગઇ ઓર સબ કહેને લગે અએ જરાહ હમને ગલતીકી જો
તેરે મઅબદકો તોડડાલા, અબ અગર ઇજાઝત દેતા તેરે સોમએકો સોને ઓર
ચાંદીસે બનવાદે", ઉસ્ને કહા જેસાથા વયસાહી બનવાદો.
અલગરઝ અદલે શહરને ઉસ્કી ઇબાદાતગાહકો જેસી પહેલેથી વયસીહી
બનવાદી, ઓર જરીહ ઉસ્મેં બરાબર ઈબાદતે ખુદા કરતા રહા યહાંતકકે
દુન્યાસે ઇન્તેકાલ કિયા.
ઓર ઇબ્ને અબ્બાસસે મનકુલ હે કે જનાબે રસુલેખુદા સ૦ને ફરમાયા
શબે મેઅરાજ જબ મેં બેહીસ્તમેં દાખિલ હુવા તો એક ખુશબુ મેરે દિમા-
ગમેં પહોંચી, જીબરઈલસે પુછા યેહ ખુશબો કયસી હે? કહા યેહ ખુશબો
દુખ્તરે ફિરઓનકી મુશ્શાતાકી હે, એક રોઝ ફિરઓનકી લડકીકે સરમેં યેહ
મુશ્શાતા કંગી કરતીથીં, દફ્અતન કંગી ઉસ્કે હાથમેંસે છુટકર ઝમીનપર ગિર
પડી. ઉસ્ને "બિસ્મીલ્લાહ" કહકે ઉઠા લિયા, દુખ્તરે ફિરઓનને કહા તુને મેરે
બાપકા નામ લીયા હે? ઉસ મોઅમેનાને કહા નહીં બલકે ઉસ ખુદાકા નામ
લીયા હે જીસ્ને મુઝહકો ઓર તુજહકો ઓર તેરે બાપકો બલકે તમામ આલ-
મકો પૈદા કિયા હે, દુખ્તરે ફિરઓનને અપને બાપસે જાકર યેહ માજરા બયાન
કિયા ફીરઓનને ઉસ્કો બુલાકર કહા સચ બતલા તેરા ખુદા કોન હે? ઉસ્ને
કહા મેરા ખુદા વોહી હે જીસ્ને આસમાનો ઝમીનકો પૈદા કીયા હે, યેહ સુનકર
ફિરઓન ગઝબનાક હુવા ઓર હુકમ દીયા કે એક હોઝ તાંબેકા બનાવેં ઓર
ઉસમેં આગ રવશન કરે બાઅદ ઉસ્કે ઉસ મુશ્શાતાકે લડકોંકો એક એક કરકે
ઉસ્કે સામને આગમેં ડાલદેં, ગરઝ ઉસ્કે મુલાઝેમીનને એસાહી કિયા, જબ
નવબત ઉસ્કે તિફ્લે શીરખ્વારકી પહોંચી ઉસવકત વોહ મોઅમેના બહોત
મુઝતર હુઇ, પસ બ કુદરતે ખુદા વોહ લડકા બોલા ઓર અપની માંસે કહેને
લગા "ઈસબેરી યા ઉમ્માહો ફઇન્ના અલલ હક" અએ મા સબર કરો બત-
હકીકકે હમલોગ હકપર હેં; અલગરઝ ઉસ્કોભી ઓર ઉસ્કી માંકોભી ઉન બે
રહમોંને આગમેં જલાદીયા. હઝરાત મરદોંમેં તો અકસર લોગ એસે બા ખુદા
હોગએ હેં કે જીન્કા નામ નેક ઓર કિસ્સએ ખયર ઇસ જહાને ફાનીમેં બ
તોરે યાદગાર બાકી રહગયા હે, મગર ઓરતોમેંભી બાઅઝ ઝનાને ખુદા
શનાસ એસી ગુઝરી હે ઓર વોહ કામ દીનદારીકે કરગઇ હે કે ઉન્કા નામે નેક
ઓર અફસાનએ ખયરભી સફહએ રોઝગારપર કયામત તક બાકી રહેગા.
બની ઇસરાઇલકે ઝમાનેકી ઓરતોંમેંસે એક મુશ્શાતેકા હાલતો આપ
લોગોંને સુનાકે ફિરઓનસે બાદશાહે જાબિરકે યહાં રહકે જહાં બજુઝ ખિર-
બીલ ઉસકે શવહરકે ઓર હબીબે નજ્જાર ઓર શમઉનકે કોઇ ખુદા પરસ્ત
નથા કીસ તરહ અપને ઇમાનપર સાબીત કદમ રહી? અબ પયગમ્બરે

આખેરૂઝ્ઝમાનકી ઉમ્મતમેંસે એક બીબી અબદુલ્લાહ કલ્બીકી માંકા હાલ સુનીયેકે ઉન્હોનેભી ખુશનુદીએ ખુદા વ રસુલકે વાસ્તે નુસરતે અહલેબેતમેં કયસી જદો જહદોજ્હ‍ં ફીશાનીકી હે? ઔર કિસતરહ ઉસ મઅરેકએ ઇમતેહાનમેં જહાં યઝીદસે સફફાક બાદશાહકી ફોજોને ચારોં તરફસે હઝરતે ઇમામે હુસયન અ૦કો ઘેર લિયાથા સાબીત કદમ રહી હેં કે જબતક મસાએબે ઇમામે હુસયન અ૦ બયાન હોંગે ઉન્કી વફાદારીકા ઝીકભી બરાબર હોતા રહેગા.

મનકુલ હે કે જબ રોઝે આશુરા બાઝારે મોત ગર્મ હુવા ઔર અનસારે વફાદારે ઇમામે અબરારકે બાની બારી અપની જાને નિસાર કરને લગે યહાંતકકે બુરેરે હમદાનીભી દરજએ શહાદતસે ફાએઝ હોચુકે, ઉસવકત વહબબિન અબ્દુલ્લાહ કલબીકી માદરે ગિરામીને કે નામ ઉન્કા "કમર"થા અપને ફરઝંદકો બુલાકર કહા અગરચે તુ મેરે દિલકી રાહત ઔર તમામ ઉમ્રકા બીઝાઅત હે, ઔર જુદાઇ તેરી કીસી તરહ ગવારા નહીં મગર કયા કરૂં આજ ફાતેમા ઝેહરા અ૦કી કમાઇ ઇસ જંગલમેં લુટા ચાહતી હે, મુજહે ફરઝંદે રસુલસે ઝીયાદા કોઇ પ્યારા નહીં તુ દેખતા હે કે હઝરત બારબાર નિગાહે હસરતસે ખયમએ ઇસમતકી તરફ દેખતે હેં સુબોહસે બરાબર કત્લ ઔર ઇઝતેરાબ આપકા બડતા જાતા હે વફાદારી ઔર નામ પૈદા કરનેકા યેહી દીન હે, બેહતર હે કે તુભી અપની જાન ઇસવકત અઝીઝ ન કરે, વોહ સઆદતમંદ કહેને લગા મુજસી હઝાર જાનેં ફિદાહો ખુશ કીસમત ઉસ્કે જો ઇસ સઆદતસે કામયાબ હો, મગર ઇતના ચાહતાહું કે અપની ઝવજાસે રૂખસત હોલુ ઇસલિયે કે ફકત સતરા દીન શાદીકો ગુઝરે હું, ઔર વોહ અપને અઝીઝોંસે છુટકર અભી કીસીસે માનુસ નહીં હુઇ હે "કમર"ને કહા કયા મુઝાયકા લયકિન ઔરતેં નાકેસુલ અકલ હોતી હે એસા નહોકે તુ ઉસ્કી બાતેં સુનકર દામે મોહબ્બતમેં ફંસ‍ર રહ જાએ, બહરકયફ વોહ અપની ઝવજા પાસ આકર કહેને લગા અગરચે રસ્મે ઝમાના નહીં કે નવ દામાદ બલામેં ઉરૂસકો છોડકર ખુદ મરને જાએ મગર મજબુરહું કે કયુંકર હોસકતા હે કે દામાદે રસુલ સ૦કા ઘર તબાહહો ઔર મેં અપની જાન બચાઉં, ચાહતાહું આકાપર તસદ્દુક હોજાઉં, વોહ મોઅમેના આહેસર્દ ભરકર કહને લગી અફસોસ ઔરતોંસે જહાદ સાકીત હે વરનમેંભી ઇસ દોલતસે મહરૂમ ન હોતી; બહર સુરત તુમ્હારે મરનેપર રાઝીહું તુમતો જાતેહો મગર સામને હઝરતકે યેહ વાઅદાહ કાયે જાઓ કે સિવા મેરે દાખિલે બેહીશ્ત ન હોના, ગરઝ વોહ દોનો ખીદમતે ઇમામમેં હાઝીર હુવે વહબ ઇજાઝતે મેદાનકા તાલિબ હુવા ઝવજાને અર્ઝકી યબ્ન રસુલ્લાહ મેરીભી દો આરઝુ હેં એક યેહ કે આપ ઇનસે વાઅદાહ લેંકે સિવાએ મેરે જન્નતમેં ન જાએં, દુસરે મુજહે હુકમ હોકે અહલેબેતકી કનીઝોમેં રહું તાઆંકે બાઅદ નિગાહે નામહરમસે મહફુઝ રહું,

હુઝરતને યેહ કલમા દિલ ખરાશ સુનકર રોદીયા, ઓર વહબને કહા આપ ગવાહ રહેં ઇકરાર કરતાહું કે સીવા ઇસ્કે બેહીશ્તમેં કદમ ન રખુંગા, ઓર હઝરત ઇસ્કો કનીઝાને અહલેબૈતમેં રહનેદેં. મોઅમેનીન ઝવજએ વહબને તો હિફ્ઝે આબરૂકી નઝરસે કનીઝીએ અહલેબૈતકી આરઝુકી, કયા જાનતીથી કે અશકીયાએ બેદીન બાઅદ ચંદ સાઅતકે ખ્વાહરાને ઈમામકે શાનેમેં રસ્સીયાં બાંધેંગે. દુખ્તરાને ફાતેમા અઠકે સરોંસે ચાદરે છીન લેંગે, શાહઝાદીયોંકો બંદિયાને તુરકો રૂમકી તરહ અસીર કરેંગે, બહર કયફ વહબ ઇઝને જહાદ લેકર મેદાને કારઝારમેં આએ ઓર નેઝા ઝમાનમેં ગાડકે રજઝ પડને લગે અએ કોમે ગાફીલ મુજહે જાનતેહો મૈ કૌનહું? અબ્દુલ્લાહ કલ્બીકા બેટાહું વહબ નામ હૈ અભી કયા લડાઇકે વકત મુજહે દેખના ઓર મેરી ઝર્બકો દેખના કિસતરહ હમ્લા દિલેરાના ઓર જંગે શેરાના કરતાહું, મેરી કારઝારકો બાઝીચએ અતફાલ ન સમઝના, એકદમ મેં સારા મેદાન ફૌજોસે ખાલી લાશોંસે મઅમુર નઝર આએગા, યેહ કહેકર તલવાર ખેંચી ઓર ઘોડા ફૌજમેં ડાલ દીયા, વોહ મર્દાના જંગકીકે દિલાવરોંકે દિલ કાંપને લગે સબકે પાઉં ઉઠગએ, જબ ઉસ બહાદુરને દેખાકે સામનેસે દુશ્મન દુર હોગએ માંકે પાસ આકે કહેને લગા આપ મુજહસે રાઝી હુઈ? વોહ બોલી હરગિઝ રાઝી ન હોઉંગી જબતક અપને આકાકે સામને તુજહકો ખુનમેં લોટતા ન દેખુંગી, ઇસી અસ્નામેં સ્વારો પ્યાદે ચારોં તરફસે સિમ્ટ આએ ઓર વોહ જરીહભી મસરૂફે કારઝાર હુવા તાઆંકે ઉન્નીસ સ્વાર ઓર બારા પ્યાદોંકો વાસિલે જહન્નમ કિયા. નાગાહ એક મલઉનને કમીન ગાહસે એસી તલવાર મારી કે દોનોં હાથ ઉસ દીનદારકે કટકર ઝમીનપર તડપને લગે માંને જો બેટેકા યેહ હાલ દેખા શફકતે માદરીસે બેચૈન હોગઇ મગર કયા મોઅમેનાથી બઢકર પુકારી મરહબા શાબાશ બેટા હુંઃથોંકે કટજાનેસે હિમ્મત કોતાહ ન કરના જબતકકે દમમેં દમ હૈ આકાકી નુસરતસે મુંહ ન મોડના, વોહ બોલા આપ ફિકર ન કરેં મૈં જાં ફીશાનીમેં હાઝીરહું ઈસી ગુફતો શનીદમેં સરાપા ઝખ્મોંસે ચુર હો ગયા ઘોડેપર સંભલના દુશ્વાર હુવા ગશ ખાકર ઝમીનપર ગિરા, ઓર શરબતે શહાદત નોશ કિયા.

ઝવજાને જો દેખા સુઝારીમ હોકર રોતી પીટતી દૌડી ઓર વહબકા સર અપને ઝાનુપર રખકે ખાકો ખુન દામનસે પોંછને લગી, નાગાહ એક શકીને શીમરકે ઇશારેસે ઉસ મોઅમેનાકો એસા ગુર્ઝ મારાકે ઉસી વકત અપને શવહરકે સાથ જન્નતમેં પહોંચ ગઇ. મનકુલ હૈ ઉમરસાઅદને વહબકા સર કટવા કર ફોજે હુસયનીકી તરફ ફેંકવા દિયા, માંને દોડકર વોહ સર બુરીદાહ ઉઠા લિયા ઓર સીનેસે લગાકર કહા બેટા મરહબા આજતું હકે ફરઝંદીસે અદા હુવા અબ મૈં તુજહસે બહોત રાઝી હુઈ, બાઅદ ઇસકે ઉસ સરકો લશકરે

મુખાલિફકી તરફ ફેંક દીયા ઔર કહા અએ બેદીનો જીસ ચીઝકો દીનદાર રાહે ખુદામેં તસદ્દુક કરતેહેં ઉસે ફેર નહીં લેતે, કઝારા વોહ સર જાકર વહ-બદીકે કાતીલકો એસા લગા કે વોહ શકી વાસિલે જહુન્નમ હોગયા, ફિર માદરે વહબ બેતાબાના એક ચોબે ખયમા લેકર આગે બડહી ઔર ઉસસે દો મલઊનોંકો હલાક કિયા, મઝલુમે કરબલાને ઉસ મોઅમેનાકી જુરઅત દેખકર આવાઝદી "જોઝીતુમ મિન અહલે બયતિન ખયરન" અએ માદરે વહબ ખુદા તુમ સબકો અહલેબૈતકી જાનિબસે જઝાએ ખૈરદે કે કોઈ દકીકા હમારી નુસ-રતો ઇમદાદમેં ફરો ગુઝાશ્ત નકિયા. અબ મૈદાનસે ફિરઆઓ, ઇનશાઅલ્લાહ રોઝે કયામત તુમ દોનોં માં બેટે બેહીશ્તમેં મેરે નાના હઝરતે રસુલે ખુદાસ૦ કે પાસ હોંગે, યેહ બશારત સુનકે વોહ મોઅમેના યેહ કહેતી હુઇ ફિરી, ખુદાવંદા ઇસ કનીઝકી ઉમેદકો કતઅ ન કરના. હઝરતને ફરમાયા ખુદા તેરી ઉમેદકો હરગિઝ કતઅ ન કરેગા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૯ વી.

જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ કા એક નામ મોઅઝ્ઝિન હે ઔર કયામતમેં આપ સાત નામોંસે પુકારે જાએંગે, વગૈયરા ઉન્કી વિલાદત વ શહાદતકા અહવાલ.

રોઝે કયામતકે અહવાલમેં હક સુબહાનહુતઆલા સુરએ અઅરાફમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે પસપુકારેગા દરમિયાન અહલે બેહીશતકે ઔર અહલે દોઝખકે પુકારને વાલા કે લઅનતે ખુદા હે એસે ઝાલેમોંપર જો લોગોંકો બાઝ રખતેહેં રાહે ખુદાસે, ઔર અપની કજરવીસે ચાહતે હેં કે લોગોંકો રાહેરાસ્તસે મુનહરિફ કરેં, ઔર યેહ ઝાલેમીન રોઝે જઝાકે મુનકિર હેં. ઇબ્ને અબ્બાસ કહેતે હું " ઇન્ના લઅલિય્યીન ફી કિતાબિલ્લાહે

અસ્માઉન લાયોઅરેફોહુન્નાસ " અલી ઇબ્ને અબીતાલીબકે વાસ્તેકિતાબે
ખુદામેં બહોતં એસે નામ હૈં જીન્હેં લોગ નહીં જાનતેહે " મિન હા
કત્લોહુ તઆલા ફઅઝુન મોઅઝ્ઝેનો બયનહુમ ફહોવલ મોઅઝ્ઝેનો બયનહુમ'
મીઅજુમલા ઉન નામોંકે એક યેહહે કે હક સુબહાનહુ તઆલા ફર-
માતા હે પસ પુકારેગા પુકારને વાલા દરમિયાન ઉન લોગોંકે યઅને દરમિ
યાન બેહિશ્તીયોંકે ઔર દોઝખીયોંકે; પસ વોહ પુકારને વાલે જનાબે
અમીર અ૦ હૈં.

અખતબ ખવારઝમીકે અકાબિરે ઓલમાએ અહલે સુન્નતસેહે કિતાબે
અરબઇનમેં લિખતાહૈ કે અનસ બિન માલિકને કહા કે મૈંને જનાબે
રસુલે ખુદા સ૦ સે સુના હે આપને ફરમાયા. "

" એઝાકાન યવમુલ કેયામતે યોનાદૂન અલિયબ્ન અબીતાલેબીન બે
સબઅંતે અસ્માઅ યાસિદ્દીકો યા દાલ્લો યાઆબિદો યાહાદી યા મહદિય્યુન
યાફતા યાઅલિય્યો મુરઅન્ત વશીઅતોક એલલ જન્નહ "

યઅને કયામતકે દિન ફિરીશ્તે જનાબે અમીરકો સાત નામોંસે પુકા-
રેંગે. ૧-અએ સિદ્દીક. ૨-અએ દાલ. ૩-અએ આબિદ ૪-અએ હાદી ૫-
અએ મહદી ૬-અએ ફતા. ૭-અએ અલી આપ અપને શીઆઓંકો લેકર
બેહાશ્તમેં તશરીફ લેજાએં.

મોઅમેનીન યેહ અસ્માએ મોતબરરેકા આપકે વોહ હૈં કે જીન
અસ્માસે રોઝે કયામત ફીરીશ્તે આપકો ખિતાબ કરેંગે ઔર ઇસ આલમે
શહુદમેં ઇસ્મ મુબારક હઝરતકા અલી ઔર કુનીયત અબુલહસન ઔર
લકબ બહોત હૈં અમીરૂલ મોઅમેનીન, વ મુરતુઝા, વહયદર, વસફદર,
વઅસદુલ્લાહ હૈં, આપકે વાલિદે બુઝુરગવારકા ઇસ્મ મુબારક અબુતાલિબ
હે જો હકીકી યચા જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કે થે, તારીખે વિલાદત બા
સઆદતમેં ઇખ્તેલાફ હે. રિવાયતે મશહુર યેહહૈ કે વોહ હઝરત કાઅબે
મેં તેરહવીં રજબ રોઝે જુમઆકો તીસવેં સાલ આમુલ ફીલમેં પૈદા
હુવે. ઔર એક રિવાયતમેં સાતવીં એક રીવાયતમેં તીસવીં શઅબાન હે
ઔર બાઅઝોંને સાતવીં ઝિલહજ્જહ લિખા હે, આપકી વિલાદતકે વકત
જનાબે રિસાલતમઆબકા સિને શરીફ તીસ બરસકાથા, હઝરતહીને જનાબે
અમીર અ૦ કો પરવરીશ કીયા હત્તા કે ગહવારાભી આપકા ખુદ હિલા-
તેથે ઔર હરવકત અપને કરીબ રખતેથે, ઔર નિકાહ હઝરતે અમીર
અ૦ કા જનાબે ફાતેમા બિન્તે રસુલે ખુદા સ૦ સે શબે પંજશમ્બા મોહ-
રરમકી એકીસવીં તારીખ હિજરતકે તીસરી સાલ વાકેઅ હુવા.

જબ જનાબે અમીર અ૦ દસ બરસકે થે તબ જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ મબઉસ હુવે, ઔર સબકે પહેલે જનાબે અમીર અ૦ને આપકી નબુવ્વતકા ઈકરાર કીયા, ઔર બાઅદ્દે બઅસત તેરા બરસ મક્કએ મોઅઝ્ઝમામેં ઔર દસ બરસ મદીના મોનવ્વરામેં પયગમ્બરે ખુદા સ૦ કે સાથ રહે, સોલા બરસકે સિનસે જહાદ કરના શરૂ કીયા, ઉન્નીસ બરસકે સિનમેં બડે બડે શુજાઆને અરબકો કત્લ કીયા, બાઇસ બરસકી ઉમરમેં દરે ખયબર ઉખાડા, કરીબ તીસ બરસકે ઝાહીરો બાતીન ખિલાફત આપકો રહી, દો બરસ ચાર મહીને અબુબકર ઔર દસ બરસસે કુચ્છ ઝિયાદાહ ઉમર ઔર બારા બરસ ઉસમાનકે ઝમાંનેમેં બાઅદ ઇસકે કરીબ પાંચ બરસકે હઝરતને અમરે ખિલાફતકો અલાનિયા અંજામ દીયા.

બેહારૂલ અનવારમેં મનકુલ હૈ કે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ ખાનએ કાઅબાકે અંદર પૈદા હુવે ઔર ન કબ્લ અઝ વિલાદત બા સઆદત ઔર ન બાઅદે વિલાદત ઉન હઝરતકે ખાનએ કાઅબામેં કોઇ પૈદા હુવા ઔર હક સુબહાનહુ તઆલાને યેહ શરફ ભી અપહીકી ઝાતે અકદસકે સાથ મખસુસ કીયા.

મોઅમેનીન મ' ઇસ લીયે મદહ વમનકબત જનાબે હયદરે કરરારકી બયાન કરતાહું કે મુજહકો શરફ ઔર ઈફતેખાર હાસિલહો વરના કોઇ શરફ ઉન હઝરતકા પોશીદાહ વમખફી નહીં હૈ કે મેરે બયાન કરનેસે ઝાહીર હો.

મનકુલ હૈ સન ચાળીસ ચેહીજરીમેં માહે રમઝાનકી ઉન્નીસવીં શબકો જબએક સુલ્સ શબ બાકીથી જનાબે અમીરને તજદીદે વઝુકી ઔર મકાનસે સેહનમેં તશરીફ લાએ ઉસ વકત મુરગાબિયોંને આપકો ઘેર લિયા ઔર અપની ઝબાનમેં કુચ્છ કહેને લગે આપને ફરમાયા “ લાએલાહ ઈલલલ્લાહ ” યેહ વોહ આવાઝેં હૈં જીન્કે બાઅદ ગિરયા વ માતમકી આવાઝ બલંદ હોગી, ઔર જનાબે ઉમ્મેકુલસુમસે કહા અએ નુરે ચશમ ઇન્કે આબેદાનેકા ખ્યાલ રખના.

બાઅદ ઉસકે હઝરત મસજીદમેં તશરીફ લે ગએ ઉસવકત મસજીદકી કન્દીલે ગુલ હોગઈથીં, આપને બાઅદ અદાએ નમાઝે તહજ્જુદ ગુલદસ્તે પર જાકર ઇસ તરહ અઝાન કહી કે કુફે કે હર ઘરમેં આવાઝ પહોચી.

અબદુર રહમાનબિન મુલજીમ અઝાનકી આવાઝ સુનકર મસજીદમેં આયા ઔર જહાં લોગ સોતેથે વહીં પડા રહા, બાઅદે ફરાગતે અઝાન

સોનેવાલોંકો જગાકે હઝરત નમાઝે સુબ્હમેં મશગુલ હુવે જીસ વકત આપને સિજદએ અવ્વલસે સર મુબારક ઉઠાયા ઉસી વકત ઇબ્ને મુલજીમ શકીને ઇસ ઝોરસે તલવાર ફરકે મુબારક પર લગાઇ કે પેશાનીયે અકદસ શેગાફ્તા હોગઇ, હઝરતને ફરમાયા "બિસ્મિલ્લાહે વ બિલ્લાહે વઅલા મિલ્લતે રસુલિલ્લાહે ફુઝ્તો બેરબ્બિલકઅબા" જબ યેહ આવાઝ લોગોંકે કાનોંમેં પહોંચી તો સબ વહાં જમઅ હોગએ હઝરતકો ઝખ્મી દેખકે સરો સીના પીટને લગે ઔર ઝાર ઝાર રોને લગે ઝમીનકો લરઝા હુવા આલમમેં અંધેર હોગયા, જીબરઈલને માબયને ઝમીનો આસમાન નિદા કી કસમ બ ખુદા વસીયે પયગમ્બર સ૦ શહીદ હુવા ઔર રૂકનેદીન ગિર પડા.

હસનૈન યેહ આવાઝ સુન્તેહી રોતે હુવે મસજીદકી તરફ દોડે ઔર હઝરતકો ઝખમી દેખકે ગશમેં પાકે બહોત રોએ જબ આપકો ગશસે ઈફાકા હુવા ખુદ ઇશારેસે નમાઝ પડહી ઔર હઝરતે ઈમામે હસન અ૦કો નમાઝે જમાઅત પડહાનેકે વાસ્તે ફરમાયા, ઔર સબ લોગ આપકે દેખને કે વાસ્તે જમઅ હોગએ, નાગાહ હોઝયફા યમાની ભી ઈબ્ને મુલજીમકો પકડકર મસજીદમેં લાએ સારી ખલકત ઉસ મલઉનપર લઅનત કરતીથી હઝરતને ઉસે દેખકર ફરમાયા અએ બદબખ્ત મૈંને હમેશા તુજહપર એહસાન કીયે યેહ તુને કયા કીયા? વોહ ખડા હોરહાથા, આપને જનાબે ઈમામે હસન અ૦ સે ફરમાયા ઇસે આબો તઆમ દીયા કરના ઔર આરામસે રખના, અગર મૈં અચ્છા હુવાતો મુજહે અફ્વ યા કેસાસકા ઈખ્તીયાર હૈં, ઔર અગર મૈં દુન્યાસે રહલત કર જાઉં તો ઇસે તુમ ફકત એક ઝરબે શમશીર લગાના કયુંકે ઇસ્નેભી મુજહે એક ઝખ્મ લગાઈ હે, અલગરઝ હસનૈન એક કમ્મલપર હઝરતકો લિટાકર દોલત સરામેં આપકી ઇબાદતગાહ તક લાએ, ઉસવકત અહ્લેબૈતમેં એક કયામતે અઝીમ બરપાથી કે હરદરો દીવારસે ફરિયાદ "વાઅલિય્યાહો વાઈમામાહો" બલંદથી.

નોઅમાન જર્રાહને ઝખમ આપકા દેખકે અમામા સરસે ફેંક દીયા ઔર કહેને લગા યેહ તલવાર ઝહરકી બુઝાઇથી ઇસકા ઝખ્મ ઇલાજ પઝીર નહીં હૈં, બહર કયફ એકીસવીં માહે રમઝાન શબે જુમ્આકો ઝહરકા અસર તમામ બદન મુબારકમેં ફૈલ ગયા ઉસવકત આપને લોગોંકો મુલાકર વાઅઝો પંદ ફરમાઇ ઔર જનાબે ઈમામે હસનકો અપના ખલીફા વ જાનશીન કરકે રસુઝે ઈબાદત બતાએ ઔર કુચ્છ વસીયતેં ફરમાઇં.

મનકુલ હૈ ઉસવક્ત હસનૈન એક કાસએશીર હરતી ખીદમતમેં લાએ આપને વોહ સબ નોશ ફરમાયા, બાઅદ ઇસ્કે ઈબ્ને મુલજીમકી પ્યાસ યાદ કી ઔર હસનૈન અ૦ સે ઈરશાદ કીયા તુમ્હેં ખુદાકી કસમ જીસ તરહકા શીર મેરે લીયે લાએથે ઉસી તરહકા દુધ ઇબ્ને મુલજીમકે લીયેભી લેજાના, બાઅદ ઉસ્કે હઝરત અપની ઔર અવલાદકે તરફ મોતવજ્જેહ હુવે ઔર ઉન્હેં વસીયત ફરમાઈ કે તુમ ભી અવલાદે જનાબે ફાતેમા અ૦ સે મુખાલેફત ન કરના ઔર અબ મૈં તુમસે રૂખસત હોતા હું ઔર અપને હબીબ રસુલે ખુદા સ૦ કી ખિદમતમેં જાતા હું, યેહ ફરમાકર કિબ્લેકી તરફ મોતવજ્જેહ હુવે ઔર ઝબાન મુબારકસે કલમએ શહાદતયન જારી કીયા ઔર રંગ મુબારક માયલ બસુફેદી હુવા તાઈંકે આપને વફાત પાઇ, આપકી અહલેબયતમેં કોહરામ બરપા હુવા ઔરકુફેકે ...બ મરદોઝન રોતે પીટતે દરે દવલતપર હાઝિર હુવે કે ઉન્કે માતમ ઔર કસરતે બુકાસે તમામ કુફા હિલ રહાથા, અલગરઝ જબ આપકો ગુસ્લ દેને લગે તો ઇમામે હુસયન અ૦ પાની ડાલતેથે ઔર ઇમામે હસન અ૦ આપકો ગુસ્લ દેતેથે કીસી તીસરે શખ્સકી હાજત નથી બલકે નઅશ મુબારક ખુદબખુદ એક જાનિબસે દુસરે જાનિબ ફીર જાતીથી ઔર જીસ્મે મોતહહરસે મિશ્કસે બેહતર ખુશબુઆતીથી, બાઅદ ઉસ્કે ઇમામે હસન અ૦ ને ઉસ જનાબકો ઉસ કાફુરે જન્નતસે હનુત કીયા જો જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કે હનુતસે બચ રહાથા. લિખા હૈ કે હરકુચએ બાઝારે કુફેમેં એક મુદ્દતતક ખુશબો ઉસ કાફુરકી બાકી રહી, ફિર હઝરતે ઇમામે હુસન અ૦ ને પાંચ પારચોંસે ઉસ જનાબકા કફન કીયા ઔર નમાઝે જનાઝાના પઢી ઔર તાબુત લે ચલે.

મનકુલ હૈ જીસ કુચઓ બાઝારસે નઅશે મુતહહરકા ગુઝર હોતાથા ઉસ તરફકે મકાનાત ઔર અશજાર તઅઝીમન ઝુકતેથે. ઔર ફીર સીધેહોતેથે. ચુનાચે બાઅઝ દીવારે જો ઉસ વકત ખમ હુઇ ઉસી હાલતપર ખમીદાહ રહી, ગરઝ વોહ અજબ વકતથા કે હરદરો દીવારપે આસારે હુઝનોમલાલ પૈદા થે.

અલગરઝ અસ્નાએરાહમેં એક સ્વારકો દેખાકે ઉસસે ખુશબો બેહતર મિશ્કો અંબરસે આતીથી કરીબ આયા ઔર હસનૈનપર સલામ કીયા ઔર કહા યેહ તાબુત મુજહેદો, હઝરતે ઇમામે હસનને કહા અએ શખ્સ મેરે પદરે બુઝુર્ગવારને વસીયત કી હૈ કે ઇસ તાબુતકો સિવાએ જીબરઇલ યા ખિઝરકે કીસી ઔરકો ન દેના તુંમ કૌનહો ? યેહ સુનકર ઉસ સ્વારને ચેહરએ અનવરસે નિકાબ ઉઠા દી દેખાકે ખુદ જનાબે અમીર હૈ, હઝરતે ઇમામે હસન ફરમાતેહેં જબ હમ મકામે દફનપર ઉસ જનાબકે પહોંચે ઔર કબર ખોદની

શરૂ કી તો એક લવહપાઇ જીસપર લિખાથા "યેહ વોહ કબર હૈ જીસકો નુહ પયગમ્બર અ૦ ને બંદએ સાલેહ અલી ઇબ્ને અબીતાલિબ અ૦કે વાસ્તે બનાઇ હૈ." જબ હમને ચાહાકે હઝરતકો કબરમેં ઉતારેં હાતિફકી આવાઝ સુની કહેતાથાકે હઝરતકો જલ્દ કબરમેં ઉતારો કે દોસ્ત અપને દોસ્તકા નીહાયત મુશતાક હૈ, બહુર કયફ જબ હમ હઝરતકો કબરમેં ઉતારચુકે તો મૈંને હસ્બુલ હુકમ અપને પદરે બુઝુર્ગવારકે કબરકે અંદર નિગાહકી દેખાકે તમામ કબ્રે મોતહહર સુંદુસે બેહીશ્તસે પોશીદાહ હે;' જબ ઉસ પારચએ બેહીશ્તીકો ઉઠા કે દેખા કે જનાબે સૈયદાહ અ૦ વ હવ્વા અ૦ વ મરયમ અ૦ વઆસિયા અ૦ પાઇને પા રો રહી હૈં.

પસ હુસયનને ઉસ જનાબકો નજફે અશરફમેં જો મસજીદે કુફાસે એક ફરસખ પર ઔર વાદીયુસ્સલામકે કરીબ વાકેઅ હય દફન કરકે મહઝુન વ મગમુમ દૌલતસરાકી તરફ મોરાજેઅત ફરમાઇ મોઅમેનીન જીસવકત જનાબે અમીર અ૦ ને રહલત ફરમાઇ ઉસવકત ઉમર શરીફ તીરસઠ બરસકીથી.

અલા લાઅંનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૦ વીં.

અતીઉલ્લાહ આયતકી તફસીર, ઔર હદીસે મનમાત, ખાતેમા જનાબે મુસલીમ અ૦ ઔર હાનીકી શહાદતપર.

કાલલ્લાહો તઆલા, અતીઉલ્લાહ વરે રસુલ વઓલિલ અમરે મીનકુમ. ખુદાવંદે અઝીમને કીતાબે કરીમમેં ફરમાયા અય્યોહન્નાસ ખુદાવંદે આલમ ઔર રસુલે મોહતરમ ઔર ઉન લોગોંકી ઇતાઅત કરો જો તુમમેં ઓલુલઅમ્ર હંય, જાનના ચાહીયે કે બ ઇત્તેફાકે ઓલમાએ શીઆ મુરાદ "એ.લુલઅમ્ર" સે હઝરાતે અઇમ્મએ તાહેરીન સલવાતુલ્લાહે અલયહીમ અજમઇન હંય, ઈસ લીયે કે અહકમુલ હાકેમીનને ઇતાઅતે ઓલુલઅમ્રકો મીસ્લ અપને ઔર અપને રસુલકી ઇતાઅતકે હુકમ ફરમાયા હે ઔર ઝાહીર હય કે ઇતાઅતે ખુદા ઔર રસુલ મુતલકન યઅને હર વકત ઔર હરહાલમેં વાજીબ હય પસ

"ઓલુલઅમ્ર" ભી જીસ્કી ઇતાઅતકા હુકમ હુવા હય વયસાહી ચાહીયે કે ઉસ્કી મુતાબેઅત હર અકવાલ વ અફઆલમેં લાઝીમો વાજીબહો ઔર વોહ શખસ હર એબો ખતાસે પાકો મઅસુમહો કયું કે અગર ખતા કરતા હોગા તો મુમકિન હય કે ઉસ્કે અહવાલ વઅફઆલ કરીને ખતાહોં ઔર હુકમ ઉલટા કરે એસી હાલતમેં ઇતાઅત ઉસ્કી બિલઇજમાઅ હરામ હોગી ઔર ઈસ આયએ કરીમાકે મિસ્દાકમેં દાખીલ ન હોગા, પસ કોઈ શખસ બજુઝ અઇમ્મએ તાહેરીન એસા નહીં હે કે છોટપનસે મરને તક ઇરયાનો નિસ્યાનસે પાકહો ઔર યેહી હઝરાત ઇસ કલામે ખુદાવંદે મન્નાસસે મકસુદ હય, ઔર જુમ્લે રિવાયતે મશહુરા મોતવાતેરા ઓલેમાએ શીઆસે એક યેહ હય કે જાબીરબીન અબદુલ્લાહ અનસારીને ખીદમતે બા બરકતે જનાબે રિસાલતમેં અર્ઝકી યા રસુલલ્લાહ મંય ખુદા ઔર રસુલકો ઉસ્કે જાનતાહું મગર "ઓલુલ અમ્ર" કો નહીં જાનતા કે વોહ કૌન બુઝુર્ગવાર હંય? હઝરતને ફરમાયા અયે જાબીર વોહ લોગ ખોલોફા બરહક મેરે હેં ઔર અઇમ્મએ હોદા હે કે અવ્વલ ઉન્કા અલી ઇબ્ને અબી તાલીબ અ૦ ઔર બાઅદ ઇસ્કે હુસન ઔર હુસયન ઔર અલી બિનુલ હુસયન ઔર મોહમ્મદ બિન અલીકે તવરેતમેં મઅરૂફ બ "બાકીર" હે ઔર તુ ઉસસે મુલાકાત કરેગા પસ સલામ મેરા ઉસ્કો પહોચાના, બાઅદ અઝાં હઝરતને એક એક ઇમામકા બારવેં ઇમામ તક નામ લીયા; ઔર ઓલેમાએ અહલે સુન્નતને "ઓલુલઅમ્ર" સે મુખ્તલિફ મુરાદેં લી હેં બાઅઝોંને કહા હય કે "ઓલુલઅમ્ર"સે મુરાદ બાદશાહાને ઝમાના હેં, ઔર બાઅઝોંને હાકીમ ઔર કાઝી મુરાદ લીહય, મગર ઝાહીર હય કે અકવાલ વ અફઆલે બાદશાહ અકસર જોબુરે ઔર ગુમરાહી વાલે હોતે હંય ઔર ખુદા જો હાકીમે અલલ ઇતલાક હય વોહ એસા કામ કભી નહીં ન કરતા કે અયસે ઝાલીમ બાદશાહોંકી તાબેદારીકા હુકમ દે, પસ લાબુદ હુવા કે ઇસ આયએ કસીરૂલ હે દામેં અઇમ્મએ મઅસુમીન અ૦સે મુરાદ હુઇ ઔર યેહી હઝરાત હય કે જીનકી ઇતાઅત હરઆન ઔર હર ઝમાનેમેં લાઝીમો વાજીબ હય જો શખસ કે ઇનકી પયરવી વ ઇકતેદાસે મુખાલેફત કરે વોહ શખસ ઝુમરએ અહલે ઇસ્લામસે બાહેર હય, ચુનાંચે ફરીકયનમેં યેહ હદીસ મુત્તફીક હય કે જો શખસ મરજાએ ઔર ન પહેછાને અપને ઇમામે ઝમાનેકો તો એસા હે કે વોહ કાફીર મરગયા; વાએ હય ઉનપર કે જીન્હોંને અપને ઇમામે ઝમાનેકો ન પહેછાના ઔર એવઝમેં ઇમામે બરહકકે ઝાલેમોંકો ખોલોફાએ બરહક જાના, જયસાકે અબદુલ્લાહબીન ઝીયાદને યઝીદબીન મઆવિયાકો "ઓલુલ અમ્ર" ઔર ઇમામે ઝમાન સમઝા ઔર ઇતાઅતકો ઉસ્કો મીસ્લ ઇતાઅતે ખુદા ઔર રસુલ જાનકર ઇમામે બરહક ફરઝંદે રસુલ સ૦ જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦કો હઝારોં ઝુલ્મ ઔર સિતમસે શહીદ કીયા; ઔર ખુશા બહાલ

ઉન લોગોંકે જીન્હોંને અપને ઇમામે જમાનેકો પેહચાનકર બસિદ્દક દિલ ઇમાન લાએ બલકે મોહબ્બત વ ઇતાઅતમેં અપની જાનેં નિસારકી જૈસાકે જનાબે મુસલિમ બિન અકીલ ઔર હાનીબિન ઉરવાહ હઝરતે ઇમામે હુસયન અ૦કો ખલીફએ રસુલ ઔર ઇમામે વાજિબુલ ઇતાઅત સમઝકર ગુલામીકા દમ ભરતે રહે. સાહેબે મોહરેકુલ કોલુબ લિખતે હંય જબ જનાબે મુસલિન અ૦ કો ઇબ્ને ઝિયાદકે આનેકા હાલ શેહરે કુફામેં મઅલુમ હુવા વોહ જનાબ ખાનએ મુખ્તારસે ઘરમેં હાની બિન ઉરવાહકે તશરીફ લેગએ ઔર ફરમાયા મૈં ઈસ શેહરમેં મુસાફિરહું ઔર તુ હમારે દોસ્તોંસે હૈ ચાહતાહું તેરે ઘરમેં પનાહલું, હાનીને અરઝકી હઝાર જાનેં મેરી આપપર ફિદાહોં યેહ ગુલામ દિલસે જાન નીસારી કે વાસ્તે હાઝિર હંય, પસ વોહ જવાન વહાં મોકીમ હુવે ઔર છુપ છુપકર શીઅયાને અલીબીન અબીતાલીબ અ૦ ખીદમતમેં હઝરતકી જાતેથે ઔર બયઅત કરતેથે હરચંદ ઇબ્ને ઝિયાદને ચાહા કે નીશાન જનાબે મુસલિમ અ૦ કા મઅલુમહો લયકીન કહીં સુરાગ ન પાયા, અલગરઝ અપને ગુલામ મઅકલકો તીન હઝાર દીરહમ દીયે ઔર કહા તુ જા ઔર શીઆયાને અલી અ૦ સે રાબેતા બહમ પહોંચા કે અહવાલ મુસલીમ અ૦ કા દરીયાફ્ત કર કિસકે ઘરમેં મોકીમ હૈ, વોહ મલઉન જામેઅ મસજીદમેં આયા દેખાકે એક બુઝુર્ગ કબીરૂસ્સિન નીહાયત ખુઝુઅ વ ખુશુઅસે નમાઝ પઢહ રહા હૈ યેહ દેખકર વોહ નાપાક સમઝા કે યેહ શીઅયાને અમીરૂલ મોઅમેનીનસે હય, ઇસ લીએ કે ખુઝુઅ વ ખુશુઅસે નમાઝ પઢહતા હય મખસુસ દોસ્તાને અહલેબયતકા શીયા હૈ, અઝરાહે મક્કારી કહા મૈ ભી અલીબીન અબીતાલીબ અ૦ કે દોસ્તોંસે હું ઔર તીન હઝાર દીરહમ વાસ્તે નઝરે અહલેબયત અપને પાસ રખતાહું ચાહતાહું કે ઇન દીરહમોંકો હઝરતે મુસલિમ અ૦ કી ખીદમતમેં હાઝીર કરૂં, ફીર પુછા આપકા નામ કયા હૈ ? ફરમાયા મુસાલમબિન અવસજા.

અલકિસ્સા ઉન બુઝુર્ગવારને અહદો પયમાન લેકર ખિદમતમેં જનાબે મુસલિમ અ૦ કી ઉસકો હાઝીર કીયા ઉસ ગુલામને દુસરે રોઝ ઇબ્ને ઝીયાદકો ખબરદી ઉસ શકીને મકરો ફરેબસે હાનીકો બુલવાયા ઔર કહા ઝબાની એક ગુલામકે મઅલુમ હુવા હય કે મુસલિમ તુમ્હારે ઘરમેં મુકીમ હૈં. હાનીને મસલેહતન ઇન્કાર કીયા, ઇબ્ને ઝીયાદને મઅકલકો તલબ કીયા ઔર જનાબે મુસલિમ અ૦ કા હાલ હાનીકે સામને પુછા, ઉસ મલઉનને તમામ માજરા બયાન કીયા ફિર મઅકલને હાનીસે કહા

આયા તુમ મુજહે પહેચાનતે હો ? ઉસવક્ત હાનીને ખ્યાલ કીયા યેહ વોહી શખસ હય જો તીન હઝાર દીરહમ લેકર ખિદમતે જનાબે મુસલીમ અ૦ મેં હાઝિર હુવાથા નાચાર ઇકરાર કીયા કે ઉસ જનાબને મેરે ઘરમેં પનાહલી હય કયુંકર હોસકતા હય કે અપને મેહમાનકો તેરે હવાલે કરદું, ઇબ્ને ઝિયાદને કહા અગર મુસલીમ અ૦ કો હાઝીર ન કરેગા તુજહે કત્લ કરૂંગા ફરમાયા હઝાર જાનેં મુસલિમ અ૦ પર ફીદાહોં મુજહે અપની હલાકતકા ગમ નહીં, ઉસ લઇનકે હાથમેં એક છડીથી ઇસ કદર હાનીકે નાકપર મારી કે વોહ છડી ટુકડે ટુકડે હોગઇ ઓર રીશે સુફીદ ઉન્કી ખુનસે મુખઝ્ઝબ હો ગઈ લિખા હય સીન ઉન બુઝુરગવારકા નવ્વાસી (૮૯) બરસકાથા ઓર જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ ઓર અલીયે મુર્તુઝા અ૦ કી સોહબતમેં અરસએ દરાઝ તક હાઝીર રહેથે, ગરઝ ઉસ મઝલુમપર યેહ જફાકી કે પુશ્ત બરહના કરકે લટકાયા ઓર તાઝીયાને મારને લગા, સુબ્હાનલ્લાહ કયા સાબીત કદમથે ? ! ફરમાયા કસમ બખુદા મુસલિમકો ન દુંગા. આખીર ઇસ કદર તાઝીયાને ખાએ કે બેહોશ હો ગએ ફીર ઇબ્ને ઝીયાદને ઉન્હેં કેદ કીયા, જબ યેહ હાલ હઝરતે મુસલીમ અ૦ કો મઅલુમ હુવા ફવરન વોહ જનાબ ખાનએ હાનીસે બાહેર તશરીફ લાએ ઓર પુકારે જો શીઅયાને અલી હોં વોહ આએ ઓર મુજહ મઝલુમકી એઆનત કરે, યેહ નીદા સુનકર એક જમાઅત અહલે કુફાસે મુસલહ હોકર ખીદમતમેં હઝરતકી હાઝીર હુઇ વોહ જનાબ ઉસ જમાઅતકે સાથ ઇબ્ને ઝીયાદકે ઘરકી તરફ મોતવજ્જેહ હુવે ઓર હરચાર તરફસે ઘેર લીયા ઉસ વકત ઇબ્ને ઝીયાદકે પાસ પચાસ મુલાઝેમોંસે ઝીયાદા નથે ખાએફ હુવા ઓર દરવાઝે બંધકર દીયે ઓર રઓસાએ કુફાસે કસીરબીન શબાબ વશીમર ઝીલજવશન વમોહમ્મદબીન અશઅશ વ શીશબીન રબઈ વહુજ્જાજ બીન હજર ઉસકે પાસ મવજુદથે ઉનસે કહા બાલાએ કસ્ર જાકે ઇસ જમાઅતકો વઅીદસે ડરાઓ તા યેહ લોગ ખાએફ હો કે મુસલીમ અ૦ કા સાથ છોડ દે, ગરઝ ઉન રોઅસાકે ખોફ દીલાનેસે સબને સાથ છોડ દીયા ફકત તીસ આદમી બાકી રહ ગએ વોહ જનાબ મસજીદે જામેઅમેં દાખીલ હુવે ઓર નમાઝ પડહી બાઅદ નમાઝકે ફીર જો મુલાહેઝા કીયા કીસીકો ન પાયા ઉસવકત મુઝતર હુવે ઓર ફરમાયા અફસોસ કોઈ યારો યાવર બાકી ન રહા મેં તનહા રહ ગયા હઝરાત

મુસાફેરાત આર તનહાઈકીભી મુસીબત અજબ મુસીબત હોતી હ વોહ જનાબ કહાં જાતે કયા કરતે ? કીસસે કહેતે ઉસ રાત શેહરકે કુચોંમેં સર ગરદાન ફીર રહેથે કહીં ઠેહરનેકી ભી જગેહ ન મીલતીથી ઇત્તેફાકન દેખા કે એક ઝઇફાકે નામ ઉસ્કા "તવઆ" થા ઔર દોસ્તદારાને આલે અબાસેથી દરેખાનાપર બેઠી હૈ, હઝરતને ઉસસે પાની તલબ ફરમાયા ઉસ્ને પાની પીલાયા ઔર નામ પુછા ફરમાયા મૈં મુસલિમબિન અકીલહું નામ સુન્તેહી ઉસ્ને હઝરતકો મેહમાન કીયા, સુબ્હકો પિસરે તવઆને ઇબ્ને ઝીયાદકો ખબરદી કે મુસલીમ હમારે ઘરમેં હય, ઉસ શકીને ફવરન મોહમ્મદબિન અશઅશકો સએ હઝાર સ્વાર ઔર પાનસો પ્યાદાહકે ગીરીફતારીયે મુસલીમકો ભેજા, જીસ વકત આપકો ખબર હુઇ હથીયાર બાંધકર મીસ્લ શેરે ગઝબનાક ખાનએ તવઆસે બરઆમદ હુવે ઔર એક આનમેં દેઢસો મુનાફેકોંકો જહન્નમ વાસીલ કીયા, આખીર અશ્કીયાને ઉન જનાબકો ચારોં તરફસે ઘેર લીયા. એક જાનીબસે પત્થર મારને લગે ઔર દુસરી જાનીબસે લકડીયાં જલા જલાકર ફેંકને લગે, વોહ જનાબ બહોત મજરૂહ હોગએ બાવજુદ ઈસ્કે મિસ્લે શેરે ગઝબનાક ઉસ ગુરોહે સફફાકપર હમલા કરરહેથે, ઉમરબીન દીનાર કહેતા હૈ મૈંને મિસ્લ જનાબે મુસલીમ અ૦ કે શુજાઅ ઔર કવીતર નહીં દેખા કે જીસ નાબકારકો થામતેથે માનિંદ ગેંદકે ઉછાલકર બાલાએ કસ્ર ફેંક દેતેથે, નાગાહ બકરબિન હીમરાનને કરીબસે એક અયસી તલવાર મારી કે લબો દંદાન આપકે કતઅ હોગએ ઔર દુસરે મલઉન એક પત્થર પેશાનીએ નુરાનીપર મારા કે સર મુબારક શીગાફતા હોગયા ઔર રીશે મુકદ્દસ ખુનસે તર હોગઇ, પસ જનાબે મુસલીમ અ૦ ને મુંહ મક્કએ મોઅઝ્ઝમાકી તરફ કીયા ઔર ફરમાયા સલામહો આપપર "યા અબા અબદિલ્લાહ" સલામહો આપપર અએ ફરઝંદે રસુલે ખુદા સ૦ અએ ભાઈ આપકો કુચ્છ અપને ઇબ્ને અમકી ખબર હૈ ? કે ઉસસે અહલે કુફાને કયા સુલુક કીયા? વેહ ફરમા રહેથે કે દુસરા પત્થર આપકે લબોંદંદાનપર લગા ઔર ખુન દહને અકદસસે જારી હુવા તમામ લીબાસ રંગીન હોગયા લડખડા કર એક દીવારકો તકીયા લગાકરકે ખડે હોગએ ઔર ફરમાયા કે કોઇ હય કે મુજહ બેકસકો એક ઘુંટ પાની પીલાએ કે જીગર મેરા શિદ્દતે તશ્નગીસે કબાબ હોગયા હૈ, ઉસવકત એક શખસ કવમે હમદાનસે પાની લેકર

આયા જુંહી આપને ચાહા કે પીયેં વોહ ઝરફ ખુનસે તર હોગયા, હત્તા કે તીન મરતબા અયસાહી હુવા આખીર ઉસ કૌમે ગદ્દારને હર ચાર તરફસે એહાતા કરકે ગીરીફ્તાર કર લીયા, વોહ જનાબ અયસે નહીફ ઔર ઝાર ઝાર હોગએથે કે મુતલક તાકતે રફતાર બાકી નથી વોહ મલાઇન એક ઉશ્તુરપર સ્વાર કરકે ઇબ્ને ઝીયાદ પાસ લાએ, આપને સલામ ન કીયા, ઇબ્ને ઝીયાદને કહા અએ મુસલીમ તુમને સલામ કયું નકીયા ? ફરમાયા ઈસ સલામમેં ન સલામતીએ દુન્યા હય નસલામતીએ ઉકબા, યેહ કલામ ઉસે નાગવાર ગુઝરા બોલા તુમને ઈમામે ઝમાનેપર ખુરૂજ કીયા હય, ફરમાયા ઈમામે ઝમાના બજુઝ ઇમામે હુસયન અ૦ ફરઝંદે રસુલુસ સકલયનકે ઔર કોઇ નહીં, અલગરઝ ઉસ લઇનને આપકે કત્લકા હુકમ દીયા, હઝરતને ફરમાયા ઉમર સાઅદ કવમે કુરેશસે હય મેરે સામને બુલા મેં ચંદ વસીયત કરલું જબ આયા જનાબે મુસલીમ અ૦ ને ફરમાયા અવ્વલ વસીયત યેહ હય કે મંય મકરૂઝહું અસ્પો શમશીરો ઝીરેહ બેચકે અદા કરદેના. દુસરી વસીયત યેહ હય કે મં ખુબ જાનતાહું કે મેરી શહાદતકે બાઅદ સર મેરા યઝીદકે પાસ બતૌરે હદિયા જાએગા ઉસ વકત મુજહે બે દફન ન છોડના લાશે બેસરકો ખાકમેં છુપા દેના. તી રી વસીયત યેહ હૈ કે મેરે આકા ઇમામે હુસયન અ૦ કો લીખકે ભેજના કે વોહ જનાબ મક્કએ મોઅઝ્ઝમા ઔર મદીનએ મુનવ્વરાસે યહાં આનેકા કસ્દ ન કરે ખુદાકે ઘરકો રસુલકી તુરબતકો છોડકર કહીં ન જાએ, બાઅદ ઈસ્કે બકરબીન હીમરાન આપકો બાલાએ બાલીન લેગયા ઉસવકત જનાબે મુસલીમ અ૦ ને રૂએ મુબારક અપના મકકેકી તરફ કીયા ઓર ફરમાયા યબ્ન રસુલલ્લાહ આપકો ઇસ ઉમ્મતે જફાકારકી ખબર નહીં ? કે મુજહસે કયા સુલુક કીયા, અફસોસ કે મુજહે આરઝુએ ઝીયારતે જમાલે મુબારક બાકી રહ ગઇ યેહ તમન્ના દીલ્હીકી દીલમેં રહી, ફીર આપને કલમએ શહાદતૈન ઝબાનપર જારી કીયા નાગાહ બકર મલઉનને ચાહા આપકો કત્લ કરે કે હાથ ઉસ્કા ખુશ્ક હોગયા ઓર દેખાકે એક શખસ મોહીબ અંગુશ્ત બદંદાન ખડા હય વોહ ખાએફ હુવા ઔર કતલસે બાઝ રહા, દુસરા લઈન બડહા ઉસ્ને જનાબે રસુલે ખુદાકો દેખા, વોહભી બાઝ રહા પસ એક શામી શકીને કઈ ઝરબતોંમેં શહીદ કરકે લાશકો કોઠેકે નીચે ગીરા દીયા ઓર સર કાટકે ઇબ્ને ઝીયાદ પાસ લેગયા

ફીર બાઅઝ મલઊનોંને બાઅદે શહાદતે જનાબે મુસલીમ અ૦ કે હાનીકો આઝાર દે દેકે શહીદ કીયા, બાઅદ ઈસ્કે ઇબ્ને ઝીયાદને સરે મુકદ્દસ જનાબે મુસલીમ અ૦ વ હાનીકા જાનીબે શામ પેશે યઝીદ હમરાહ હાનીબીન હેહુલ વીદાઇ ઓર ઝહીરબીન અરવાહ અસ્લતમીમી મએ અરઝીએ મુબારક બાદ રવાના કીયા મઝમુન ઉસ્કા યેહ હય શુકર ઉસ ખુદાકા જીસ્ને અમીરે શામકી હકીયત ઝાહીરકી ઓર ઉસ્કે દુશ્મનકો હલાક કીયા અમ્મા બાઅદ વાઝેહહો કે મુસલીમબીન અકીલ ખાનએ હાનીબીન ઉરવાહમેં ફરોદ હુવેથે તેરે ઇકબાલસે ઉન દોનોંકે સરોંકો જુદા કરકે બતોરે તોહફા ભેજતાહું, યઝીદ પલીદને ઉન સરોંકો કુચએ દમિશ્કમેં નસબ કીયા ઓર ઇબ્ને ઝીયાદકો ઊસ દુશ્મને ખુદાને બાઅદ મદહોસના લિખા કે તુજહપર વાઝેહહો મેંને સુના હય કસ્દ હુસયન અ૦ કા ભી ઈરાકકી તરફ હય ઊસીતરહ ઊન્કા સરભી કાટકર મેરે પાસ રવાના કરના.

અલા લઅંનતુલ્લાહે અલલ કૈવમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૧ વીં.

વિલાદત વઈતાઅત જનાબે અબ્બાસ ઔર ફરઝંદ ગરદાનના જનાબે સૈયદાહકા, ઔર ભેજના અબ્બાસકા અપને ભાઈયોંકો મૈદાનમેં, ઓર હસરત કરના કે સરેઈમામ કીસકી ગોદમેં રહેગા, ઓર ખોલના આખ વક્તે શહાદત ઓર મુનકલીબ હોના નઅશકા.

ફરઝંદે સૈય્યદુલ અવસીયા જનાબે ઇમામે અલી ઇબ્ને મુસેરેઝાને ફરમાયા જો મોઅમીન ઝીકર કરે હમારે મસાએબકા ઓર રોએ ઊન જવરો સીતમ

પર જો હાથસે અઅદાએ દી કે હમ અહલેબૈત તાહેરોનપર ગુઝરે હે વોહ મોઅમીન રોઝે કયામત હમારે સાથ હમારે દરજેમેં હોગા—

ઔર જો મોઅમીન શરીક હો ઊસ મજલીસમેં જીસમે હમારા અમર ઝીંદા કીયા જાએ, યાને જીસ મજલીસમે ફઝાએલ યા મસાએબ હમ અહલેબયત કે મઝકુર હો, ઔર રોએ હમારી મુસીબતપર એવઝમેં ઈસકે ન મુરદા હોગા દીલ ઊસકા; ઊસ રોઝકે જીસ રોઝ તમામ દીલ મુરદા હોંગે; ઔર ન ગીરીયાં હોગી આંખ ઉસકી ઉસદીનકે જીસદીન તમામ આંખે ગીરીયાં હોંગી.

મોઅમેનોન વોહ કોન આંખ હોગી જો હઝરતકે મસાએબપર ન રોએગી યેહ વોહ મુસીબતેં હેં જીસમેં તમામ મખલુકાત રોઇ હરચંદ રોઝે આશુરા દો પેહરમે ઇમામે હુસૈન અ૦ને એકહતર દાગ ઉઠાએથે; મગર દોસદમોંમેં આપ મુનતશેરૂલ હવાસ હો ગએ; એક ફરઝંદે નવજવાંકે માતમમેં, દુસરે અલમદાર કે ગમમેં, ઉનસે આંખુકો બશારત; ઇનસે બાઝોંકો કુવ્વતથી; વોહ પયગમ્બરકી નીશાની; યેહ જાફરે સાનીથે. લીખા હે કે જનાબે અબ્બાસ જબસે સીન્ને શઊરકો પહોંચે કભી હઝરતકી ખીદમતસે જુદા ન હુવેથે, બલકે રોઝે વિલાદતસે વકતે શહાદત તક અપને ભાઇ હુસૈનપર આશક વશયદા રહે; ચુનાંચે સાહેબે સુરૂરૂલ મોઅમેનીન લીખતે હેં કે વકતે વિલાદતે અબ્બાસ અ૦ જનાબે અમીર વહાં મવજુદ નથે, ખબરે વિલાદત ફરહત અસર અપને ફરઝંદકી સુનકર બયતુશ શરફમેં રવનક અફરોઝ હુવે, ઔર અપને દીલબંદકો આગોશે મુબારકમેં લેકર દોનોં શાનોંપર મુકરરર બોસા દેતે લગે, ઔર બે ઇખ્તીયાર ઝારઝાર રોને લગે.

બીબીઓંયોને કહા–યા મવલા હમ ઇસ મવલુદસે એક અમરે અજબ મોશાહેદા કરતે હે કે જબ હમ લોગ અપને આગોશમેં લેતે હય તો યેહ રોતે હેં; ઔર એકદમ ચેન નહીં લેતે; મગર જબ ભાઇ ઇનકે હુસૈન અ૦ હાથ ફૈલાતેં હય. તો યેહ હુમક કર ગોદમેં ચલે જાતે હય; ઔર ભાઇકા મુંહ દેખકર મુસકરા દેતા હેં, જનાબે અમીરને ઈરશાદ ફરમાયા, રોઝે અઝલસે યેહ મેરે હુસૈનકા આશક હે, એક રોઝ યેહ અપને ભાઈ હુસૈન અ૦ પર શાને ફીદા કરકે જાન કુરબાન કરેગા, મનકુલ હે જીસ તરેહ જનાબે ઇમામે હુસૈનને વકતે વિલાદત શીર જનાબે સૈયદાકા ન પીયા ઔર આંખે ન ખોલી જબતક જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ તશરીફ ન લાએ, ઔર બાદ વિલાદત અપને જદ્દે બુઝુર્ગવારકી અંગુશ્ત મુબારક ચુસકર સૈર હોતેથે. ઊસી તરેહ જનાબે અબ્બાસનેભી વકતે તવલ્લુદ જબ તક જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ તશરીફ ન લાએ શીર ઉમ્મલ બનીનકા ન પીયા ઔર આંખે નખોલી ઔર અપને પીદરે આલી મીકાદારકી ઊંગલીયાં ચુસકર સૈર હોતેથે.

ઔર જીસ તરેહ જનાબે અમીર અ૦ ઔર જનાબે ઇમામે હુસેન અ૦ આગોશે મુબારકે જનાબે રસુલે ખુદામેં ખુશ હોકર જાતેથે. ઉસી તરેહ જનાબે ઇમામે હુસૈન અ૦ કી ગોદમેં બસદ ફરહતો સુરૂર હુમકકર જાતેથે ઔર એક રીવાયતમેં હે આગોશે જનાબે ઇમામે હુસૈનમેં આંખે ખોલીથીં, ઔર હઝરતકી ઇતાઅતકા યેહ હાલથા કે કભી જનાબે અબ્બાસને અપને તઈં ભાઇ ન જાના; બલકે મીસ્લ ખાદીમકે જાનતેથે. ચુનાંચે સાહેબે સુરૂરૂલ મોઅમેનીન લીખતે હય કે એક રોઝ જનાબે ઈમામે હુસેન અ૦ મસજીદે કુફેમેં રોનક અફરોઝથે કે આપને કમ્બરસે પાની તલબ ફરમાયા, જનાબે અબ્બાસ બાવુજુદ કમસીની કે ખુદદોડે ઔર એક ઝરફમેં પાની ભરકર બમુકતઝાએ તીફલી સરપર રખકે લે ચલે, મગર હરકતે તેઝ રફતારીસે નીસ્ફ પાની છીલક છીલક કર તમામ આપકે સરેઅનવર ઔર જીસ્મે અતહરપર ગીરા; જબ વોહ બકીયે પાનીકો જનાબે અબ્બાસ અ૦ લેકર અપને ભાઇકી ખીદમતમે હાજીર હુવે, તો ઇમામે હુસૈન અ૦ યેહ ઇતાઅત અપને ભાઇકા મુલાહેઝા ફરમાકે બે ઇખ્તેયાર અશકબાર હુવે, ઔર માઅરકએ કરબલા નઝરૂમેં ફીર ગયા; કે જીસ તરહ આજ યેહ ઝરફ પાનીકા મેરે વાસ્તે લાએહેં, એક રોઝ ઇસી તરેહ તીન દીનકી ભુખ ઔર પ્યાસમેં મેરે બચ્ચેકે લીયે મશ્ક ભરકર ફુરાતસે લાએંગે; મગર ઝુલ્મે અઅદાસે તા ખૈમા ન આને પાએંગે, જીસ તરેહ ઇસવકત પાનીસે નહા ગએ હેં ઇસી તરહ અપને ખુનમેં નહાકર દુનીયાસે ગુઝર જાએંગે, સર ગુરઝે સીતમસે શક હોજાએગા; હાથ શાનોંસે જુદા હો જાએંગે; ફીલ હકીકત મોઅમેનીન હઝરતે અબ્બાસને રોઝે આશુરા મૈદાને કરબલામેં અએસી જાંફેશાનીકી કે જનાબે સૈય્યદાને અપના ફરઝંદ ફરમાયા જયસા કે સાહેબે અસરારૂશ શહાદત લીખતેહે કે બાઅઝે સેકાતને મુજસે બ્યાન કીયા એક શખ્સ હમેશા તીન મરતબા ઝીયારતે જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ કો જાતાથા ઔર ઝીયારતે જનાબે અબ્બાસ અ૦કો કમ જાતાથા, એક રોઝ ઉસ મોઅમીનને જનાબે સય્યદાકો ખ્વાબમેં દેખા "વસલ્લમા અલયહ ફ્અઅરઝત અનહો" આર સલામ કીયા; ઊસ માઅસુમાને રૂએ મુબારક અપના ફેર લીયા; ઉસ્ને અર્ઝકી મેરે મા બાપ ફીદાહોં હુઝુરપર; મેરે જાનીબસે હઝરતને રૂએ મુબારક કયું ફેર લીયા? "કાલત લે એઅરાઝેકા મિન ઝીયારતેકા ઈબ્ની." ઇરશાદ ફરમાયા તું મેરે ફરઝંદકી ઝીયારતકો કમ જાતા હે, ઉસને અરઝકી મેં આપકે ફરજંદકી ઝીયારતકો રોઝ તીન મરતબા જાતા હું; "ફકાલત તઝુરો ઇબ્ને યલ હુસયન વલાતઝુરો ઇબ્નેયલ અબ્બાસ" જનાબે સૈય્યદાને ઇરશાદ ફરમાયા તુ મેરે નુરે ચશ્મ હુસૈનકી ઝીયારતકો જાતાહે અગર મેરે ફરઝંદ અબ્બાસકી ઝીયારતકો કમજાતા હે; હઝરાત કયુંકર જનાબે સય્યદા ઉસ્કો અપના ફરઝંદ ન કહેં, જો ઊનકે ફરજંદ હુસૈનપર અપની જાનકો ભાઇયોંકો બેટોંકો

નિસાર કરે. ચુનાંચે જનાબે ઇમામે જાઅફરે સાદીક અ૦ ઇરશાદ ફરમાતે હૈંય, જબ જનાબે ઇમામે હુસૈનને અપની ફોજે કલીલકો કે હમગી બતીસ સવાર ઔર ચાલીસ પ્યાદેથે મુકાબીલ લાખ સવાર ઔર પ્યાદેંકે આરાસ્તા કીયા; ઝહીરકો સીધી તરફ ઔર હબીબ બીન મઝાહીરકો બાયેં તરફ અતા ફરમાઇ; ઔર અલમે સઆદતે શીયમ અપની કુવ્વતે બાઝુ અબ્બાસ બીન અલીકો દીયા ઔર સબ અઝીઝોંકો કલબે લશ્કરમેં ખડા કીયા; ઔર ખંદકમેં આગ રોશન કર દી. મોઅમેનીન વોહ રોઝે જુમઆહ થા ફૂફા ઔર શામમેં આવાઝ "અશહદો અન્ન મોહમ્મદર રસુલુલ્લાહ" બુલંદથી ઔર મીમ્બરપર ખુતબા ઇસ્મે મુબારકે જનાબે રસુલે ખુદાકા પડા જાતાથા; ઔર કરબલામેં ઉન્હી હઝરત કે નવાસે તીન દીનકે ભુખે પ્યાસેપર તીરોંકા મેહ બરસાયા જાતાથા. ઔર વોહ મઝલુમ એક એક અનસાર ઔર અઝીઝકી લાશ ઉઠાતાથા જબ જનાબે અબ્બાસને યેહ હાલ દેખા કે અકસર અઝીઝ વ અકારીબ કતલ હોગયે; ઊસ વકત અવલાદે અમીરૂલ મોઅમેનીનકો જમાઅ કીયા ઔર ફરમાયા દેખતે હો અય ભાઇયોં કે ફરઝંદે રસુલે ખુદા સ૦ કીસ બલામેં ગિરીફતાર હૈ આજ જાં ફીશાની તુમ સબકો કરના લાઝીમ હૈ, યેહ ન સમઝના કે અઝીઝ હૈં બલકે વોહ હઝરત આકાહૈં ઔર હમ સબ ગુલામ હૈં અગર ઐસે વકતમેં હમ સબ અપને આકાકી મદદ ન કરેંગે તો ફરદા રોઝે કયામતમેં રસુલે મુખતાર ઔર પદરે બુઝર્ગવારકો કયા મુંહ દીખાએંગે. ઔર અપને બીરાદરાને હકીકીસે ફરમાયા અએ અબદુલ્લાહ વજાઅફર વઉસમાન તુમ સબ પહેલે ફરઝંદે રસુલપર અપની જાનેં નીસાર કરો હરચંદકે તુમ સબ છોટેહો ઔર મૈં બુઝુર્ગ હું ચાહીયેથા કે પહેલે તુમ સબકે મૈં કત્લ હોતા ઔર જાન અપની નીસાર કરતા ઔર મૌત તુમ્હારી ન દેખતા, લેકીન મુજહે યેહ ખ્યાલ હૈ ઐસા નહોકે બાઅદ મેરે તુમસે કોઇ જીતા બચ જાએ; તો મુજહે સખ્ત શરમીંદગી જનાબે ફાતેમા અ૦ સે હોગી; પહેલે તુમ ફીદા હોલો તો મૈં નિસાર હું; સબને અર્ઝકી હમ ખુદ મુસ્તાકે શહાદત હૈ પસ બારી બારી વોહ તીનોં સાહેબઝાદે દરજએ શહાદતસે ફાએઝ હુવે, બાદ ઇસ્કે જનાબે અબ્બાસને અપને ફરઝંદકો નામ ઊસ સાહેબઝાદેકા મોહમ્મદથા તલબ કીયા ઔર સીનેસે લગાકર પેશાની પર બોસા દીયા ઔર ફરમાયા એ ફરઝંદ હરચંદ તુ મેરા લખ્તે જીગર હૈ તેરા કત્લ હોના નિહાયત શાક હૈ લૈકીન વલ્લાહ તુ હરગીઝ મુજહે ફરઝંદે રસુલે ખુદાસે ઝીયાદા અઝીઝ નહીં. ઔર અય ફરઝંદ દેખા તુને કે બડે ચચાઝાદ ભાઇયોંને કૈસી મરદાનગી કરકે જાનેં અપની નીસારકીં. પસ બરીવાયતે બેહાર અપને ફરઝંદકોભી નીસાર કીયા બાઅદ ઊસકે જનાબે અબ્બાસને ખીદમતમેં અપને ભાઇકે હાઝીર હોકર અરઝકી યબનરસુલલ્લાહ અબ સીના અબ્બાસકા બચ્ચે ભાઇયોંકે સદમોંસે દાગ દાગ હોગયા ચાહતા

હું કે ઇન અશ્કયાસે અઝીઝોંકે ખુનકા બદલાલું "ફઅકલ હુસયનો બુકા અન
શદીદન હત્તબ તલ્લત લેહુયતાહુ મિદ દોસુઅ" આઝીમે શહાદત ઉસજરોંકો
દેખકર જનાબ સૈય્યદુશશોહદા એસે રોએ, કે રીશે મોકદ્દસ આંસુઓંસે તર હો
ગઇ ઔર ફરમાયા અએ અબ્બાસ અગર તુમસે મુમકીન હોતો થોડા પાની
ઇન બચ્ચોંકે લીયે લાઓ કે મારે પ્યાસકે મરતે હૈં. જનાબે અબ્બાસને યેહ
સુનકર રો દીયા ઔર મશકીઝા લેકર ફુરાતકી તરફ રૂખ કીયા, નાગાહ ફોજે
કુફ્ફારને ચાર જાનીબસે ઘેર લીયા અમલદારને તલવાર મ્યાનસે લી ઔર હીમ-
લા કરકે ઊન દુશમનુંકો કત્લ કરના શુરૂઅ કીયા દમ ભરમેં ઇસકદર સર
કલમ કીયે કે લાશોંકા શુમાર દુશ્વાર થા દરીયા ખુનકા બહાદીયા સારી ફોજ
ભાગ ખડી હુઈ. જબ ઉસ ફરઝંદે અસદુલ્લાહુલ ગાલીબને ઊન નામરદોંકો
માર કર હટા દીયા, ઊસ વકત ઘોડા ફુરાતમેં ડાલ દીયા; ઔર મશક પાનીસે
ભરલી ફીર બસબબે શીદ્દતે તાશનગીકે ચાહા કુચ્છ પાની દરીયાસે પીયે
"ફઝકર અતશ અખીહીલ હુસયને વ અતફાલેહી વરમલ માઅમિન યદેહી"
મગર યાદ આગઇ તીશનગી હઝરતે ઇમામે હુસૈનકી ઔર તડપના અતફાલે
ખુર્દસાલકા, હાથસે પાની ફેંક દીયા ઔર મશકીઝાકો દોશ પર રખ કર નેહરે
ફુરાતસે બાહેર નીકલે ઔર સમંદે સબા રફતાર કો ખેમેગાહકી તર્ફ બઢાયા
વોહ ભાગે હુવે નામર્દ ફીર જમાઅ હુવે ઔર સક્કાએ અહલે બૈયતપર હુજુમ
કીયા ઔર કમીનગાહસે નવફિલ અલઊનને એસી એક તલવાર દસ્તે રાસ્ત
પર મારી કે હાથ ઊસ કુવ્વતે બાઝુ ઇમામકા કટ ગયા, ઊસ વકત જનાબે
અબ્બાસને મશકકો બાએં શાને પર રખલીયા ઉસી શકીને બાએં હાથ પર
તલવાર લગાઇ કે વોહભી બંદે દસ્તસે જુદા હો ગયા; કુરબાન વફાએ અ-
બ્બાસ જબ દોનોં હાથ કટ ગએ તો મશકકા તસમા દાંતોંસે થામ લીયા ઔર
ચાહા કે ખેમે તક પહોંચાએં નાગાહ એક તીરે સીતમ મશકપર લગાકે તમામ
પાની બેહગયા ઔર સાથહી ઇસકે એક બેરહમને સરે અતહરપર ગુરઝે
આહની ઇસ ઝોરસે મારા કે સરે અકદસ શક હો ગયા. ઔર વોહ હઝરત
ખુનસે નહા કર પુશ્તે ઝીનસે ઝમીન પર તશરીફ લાએ ઔર આવાઝ દી
સલામે આખીરી હો મેરા આપ પર અય ફરઝંદે રસુલ શુકર કરતા હું પર-
વરદીગારે આલમકા યેહ ફીદવી હઝરત પર નીસાર હુવા. રાવી કહેતા હૈ જબ
હઝરતે અબ્બાસકી આવાઝ ઇમામે હુસૈનને સુની બેતાબ હો ગએ ઔર બ
આવાઝે બલંદ રોને લગે ઔર ફરમાયા હાય ભાઇ હાય અબ્બાસ અફસોસ
સદ અફસોસ કે બેકસી ઔર તનહાઇમેં તુમભી હમસે જુદા હો ગએ, કીતાબે
હદીકુશશોહદામેં અબ્દુલ્લહમોહદસે મનકુલ હૈ કે જબ ઇમામે મઝલુમ ઊફ-
તાન વખિઝાન રોતે રોતે લાશે અબ્બાસ પર પહોંચે તો મોલાહેઝા ફરમાયા
કે જનાબે અબ્બાસ બે ઇખતીયાર રો રહે હૈં, આપને પુછા અએ બીરાદરેગમ-

ખ્વાર ઇસ વકત કયું રોતે હો ? અજબ તરાહકા કલમા અર્ઝ કીયા, અય આકા મૈં યેહ સોંચકર રોતા હું કે જબ રસુલે ખુદાને ઇસ દુનીયાએ ના પાયદારસે રહલત ફરમાઈથી તો વકતે વાપસીન સરે અતહર ઊન હઝરતકા ઝાનોંએ અકદસ જનાબે અમીર પર થા, ઔર જબ પદરે બુઝુર્ગવારને શાહાદત પાઇ તો સરે મુકદદસ ઇમામે હસનકી ગોદમે થા. ઔર જીસ વકત ઈમામે હસન ઝેહરે સીતમ નોશ ફરમા કે રાહીયે જન્નત હુવે તો સરે મોનવ્વર હજરતકા આપકી આગોશમેં થા, મગર અબ યેહ ફીકર ઈસ ગુલામ કો હે કે જબ આપ ખુદા નખ્વાસ્તા શહીદ હોંગે તો ઉસ વકત સરે અજરૂહ આપકા કીસકી આગોશમેં હોગા. હઝરાત જનાબે અબ્બાસ યેહ ન જાનતેથે કે શીમર મલઉન સરે સૈયદુશ શોહદા ફાતેમા ઝેહરાકે આગોશમેં જુદા કરેગા. અલગરઝ મઝલુમે કરબલાને અપને ફીદાઈકા સરે શેગાફતા ગોદમેં લેકર ફરમાયા અય ભાઇ અગર કોઇ હસરત વ આરઝુ રખતેહો તો બયાન કરો શાયદ હુસૈન ગરીબ ઊસકો બજાલાએ, અર્ઝકી સુના હે જબમેં દુન્યામેં આયાથા તો વકતે વિલાદત પહેલે આંખ ખોલકર આપહીકે રૂએ મુબારકપર નઝર કીથી ઈસવકતે અખીરીમેંભી ચાહતા હું કે હઝરતહીકે ચેહરએ અકદસકો દેખ કર દુન્યાસે ગુઝર જાઉં લેકીન કયા કરૂં કયુંકર દેખું એક આંખમેં તીર પયવસ્તાહે ઔર એક આંખમેં સરકા લહુ બેહકે ભરગયા હે દોનોં હાથ તો કટે ગએ. કીસતરેહ આંખોંસે ખુન પોંછકર ઝીયારત કરૂં? સુનતેહી હઝરત તડપ ગએ ઔર રોરોકર આસ્તીને મુબારકસે ચશ્મે અબ્બાસકા લહુ પાક કીયા ઉસ જરીને આંખ ખોલ કર એક નઝરે હસરતસે ચહેરએ મવલાકી તરફ દેખા ઔર રાહીએ જન્નત હો ગયા. ઔર સાહેબે ગુલશને અઝાકી રિવાયતસે માઅલુમ હોતા હૈ કે જનાબે અબ્બાસને આંખે ખોલકર ઇમામે હુસૈનકે રૂએ મુબારકપર નિગાહકી ઉસ વકત ફરતે મુસર્રતસે તબસ્સુમ કીયા, મઝલુમે કરબાલાને ફરમાયા ભાઇ તુમહારે દીલકી આરઝુ તો બરઆઇ મગર એક હસરત મેરે દીલમેંભી હય ચાહતા હું. તુમ ઉસે બરલાઓ, અબ્બાસને અર્ઝકી ખુદા આપકી તમન્ના પુરી કરે ઇરશાદ હો. ફરમાયા બાઅદે વિલાદત જબસે તુમ બાતેં કરને લગે હમેશાં અપનેકો ગુલામ ઔર મુજહે આકા કહા કીયા કભી ભાઇ કહકે ન પુકારા ઈસ વકતે આખીરમેં તો અપને મુંહસે મુઝે એક મરતબા ભાઇ કહેલો કે મેરી આરઝુ બરઆએ, અરઝકી યબ્ન રસુલલ્લાહ મેરી મા ઉમ્મુલ બનીન હમેશાસે અપનેકો જનાબ સૈયદાકી કનીઝ જાનતી હૈ ઔર મુજહે પીદરે બુઝુર્ગવારને આપકી ગુલામીમે દીયાથા કયુંકર હો સકતા હૈ કે ગુલામસે મરતેદમ એસી બેઅદબી હો યેહ કેહ કર ખામોશ હોગએ ઇમામ સમજે કે વોહ જરી દુનીયાસે જાતા હે રોરોકર કહેને લગે ભાઇ અબ્બાસ તુમતો ચલે કુચ્છ વસીયતેં તો કરલો અર્ઝકી દો વસીયતેં હૈં એક યેહ કે ગુલામકી ઝવજાસે

સર્ફ કીજીયેગા કે અપને હુકુકકા મુઝહે બહલ કર દે, દુસરે યેહ કે જબ મેરા દમ નીકલ જાએ હઝરત અપને કદમ મુબારકકી ખાક લેકર બજાએ હુનુત મેરે સરપર ડાલ દીજીયેગા; કુચ્છ તને બેજાનપર મલ દીજીયેગા; ઔર કુચ્છ મેરે સરપર ડાલ દીજીયેગા; તા રોઝે કયામત મેરી ઇફતેખારકા સબબ હો. યેહ કહતે કહતે મૌતકા પસીના આગયા ઔર રૂહ ગુલશને જન્નતકો પરવાઝ કર ગઇ ઇમામે હુસેન અ૦ ને અપને ભાઇકો બેજાન દેખકર ઇસ ઝોરસે ફરીયાદકી ઔર ઇસ કર્બસે રોએ કે ઝમીને કરબલા કાંપને લગી ઔર અહલેબૈત રોતે પીટતે ખૈમોંસે નીકલ નીકલ કર હઝરતકી તર્ફ દૌડે, કરીબ પહોંચકર દેખાકે અલમદાર પાઉં ફૈલાએ ખાક પર પડા હૈ ઔર અલમ જો કભી દોશે હમઝાપર કભી જાઅફરે તૈયાર કે હાથમેં ઔર સુબોહસે અબ્બાસ અપને કાંધેપર લીયેથે ઇસવકત ફરેરા ખુનસે રંગીન ઝમીનપર પડા હુવ ઔર વોહ હાથ જનાબે અબ્બાસ કે જીનસે કભી નાબલેને ઇમામે હુસેન ગોધે કરતેથે કભી રીકાબ હઝરતકી થામતેથે શાનોંસે જુદા ખાકો ખુનમેં આલુદા હૈ ઔર ઇમામે મઝલુમ ભાઇકી લાશકે સીરાને ખડે હાથ કમરપર રખે ડાહડે મારકર રોતે હૈં બીબીયાં દેખતેહી ગીર્દ હલકા બાંધકર નાલઓ માતમ કરને લગીં. હમીદ કહેતા હૈ ઊન બીબીયોંમેં તીન ચાર બરસકી એક લડકી રોતી પીટતી વા અમ્માહો કહેતી બેતાબાના દોડકર લાશપર ગીર પડી વલ્લાહ દેખા મૈંને લાશા અબ્બાસકા હરકતમેં આયા ઔર ખુદબખુદ તડપકર ઊલટ ગયા ઔર મુંહ અપના રેગે સેહરામેં છુપાલીયા ગોયા શર્મસે અપની ભતીજીકો મુંહ દીખાના મંઝુર ન હુવા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૨ વીં.

મોઅમીનકી સીફાત વગૈરાહ ઔર મુસલીમ બીન ઔસજાહ વ હબીબ બીન મઝાહેરકી રીવાયત ઔર મુસીબતકા બયાન.

હકસુબાનહુ તઆલા સુરએ અનફાલમેં મોઅમેનીનકે શઆર વ અવસાફ બયાન કરતા હુએ બદુરસતીકે મોઅમીન વોહ લોગ હુએ કે જબ ઉનકે સામને હકતઆલાકા ઝીકર હોતા હુએ તો દીલ ઉનકે ખૌફે ખુદાસે કાંપ ઉઠતે હુએ.

ઔર જીસ વકત ઉનકે રૂબરૂ ઉસકા કલામ યાઅને કુરઆન પડ્ડા જાતા હએ તો ઉન લોગોંકા ઇમાન ઝીયાદાહ હોતા હએ ઔર વોહ લોગ અએસ હએ કે હર અમ્રમેં અપને પરવરદીગાર પર તવક્કલ કરતે હએ; ઔર હર હાલમેં ઉસીસે ઉમ્મેદ રખતે હએ.

ઔર સીફતમેં મોઅમેનોંકે હકતઆલા ફરમાતા હય કે જો લોગ નમાઝ પડતે હએ ઔર હમારે રીઝક વ રોઝીકો જો હમને ઉનકો અતાકીહએ હમારી રાહમેં સરફ વ ખરચ કરતે હએ બેશક વોહી લોગ મોઅમીને કામીલુલ ઇમાન હએ, ઉન્હીંકે વાસતે ખુદાકે યહાં દરજહાએ બુલંદ હએ ઔર ઉન્હીંકે લીએ મગફેરા વ રીઝકે કરીમ યાઅને જન્નતકી નેઅમતેં હએ.

રાહેબે તફસીરે મનહજુસાદેકીન લીખતે હએ કે કીસી શખ્સને હસન બસરીસે પુછા કે તું મોઅમીન હએ ? યા નહીં ?

ઉસને કહા ઇમાન દો તરહકા હએ એકતો ઇમાન ખુદા વ અમ્બેયા વ મલાયેકાકે સાથ, ઔર તસદીકે કુરઆન વ જન્નત વ દોઝખ વ સવાબ વ એકાબ વગયેરાહકી તો ઉસ રાહસે તો અલબત્તા મંએ મોઅમીન હું.

ઔર અગર મકસુદ તેરા મતલબ ઇસ આયતકા હએ તો હરગીઝ મએ ઉન લોગોંમેં દાખીલ નહીં હું.

હઝરાત અગર તાઅમ્મુલ કરેં ઔર બનઝરે ગૌર દેખેં તો મીસદાક ઇસ આયતકે અલબત્તા વોહ બુઝરગવારથે જીન્હોંને મઅરકએ કરબલામેં ઇમામ હુસએન અ૦ પર અપની જાનેં નીસારકીં.

કામીલુલ ઇમાન ઉનકો કેહતે હંએ ઔર દીનદારીકે યેહ માઅને હએ કે કીસી વકત મુસીબત ઔર બલા વશીદ્દતમેં અપને આકા જનાબે સય્યદુશ શોહદાકા સાથ ન છોડા; હર હાલમેં શરીક રહે રીફાકતમેં વતન છોડા મુસાફેરત ઇખતેયારકી તીન દીન ભુકે પ્યાસે રહ આખીર તલવારોંસે ટુકડે ટુકડે હોકર હઝરતકે કદમપર નીસાર હોગએ.

સુબહાનલ્લાહ અસહાબે જનાબે સય્યદુશશોહદા કએસે કએસે બહાદુર વ વફાદારથે, અગર ઉનકે અવસાફ લીખ્ખે જાએં તો દફતરે તવીલમેંભી ગુનજાયશ નહીં હોસકતી. મુખતસર હાલ મુસલીમ બીન અવસજા વ હબીબ બીન મઝાહેરકા લીખતાહું. અનવારૂશ શહાદાહ વગયેરાહમેં મનકુલ હએ કે મુસલીમ બીન અવસજા ઓલમાએ અહલે ઇસલામસેથે ઉમ્ર શરીફ ઉનકી નવ્વે (૯૦) બરસકી હુઇથી. ઔર હબીબ બીન મઝાહર મરદે ફકીહ વકારીએ કુરઆનથે ઔર મુદ્દતે ઉમ્ર ઉનકી તરહસી (૭૩) બરસથી. યેહ દોનોં બુઝરગવાર ખીદમતે બાસઆદત જનાબે રસુલે ખુદા વ હઝરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦મેં રહે હુવેથે, ઔર જનાબે અમીરકે અસહાબમેં યેહ ઝીયાદાહ ભરોંસેદાર વ એઅતેમાદ વાલેથે. ઔર ઉનકા યેહ એઅઝાઝ વવકારથા કે હઝરત

ઉનકો ભાઇયોંકી તરહ બ લફ્ઝે અખી ખીતાબ કરતેથે. ઔર ઉનકો ખાનદાને રીસાલત ખુસુસ જનાબે સય્યદુશ્શોહદાસે જો અકીદત વ મોહબ્બતથી સબ જાનતે હુંએ; કીસ તરાહ મઅરકએ કરબલામેં અપને આકાપર નીસાર હોગએ. ઇસ ઝઇફીમેં કે દુરૂસ્ત હોકે ખડે ન હો સકતેથે. અએસી નીય્યત દુરસતથી કે જવાનોંસે બડહકે કામ કીયા ઇમામકે આવારા વતન હોનેકી ખબર સુનકર અએસે બદહવાસ હોગએ કે ઘરબાર અહલો અયાલ સબકો છોડદીયા બેતાબ હોકર ઇસતરહ કુફેસે બાહેર નીકલે કે ફીર યેહ દોનો ઝીંદા ન આએ; ઔર આયેભી તો ઉનકે સરહાએ બુરીદાહ ઇમામકે સરે અતહરકે સાથ નોકે નેઝાપર આએ; જાનેકી કએફીયત આનેકી હાલત ખયાલ કરકે દીલ ટુકડે ટુકડે હોતા હુએ.

હબીબ બીન મઝાહર કેહતે હુંએ જીનદીનો ફરઝંદે રસુલુસ સકલએન જનાબે ઇમામે હુસએનકો ખાનએ કાઅબેમેંભી પનાહ ન મીલી ઔર વોહ જનાબ અપને અહલેહરમ ઔર છોટે છોટે બચ્ચોંકો સાથ લીએ ગરમીકી ફસલમેં જંગલોંકી પહાડોંકી રાહ તએ કરતે હુએ સહરાએ કરબલામેં વારીદ હુએ. ઉન દીનોં મંએ કુફેમેં મૌજુદથા દેખતાથા કે અતરાફ વજવાને બનઝ-દીક વ દુરસે ફોજેંપર ફોજેં રેસાલોંપર રેસાલે કુફેમેં આતે હુંએ; ઔર બરાબર ઇબ્ને ઝીયાદસે ઝરો ખીલઅત લેલેકે મુન્હોંશામ રાતોંદીન કરબલાકી તરફ રવાના હોતે જાતે હુંએ; બાઝારોંમેં હર તરફ આહનગરોંકી દુકાનો પર લોગોંકા હુજુમ હુંએ; કોઇ હથીઆરોંકો દુરસત કર રહા હુંએ, કહીં તલવારોં પર સએકલ હો રહી હુએ; કહીં નેઝે વ ખંનજર ઝહરમેં બુઝાયે જાતે હુંએ. યેહ સબ સામાન દેખકે રોઝબરોઝ મેરા ઇઝતેરાબે દીલ બડહા જાતાથા યેહ તો માઅલુમથા કે ફરઝંદે રસુલસે ઝમાના મુનહરીફ હુએ આપહીકે વાસતે યેહ લશ્કર કશી હો રહી હુએ બેશક લડાઇ હોગી મગર યેહ ન જાનતાથા કે કીસદીન જંગ હોગી. અએસા ન હોકે મંએ ઉસવકત તક ખીદમતે ઇમામમેં પહોંચ ન સકું ઔર જાન નીસારસે મહરૂમ રેહ જાઊં. અએસે પુર આશુબ વકતમેં કે હર તરફસેં રાહેં મસદુદથી અપની ઝઇફીકે સબબસે તનહા જાના મુનાસીબ ન સમઝતાથા યેહી ચાહતાથા કે કોઇ રફીક મીલ જાએતો બાહમ હોકે કીસી તરાહ હઝરતકે પાસ પહોંચનેકી રાહ નીકલ આએ. એકદીન ઉસી હુઝનો મલાલમેં બાઝારકી તરફ જાતાથા એક દુકાનપર મુસલીમ બીન અવ-સજાકો દેખા ખડે હુએ ખીઝાબ મોલ લે રહે હુંએ. મંએને કરીબ જાકે સલામ કીયા ઔર પુછા અએ ભાઇ કયાકર રહે હો? ઉનહોને કહા હેના (મહેંદી) ખરીદ કરતાહું પીરાના સાલીકી વજેસે દાડી સુફેદ હોગઈ હુએ કયા જાને કીસ વકત મૌત આજાએ ચાહતાહું ખીઝાબ (રંગ) કરલું કે જબ ખુદાસે મુલા-કાત કરૂં તો ચેહરેસે ઝાહીર હોકે તરીકએ નબવીપર અમલ કીએ આયા હું.

રાવી કહતા હુએ યેહ સુનતેહી હબીબ બીન મઝાહરને એ ઇખતેયાર એક આહ ખેંચી ઔર કેહને લગે કે હેના લેકે કયા કરોગે? તુમકો ખબર નહીં હુએ કે ઇનદીનોં શેહરમેં કયા હોતા હૈં. મુસલીમ બીન અવસજાને કહા ઝઈફીકે સબબસે ઘરસે બાહેર બહોત કમ નીકલતાહું મુઝેતો કુછ માઅલુમ નહીં તુમહીં બતાઓ કયા હાલ હૈં?! ઉન્હોંને કહા વોહ હાલ હુએ કે ફરતે કલકસે બયાન નહીં હો સકતા, ફરઝંદે રસુલપર દુશમનોકી ચડહાઇ હુઇ કરબલામેં ફોજોંને આપકો ઘેર લીયા હુએ. અફસોસ હુએ કે અએસે વકત જાન નીસારીકે લીએ હમ હાઝીર નહીં; અએ ભાઇ આઓ હમ તુમ મીલકે ખીદમતે ઇમામમેં ચલેં ઔર ઇસ ગુરબતમેં કબ્લ ઉસકે મોત આએ હમ લોગ ખુદ મોતકી તરફ જલદી કરકે જાએં, મુસલીમને જો એક મરતબા યેહ હાલ સુના ઝઈફીસે તો મુઝમહીલથે વ ફુરતે ગમસે ઔરભી નીઢાલ હો ગએ ઇમામકી ગુરબત વ બેકસી પર દેરતક રોયા કીએ. બાઅદ ઉસકે વોહ ચેહરા જો કસરતે કલકસે ઝરદ હોગયાથા શુજાઅતકે જોશમેં જાન નીસારીકે દશતેયાકમેં સુરખ હોગયા ઔર કેહને લગે અએ ભાઇ ખુદા તુમકો જઝાએ ખએરદે કે અએસે અમલે ખએર પર મુઝકો આમાદાહ કીયા. ગરઝ વોહ દોનોં મુશતાકે શહાદત કમરે હીમ્મત બાંધકે મખફી તોરપર શાહેર કે બાહેર આએ ઔર અપને અપને ઘોડોં પર સવાર હોકે રવાનએ કરબલા હુએ ઔર જીસવકત ઉસ સરે ઝમીનપર વારીદ હુએ. દેખા ફોજે મુખાલેફસે સારા વોહ મએદાન આફત ખોઝ ભરા હુવા હુએ દરીયાકે ઘાટપર અબ્રે સીયાહકી તરહ આઅદાએ દીન છાએ હુએ હૈં; ઔર એક ગોશએ સહરામેં જલતી રેગપર ખયામે હુસએની બરપા હૈં. ઔર વોહ જનાબ ખએમોંસે અલાહેદાહ અપને ચંદ અઝીઝો અનસારકો સાથ લીએ ઇસતાદાહ હૈં.

હબીબને મઝાહેર ઔર ઇબ્ને અવસજાને જો અપને આકાકો દુરસે દેખા તો ઉસવકત દેખતેહી અપને ઘોડોંસે નીચે ઉતર પડે વહાંસે પયાદાહ કરીબ ઇમામકે આએ ઔર આકે આદાબો સલામ બજાલાએ. હઝરતને જવાબે સલામ દેકે ફરમાયા. "હલ અનતો માલના અમ અલયના" યાઅને અએ હબીબ અએ મુસલીમ હમારી નુસરતકો આએહો યા ઉન્હીં દુશમનોંકી તરફ તુમભી હમસે લડનેકે લીએ આએહો?! ઉન્હોંને અરઝકી "યબના રસુલીલ્લાહ બેઅબી અન્નત વઉમ્મી" યાઅને અએ ફરઝંદે રસુલ હમારે માં બાપ આપ પર ફીદાહોં યહાં હમ અપની જાનેં નાચીઝકો હઝરતપર નીસાર કરનેકો આએ હૈં.

મોઅમેનીન કાએદા હુએ કે વકતે મુસીબત જબ કોઇ કીસી દોસ્તકો દેખતા હુએ તો અપની સરે ગુઝીશતા બયાન કરતા હુએ. હઝરતનેભી અપને પદરે બુઝરૂગવારકે અસહાબ મુસલીમકો ઔર અગ્પનેકે દોસ્ત હબીબકો જો

અએસે આલમમેં અપના શરીકે હાલ દેખા તો ફરમાયા અએ ભાઇ દેખતે હો કે કુફીયોંને હમારે સાથ કયા સુલુક કીયા ? ઔર કીસ અમરે અઝીમકા ઇરાદા રખતે હુંએ; હમારે હકમેં કુછ પાસે રસુલ ન કીયા હમીય્યતે ઇસલા· મકોભી ઝાયાઅ વઅરબાદ કરદીયા પેહલે હમકો મેહમાન બુલાયા. જબ મંએ યહાં અહલેબએતકો લેકર આયા તો મેહમાનીકે બદલે સબકે સબ દુશમને જાની હોગએ. ઝીયાફત કએસી યેહ આફત હુએ કે પાની તક બંદ કર દીયા હુએ નન્હે નન્હે બચ્ચે જો હમારે સાથ હુંએ ફુરતે અતશસે ગશકર જાતે હુંએ જબ ગશસે ચોંકતે હુંએ તો ફીર ફરયાદ "વાઅતશાહ"કી બુલંદ કરતે હુંએ યેહ ફરમાકે હઝરત ઇસ શીદ્દતસે રોએ કે રોતે રોતે ગીરીયે ગુલુગીર હોગયા ઔર કુછ ન કેહ સકે.

હબીબ ઔર મુસલીમ ઔર સારે હાઝરીને ખીદમત બેઇખતેયાર રોને લગે. રાવી કેહતા હુએ કે રોઝે આશુરા જબ બાઝારે કારઝાર ગરમ હુવા ઔર અનસારે હઝરત બારી બારી દરજે શહાદતસે ફાએઝ હોને લગે ઔર નોબત હબીબ વ મુસલીમકી આઇ.

દેખા મંએનેકે યેહ દોનો બુઝરુગવાર આલમેં ઝઇફીમેં અએસે મુશતાકે જંગ હુંએ ઔર અએસા હવસેલા જવાનાના રખતે હુએ કે બાર બાર મએ· દાને કારઝારકી તરફ બઢહે જાતે હુંએ એક દુસરેપર સબકત કરકે ચાહતા હુએ કે પેહલે હમહીં લડને જાએ મગર બેઇઝને ઇમામ કયુંકર જા સકતેથે કસદ કરકે રૂક જાતેથે.

આખેરૂલ અમ્ર પેહલે મુસલીમ બીન અવસજાને ઇજાઝતે જહાદ હાસી· લકી ઔર દુશમીનકે સફોંકે મુકાબીલ આકે બાઅદે રજઝ ખ્વાની લડના શુરૂઅ કીયા થોડી દેરમેં બહોતસે આઅદાકો ઝેરે તેગ કર લીયા લેકીન તનહાઇ ફાકે કશી ઝઇફીકા આલમ ઉસ અંબોહે કસીરસે કહાંતક લડે કે ઝખમોંસે ચુર હોકે ઘોડેસે ઝમીનપર ગીરે ઔર પુકારે. "અસસલામો અલયકા યા અબા અબદીલ્લાહ અદરીકની" યાઅને અએ ફરઝંદે રસુલ મંએને અપની જાને નાચીઝકો આપ પર નીસાર કીયા સલામે આખરી મેરા કબુલહો ઇસવકત ઇ:ના ચાહતાહું કે ફીર હઝરતકે કદમોંકી ઝીયારત કરકે દુન્યાસે જાઊં, યેહ આવાઝ સુનતેહી મઝલુમે કરબલાકો અજબ સદમા હુવા હબીબકો સાથ લીએ મુસલીમકે સીરાનેપર આએ ઔર ફરમાયા, અએ મુસલીમ ખુદા તુમપર રહમ કરે કે તુમને ઇસ સીનો સાલમેં ઝુરીયતે રસુલકી નુસરત વ મદદગારીકી બેહી· શતમેં તુમ આગે ચલો હમ સબભી આગે પીછે ચલે આતે હુએ; હબીબ કુફેસે મુસલીમકે સાથ આએથે ઉન્હોંને જો દેખાકે યહાંસે રફીકોંકા સાથ છુટતા હુએ જુદાઇપર નીહાયત મુતઅસીફ વ ગીરીયાન હુએ, ઔર રોરોકે કે । અએ મુસલીમ અગર મુઝે યકીન હોતા કે તુમ્હારે બાઅદ કુછ દીનોં

મંએ રહુંગા તો તુમસે કેહતા કે કુછ વસીય્યત કરો તા ઊસે બજા લાઊં લયકીન જાનતા હું કે તુમ્હારે બાઅદ મંએભી ચલા આતા હું ઇસવક્ત વસીયત કરનેકો કયા કહું.? મુસલીમને ગશસે આંખે ખોલકે દેખા ઓર નીગાહે વાપસીનસે ઇમામકી તરફ ઇશારા કરકે હબીબસે બ આવાઝે નહીફ કહા ઓરતો કુછ વસીયત નહીં હુએ મગર યેહી વસીયત હુએ કે ઇસ ઇમામકી નુસરત વ ઇમદાદમેં અપની જાનકો નીસાર કરના ઓર મરતે દમતક ફરઝંદે રસુલકે દામનકો હાથસે ન છોડના યેહ કેહતેથે કે મોતકા પસીના પેશાનીપર આયા ઓર વોહ સઆદતમંદ ખીદમતે ઇમામસે પયગમબરકે પાસ ફીરદોસે આઅલામેં પહોંચ ગયા.

મનકુલ હુએ અનસારે ઇમામે હુસએનસે જો કોઇ શહીદ હોતાથા હબીબ બીન મઝાહીર ઇફરાતે ગમસે મુતગય્યર હોતે જાતેથે યહાં તકકે જબ મુસલીમ બીન અવસજા દરજે શહાદતસે કામયાબ હો ચુકે. ઊસવક્ત હબીબકો અપની ઝીંદગી નાગવાર હોગઇ રોતે હુએ ખીદમતે ઇમામમેં હાઝીર હુએ. અરઝકી યબના રસુલીલ્લાહ કાફેલે અનસારમેં સુબ્હસે જવાનોંને તો કુછ ખ્યાલ ન કીયા હમસે ઝઇફોંકો રાસતેમેં છોડકે ખુદ મનઝીલપર દોપહરકે પેહલે જા પોંહચે અબ સાથવાલે બુડહોંનેભી હવસેલા કરકે કદમ આગે બડહાયા ઓર મંએ અપની સુસતી કીસમતસે છુટકે પીછે રહ ગયા. અએ આકા ઉમેદવાર હું કે ઈસવક્ત દસ્તગીરી ફરમાઇએ ઓર ઇજાઝતે જંગ દીજીએ કે યેહ બુડહા ગુલામભી જલ્દ મનઝીલપર પહોંચ જાએ. યેહ સુનકે હઝરતકો ઊસ દોસ્તે કદીમકી મુફારેકતકા અયસા સદમા હુવા કે કતરાતે અશ્ક આંખોંસે નીકલકે રૂખસારે મુબારકપર જારી હુવે ઓર આવાઝ દરદનાકસે ફરમાયા. "જઝાકલ્લાહો ખયેરા" અએ હબીબ તુમ્હારે ઇરાદેમેં ખુદા બરકત દે ઓર જઝાએ ખયર અતા કરે, જાઓ મુસલીમસે મીલો હમભી અનકરીબ આ પહોંચતે હએ.

હબીબને જો મરનેકી ઇજાઝત પાઇ ગોયા તને બેજાનમેં જાન આ ગઇ રૂહને અયસી તાઝગી પાઇ કુરતે ખુશીસે ચેહરા સુરખ હોગયા, ખુશ હોકે હઝરતકે કદમપર ગીર પડે ઓર બોસે દેકર સલામે આખરી બજાલાએ બાઅદ ઉસકે મયદાને કારઝારમેં આકે જવાનોંકી તરાહ લડના શરૂઅ કીયા. ફવજમેં કભી મયમનાપર કભી મયસરાપર હુમલા કરતેથે એક દમમેં તિરાસી બરસકી ઉમ્રમેં બાસઠ પહેલવાનોંકો વાસીલે જહન્નમ કીયા. નાગાહ ઉસ અંબોહે કસીરમેં કબીલે બની તમીમસે કીસી શકીને કમીનગાહસે બડહકે અયસા નેઝા સીનએ હબીબપર લગાયા કે ઘોડેપર સંભલ નસકે બેઇખતીયાર ઝમીનપર આતે રહે ચાહાકે ફીર ઉઠકે મસરૂફે

જહાદહોં મગર હસીનબીન નમીર મલઉનને મોહલત નહી વોહ તલવાર લગાઇ કે ચેહરા નુરાની ઉનકા ખુનસે ભરગયા, ઔર ઇતના ખુન નીકલા કે ફીર ઉઠનેકી તાકત બાકી ન રહી.

આહ આહ ઉસી હાલમેં બુઢેલ શકીને યા ઉસી હસીનબીન નમીરને બઢકે સર ઉનકા બદનસેં જુદા કરલીયા, એક રીવાયતમેં હએ કે બાઅદે શહાદત ઈમામકે જબ શોહદાકે સર નોંકે નેઝાપર અલમ કરકે આઅદા લે ગએ ઉન્હીં સરોંમેં હબીબકા સરભી થા કે ઇમામકે સરે મોતહહરકે સાથ સહરાકી જંગલોંકી રાહ તૈ કરતા કુફેમેં દાખીલ હુવા ઔર કુફેસે દમીશક ગયા. ઔર દુસરી રીવાયતમેં હુએ કે હબીબકે કાતીલને ઉનકે સરકો અપને ઘોડેકી ગરદનમેં લટકા લીયા ઔર મકકેમેં લેગયા. મનકુલ હએ હબીબકા એક લડકા જો હદદે બલુગકોભી ન પહોંચાથા મકકેમેં રેહતાથા ઉસને જો અપને બાપકે સરકો ઇસ ઝીલ્લતસે ઘોડેકી ગરદનમેં લટકતા ખાકો ખુનમેં ભરા દેખા આંખોંમેં ખુન ઉતર આયા બઢકે એક અએસી તલવાર લગાઇ કે હબીબકે કાતીલકા સર ઝમીનપર લોટને લગા ઔર બાપકે સરકો ઘોડેકી ગરદનસે નીકાલકે અપને સીનેસે લગા લીયા ઔર બાર બાર બોસે દેતાથા ઔર બેઈખતીયાર રોતાથા. આખીર ઉસ સરે બુરીદાહકો ગુસલો કફન દેકે મકબરેમેં દફન કર દીયા ઉસ વકતસે ઉસ ગોરસ્તાનકા નામ મકબરે રાઅસુલ હબીબ હોગયા. હઝરાત હબીબકે સરકા હાલતો સુના કે ઉનકે બેટેને કાતીલસે ઇનતેકામ ભી લીયા બાપકે સરકો દફન ભી કીયા.

મગર અફસોસ જો ઉનહીં હબીબકા આકા હબીબે ખુદાકા ફરઝંદથા ઉસકે સરે બુરીદાહકી અજીબ સરગુશતા હએ. હબીબકા સર ફકત ઘોડેકી ગરદનમેં લડકાથા ઔર ઇમામકા સર કભી ઘોડેકે તોબરેમેં કભી શાખે દરખ્તમેં કભી દરવાઝએ દમીશ્કપર લટકાયા ગયા કભી તનુરમેં કભી સનદુકમેં કભી ખઝાનએ યઝીદમેં બંદ રહા. હબીબકા સર તો મકબરેમેં દફન હુવા ઈમામકે સરકા હાલ માઅલુમ નહીં કે દફન ભી હુવા યા નહીં હુવા, અગર દફન ભી હુવા તો કહાં દફન હુવા. હબીબકે બેટેને અપને બાપકે સરકો દફન કીયા, મઝલુમે કરબલાકે ફરઝંદ બીમારકો ઝીનદાને દમીશકસે રેહા હોનેકે વકત અપને બાપકા સર દેખનેકોભી નહીં મીલા.

મનકુલ હએ કે યઝીદને જબ અસીરાને અહલેબયતકી રેહાઇકા હુકમ દીયા ઔર લુટકે સબ તબરૂકાતકો મંગા દીયા. ઉસ વકત બીમારે

કરબલાને ફરમાયા અએ યઝીદ ઇસ વકત હમ ચાહતે હુંએ કે અપને બાપકે સરકી ઝીયારત કરકે વીદાઅ હોલેં. ઉસ બેરહમને કહા અપને બાપકા સર તુમ અબ કભી ન પાઓગે. યેહ સુનકે હઝરત બરહમ હુએ ઔર ઇરશાદ કીયા તુ જાનતા હુએ કે હમ અપને બાપસે જુદા હુંય ઔર જુદાહી રહેંગે ? હરગીઝ અએસા નહીં હય. યેહ ફરમાકે ઉસ હુજરેકી તરફ જીસમેં કે સર ઇમામકા બંદથા ઇશારા કરકે કહા. "અસ્સલામો અલયકા યાઅબતાહો" રાવી કહેતા હય કે ફવરન ઉસ હુજરેકા દરવાઝા ખુદ બખુદ ખુલગયા રૂમાલે દીબા જીસસે મઝલુમે કરબલાકા સર છુપા હુવાથા વોહ ભી અલાહેદાહ હોગયા ઔર સુખે હુએ હોટોંસે આવાઝે નહીફ પએદા હુઇ. "અલયકસ સલામો યા વલદાહો" બેટા જાઓ અલ્લાહ નીગેહબાન હુએ મદીનેમેં પહોંચકે રવઝએ રસુલપર મેરા સલામ પહોંચાના ઔર અરઝ કરના કે આપકી ઉમ્મતને આપકે બાઅદ બેવફાઇકી કયા કયા ઝુલ્મ નકીએ ઔર અભીતક અપની જફાઓંસે હાથ નહીં ઉઠાતે હુંય યેહ કેહકે ફીર ઉસ સરસે આવાઝ ન આઇ ઔર અહલેબયતમેં આવાઝે ગીરીયા વ માતમ બુલંદ હુઇ.

અલા લાઅંનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૩ વીં.

જનાબે અમીર અ૦ કે ફઝાએલ, ઔર આસમાનસે રૂકઆહ નાઝીલ હોના, ઔર આવાઝ આના ઝમીન વગૈરાસે ઇસ્તેગાસએ ઇમામપર, ઔર ગીરના અલી અસગરકા ગહવારેસે, ઔર શહાદત ઉસ માઅસુમકી.

કાલ રસુલુલ્લાહે ઇન્નલ્લાહ જઅલ લેઅખી અલી ઇઅને અમીતાલેબીન અ૦ ફઝાએલ લાયોહસી અદદહા ગયરોહુ શફીએ રોઝે જઝા જનાબે

રસુલે ખુદા સ૦ ને ફરમાયા બ તહકીકકે હક સુબ્હાનહુ વતઆલાને મેરે ભાઇ અલી ઇબ્ને અબીતાલેબ અ૦ કો ઇસકદર ફ્ઝાએલ અતા ફરમાએ હંય કે કોઇ બશર એહાતા ઉન ફ્ઝાએલકા સીવાએ ખુદાવંદે જલીલકે નહીં કર સકતા, "ફમન કલબ ફ્ઝીલતન મિન ફ્ઝાએલેહી લમ તઝકીલ મલાએકતો યસ્તગફેરૂન લહુ મા બકેય લેતિલકલ કેતાબે રસ્મુન" જો મોઅમીન એક ફ્ઝીલત ફ્ઝાએલે અલીબીને અબીતાલીબસે લીખે ફીરીશ્તે ઉસ કાતીબે ફ્ઝીલતકે વાસ્તે તલબે મગફેરત કરતે હંય જબતક કે નીશાન લીખનેકા બાકી રહે, "વમનિસ્ તમઅ ફ્ઝીલતન મિન ફ્ઝાએલેહી ગફરલ્લાહો લહુઝ ઝોનુબલ્લતી ઈકતસબહા બિલ એઝોને વલ ઇસ્તેમાઅ" ઔર જો મોઅમીન એક ફ્ઝીલત ફ્ઝાએલ અલી અ૦ સે સુને ખુદાવંદે કરીમ અફ્વ કરતા હૈ ગુનાહ ઉસકે જો ગુનાહ કે કાનસે કીએહો માનીંદ ગીબત ઔર ગાના સુન્ને કે "વમન નઝર અલા ફ્ઝીલતિન મિન ફ્ઝાએલેહી ગફરલ્લાહુઝ ઝોનુબલ્લતી ઇકતસબહા બિન્નઝરે" ઔર જો મોઅમીન દેખે એક ફ્ઝીલતકો ફ્ઝાએલ અલી અ૦ મેં અફ્વ કરતા હય ખુદા ગુનાહ ઉસ નાઝીરે ફ્ઝીલતકે જો ગુનાહકે ઉસને આંખોંસે કીએ હોં. "કાલ અન્નઝરો એલા અલીયિબ્ને અબીતાલેબિન એબાદતુન વઝિકરોહુ એબાદતુન વલા યુકબલો ઈમાનો અબદિન ઇલ્લા બે વીલાયતે અલીય્યીન વલ બરાઅતે મિન અઅદાએહી" ફીર જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ ને ફરમાયા કે નઝર કરના અલી અ૦ કી તરફ ઇબાદત હય, ઔર ઝીકર કરના અલીબીન અબીતાલેબ અ૦ કા ઈબાદત હય ઔર નહીં કબુલ હોતા હય ઈમાન કીસી બંદેકા મગર અલીબીન અબીતાલીબ અ૦ કી દોસ્તીસે ઔર ઉનકે દુશ્મનોકે સાથ દુશ્મની રખનેસે,

બઅઝે કીતાબે મોઅતબરામેં મનકુલ હય એક દીન એક જીન ખીદમતે બા સઆદતે જનાબે રસુલે મઆબ સ૦ મે હાઝીર થા ઔર કુછ મસાએલે મુશકીલા ઉન હઝરતસે પુછતાથા નાગાહ મઝહરૂલ અજાએબ વલ ગરાએબ અમીરૂલ મોઅમેનીન અલીબીન અબીતાલેબ અ૦ ખીદમતે ફયઝ દરજતે જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ મે હાઝીર હુવે. જીસ વકત નીગાહ ઉસ જીનકી જનાબે હયદરે કરરારપર પડી ઈસકદર ડરા ઔર ખાએફ હુવા કે મિસ્લ ચીડીયાકે હોગયા ઔર બકમાલે ખૌફ પયગમબરે ખુદાસે પુછા યા હઝરત મુજહે ખબર દીજીયે ? હઝરતને ફરમાયા કીસ ચીઝસે ? ઉસને અરઝકી હાલસે ઈસ જવાનકે જો આપકી ખીદમતમેં હાઝીર હય, જબ

હઝરતને હાલ ઉસ્કા અયસા દેખા ફરમાયા અય જીન સબબ તેરે ઈસકદર ખૌફકા ઈસ જવાનસે કયા હય ? ઉસ્ને અરઝકી યા રસુલલ્લાહ જીસવકત જનાબે બારીને ઉમ્મતે નુહપર તુફાન ભેજાથા ઔર હઝરતે નુહકો એક કીશ્તી અતાકીથી કે વોહ જનાબ મએ અપને અહલકે ગરક નહોં ઉસ-વકત મંયને યેહ ચાહા કે કીશ્તીકો ઉલટદું ઔર ગરક કરદું, જોહી મૈંને હાથ બડહાયા ઈસ જવાનને એક અયસી તલવાર મેરે હાથપર મારી કે હાથ કટકર ગીરપડા, પસ ઉસ જીનને અપના દસ્તે બુરીદહ જનાબે રસુલે ખુદા સ૦કો દીખાયા જનાબે રીસાલત મઆબ સ૦ને ફરમાયા અય જીન ભાઈ મેરા મઝહૂરૂલ અજાએબ અલીબીન અબીતાલેબ અ૦ હય.

મોઅમેનીન ઈસ્લીયે મંય મદહ વ મનકબત જનાબે હયદરે કરરાકી બયાન કરતા હું કે મુજકો શરફ વ ઈફતેખાર હાસીલ હો વરના કોઈ શરફ ઉન હઝરતકા પોશીદહ વ મખફી નહીં હય કે મેરે બયાન કરનેસે ઝાહેર હો ઈસ વાસ્તે કે બુઝુરગીયાં ઉસ જનાબકી હદદે બયાનસે રવશન-તર હય જીસ જગહ આંખ ખોલકર બનઝરે ગૌર દેખીયે મિસ્લ શહાબે સાકીબ કે જલવાગર હંય સુબ્હાનલ્લાહ હઝરાત મકામે તસવ્વુર હય કે અયસા બાદશાહ આલીવીકાર સાહેબે ઈખ્તીયાર ઝુ મરતબત લીબાસે નફીસ વગીઝાએ લતીફપર રગબત ન કરે, બલકે તમામ ઉમર લીબાસે કોહના ઔર નાને જવીંપર ઈકતેફા વ કીનાઅત ફરમાએ. કયું અએ ઝમાનએ કજરફતાર આયા અદલ વ ઈનસાફ તુજહપર હરામ હોગયા હય ? આયા ઝુલ્મ કરના બ નીસબત ખાસાંને ખુદાકે તુજહપર વાજીબ વ લાઝીમ હય ? અએ ઝમાનએ નાપાએદાર ઈસ્સે ઝીયાદહતર ઔર ઝુલ્મ કયા હોગા કે જનાબે અલીબીન અબીતાલેબ કે જો બેહતરીને ખલ્કથે ઉન્કો બદતરીંને ખલ્ક અયને હાલત વઈબાદતમેં ખાનએ ખુદામેં ખંજરે ઝુલ્મસે શહીદ કરે, ઔર ઉન્કે ફરઝંદોંકે સાથ જો ગોશવારે અરશે ખુદાકે હોં તુ યેહ સુલુક કરે કે એકકો ઝહરે સીતમ પીલાકર શહીદ કરે, ઔર દુસરેકો ઉન્કે નાનાકે રવઝેસે માંકી તુરબતસે જુદા કરકે બુલાએ ગરીબુલ વતનીમેં મુબતેલા કરે ઔર ઈસ ઝુલ્મ પરભી ઈકતેફા ન કરે ઉસ મઝલુમકો મએ અઝીઝો અકરબા તીન દીનકા ભુખા પ્યાસા ઝમીંને કરબલાપર શહીદ કરે હત્તાકે તીફલે શીરખ્વારકો તીરે સીતમસે બાપકા ગોદમેં બેજાં કરે.

અફસોસ હઝરાત યુંતો હર મસાએબ જનાબે મઝલુમે કરબલાકે જાગુઝાં હેં, મગર સાનહે અલીઅસગર સખ્ત તરીંન મસાએબ હય, રાવી

કહતા હય જબ જનાબે ઈમામે હુસયન અ૦ બેયારો મદદગાર હોગએ ઉસવકત કમાલ બેકસી વ હસરતસે ઝારઝાર રોતેથે આર ફરમાતેથે આયા કોઇ અયસા હય જો અપને પયગમબરકે નવાસેકો પનાહદે, આયા કોઇ બંદએ ખુદા અયસા હય કે મેરી ફરીયાદકો પહોંચે ઔર મેરી એઆનત કરે.

મુલ્લા આકા દરબંદી લીખતે હંય કે ઇસી અસનામેં એક નવીશ્તા જનાબે રબ્બુલ ઇઝ્ઝતસે નાઝીલ હુવા આખીરમેં ઉસ નવીશ્તેકે યેહ મઝમુનથા અએ આશીકે સાદેક અય હુસયન અ૦ અગર તુમ બકાએ ઝીંદગાની ચાહતેહો યેહ નુસરત હાઝીર હય અભી સબ દુશ્મન તુમ્હારે હલાકહોં ઔર તુમ્હારે મરાતીબમેં એક ઝરરા કમી નહો, આપને અરઝકી ખુદાવંદા હુસૈન નહીં ચાહતા કે એવઝ મેરે શહાદતકે ફીદયા નાઝીલહોં યા બદા વાકેઆહો, યેહ અબદે ઝલીલ હમેશાસે તેરી લીકાકા આરઝુમંદ હય, અય ખાલીક મેરે અગર તેરી રાહમેં સત્તર હઝાર મરતબા હુસૈન કત્લ કીયા જાએ તોભી રાહત હય, યેહ અરઝ કરકે રૂકએકો જાનીબે આસમાન ઉડા દીયા, ઔર ફીર ઇસ્તેગાસા શુરૂઅ કીયા. આયા કોઇ અયસા હય કે અયસે વકતે બેકસીમેં ફરઝંદે ફાતેમા ઝહરા અ૦ કી ફરયાદકો પહોંચે ? આયા કોઈ રહમદીલ અયસા હય જો અહલેબયતે રસુલસે ઇસ બલાકો દફઅ કરે.

ઉમ્માનુલ બુકા વગયરાહમેં બઈન્તેલાફે ઈબારાત યું મનકુલ હુય કે ફરઝંદે રસુલકી આવાઝે ઈસ્તેગાસા સુનકર મવજુદાતે આલમસે કીસામેં તાબે ઝબ્ત બાકી ન રહી સબ બેકરાર હોકર દરગાહે પરવરદીગારમેં અર્ઝ કરને લગે ખુદાવંદા તેરે નબીકો જબતક ઝીંદા રહે ઝાલેમોંને સતાયા ઉન્કી આલસે કીસીકા ઘર જલાકર પહલુપર દરવાંઝા ગીરા દીયા. કીસીકો તેરે ઘરમેં તેગે સીતમસે શહીદ કીયા, કીસીકો ઝહરે દગા પીલાયા, આજ સુબ્હસે ઘરકા ઘર સાફ કીયા એક હુસયન અ૦ જો સબ બુઝુર્ગોંસે નીશાની બાકી હય અબ યેહ અશકીયા ચાહતે હંય કે ઇસ્કાભી ખુને નાહક કરે હમ લોગોંકો યારાએ તહમ્મુલ નહીં ઇજાઝત દેકે ઉસ્કી એઆનત કરેં, હુકમ હુવા વોહ અયસા સાબીરો શાકીર હય કે હમારે સીવા કીસીકી મદદકા તાલીબ નહીં, જાઓ અગર હુસૈન મનઝુર કરે તો ઉસ્કી નુસરતમેં જાં ફીશાની કરો, પહલે શત્તે ફુરાતને ઇલ્તેમાસકી અય તીન દીનકે પ્યાસે નબીકે નવાસે મૈ આપસે બહોત શરમીંદાહું નન્ને નન્ને બચ્ચે આપકે શીદ્દતે અતશસે જાંબલબ હંય કઇ દીન ગુઝરેકે બેરહમોંને આપકો કતરા પાનીકા નદીયા હુકમ દીજીયે તો ભડકકર અભી ઇન લોગોંકો કવમે

નુહકી તરહ ગિરદાબે ફનામેં ગરક કરદું, ફરઝંદે સાકીયે કવસરને ફરમાયા તેરી એહતીયાજ નહીં ફકત રહમતે પરવરદીગારકા ઉમીદવારહું.

નાગાહ સામનેસે એક આહુ* બહોતસે આહુઓંકો સાથ લીએ હાઝીર હુવા આર કહને લગા ફીદાહોં જાનેં હમારી આપપર અફસોસ આલેમોંને શેરે ઇલાહીકે ફરઝંદકો હયસી કયસી મુસીબતમેં મુબતેલા કીયા અગર ઇશારા પાએં તો હમ લોગ અપની શાખોંસે ઇન કાફેરોંકો ઝખ્મી કરકે મારડાલેં, આપને ઉસ્કોભી બાઝ રખા, ઉ વકત વોહ હરન કહને લગા શાયદ હઝરતને મુજહે ન પહચાના ! ઈમામને આહે સર્દ ખીંચકર ફરમાયા મેં ખુબ પહચાનતાહું તુ વોહી બચ્ચએ આહુ હૈ કે હકતઆલાને લડકપનમેં મેરે ખેલનેકે વાસ્તે મેરે નાનાકે પાસ તુજહે લેઆથા, વોહ હયવાન રોતા હુવા રૂખસત હુવા.

ફીર ઝમીંને કરબલા કાંપકર બોલી કયસે કયસે અઝીઝો અનસાર આપકે ખુંનમેં ગલતાંન મુજહપર પડે હુંય કહાંતક સબર કરૂં જલ્દ ઈરશાદ કીજીયે કે ઝાલેમોંકો કારૂનકી તરહ નીગલ જાઉં, આપને શેકર ફરમાયા ઇસ્સે કયા હોગા ? ભાઈ અબ્બાસ ઝીન્દા ન હોજાએંગે અલી અકબર જી ન ઉઠેંગે, કાસીમ ફીર ન મીલેંગે અય ઝમીંન મેરે મદદ કરને વાલે તો મારેગએ તુજહસે કયા ઇમદાદ ચાહું મગર ઇતની વસીયત હય કે જબ છે મહીનેકી જાંન અસગરે શીરખ્વાર માંકી ગોદસે જુદા હોકર તેરી આગોશમેં સોએ તો કયામત તક મેરી અમાનતકો હીફાઝતસે રખના.

બઅદ ઈસ્કે બાદે સબાને કહા આહ આહ અયસી હવાએ ગરમમેં ચકકો તનહા સરાપા મજરૂહ આપ ખડે હુંય ઔર ઝખ્મે બદન ઝીયાદહ શીગાફ્તા હોતે જાતે હુંય અગર ફરમાઇયે તો અભી ઈસ અંબોહે કસીરકો કવમે સમુદ વઆદકી તરહ તબાહ વ બરબાદ કરદું. અજબ કલેમએ યાસ આપને ફરમાયા કે અગર યેહી મનઝુર હોતા તો ઈસવકત તક મેં એકહતર દાગ કયું ઉઠાતા અઝીઝો અનસાર કયું શહીદ હોતે કુછ એઆનતકી હાજત નહીં મગર ઇતના યાદ રખના કે જબ તુ મદીનએ રસુલમેં જાનાતો મેરી દુખ્તરે બીમારકો પયગામ દેના કે અય સુગરા યેહ ન સમજના કે તુમ્હારી યાદ ઔર અપના વઅદહ ભુલ ગયા કયા કરૂં

* હરણીયું

મૌતને મોહલત નહી અલીઅકબરને નેઝએ સીતમ ખાયા, ઝયનુલ આ-બેદીન બીસ્તરે બીમારીપર ગશમે પડા હય તુમ્હારે બુલાનેકો કીસે ભેજું મૈંભી દુન્યાસે જાતાહું સબ્ર કરો અબ મુલાકાત કયામતપર મૌકુફ રહી.

નાગાહ આવાઝ ગીરયએ અહલેબૈતકી ગોશે મુબારકમેં જનાબે ઈ-મામે હુસૈન અ૦ કે પહોંચી ગભરાકર દરે ખયમાપર તશરીફ લાએ ઔર જનાબે ઝયનબસે પુછા તુમ લોગ કયું રોતેહો ? જનાબે ઝયનબને અર-ઝકી અય ભાઈ જીસવકતસે અલી અસગરને આપકે ઈસ્તેગાસાકી આવાઝ સુની હય હુમકકર અપને તઈં ગહવારેસે ગીરા દીયા હય ઔર રોનેસે ખામોશ નહીં હોતા, યેહ સુનકર આપને રોદીયા આર ફરમાયા અય ખ્વાહરે સોગવાર મેરે ફરઝંદે શીર વારકો મેરે પાસ લે આઓ કે એક નઝર દેખલું ઔર વીદાઅ કરલું, હસબે ઈરશાદ જનાબે ઝયનબને ઉસ માઅસુમકો લાકર હઝરતકી ગોદમેં દીયા આપને દેખા આંખોંમેં ઉસકે હલકે પડ ગએ હૈંય આર બ સબબ તશનગીકે લબહાએ નાઝનીં નીલે હોગએ હૈંય, હઝરત ઉસકે દહને ખુશ્કકે બોસે લેને લગે ઔર અપને આગે કરબુસે ઝીનપર બીઠા લીયા ઔર બકમાલ હસરતો યાસ સુરત ઉસ માહે તીલઅતકી દેખતેથે ઔર બેઈખ્તીયાર રોતેથે પસ વોહ જનાબ મૈદા-નમેં સામને સફોં લશ્કરકે ખડે હુએ આર ઉસ તીફલે સગીરકો હાથોંપર ઉઠાકર ઈસ કદર બુલંદ કીયા કે સુફેદી ઝેરે બગલે અકદસકી નુમાયાંન હુઈ. ઔર બ આવાઝે બુલંદ ફરમાયા, અય અહલે કુફા વશામ આયા જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ ને તુમસે યેહી વસીય્યત કીથી કે મેરી અવલા-દસે બ દગા વ ઈનાદ પેશ આના ઔર ઉન્કો બઝુલ્મો સીતમ કત્લ કરના, અય કૌમેં બદકીરદાર કયા કયામત હય કે કુફ્ફારે તુરકો દયલમ તકતો તુમ્હારી ઈજાઝતહો કે વોહ જીસકદર ચાહેં આબે પુરાતસે સયરાબહોં, મ-ગર અતફાલે ખુર્દસાલ તક હમારે એક જુરઅહ પાનીકા નપાએં, ગો તશનગીસે જાંન બલબહોં, અય બેરહમો અગર હુસૈન તુમ્હારે ઝઅમે ના-કીસમેં ગુન્હેગાર હૈ ઔર સઝાવાર પાની દેનેકા નહીં મગર યેહ તો બતાઓ કે ઈસ બચ્ચએ મઅસુમને કયા કુસુર કીયા હય ? અય ઝાલેમોં તશનગીયે રોઝે કયામતસે ડરો ઔર ઈસ તીફ્લે શીરખ્વારકો થોડા પાનીદો કે યેહ ફરઝંદ મેરા પ્યાસસે જાં બલબ હય.

બહરકૈફ ઈસ્તરહકે કલેમાત હઝરતને ઉન સંગ દીલોંસે ફરમાએ કે

અગર પત્થર હોતા તો પાની હોજાતા, મગર આહ આહ જવાગમેં ઉસ્કે હુરમલા બીને કાહેલ અસદી લઈનને અયસા એક તીર હલ્કે અસગરપર મારાકે વોહ તીન દીનકા પ્યાસા તડપ તડપકે ગોદમેં હઝરતકે શહીદ હોગયા, જનાબે ઇમામે હુસૈન અ૦ ને જાનીબે આસમાન સર બુલંદ કરકે અરઝકી "ઇલાહી વસય્યદી હાઝા અઅઝઓ જવાહેરિત ખઝાનતી વ આખેરા માબકેય ફી સુફ્તતી" અય મવલા વ આકા મેરે યેહ અઝીઝ તરીન જવાહર ખઝાનેસે મેરેથા ઔર યેહ દુરરે બેગહા આખીર સીલકે શોહોદાસે ઇસ અબ્દે ઝલીલકે પાસ અમાનત બાકીથા જો તેરી રાહપર નીસાર હુવ, બઅદ ઇસ્કે હઝરતને ગુલુએ અલીઅસ્ગરકે નીચે હાથ રખા ઉસવકત જનાબે અલી અસગરને આંખે ખોલદીં ઔર મુસકરાકર અપને પદરે બુઝુર્ગવારકે જમાલ મુબારકપર નઝરકી ઔર રાહીયે જન્નત હો ગએ.

હઝરાત જનાબે અલી અસ્ગરકે મુસકરાનેકી વજાહ કુછ સમજે ? કાએદા હય કે તાઅજ્જુબકે વક્ત મુસકરાતે હંય પસ અલી અસ્ગરકો યેહ ઇસ્તેઅજાબ હુવા કે યેહ મલાઇન કયસે શકીય્યુલ કલ્બ હંય કે મુજહ શીરખ્વારતકકોભી તીર મારકર શહીદ કીયા, બહરકૈફ જબ ચીલ્લુ હઝરતકા ખુને અસ્ગરસે ભર ગયા ઉસે જાનીબે આસમાન ફેંકા "ફલમ યરજઅ કતરતુન મિનહા એલલ ગબરાએ" કોઇ કતરા ઉસ ખુંનકા ઝમીંનપર નગીરા બલકે મલાએકા ઉસ ખુનકો જાનીબે આસમાન લેગએ.

ઔર દુસરી રીવાયતમેં યું વારીદ હુવા હય કે જબ હઝરતને ચાહા કે ઉસ ખુનકો આસમાનકી જાનીબ ફેંકે આવાઝ આઈ અય હુસયન અગર ઇસ લહુકો આસમાનકી તરફ ફેંકોગેતો ફીર કભી બારાંને રહમત નાઝીલ ન હોગા, ઉસવકત હઝરતને કસ્દ કીયા કે ઝમીનપર બહાદેં, નાગાહ ઝમીંનને ફરયાદકી યા હઝરત અગર એક કતરા ઇસ ખુંનકા મુજ્હપર ગીરેગા તો કયામત તક હમપર એક દાના ઉગેગા નહીં, કહું હઝરાત મકામે તસવ્વુર હય ઉસ વક્ત મઝલુમે કરબલાકો કયા તરદ્દુદ હુવા હોગા કે ઉસ ખુનકો અબ વો જનાબ કયા કરે, ગરઝ મજબુર હોકર ઉસ ખુનકો અપની રીશે મુકદ્દસપર મલા ઔર બકીય્યએ ખુંનકો ઉસ બચ્ચેકે તમામ બદનપર મલદીયા 'સુમ્મ રજઅ એલલ ખયમતે વનાઝલહુ બે ઉસ્મેહી' બઅદ ઇસ્કે ખયમએ હરમે મોહતરમમેં તશરીફ લાએ ઔર લાશ ઉસ બચ્ચેકી જનાબે રૂબાબ માદરે ગમ દીદહકો ઉસ્કે દેકર ફરમાયા લો અય રૂબાબ અલી અસ્ગર તુમ્હારા અયસે આજે ખુશગવારસે નયગબ હુવા હય

કે ફીર કભી પ્યાસા ન હોગા, જનાબે રૂબાબ લાશે અલી અસ્ગરકો અપને આગોશમેં લેકર બહોત રોઇં ઔર બકમાલે હસરત સુરત ઉસ માહે તલઅતકી દેખતીથી આર ખુંન હલ્કે નાઝનીને ઉસ માહે જબીંસે પોછતી જાતીથીં ઔર મુંહ અપના અલી અસ્ગરકે મુંહપર રખકે યેહ બયન જીગર ખરાશ કરતીથીં, હાય અય પારએ જીગર હાય અએ અલી અસ્ગર અફસોસ હે કે કીસી બેરહમને રહમ ન કીયા ઔર તુજહસે બેગુનાહકો તીરે સીતમસે શહીદ કીયા ઔર ખુંન ગુલુએ શીર ખ્વારસે લેકર અપને મુંહપર મલતીથીં ઔર પ્યાર કરતી જાતીથી ઔર કહતીથીં અએ અલી અસ્ગર મુજહે યેહ માઅલુમ નથા કે દુધ તેરા પૈકાને તીરસે છુડાયા જાયગા, રાવી કહતા હય જબ ઈમામે હુસયન અ૦ ને માદરે અલી અસગરકા હાલ નીહાયત મોતગયઈર પાયા જલ્દ ઉસ નુરે ચશમકો ગોદસે ઉસ મોઅઝ્ઝમાકે લેલીયા ઔર મકતલે શોહોદામેં તશરીફ લાએ ઔર નવકે શમશીરસે ગડહા બસુરતે કબ્ર ખોદકર ઉસ ચાંદસી સુરતકો ખાકમેં છુપાદીયા ઔર દેરતક રોયા કીયે, રાવી કહતા હય અલી અસ્ગરકે દફનસે મુજહકો કમાલ હયરતથી કે ઇમામે હુસયન અ૦ ને કીસીકી લાશ દફન નકી ક્યા વજહ હય કે ઇસ તીફલકો હઝરતને દફન કીયા ! મગર બઅદે શહાદત ઉસ જનાબકે મુજહપર યેહ રાઝ મુનકશિફ હુવા કે ઉમરસઅદ સંગ દીલને કુછ સવારોંસે હુકમ કિયા કે ઘોડે લાશહાએ શોહોદાપર દોડાઓ, ઉસવક્ત મૈં સમજા કે હઝરતને ઈસી ખીયાલસે ઉસ બચ્ચેકી લાશકો દફન કરદીયાથા કે ઇસ પામાલીમેં લાશ ઉસ નન્હે બચ્ચેકી રેઝા રેઝા હોજાતી.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૪ વીં.

ખુદાવંદે કરીમ મોઅમેનોંકે હૌંસ્લકી ઈસ્લાહ ફરમાતા હુએ; ઔર કૈંયામતકે રોઝ જનાબે ફાતેમાહ અ૦ મોહીબ્બોંકી શફાઅત કરેંગી, ઔર ઉન માઅસુમાકા મએદાને હશ્રમેં આનેકી કએફીયત.

હકસુબહાનહુતઆલા સુરએ મોહમ્મદમેં ઇરશાદ ફરમાતાહે ઔર વો લોગ જો ખુદા પર ઇમાન લાએ જીન્હોંને આઅમાલે નેક વશાયસતા કીયે ઔર મોઅતકીદ હુએ ઉસ ચીજ કે જો નાઝીલ હુઇહે મોહમ્મદપર, યાઅને કુરઆન યા દીન દરહાલે કે વોહી કુરઆન યા દીંન બરહકહે પરવરદીગારકી તરફસે નાઝીલ હુવાહે; ખુદા ઇન લોગુંસે ઇનકે ગુનાહુંકો દુર ઔર ઉનકે હાલકો દુરસ્ત કર દેગા.

હઝરત પરવરદીગારે આલમ જો મોઅમેનીન કે ગુનાહોં કો દુર કર દેગા ઉસકા બદલા કીયાહે? યે હે કે બગૈર બદલા લેનેકે ઉનકો દાખીલે બેહીશ્ત કરેગા લયકીન મોઅમેનીન બેહીશ્તમેં કીસ તરેહ દાખીલ હોંગે.

મોફ્ફક બીન અહમદને કે ઓલમાએ અહલે સુન્નતસેહે લીખાહે કે ઇબ્ને અબ્બાસ કહતેહેં જનાબે રસુલે ખુદાને ફરમાયા જબ કયામત કાયમ હોગી હક સુબહાનહુ તઆલા મુજસે ઔર જીબ્રઇલકો ઇરશાદ કરેગા પસ કોઈ સેરાતકો તય ન કરને પાયગા મગર વોહી શખ્સ જીસકે પાસ અલીકે દુશમનુંસે બેઝારીકા નવીશ્તા હોગા. મોઅમેનીન જીસ તરહ વસીલે રસુલકી મોહબ્બતસે હમ સબ ઇનશાઅલ્લાહ દાખીલે બેહીશ્ત હોંગે; ઉસી તરાહ દુખતરે રસુલ્લ ખાતુને જન્નતકે વસીલેસેભી જન્નતમેં પહોંચેંગે.

જાબેરસે મનકુલહે કે જનાબે ઇમામે મોહમ્મદ બાકર અ૦ને ફરમાયા કે જબ રોઝે કયામત ફાતેમા ઝહરા દરવાઝેપે જન્નતપર પહોંચેગી તો ફીરકર મૈદાને હશરકી તરફ દેખેગે, ઉસવકત પરવરદીગારકી જાનીબસે ખીતાબ હોગા અય બેટી મેરે હબીબકી મૈંને તો બેહીશ્તમેં જાનેકી તુજે ઇજાઝતદી અબ દેર

કયું કરતી હે? ઔર ફીરકર કયા દેખતીહે? જનાબે સૈયદહ અરઝ કરેંગી ખુદાવંદા મૈં ચાહતીહું કે આજકે રોઝ અપની કદર વ મનઝેલતકો મઅલુમ કરૂં. હુકમ હોગા લોકરૂ હીસાબમેં જાવ; ઔર જીસ કીસીકે દીલમેં તેરી યા તેરે ઔલાદકી મોહબ્બતહો ઉસકા હાથ પકડકે બેહીશ્તમેં દાખીલ કર.

બાઅદ ઉસકે ઇમામે મોહમ્મદે બાકર અ૦ને ફરમાયા અએ જાબીર કસમ બ ખુદા ઉસરોઝ ફાતેમાએ ઝહેરા ઉસ અમઓાહે કસીરમેંસે અપને દોસ્તુંકો ઔર શીઆંકો ચુન લેગી; જીસતરહ મુરગ અચ્છે દાનુંકો બુરે દાનોંસે ચુન લેતા હે; જબ ખાતુને જન્નત અપને મોહીબ્બો ઔર શીઆંકો અપને સાથ લેકર દરે જન્નતપર પોહોંચેગી ઉસવકત અઝ અલ્લાહકી તરફસે મોઅમેનીનકે દીલમેંભી યેહી ખયાલ પેદા હોગા વોભી ફીરફીર કર દેખેંગે, ખીતાબ હોગા તુમ લોગુંકે બારેમેં તો હમને ફાતમાકી શફાઅત કબુલકી ઔર બેહીશ્તમેં જાનેકી ઇજાઝતદી અબ ફીરફીર કર કયા દેખતે હો? વોહ અરઝ કરેંગે અએ ખુદા હમારી યેહી આરઝુ હે કે આજકે રોઝ હમ લોગભી અપને મરતબોંકો દેખેં. પસ ઇન બંદેગાંને રૂસ્તગારકો પરવરદીગાર ફરમાએગા અએ મેરે બંદો તુમ સબભી લોકરૂ હીસાબમેં જાકે અપને મોહીબ્બોંકો ઇનતેખાબ કરલો. જીસ શખ્સને ખીલાએ ફાતમાકી વજેહસે તુમસે દોસ્તી કીહો યા ઉનકે નાંમપર તુમેહ ખાના ખીલાયાહો યા ઉસકે ખાતેરસે લીબાસ પીનાયાહો યા ઉસકે રીયાઅતસે પાની પીલાયાહો યા ઉસકી મોહબ્બતમેં તુમ્હારી ગીબતકો રદ કીયાહો; ઉન સબકા હાથ પકડકે અપને સાથ ફીરદવસમે લેજાઓ.

ઇમામે મોહમ્મદે બાકેર અ૦ને ફરમાયા ખુદાકી કસમ ખાકર કહેતાહું ઉસવકત હશરકે મેદાંનમેં સીવાએ દીનકે શક કરને વાલુંકે, ઔર કાફીર ઔર મુનાફેકકે કોઈ શખ્સ બે શફાઅતકે નરહેગા ઔર જબ કુફફાર ઔર મુનાફેકીન જહન્નમમેં જાએંગે તો ઉસવકત વોહ લોગ કહેંગે હમારે વાસ્તે ન કોઇ શફાઅત કરને વાલા હએ ઔર ન કોઇ દોસ્ત ખાલીસ હે કે દોઝખકે અઝાબસે બચાએ ઔર નજાત દે, કાશકે ફીર ખુદા હમ લોગકો દુનીયામેં ફેર દેતા તો બેશક હમ સબ ઉસપર ઇમાન લાતે.

ઇમામે મોહમ્મદે બાકેર અ૦ને ફરમાયા હએહાત બહોત મુશકીલહે કે ઉન લોગુંકી યે આરઝુ બર આવે, ઔર અગર વોહ લોગ દુનીયાંમેં ફેરભી દીયે જાય. તોભી અપને બુરે અમલકો ન છોડેંગે બલકે ફીર ઉન અફઆલે બદકે મુરતકીબ હોંગે, બેશક વોહ લોગ કાઝિબ ઔર દરૂગગો હે. મોઅમેનીન જનાબે સૈયદા વ અઈમ્મએ માઅસુમકે મોહિબ વશીઆ કોન લોગહે વો આપહી હઝરાતહેં, ઇસ વાસ્તે કે અલામત દોસ્તી વ મોહબ્બતકી યે હે કે જીસસે કોઇ શખ્સ મોહબ્બત રખ્ખે ચાહીએ કે અપને મોહીબ્બોં કે ખુશી કે વકત ખુશ વ મસરૂરહો; ઔર ઉસકી હાલતે મુસીબતમેં અફસુરદા વ મગમુ-

મહો પસ યેહ અલામત આપ લોગુંમેં પાઇ જાતીહૈ કે જબ આપ હઝરત ફઝાએલ વ મનાકેબ ઇન હઝરાતકે સુનતેહૈ ખુશહાલો ફરહનાક હોતે હૈં, ઔર જબ ઉન બુઝરગવારોંકે શદાયદ વ મસાયબ સુનતે હૈ રંનજીરો ગમનાક હોતે હૈ. બહર કેફ મોઅમેનીન ઇસ રીવાયતસે ઉસવકતકા હાલ માઅલુમ હુવા જીસવકત ખાતુને જન્નત દરવાઝએ જન્નત પર તશરીફ લાએગી; ઇસ હાલકો સુનકે આપ લોગ મસરૂરો ખુશહાલ હુએ; અબ ઝાકીર મહશરકી જગેહમેં જનાબે સૈયદાકે આનેકા હાલ અરઝ કરતા હૈ જીસકે સુનતેહી આપ લોગકે દીલ મહઝુનોં મગમુમ હોંગે ઔર બે સાખતા આંખુસે આંસુ જારી હોંગે

મનકુલ હૈ કે જબ ખાતુને મહશર મહશરકી જગેહમે તશરીફ લાયેંગીં તો એક મુનાદી નીદા કરેગા અએ અહલે મહશર અપની આંખે બંદ કરલો તા ફાતેમાં બીનતે રસુલીલ્લાહ ઇસ રાહસે ગુઝર જાએ, રાવીને મઅસુમસે પુછા યા હઝરત જીસવકત જનાબે સૈયદાહ કયામતકી જગહમેં તશરીફ લાએગી મરદુંકા આંખે બંદ કરના બજા હુએ, મગર ઔરતુંકી આંખે બંદ કરનેકા કયા સબબ? યેહતો આપસમે મહરમ હુએ, આહ આહ હઝરતને ફરમાયા અએ શખસ વોહ મઝલુમાં ઇસ શિકલસે આયેગી કે કીસીકો દેખનેકી તાબ ન હોગી, એક હાથ પર દંનદાંને શીકસ્તા રસુલે ખુદા હોંગે; ઔર દોશએ રાસ્તપર પએરાહને ઝહેર આલુદ ઇમામે હસન અ૦ દોશએ ચપપર જામએ ચાકચાક ખુંન આલુદ ઇમામે હુસએન અ૦ સરપર અમ્મામા પુર ખુન અલીએ મુરતઝા અ૦ કા હોગા, ઔર ગોદ મજરૂહમેં લાશે મોહસીન માઅસુમકી હોંગી, જબ ઝેરે અર્શ ઇસ શિકલસે પહોંચેગી તો ઉંટપરસે અપનેકો ગીરા દેંગીં; ઔર ખુદાવંદ આદીલકે સામને ઇસ તરેહ દાદખ્વા હોંગીં અએ આદીલ મહોકમાંકર મુઝમેં ઔર મેરે ફરઝંદુંકે કાતીલુંમેં.

ફરયાદ અઝાં ઝમાંનકે ઝે બેદાદ કુફીયાં*
હંગામએ દાદખ્વાહીએ ખેરૂનનીસા શવદ*

પસ હુકમે ઇલાહી હોગા અએ ફાતેમા દાખીલે જીન્નતહો, આપ અરઝ કરેગી જબ તક દેખ ન લુંગી કે ઉમ્મતને મેરે હુસએનસે કયા સલુક કીયા બેહીસ્તમેં મંય ન જાઉંગી; હુકમ હોગા અએ ફાતેમા સહેરાએ મેહશરકી તરફ દેખ; વોહ માઅસુમા રાસ્તો ચપ દેખેગી નાગાહ ઇમામે હુસએન ઇસ તરાહ નજર આએંગે, કે ગરદનપર સર ન હોગા ઔર તમામ બદન તલવારૂંસે ટુકડે ટુકડે સીના એક તરફ હઝરતે અબ્બાસ દોનું હાથ શાનુંસે જુદા સર ગુરઝે સીતમસે ફટા દીખાઇ દેંગે, એક જાનીબ જનાબે અલી અકબર સીનેપર નેઝેકા ઝખમ ખાએ એક સીમ્ત ઔર સબ શોહદા સરૂંકો કટાએ અપને ખુનમેં નહાએ ખડે હોંગે; ઔર અલી અસગરકી નન્હીસી લાશ ઇમાંમકી ગોદમેં હોગી;

ફરયાદ અઝઇ ઝમાંનાકે જવાનાંને અહલેબએત*
ગુલગુ કફન બઅરસએ મહશર કદમ ઝનદ*

પસ યેહ હાલ દેખકર જનાબે ફાતમાં ચીખ મારેગીં; કે તમામ મલાયકાભી ચીખ મારકર રો ઉઠેંગેં; ઔર જનાબે સૈયદા ફરમાએગી હાએ ફરઝંદ મેરે હાએ મેવએ દીલમેરે.

અલગરઝ વોહ માઅસુમાહ અપને સબ દોસ્તોંકો ઔર અઝાદારાને હુસએનકો ઔર ઉસ મઝલુમકી મુસીબતપર રોને વાલોંકો અપને સાથ લેકર બેહીશતમેં દાખાલ હોંગાં.

કયું હઝરાત જનાબે ફાતમાહ અ૦ ફકત રોઝે કયામત ફરયાદ કરેગી, અએસા નહીં બલકે જબ ઇમામે હુસએન અ૦ શહીદ હુવે તબભી આપને જન્નતસે આકર બહોત ગીરયા વઝારી બએન કીયે હએ.

અલા લઅંનતુલ્લાહે અલલ કૈવમિઝ ઝાલેમીન.

મ જ લીસ ૧૫ વીં.

કુરઆનમેં જો સાબેકુનકી આયત હય ઉસસે મુરાદ જનાબે અમીર અ૦ હંય, ઔર તારીખે વીલાદત વ શહાદત વ મોઅજીઝાત વ બયાને શહાદતે ઈમામે હસન અસકરી અ૦ ખાતેમા રીવાયતે દયરે નસરાની.

હકસુબહાનહુ વ તઆલા સુરતુલ વાકેઆમેં ઈરશાદ ફરમાતા હએ અય મેરે રસુલ સાબેકુલ ઇમાન વોહ લોગ હએ જીન્હેં તુમ ખુબ જાનતેહો બયાનકી હાજત નહીં, વોહી ગુરોહ સાબેકુલ ઇમાન જન્નાતુલ નઈમમે મુકરરેબાને દરગાહે અહદીયતસે હંએ. સોઅલબીને અપના તફસીરમેં રીવાયત કી હએ કે ઇબને અબ્બાસ કેહતે હંએ કે મએને અલી ઇબને અબીતાલીબસે સુનાકે ઉસ જનાબને ફરમાયા.

મંએ બંદએ ખુદા ઔર બીરાદરે રસુલે ખુદા હું ઔર મંએ સીદ્દીકે અકબર હું સીવા મેરે જો શખસ યેહ લફ્ઝ ઝબાન પર લાએ વોહ દરોગગો ઔર બોહતાન કરનેવાલા હુએ. પસ બજુઝ મેરે કોઇ ઇસકા દઅવા નહીં કર સકતા ક્યું કે કુલ અસહાબસે સાત બરસ પહેલે મંએને ઇમાન *કબુલ કીયા ઔર નબુવ્વતે રીસાલત મઆબકી તસદીકકી ઔર આપકે સાથ નમાઝ પડ્હી. હઝરાત મોસલે જનાબે અમીરકે ગ્યારહ ફરઝંદાને મઅસુમીન ઉનકે કાયમ આલે અબાતક સબકે સબ ઇમામ બરહક વ મુકરરબ દરગાહે ઇલાહીમેં હુએ ઇસ મજલીસમેં ઉનકે ફરઝંદ ગ્યારવેં ઇમામ યાઅને ઇમામે હસન અસકરી અ૦ કે હાલાતકા ઝીકર કરતા હું; ઇસમ મુબારક આપકા હસન ઔર કુની યત અબુ મોહમ્મદ ઔર અલકાબ ઝકી વ હાદી વ અસકરી હુએ; વાલીદ બુઝરૂગવાર આપ કે ઇમામે અલીયુન્નકી હુએ, ઔર વાલેદાહ માજેદાહકા ઈસમે મુબારક ઉમ્મે વલદથા, ઔર બાઅઝોને સવસન બાઅઝને સલીલ, ઔર મુલ્લાં અહમદ અરદે બેલીને લીખ્ખા હએ સાલ વીલાદત દોસો તીસ બાઅઝોંને એક-તીસભી લીખ્યા હુએ રોઝ વ માહે વીલાદતમેં ઈખતીલાફ હુએ.

અશહુર આઠવીં રબીઉલ આખર જુમઆહકા રોઝ હુએ; બાઅઝને ચહારૂમ રોઝે શઅબાહ, બાઅઝે દસવીં માહે મઝકુર કેહતે હુએ; ઔર શેખ મુફીદને માહે રબીઉલ અવ્વલ સાલ દોસો તીસ હીજરી લીખ્ખા હુએ ઔર મકાને વીલાદત મદીનએ મુનવ્વરા ઔર બાઅઝોને સુરરેમનરા લીખ્ખા હુએ, ઔર શહાદત આપકી બઈત્તેફાક અકસર મોહદ્દેસીનઓવ મોવરરેખીન આઠવીં રબી-ઉલઅવ્વલ સાલ દોસોસાઠ હીજરીમેં વાકેઅ હુઇ; ઔર શેખ તુસીને અવ્વલે માહ લીખ્ખા હુએ; ઔર રોઝે વફાત અકસરોંને જુમઆહ ઔર બાઅઝોંને ચહારશંબાહ વ શંબાહ લીખ્ખા હુએ ઉમ્રે શરીફ ઉનતીસબરસ બાઅઝોંને અઠાઇસ બરસકી લીખ્ખા હુએ, ઔર છે સાલ તકરીબન આપને ઇમામતકી ઔર સુરરે મનરામેં અપને વાલીદે બુઝરગવારકે પહેલુ દફન હુએ, અકસર ઓલમાને લીખ્ખા હુએ કે મોઅતમીદ અબ્બાસીને હઝરતકો ઝહર દીયા. ઔર મોઅજીઝાતસે આપ કે એક યેહ હુએ કે સાહેબે તુરૂલ ઇમાન બેહારસે નકલ કરતે હુએ કે એક રાવી કેહતા હુએ કે એક રોઝ ઇમામે હસન અસકરી અ૦ ખત લીખ રહેથે મંએભી હાઝીરથા કે નમાઝકા વકત આ ગયા ઇમામ ઉસ નવીશતે કો નાતમામ છોડ કે મશગુલે નમાઝ હુએ;

મંએને દેખાકે કાગઝ ઝમીનપર રખ્ખા હુએ ઔર કલમ ખુદ લીખ રહા હુએ ઔર કોઇ લીખનેવાલા દીખાઇ નહીં દેતા હુએ.

* આયા મતલબ એ કે દીને મોહમ્મદીના હુકમ જારી થયા તે વખતે તમામથી પેહલે મેં કબુલ કરેલ છે.

દુસરા મોઅજીઝા યેહ હુએ કે જીસ સાલ મોઅતમીદ અબ્બાસીને આપકો કએદ કીયા ઉસ સાલ પાની ન બરસા ઔર સુર્રે મનરામેં કહત હુવા વહાંકે લોગ તીન રોઝ તક નમાઝે ઇસતીસકાકો+ ગએ લેકીન કુછ અસરભી ઝાહીર ન હુવા.

બાઅદ ઉસકે જાસલીક નસરાની અપની કૌમકો લેકર સહરામેં ગયા ઉન નસરાનીયોમેં એક રાહેબથા કે જબ વોહ દોઆ કે લીએ હાથ ઉઠાતાથા ફૌરન અબ્ર પએદા હોતાથા ઔર પાની બરસને લગતાથા, દો રોઝ બરાબર યેહી હુવા; યેહ દેખકે ખલકકે દીલોંમેં તઝલઝુલ= વાકેઅ હુવા ઔર અકસર દીને નસારેકે માઇલ હોચલે. જબ યેહ કએફીયત મોઅતમીદને સુની ઉસે અપની ઝવાલે મમલેકતકા અંદેશા હુવા બહોત ગભરાયા આખેરકાર ઇમામકો ઝીનદાન (કએદખાને) સે બુલાકે કેહને લગા અપને જદકી ઉમ્મતકી ખબર લીજીએ અહલે ઇસલામ તીનદીન તક નમાઝે ઇસતીસકાકો ગએ લએકીન કુછ અસર ઝાહર ન હુવા, ઔર નસારા દો દીન ગએ દોનોં દીન પાની બરસા અગર તીસરે રોઝભી અએસાહી હોગા તો અકસર મુસલમાન નસરાની હોજાએંગે;

હઝરતને ફરમાયા ગમ નખા; કલ લોંગોકા શક દફઅ કરદુંગા; યેહ ફરમાકે ઝીનદાનકી રેહાઇકે લીએ સીફારીશકી અકસર શીઆ વસાદાત રેહા હોગએ.

દુસરે રોઝ મોઅતમીદ લહંન અહલે શહેર કે ખુરદો કલાન (છોટે બડે) લેકે ઇમામ કે સાથ સહરામેં ગયા નસારેભી વહાં જમાઅથે.

હઝરતને ફરમાયા રાહેબસે કહો દોઆ કરે; જબ રાહેબને દોઆકી ફૌરન અબ્ર પએદા હુવા ઔર પાની બરસને લગા. ઇમામને એક શખસકો હુકમદીયા કે જાઓ ઔર જો ચીઝ કે રાહેબ કે હાથમેંહો લે આઓ; વોહ શખસ જાકે એક હડ્ડી જીસકો વોહ રાહેબ અપની ઉંગલીયોંમેં છુપાયેથા નીકાલકર લે આયા; આપને ઉસે કપડેમેં લીપટવા દીયા; ફૌરન અબર મુનતશીર હો ગયા

હઝરતને રાહેબસે ફરમાયા અબતો દોઆ કરો હરચંદ ઉન્હોંને દોઆકી ફીર કોઇ અસર અબ્રકા પએદા ન હુવા, સારી ખલકત મુતઅજજબ હુઇ.

આપને મોઅતમીદસે કહા કે યેહ હડ્ડી એક નબીકી હએ, કાએદા હએ કે જબ કીસી પયગમબરકી હડ્ડી ઝાહેર હોગી તો બારાને રહમત નાઝીલ હોગા અગર ચાહો ઇમતેહાન કરલો.

ચુનાંચે ફીર જો વોહ હડ્ડી કપડેસે નીકાલ કર હાથમેં રખ્ખા તો અબ્ર ઝાહીર હુવા પાની બરસને લગા.

બાઅદ ઉસકે હઝરતને ઉસ હડ્ડીકો લીપટ દીયા ઔર અપને તૌરપર નમાઝે ઇસતીસકા પઢહી ઔર દોઆકી ફૌરન અબ્ર આયા ઔર ખુબ પાની બરસા.

તઝલઝુલ=દીલ ડગમગી જવું.

ઉસ વકત મોઅતમીદ લઇનને ઝાહીરમેં હઝરતસે ઉઝરખાહી ઔર એઅઝાઝ વ ઇકદામ કરને લગા, મગર બાતીનમેં દરપએ હલાકત હુવા આખીર આપકો ઝહર દીયા.

એક મરતબે કુમ્મી અપને બાપકી ઝબાની બયાન કરતા હુએ કે જબ ઝહેર કે અસરસે હઝરત બહોત મુઝમહીલ હુએ; ઔર મેરે બાપકો કે મોઅતમીદકા મોઅતમીદ અલયહ ઔર વઝીરથા ઇત્તેલાઅ હુઇ તો ફૌરન ઉસને જાકે ખલીફાકો ખબરકી ઉસ શકીને પાંચ આદમીયોંકો કે ઉનમેં તહરીર ખાદીમભી થા કે જો ખલીફાકે મોઅતબરીમાને ખાસસે થા હુકમ દીયા કે તુમ સબ બરાબર હઝરતકે પાસ હાઝીર રહેના ઔર ખબર લેતે રેહના; ઔર એક તબીબકો મોઅય્યન કીયા કે દોનોં વકત આપકો દેખા કરે, દો રોઝકે બાઅદ જબ આપકા મરઝ ઝીયાદાહ હુવા ખુદ વોહ લઇન સુબ્હકો ઇમામકે પાસ આયા ઔર તબીબોંકો બુલાકે તાકીદકી કે આપકે પાસ બરાબર હાઝીર રહે ઔર કાઝીઉલકુઝાતકો હુકમ દીયા કે દસ આલીમોંકો લેકે હઝરતકી ખીદમતમેં મોજુદ રહે; ઇસ એહતેમામસે ઉસકી ગરઝ યેહ થી કે કોઇ શખ્સ મુઝે ઝહર દેનેકા ઇલઝામ ન દે બલકે સબ લોગ યેહ જાનેં કે મેંને ઇલાજ વ દવાઇમેં કોશીશ બલીગકી (બોહોત કોશીશકી). અલગરઝ ચંદ રોઝ બાદ રબીઉલ અવ્વલકે ગુઝરેથે કે ઉન જનાબને રેહલત ફરમાઇ, જબ હઝરતકે ઇનતેકાલકી ખબર સામરેમેં મશહુર હુઇ તો તમામ અહલે શહરને આપકે માતમમેં વોહ નોહા વ ઝારીકી કે ઉસ રોઝ સામરા ઉન લોગોંકે ગીરીયા વ શયવનસે સહરાએ કયામત હો રહા થા; ખલીફા મલઉન પેહલે હઝરતકી ઔલાદકા મુતલાશી હુવા બાહેર મરદોંકો મુકરરર કીયા, ઔરતોંમેં ઝનાંને કાબેલાકો ભેજા મગર કહીં પત્તા ન લગા. બાઅદ ઉસકે હઝરતકે ગુસ્લો કફનમેં મસરૂફ હુવા; ઉસ રોઝ કુલ બાઝાર સામરેકા મોઅત્તલ હોગયાથા, ઔર છોટે બડે વઝીર વ શરીફ સબ જનાઝેપર હાઝીર હુએ થે; અલગરઝ ખલીફાને અબુ ઇસાકો નમાઝે જનાઝા પડનેકો ભેજા ઉસને જનાઝેકે પાસ રૂએ મુબારકસે કફન જુદા કીયા, ઔર બ નઝરે રફએ તોહમત ખલીફા કુલ અઅયાને સલતનત વ ઓલમા વ સાદાત વ અશરાફ શહરકો બુલાકે કહાકે તુમ સબ દેખો હસન અસકરીને અપને મોતસે વફાતકી હએ કીસીને કોઇ આસીબ નહીં પોહુચાયા હૈ; ઔર આપકે હાલ મરઝમેં ખલીફાને તબીબ વ મોઅતમીદને ખીદમતકો ઇલાજ વ ખીદમતકે વાસ્તે મોઅય્યન કીયાથા વોહ સબભી ઇસ અમ્રકે શાહેદ હુએ; ફીર અબુ ઇસાને નમાઝે જનાઝા પડહકે હઝરતકો ઉનકે પદર બુઝરૂગવારકે પેહલુમેં દફન કીયા ઔર આપકી મીરાસ મવાફીકે મઝહબે અહલે સુન્નત દરમીયાને હઝરતકી વાલેદાહ ઔર જાઅફર તવ્વાબ ભાઇકે તકસીમ હુઇ ઔર હમેશા ખલીફા આપકે ફરઝંદકા મુતફાશી રહા મગર કુછ નીશાન નહીં પાયા.

ઔર અબુદય્યાનકી રીવાયતમેં હુએ વોહ કેહતે હંએ મંએ અકસર ઇમામે હુસન અસકરીકે ખતુત શેહરોમેં લેજાયા કરતાથા.

એક રોઝ આપને મુજહે ચંદ ખતુત મદાઇન લેજાનેકો ઇનાયત કીએ ઔર ફરમાયા કે પંદરા દીનકે બાઅદ ફીર તુમ યહાં આઓગે તો મેરે મકાનસે રોનેકી આવાઝ સુનોગે ઔર લોગ મુઝે ગુસ્લ દેતે હોંગે, મંએને પુછા આપકે બાઅદ ઇમામ કોન હોગા ? ફરમાયા જો તુમસે જવાબ નામેકા તલબ કરે ઔર મેરે જનાઝેપર નમાઝ પડહે ઔર ઔર કિસા* કે અંદરકી ખબરદે, જબ મંએ પંદરવેં રોઝ મદાઇનમેં સામરે પોંહચાતો હઝરતકે હરમ સરાસે રોનેકી આવાઝ સુની ઔર દરવાઝેપર દેખાકે જાઅફરે તબ્બાબ બેઠા હુએ ઔર સબ શીઆ ઉસે વફાતકી તાઅઝેય્યત ઔર ઇમામતકી તહનીયત દે રહે હુંએ, મંએને અપને દીલમેં કહા ઇસકો હમેશા શરાબ પીતે યા જુવ્વા ખેલતે યા બાજા બજાતે દેખા હુએ; યેહ ઇમામ કયુંકર હોસકતા હુએ; ઇસ હયરતમેંથા કે અકીદ ખાદીમ હઝરતકા બાહેર આયા ઔર જાઅફરે તબ્બાબસે કહા તુમ્હારે ભાઇકો કફન કર ચુકે ચલો નમાઝ પડહો, વોહ સબ શીઆકે સાથ અંદર ગયા.

મંએને દેખા કે લાશે અકદસ સહુનમેં રખખા હુએ જાઅફર આગે ખડા હુવા ઔર પીછે સફે દુરસ્ત હુંએ; ચાહતાથા કે તકબીર નમાઝકી કહે કે એક સાહેબઝાદા જલીલુલકદર પેચાદાસુંહ જીસકી પેશાનીએ મુબારકસે નુર હોવેદા થા હુજરેસે બાહેર આયા ઔર જાઅફરસે યેહ કેહને લગે કે ચચા પીછે ખડે હો કે બાપકે જનાઝેપર નમાઝ પડનેકો તુમસે મંએ સઝાવાર તર હું; ઔર ઉસ સાહેબઝાદેને આગે ખડે હોકે નમાઝ પડહી ઔર મુઝસે ઉન ખતોંકા જવાબ તલબ કીયા મંએને હવાલે કીયા ઔર યેહ દોનોં નીશાનીયાં ઇમામતકી પાકે કાસેકી નીશાનીકા મુનતઝીર રહા; ફીર આકે જાઅફરસે પુછા યેહ લડકા કૌન થા ? ઉસને કહા મંએ વાકેફ નહીં ઔર આજકે સીવા કભી ન દેખા થા, ઉસ અરસેમેં કુમસે એક કાફેલા આયા ઔર જબ ઉ કો માઅલુમ હુવા કે ઇમામ હસન અસકરીને વફાત ફરમાઇ ઔર જાઅફર ઇમામ હુવા હુએ તો કાફેલેવાલે જાઅફરકે પાસ આકે કેહને લગે હમારે પાસ ખતુત વમાલ હુએ બતાઓકે ખતુત કીસકે હંએ ? ઔર માલ કીસ કદર હુએ ? જાઅફરને કહા કે ગએબકા ઇલમ સીવા ખુદાકે કીસીકો નહીં; ઉસ વકત એક ખાદીમ અંદરસે બાહર આયા, ઔર જનાબે સાહેબુલ અમ્રકી તરફસે અહલે કાફેલાકો કહા કે ફુલાન ફુલાન શખ્સોકે ખતુત હુએ ઔર તુમ્હારે પાસ કિસેમેં હઝાર અશરફીયાં હંએ કે ઉસમેં દસ અશરફીયાં મગશુશ હંએ, કાફેલેને ખતુત ઔર કિસા ખાદીમકે હવાલે કર દીયા. જબ મંએને યેહ તીસરી નીશાની ભી દેખી

* મોઅય્યન=તપાસ માટે રાખવા. * કાસા=કાથળી.

તબ હઝરતકી ઇમામતકા યકીન હો ગયા, ઔર જાઅફર તવ્વાબને અહલે કાફેલેકી હીકાયત મોતઅમીદ લઇનસે જાકર કહી ઉસ શકીને ખાદીમકો અપને મુકર્રર કીયા કે ઉસ સાહેબઝાદેકા હાલ દરયાફત કરે, ઉન સબને હરચંદ તમામ મકાનમેં તલાશ કીયા ઔર લોંડીયોંસે પુછા મગર કુછ પતા ન મીલા; મોઅમેનીન મકામે ગોર હુએ કે હઝરતસે મોઅતમીદ દુશમની ભી રખતા થા દુશમની કએસી કે પહલે આપકો બીલા જુરમ કએદ કીયા બાઅદ ઉસકે ઝહરસે શહીદ કીયા.

મગર જબ આપકે મરીઝ (બીમારી) હોનેકા હાલ સુનાતો અગરચે ઝાહીરદારીકી રાહસે થા મગર હકીમોંકો ઇલાજકે વાસતે ખુદ્દામ, ખીદમતકે વાસતે કાઝી વઓલમા નિગરાનીએ હાલકે લીએ મુકર્રર કીએ ઔર ખુદભી અયાદત ઔર હાલ પુરસીકો ગયા, લએકીન ન માઅલુમકે યઝીદ ઔર ઉસકે અહલે કારકો કએસી દુશમનીથી કે ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન કો તરૂં મુબતીલા દેખકે ઇલાજ વહાલ પુરસીકે બદલે કએદ કર લીયા કરબલાસે કુફે કુફેસે શામતક કભી પ્યાદાહપા કભી શુતરે બરહના પર બીઠાકે કશાં કશાં લેગએ. સામરેમેં હર ખુરદો કલાનને નોહા વશયવન કીયા બાઝાર બંદ કર દીયા. અહલેશામ બદ અનજામ કએસે સખત દીલવાલે થે રોનેકે બદલે સબ છોટે બડે અહલેબએતકી અસીરીકી ખુશીયાં કરતે થે એક દુસરેકો મુબારક દેતાથા અહલે બાઝારને દુકાનેં આરાસતા કીથી.

અબુ મખનફ કેહતા હુંએ જબ અહલે બએતે રસુલ મનઝીલે તકરીયતમે પોંહચે બાશંદે વહાંકે નીહાયત ખુશ હુએ ઔર હુકમ દીયા કે તમામ શહેરમેં આઇના બંદીહો ઔર સબ ઝનો મરદ ઝીનત કરેં ઔર ફરેરે અલમકે ખોલે જાએ.

ચુનાંચે તમામ શહેર આરાસતા વ મુઝય્યન હુવા ઔર બકમાલે ઝીનત વ સુરૂર વાસ્તે મુલાકાત ઉન અશકીયાકે બાહેર શહરકે નીકલે ઔર ઉસ લુટે હુએ કાફલેકો દેખકર કમાલ ખુશી હુવે.

રાવી કેહતા હુએ કરીબ ઉસકે નસરાનીકા એક દએરથા જબ કૌમે નસરાનીને ઇસ કદર ફરહત વસુરૂર ઉસ મજમએ કુફફારસે મુશાહેદા કીયા, નીહાયત મુતઅજજબ હુએ ઔર ઉનસે પુછા આજ ઇતની ખુશીકા કયા સબબ હએ! ઉસ ફિરકએ અશરારને જવાબ દીયા એક શખ્સને યઝીદપર ખુરૂજ કીયાથા હમ સબને ઉસકો મએ અકરબા વ અનસારકે કતલ કીયા, ઔરઉનકે અયાલે અતફાલકો કએદ કરકે શહરે શામમેં લેજાતે હુંએ, નસારાને પુછા નામ ઉસકા કયા થા? " કાલુ હુસએન ઇબને અલી "

ઉન મલઉનને કહા નામ ઇસકા હુસયન બીન અલીથા, ફીર ઉસને પુછા નામ ઉનકી માકા કયા થા? ઉન બેહયાઓંને કહા કે માં ઉનકી ફાતેમા

ઝહુરા દુખતરે રસુલ હુંએ, નસરાનીયોંને પુછા આયા વોહ હુસએનજો તુમ્હારે નબીકા નવાસા હુએ વોહથા ? ઉન કાફેરોંને કહા હાં વોહી હુસએન થા, યેહ સુનકર ઉન સબ નસરાનીયોંને હાત પર અપને હાત મારે ઔર કહા લાઅનતે ખુદા તુમ પર ઔર તુમ્હારે ફેઅલ પર કએસે મુસલમાનહો કે તુમને અપને નબીકે ફરઝંદકો કત્લ કીયા ઔર દુખતરાને રસુલેખુદાકો કએદ ઔર સરહાએ શોહદાકો મએ અહલે બએત બાઈ ઝીલ્લત વખારી લેકે ફીરતેહો ઔર ઉસ પર ફખ્ર વ મુબાહાત કરતેહો યેહ કેહકર વોહ સબ અપને દએરમેં ચલે ગએ ઔર દરવાઝા બંદ કર દીયા ઔર મઝલુમે કરબલાકી મુસીબતપર રોતે રહે.

ક્યું મોઅમેનીન નસારાતો હુસએને ગરીબકી મુસીબત વ મઝલુમી સુન કર રોવે, ઔર હમ ઉનકે શીઆહ વ અઝાદાર હોકે ક્યું ન રોએ ? આહ આહ રોઇએ ઔર પીટીએ ઉસ મઝલુમ બેકસો લાચારકી મુસીબત સુન કર, કે જીસકી લાશે પાશ પાશકો ચાલીસ રોઝ તક ગોરો કફન નસીબ ન હુવા, આહ કએસે ઝાલીમથે કે અપને કુશતહાએ નજીસો પલીદકો તો ગાડ કે ગએ ઔર જીસ નબીકા કલમા પડતેથે ઉસકે નવાસેકા સર કાટકે બદને અતહરકો કરબલાકી જલતી રેત પર રખ કર ચલે ગએ; કહાંથે જનાબે રસુલે ખુદા કે દેખતે અપને નવાસેકો અએસી હાલતમેં કે એક રોઝ વોહથા ઉસી હુસએનકો કાંધે પર ચડહાતેથે, ઔર એક વોહ રોઝ હુવા કે વોહી નવાસા ખાકપર પડાથા, ઔર કોઇ સાયા કરને વાલાકે લાશપર રોને વાલા ન થા.

હઝરાત આપ ખામોશ ન બએઠો ગીરયા વઝારીકા એક શોર કરો કે જનાબે મઅસુમા મઝલુમા ઉસી બેકસ હુસએનકી માં ઇસ મજલીસે માતમમેં અપને ફરઝંદે ગરીબ પર રોને વ આપકે સાથ શરીક હોનેકો તશરીફ લાઇ હોંગી; ઔર એક એક અઝાદારકા મુંહ દેખતી હોગી ઔર ફરમાતી હોગી કે કવન મેરે ગરીબ પર રોતા હુએ ઔર ઉસ બેકસકી મુસીબત પર આસું બહાતા હુએ.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૬ વીં.

ફ઼ઝાએલે જનાબે અમીર અ૦ વ શહાદત અલી અકબર અ૦ ઔર જંગ બાલાફ઼ૂક વ બકર, ઔર જનાબે ઝયનબ અ૦ કા નાઅશે અકબર પર આના.

"યા મઅશરલ મોઅમેનીન તુબા લેમ'ય્યસ્તમેઓ ફ઼ઝાએલ મન રહેદ હુર રબ્બુલ જલીલ, ફ઼િત્તવરાતે વલ ઇન્જીલ, વ બય્યન મનાકેબહુ ફ઼ી મોહ-કમાતિ ત્તનઝીલ, ઇરશાદલ લિલમુત્તકીન વ ઇરગામન લિલજાહેદીન;" અય ગુરોહે મોઅમેનીન ખુશાહાલ ઉસ શખસકે જો બગે.રો દિલ સુને ફ઼ઝાએલ ઉસ જનાબકે જીન્કી મદહકીહૈ પરવરદિગારે આલમને તવરેતો ઇન્જીલમેં ઔર બયાન ફ઼રમાએહેં મનાકીબ ઉન્કે આયાતે વાઝેહા કુરઆને મોબીનમેં, તા પર-હેઝગાર વ શીઆયાને અહલેબૈતે અતહાર હીદાયત પાએં, ઔર મુનકરીન વ મુઆનેદીને અમીરૂલ મોઅમેનીન સરનીંગું વ પશેમાનહેં "ફ઼કદ અજમઅલ મોફ઼સ્સેરીન મેનલ આમ્મતે વલ ખાસ્સતે કસ્સોઅલબીય્યો વલ માવરદિય્યે વર રાઝીય્યે વલનયશાપુરીય્યે વત્તુસિય્યે વત્તાબરિય્યે ફ઼ીતફ઼ાસીરેહિમ અલા અન્ન અમીરલ મોઅમેનીન કાન મોસલ્લેયન ફ઼બના હોવ કઝાલેક ઇઝ જા અલહુ સાએલુન ફ઼તસદ્દક બેખાતેમતિન" તમામ મુફ઼સ્સેરીને અહલે સુન્ની વશી-અહને મિસલ સોઅલબી ઔર માવરદી ઔર ફ઼ખરૂદ્દીને રાઝી ઔર નયશાપુરી ઔર તુસી ઔર તીબરીને અપની અપની તફ઼ાસીરમેં બિલ ઇત્તેફ઼ાક લીખા હે એક રોઝ જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન સય્યદુલ વસીય્યીન નમાઝમેં મશ ગુલથે કે એક સાએલને ઉન હઝરતસે સવાલ કીયા હઝરતને અપની અંગુશતરી કે કીમત ઉસ્કી બરાબર ખીરાજ મુલ્કે યમનકેથી હાલતે નમાઝમેં ઉસ સાએલકો અતા ફ઼રમાઇ. "ફ઼નઝલ જીબરઇલો બેહાઝેહિલ આયાતે મેનલ્લાહિલ જલીલ. ઇન્નમા વલીય્યો કોમુલ્લાહો વ રસુલહુ વલ્લઝીન આમનુ લ્લઝીન યોકીમુ નસ્સલાત વ યુઅતુન ઝ્ઝકાત વહુમ રાકેઉન" ઉસવકત જીબરઇલ બ હુકમે ખુદાવંદે જલીલ યેહ આયા લેકર નાઝીલ હુવે કે મઅને ઉસ્કે યેહ હે અય ગુરોહે મોઅમેનીન બતહકીક માલીક ઔર આકા તુમ્હારા કોઇ નહીં હે

મગર પરવરદગારે આલમ ઔર રસુલ ઉસ્કા ઔર વોહ લોગ કે જો ઇમાન બ ખુદા ઔર રસુલ લાએ હેં ઔર મશગુલ બ નમાઝ હું, ઔર રાહે ખુદામે હાલતે નમાઝમેં સાએલકો ઝકાત ઔર તસદ્દક દેતે હું શાઅર કહુતા હે.

લમેનહલ્લાહુ ઇમામુન કુરશીય્યુન અરબી*
તરયેબુલ મવલદે વન્તસ્લે અગર રૂલ લકબી*

જનાબે બારીને અપની રહમતે કામેલાસે હમ આસીયું કી હીદાયતકે વાસ્તે અયસા ઇમામ ભેજા કે જો હર એબો રીજઝસે પાક વ પાકીઝા હે,

ઉસ્કા મૌલદખાના કાઅબા હે ઔર હસ્બો નસબ ઔર લકબ ઉસ ઇમામે કુરશી અરબીકા મિસ્લ આફતાબકે દરખશાંન તાબાન હે શેઅર.

આમન્તાસો અલત્તવએ અખિલ કુરહે બેહી*
વહલઝી યુનકેરોહુ ફહોવ ગવિય્યુન વગબી*

લોગ ઉસ ઇમામે આલીમકામકે મરાતીબ વ એઅજાઝ દેખકર ઇમાન લાએ. ઔર દીને નબીકો ઝાતે પાકે હયદરે કર્રાર સાહેબે ઝુલફુકારસે રૌનક હુઇ પસ જો શખ્સ ફઝાએલ વ ઇમામતકા ઉસ આલી જનાબકે સુનકર હુવા વોહ ગુમરાહ વનારી હુવા. શેઅર.

રૂદ્દતિશ શમ્સો લહુ સુમ્મહનત ઇન એફેકીન*
વલ ઇન સય્યરહા શકેદતન લમ તગબી*

સુબ્હાનલ્લાહ કયા મરાતીબ વમદારીજ જનાબે અમીર અ૦ પેશે ખુદા વંદે કદીર હેં કે એક રોઝ વાસ્તે નમાઝે અસર ઉસ જનાબકી આફતાબને રજઅતકી અપને મકામપર બ ખાતીર વ બહુકમ ઉસી આલી જનાબકે, ઔર અગર હઝરત ઇઝને ગુરૂબ ન દેતે તો તા કયામત ઉસી મકામપર આફતાબ ઠેહેરતા કયા ખુબ શાઅર કહુતા હે.

આહો ખુરશીદ તા શાહેદે અદલ આમદાબંદ*
રજઅતશ બહરે અલી, શક શુદનશ બહરે નબ*

જબ કૌમે સાલેહ પયગમબરને નાકેકો ઉસ જનાબ કે પયકીયા તો વોહ કૌમ નફરીનસે જનાબે સાલેહકી અઝાબે ખુદાવંદે કહહારમેં મુબતેલા હુઇ ઔર હલાક હુવે. ઔર બાવજુદેકે જનાબે અમીર અ૦ કે પારહાએ જીગરકો મલઉનોંને ઝબ્હ કીયા મગર ઉસ આલી જનાબને બજુઝ સબરો શુકરકે ઉસ કૌમ પર ન રીન તક નફરમાઇ, કયા કયા મુસીબત અંબીયાએ માસલફને ઉઠાઇ લયકીન ઉનકે મસાએબ, મુકાબીલમેં મસાઅબે ફરઝંદાને જનાબે ફાતેમા ઝહુરાકે બેહકીકત હેં; કાસ પયગમ્બર ઔર વસીએ પયગમ્બરકા મિસ્લ જનાબેઇમામે હુસેન અ૦ કે સારા ભરા ઘર એક રોઝમેં તબાહ વ બરબાદ હુવા, ઔર કાસ પયગમ્બરકે જવાંન ફરઝંદને સીનેપર બરછી ખાઇ, હઝરાત યેહ જીગર જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ હી કાથા કે અપના જવાન બેટે હમ શીકલે નબીકો ઉમ્મત પર ફીદા કીયા ઔર અપની આંખોં કે સામને ખાકો ખુનમેં તડપતે દેખા.

ચુંનાંચે સાહેબે અસરારૂશ શહાદત લીખતેહેં જબ જન બે અલીઅકબર આઝીમે મયદાને જહાદ હુવે તો ઇમામે હુસયન અ૦ ને અપને દસ્તે મુબારકસે જીસ્મે નાઝનો અલી અકબર અ૦ પર સીલાહેજંગ આરાસ્તા કીયે ઔર ઘોડેપર સવાર કીયા ઔર હાથોંકો જાનીબે આસમાન બલંદ કરકે દરગાહે ઇલાહીમેં અર્ઝકી "અલ્લાહુમ્મશ હદ અલા હાઓલાઇલ કવ્મે ફઇન્નહુમ કતલુ અસહાબી વ અવલાદી વકદ બરઝા અલયહિમ ગોલામો અશ્બહુન્નાસે ખલકન વ ખોલોકન વ મનકેતન બે રસુલેક" અયે પરવરદીગારે આલમ તુજહે ગવાહ કરતાહું કે ઇસ કોમે સીતમ શઆરને મેરે સબ એઅવાનો અનસાર વ અકરબા વ મદદગાર નાહક કત્લ કીએ ઔર અબ મેરા વોહ નુરે નઝર પારએ જીગર મરને જાતાહે જો તેરે નબીસે સુરત વસીરત વગુફતાર વ રફતારમેં મુશાબાહે, "અલ્લાહુમ્મ ઇન્ના કુન્ના એઝશ તકના એલાનબીય્યેક ફનઝરના એલા વજહેહી," બારે ઇલાહા જબ મેં તેરે નબીકી ઝીયારતકા મુશ્તાક હોતાથા સુરતે અલીઅકબરકો દેખ લેતાથા; ગરઝ ઉસ શાહઝાદેને ઉકાબકી બાગ ઉઠાલી ઔર લાખોં આદમીયોંકે મુકાબીલ હોકર યેહ અશઆર પઢહે.

અના અલિય્યો લાઅકુલો ફિઝઅન*
અત્તબેઓ જદ્દેયિલ મુસ્તફલ્લ મોહઝબા*
બઝરેબાકુમ બિસ્સયફે ઝરબન મોઅજઅન*
ઝરબ ગોલામિન લાયોરીદુલ હરબી*

અએ અહલે કુફા વશામ આગાહહો મેરે નામો નસબસે મેં હું અલી અકબર અ૦ પોતા જનાબે હયદરે સફદરકા વલ્લાહ હમ રાહે હકપર હેં ઔર હમ પયરવહેં અપને જદ્દે બુઝુર્ગવાર જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કે, ઔર હમસે કોઇ અઝીઝો કરીબતર સય્યદુલ બશરસે નહીં, ઔર તુમ ઇસ જમીઅતે કસીર પર મગરૂર ન હોના, ઔર મુજહે અપને ઝઅમેં બાતીલમેં કમસીન જાન કર હકીર ન સમજના કે અભી હાલ મેરા જુરાઅત વશુજાઅતકા તુમ પર ખુલ જાએગા, ઇસ હાલતમેં ભી વોહ તલવારે મારૂંગા કે તા કયામત યેહ જંગ યાદ રહેગા.

રાવી કહેતાહે બઅદ ઇસ રજઝખ્વાની કે હરચંદ અલીઅકબર બઆવાઝે બુલંદ હલ મિન મોબારેઝીન ફરમાયા કીયે, લયકીન ખોફસે ઉસ શેરે દીલેરકે કીસીકો જુરઅત સામને આનેકી ન હુઇ, જબ ઉમરસાઅદને દેખા કોઇ લઇન ઇસ જવાનકા સામના નહીં કરતા ઉસવકત તારૂકબિન કસીરકો તલબ કીયા ઔર કહા તુ બડહા પહેલવાન નામીહે, જલ્દ જાકર ઇસ જવાનકા કામ તમામ કર, યેહ સુનતેહી વોહ મગરૂર સામને અલીઅકબર અ૦કે આકર પુકારા મુજહે રહમ આતાહય કે તુજહસા નવજવાન બાવજુદ ઇસ રોબનાઇકે મેરી તલવારસે અપને ખુનમેં નહાય, મુનાસીબહે કે મુજહસે મુકાબાલ નહો, શાહઝાદેને મુસકરાકે ફરમાયા ઝબાન બંધકર અભી હક વ બાતીલકા ફર્ક મઅલુમ હોજાતાહે મુજહે રહમ આતાહે કે યેહ તનો તોશ તેરા મેરી તલવાર સાએકા કીરદારસે

ખાકે સીયહ હોકર કબરે જહન્નમમેં પહોંચે, ઐાર વહાંભી શોઅલાહાએ આતી
શસે જલાકરે, યેહ તકરીર ઉસ શાહઝાદેકી સુનકર વોહ મલઉન મારે સીયહ
કા તરહ પેચો તાબ ખાકે ચ હતાથા તલવાર મ્યાનસે લે, કે અલી અકબર અ૦
ને મોહલત નદી બઢહકર સુબુક દસ્તીસે એક અયસા વાર કીયા કે વોહ મલ-
ઉન દો ટુકડે હોકર ફીન્નાર હુવા; યેહ દેખકર તારૂકકે ભાઇ ઐાર બેટેકી આં-
ખોંમેં ખુન ઉતર આયા બારી બારી મયદાનમેં આએ, નુરે દીદએ હુસયન અ૦
ને ઉન દોનોકોભી એક આનમેં તારીકસે મુલહક કીયા, મનકુલહૈ જબ શહીદે
પયગમબર જનાબે અલીઅકબર અ૦ મયદાંને ગીરોદારમેં મસરૂફે કારઝાર થે ઉસ
વકત ઉમ્મેલયલા માદરે અલીઅકબર અ૦ બરાબર રૂએ જનાબે સયયદુશશોહદા
અ૦ પર નાગાહ કરતીથી ઇસ ખીયાલસે કે અગર મેરા નુરેનઝર ઝફરયાબ
હોગા તો ખુદ બખુદ આસારે સોરૂર વ બશાશત ચહરએ હઝરતસે ઝાહેર હોંગે,
ઐાર અગર ખુદાન ખ્વાસ્તા લડાઈ બીગડ જાએગી તો હરચંદ હઝરત સાબીર
હૈં મગર બાપહીકા દિલહૈ આપહી હુઝને મલાલ રૂખે અકદસસે નમુદારહોગા.
ચુંકે ઉનતીનોં પહેલવાનોંકે વાસીલ બજહન્નમ હોનેકે બઅદ બકર બીન
ગાનમ જનાબે અલીઅકબર અ૦ કે મુકાબીલ હુવા ઇસ વજહસેકે વોહ શકી
નીહાયત કવી હયકલ કાર આઝમુદાહ ઐાર તમામસે આસુદા થા ઐાર
યેહ શાહઝાદહ કલીલ ઉમર તીન દીનસે બેઆબો તઆમ ગુરીસ્ના વ તશના
કામ થા, યકબયક રંગ ચેહરએ ઇમામે હુસયન અ૦ કા મોતગય્યર હો ગયા,
ઉમ્મેલયલા બે ઇખ્તીયાર હોકર પુછને લગી યા હઝરત આપકી સુરત કયું મોત-
ગય્યર હો ગઇ ? મેરે ફરઝંદ અલીઅકબરકી તો ખબરહૈ ? ચુંકે ઇમામે હુસયન
અ૦ જાનતેથે કે અલીઅકબર અ૦ ઇસ લડાઇકે બઅદ બતકરીબ નેઝએ સીતમ
ખાકર શહીદ હોંગે ઐાર ઉમ્મે લયલાકાતો અભીસે યે હાલે ઝાર ઐાર યે
ઇઝતેરાર હય કયું કર અપને બેટેકા મરના દેખ સકેગી, આપને ચાહાકે ઉનકો
દરે ખેમેસે કીસીતરહ અલાહેદહ કરદેં, જવાબમેં ઇરશાદ ફરમાયા અલીઅકબર
અભી ઝીંન્દા વ સલામતહય મગર બકરબીન ગાનમ કે પહેલવાને નામીહય
લડને આયાહય મુજહકો ઇસ્સે ખોફ આતાહય અબ ઉમ્મે લયલા અપને ફર-
ઝંદકી નુસરતકે લીએ દોઆ કરે "રૂદ્દી કદ સમેઅતો મિન જદી રસુલિલ્લાહે
સ૦ ઇન્ન દોઆઅલ મુસ્તજાબો ફી હકકે વલદેહા" બહુરૂસ્તી કે સુનાહય મૈંને
અપને જદ્દે બુઝુર્ગવાર જનાબે રસુલે મુખ્તારસે કે દોઆ માંકી ફરઝંદ કે હકમેં
મુસ્તજાબ હોતી હય, ઉમ્મેલયલાને પરેશાન હોકર અપને બાલ ખોલ દીએ
ઐાર હાથોંકો જાનીબે આસમાન બુલંદ કીયે ઐાર ખુદાસે નુસરતે ફરઝંદકે
લીએ દોઆકી; રાવી કહતા હય કે બકર ઐાર અલી અકબર અ૦મે તા દેર
જંગ હોતી રહી નાગાહ ઝીરહ બકરકી ઝેરે બગલસે શીકસ્તા હોગઇ જનાબે
અલી અકબર અ૦ને ચાલાકીસે એક હાથ તલવારકા બગલકી તરફ ઉસકે
અયસા લગાયા કે વોહ નાબકાર દો ટુકડે હોકર ઝમીનપર ગીરા, ઉસ મલઉનકે

કત્લ હોતેહી ચારોં તરફસે કુફફાર ઉસ શાહઝાદે પર ટુટ પડે, વોહ જનાબ મિસ્લ શેરકે જયસે કલ્લએ ગોસફંદમેં જાતા હય ફોજકે દલમે ધુસ ઔર એક આનમેં કુશ્તોંકે પુશ્તે લગા દીએ દામને સહરા ખુંનસે રંગીન કરદીયા, સર કટ કટકર કદમોંપે ગીરે, સાબીત કદમોં કે પાઊં ઉઠ ગએ, રીવાયતમેં હય કે ચંદ હુમલોમેં આપને એક હઝાર પાંચસો સવાર ઔર અંસ્સી પ્યાદોંકો દોઝખમેં પહોંચાયા, જબ હયબતે ઝર્બસે ઉસ શેરે જરરારકે તમામ લશકરે રૂબાહુને શાહેફરાર ઇખતીયારકી, ઔર સબ સામનેસે ભાગ ગએ, ઉસવકત ખીદમતે બા બરકતમેં અપને પદરે બુઝુર્ગવારકે હાઝીર હુવે, ઔર અરઝકી અય બાબા અગર મુમકીન હોતો થોડા પાની પીલવાદયે કે શીદ્દતે તશનગીસે જીગર મેરા કબાબ હોગયા હય.

ઇમામે હુસયન અ૦ને ચશ્મે પુરઆબ હોકર ફરમાયા અય ફરઝંદ થોડા ઔર સબ્ર કર કરીબ હય કે તું મુલાકાત કરેગા અપને જદ્દે બુઝુર્ગવાર જનાબે રસુલે મુખ્તારસે ઔર વોહ જનાબ તુજહે વોહ પાની પીલાયંગે કે જીસકે બઅદ ફીર પ્યાસા ન હોગા, યેહ સુનકર જનાબે અલી અકબર અ૦ ફીર જહાદકો રવાના હુવે, ઔર મિસ્લે શેર ઉન મલાઇનપર હુમલા કીયા ઔર પાનસો સવારકો વાસીલે જહન્નમ કીયા, કઝાએકાર મરરહ બીન મુનકીઝ બીન નોઅમાન અબ્દી મલઉનોંને સરે અનવર અલી અકબર અ૦ પર તલવાર મારી ઔર ચારોં તરફસે મલાઇનને તલવારોંસે ઉસ શાહઝાદેકો ઝખ્મી કીયા, નીઢાલ હોકર બાહેં ઘોડેકી ગરદનમેં ડાલદી ઔર વોહ ઘોડા લશકરે કુફફાકી તરફ લે ભાગા ઝાલેમોંને મોહલત પાકર જીસ્મકો ઉસ શાહઝાદેકે તેગ વતીરસે ટુકડે ટુકડે કીયા જબ ઘોડેને દેખાકે ચારોં તરફસે અશકીયા હમારે સવારકો નેઝા વ ખંજર મારતે હૈં નાચાર ઉસ્ને સહમગાકા રૂખ કીયા, ઔર એક મકામે મહફુઝપર હઝરતકો પહોંચાયા, વોહ શાહઝાદાહ ગશ ખાકર પુશ્તે ઝીંનસે ઝમીનપર ગીરપડા ઔર આવાઝદી 'યા અબતાહો અદરીકની" અય બાબા અલી અકબરને જાન આપ પર ફીદાકી, જબ ઇમામ હુસયન અ૦ને આવાઝ અપને ફરઝંદકી સુની મુઝતરબાના ઉસ તરફ ઘોડા દોડાયા ઔર ચારોં તરફ નીગાહકી લયકીન કહીં અપને ફરઝંદકા નીશાન ન પાયા, મુઝતરબ હોકર બાર બાર પુકારતેથે "યાઅલીયો યાઅલીયો અયન અન્ત" અય પારએ જીગર અય અલી અકબર તુ કીસ તરફ હૈં.

રાવી કહેતા હય સાથહી આવાઝ અપને પદરે બુઝુર્ગવારકી જન બે અલી અકબર અ૦ભી આવાઝ દેતેથે યા અબતાહો અદરીકની ઔર જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ આવાઝકી તરફ ઘોડા ઉઠાતેથે, જબ અપને ફરઝંદકો ન પાતેથે ફીર ફરયાદ યા અલીયો યા અલીયો અયન અન્તકી બુલંદ ફરમાતેથે, રીવાયતમેં હૈ કે ચંદ મરતબા હઝરતને ઇસતરહ ઘોડા હર તરફ દોડાયા, કે હઝરત

ખુદા કીસી બાપકો જવાન બેટેકા ગમ ન દીખાએ, તુમ્હારે આકાકા નઝરોંમેં
શહાદતે અલી અકબરસે ઝમાના તારીકતાર હોગયાથા ઔર બશારતમેં હઝરે·
તકી ફર્ક આગયાથા, ઇસ્તરહ મુઝતરબાના અપને ફરઝંદકો ઢુંઢતે ફીરતેથે.

અલગરઝ જબ ઝુલજનાહને યેહ હાલ અપને આકાકા દેખા એક જાની·
બકો લેચલા, અસનાએ રાહમેં હઝરતને મુલાહેઝા ફરમાયા ઉકાબ અલીઅકબર
અટકા ખડા હય, જબ વોહ જનાબ કરીબ પહોંચે વોહ ઘોડા રોતા સરસે
ઈશારા કરતા આગે ચલા, ઔર પીછે ઉસ્કી હઝરત ચલે, પસ એક મકામપર
ખડા હોગયા, હઝરતને દેખા અલી અકબર ઝમીનપર પડે હુંય દેખતેહી ઘોડેસે
અપને તંઈ ઝીનપર ગીરા દીયા ઔર દિલ થામકર સીરહાને અપને ફરઝંદકી
બયઠ ગએ, ઔર પેશાની અલી અકબર અ૦સે ખુંન પોંછતેથે ઔર રોરોકર
ફરમાતેથે અય ફરઝંદ ખાક હય દુન્યા ઔર ઝીંદગાનીયે દુન્યાપર કે તુ નૌ
જવાન સામને આંખોંકે કત્લ હોજાએ ઔર યેહ પદર ઝઇફ ઝીંદા રહે. ઉસવકત
ગશસે અલી અકબરને આંખે ખોલદી ઔર હઝરતકે જમાલ મુબારકપર નઝર
કરકે મુતબસ્સમ હુએ ઔર અર્ઝકી અએ પદરે આલી મીકદાર બ તહકીકકે
હમારે જદ્દે બુઝુર્ગવાર જનાબે રસુલેખુદા સ૦ને મુઝકો અયસે કાસએ આબે
સર્દ વ શીરીંનસે સયરાબ કીયા હય કે ફિર મૈં કભી પ્યાસા ન હોઉંગા,
ઔર આપકો ઇરશાદ ફરમાતે હૈં અય હુસૈન જલ્દ આઓ, નના તુમ્હારા
મુશ્તાક હય ઔર દેરસે જામે આબે કૌસર તુમ્હારે વાસ્તે લીએ મૌજુદ હુંય,
યેહ ફરમાકર અલી અકબર રાહીયે જન્નત હોગએ, ઉસવકત ઇમામે હુસયન
અ૦ બેતાબ હોકર ઝાર ઝાર રોને લગે ઔર અપને ફરઝંદકે સરકો અપની
ગોદમેં લેકર ફરમાયા અએ ફરઝંદ તુમને તો રંજે દુન્યાસે રાહત પાઇ, અફસોસ
અપને પદરે બેકસકો તનહા નરગએ અઅદામેં છોડ ગએ.

રાવી કહતા હય દેખા મૈંને એક બીબીકો કે ચેહરા ઉસ ખાતુનકા માનીંદ
ખુરશીદકે દરખશાનથા ખયમએ હુસયનસે સરો પા બરહના નીકલકર કત્લગાહકી
જાનીબ દોડીં ફરયાદ વાવૈલા વઆસબુરાકી આવાઝ બુલંદ કરતીથીં ઔર
ફરમાતીથીં હાય અય પ્યારે મેરે હાય અએ મેવએ દીલ મેરે હાય અએ નુરે
ચશ્મ મેરે તુઝકો ઝાલેમોંને શહીદ કીયા, પસ વોહ બીબી રોતી હુઇ આઇ
ઔર નઅશે અલી અકબરપર ગીર પડી, જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ ઉસ
મઅસુમહકો સમઝાકર ખયમેમેં લેગએ, રાવી કહતા હય મૈંને પુછા યે ખાતુને
મોઅઝ્ઝમા કૌન હય? લોગોંને કહા યેહ જનાબે ઝયનબ બીન્તે અમીરૂલ
મોઅમેનીન હુંય.

શેખ મુફીદ અ૦ લીખતે હુંય જબ જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ રોતે
હુએ ખયમેમેં તશરીફ લાએ સકીનાને ગભરાકર પુછા અએ પદરે બુઝુર્ગવાર
આપ રોતે કયુ હુંય? મેરે ભાઇ અલીઅકબર કહાં હુંય? આપને ફરમાયા

અએ બેટી અલી અકબરકો કાફીરોને શહીદ કીયા, સકીનાને હાથ ભાઇ કહકર એક ચીંખ મારીં ઔર ખયમેસે નીકલકર અલી અકબર અ૦કી તરફ દોડીં, ઇમામે હુસયન અ૦ને દોડકર સકીનાકો થામ લીયા, ઔર ખયમેમેં લાકર ફરમાયા અએ બેટી સબ્ર કર, સાહેબ ઝાદીને કહા અએ બાબા કયુંકર સબ્ર કરેં વોહ બહન જીસકા જવાન ભાઇ કત્લ કીયા જાય! ઔર કયુંકર સબ્ર કરે વોહ બેટી જો અપને બાપકો ઇસ હાલતે બેકસીસે રોતા દેખે!! પસ બયાને સકીનાસે ખયમએ અહલેહરમમેં કોહરામે અઝીમ બરપા હુવા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૭ વીં.

ઈમામે હસન અ૦ કે ફઝાએલ, ઔર મોઅજીઝે, ઔર શામીકે સાથ મેહરબાની કરના! ઔર આપકી શહાદતકા બયાન.

બરઆઅીન આઝેબસે મનકુલ હૈ દેખા મંયને કે જનાબે રીસાલત મઆબ સ૦ ઇમામે હસન અ૦ કો શાનએ અકદસપર લીએ મુંહ પર મુંહ રખેથે ઔર ફરમાતેથે જો શખ્સ મુજહે દોસ્ત રખે ચાહીયે કે વોહ હસનકો દોસ્ત રખે. મનાકીબ ઇબ્ને શહેરે આશુબમેં ઇબ્ને અબ્બાસસે રીવાયત હૈ કે મૈં એક દીન ફરઝંદે રસુલ જનાબે ઇમામે હસન અ૦ કી ખીદમતમેં હાઝીરથા નાગાહ દેખા મંયને કે એક પીરઝન આઇ ઔર રોરો કર અરઝ કરને લગી અય મસીહાએ આલમ મંયને તમામ ઉમ્ર આપકે આબાએ તાહરીન ઔર અજદાદે મઅસુમીનકી મોહબ્બતમેં બસરકી ઔર અપની જવાની આપકી દોસ્તી ઔર વીલામેં સરફકી, અબ મુજપર એક અયસી મુસીબત પડી હય કે બજુઝ હઝરતકી તવજ્જોહ ઔર ઇનાયતકે જીસકા કોઇ ઇલાજ ચારા નહીં, હઝરતને ફરમાયા વોહ મુસીબત કયા હય? ઉસને અરઝકી મેરી તમામ ઉમ્રકી પુંજી એક ફરઝંદ જવાનથા આજ બારા દીન ગુઝરે કે ઉસને દુન્યાસે રહલતકી, ઔર અબ કોઇ દુસરા આસરા સીવા ઉસકે બાકી ન રહા, ઝીંદગી બગૈર ઉસકે મુજહપર હરામ હય, ચાહતી હું હઝરત દોઆ ફરમાએં કે હકતઆલા મુજહકો ઉસસે કીસીતરહ મીલાદે, યા મેરા રીશતએ હયાત કતઅ કરે કે મંય ઝેરે

ખાક ઉસ રાહતે જાંનસે જાક મુલાહીકહુ. યા આપકા મસાહીદમીસે ઉસ પારએ જીગરકો ઝીંદગી અતા ફરમાએ કે મુજહસે આકર બોલે, હઝરતને જો યે કલક વઇઝતેરાબ ઉસ મોઅમેનાકા દેખા ફરમાયા ઈનશાઅલ્લાહ તેરા ફરઝંદ તુજહસે આકર મીલતા હે, યે કહકર ઉસ પીરેઝનકે સાથ કબ્રપર તશરીફ લાએ ઔર દો રકઅત નમાઝ પડહકે દોઆ કી, ઔર સરે કબ્ર ઉસ જવાનકે આકે કુછ ઐસી બાતેં કહીં કે સમજમેં કીસીકે ન આઇ, ઔર પાયે મુબારકસે ઠોકર લગ ગઈ કે વોહ કબ્ર શીગાફતા હુઈ ઔર વોહ જવાન કફન પહને બાહેર નીકલ આયા; ઔર કદમે મુબારકપર ગીરકે અર્ઝ કરને લગા અસ્સલામો અલય૦ યા હુજ્જતુલ્લાહ, ઔર અબ બોલા ઇસ વકત હાતીફે ગેબને આવાઝદી કે ઇસ જવાનકી રૂહકો કાલબમેં ઇસકે દાખીલ કરો કે ઇમામે અસ્ર હસને મુજતબા અ૦ ઇસકો મુજહસે ઝીંદા તલબ કરતા હેં ઔર કબ્રપર ઇસ જવાનકે ખુદ ખડે હેં.

ઔર મશારીકાતુલ અનવારમેં મનકુલ હે કે એક દીન ફરઝંદે રસુલે ખુદા સ૦ જનાબે ઇમામે હસને મુજતબા અ૦ મદીનએ મુનવ્વરામેં કીસી બાઝારસે તશરીફ લાએ જાતેથે નાગાહ તાઝીયાના મુબારક ઉસ જનાબકા ઝમીન પર ગીરપડા, ઉસ મકામ પર એક લકવેકી બીમારી વાલા શખસ જીસકે હાથ ઔર પાઉં શલથે મૌજુદથા ઉસને અપને દીલમેં યે ખીયાલ કીયા, કાશ મેરે દસ્તો પા સહી વસાલીમ હોતે કે મેં તાઝીયાના ફરઝંદે રસુલે ખુદા સ૦ કો ઉઠાકર દસ્તે મુબારકમેં દેતા ઔર આદાબે ખીદમત ગુઝારી બજાલાતા જુંહી યેહઅમ્ર ઉસે જવાનકે દીલમે ગુઝરા ઇમામને બઇલ્મે ઇમામત દરીયાફત કીયા ઔર ઉસ શખ્સકી તરફ મોતવજ્જેહ હોકર બતબસ્સુમ ફરમાયા ઔર ઇરશાદ કીયા તાઝીયાના ઉઠાદે, ફવરન ઉસ જવાને મફલુઝને અપનેમેં બિલકુલ આસારે સેહત પાએ ઔર દેખાકે સબ બીમારીયાં દફઅ હોગઇ હેં ઉસીવકત ઉઠ ખડા હુવા ઔર દોડકર તાઝયાના ઉઠાયા ઔર ખીદમતે બાસઆદતે ઇમામ અ૦મેં લેકર હાઝીર હુવા, રાવી કહતા હે જબતક વોહ જવાન ઝીંદા રહા કીસી મરઝઔર બીમારીમેં સિવાય મરઝુલ મૌત કે મુબતેલા ન હુવા.

હીલ્મ વતહમ્મુલે ઇમામે હસન અ૦ મેં મનકુલ હે કે એક રોઝ હઝરત સવાર તશરીફ લીએ જાતેથે નાગાહ એક શામીને હઝરતકો દેખા ઔર કલેમાતે સખ્ત ઔર દુરૂશ્ત કહને શુરૂઅ કીએ ઔર આપને જવાબમેં કુછ ન ફરમાયા, જબ વોહ શખ્સ ચુપ હુવા હઝરતને બઅદ સલામકે ઇરશાદ ફરમાયા અએ શખ્સ મઅલુમ હોતા હે કે તુ મરદે મુસાફીર હે શાયદ તુજહે શક હુવા કે તુને મુજહે ઇસ તરહ કહા, પસ અગર તુ મુજહસે કીસી ચીઝકા તાલીબ હે તો મેં તુજહે દું, ઔર અગર તુ તાલીબે હીદાયત હે તો મેં તુજહે હીદાયત કરૂં, ઔર અગર તુ ભુકા હેતો સયર કરૂં, ઔર અગર તુજકો હાજતે લીબાસ

હે તો લીબાસહું, ઔર અગર ફકીર હું તો કહું ઇલ્લાહીકે હુમ માલ ઔર જાહ હશમત ઔર સાહેબે માલહેં, જબ ઉસ શામીને યેહ અખલાક ઉન હઝરતસે મુશાહેદા કીએ રોને લગા ઔર કહા મૈં ગવાહી દેતાહું ઇસ્કી કે આપ ખુદાકી જાનીબસે ઝમીનપર હુજ્જતુલ્લાહ હૈ ઔર ખુદાહી ઉસ જગહકો ખુબ જાનતા હે જીસ જગેહ અપની રીસાલત કરાર દેતા હૈ; ઔર અબ ફરઝંદે રસુલ કબ્લ ઇસ્કે મૈં આપકો ઔર આપકે પદરે બુઝુર્ગવારકો નીહાયત દુશ્મન રખતાથા ઔર અબ આપસે ઝીયાદા કોઇ મુજહે દોસ્ત તર નહીં, બઅદ ઇસ્કે વોહ શામી હાઝીર ખીદમતે બા સઆદત હુવા, ઔર હઝરતકા મહેમાન રહા યહાંતકકે બા એઅતેકાદે નેક દુન્યાસે રેહલત કરગયા.

અફસોસ હજાર અફસોસકે અયસે ઇમામ મોઅજીઝનુમા વ સાહેબે અખલાકકે સાથ મઆવીયહને કયા કયા સુલુક કીયે ઔર હમેશા દરપએ હલાકત રહા યહાંતકકે અસમા બલકેનાકો કે એક હરમસે હઝરતકેથી ફરેબ દેકે ચંદ મરતબા ઉસ જનાબકો ઝહર દીલવાયા મગર ઉસ મઝ્લુમે મસમુમને બ સબબ ઇસે તુરબત જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કે શિફા પાઇ, તાઆંકે બઅદ ચંદી બનઝરે તબ્દીલે આબોહવા અપને ચંદ ખવાસે ખાસકે હઝરત તરફે મુસલકે તશરીફ લેગએ, રાવી કહેતા હૈ કે શામમે એક અંધા દુશ્મને ખાનદાને રસુલે ખુદા સ૦ રહતાથા ઉસે જબ મઅલુમ હુવા કે ઇનદીનોં જનાબે ઇમામે હસન અ૦ મુસલમેં હૈં વોહ બાતીનકા અંધા બકરદે હલાકત જનાબે ઇમામે હસન અ૦ મુસલમેં આયા ઔર આપસે બયઅત કરકે કમાલે સોહબત બડહાઇ, હસબુલ ઇત્તેફાક એક રોઝ આપ મસજીદસે બઅદે નમાઝ બાહેર તશરીફ લાએ ઔર એક દુકાનપર એક જવાનકે પાસ દાહના બાએં પાંઊંપે રખકે બૈઠે કુછ હદીસ બયાન ફરમા રહેથે, નાગાહ વોહ નાબીના દરે મસજીદસે નીકલકે કરીબ જનાબે ઈમામે હસન અ૦કે આયા ઔર અસા ટેકકે ખડા હુવા કઝારા નોકે અસાસે જોદરે અલુદા લોહેકી અની પુશત પાએ ઇમામે હસને મુજતબા અ૦ પર દબાયા બાવુજુદ તેઝ હોનેકે ઉસ ઝોરે બાતીનને બ કુવ્વત તમામ ઉસ અસાપર ઝોર દીયા હત્તાકે નોક અસા હઝરતકે તલવેસે પાર હોગઇ, જનાબે ઇમામે હસન અ૦ એક આહ ખેંચકર બેહોશ હોગએ ઔર પાએ અકદસસે હઝરતકે ખુન જારી હુવા, ઔર વરમ આગયા, યેહ દેખકર શીઆંને ઉસ અંધે દુશ્મને ખુદાકો ગીરફતાર કીયા, જબ હઝરતકો હોશ આયા ઇરશાદ ફરમાયા યેહ અંધા ઝાહેર વ બાતીનકા કોર હૈ ઇસે છોડદો કે રોઝે કયામત યેહ કાતેલાને આલે રસુલ સ૦ મેં મશહુર હોગા, હસબુલ ઇરશાદ હઝરતકે શીઆંને ઉસે છોડ દીયા, મગર દરદે ઝખ્મને વોહ શીદ્દતકી કે આપ બેકરાર હોકર અકસર યેહ ઇરશાદ ફરમાતેથે આહ આહ મૈંને ચાહાથાકે ચંદે બલા ઔર મેહનત ઔર મકરેઅહલે અદાવતસે મહફુઝ રહું મગર જહાં

જાતાહું બલા દામનગીર હે; અલકીસ્સા જબ જરાહકો બુલાકર ઝખ્મ દીખલાયા ઉસ્ને દેખકર એક આહકી ઔર કહા ઇસ આહનકો ઝહરમે બુજા કર ઉસ ઝાલીમને અમદન યેહ ઝખ્મ લગાયા હે, શીઆંને જબ યેહ સુના બોલે નાહક ઉસ રૂસીયાહકો છોડદીયા આપને ઇરશાદ ફરમાયા ગમ નખાઓ અન કરીબ વોહ અપને કીરદારે બદકી સઝાકો પહોંચેગા ચુનાંચે મનકુલહે કે બઅદ ચંદ રોઝકે જબ જનાબે અબ્બાસ બીરાદરે હક શનાસ આપકે મુસલ્લેમેં દાખીલ હુવે દેખાકે વોહ શકી વોહી અસા લીએ દરે શહરસે બાહેર હુવા ચાહતા હે, આપને બડકર ઉસ અસાકો છીનકે ઉસ્કે સરપર એસા લગાયા કે સર ઉસ નાપાકકા શીગાફતા હોગયા ઔર ગુલામોંસે ઇરશાદ ફરમાયા સર ઇસ નાબકારકા કલમ કર ડાલો, અલગરઝ જબ વહાંકે શીઆંને સુનાકે વોહ વાસીલે જહન્નમ હુવા તો ઉસ્કી લાશ નજીસકો જલા દીયા, ગરઝકે ઉસ જરરાહને એસા ઇલાજ કીયા કે આપકી રગોંસે ઝહર ખીંચ ગયા ઔર બહોત જલ્દ શિફા પઇ, બઅદ ઇસકે હઝરત વહાંસેભી મોઆવેદત ફરમાકે મદીનએ મુનવ્વર તશરીફ લાએ, મગર અસમા મલઉનાકે ઘરમેં ન રહે, જબ મરવાન બે ઇમાનને સુનાકે જનાબે ઇમામે હસન અ૦ ફીર તશરીફ લાએ હેં તો વોહી ઝહેર જો રૂમસે મોઆવીયાહને તલબ કરકે ઉસ્કે પાસ ભેજાથા વોહ ઔર મોતીકા એક હાર અસમાકો દીયા ઔર કહેલવાકે વ'સાલે યઝીદે પલીદ આહેર કીયા.

અલગરઝ જબ શબે બીસ્તો હફતુમ સફરે સાલ પચાસ હીજરી શબે જુમઆ આઇ તો અસમા મલઉના અએ ઉસ ઝેહરકે બકસ્દે હલાકત ઉસ જનાબકે દાખીલ ખાનએ અહલેબૈતે રીસાલત હુઇ, દેખા તમામ તાહેરીન દાહને બાંએ આરામ ફરમાતે હેં, ઔર કનીઝેં પાસ્બાન ફરશ સા રહી હેં, ઔર એક કુઝએ આબ સર બ મોહર રખા હે, યે મોકા ઔર મહલ પાકે ઉસ મલઉનાને થોડા ઝહેર ઉસ કુઝે કે મુંહપર રખકર છાન દીયા, ઔર અપને ઘર ફીર ગઇ, યહાં જનાબે ઇમામે હસન અ૦ ખ્વાબસે બેદાર હુવે તો સબકો જગાકર ઇરશાદ ફરમાયા અભી ખ્વાબમેં મેંને જદ્દે નામદાર ન પદરે બુઝુર્ગવાર ઔર માદરે ગમગુસારકો દેખા હે, ફીર ઇરશાદ ફરમાયા કે વઝુકો પાની લાઓ હસ્બુલ ઇરશાદ હઝરતકે સીરહાનેસે કુઝા ઉઠાયા તો દેખા વોહ કુઝા સર બમોહર રખા હે, હઝરતને વોહ કુઝા હાથમેં લેકર થોડા નોશ ફરમાયા હલકસે પાની ઉતરાથા કે તાસીરે ઝહરસે કલેજા ચાક ચાક હોગયા, આપને કુઝા રખકર ફરમાયા આહ આહ યેહ કયસા પાનીથા કે જીસ્ને હલકસે તા નાફ પારા પારા કરડાલા ! જબ અહલેબૈતને યે હાલ દેખા બે ઇખ્તીયાર સરોસીના પીટને લગે જબ ઇમામે હુસેન અ૦ કો યેહ કૈફીયત માઅલુમ હુઇ બેતાબાના દોડે યહાં આકે કયા દેખતે હેં કે જનાબે ઇમામે હસન અ૦ બીસ્તરપર તડપ રહે હેં

ઔર જનાબે ઝૈનબ વ ઉમ્મે કુલસુમ ગિર્દ ભાઇકે બૈઠકર રોરહી હૈ, જો ચેહી નઝર ઇમામે મઝલુમકી અપને ભાઈ હુસેને મઝલુમપર પડી બેતાબાના ગલેસે લીપટ ગએ ઔર ઇરશાદ ફરમાયા અય ભાઈ અબ યે દીદારે આખેરી હૈ ક્યું કે અભી મૈંને અપને જદ્દે બુઝુર્ગવાર ઔર પદરે આલી મોકદારકો ખ્વાબમેં દેખા હૈ કે એક તરફ બેહીશ્તમેં મેરા હાથ થામે વોહ હઝરાત ટહલ રહે હૈં ઔર જદ્દે નામદાર મુજહસે ફરમાતે હૈં અય ફરઝંદ શાદહો કે દુશ્મનોં કે હાથસે રેહાઇ પાઇ. શબકો તુ મેરે પાસ હોગા ઔર દુસરી તરફ બેહીશ્તમેં મૈંને અપની માદરે ગીનામીકો દેખા કે બાહાલે પરેશાંન મેરી જદ્દાહ મોઅઝ્ઝમાકે પાસ ખડી હૈં ઔર ખાઝેનાને બેહિશ્ત વ હુરાંને પાક સાંરશ્ત સફબસફ સામને દસ્ત બસ્તા હાઝીર હૈં, મુજકો દેખકર મેરી માદરે મોઅઝ્ઝમાને ઇરશાદ ફરમાયા અય ફરઝંદ યેહ કસ્ર ઝમરરૂદી તેરે વાસ્તે આરાસ્ત હૈ, અય જાને માદર તુ કલકી શબ મેરી પાસ હોગા, પસ અય ભાઈ જબ યેહ ખ્વાબ દેખ કર મૈં બેદાર હુવા તો ઉસ કુઝેમે મૈંને થેડા પાની પીયા ઉસ પાનીને હલકસે ઊતરતેહી તાનાફ પારા પારા કરડાલા, યેહ સુનકર જનાબે ઇમામે હુસેન અ૦ ને ચાહા ઉસ પાનીકા ઝાએકા દરયાફ્ત કરેં; યેહ દેખતેહી જનાબે ઝૈનબ અ૦ બે ઇખ્તીયાર હોકર દૌડી કે ગીરપડીં ઔર ઇમામે હસન અ૦ ને વોહ કુઝા દસ્તે ઇમામે હુસૈન અ૦ સે લેકર ઝમીંનપર પટક દીયા, રાવી કહુતા હૈ તાસીરે ઝહરસે ઝમીંન જોશ ખાને લગી ઔર શક હોગઇ, ઔર ઇમામે હસન અ૦ દરદે જીગરસે ઐસે બેતા થે કે કભી બહનોંપર તકયા કરતેથે ઔર કભી ભાઇ ચોંકી આગોશસે લીપટ જાતેથે જબ સુબ્હ હુઇ ઔર આફતાબ તાલેઅ હુવા આપને કથકી તો બ ઇખ્તેલાફ રીવાયત સત્તર યા એકસો સત્તર ટુકડે જીગરકે મુંહસે તશ્તમે ગીરે, જબ આફતાબ બલંદ હુવા રંગ મુબારક નાઇત બસ બઝી હોગયા. આપને અપને ભાઇકો પુછા કે રંગ ચહરેકા મેરે ઇસવક્ત કૈસા હૈ? ઇમામે હુસેન અ૦ને અર્ઝકી અય ભાઈ રંગ આપકા ઇસવક્ત આબ્લ બસ બઝી હૈ યેહ સુનકર આપને ઇરશાદ ફરમાયા અય ભાઈ ઇસવક્ત મુજહે હદીસ શબે મેઅરાજકી યાદ આઇ જબ જદ્દે નામદાર મેરે શબે મેઅરાજ બેહીશ્ને બરીંમેં તશરીફ લેગએથે તો વોહ કસ્ર યાકુત વ ઝમરરૂદકે મુલાહેઝા ફરમાએથે, વોહ એક કસ્ર ઝમુરરૂદી મેરા હૈ કે હમે અખીર રંગ મેરા ઉસ કસ્રકે જૈસા હરા હોગયા, ઔર દુસરા કસ્ર યાકુત તુમ્હારા હૈ કે રંગ તુમ્હારા તુમ્હારે ખુંનસે લાલ હોજાએગા, બઅદ ઇસકે હઝરતને દોનોં હાથ અપને ગરદને બીરાદરમેં ડાલ કર મુંહપર મુંહ રખકે બેઇખ્તીયાર દોંનો ભાઇ ઝાર ઝાર રોને લગે ઔર તમામ હુઝ્ઝારમેંભી ઉનકે રોનેસે હંગામએ બુકા બરપા હુવા, ફીર હઝરતને અહલેબૈતે તાહેરીન અ૦ કો બુલાકર એક એકકો વીદાઅ ફરમાયા ઔર અપની ખ્વાહરે જનાબે ઉમ્મે કુલસુમ અ૦ સે ઇરશાદ ફરમાયા કેમેરે ફરઝંદ કાસીમ અ૦કો

ભૂલા લાવ, જબ જનાબે કાસીમ અ૦ હાઝીર હુવે આપને અપને ફરઝંદકો ગલેસે લગાયા ઔર રૂખસારોં પર બોસે દેકે ઝાર ઝાર રોને લગે, ઔર ઉનકા હાથ હસ્તે ઈમામે હુસેન અ૦ મેં દેકર ઈરશાદ ફરમાયા અય ભાઈ યેહ ફરઝંદ અપના તુમકો સીપુર્દ કરતાહું ઇસપર હમેશા નઝરે લુત્ફ રખના ઔર હમને ફાતેમા કુબરાકો ઇસસે નામઝદ કીયા હય જબ વોહ વકત પહોંચે ઇસકી અમાનત ઇસકો દેદેના, યેહ સુનકે જનાબે ઇમામે હુસેન અ૦ ને અર્જકી અય ભાઇ ઇનશાઅલ્લાહતઆલા યેહ ઇરશાદ આપકા બશરતે ઇમકાન બજાલાઉંગા; હઝરત યકાન હય કે જનાબે ઇમામે હસન અ૦ ને અપને ફરઝંદકોભી યેહ વસીય્યત ફરમાઇ હોગી કે અય ફરઝંદ મહલકા યાદ રખના અપનેમેં ચચાકો અપના આકા ઔર ઇમામ સમજહના ઔર જબ કોઇ વકતે મુસીબત તુમ્હારે ચચા મઝલુમપર આએ તો અપની જાન અઝીઝકો ઉસ જાને ફાતેમાસે અઝીઝ ન કરના ઔર પહલે અલી અકબર અ૦સે અપની જાનકો અમ્મે નામદાર નીસાર કરના, અલગરઝ ઈસ બયાનપર એક શોરે વાવેલા ઔર હંગામા ગીરયઓ બુકા હરમેં રસુલે ખુદામે બરપા હુવા, ઇમામે હુસેન અ૦ને રોકર અર્ઝકી અય ભાઈ આપકો કીસ્ને ઝહેર દીયા હૈ? ફરમાયા જીસ્ને યેહ કામ કીયા હૈ વોહ અપની સઝાકો પહોંચેગા મેં નહીં ચાહતાહું મેરી રૂબરૂ વોહ રૂસવાહો, ફીર ખીલવતમેં અસમાકો બુલાકર ફરમાયા એ મલઉના મેંને તુજહસે કયા બદી કીથી કે તુને મેરે બચ્ચોંકો યતીમ કીયા? મેરે સામનેસે દુરહો કે તુ અપને મતલબકો ન પહોંચેગી, મેંને ઇસ હરકતે બદકી તેરે અપને ભાઇકો ખબર નહીંકી.

મોઅમેનીન જબ શબે બીસ્તો નહુમ સફરકી આઇ તો હાલ આપકા દીગર ગુંના હોગયા ઔર બાર બાર બેહોશ હોજાતેથે એક બાર ગફલતસે હુશીઆર હોકર આંખે ખોલીં તમામ અહલેબૈતકો બહસરત મુલાહેઝા કીયા ઔર સબપર સલામે આખેરી ભેજા ઔર ઇમામે હુસૈન અ૦સે ફરમાયા અય ભાઇ તમામ ભાઇયોં ઔર બહનો ઔર ફરઝંદોકો તુમ્હેં સીપુર્દ કરતાહું, અગર કોઇ એહયાનન તકસીર ઈનસે સરઝદહો તો હમારી ખાતેરસે મોઆફ કરના, ફીર કલેમાં તૈયબ ઝબાંને મુબારક પર જારી કીયા ઔર ઇશારા તરફે આસમાનકે કરકે રહલત ફરમાઇ, અહલેબૈતે ઇમામમેં એક કોહરામ ગીરયઓ માતમકા બુલંદ હુવા, ઔર મનકુલ હૈ કે હઝરતને અપને ભાઇસે યેહ વસીય્યત ફરમાઇથી અય ભાઇ અગર ખોફે ખુનરેઝી ન હોતા હમારી મઇય્યતકો હમારે નાનાકે રોઝેમેં દફન કરદેના, વરના જન્નતુલ બકીઆમે મદફુન કરના, પસ હસ્બે વસીય્યત અપને ભાઇકે જનાબે ઇમામે હુસૈન અ૦ બઅદ ફીરાગે ગુસ્લો કફન મએ સાએરે બનીહાશમ તાબુત મુબારક લેકે તરફ રોઝે જનાબે રસુલે ખુદાસ૦ રવાના હુએ ઉસવકત મરવાન બેઈમાનને મુમાનેઅતકી ઔર

ચંદ તીર અંદાઝોંકો લેકર સદદેરાહ હુવા ઔર જનાઝેપર તીર મારને લગા, રાવી કહતા હૈ કે કે સત્તર તીર આપકે જનાઝેમેં પૈવસ્ત હોગએથે, ઉસવકત ઇમામે હુસૈન અ૦ને ફરમાયા ભાઇકી વસીય્યતસે મજબુર હું, વરના દુશ્મનાને દીનકો ઇસકી કૈફીયત માલુમ હોજાતા, ઔર ફીર આપ વહાંસે તાબુત જન્નતુલ બકીઆમેં લાકર દફ્ન કરને લગે, જબ લાશે અતહર તાબુતસે નીકાલી તો આહ આહ સાત તીર જસદે અકદસમેં તાબુતકો તોડકર પૈવસ્ત હોગએથે, અલગરઝ બેઇતે ઇમામે મઅસુમકો વહીં દફ્ન કીયા ઔર સબ બની હાશમને ગિર્દ કબ્રે મોતહહર હલકા બાંધકર ગીરયઓ ઝારી શરૂઅકી.

હઝરાત બઅદે વફાતે જનાબે ઇમામે હસન અ૦ સાત તીર જીસ્મે અતહરમેં પૈવસ્ત હોગએથે, ઉસ્પર ભાઇયોંને ઉન હઝરત પર રોરોકર અપના હાલ તબાહ કીયા, આહ આહ કહાંથે વોહ બીરાદરાને ઔરબ્બાહ કે રોઝે આશુરા અપને આકા ઔર ભાઇ જનાબે સય્યદુશ્શોહદા અ૦ા ઇસ હાલસે દેખતેકે બઅદે શહાદત ઉસ જનાબકો તાબુત તીરોંહીકા મયસર હુવા, મનકુલ હૈં કે જબ ઇમામે મઝલુમ બ સબબ કસરતે ઝખ્મહાએ નેઝા વ શમશીર ઔર વફુરે જરાહાતે ખંજર ઔર તીરકે પુશ્તે ઝીનસે રૂએ ઝમીંનપર તશરીફ લાએ, તો ઇસકદર તીર જીસ્મે મુબારક પર લગેથે કે કઇ સાઅત જસદે મોતહહર મોઅલ્લીક તીરોંપર રહા, દેરકે બઅદ હઝરત ઝમીનપર આએ, ચુનાંચે હઝરતે સાહેબુલ અમ્ર અ૦ ઈસી તરફ ઇશારા ફરમાતે હૈ અસ્સલામો અલા મનિસ્સેહામો નઅશોહુ સલામહો ઉસ શહીદે મઝલુમપર જીસકા તાબુત તીરોંકા નસીબ હુવા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મ જ લીસ ૧૮ વીં.

એક ઝઈફાકા ઈમામે હુસએન અ૦કે નામપર પાની પીલાના ઔર ઉસ્કો જનાબે ફાતેમએ ઝહરા વ અલીએ મુરતઝા અ૦કા દીદાર નસીબ હોના ઔર જન્નતકી સનદ મીલના ખાતેમા મુસીબતે અહલે હરમમેં ઔર યઝીદકે દરબારમેં જનાબે સકીનાકા ઈઝતેરાબ કરના.

—○○○○○—

જનાબે સૈયદુસ સાજેદીન ઈમામે ઝએનુલ આબેદીન અ૦ને ફરમાયા જો કાસી ભુખે મોઅમીનકો ખાના ખીલાએ તો પરવરદીગાર ઉસ દીન-દારકો બેહીશ્તકે મેવે ખીલાએગા; ઔર જો કોઇ બીરાદરે મોઅમીનકો પીયાસકી શીદ્દતમેં પાની પીલાએ હકતઆલા ઉસકો રોઝે મહશર જામે કોસર ઔર આબે સલસબીલસે સએરાબ કરેગા, ઔર જો સાહેબે તોફીક કીસી મોઅમીને ઉરયાંનકો લીબાસ (કપડા) પહેનાએ તો ખાલીકે અકબર ઉસકો બેહીશ્ત કે હુલ્લહાએ સબઝ રંગસે મુઝય્યન ફરમાએગા. જનાબે ઇમામે મોહમ્મદ બાકેર અ૦ ફરમાતે હંએ અગર કોઇ પીયાસેકી સોઝીશે કલ્બકો બુઝાદે તો હકતઆલા ઉસકો દોસ્ત રખતા હએ; ઔર અગર કોઈ કીસી શખ્સ કીસી ઇનસાન યા હએવાનકે કલેજેકો પીયાસકી શીદ્દતમેં ઠંડા કરે તો જીસ રોઝ આફતાબકી તમાઝતમેં સીવાએ રહમતે ખુદાકે કોઇ સાયા ન હોગા ઉસ દીન વોહ શખ્સ રહમત અએઝદીકે સાએમેં રહેગા.

મનકુલઃ હએ કીસી શેહરમેં એક ઝન નાદારો દોસ્તદારે અહલે બયત

અતહાર જો કુછ કહીંસે પએદા કરતીથી ઉસકો ખાસિસે આલે અબાકી મજલીસે અઝા બરપા કરકે સરફ કરતીથી; ઔર જબ કુછ મયસ્સર ન આતા તો ઔર જગહ મજલીસુંમેં જાકર રોતી પીટતીથી, ઔર અગર કહીં મજલીસ ન મીલતી તો ઇમામે તીશના દામકે નામપર પાનીકી સબીલ રખકર પીયાસુંકો સએરાબ કરતીથી ગરઝ ઉસકો હમેશા એસાહી મશગલાથા જીસમેં મઝલુમે કરબલાકી યાદ રહે, એક રોઝ ચંદ ઝનાન મહલેકે સાથ ગોરિસતાંનકી તરફ ગઇ સબ ઔરતેં અપને અકારીબકી કબરૂંપર ફાતેહા પઢહને લગીં મગર યેહ મોઅમીના મશકીઝએ આબ કાંધેપર રખકર હર તરફ ફીરને લગીં ઔર કહેતીથી યેહ ઇમામ તીશ્નએ લબકી નઝર હુએ જો પીયાસા હો પાની પીએ! અગર કીસીને કહા ઇસ જગેહ તુ કીસ લીએ આઇ હુએ અપને અઝીઝુંકી ઝીયારત નહીં કરતી? વોહ કહેતીથી મેરા કોઇ દુસરા અઝીઝ સીવાએ ઇમામે હુસએન અ૦કે નહીં હુએ આકા યા અઝીઝ જો કુછ હુએ યેહી હુએ; આહ આહ જબ આકા મેરે શહીદ હુએ તો કોઇ ઉનકી લાશપર રોનેવાલા ઔર ફાતેહા ખ્વાન નથા; મેં સીવાએ ઇનકે કીસકી ફાતેહાખ્વાની કરૂં? ઇસ તરેહ વોહ મોઅમેના એકએકકો પાની પીલાતીથી નાગાહ ઉસ કબરૂંકી તરફ જહાં ઉસકે અકરબાકી કબરથી ગુઝર હુવા કયા દેખતી હુએ કે એક મખદુમા અજનબી નુરાની સુરત કબરૂંપર ફાતેહા પઢહતી હુએ મુતહય્યર હોકર કહેને લગી અએ બીબી તુમતો ન મેરી કોમો કબીલેકી માલુમ હોતેહો, કોનહો? કયા સબબ હુએ જો મેરે અઝીઝું પર ફાતેહા પડતેહો? કુછ તુમકો ધોખા હુવા ઉન્હોંને ફરમાયા તુ કીસકે નામપર પાની પીલાતી હુએ? ઔર કીસકે અઝીઝુંકો રોતી હુએ? વોહ મોઅમેના બોલી મૈંતો અપને આકા ઇમામે હુસએન અલેહીસ્સલામકી ખીદમત ગુઝારી કરતીહું, યે સુનકર વોહ મખદુમાને આહે સરદ ખેંચકર કહા મૈં ઉસી મઝલુમે તીશ્નકામકી કુખ જલી માં ફાતેમા ઝહેરાહું તુ અપને અઝીઝુંકી ફાતેહા ખ્વાની છોડકર મેરે ફરઝંદકી ખીદમતમેં મસરૂફ હુએ, તો મૈં તેરે બદલે તેરે અઝીઝકી કબરૂંપર ફાતેહા પડતીહું, ઉસ મોઅમેનાને ચાહાકે ઝુકકર કદમ મુબારકકે બોસે લેં મગર વોહ ખાતુને મોઅઝ્ઝમા નઝરૂંસે ગાયેબ હોગઇં; ઔર યેહ રોતી પીટતી રેહગઇ, ઔર એક રીવાયતમેં હૈ કે જનાબે સૈયદાને ચલતે વકત એક નવીશ્તા (દસ્તાવેઝ) ઉસ મોઅમેનાકો દેકર ફરમાયા યે તેરે લીએ નજાતે દોઝખકી સનદ હુએ; વોહ મોઅમેનાં

કાગઝ લીએ હુઇ અપને ઘર ચલી અસનાએ રાહમેં એક સવાર નિકાબદાર નમુદાર હુવા ઔર કરીબ ઉસ ઝઇફાકે આકર કહને લગા માદરે હુસએનને જો તહરીર તુજકો દીહએ કહાં હએ ? મુઝે દે મેંભી ઉસપર ગવાહી કરૂં; વોહ મુતહઇયર હોકર બોલી આપ કોન હએ ? વોહ બીબીકે નવીશ્તે પર અપની ગવાહી કરના ચાહતે હેંએ ? ઉસ સવારને કહા મેં કાસિમે જન્નતેઃ નાર * હએદરે કરરાર હુસએન મઝલુમકા બાપહું; મેંભી તેરી ખલુ ી આર ખીદમત ગુઝારીકા ગવાહહું; યે ફરમાકર આપનેભી ઉસ કાગઝપર અપને દસ્તે મુબારકસે ગવાહી લીખદી.

કયું હઝરાત જનાબે સૈયદા ઔર જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીનકી શફકતકો તુમને સુના ? જો હાલપર આશકાને હુસએનકે રખતે હેંએ; પસ ખુશાહાલ ઉન લોગુંકા જો બરાબર શરીકે મજલીસે અઝા હોતે હેંએ; ઔર ઉસ મઝલુમકી મુસીબતપર રોતે હેંએ જો ઝુલ્મે આદાસે રૂલા રૂલાકર શહીદ કીયા ગયા ઔર જીસકે ખએમેં જલાએ ગએ.

ચુનાંચે મનકુલ હએ બાઅદ શહાદત સૈયદુશ્શોહોદા જબ આઅદાએ દીન ખએમએ ઇસમતમેં ઘુસ આએ ઔર અહલે હરમકે ગારતે અસબાબમેં મશગુલ હુએ ઉસ વકત ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન શીદ્દતે તપસે એસે ઝઇફો નાતવાનથે કે હીલનેકીભી તાકત નથી એક પોસ્તે ગોસફંદપર ગશમેં પડેથે; એક લઇન કબુદ જીસ્મ તલવાર ખેંચે બાલીને સર આયા પસ ઉસ મલઉનને વોહ પોસ્તભી ખીંચ લીયા હઝરત મુંહકે ભલ ઝમીનપર ગીર પડે ઔર બાદ તારાજીકે અહલે બએતકો ઝનજીર હાએ આહની * મેં ગીરફતાર કીએ ઔર હાથુંકો ઉનકે ગરદનુંમે બાંધકે શુતરાને બેકજાવા વ અમારી પર બીઠાયા ઔર ઇસ તરેહ લેચલે જેસે લોંડી ગુલામુકો લેજાતે હએ, જનાબે અલી ઇબને હુસએન બીમારે કરબલા ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન અ૦ ફરમાતે હેંએ કે જીસ વકત યઝીદને હમ અહલે બએતકો અપને સામને તલબ કીયા ઉસ વકત વોહ લઇન રસીયાં લેકર આએ ઔર હમકો ઇસ તરેહ બાંધ લીયા જેસે કસ્સાબ બકરીયુંકો બાંધતે હએ હઝરત ફરમાતે હેંએ ઉસ એક રસ્સીમેં મેરા ગલા ફુફી ઝએનબકા બાઝુ ઉમ્મે કુલસુમકી કલાઇ સકીનાકી ગરદન રૂકય્યાકા શાના ઇસી તરહ બાકી સબ અહલે બએતકો બાંધાથા ઔર જો કોઇ હંમમેસે ચલ ન સકતાથા વોહ લઇં ઉસકે સરપર નેઝે મારતેથે ઉસ

* જન્નત અને જહન્નમ વેહેંચવાવાળા. * લોખંડની સાંકળ.

વકત સકીના રોકર કહેતીથી અએ પુફી ઇસ વકત અબ્બાસ ચચા કહાં હુંએ ? કે મુજહે બચાએ, ભાઈ અલી અકબર કહાં હુએ ? કે ઇસ આફતસે છુડાએં; ગરઝ હમકો કશાં કશાં લે જાકર દરબારે આમમેં યઝીદકે સામને ગુન્હેગારૂંકી તરેહ ખડા કીયા.

મનકુલ હુએ કે જબ દરબારે યઝીદ લઇનમેં અહલે બએતે તાહેરીન દાખીલ હુએ તો હુકમથઃ કે સામને સબકે સબ ખડે રહેં ઉસ વકત યઝીદ પલીદને ઉન કએદીયોંમેં એક દુખતર ચાર બરસકીથી ઉસકો દેખા કે એક હાથસે મુંહ છુપાએ ઔર એક હાથ અપને ગલેપર રખે ઇસ તરહ ખડી હુંએ કે કભી દાહના પાઉં ઉઠાકર બાએં પાઉંપર ખડી રહતી હુએ ઔર કભી બાયાં પાઊં ઉઠાકર દાહને પાઊંપર ખડી રહતી હુએ; ઔર હર મરતબા પાંઉ બદલનેમેં ચેહરેકા રંગભી બદલતા હુએ;

પુછને લગા યેહ લડકી જો ઇસ હાલતસે ખડી હુએ કોન હૈ ? "ફાલા અહદુન હાઝેહી સોકએનતુ બીનતીલ હુસએન" કીસીને કહા યેહ લડકી હુસએનકી સકીના નામ હુએ;

યેહ સુનકર વોહ બદબખ્ત ઉસ માઅસુમાકે તરફ મુતવજ્જેહ હોકર બોલા તુને અપના એક હાથ મુંહપર કયું રખા હુએ ? જનાબે સકીનાને જવાબ દીયા મેરે છોટે સીનપર ખીયાલ ન કરના હમ અહલેબએતે રસુલ હુંએ, હમારે છોટે બડે સબ એકસાં હુએ કયુંકર હો સકતા હુએ કે ઇસ દરબારે આમમમેં મુંહ ખોલે નામહરમોંકે સામને ખડી રહું, અરે અએ બેહયા મેરી ઓઢહનાંભી તેરી ફોજને છીનલી હુએ, માં પુફીયુંને અપને બાલોંસે ચેહરે છુપાએ હુંએ મગર મેરે બાલ છોટે હોનેસે મુંહતક નહીં આતે ઇસ વાસ્તે હાથસે મુંહ છુપાતીહું;

હઝરાત યેહ વકત અએસા બેકસીકાથા કે બયાનકા યારા નહીં લિખને વાલે લીખ ગએ ઔર પડહને વાલે પડતે હુંએ ઔર સુનને વાલે સુનતે હુંએ મગર જો બરાબર ગવર કીયા જાએ તો યેહ મુસીબત અહલે બએતપર સબસે બડીથી કે દોજહાનકે બાદશાહોંકી બેટીયાં કે જીનકે વાસ્તેસે તમામ દુન્યા પએદા હુઈહો ઉનકી ઇતરતકા યેહ હાલકે એક ઝાલીમો ફાસીકો ફાજીરો ગદ્દારો શરાબ ખારકે સામને ખુલે મુંહ બેમકના વ ચાદર ખડીહોં ? હાય અફસોસ નહીં માઅલુમ અએસા હાલ ખુદા કયુંકર દેખકર ચુપ રહા ઔર ઉસ વકત ઝમીનકો કયું ન શક કર દીયા કે દુશમનાને અહલેબએત વાસીલે જહન્નમ હોતે.

ખૈર બાવજુદ યેહ અહવાલે દીલખરાશ સુનનેપરભી ઉસ પલીદકો રહમ ન આયા કે ઉન મખદુરાતે ઉઝમાકો ચાદરેં મંગાકર દે, મગર ઉસ બાતકો ટાલકર ફીર જનાબે સકીનાસે પુછને લગા એક હાથ ગલેપર કયું રખતી હએ ?

આહ આહ ઉસ માઅસુમા મઝલુમા આફત રસીદા ગમદીદાહને ફરમાયા અએ યઝીદ અએ યઝીદ શીમર બેહયાને ઈસ ઝોરસે કસકર રસ્સી બાંધી હએ કે ગલા ઘુટ જાતા હએ અરે દરદકે સદમેસે હાથ રખતીહું આહ ઉસ વકત ઉસ બેરહમકો કુછ રહમ આગયા કીસીકો હુકમ દીયા ઇસ લડકીકી ગરદન ખોલદે. જનાબે સકીનાને રોરોકર કહા એ યઝીદ હમેં મરના કબુલ હએ મગર ના મહરમકો કભી હાથ લગાને ન દેંગે, અગર તુજહે મેરા ગલા ખોલના મનઝુર હો તો પહલે મેરે ભાઈ ઇમામ ઝએનુલ આબેદીન અંકા ગલા ખોલદે કે વોહ આકર મેરા ગલા ખોલેંગે;

યઝીદને કબુલ કરકે વએસાહી હુકમ દીયા મગર જનાબે સકીનાકે ગલેમેં ઇસ ઝોરસે રસ્સી બંધીથી કે કીસી તરહ ઉસ બીમારે કરબલાસે ખોલા ન ગયા, આખર મજબુર હોકર વોહ રસ્સી કાટ ડાલી ગલા ખુલતેહી વોહ માઅસુમા અપને ભાઇકે પાઊંપર સર ડાલકર ઉસ ઝખમી પાઊંકો બોસે દેકર ઝાર ઝાર રોને લગીં, બીમારે કરબલાકોભી ઝબ્તકા યારા ન રહા અપની બહનકો ગોદમેં લેકર ગલેસે લગાકર બાઆવાઝે બુલંદ રોને લગે;

બાઅદ ઉસકે યઝીદ મલઊનને જનાબે સકીનાકો ખડે ખડે પાઊં બદલનેકા સબબ પુછા કીસ ઝબાનસે કહું કે યતીમે હુસએનને કયા જવાબ દીયા કહને લગીં જબ હમ લોગ શુતરાને બેકજાવાપર કરીબે શહર પહોંચે તો અહલે લશકરને તેરી ખુશીકે વાસ્તે હમ લોગોંકો ઉંટોંસે નીચે ઉતારા ઔર તીન ફરસખ તક બાબે સાઆતસે તેરે દરબાર તક પીયાદા પાઊં કશાં કશાં લાએ, હમ લોગ રાસ્તા ચલના કયા જાને? અરે તલવોંમેં આબલે (ફફોલે) પડ ગએ, પાઊંમેં દરદ હો ગયા ઔર અભીતક બએઠનેકી રઝાભી નહીં મીલી ખડે ખડે જીસ પાઊંમેં ઝીયાદાહ દરદ હોતા હએ ઉસે ઉઠા લેતી હું.

આહ આહ યેહ સુનકર ઉસ શકીને કહા તુજહે ઇજાઝત દેતાહું કે બએઠ જા ! માઅસુમાને ફરમાયા હમ લોગ કીસી હાલમેં અપને બુઝુર-

ગોંકા અદબ તરક નહીં કરતે, કયુંકર હો સકતા હએ કે મેરી માં પુફીયાં ઔર બડે ભાઈ ઇમામ ઝએનુલ આબેદી અ૦ ખડે રહે ઔર મંએ બેઠ જાઊં,

ઉસ બેહયાને યેહ તકરીર પુર તાઅસીર સુનકર તમામકો બએઠનેકી ઇજાઝતદી,

ઉસ વકત બીમારે કરબલાને કહા એ યઝીદ કયુંકર હો સકતા હએ કે સરે મોતહ્‌હર મેરે પદરે બુઝરગવારકા તશ્તે તીલામેં ઝેરે તખ્ત તેરે સામને ઇસ ઝીલ્લતો ખ્વારીસે રખાહો ઔર મંએ બએઠું, અએ ઝાલીમ મેરે જદદે અમજદ જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ અપને નવાસેકે કટે સરકે પાસ ખડે પીટ રહે હુંએ મએ કયુંકર બએઠ જાઊં ?

મોઅમેનીન કીતાબે મખઝનુલ મુકામેં મરકુમ હએ રાવી કહતા હએ મએને યઝીદકો એક શબખ્વાબમેં દેખા, ઉસસે પુછા તેરે દરબારમેં જબ અહલે બએતે અતહાર કએદ વ ગીરફતાર હોકર આએથે તો કીસ નાબકારને તેરે સામને યહ શેઅર પઢહેથે? શેઅર

ઇમલાઅ રેકાબી ફીઝ્ઝતન વઝહબા=કતલતો રજોલન મલકુન મોહજજબા*

અએ બાદશાહ મેરે શુતર વ ઘોડેકો સોને ઔર ચાંદીસે ભરદે કે ઉસ શકીને અએસે શખસકો કતલ વ ઝબહ કીયા હએ કે જીસકે દરવાઝેકે ફીરીશ્તે દરબાનથે;

યઝીદને જવાબ દીયા ઇસ શેઅરકા પઢહને વાલા સીનાન બીન અંનસથા;

બાઅદ ઉસકે મંએને પુછા અએ યઝીદ યેહ વાકેઆ જંગુઝાંબે મશહુર હએ કે જનાબે સકીનાને તેરે દરબારમેં એક દસ્તે હક પરસ્ત અપના ના મહરમોંકી શરમસે અપને ચેહરએ મુબારકપર રખાથા ઔર એક હાથ અપને ગલેપર રસ્સીકે સદમેસે રખે તેરે સામને મીસ્લ ગુનેહગારોંકે ખડીથી; તો કહે કે યેહ હીકાયત દીલખરાશ રાસ્ત હએ યા નહી?

યેહ સુનકર વોહ મલઊન ઉસ વકત બોહોત રોયા ઔર કહને લગા અએ શખસ, સકીનાકા હાલ કુછ ન પુછ; કે ઉસકી મુસીબત અઝીમ તરીને મસાએબ હએ જીસકે ખીયાલસે મેરા દીલ કબાબ હોતા હએ યેહ કહકર વોહ મલઊન બોહોત શીદ્દતસે રોને લગા ઔર મએંભી ઇસ કદર રોયા કે રોતે રોતે ચોંક પડા.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કવમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૧૯ વીં.

એક મોઅમેનાકા શહીદ હોના. ઔર જનાબે અલીયે મુર્તઝા અ० કા ઉસ્કો ઝીંદા કરના, ઔર બાઅદ ઉસ્કે ઉસ નેક અંજામસે એક લડકા પએદા હોના; ઔર ઉસ્કો શાદી કરતેહી ઇમામે હુસએનપર રોઝે આશુરા કુરબાન કરના, ઔર ખાતેમા જનાબે કુબરાકે બએનપર.

મનકુલ હએ કે એક ઓરત મોઅમેના કે ઉસ્કા નામ કમર થા શહેરે કુફેમેં રહતીથી ઔર વોહ જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીનકી મોહબ્બતમેં મુસ્તકીમથી, ઔર હમેશા ઉસ્કા યેહ કાએદાથા કે શહરકી ઓરતોંકો હઝરત અલી અ० કી મોહબ્બતકા શૌક દિલાતીથી; યહાં તકકે બોહોતસી ઓરતોંકે એતેકાદ મોઆવીઆસે ફાસીદ હોગએ; ઔર બોહોતને હીદાયત પાઇ. જબ રફતા રફતા યે ખબર મોઆવીયાહકો પહોંચી તબ ઉસ નેકબખ્ત ઓરતકો કએદ કરકે અપને દરબારમેં બુલાયા, ઔર કહા મંએને સુના હએ કે તુ મેરે સે એતેકાદ રખતી નહીં હએ, ઔર હમેશા મેરી મઝીમ્મત વબદગોઇ કરતી હએ ? ઉસ દીનદારને એકદમ બેધડક કહાકે હાં મંએ અમીરૂલ મોઅમેનીનકી મોઅતકિદહું બેશક વોહી વસીયે બરહક હંએ અગર તું હઝરત રસુલકા વસી હએ તો એક મસઅલા પુછતી હું ઉસ્કા જવાબદે, મોઆવીઆહને કહા અપના સવાલ બયાન કર, ઉસ મોઅમેનાને કહા ફકત ઇતના જવાબ દે કે ખુદાને નવ આસમાન પએદાકીયે હંએ ઉનકે કયા કયા નામહંએ ? અલ્લાહરે ઇતનાભી જવાબ ન દેસકા, ઔર ખીયાલ કીયાકે અગર ઇસ બાતકી લોગોંકો ખબર હોગી તો મુજહસે આજીઝ સમજહ કર મુજહેસે ફિર જાએંગે, ઔર તો કુછ ન કિયા મગર ઉસ બીચારી બેગુનાહકો કતલ કરવા કે લાશકો ફેંકવા દીયા; જબ ઉસ્કે શવહર અબ્દુલ્લાહકો માઅલુમ હુવા કે મેરી જવજાકો કતલ

કીયા તો વોહ ઉસ્કી લાશકો ઉઠા લાયા ઔર ગુસ્લો કફન દેકર દફન કર દીયા જબ યેહ ખબર જનાબે અમીરકો માઅલુમ હુઇ તો ઉસ્કે શવહરકે પાસ આએ ઔર ઉસ્કો સાથ લેકર ઉસકી કબ્રપર ગએ સુબહાનલ્લાહ દેખા કે કબ્રકે ચારોં ગોશોંપર એક એક સુફેદ મુર્ગ બયઠા હુએ; ઔર હર મુર્ગકી મીનકારમેં અનારકા દાના હુએ, ઉસ કબ્રમેં એક સુરાખ હુએ ઉસ્મેં એક મુર્ગ દાના લે કર જાતા હુએ ઔર તીન મુર્ગ બાહેર રેહતે હુંએ જબ વોહ મુર્ગ બાહેરઆતા હુંએ તો વોહ દાના ઉસકા મીનકારમેં નહીં રહતા હુંએ; યેહ દેખકર હઝરત ને ઉસ્કે શવહરકે તરફ ખીતાબ કરકે ફરમાયા કે મેરી મોહબ્બતકા ફલ દેખ!!! કે હકતઆલાને ચાર ફીરીશતે મુકરરર કીયે હુંએ કે ઉસ્કો જન્નત કે મેવે ખિલાતે હુંએ;

યે ફરમાકર હઝરત ઇબાદતમેં મશગુલ હુવે ઔર દોરકઅત નમાઝ અદા કી બઅદસ્તે અકદસ આસમાનકે તરફ બુલંદ કરકે મુનાજાતકી અએ પરવરદિગારે આલમ બેહકે મોહમ્મદ વઆલે મોહમ્મદ ઇસ નેક ઔરતકો દો બારા હયાત અતાકર, હનોઝ હઝરતકી દોઆ નાતમામથી કે વોહ ઔરત અપની કબ્રસે બાહેર નીકલ આઇ ઔર હઝરતકે કદમપર બોસેદીયે, હઝરતને અહવાલ પુછા ઉસ્ને અરઝકી આપકી મોહબ્બતકે વસીલેસે મંએ બેહીસ્તમેં સએર કરતીથી નાગાહ ફીરીસ્તેને આકર કહા કે અમીરૂલ મોઅમેનીન વસીયે ખાતેમુન નબીયીન તુજહકો તલબ ફરમાતે હુએ, તો ખાલેકે અકબરને દોબારાં મુજહકો ખિલઅતે હયાતસે સરફરાઝ ફરમાયા હસ્બુલ હુકમ મંએ હાઝીર હુઇ હું કયા ઇરશાદ હોતા હુંએ? હઝરતને ફરમાયા હકતઆલા ચાલીસ બરસ ઔર તુજહે ઇસ દુન્યામેં ઝીંદા રખેગા ઔર એક ફરઝંદ અરજુમંદ તુજહકો ઇનાયત કરેગા કે વોહ રોઝે " આશુરા " મએદાને કરબલામેં ફરઝંદે રસુલુલ્લ સકલએન મેરે હુસએનકી મદદ વ નુસરત કરેગા ઔર ઉસ્કી ઔલાદ વ અસહાબ કે સાથ શહીદ હોગા.

ચુનાંચે મોઅમેનીન એક મુદ્દતકે બાઅદ ખુદાવંદે કરીમને ઉસ નેક ઔરતકો એક ફરઝંદ અતા ફરમાયા ઔર ઉસ્કા નામ " વહબ " રખા, યેહવોહી વહબ બીન અબ્દુલ્લાહ કલબીથે કે જીન્હોંને રોઝે આશુરા મોહર્રમકી દસવીં તારીખ સહરાએ કરબલામેં જનાબે મઝલુમે કરબલા પર અપની જાન ફિદાકી થી, ઔર ઉસકીમાં " કમર " ને હઝરત અલીકે ઇસ એહસાનકા એવઝ રોઝે આશુરા અએસા કીયા કે કયામત તક યાદગાર રહા. યાને બેહતરીને દુનીયા જો ઉસ મોઅમેનાકે પાસ દવલતે ફરઝંદકા થા ઉસ અપને આંખોંકી રોશનીકો ઇમામે હુસએનપર કુરબાન કરડાલા; અલ્લાહો અકબર કયા ઉસકી હીમ્મતથી કે નઇ શાદી કરકે બેટેકી દુલહનકો લેકર આઇથી અરે બેટેને ઔરતસે કુછ ઝીંદગાની બસર નકીથી કે માને અપની આંખોંકે સામને મએદાને શહા

દતમેં ભેજા, ઔર બેટાભી વોહ બેટા કે તમામ ચાઓંકો છોડ કર નઇ દુલ્હનસે જુદા હોકર આકાકે નામ પર કુરબાન હો ગયા, વહાં વહુને ઔરતકી મોહબ્બત છોડકર આકાકે કદમોંપર જાનદી; યહાં હમ અગ્રોસે મોઅમિન આકાકે ગુલામ હુંએ કે બરસોંસે ઔરતકે સાથ રહને પર અરે ઔરતકી મોહબ્બતમેં આકાકી મજલિસમેંભી જાનેકે વાસ્તે સુસતી કરતે હુંએ, ઔર હાસીલે કલામ વહુને કએસી જાં નીસારીકી ઔર ઉસકી માંને કિસતરહસે ફિદા કિયા વોહ બયાન સુનયે ! ઔર રોઇએ મતકુલ હુએ કે જબ જનાબે મઝલુમે કરબલા દુશમનોંકે હાથમેં ફસગએ ઔર યેહ ખબરેં અતરાફ પહોંચી, તો કરબલાકે નઝદીક યેહ કમર મોઅમેના રહતીથીં ઔર અપને બેટે વહબકી અભી શાદી કીથી જબ ઉસને યેહ ખબર સુની તો અપને બેટેકે પાસ આઇ ઔર કહને લગી કે અએ બેટા અરે તેરી શાદી કરનેકો દો દિન હુવે હએ મગર ફરઝંદે પયગમબર દુશમનોંકે હાથમેં ફંસા હુએ તો તું યહાં ખુશ રહે ઔર આરામ કરે ઔર વહાં હુસએન પર ઝુલમહો યેહ રવા નહીં હુએ.

મંએ તબ બખશુંગી તુજકો દુધકી ધાર=તુજહે જબ ખુનમેં દેખુંગી સરશાર*
કહા ઉસને જઝા કલ્લાહ માદર=હુઇ તુ મુજહકો શાહેદીકી રાહબર*

યેહ કહકર કહા અએ માં ઝરા રૂખસતદે તો મંએ મેરી દુલ્હનસે ઝરા મીલકર આઉં યેહ સુનકર માંને રઝાદી તબ વોહ અપની દુલ્હનકે પાસ આકે

કહા અએ નેક ઝન પાકીઝા અવકાત=મંએ તુજહસે પુછને આયાહું યે બાત*
નબીકે ઘર ઉપર હુએ બેકસી આજ=ઘિરા હુએ નરગેમેં ઇબને અલી આજ*
સો મંએ અબ તુજહકો બખશાને હું આયા=તેરેંસે મહર બખશાને હું આયા*
કહી દુલ્હન કે અએ શખસે નેકુનામ=કબુલા મંએને સર આંખોંસે યે કામ*

યેહ કહકર દુલ્હનને કહા કે મગર ઇતની શરતપર મંએ કબુલ કરતી હું કે મુજહે ભી ઇમામકી ખીદમતમેં લેચલ ઔર અહલે બએતકો મુજહે સોંપ દે ઔર મેરી સીફારીશ કર ઔર હઝરતકે સામને યેહ ઇકરાર કરકે કયામત કે રોઝ મુજહે છોડ કર તું જન્નતમેં ન જાના ! યેહ બાતેં સુનકર અપની માંકે પાસ ગયા, ઔર હથીયાર બાંધકર તૈયાર હુવા માંને અપને બેટે ઔર બહુકો સાથ લીયે ઔર હઝરતકી ખિદમતમેં ગઇ ઔર અરઝકી—

કહી અએ નુરે ઝાતે કીબરીયાઇ=મંએ તેરે વાસતે ફિદયા હું લાઇ*
ફિરા મુંએદાંસે તેરે યાવરોંકો=તસદ્દુક હોનેદે ઇસ નવ જવાંકો*
ઇસે લે આઇ હું મંએ સર કટાને=ફિદાઇ મેરી લગને દે ઠીકાને*
તેરે આગે અગરચે સુરખરૂ હો=તો મુજહકો દો જહાંમેં આબરૂ હો*
ઝહે ઉસ નેક ઔરતકા કલેજા=પિસરકો કયાહી સાબિત હોકે ભેજા*

અલ્લાહો અકબર કયા માકા કલેજા થા કે અપને નવ જવાન બેટેકો મરનેકે વાસ્તે ભેજા, બેટેને હઝરતસે રૂખસતલી જંગ વહબ મયદાનમેં ગયા ઔર દુશમનોંસે ખુબ લડાઇકી ઇતની લડાઇકી કે જો સામને આતાથા ઉસકો

એક વારમેં દો ટુકડે કર ડાલતાથા; જબ લડતે લડતે બોહોત ઝખમી હુવા તો હઝરતકી ખીદમતમેં હાઝેર હુવા ઔર હઝરતકી રીકાબ પર બોસાદીયા, બાઅદ દુલહનકે પાસ ગયા અભી દુલહનસે બાતભી કરને ન પાયાથા કે રનમેં પુકારા હુવા; ઉસીવકત વહાંસે રનમેં ગયા ઔર લડાઇમેં મશગુલ હુવા આહ આહ મોઅમેનીન સર પીટને ઔર ખાક ઉડાનેકી જાહએ કે મલાઉનોંને ચૌ તરફસે ઘેરકે ઝખમ પર ઝખમ કરને શરૂ કીયે; યહાં તકતકે ઉસ્કે દોનો હાથ કટગએ, બાઅદ ઉમર સાઅદ નાપાકને કહા કે ઉસ્કે સરકો કાટો જબ સર કાટાગયા તો હઝરતકે લશકરમેં ઉસ દુલેકા સર ફેંક દીયા, અલ્લાહ અલ્લાહ ઉસવકતકા કયા હાલ અરઝ કરૂં મોઅમેનીન સુનકર સરો સીના કુટકર ખુબ રોએગે કે- જો સર ઉસ્કેપે દુલહનકી નઝર ગઇ=મુંહ અપના ઉસ્કે મુંહપર ધરકે મરગઇ જો દેખી ઉસ્કી માદરને યે સુરત=કે હુઇ બેટે બહુકી અબ યે નવબત

તો ખએમેંકી લકડી હાથમેં લેકર ઉન મલાઉનોં પર ટુટ પડી ઔર ઊસ નેક અંજામને ઉસ લકડીસે તીન નાપાકકો મારકે જહન્નમમેં ભેજ દીયે; જબ જનાબે મઝલુમે કરબલાને યેહ હાલ દેખાતો ઉસસે ફરમાયા કે—

કે બસ અબ સબ્રકર અએ નેક અંજામ, જહાદો જંગ નઇ ઔરતકા કામ
રહી વો નેકઝન પાકીઝા ઇમાન, કિયા બેટેકો યું લિલ્લાહ કુરબાન
જીગર અપનેકો હાથોંસે કટાયા, પિસરકો ઇસતરાહ રનપર ભેજાયા
કિયા જો હકને યે અંજામ ઉસ્કા, રહા તા રોઝે મહશર નામ ઉસ્કા

આહ મોઅમેનીન યેહ દુલાતો થોડે રોઝ અપની બીબીકે સાથ રહાભીથા મગર ઔર દુસરા કોઇ દુલા યાદ આતા હએ ? કે એક ઘડીકી શાદી રહી ઔર દુલ્હનસે બરાબર બાતભી કરને ન પાયાકે અપને ખુનમે નહાયા સમજહ ગએ હોંગે ફકત નામ લેતા હું કે ઉસ દુલેકા નામ સુનકર મોઅમેનીન રોને લગેગેં આહ આહ કૌન દુલા અરે કાસીમે નામુરાદથા કે જીસ્કી મુસીબતકા બયાન મશહુર હએ વહાંતો વહબકી દુલહન અપને દુલેકી લાશ દેખકર તડપ કર મરગઇ, ઔર યહાં જનાબે કાસીમકી દુલહનકો તકદીરને રોને કે વાસ્તે ઝીંદા રખા, આહ આહ ઉસ દુલહન કે બએન કયા પુછના અએસે જીગર ખરાશ બએન કીયે હોંગે કે સુનનેવાલોંકે દિલ પીગલ કર પાની હો જાય.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મ જ લી સ ૨૦ વીં.

ચમકના પેશાની વગલેકા ઈમામકે ઔર આના બચ્ચએ આહુકા ઔર ચાર મકાંમપર ઇમામકો ગુસ્સા આના ઔર જંગ ઔર શહાદત હઝરતકી ઔર મોહલતે નમાઝે અસ્ર-મીલની ઈમામકો.

બાઅઝ કુતુબે મોઅતબરામેં રિવાયતકી હે તિબ્રીસે ઔર ઉસ્ને તાઉસે યમાનીસે જીસવકત ઇમામે હુસયન અ૦ મકાને તારીકમેં બેઠતેથે ઐસા નુરે જેબીન નુરઆગીન ઔર ગુલુએ નાઝનીનસે સાતેઅ હોતાથા કે લોગ મઅલુમ કરતેથે ઇસ મકાનમેં જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ તશરીફ રખતે હેં, ઈસ વાસ્તેકે જનાબે રસુલે ખુદાસ૦ અકસર પેશાનીએ અનવર ઔર ગુલુએ મોતહહરકો હઝરતકે ચુમતેથે.

ઔર સાહેબે કિતાબે રવઝાને ઝિક્ર કિયા હે કે એક અઅરાબી બચ્ચએ આહુ લેકર ખિદમતે હઝરતે રસુલેખુદા સ૦મેં હાઝિર હુવા ઔર અર્ઝકી યા હઝરત યેહ બચ્ચા મેંને શિકાર કિયા હે ઔર હસનેન અ૦કે લીયે બતરીકે હદીયા લાયાહું આપને વોહ લે લિયા ઔર ઉસ્કે વાસ્તે દોઆએ ખૈરકી, ઇમામે હસન અ૦કો દિયા એક સાઅત ન ગુઝરીથી કે ઇમામે હુસયન અ૦ને આકર બચ્ચએ આહુ હઝરતે ઇમામે હસન અ૦ પાસ દેખા પુછા અએ ભાઇ યેહ બચ્ચએ આહુ તુમ્હેં કીસને દિયા હે? વોહ બોલે હમારે નાનાને દિયા હે, હઝરતે ઇમામે હુસયન અ૦ યેહ સુનકે જનાબે રસુલેખુદા સ૦કી તરફ આએ ઔર અર્ઝકી ક્યું નાનાજાન ભાઇ હસનકો તો બચ્ચએ આહુ કે વોહ ખેલતે હેં હમેં ન દિયા? ઔર બાર બાર યેહી કહેતે થાહ નાનાજાન આપને ભાઇકો તો બચ્ચએ આહુ દિયા ઔર મુજહે ન દિયા? વોહ હઝરાત ખામોશથે કે હઝરતે ઈમામે હુસયન અ૦કો ક્યા જવાબદું? કલમાતે તસલ્લી વતશફ્ફી ફરમાતેથે મગર વોહ ન માનતેથે, આખિરકો હઝરતે ઈમામે હુસયનકી આંખોમેં આંસુ ભર આએ ઔર રોનેકા ઇરાદા કીયા જનાબે રિસાલત મઆબ

સખ્ત મોતરદદોદથે કયા કરેં? દફ્અતન દરવાઝએ મસજીદસે શુલ્ર બલંદ હુવા દેખાકે એક હરની અપના બચ્ચા લીયે ચલી આતી હૈ ઔર પીછે ઉસ્કે એક ગુર્ગ હૈ કે ઉસે હંકાએ લાતા હૈ. જબ વોહ પહોંચી બઝબાને ફસીહ અર્ઝ કરને લગી અએ રસુલે ખુદા સ૦ મેરે દો બચ્ચેથે એક શિકારી પકડ લાયા યેહ મેરે પાસ બાકીથા કે ઇસસે મેરી તસ્કીનથી કે આવાઝ હાતફકી સુની કે અએ હરની જલ્દ બચ્ચેકો લેકર ખિદમતે જનાબે રિસાલત મઆબમેં પહોંચ ઇસ વાસ્તેકે હુસયને મહબુબ હમારે હબીબકા બચ્ચએ આહુકે લિયે મચલતા હુવા આંખોમેં આંસુ ભરે નાનાકે પાસ ખડા હૈ ઔર ચાહતા હૈ કે રોએ ઔર તમામ મલાએકાને ઇબાદત મવકુફકી ઔર ઇબાદત ખાનોંસે સર બાહેર નિકાલે હૈં, અગર હુસયન રોએગા તો તમામ મલાએકા રોને લગેંગે, ઔર યા રસુલલ્લાહ સુના મૈંનેકે બારે દીગર હાતિફને યેહ કહા જલ્દ પહોંચ અય હરની કબ્લ રવાં હોને અશ્ક હુસયન અ૦કે રૂખસારોંપર, પસ અગર તુ જલ્દ નપહોંચેગી તો મુસલ્લત કીયા હમને તુજહપર ઇસ ગુર્ગકો કે તુજકો મએ બચ્ચેકે ખા જાયગા, પસ હાઝિર હુઇ મૈં ઔર મસાફતે દુરો દરાઝકો કતઅ કિયા બેશક હુસયન બહોત પ્યારે ખુદાકે હૈં કે જાનબસે મેરે વાસ્તે ઝમીન સિમટી ઔર એક આનમેં યહાં પહોંચી ઔર મૈં ખુદાકા શુક્ર કરતી હું હઝરતે હુસયન અ૦ રોને ન પાએ ઔર મૈં પહોંચી, પસ આવાઝ મસજીદમેં "અલ્લાહો અકબરો વલાએલાહ ઇલ્લલ્લાહો"કી અસ્હાબસે બુલંદ હુઇ, ઔર જનાબે રસુલેખુદા સ૦ને ઉસ હરનાકે લિયે દોઆએ ખેરકી ઔર હઝરતે ઇમા હુસયન અ૦ને શાદો ખુર્રમ હોકર વોહ બચ્ચા લિયા ઔર ખુશીસે અપની માદરે મોહતરમ ફખ્રે મરયમ જનાબે ફાતેમા અ૦કે પાસ લાએ, વોહ જનાબભી બહોત શાદ હુઇ ઔર સિજ્દએ શુક્ર બજા લાઇ.

હઝરાત અબ મુકામ સર પીટને ઔર ખાક ઉડાનેકા હૈ હઝાર અફસોસ વોહ હુસયન અ૦ જીસ્કે ગમોમલાલસે યેહ તઆતુમ હુવા કે ફરીશ્તે ઇબાદતે ખુદા છોડકર સુરતઇદે ગિરયા હુવેથે, આહ આહ વોહી પ્યારા ખુદાકા ઔર રસુલેખુદા સ૦કા રોઝે આશુરા કભી લાશહાએ અનસારપર રોતાથા ઔર કભી લાશહાએ અકરબાપર જાન ખોતાથા, કહાંથે રસુલેખુદા સ૦ ઉસવક્તકે અપને ફરઝંદકો દિલાસા દેકર સીનેસે લગાતે? ખુસુસન વક્તે શહાદતે જનાબે અબ્બાસ વ અલી અકબર હઝરતકા યેહ હાલ હુવા કે ઝમીનપર પછાડેં ખાતેથે ઔર ફર્યાદ કરતેથે કોઇ દાલતા નથા કે હઝરતકો તસકીન યા પુરસા દેતા

રાવી કેહતા હૈ કે ઇમામે હુસયન અ૦ પર રોઝે આશુરા અઝ સુબ્હ તાઝવાલ બહોતસે સદમાતે જાંગુઝા ગુઝરે ઔર બહોત કલમાતે બેઅદબાના કુફફારે જફા શઆરસે સુને મગર હઝરતને સબર કિયા ઔર ગેઝો ગઝબકો રાહ ન દિયા ઇલ્લા ચાર મકામોંપર વોહ સદમે ઉઠાયે ઔર ઐસા ગેઝો ગઝબ

હુઝરતકો આયા કે રંગ ચેહેરએ અનવરકા મોતગય્યર હોગયા. અવ્વલ વોહ વકતથાકે જીસવકત જનાબે અબ્બાસ ઘોડેસે ગિરે ઔર ફરિયાદ "દાઅખા અદરિક અખન"કી બલંદકી, રાવી કહેતાહે જબ ઈમામે હુસયન અ૦ને અપને ભાઈકો ઘોડેસે ગિરતે ખાકો ખુનમેં લોટતે દેખા ઔર આવાઝ ફરિયાદકી સુની તાબેઝબ્ત બાકી ન રહી ઝુલ્ફકારે હયદરે કર્રારકો મયાનસે ખીંચા કૌમે નાબકારસે જો સામને આતાથા કત્લ કરતે જાતેથે ઔર "વાઅખાહો વા અબ્બાસાહો" કહેતે જાતેથે યહાંતકકે ઝયાદાહ એક હઝાર લઇનોંસે વાસિલે જહન્નમ કરકે અબ્બાસ તક પહોંચે ઔર લાશસે લિપટ લિપટકે બેઇખ્તીયાર રોકે ફરમાને લગે. હાએ ભાઇ હાએ અબ્બાસ તુમ્હારે મરનેસે કમર હુસયનકી ટુટ ગઈ ઔર રાહેચારા બંધ હોગઇ, દુસરા વોહ વકતથા જબ જનાબે અલી અકબર હમશિકલે પયગમ્બર નેઝએ સિતમ સીનેપર ખાકર ઘોડેસે ઝમીનપર ગિરે ઔર ફરિયાદકી "યા અબતાહો અદરિકની" જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ અપને ફરઝંદકી આવાઝ સુનતેહી ઐસે મુઝતરો બેકરાર હોગએ કે તાબેઝબ્ત બાકી ન રહી તલવારે સાએકાબારકો અલમ કરકે ઉસ કૌમે નાહંજારપર હમલા કિયા ઔર "અયન અન્ત યા અલિય્યો" કહેતે જાતેથે ઔર જો મલ-ઉન સામને આતાથા ઉસે કત્લ કરતેથે તા આંકે અઠસો અશકીયાકો વાસિલે જહન્નમ કિયા ઔર અપને ફરઝંદકી લાશપર પહોંચે જીસવકત અપને દિલ બંદકો ખાકપર એડીયાં રગડતે દમ તોડતે દેખા બેઇખ્તીયાર ડાઢેં મારકર રોને લગે ઔર સરે અકબર અ૦કો અપની આગોશમેં લેકર ફરિયાદ "વાવલદાહો વ મોહજત કલબાહો વા કુર્રત અયનાહો"કી બલંદ કી, યહાંતકકે જવાન બેટેને ઝયફ બાપકી ગોદમેં રહલતકી, ઉસવકત તમામ આલમ હુઝરતકી આંખોંમે તીરઓતાર હોગયા ઔર ફિર ગઝબમેં આકર ઉસ લશકરે શકાવત અસરારપર હમલા કિયા ઔર ઇતને મલાઉન કત્લ કીયે કે હર જગેહ ખુન મિસ્લ સયલાબકે જારી હુવા ઔર ઉસ આલમમેં હઝરત ઝાનુપર હાથ મારતેથે ઔર ફરમાતેથે યા બોનય્ય યા અલીયો અલદ દુન્યા બાઅદકલ અફાઓ હાએ બેટા હાએ અલી અકબર બાઅદ તેરે ખાક હે ઇસ દુન્યા ઔર ઝિંદગાનીએ દુન્યાપર, બાઅદ ઇસકે હુઝરત ફિર લાશે અલી અકબર પર આએ ઔર ઉસકો ઉઠાકર કત્લગાહમેં લાએ.

તીસરા વકત વોહથા જબ હુઝરતને મૈદાનમેં આકર વાઅઝો નસીહત ફરમાઇ ઔર બાઅઝ મલાઉનને ઝબાને તઅન જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ વ ખદીજતુલ કુબરાકી શાનમેં ખોલી. રાવી કહેતા હે ઉસવકત ઐસે આસારે ગયઝ વગઝબ હુઝરતકે ચેહેરએ મોનવ્વરપર નુમાયા હુવે કે રંગ મુબારક મોતગય્યીર હોગયા ઔર આપને શમશેરે આબદાર ખેંચકર ઉસ ગુરોહે ગદ્દારપર હમલા કિયા કે આનમેં સાત સોકો વાસિલે જહન્નમ કિયા, ઔર બહોત નામર્દ ઐસે થે કે જાન મૈદાનસે ફરાર હુવે, ઔર બાઅઝે ઉનમેં કે ઐસે ભાગે

કે કુફામેં જાકર દમલિયા.

ચોથા વકત વોહથા કે જબ હજરત યક્કા વતનહા રહેગએ ઔર મુકાબિલ ઉસ લશ્કરકે એક બલંદીપર જાકર ફરીયાદકી આયા હે કોઇ ફરિયાદ રસ જો ઇસ બેકસીમેં મેરી ફરિયાદકો પહોંચે ? આયા હે કોઇ મદદગાર જો મેરી ઔર અહલેબૈતે રસુલે ખુદા સ. કી ઇમદાદો નુસરત કરે ઔર થોડા પાની મુજહકો પીલાવે કે શિદ્દતે તશ્નગીસે જીગર મેરા કબાબ હો ગયાહે, ઉન બેહયાને ઇસ્તે. ગાસા વ ફરિયાદકો અહસુલ બઇજઝ કરકે જવાબ દિયા કે યા હુસયન અગર આપકો અપની જાન અઝીઝ હે ઔર રગબત તરફ આબે ખુશગવાર કે હે તો ચારા સિવાએ ઇસકે નહીં હે કે બ રઝાઓ રગબત બયઅત હાકિમે શામકી કબુલ કરો નહીતો બજાએ આબે ખુશગવાર આબે શમશીરસે સયરાબ હોંગે, સુબ્હાનલ્લાહ કિસ કદર ગુયુરથે ઇમામે હુસયન કે સુન્તેહી હર્ફે બયઅતકા રંગ ચહેરએ અકદસકા મોતગય્યીર હોગયા ઔર ફરમાયા અએ કૌમે જફાકાર તુમને અપને ઝઅમે બાતિલમેં મેરી ફરિયાદકો લહુમુલ ઇજઝ વ ઇન્કેસારીપર કિયા કે એક ફાસિક શરાબ ખ્વારકે વાસ્તે મુજહે તાલિબે બયઅતહો ઔર જાનતેહો કે હુસયન બાકે અર્ગ ઔર શિદ્દતે તશ્નગી વ કિલ્લતે અઅવાનો અનસારસે બયઅત કરેગા યેહ કબહોસકતા હે કે ફરઝંદે રસુલ મહકુમ એક ફાસિકકા હો યેહ ફરમાકર ઉન હઝરતને ઝુલફકારે હયદરે કરરારકો મ્યાનસે લિયા. મનકુલ હે કે નિકલતેહી ઉસ તલવારે સાએકાબારકે એસી ચમક ઔર રોશની પેદા હુઇ કે નઝર તમામ લશ્કરકી ખીરગી કરને લગી ઔર સબકો યકીન હુવા કે બિજલી આસમાનસેં ગીરી કીસી નામર્દકો જુરઅત ન હુઇ કે હઝરતસે મુકાબિલ હો, જીસવકત આપને કોસીકા સફુફે લશ્કરસે નિકલતે ન દેખા ઉસવકત આપને મિસ્લે શેરે ગઝબનાકકે ઉસ લશ્કરે નાપાક પર કે છે લાખથે હમલા કીયા ઔર મયમનાહ વ મયસરાહ ઔર કલબે લશ્કરસે ઇસકદર કુફ્ફાર તહે તેગ કીએ કે કુશ્તોંસે પુશ્તે જમઅ કરદીયે ઔર લાશોંસે મયદાને કારઝાર ભર દિયા ઔર જો કુચ્છ કે બાકીથે વોહ સબ નામર્દ બાકે જાનસે એસે બદહવાસ હોકર ભાગતેથે જીસતરહ બકરીયાં બાકૂસે શેરકે ભાગતી હેં, હરચંદ અફસરાને ફૌજ ઔર શુજાઆને લશ્કર હવાસ અપને જમઅ કરકે કુચ્છ તવકકુફ કરતેથે, લયકિન જબ વોહ હઝરત બનિગાહે ગઝબ ઉસ મજમ. એ શયતાનકી તરફ દેખતેથે વોહ સબ બેઇમાન મિસ્લે મોરો મલખ મોતફર્રીકો પરેશાન હોકર ફરાર કરજાતેથે ઔર ઉસ હાલતે ફરાર વ ઇઝતેરારમેં બાઅઝ કુફ્ફાર બાઅઝે ફરારીયોંસે કહતે જાતેથે ભાઇયો તુમમેંસે કીસીપર યેહભી સા બાત હુવા કે યેહ શેરે દીલેર જીસકી દહશતસે જાન સબકી નિકલ જાતી હે ઔર જીગર અહલે લશકરકે શક હુવે જાતે હેં કૌન હેં ! આયા મઅરેકએ કરબલામેં હુસયન બાવસ્ફે શિદ્દતે તશ્નગી ઔર કમાલે દિલશીકસ્તગીકે યકકા

વ તનહા હઝારોંકો કત્લ કર રહે હે યા મઅરેકએ ખયબરમેં ખુદ અલીબિન અબીતાલિબ અ૦ સરગરમે કારઝાર હેં ?

રાવી કહેતા હૈ કસમ બ ખુદાએ લાયઝાલકે મૈંને કોઇ બહાદુર ઔર શુજાઅ મિસ્લ હુસયન અ૦ કે અબતક ન દેખા ન સુના ઔર યકીનહૈ કે ઐસા મોતમઇન ઔર મુસ્તકીલ ઔર કવીઉલ કલબ આઇંદાહભી કોઇ નહોગા, સુબ્હાનલ્લાહ દેખતાથા મૈં કે કઇ લાખ નામર્દ મિસ્લ સીયાહીએ શબે તારીક કે હરતરફસે ઉસ જનાબકો ઘેરે હુવેથે ઔર હર સિમ્તસે હઝરતપર તીરોંકા મેહ બરસાતેથે બઇંહમા ફરઝંદે શેરે ખુદાકો ઉન રોબાહોંકી કસરતસે મુતલક હિરાસ નથા બલકે ઉસ તનહાઇ ઔર શિદ્દતે તશનગી ઔર ગુરસનગીપર જબ વોહ હઝરત ચાહતેથે કે મૈદાને કારઝારમેં કિસી જગેહપર ઠહર જાએં ઉસીવકત એ ઔફ્રો ખતર કદમ મુબારક ઇસતરહ જમા જાતેથે જૈસે બીલાહ તશબીહ કોહે અઝીમો બલંદ અપની જગેહપર કાયમ રહેતા હૈ, ઔર જબ ઇરાદા કરતેથે કે ઉસ લશકરે રૂબાહપર હમલા કરેં બિસ્લ શેરે દીલેર હમલા કરતેથે ઔર બઝરબે ઝુલફુકાર હઝારો કુફ્ફારો નાબકારકે સર તનસે ઉતાર લેતેથે, ઔર દેખતાથા મૈં કે હર વારમેં સર ઉસ ફિરકએ અશરારકે તનોંસે કટકર ઇસતરાહ બરાબર ગિર રહેથે જૈસે મૌસમે ખિઝાંમેં પત્તે દરખતોંકી મુતવાસિલ ગિરા કરતે હેં યહાંતકકે તીસ હઝાર પ્યાદે વસ્વાર વાસિલે જહન્નમ કીયે ઔર બાકી નામર્દ યમીનો યસારકે ખૌફસે ભાગ ગએ પસ ઉન હઝરતને તઆકુબ ઉન ફરારીયોંકા ન કીયા ઔર અપની જગેહપર તવકકુફ ફરમાયા.

ઔર મકતલમેં અબુ મખનફસે મનકુલ હૈ કે જબ આખિર મરતબા ઉસ જનાબને ચાહાકે અબકે મરતબા વોહ હમલએ હયદરિયા કરૂં કે કોઇ મુનાફીક ગુરોહે મુખાલેફીનસે બાકી ન રહે ઔર કોઇ કાફર ફિરકએ મુશરેકીનસે ઝિંદાહ ન રહે પસ તલવાર સાએકા બારકો ફિર નયામસે લિયા નાગાહ જાનિબે રબ્બુલ ઇઝ્ઝતસે આવાઝ સુની યા હુસયન આજ રોઝે શુજાઅત નહીં બલકે આજરોઝે સબ્રો તહમ્મુલ વ મુલાકાતે પરવરદિગાર હે સબર ઇખ્તીયાર કરો કે સબ્ર બેહતરીને અઅમાલ હે. સુબ્હાનલ્લાહ જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ કયા સરદારે સાબેરીનથે સુન્તેહી ઇસ આવાઝ કે ફરમાયા “ઇન્નાલિલ્લાહે વઇન્ના એલયહે રાજેઉન” ઔર આમાદએ શહાદત હોકર સરે અકદસ ઝુકા લિયા તલવારકો નયામમેં કર લિયા. જબ ઉન ફીર બેદીનોંને હઝરતકો આમાદએ શહાદત પાયા ચારોં તરફસે ટુટ પડે ઔર હર તરફસે ઘેરકર તીરો નેઝાવશમશીરકે બદને અતહરપર વાર લગાને લગે આખિરકાર વોહ જનાબ ઝખમોંસે ચુર હોકર પુરતે ઝીનસે ઝમીનપર તશરીફ લાએ.

બલંદ મરતબા શાહે ઝે સદ્રે ઝીં ઉફ્તાદ=અગર ગલત નકુનમ અર્શબરઝમીં ઉફ્તાદ*

કિતાબે રિયાઝુશ્શહાદત વગયરાહમેં શિમર બેહયાસે મનકુલ હૈ કે કીસી મલઉનકો અરકાયાએ કુફા વ શામસે જુરઅત ઇસકી ન હુઇ કે કરીબ ઇમામે હુસયન અ૦ બિન અલી અ૦ બકસ્દે કત્લ આસકે, લયકિન વોહ શકી અપની શકાવતસે કરીબ હઝરતકે પહોંચા દેખા મેંને કે વોહ જનાબે કોઅલારૂ સિજદેમેં હૈં ઔર કુચ્છ દરગાહે પરવરદિગારમેં અરઝ કર રહે હૈં, હરચંદકે ઝબાને અતહર પ્યાસકી શિદ્દતસે લુકનત કરતી હૈં લયકિન જબ મૈં બહોત કરીબ હુવા તો સુના મૈંને કે બ કમાલ ખુઝુઅ વ ખુશુઅ રોતે હૈં ઔર યેહ કલમાત ઝબાન મુબારકપર જારી હૈં "યા સૈયદી વ મવલાય કદ અખ્દક હાઝા કદ વફા અલા અહદેહી વ ઇન્નક લાતુખ્લેફુલ મીઆદ" અએ માલિક વ આકા મેરે ઇસ બંદએ હકીરને તેરે ફઝલો કરમસે અપને વાઅદેપર વફાકા તું સાદેકુલ વાઅદ હૈ કભી અપને વાઅદેકે ખિલાફ નહીં કરતા, ઉમેદવાર હું કે અપની રહમતે કામેલાસે મેરે શીયોંકો બખ્શ દે ઔર ઉનકે ગુનાહોંસે દરગુઝર, પસ વોહ હઝરત અભી સીજદેમેંથે કે જનાબે બારીસે આવાઝ આઇ "યા હુસયન તું હરગીઝ ફીક્ર ન કર ઔર ખુશ ઔર મસરૂર હો કે હમ તેરે શીઆકો ઔર તેરે માતમદારોં ઔર અઝાદારોંકો કયામતકે દિન ઇસકદર બખશેંગે કે જીસમેં તું રાઝી ઔર ખુશનુદ હોગા." જબ ઇમામે હુસયન અ૦ને યેહ મુઝદાહ સુના તીન મરતબા બકમાલ બશાશત ફરમાયા પરવરદિગારા મૈં અપની શહાદતકા બહોત મુશ્તાક હું, પસ હઝરાત લઅનતે ખુદા શિમર વલદુઝુંન્નાપર કે બાવુજુદ ઇસકે કે જનાબે અહદીયતમે ઐસા તકર્રૂબ ઉન હઝરતકા મુશાહેદા કિયા ઉસ બેહયાકો મુતલક રહમ ન આયા ઔર બકસ્દે કત્લ આગે બઢહા, ઉસ વકત ઉસ જનાબને ફરમાયા અએ શીમર અગર તેરા ઇરાદા મોસમ્મમ મેરે કત્લ પર હૈ તો પહેલે મુજહે થોડા પાની પીલાદે કે શિદ્દતે તશનગીસે રગેં ગલેકી ખુશ્ક હોગઈ હૈં, ઉસ બેહયાને જવાબમેં કહા યા હુસયન મૈં આપકો પ્યાસાહી કત્લ કરૂંગા. હઝાર અફસોસ હઝરાત કે ઉસ સંગદિલને કીસી તરહ રહમ ન ખાયા ઔર ન કોઇ ઇરશાદ હઝરતકા કબુલ કીયા લયકીન એક હાજત ઉસ દુશ્મને ખુદાને આપકી રવા કી.

ચુનાંચે સાહેબે નઝમુલ અહઝાન અબદુલ હમીદસેં રીવાયત કરતે હૈં વોહ કહતા હય કે વક્તે અસ્ર રોઝે આશુરા મૈં કત્લગાહમેં મવજુદથા ઔર જનાબે સય્યદુશ્શોહદા અ૦ ખાકે ગર્મ પર આલમે ગશમેં પડેથે તાર બદન પયવસ્તથે નાગાહ શિમર મલઉન મુસ્તઇદ ઉસ અમ્રે અઝીમકા હુવા જીસસે ઝમીને કરબલાકો ઝલઝલા હુવા હઝરતે ઈમામે હુસયન અ૦ને ઉસ કરબો બેચૈનીમેં ચશ્મ મુબારકકો ખોલા ઔર બકમાલ હસરત શિમરકો દેખા ઔર આહિસ્તા ફરમાયા અએ શિમર આખિર તું મુજહે કત્લહી કરતાહે ઇતની મોહલત દેકે નમાઝે અસ્ર અદા કરલું. હઝરાત મઅલુમ નહીં કે ઇસ કલમેને

શિમર મલઊનપર કયા તાસીરકી કે વોહ શકીઠહર ગયા ઔર કહા અયે હુસયન અ૦ જલ્દ નમાઝ અદા કરલો, ઉસવકત ઉન હઝરતને ચાહાકે હાથોંકો ટેકકર ઉઠેં લયકિન સંભલ્લા ન ગયા, તીરાકે ખાકપર ગિરપડે કયુંકર ઉઠતે કે ઉંગલીયાંભી હથેલીયાંભી મજરૂહથી, આખિરૂલ અમ્ર કીસીતરાહ કોહનિયાં ટેકકર બ દુસ્વારીએ તમામ ઉઠે ઔર ઉન્હીં દસ્તહાએ મજરૂહ વ ખુન આલુદાહસે ખાકે ગર્મપર તયમ્મુમ કિયા ઔર કિસ દરદો યાસસે ઝબાંનસે મુખાતિબ હોકર ફરમાયા અએ અરઝે કરબલા ગવાહ રહેના કે હુસયનને મરતે દમતક પાની ન પાયા જો વઝુ કરતા, મજબુરન ગુજહપર તયમ્મુમ કરકે નમાઝે આખેરી બજાલાતાહું, પસ હઝરત મુરક્કાલસે બેઠકર નમાઝમેં મશગુલ હુવે ઇસ લીયે કે ઉસ જનાબમેં તાકત ખડે હોનેકી નથી, મગર અફસોસ હઝરાત દાએદાહ હૈ કે અગર કાફીરકોભી અમાન દેતેહેં તો ફીર ઉસસે મોતઅરીઝ નહીં હોતે, શિમરને તો અપને નર્માકે નવાસેકા ખુદાકી ઇબાદતકે વાસ્તે મોહલતદીથી ઉસપર તઅમ્મુલ ન કરસકા નમાઝ તમામભી કરને નદી આખેરી સીજદેમેં ઉસ.બેહયાને બારા ઝરબોંમેં જાનિબે કફાસે સરે મુકદ્દસકો જુદા કિયા, ઉસ વકત કઇ સિતારે આસમાનસે ગીરે ઔર ખુન બરસને લગા ઔર આફતાબકો ગહન લગા ઔર ઝમીન કાંપને લ ી યેહ દેખકર અહલેબૈતમેં શોરે ગીરયઓ માતમ બલંદ હુવા.

અલા લ અઁનતુલ્લાહે અઁલલ કૌવમીઝ ઝાલેમીન.

મ જ લીસ ૨૧ વીં.

હદીસે તાસ, ઔર ઉસકી મીસાલેં બયાન ફરમાના, ઔર મુસય્યબકા આઠ હઝાર આદમી લેકર જનાબે મઝલુમે કરબલા ઇમામે હુસએન અઁકી મદદકો જાના.

મકતુલે ઝહુરે જફા જનાબે ઇમામે અલીએ રઝાસે મનકુલ હએ કે માલીકે રકાબ જનાબે રીસાલતમઆબને હઝરતે અમીર શાહે કીલએગીરસે ફરમાયા યા અલી અપને શીયુંકો ખુશખબરી દો કે હમ ...ઝે

કયામત ઉનકી શફાઅત કરેંગે ઐસે વકતમેં કે ઉસવક્ત બેકસી વ ઈઝતેરાબમેં કોઇ ચીઝ નફઅ ન કરેગી બજુઝ હમારી શફાઅતકે. સાહેબે સુરૂરૂલ મોઅમેનીન લીખતે હુંએ કે એક રોઝ શફીએ રોઝે જઝા જનાબે રસુલે ખુદા હુજરએ તાહેરામેં મએ જનાબે સયદાહ વ જનાબે અમીર વ જનાબે ઇમામે હસન વ હુસએન ઔર સલમાને ફારસી ઔર ફીઝ્ઝા રોનક અફરોઝથે. નાગાહ જીબરીલે અમીન બ હુકમે રબ્બીલ આલમીન એક તાસ પુરઅઝ શહદ (મધ) લેકર નાઝીલ હુએ, ઔર અરઝકી અએ હબીબે કીબરીયા જનાબે બારી અઝઝો ઇસમહુ બાઅદ તોહફએ દુરૂદો સલામકે ઇરશાદ ફરમાતા હુએ કે ઇસ તાસમેં જો એક ખત બારીક નુમાયાંહે ઇસમેં એક રાઝ પીનહાં હુએ તુમ લોગુંમેંસે હરએકકો ચાહીએ કે એક એક મસલ કહે ઔર નોશ કરે. યેહ સુનકર ફીઝ્ઝાને અર્ઝકી. યા રસુલીલ્લાહ અગર કનીઝકો ઇજાઝતહો તો કહું; ફરમાયા બયાન કર. ફીઝ્ઝાને અર્ઝકી કે ઝકાત ઇસ તાસસે રૌશનો મુનુવ્વરતર હુએ ઔર દેના ઝકાતકા ઈસ શહદસે શીરીંતર હુએ લેકીન ઝકાત મુસતહકકો પહોંચાના ઇસ બાલસે બારીકતર હે, બઆદ ઇસકે સલમાનને ઈજાઝત લેકર અર્ઝકી. નુરેઇમાન ઈસ તાસસે રોશન તર હે. ઔર લઝ્ઝતે ઇમાંન ઇસ શહદસે શીરીન તર હે, લેકીન ઇમાંનકો તાકબ્ર અપને સાથ લે જાના ઇસ બાલસે બારીકતર હે; ફીર નુરે દીદએ જનાબે રસુલે ખુદા ઇમામે હસને મુજતબા ને બઅદ ઇજાઝત અરઝકી ઇલમ ઈસ તાસસે રૌશન તર હુએ ઔર લીઝ્ઝત ઈલમકી તાલેબાંને ઈલમકે વાસ્તે ઇસ શહદસે શીરીનતર હુએ; લેકીન ઇલમપર અમલ કરનાં ઇસ ખતસે બારીકતર હુએ; ફીર ફરઝંદે રસુલુસ સકલેન જનાબે ઇમામે હુસએનને બઅદ ઇજાઝત કે અરઝકી કે સલતનત ઈસ તાસસે રૌશનતર હુએ; ઔર તસખીર કરના મુલકુંકા ઇસ શહદસે શીરીનતર હુએ, લેકીન અદાલત કરનાં સલાતીનકા ઈસ ખતસે બારીક તર હુએ. ફીર સાકીએ કૌસર જનાબે હએદરે સફદરને બઅદ ઈજાઝત કે અરઝકી કે મરાતીબે મહેમાન ઇસ તાસસે રૌશન તર હુએ ઔર લીઝ્ઝત મહેમાનદારકે લીએ ઇસ શહદસે શીરીનતર હુએ; લેકીન મહેમાનકો અપનેસે રાઝી રખનાં ઈસ બાલસે બારીકતર હુએ.

પસ મરયમે કુબરા જનાબે ફાતેમાહ ઝહેરાને બઅદ ઇજાઝત કે અરઝકી ઝને સાલેહા (નેક ઔરત) ઈસ તાસસે રોશનતર હુએ, ઔર

લીઝ્ઝતે ઈફ્ફતો ઈસમત (પાકદામન પાકીઝાહ) ઓરતુંકો ઈસ શહદસે શીરીનતર હએ લકીન હીફાઝત ઈસમતકી ઓરતુંકો ઈસ બાલસે બારીક તર હએ, બઅદ ઈસકે જનાબે રસુલે ખુદાને ઈરશાદ ફરમાયા નબુવ્વત ઈસ તાસસે આલા ઔર રોશનતર હએ ઔર મોહબ્બત નબીકી દોસ્તુંકે દીલ અકીદત મનઝલમેં ઈસ શહદસે શીરીન તર હએ, લેકીન નીગાહ રખના હુરમતે આલાદે નબી ઈસ બાલસે બારીક તર હએ; બાઅદ ઈસકે જીબરઈલને ઈજાઝત લેકર અરઝકી યા રસુલીલ્લાહ નુરે રહમતે રબ્બુલ ઈઝ્ઝત ઈસ તાસસે રોશનતર હએ ઔર મરહમત પરવરદીગારકી બંદુપર ઈસ શહદસે શીરીન તર હએ લેકીન પરવરદીગારકો અપનેસે રાઝી રખનાં ઈસ બાલસે બારીકતર હએ.

નાગાહ આવાઝે ગએબ હીજાબે કુદરતસે આઈ, કે કલામ તુમ સબકા દુરસ્ત વ બજા હએ લેકીન બેહીશ્ત ઈસ શહદસે શીરીન તર હએ મગર પુલેસેરાતસે ગુઝરના ઈસ બાલસે બારીક તર હએ. મોઅમેનીન ઈરશાદે હકતઆલા તો સુના કે પુલેસેરાતસે ગુઝરનાં બાલસે બારીક તર હએ આપ સબ ખયાલ કરો કે કૌનસા તોશા આખેરતકા તૈયાર કીયા ઔર કીસ અમલે ખએરપર ભરોસા હએ ? કે હમ ઈસ રાહે સખ્તકો આસાનીકે સાથ તએ કરેંગે; ઝાહેરન કોઈ અમર માઅલુમ નહીં હોતા—ફકત દો અમ્ર અપને ખીયાલમે આતે હંય, એક મોઅતરફ હોનાં અપને ગુનાહોંપર ઔર દુસરા વસીલા કવીતર યેહ હય કે હમ સગીર સીનસે મુદ્દઈ ગુલામી મહોબ્બતે અવલાદે રસુલે મુખતાર અહલેબયતે અતહારસે હંય ઔર અલામતે મહોબ્બત યે હય કે અપને આકાકે ગમમેં રંજુર ઔર ખુશીમેં મસરૂર હોતે હંય, બસુસન મસાયબે ખામસે આલેઅબા મઝલુમે કરબલા-પર ગીરયા વ ઝારી ઔર ઉસ જનાબકી અઝાદારી વાજીબ વ લાઝીમ જા-નતે હંય હઝરત વોહ કૌન મોઅમીન હોગા જો રોને ઔર પીટનેમેં કો-તાહી કરેગા આકાને તો હમારે વાસ્તે કયા કયા મુસીબતે ઉઠાઈ હએફ હએ અગર હમ ઉનકે ગમમેં આંસુ ભી દરેગ કરે, અગર ખયાલ કીજીએ તો વોહ વકત બાકી નહીં જો હઝરતકે સામને શહીદ હો અબ હમારે વાસ્તે ઈસ માતમદારીમેં જાં ફીશાની કરની ચેહી ઉન હઝરતકે સાથ શહીદ હોકર શહાદતકા મરતબા હાસીલ કરને ઓસાલ હએ.

ચુનાંચે હબીબ ઈબને મઝાહરકો એક મોમીનને ખ્વાબમેં દેખા પુછા અએ હબીબ અબભી કોઈ તમન્નાં આપકે દીલમેં બાકી હંએ ? ફર-

આયા અગર જનાબે બારી ફીર મુજકો ખીલઅતે હયાત અતા કરે, તો મંય મજાલીસે અઝાએ મઝલુમે કરબલામેં હાઝીર હોકર રોયા કરૂં; કે સાહેબ ઈસ સવાબકાભી દાખલ દરજાતે શોહદા હોગા ઔર બેહીશ્તમેં નઝદીક ઈમામે હુસએન કે જગેહ પાએગા, પસ હઝરાત ખુશહાલ ઉનકે જો અએસે ઇમામ બેકસ વ ગરીબ મઝલુમપર રોતે હંએ જીસસે એક દફે સારી ખુદાઇ ફીર ગઈ, બજુઝ બહત્તર (૭.) કોઇ અએસા ન થા જો ફરઝંદે રસુલકી એઆનતકો કહીંસે લશ્કર લાતા, બલકે બાઅઝે અસહાબ જો ઇસ ઈરાદેસે કે જાકર કુછ ફવજ નુસરતકે વાસ્તે લાએ હઝરતસે જુદા હોકર ગએ તો ફીર મુકદ્દરને ઉનસે મુલાકાત ભી હોને નહી, ચુનાંચે બ રીવાયત મલહુફ વસરૂરૂલ મોઅમેનીન મુસય્યબબીન તોહબા ખીઝાઈ મકકેસે જનાબે સય્યદુશ શોહોદાકે સાથથે અસનાએ રાહમેં જબ મુસલીમબીન અકીલકી ખબરે શહાદતે મઅલુમ હુઇ હઝરતને ઉનકો દરયાફતે હાલકે વાસ્તે કુફા રવાના કીયા. જબ મુસય્યબ કુફેમેં પહોંચે દેખા તલવારેં સાનુપર ચડહાઇ જાતી હંએ તીર ઔર નેઝે ઝહેરમેં બુઝાએ જાતે હંએ, ફવજે હર તરફસે જમઅ હોતી હએ. યેહ દેખકર અપને કરીયેમેં ગએ ઔર અપની કોમકો એક જગહ જમઅ કરકે કહા ઈનદીનું ઝાલેમુંને ફરઝંદે રસુલકો ઐએસા સતાયા હએ કે વો જનાબ તંગ આકર વતન છોડકર ખુદાકે ઘર આએ વહાંભી ચએનસે રહેને ન પાએ. અબ ઉસ મઝલુમપર યઝીદકી તરફસે લાખું સવાર ઔર પીયાદેકી ચડહાઈ હએ, ભાઇઓ શરતે મહોબ્બત યેહ હય કે ઈસ વકતે મુસીબતમેં હમ અપની જાંને અઝીઝ ન કરેં ગરઝ બ રીવાયતે મકતલ સહીહ હુસ્ન અનસારી મુસય્યબ આઠ હઝાર સવાર સાથ લેકર કરબલાકી તરફ રવાના હુએ. જીસ રોઝ બગદાદમે પહોંચે દસવીં તારીખ મોહર્રમકીથી, વકતે શામ કુછ લોગુંકો દેખા. કરબલાકી તરફસે આતે હંય પહેછાંના યે લોગ વોહી હએ જો હઝરતકે હમરાહે રીકાબથે સમજે કે શાયદયે સખતીયુંકો ઉઠા ન સકે તનહા ઉસ જનાબકો છોડકર ભાગે આતે હંય. પુછને લગે આકાકો કહાં ઔર કીસ હાલમેં છોડા? ઔર કુફીયોંને કયા સુલુક કીયા? વોહ બોલે કયા પુછતે હો ઉસ જનાબકો ઝાલેમુંને સહરાએ કરબલામે નહેરે પુરાતકે કીનારે હર તરફસે ઘેર લીયા હએ. ઔર રાહેં હર તરફસે બંધ કરદી હંએ કે હઝરત વહાંસે નીકલભી નહીં સકતે બલકે અબતો

ફરઝંદે સાકીએ કવસરપર પાનીભી બંધ કર દીયા હુએ, મુસય્યબ રોને લગે ઔર સાથીયુંકો કહા કે ભાઈઓ અબ સીવાએ ગોશએ કબર કહીં મકામ કરના મુનાસબ નહીં, સુબહકો વહાંસે કુચ કીયા અસરકે વક્ત શત્તે મુસય્યબપર પહોંચે, એક શુતર સ્વાર દુરસે દીખાઈ દીયા બડહકર પુછા કહાંસે આતા હુએ ? ઉસને કહા કરબલાસે, મુસય્યબને પુછા કુછ ફરઝંદે રસુલ કેભી હાલસે આગાહ હુએ ? ઉસને કહા કયા પુછતે હો ઝાલીમોંને અરઝે કત્તાલકો ઉસ જનાબપર બહોત તંગ કીયા હુએ આજકી તો ખબર નહીં, કલ ઝોહરસે પહેલે મંયને કરબલાકો છોડા થા, ઉસ વક્ત તક અઝીઝો અનસાર કામ આ ચુકેથે, યહાં તકકે પયગમબરકા અલમ દરીયાકે કીનારે થંડા હુવા અલમદારકે હાથ શાંનુસે જુદા હુએ હુસએનકા બાઝુ તુટ ગયા, બાદ ઈસકે અઠારા બરસકા જવાન બેટા યુસફે સાની પએગમબરકી નીશાની સીને પર નેઝએ સીતમ ખાકર બાપકે સામને એડીયાં રગડ રગડકર દુનીયાસે સીધારા ઈન દોનું સાહેબુંકે બાદ વો ઈમામ મઝલુમ અએસે શીકસ્તા હાલ વ મુઝતર હોગએ કે કભી વા અબ્બાસાહો વા અખાહો. કહેતે હુએ ભાઈકી લાશપર જાકર રોતેથે ઔર કહેતેથે હાય ભાઇ અબ્બાસ તુમહારે ગમને હમારી કમર તોડદી ઔર કભી વા "અકબરાહો વાકુર્રેતુલ અએનાહો" કહેતે હુએ સહેરાકી તરફ આતેથે ઔર ફરઝંદે નૌજવાનકે લાશેસે લીપટકર બાર બાર ફરમાતેથે. "યાબોનય્યા અલદ દુન્યા બાઅદકલ અફા" અએ અલી અકબર અએ બેટા તુમારે બાઅદ દુનીયાં ઔર ઝીંદગાંનીએ દુનીયાપર તુફ હુએ તુમહારે મરગે જવાનીને ઝઇફ બાપકી મીટ્ટી ખરાબકી. આંખોંકી બસારત દીલકી કુવ્વત જાતી રહી; વલ્લાહ દેખા મંયને કે વોહ જનાબ અએસે પુશ્ત ખમીદા ઔર ઝઇફ હોગએથે કે ન સીધે હોસકતેથે ન અચ્છી તરાહ રસ્તા ચલ સકતેથે, મુસય્યબ સુનતેહી ચીખ મારકર બેઅખતીયાર રોને લગે ઔર અપને સવારુંકો ચીલ્લાએ, જલ્દ ચલો ઘોડે દૌડાઓ આગે બઢાઓ કોઈ દમમેં પંજેતનકા ખાતેમા હુવા ચાહતા હુએ; દેખો એસા નહો કે હમ લોગ પોહોંચને ન પાએ ઔર ઈમામ શહીદ હોજાએ. અલગરઝ થોડી દુર આગે બઢેથે કે એક સવાર દુસરા નમુદાર હુવા, અહલે કાફલાને પુછા તુ કયા કરબલાસે આતા હુએ ? ઉસને કહા હાં યે પુછને લગે તુ કબ વાંસે ચલા હુએ ? ઔર હમારે આકા ઈમામે હુસએન કીસ હાલમેંથે ?

ઉસને કહા શએ ગુઝીશ્તાં વહાંસે ચલાહુ મગર હાલ કુછ ન બયાન કરૂંગા તુમારા અમીરે લશ્કર કૌનહૈ જો કહેના હોગા ઉસીસે કહુંગા, લોગ ઉસ સવારકો મુસઇયબકે પાસ લાએ, વો સવાર સલામ કરકે રોને લગા, અમીરને ગભરાકર સબબ ગીરયેકો પુછા, કહેને લગા આપ કહાં જાતે હુંએ ઔર કયા ઈરાદા હુએ? વો બોલે કે કરબલાકા કસ્દ હુએ ઔર અપને આકાકી મદદકો જાતે હુંએ યેહ સુનકર ઉસને ફરીયાદકી ઔર કહા. શએર.

"અબ જાકે કયા કરોગે વહાં ખાતેમા હુવા," તનસે જુદા સરે પીસરે ફાતેમા હુવા."

આંખે મેરી અંધીહો ઈન આંખુસે દેખા હુએ કે સર ઉસ જનાબકા બદનસે જુદા કરકે નોકે નેઝેપર ચડહાયા ઔર વોહ ખયમા જો પાક પાકીઝાહ ઔર જહાં ફીરશતુંકે પર જલતેથે નારીયુંને ઉસમેં આગ લગાદી; નબીકી મસનદ જલાદી બીબીયુંકો બચુંકો લુટ લીયા સર પર ચાદરેભી રહેને નદી મુશ્કીલ કુશાકી બેટીયાં નબીકી નવાસીયા બંદીયાને તુરકો રૂમકી તરહ કેદ વ ગીરફતાર હોગઈ; અબ તુમ લોગ યહીંસે ફીરો, વહાં ન જાઓ અયેસા ન હોકે સબકે સબ મારે જાય, મુસઇયબ યે સુનતેહી અમામા સરસે ઉતાર કર ખાકપર ફેંક દીયા ગીરેબાંન ચાક કરડલા તમામ લશ્કરમેં એક કોહરામ પડ ગયા ઔર એસા શોર ગીરયાકા બુલંદ હુવા કે ઝમીન વ આસમાંનસે સદાએ "વા ઇમામાહો વા હુસએનાહોવા સૈયદા હો વા મઝલુમાહો." કી આને લાગી.

આહ આહ મોઅમેનીન યહાંતો મુસય્યબ ઔર ઉનકે સાથ વાલોંને ઝાર ઝ.ર રોકર બોહોત ઝોરો શોરસે ગીરયા વ માતમદારીકી મગર કરબલાકા હાલ કીસ તરાહ બયાનહો અરે બીબીયોં ઔર બચ્ચોંકી ફરયાદ વ ઝારીકા હાલ કીસ તરહ લીખ્ખા જાય કે જીસકે સુનનેસે દીલ ટુકડે ટુકડે હો જાય.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૨૨ વીં.

આયત ખુદાકી નેઅમતોંકો કોઈ શુમાર નહીં કર સકતા, ઔર હદીસ બયાનમેં ઉસ સવાબકે જો ફકત નીય્યતસે મીલતા હય્એ, ઔર જનાબે અસીરકા દો ઝાએરાકી મદદ કરના ઔર જનાબે ઝય્એનબકા ઈમામે હુસય્એનકો ચાર મરતબા બેદાર કરના.

કાલલ્લાહો તઆલા વઈન તઉદ્દુ નેઅમતલ્લાહે લાતોહસુહા હક સુબહાનહુ વતઆલા સુરએ નહલમેં ઈરશાદ ફરમાતા હય્એ અય્એ મેરે બંદો અગર તુમ નેઅમત હાએ ખુદાકો શુમાર કરો તો ઉનકા એહાતા વહસર નહીં કર સકતે હો.

હઝરાત હકતઆલાકી કયા કયા નેઅમતે ઝાહેર વબાતીન દુન્યા વઆખેરતમેં હય્એ. અમરે ખય્એરકા બજાલાના, ગુનાહકે લીએ તોબાકી હીદાયત કરના, તોબાકે લીએ તોફીક ઈનાયત કરના યેહ સબ નેઅમતેં ઉસકી અય્એસી હય્એં કે કીસીસે શુકર સુમકીન નહીં, અમલે ખય્એરકા ફકત કસદહી કરે તોભી ઉસે અજરો સવાબ કરામત ફરમાતા હય્એ.

સાહેબે જવાહેરૂલ અખબાર બેહારકી જીલદે સાલીસસે રીવાયત કરતે હંય્એ કે જનાબે ઇમામે રઝા અ૦ ને ફરમાયા, જબ કયામત કાયમહોગી બંદય્એ મોઅમીનકો પીશે પરવરદીગાર હાઝેર કરેંગે, ઔર ઉસકા નામય્એ અઅમાલ ઉસકે હાથમેં દેંગે. પસ જીસવકત વોહ અપને અમલ નામેકો દેખેગા પહેલે નઝર અપને ગુનાહોંપર પડેગી ઉસવકત ઉસકા રંગ બદલ જાયગા, ઔર સારે બદનસે કાંપને લગેગા. ઔર જબ અપની નેકીયોંકો દેખેગા તો ઉસકી આંખે રોશન હોજાએગી ઔર ખુશ હોગા. ઔર જબ વોહ દેખેગા કે હક સુબહાનહુ વતઆલાને ઉસકી નેકયુંકે એવઝમેં બેઈનતેહા સવાબ અતા કીયે હંય્એ તો

ઊસે ખુશી પર ખુશી હોગી, બાઅદ ઉસ્કે ખુદાવંદે કરીમ ફરમાવેગા મેરે ઇસ બંદેકે ઊન સહીફહાએ અઅમાલકો લાઓ જીનમેં વોહ નેકીયાં દરજ હૈંએ જો ઊસ્ને નહીં કીહૈંએ, જબ ફીરશ્તે વોહ અઅમાલનામા લાએગે તો ઉસે દેખકર યેહ બંદએ મોઅમીન કહેગા ખુદાવંદા તેરી ઈજ્જત વ જલાલકી કસમ મંએતો ઇન અઅમાલસે એક અમલભી બજા નહીં લાયાહું, પસ પરવરદીગાર કે તરફસે જવાબ મીલેગા કે તુ સચ કહતા હુએ યેહ અઅમાલ તુને નહીં કીએ; મગર તુને ઇન નેક અઅમાલકા ફકત અપને દીલમેં ઇરાદા કીયા થા તો ઉસી ઈરાદેકે સબબસે હમને અઅમાલે ખએરકે દફતરમેં લીખદાવ, બાઅદ ઊસ્કે પરવરદીગારે આલમ ઉસ્કે એવઝમેંભી ઊસ્કો બોહત સવાબ અતા કરેગા ઊસ વકત ઊસ મોઅમોનકી ખુશીકા કયા કહુના ? વોહ ખુશી હોગા જીસ્કા બયાન મુમકીન નહીં.

“ સુબહાનલ્લાહ ” કયા હકતઆલાકા ફઝલ હુએ, કે અગર કોઇ અમલે ખએર બજા નલાએ ઔર ફકત ઈરાદાહી કરે તોભી પરવરદીગારે આલમ ઊસ્કા સવાબ ઈનાયત ફરમાતા હુએ, યેહ તો ઝાહેરહુએ કે મોઅમેનીન જહાંપર અમલે ખેર યાને મઝલુમે કરબલા ઇમામે હુસએન અલ્ઠપર રોને રૂલાને કે ઈરાદેસે આએ હુંએ, ઈનકા સવાબ ઝરૂર ઉન્હેં ઇનાયત હોગા. અગર કીસી વકત મજલીસમેં રીકકત નહોતો ઉસસે યેહ ખીયાલ કરના ન ચાહીએ કે નતીજા મજલીસકા હાંસીલ ન હુવા, કયું કે સુનને વાલે ઔર ઝાકીરોંકી નીય્યતતો ગીરયા વ બુકાકી હુએ, તો યેહી નાય્યત ઉનકે વાસ્તે મુજીબે સવાબ હુએ. અબ મંએ એક હીકાયત ફઝાએલકી પડહકે મુસીબતે અહલેબએત બયાન કરતાહુ; ઉમ્મેદવારહું કે મોઅમેનીન મુતવજ્જહહોકે બકસદે ગીરયાહ સમાઅત ફરમાએં ખુદભી મુસાબહોં ઔર ઝાકીરકોભી શરીકે સવાબ કરેં.

અબ્દુલ્લાહ કુફીસે રીવાયત હુએ વોહ કહતા હુએ એક દીન મંએ મસજીદમેં ગયા, દેખાકે એક મરદે પીર બકસદે ગુસલ કીનારે ચાહપર ખડા હુએ, ઔર ચાહતા હુએ પાની ખંએચે મગર બ સબબ ઝોઅફ પાનીકે ડોલ ઉસસે નહીં ખીંચ સકતા હુએ. મુજહે દેખકર રહમ આયા, ઔર મંએને કહા પાની ખેંચ દેતાહું તુ નહાલે ! વોહ બોહત મમનુન ઔર શુકર ગુઝાર હુવા, જબ પઅરહન બદનસે ઉતારા દેખા મંએને કે પુશ્તપર એક ઝખમ હુએ ઔર ઉસસે રીમ ઔર ખુન જારી હુએ, મંએને ઝખમકી કએફીયત પુછી ઉસને બયાન કરનેમેં તાઅમ્મુલ કીયા, બાઅદ ઇસરાર કહા કે જબ મંએ નહાલુંગા તબ બયાન કરૂંગા. ગરઝ બાઅદ ગુસલ ફીર મંએને પુછા ઉસ્ને મસજીદકે સહનમેં લેજાકે અલાહેદાહ કહાકે પહલે અહદ કર કે જબ તક મંએ ઝીંદા હું તુ ઔર કીસીસે બયાન ન કરના, મંએને ઇકરાર કીયા, ઉસવકત ઉસ્ને કહા આગાહ હો હમ આઠ આદમીથે ઔર હમારા ગુઝરાન યેહથા કે સરેરાહ જાકે બએઠ

તેથે, જો કાફલા ઝવ્વારકા અલા ઇબ્ને અબીતાલીબકી ઝીયારતકે વાસ્તે નજફકે તરફ જાતાથા ઉસે લુટ લેતેથે ઔર લુટકા માલ આપસમેં તકસીમ કર લેતેથે; ઔર યેહ મામુલથા કે હર શખસ એક એક દીન દાવત કરતાથા ઔર સબકે સબ ઉસ્કે યહાં મહેમાન હોતેથે. એક શબ મેં અપને ઘર સોરહાથા, કે મેરી ઔરતને જગાકર કહા, કલ સુબ મેરે યહાં દાવત ખાને આએંગે ઔર ઘરમેં કુછ સામાને મહેમાની તઇયાર નહીં હુએ, મેંએને કહા દીનકો તુને બયાન ક્યું ન કીયા ઇસ વકત ક્યા હો સકતા હુએ? સુબહકો કુછ ફીકર કરૂંગા; ઔરતને કહાકે આજ શબે જુમઆહ હુએ અકસર ઝવ્વાર નજફકો જાતેહોંગે અભી આધી રાત બાકી હુએ તુ ઇસીવકત જા! કુછ નકુછ માલ હાથ આએગા.

મુજહે યેહ સલાહ પસંદ આઇ ફવરન ઔરતકે ખાબસે ઉઠા તલવાર ગલેમેં ડાલલી ઔર નજફકી તરફ ચંદ ફરસખ જાકર એક ગારમેં છુપકર બએઠા રાત બોહોત તારીકથી, અબરભી હર તરફસે ઘેરા હુવાથા, બાર બાર બીજલીભી ચમકતીથી, નાગાહ દેખા દો આદમી ચલે આતે હુંએ; મેંએ રાહ રોકકર ખડાહો રહા, જબ કરીબ આએ તો માઅલુમ હુવા કે વોહ દોનોં ઔરતેં હુંએ; ઉનસે કહા જો કુછ માલ વ અસબાબ તુમ્હારે પાસહો મુજહે દેદો !!! વોહ બોહત ડરી ઔર સારા ઝેવર વ લીબાસ ઉતારકે દેદીયા, દફઅતન બીજલી ચમકી તો દેખાકે ઉનમેં એક ઔરત બેહુત ખુબસુરત ઔર જવાન હુએ, ખાહીશે નફસાની મુજહપર ગાલીબ હુઇ, બઢકે હાથ પકડ લીયા; ઉસવકત ઉન દોનોં ઔરતોંને ફરયાદ શુરૂઅકી ઔર મુજહસે મીન્નત ઔર ઝારી કરને લગી મગર મેંએ અપને કસદસે બાઝ ન આતાથા આખર લાચાર હોકર ઉન્હોંને નજફકી તરફ મુંહ કરકે કહા અએ ઝવજે બતુલ અએ વસીયે રસુલ મેંએ તુમ્હારી ઝીયારતકો આઇથી રાહમેં લીબાસ વ ઝેવર તો જાચુકા અબ હુરમત જાનેકી બારી આઇ હુએ ઇમદાદ કીજીયે! ફવરન મેરે કાનોંમેં ઘોડેકી ટાપોંકી આવાઝ આઇ ઔર બીજલીકી ચમકમેં દેખા મેંએને કે એક સવાર નીકાબ ચેહરેપર ડાલે નેઝા હાથમેં લીએ ચલા આતા હુએ, ઉસવકત મેંએ ખીયાલ કીયા કે અગર યેહ શખસ જો મુજહે બાડ આએગા તો પહલે ઉસ્કો કતલ કરૂંગા, બાદ ઉસ્કે અપના કામ કરૂંગા; યેહ સોચ રહાથા કે વોહ સવાર કરીબ આ પહોંચા, ઔર કહને લગા અએ શખસ અલાહેદા હોજા! ઔર ઇન દોનો ઔરતોંકો છોડદે જહાં જાતી હુંએ જાનેદે, મેંએને કહા કે તુ અપની ઝીંદગી કે દરપએ નહો જહાં જાતા હુએ વહાં જા!! સુનતેહી ઉસ સવારને અએસા નેઝા પુસ્તપર મારાકે મેંએ સદમેસે મુંહકે ભલ ઝમીનપર ગીર પડા! બાઅદ ઉસ્કે ઉસ સવારને ઔરતોંસેં કહા લીબાસ ઔર ઝેવર પહનલો, ઔર યહીંસે ઘર ફીર જાઓ!!! ઉન્હોંને લીબાસ ઔર ઝેવર તો પહેન લીયા, ઔર યેહ કહા અએ મરદે બાખુદા તુને હમારે સાથ ઇસ હાલમેં અએસા એહસાન

કીયા, એક એહસાન ઔર કરકે હમકો હમારે આકા અલી ઇબ્ને અબીતાલીબ કે રવઝે પર પહોંચાદો; કે બે ઝીયારત હમ યહાંસે ઘર ફીર ન જાએંગે; યેહ સુનકર ઉસ સવારને કહા તુમ્હારી ઝીયારત કબુલ હુઇ યહીંસે અપને મકાનપર ચલી જાઓ!!! વોહ બોલી ક્યુંકર હોસકતા હય કે હમ ઇતની દુર આઇ ઔર ઝીયારતસે ફીર જાએં; યેહ સુનતેહી ઉસ સવારને નીકાબ ચેહરેસે ઉલટદી ઔર કહા તુમ જીસકી ઝીયારતકો જાતી હો વોહ અલી ઇબ્ને અબીતાલીબ મૈંહીહું તુમ્હેં યહીં ઝીયારત નસીબ હોગઇ; ઉન ઔરતોને સુનતેહી અપનેકો કદમ મુબારકપર ગીરા દીયા, ઔર બોસા દેને લગીં; ફીર હઝરતને રૂખસત કીયા ઔર ખુદભી નઝરસેં ગાએબ હોગએ. યેહ સબ કએફીયતેં મૈંએ અપની આંખોંસે ઝમીનપર ખડા દેખ રહાથા, મગર કુવ્વતે હયબતસેં ન ઉઠનેકી તાકતથી ન કલામકી મજાલથી, જબ આપ તશરીફ લેગએ ઉસવકત મૈંએ ઉઠકે અપને ઘર આયા, ઔર અપને અફઆલસે તોબાકી કે ફીર ઝાએરોંકો કભી ન સતાઉંગા!!! તો યેહ મેરી પીઠ પર ઉસી નેઝેકા ઝખમ હય કે અભી તક અચ્છા નહીં હુવા હય.

મોઅમેનીન જનાબે અમીરકો અપને ઝાએરોંતકકા ઇતના લેહાઝ્ઝ પાસ હય કે જબ કોઇ ઝાએર કીસી મુસીબતમેં ગીરફતાર હોતા હય તો હઝરત આકે ઉસકી ઇમદાદ ફરમાતે હૈં ઇન દો ઔરતોંકી કયસે સખ્ત વકતમેં આપને દસ્તગીરી ફરમાઇ? મગર નહીં માઅલુમ કયા મસ્લેહતથી રોઝે આશુરા કે ખુદ આપકી ઝુર્રીયતપર કએસી કએસી મુસીબતેં ગુઝર ગઇં મગર હઝરતને કુછ કુમક વ મદદ નકી. આહ આહ માઅરકએ કરબલામેં મુશકીલ કુશાએ આલમકી બેટીયાં "વા મોહમ્મદાહો વા અલીય્યાહો"કી, ફરયાદ કરતીથીં, ઔર કોઇ ઉનકી ફરયાદકો ન પહોંચતાથા; ખુસુસન જનાબે ઝયનબ અ૦કો સબસે ઝીયાદાહ ઇઝતેરાબથા; મોઅમેનીન ઇબ્તેદાએ ઉમરસે ઇનતેહાએ ઉમરતક જનાબે ઝયનબકો જો મોહબ્બત ઇમામે હુસએન અ૦સેથી વોહ સબ જાનતે હૈં, ઉસ મોહબ્બતકા મુકતઝા યેહ ઇબ્બથા, કે કીસી વકત અપને ભાઇકી રાહત વ આરામ ન ચાહેં, અકસર જબ હઝરત ખાબે ઇસતેરાહતમેં હોતેથે તો વોહ મખદુમા મીરવહા જબાની ઔર મગસરાનીમેં મસરૂફ રહતીથી; ઔર યેહ ચાહતીથીં કે કીસી તરહ ભાઇકી રાહતમેં ફર્ક નઆએ; મગર કઇ વકત શીદ્દતે મુસીબતકે અએસે ગુઝરે હૈં કે આપને બદહવાસીમેં અપને ભાઇકો ~ એન ખાબસે બેદાર કીયા.

એક ઉન્નીસવીં તારીખ માહે રમઝાનકો સને ચાલીસ હીજરીમેં; જીસવકત જનાબે અમીરકા સર મુબારક કુફેમેં ઇબ્ને મુલજીમ મુરાદીકે હાથસે શીગાફ્તા હુવા તમામી મસજીદમેં તહલેકા પડ ગયા, નમાઝીયોંમેં શોરે માતમ બરપા હુવા, હર તરફસે આવાઝ "કદ કોતેલા અમીરૂલ મોઅમેનીન"કી આને લગી જનાબે ઝયનબને કુફેતુલ શહેરમેં જો યેહ સદાએ દરદનાક સુની બેતાબ

હોગઇ ચાહા કીસીકો મસજીદમેં ખબરકે વાસ્તે ભેજે કીસીકો ન પાયા, ઘબરાકે ઈમામે હુસએનકે પાસ દવડી આઇ ઔર સાખતા ખાબસે ચોંકાકે કહને લગીં ભાઈ કયા સોતેહો બાપકા સાયા સરસે ઉઠા જાતા હએ મસજીદમેં જાકર દેખો કયા હાલ હએ.

દુસરે અઠાઈસવીં સફરકો સને પચાસ હીજરીમેં જબ જનાબે ઇમામે હસને મુજતબાને ઝહરે દગા નોશકીયા, ઔર બરાબર કલેજે કે ટુકડે મુંહસે તશતમેં ગીરને લગે, ઉસવકત જનાબે ઝએનબ નીહાયત મુઝતર હુઇં; કયા કરેં કાસસે કહેં હાલતે બેકરારીમેં અપને ભાઇ ઈમામે હુસએનકો ખાબસે બેદાર કર દીયા ઔર કહા બડે ભાઇકી ખબર લો દેખો કયા હાલ હએ.

તીસરે ઇસ સાનેહાકે દસ બરસ બાદ સને એકસઠ હીજરીમેં દો મરતબા ખાબસે ચોંકાયા; પહેલે નવ્વી મોહરમકો ! સહરાએ કરબલામેં જબ લશકરે મુખાલીફસે સુલહકા જવાબ હુવા (યાને મલઉન લોકોને સુલાહ નહીંકી) તબ ઇમામે હુસએન મઝલુમ નન્ને નન્ને બચ્ચોંકી શીદતે અતશસે બેકરારી, અહલે હરમકી ગોરયા વઝારી; લશકરે અઅદાકી કસરત જાન બાઝુકી કીલ્લત ખીયાલ કરકે મુઝતરબાના કભી ઘરમેં આતેથે કભી બાહેર જાતેથે, ઇસ હાલતે ઇઝતેરારમેં એક ગોશએ ખએમેમેં બએઠકે સરે મુબારક ઝાનુપર રખે કુછ સોંચ રહેથે, ઉસીતરહ આંખ લગ ગઇ હનોઝ બેદાર ન હુવેથે કે જનાબે ઝએનબને ઘોડોંકી ટાપુંકી આવાઝ સુની સમઝીં કે અઅદા ઇસવકત લડને આતે હુંએ રંગ ફક હોગયા, હવાસ જાતે રહે બેતાબ હોકે ભાઇકો ચોંકાદીયા ઔર કહને લગીં આપ સુનતે હુંએ ? કએસી આવાઝ આતી હુએ, કયા અઅદા ઇસીઘડી હમકો તબાહ વ બરબાદ કરેગે ? હઝરત અપની બહનકી ફરયાદસે બેદાર હુએ ઔર જનાબે અબ્બાસકો ભેજકે એક શબકી મોહલતલી. મોઅમેનીન ઇન વકતોમેં તો જનાબે ઝએનબને ઇમામે હુસએનકો ચોંકાયા ઔર આપ બેદાર હોગએ, મગર એક વકતે આખેર ઔરભીથા, કે બહન ભાઇકો ચોંકા રહીથી મગર આપ કએસી નીંદમેં સોરહેથે કે કીસી તરહ બેદાર ન હુએ, (કયું મોઅમેનીન વોહ વકત સુન સકોગે ? આહ આહ ! કયા વકતે ગઝબ હુએ કે સુનને વાલે બેતાબ હોકર વા હુસયના વા હુસયના કરકે રોને લગે.) વોહ વો વકતથા કે મસનદે રસુલભી જલ ચુકીથી, બુઝુરગોંકે તબરરૂકાત લુટભી જા ચુકેથે, શોહોદાકી લાશે પામાલભી હો ચુકીથીં, અહલે સીતમ રસીયાં હાથોંમેં લીએ ઉન બેવારીસ બીબીયોં ઔર યતીમ બચ્ચોંકો કએદ કરને આએથે; ઉસવકત જનાબે ઝએનબ કીસસે ફરયાદ કરતીં ! કહાં જાતીં, આહ કીસકો જગાતીં ? આહ, આહ, દૌડકે અપને ભાઇકી લાશે બેસરકે પાસ ગઇં ઔર કહને લગીં આપ દેખતે હુંએ ? અઅદા હમપર કયા કયા ઝુલમો સીતમ કરતે હુંએ ચાહતે હુંએ કે બંદીયાંને ઝુરકો રૂમકે તરાહ કએદ કરલેં

યેહ કહકે બેસાખતાહ લાશસે લીપટ ગઇ. અબુ અખનફ કહતા હઍ "વલ્લાહ" દેખા મંઍને કે બહન ભાઇકી લાશસે લીપટીથી ઔર ભાઇકા લાશા બેસર બહનસે લીપટા હુવાથા ઔર ફુરતે ઇઝતેરાબસે ઇસ તરહ ઝમીનપર તડપતાથા કે હમ લોગ દુરસે દેખતેથે ઔર દેખાકે સર નેઝેપર ચડાનેકે બાદ બરાબર આંખોંસે આંસુ જારી હઍ.

અલા લઅંનતુલ્લાહે અલલ કંવમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૨૩ વીં.

અહલેબએતકી મોહબ્બત વાજીબ હોનેકા બયાન, ઔર એક અઝાદારકા અપને બેટેકો વાસ્તે મજલીસકે બેચના; વ શહાદત અબદુલ્લાહ બીન હસન ઔર ઇમામે હુસૈન અ૦કી.

શેખ મુફીદ વ તુસી અલયહીર રહમા જનાબે ઇમામે હુસઍન અ૦સે રીવાયત કીહઍ કે જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ને ફરમાયા અએ ગુરોહે મોઅમેનિન તુમપર મોહબ્બત મેરી ઔર મેરે અહલે બએતકી વાજીબ હઍ બ તહકીક જો શખ્સ રોઝે કયામત ખુદાએ ઇઝ્ઝો વજલસે હમારી મોહોબ્બતકે સાથ મુલાકાત કરેગા વોહ દાખીલે બેહીશ્ત હોગા. ઔર કસમ ઉસ ખુદાકી જીસકે કબ્ઝએ કુદરતમેં જાન મેરી હઍ કોઇ અમલે નેક કીસી નેકુકારકો રોઝે કયામત મુફીદ યાને ફાયદામંદ ન હોગા મગર સાથ મોહોબ્બત વ માઅરફતે હક અહલે બએતકી; પસ હઝરાત અફઝલુલ આઅમાલ મોહોબ્બત હઍ અહલે બએતે રસુલે મુખતારકી; ઔર ગીરયા વ બુકા હઍ મસાયબપર ઇમામે હુસઍનકી કે યેહી બાએસે મગફેરત વ રૂસ્તગારી વ ખુશનુદીએ જનાબે બારી હઍ, ફીલ હકીકત કૌનસા મોઅમીન હોગા જીસકે દીલમેં મોહોબ્બતે અહલે બએતે રસુલ ન હોગી, ઔર કૌનસી ચશ્મ અયસી હોગી જો મસાયબે મઝલુમે કરબલા સુનકર ગીરીયાંન ન હોગી? વોહ મોહીબ ખાલીસ કઍસેથે જીન્હુંને અપની જાનુંકો રોઝે આશુરા ઉન હઝરતપર નીસાર કીયા, હઍફ હઍ કે હમ

ગુન્હેગાર રોનેસેભી જી ચુરાએ ઔર દો કતરએ અશ્ક (આંસુ) આંખુસે ન ગીરાએ; ઔર વોહ દીંદાર કએસેથે જીનુંને નામે ઈમામે હુસએનપર અપને ફરઝંદુકો બેચકર અઝાદારી ઉસ જનાબકી બરપાકી.

સૈયદ સાદીક અપને મજમુઆમેં લીખતે હુંએ હીંદુસ્તાનમેં એક મોઅમીન અઝાદારે ફરઝંદે હએદરે કરરાર ગરદીશે ઝમાનાસે અએસા મોહોતાજ વ નાચાર હોગયાથા કે એક સાલ ઉસસે સામાને અઝા ન હોસકા, એક રોઝ વોહ મરદે દીંદાર દીવારસે લગકર ઝાર ઝાર રોને લગા, ઉસકી ઝવજાને સબબે ગારયા પુછા, ઉસને જવાબ દીયા કયુંકર બે કરાર ન હું સબ જાનતે હુંએ કે મેં અઝાદારે ફરઝંદે રસુલે મુખતાર હું ઔર ઈસસાલ અએસા લાચાર વ મજબુરહું કે મુજસે સામાને અઝા નહીં હોસકતા, ઉસ મોઅમીનાને કહા તુમ હરગીઝ મલુલ વ ગમગીન નહો યે દોનું ફરઝંદ તેરે હસન વ હુસએન હુંએ શૌકસે એકકો બેચકર સામાને અઝા મોહીય્યા કર, ઈસી અસનામેં દોનું ફરઝંદ મકતબ ખાનાસે આએ ઔર વાલેદએનકો ગમગીન વ ગીરીયાન દેખકર સબ હાલ પૃછા; બાપને કહા અએ ફરઝંદો હર સાલ મેં ઈમામે હુસએનકી મજલીસ બરપા કરતાથા યેહ સાલ બાએસે તંગદસ્તી કે મજબુર હુંએ કે સામાને અઝા નહીં હોસકતા, ઉન દોનુંનેભી અરઝકી અએ પીદર હમેં નામે ઇમામપર બેચકર મજલીસે હુસએન બરપા કરો !! હસન કહેતાથા હમે બેચો, હુસૈન કહતાથા પહેલે હમેં બેચડાલો, વોહ મોઅમીનને યેહ તકરાર દેખકર ચીઠ્ઠી ડાલી હુસએનકા નામ નીકલા ઉસવકત ઉસને અપની અવરતસે કહા હુસએનકા ઝુલફુમેં શાના કરકે આંખુમેં સુરમા લગાદે ઔર પોશાકે નફીસ (ઉમદા કપડે) પહેનાદે, પસ માને ઉસકો આરાસ્તા કીયા ઔર મોહબ્બતે માદરીસે બેકરાર હોકર છાતીસે લગાયા ઔર ઝાર ઝાર રોને લગી, ફરઝંદને અરઝકી અએ માદર આપ મેરી જુદાઇમેં ઇસકદર બેકરાર નહો સબર કરો કે ખુદા સાબેરૂંકો દોસ્ત રખતા હએ.

અલગરઝ ઉસકા બાપ અપને બેટે હુસએનકો ગુલામુંકી બાઝારમેં બેચનેકો લેગયા ચુંકે એક હઝાર દીનાર કીંમત ઉસ સાહેબઝાદેકી મુકરરર કીથી ઇસ લીએ કોઇ ખરીદાર ન હુવા બાપ ઉસકા નાઉમેદ હોકર શહેરકે બાહેર ચલા કે કીસી ઔર શેહેરમેં બેચુંગા, ચંદ કદમ આગે બડાથાકે એક ઝાડકે નીચે એક સવાર નકાબ પોશ સાહેબે ઇઝ્ઝત વ જલાલકો દેખાકે ઉનકે નુરે પેશાનીસે સારા મેદાન રોશન વ મુનવ્વર હોરહા હએ, ઉસ સવારને પુછા અએ શખ્સ તુ કહાં જાતા હએ ઔર ઇસ લડકેસે કયા મતલબ હએ? ઉસને અરઝકી ઇસે બેચતાહું, ઉસ બુઝરગવારને ફરમાયા મેં ખરીદ કરતાહું કીમત ઇસકી બયાન કર? ઉસને કહા હઝાર દીનાર! ફરમાયા અએ નેકબખ્ત તુને ઇસકી કીંમત બહોત કમ મુકરરરકી; યેહ ફરમાકર ફૌરન હઝાર દીનાર અતા કીએ;

ઔર લડકેકો અપને હમરાહ લેચલેં; વો લડકા રોને લગા, ઉસ સવારને ફર-માયા અએ ફરઝંદ તું કયું રોતા હય ? અરઝકી ફીરાકમેં અપને અકાકે ઇસ લીએ કે મેરે સાથ ઇસને નીહાયત તકલીફે ઉઠાઇ હએ ઔર બડે નાઝો નેઅ-મસે મુજકો પાલા હએ અગર ઇજાઝત હોતો મંય ઇસસે કુછ વસીય્યત કરલું ! ઔર રૂખસત હોલું ! ! બાદ ઇજાઝત કે અપને બાપકે પાસ આકર કહેને લગા અએ પીદરે બુઝરગવાર મેરા સલામ મેરી માંકો પોહોંચાના. ઔર કહેના કે મેરે ફીરાકમેં બહોત બેતાબ ન હોના સબ્ર કરના કે ખુદાકો સબ્ર પસંદ હએ જબ ફીરાક મેરા બહોત બેકરાર કરે તો બેકસી જનાબે અલી અકબર વ અલી અસગરકી યાદ કરકે તસકીન કરના ઔર ખયાલ કરના કે વોહ શેહજાદા હમ શીકલે રસુલે ખુદા અઠારવેં બરસ અપને બાપસે જુદા હુવા ઔર ગુલુએ નાઝની અલી અસગરપર તીરે સીતમ લગા. બાદ ઇસકે બાપકે હાથ ચુમકર રૂખસત હુવા, જબ ઉસ બુઝરગવારકી ખીદમતમેં હાઝીર હુવા ઉસ વકત વોહ સવાર અપને ઘોડેસે ઉતરા ઔર ઉસ લડકેકો અપની ગોદ મુબારકપર બીઠાકર બહોત પીયાર કીયા ઔર ઇરશાદ કીયા અએ હંમ નામે હુસએન મૈને તુજકો અપને ફરઝંદ હુસએન કે નામપર આઝાદ કીયા, ઉસને અરઝ કી આપ કોન હએ અપને ઇસમ મુકદ્દસસે આગાહ ફરમાએ ? ઇરશાદ ફરમાયા અએ ફરઝંદ તું મુજે નહીં પેહચાનતા મૈં વોહ હું જીસકે ફરઝંદ હુસએને ગરીબકી અઝા-દારીકે લીએ તેરે બાપને તુજકો બેચા હએ; અએ ફરઝંદ મૈં અલી ઇબ્ને અબી-તાલીબ હું બાપ ઉસી મઝલુમ હુસએનકા હું; જબ તું અપને માબાપકેપાસ પોહચના તો બાદ સલામ મેરી તરફસે પએગામ દેના કે તુમ દીલસે મસરૂફે અઝાદારીમે મેરે ફરઝંદ હુસએનકી રહેના મૈં તુમકો દોન દુનીયામેં ન ભુલું-ગા, યે ફરમાકર નઝરસે ગાયબ હો ગએ.

પસ વોહ લડકા અપને ઘર આયા ઉસકે બાપને કહા અએ ફરઝંદ મા-લુમ હોતા હએ કે તુ છુપકર ભાગ આયા હએ. ઉસને અર્ઝકી મૈં ભાગકર નહીં આયાહું, બલકે મુઝે મેરે આકા અલીઇબ્ને અબીતાલીબને આઝાદ કીયા હએ ઔર આપકો બાદ સલામ ઇરશાદ કીયા હએ મેરે ફરઝંદ હુસએનકી અ-ઝાદારીસે ગાફીલ ન હોના કે મૈં તેરી મદદકો મોજુદ હું.

હઝરાત મકામે તઅમ્મુલ વ જગેહ ઇનસાફ હએ કે જનાબે અમીરકો એક અઝાદારકે ફરઝંદકા જુદા હોના ઉસકે માંબાપસે, ગવારા ન હુવા બાવજુદ એક દુસરા લડકા મોજુદ થા ઔર યે ભી ફરઝંદ ઝીંદા વ સાલીમ થા ઔર જનાબે અમીરને ઉસ અઝાદારે હુસએનકો માલે દુનાયાસે ગની કીયા ઔર ઉસકે ફર-ઝંદકો ઉસકે માબાપતક પહોંચા દીયા કે ઘર ઉસકા આબાદ ઔર દોનું શાદ હુવે

હએહાત કહાંથે જનાબે અમીર આરકએ કરબલામેં દેખતે હાલ અપને ફરઝંદે હુસએનકા કે ઉસકે અનસારો અઝીઝ વ ફરઝંદ અએસે બીછડે કે ફીર

ન મીલે; ઔર વોહ ઘર અએસા બરબાદ હુવા કે ફીર ન આબાદ હુવા; યહાં તકકે છોટે છોટે બચ્ચેભી કોઇ તલવારસે કોઈ તીરસે શહીદ હુવે હદીસમેં વારીદ હુવા હએ કે જબ ખામેસે આલેઅબા મઝલુમે કરબલા યકો તનહા રહગએ ઉસ વકત ઝુલજનાહકો આગે બડહાકે મુકાબીલે લશ્કરે અઅદા હુવે ઔર વાસ્તે ઇતમામે હુજજતકે ઇરશાદ ફરમાયા ઉસકા ઝાહેર મતલબ યે હએકે.

અએ કૌમે સીતમ શઆર કોઇભી તુમમેં ઐસા દીનદાર ઔર રકીકુલ કલ્બ હએ! જો ઈસ વકત ઇસ બેકસીમેં અવલાદે રસુલસે નેકીકે સાથ પેશ આએ; અએ કોમ ના ઇનસાફ કયા તુમ મેરે હસ્બો નસબસે આગાહ નહીં હો? કે દર પએ આઝાર વ કત્લ મુજ બેકસકે હુએ હો? કયા તુમ વાકેફ નહીંહો કે પદરે આલીવકાર મેરે જનાબે હએદરે કરાર વસીએ રસુલે મુખતાર હુંએ; ઔર નાના મેરે ખાતેમુલ અંબીયા હએ;

અએ અહલે કુફા વ શામ કયા તુમ મુનકરહો ઇસકે કે માદરે ગીરામી કદર મેરી જનાબે ફાતમા ઝહેરા દુખતરે રસુલે ખુદા હએ, ઔર અમ્મે બુઝરગવાર મેરે હઝરતે હમઝાહ વ જનાબે જઅફરે તૈયાર હુંએ, પસ કમાલ તઅજજુબ હએ કે બાવજુદ ઇકરાર મેરે શરાફત હસ્બો નસબકી ઔર સાથ યકીંન હોને ઈસકેકે કોઈ શખ્સ આલમમેં મેરા મીસ્લ વ નઝીર નહીં; મુજહે નાહક કત્લ કરને હો; ઔર કતએ નઝર ઈન સબકી અગર તુમ્હેં મુજહ બેકસો મઝલુમકા કત્લહી કરના મનઝુર હએ તો ઈતના મુજપર રહમ કરો કે પહેલે મુજહે થોડા પાની પીલાદો કે શીદ્દતે તીશનગીસે જીગર મેરા કબાબ હો રહા હએ, હઝરાત હઝાર અફસોસ કે યેહ સુનકર ઉસ કૌમે બેહયાને યે જવાબ દીયા કે અએ હુસએન શરાફત વ નજાબત આપકી રૌશન હએ ઔર કોઇ અએસા નહીં જો જાનતા નહો હસ્બો નસબ વ ઈલ્મો અદબ મેં. આપ બહેતરીને આલમ હુંએ; લૈકીન હમેં આપકો પ્યાસાહી કત્લ કરના મકસુદ હએ; જબ ઈમામે હુસએનને ઇસકદર બેહયાઇ ઉસ કૌમે સીતમગારસે મુલાહેઝા ફરમાઇ, ઇસ વકત ઝુલફીકાર મીયાનસે લી ઔર માસ્લે શેરે ગઝબનાક ઉસ લશ્કરે નાપાકપર હુમલા કીયા.

રાવી કહેતા હએ સૈયદે શોહોદા રોઝે આશુરા દશ્તે કરબલામેં વકતે કારઝાર લશકરે કુફફાર ઔર ફૌજે બે શુમાર ઇસતરહે હીમલાવર હોતેથે જીસતરહે જનાબે હએદરે સફદર મારકએ ખએબરમેં જહાદ કરતેથે. ફીલવાકે કોઈ શેર બેશએ દીલાવરી ઔર મરદે મએદાને બહાદુરી બજુજ હમારે આકા ઔર ઇમામે તોશનકામકે દુસરા નહીં, ઔર મીસ્લે ઝુલફેકારે હએદરે કરાર દુસરી તલવાર દુનીયામેં નહીં. આબે તેગસે અએસા તુફાન ઉઠાથા કે ખુન કે દરીયા જારી હો ગએ, ઔર ખુદ સરકે સર તનુંસે જુદા હોકર દરીયાકી તરેહ બેહને લગે.

જબ ફરઝંદે શેરે ખુદા શેરકી મ્વાફીક હુમલા કરતાથા તો ઉનકી કય મજાલથી જો સામને ખડે રહેતે લડાઇસે જી ચુરાકર ગીદડકી તરાહ ભાગજાતેથે.

ઔર વોહ ફોજે ગીરાંન ખાયફ વ પરેશાંન હોકર ઇસતરહ પસપા હુઇ કે આપસહીમેં એક દુસરેકો દેખકર ભાગતાથા ઐસી બદ હુવાસીથી કે બાપ અપને બેટેસે ભાગતાથા ગોયા રોઝે કયામત આશકાર થા. બહર કયેફ ઇસ તરેહ વોહ જનાબ મશગુલે કારઝારથે કે શીમ્રે લઇનકે ઇશારેસે એક તરફસે તીર અંદાઝોને એક જાનીબસે નેઝા બાઝોને એક તરફસે શમશીર ઝનોંને ઔર એક તરફસે સંગ અંદાઝોને ઉસ ઇમામે મઝલુમકો ઘેર લીયા ઔર હર જાનીબસે પથ્થર ઔર તીર વ નેઝા વ શમશીર લગાને લગે યહાંતક જીસ્મેં મે તહ-હર આપકા ઇસ કદર મજરૂહ હુવા કે મુવાફીક રિવાયત મશહુર કે એક હઝાર નૌસો એકાવન ઝખ્મ ઉસ બદને અતહરપર લગે ઔર જીસ્મે શરીફસે ખુન કે ફુવ્વારે નીકલને લગે, ઇસ અસનામેં ખુલીને એક તીર ઐસા ગુલુએ મુબારક પર મારા કે હઝરત ઉનકે સદમેસે ખાનએ ઝીનપર ઠેહર ન સકે પુશ્તે ઝુલ-જનાહસે રૂએ ઝમીંનપર તશરીફ લાએ ઔર ઉસ તીરકો ગુલુએ મુકદસસે ખેંચ કર ફેંક દીયા, ઔર ચીલ્લુમેં ખુન લેકર અપને મુંહ ઔર દાઢીપર મલનેલગે.

રાવી કહેતા હૈ ઉસવકત અબ્દુલ્લા બીન હસન દરે ખેમેસે યે હાલ દેખતે થે વોહ શેહજાદા રોતા હુવા હાય ચચા હાય ચચા કહેતા હુવા મએ-દાનકી તરફ દૌડા, જનાબે ઝેનબને બડહકર ઉસકા બાઝુ થામ લીયા ઔર ફરમાયા અએ ફરઝંદ તું ઇસ નરગએ આદામે ન જા, લૈકીન વોહ માઅસુમ મચલકર આપકે હાથુંસે નીકલકર યેહ કહેતા હુવા દૌડા વલ્લાહ અએ ફુફી મૈ અપને ચચા મઝલુમકો અએસે વકતે મુસીબતમેં તનહા ન છોડુંગા યહાંતકકે રોતા હુવા અપને ચચાકી ખીદમતમેં પોહોંચા દેખાકે હુરમલા મલઉન ચાહતા હૈ કે હઝરતપર તલવાર લગાએ કે ઉસ સાહેબઝાદેને ફરમાયા વાએ તુજહ પર ઓ પીસરે હબશીયા યે કયા ગુઝ્મ કરતા હૈ? ઉસ શકીને ગુસ્સેમેં આકર વોહ તલવાર ઉસ બચ્ચેકો અએસી લગાઇકે નહનાસા હાથ કટકર ઝમીન પર તડપને લગા; ઉસ માઅસુમને બેકરાર હોકર કહા ચચા દેખીએ ઇસ ઝાલીમને મેરે હાથ કાટ ડાલે, હઝરતને સીનેસે લગા લીયા ઔર રોરો કર ફરમાયા બેટા સબર કર તેરે ચચાપર બહોત દુશવાર હૈ કે તુજે ઇસહાલમેં દેખે; નાગાહ એક ઝાલીમને તીર ચોલ્લએ કમાનમેં જોડકર ઇસતરેહ લગાયા કે ઉસ બ-ચ્ચેકે ગુલુએ નાઝુકસે બાહેર હોગયા. ઔર ચચાકી ગોદમેં દોતીન મરતબા તડપ કર સરદ હોગયા, ઇમામકો યે દાગ આખરી થ; છોટીસી મૈયત ગલે લગાકર દેર તક રોયા કીએ. અબ્દુલ અમીઝ દેહેલવીને લીખા હૈ ઉસવકત શીમ્રને અપને રફીકોંકો પુકારા વાએહો તુમપર એક ગરીબ બેકસ સરાપા ઝખમી કે કતલમેં તઆમ્મુલ કરતે હો? કયા દેર હૈ જલ્દ સર કાટકર કીસ્સા

ફૈસલ કરો ? સુનતેહી અશકીયા ચારૂં તરફસે દવડે કીસીને તલવાર મારી કીસીને નેઝા સંભાલા કીસીને તીર લગાયા ખુદ શીમ્ર મલઉનને ચેહરએ અકદસ પર તલવાર મારી, સિનાન બીન અનસને નેઝા લગાયા, ઔર ખુલી ઇસ ઇરાદેસે બડહા કે સર મુબારક જુદા કરલે મગર હાથ ઉસ શકીકા કાંપને લગા; પસ બ રીવાયતે ઉસકા ભાઇ સહલબીન ઝીયાદ ઘોડેસે ઉતરકે કરીબ આયા ઔર વોહ ઝુલ્મ કીયા જો લાખું આદમીયુમેં કીસીસે નહોા સકા, આહ આહ નામેસે રસુલ બે વારસો વાલી હોગએ ઝમાના હુસએનસે ખાલી હોગયા ગરઝ ઉસ શકીને સરે અનવર જુદા કરકે ખુલીકો દીયા ઔર ખુલીને એક નેઝએ તવીલ પર બુલંદ કીયા લશ્કરે મુખાલીફસે તકબીરૂંકી આવાઝ બુલંદ હુઇ ખએમએ ઇમામમેં વા હુસેએનાહો વા સૈયદાહોકા માતમ બરપા હુવા. ઔર અહલે હરમ માતમો નવહા કરને લગે.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૨૪ વીં.

ફઝાએલે ઝીયારતે ઈમામે હુસૈન ઔર મુલાકાત એક જીનકી દાઅબીલસે ઔર રિવાયત જાઅફર જીનકી.

જનાબે ઇમામે મુસીએ કાઝીમ અ૦ ને ફરમાયા જો મોઅમીન ઝિયારત બજા લાએ કબ્રરે મોતહુરે જનાબે ઇમામે હુસૈન અ૦ કી બશરતે કે આરીફ હો ઉસ જનાબકે હકકા તો હક સુબહાનહુતઆલા તમામ ગુનાહે ગુઝીશ્તા વઆઇંદા ઉસકે બખશેગા.

“ મોહીજુલ અહઝાન ” મેં દાઅબિલ બીન મોહમ્મદ ખીઝાઇસે મનકુલ હે કે વોહ કહતે હૈં જબ મૈં ખીદમતે ઇમામે રઝા અ૦સે ફીરા ઔર વારીદે શહરે “ રય ” હુવા તો એક રાત મૈં અપને હુજરેમેં બેઠા કસીદએ મશહુરા અપના નઝમ કરતા થા, નાગાહ કીસીને દકકુલ બાબ કીયા, મૈંને પુછા કૌન હે ? ઉસ્ને જવાબ દીયા તેરા ભાઇ હું; ઉઠકર દરવાઝા જો ખોલા તો એક શખસ ઐસા કવી હેકલ મોહીબ શીકલ નઝર આયા કે જીસ્કે દેખનેસે તમામ

ઝીસ્મમેં મેરે " રાઅશા " પડ ગયા ઔર બદહવાસે હો ગયા, વોહ શખસ એક ગોશેમેં બૈઠકર મુજસે કેહને લગા, અએ દાઅબિલ કુચ્છ ખૌફ નકર મૈં તેરા ભાઇ કવમે જીનસે હું, એકહી શખ તેરી ઔર મેરી વિલાદતકી હે ઔર તેરે સાથ મૈંને પરવરીશ પાઇ હે, ઈસ વકત એક ઐસી હદીસ બયાન કરનેકો આયા હું કે જીસકે સુન્નેસે તેરી માઅરેફતે ઇમાન ઔર કુવ્વતે નફસ ઝિયાદા હોગી, યેહ કલામ ઉસ જીનકા સુનકર મૈં અપને હોશમેં આયા વોહ કહને લગા અએ દાઅબીલ આગાહ હોકે પહેલે મૈં ઝુમરએ મોઆનેદીન જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીનસે થા, એક રાત મૈં ચંદ સરકશાને જીન કે હમરાહ નીકલા ઔર ગુઝર મેરા કરબલાએ મોઅલ્લામેં ઉસ જમાઅતપર હુવા જો ઝિયારતે જનાબે ઇમામે હુસૈન અ૦ કો આઇથી, મૈંને બરાહે અદાવત કસ્દ કીયા કે ઉન ઝાએરૂંકો કુચ્છ અઝીયત પહોંચાઉં; નાગાહ મૈંને દેખા કે એક જમાઅતે કસીર ફીરીસ્તુંકી ઉનપર મોવકકલ હે; કુચ્છ તો તહે આસમાનકી આફતાંસે ઉનકી હિફાઝત કરતેં હે, ઔર બાઅઝે જમીનકી બલાઓંસે નીગેહબાની કરતે હૈં; યેહ કરામાત દેખકર ઇનાયતે ઝુલજલાલ મેરે શામીલે હાલ હુઇ ગોયા મૈં ખ્વાબમેં થા કે બેદાર હુવા ઔર સમજા કે યેહ શરફ વ મરાતિબ ઇન લોગોંને બદવલત ઉસ મકાને જન્નત નિશાનકે પાએ હેં; જહાંકી ઝિયારતકા કસ્દ કીયા હે. પસ અપને અકીદએ ફાસીદાસે તવબા દકી, ઔર હમરાહ ઊન ઝાએરૂંકે મૈંભી સરફે ઝિયારતે રૌઝએ હઝરતસે બહરયાબ હુવા; બાઅદ ઉસ્કે " હજ " કીયા ઔર ઝિયારતે કબ્રે રસુલ સ૦ સે ભી મુશર્રફ હુવા; યહાંતક કે એક મજલીસમેં મેરા ગુઝર હુવા દેખા કે એક બુઝુર્ગવાર જલીલુલ કદર મીસ્લે ચવદવીં રાતકે ચાંદકે મજલીસમેં રૌનક અફરોઝ હે, ઔર ગીર્દ અસહાબે બાવીકાર એહાતા કીયે મોઅદ્દિબ બૈઠે હૈં, એક શખસસે પુછા યેહ બુઝુર્ગવાર સદ્ર નશીન કૌન હે ? લોગોંને કહા યેહ ફરઝંદે રસુલ ઇમામે જાઅફરે સાદીક અ૦ હૈં, મૈને બડહકર હઝરતપર સલામ કીયા; આપને બશફકતે તમામ જવાબે સલામ દેકર ઇરશાદ ફરમાયા અય અઅરાબી તુજકો વારેદાત ઉસ રાતકી યાદ હે ? જીસ રાતકો તું ઝમીને કરબલાપર પહોંચા થા, અવલીયા અલ્લાહ ઔર ખાનદાને રીસાલત કે સાથ કરામાત ઔર ઇનાયતે હકતઆલાકો તુને દેખા ? મૈંને અર્ઝ કીયા યબ્ન રસુલલ્લાહ અલહમ્દો લીલ્લાહ કે જનાબે બારીને આપકી વિલાયત વ નુરેહીદાયતસે દીલકો મેરે મમલુ વ રૌશન કીયા; અબ ઉમ્મેદવાર હું કે કોઇ હદીસ અપની ઝબાને ફૈઝ તરજુમાનસે ઇરશાદ હો તા મૈં અપની કવમ કે વાસ્તે હદીયા વતોહફા લે જાઉં. આપને ફરમાયા અએ ખુશ ઇમાન આગાહ હો કે એક રોઝ જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ ને હયદરે કરરારસે ઇરશાદ ફરમાયા કે યા અલી બેહીશ્ત હરામ હે કુલ અંબીયાપર જબતક મૈં દાખીલે જન્નત નહું, ઔર સૌરે બાગે ઇરમ સાયરે ઉમ્મુમપર હરામ હૈ

જબતક મેરા ઉમ્મત બેહીશ્તમેં દાખીલ ન હો, ઔર મેરી ઉમ્મતપર ભી જન્નત હરામ હય જબતક તુમ્હારી ઇમામત વ વિલાયતકા એઅતેકાદ વ ઇકરાર ન કરે; યા અલી કસમ બખુદાએ અઝ્ઝવજલ્લ દાખીલે બેહીશ્ત ન હોગા મગર વોહ શખ્સ કે જો તુમસે મોતમસ્સીક હો; બાઅદ ઇસ્કે ઉસ જીનને કહા અએ દાઅબીલ ઇસ હદીસકો યાદ રખના, યેહ કહકર નઝરોંસે ગાયબ હો ગયા.

આહ આહ મોઅમેનીન ઇસ જીનકી હીકાયતપર મોઅલ્લીફકો રિવાયતે જાંકાહ જાઅફરે જીનકી યાદ આ ગઇ. સાહેબે ઇસરારૂશશહાદત વગેરાને લીખા હે, કે એક તાલેબુલ ઇલ્મ અકસર જાઅફરે જીનકી મલામત કરતાથા કે કયું જાઅફરને નુસરતે ઇમામે હુસેન અ૦ મેં તકસીરકી, ઔર હઝરતકા બેકસીસે શહીદ હોના દેખા, ઔર અપની જાન અઝીઝકી, નાગાહ એક શબ કીસીને દકકુલ બાબ કીયા; ઔર અંદર આકે બેઠ ગયા, ઔર કહને લગા અએભાઇ મુઝસે કુચ્છ ખૌફ ન કર મેં તેરા ભાઇ જાઅફરે જીન હું; તેરી ઝીયારત ઔર કુચ્છ શીકાયત કરનેકો આયા હું, તું અકસર મુજહકો મલામત કરતા હે ઔર તુજહે યેહ ગુમાન હે કે મેંને નુસરત (મદદ) મેં જનાબે સૈયદુશ્શોહદા અ૦ કી કોતાહીકી, કસમ બખુદા તેરા ગુમાન મહઝ ગલતહે; અસલે હકીકતકી તુજહે ખબર નહીં, આગાહ હો અએ ભાઇ જીસવકત મેંને સુના કે મઝલુમે કરબલા ફોજે અઅદામેં ઘીર ગએ હેં, તો ફોરન સારી ફોજ લેકર સહરાએ કરબલામેં પહોંચા, દેખા કે બડેબડે બાદશાહાને નામી વ સલાતીને ગરામી કવમે જીનસે અએ અપની ફોજ કે હાઝીર હેં કે મેરી ઔર મેરે લશકરકી ઉનકે સામને કુચ્છ હકીકત નથી. ઔર કુલ મેદાને કરબલા ઉન જીનસે અએસા ભરાથા કે કહીં રાઇકે દાનેકો ભી રખનેકી જગાહ નથી, ઔર દરમીયાન ઝમીન ઔર આસમાન કે ભી કસરતે મલાએકા વ જીન્નોંસે કહીં જગાહ ખાલી નથી; મલાએકા વ જીન થકે બાઅદ દીગરે ઇસતરહ સફબસફ પાસ પાસ ખડે થે કે હર સફકે આગે ઉનકે સરદાર ઇસ્તાદાહ થે; ઔર પીછે ઉનકે લશકર ઉનકા હાઝીર થા, ઔર વોહ કુલ મલાએકા વ “જીન” નઝદીક વ દુરસે જીસ જીસ તરેહ જહાં જહાં હાઝીર થે વહીંસે સલામ બજા લાતે થે, ઔર દુરૂદ ભેજતે થે, ઔર જવાબે સલામસે મુમતાઝ હોતે થે, મલાએકએ મોકરરબીન ઔર જીન્નાત કે સલાતીનકી યેહ કેફીયતથી કે બાઅદબ વ સર ઝુકાએ ઇસતરહ હાઝીર થે જૈસે અદના રઇયત હુઝુરમેં શહનશાહ કે ખડા હો, ઔર ઉસકે ખૌફ વ રોઅબસે કાંપતા હો, ઔર વોહ સબ મલાએકા વજીન ન બલહાહ વઝારી હઝરતસે ઇઝને જંગ તલબ કરતેથે, ઔર ઉમ્મેદવાર જહાદકે હોતે થે. ઔર મેં ચાર ફરસખ દુર હાઝીર થા, ઇસ લીયે કે ઇસ ચાર ફરસખમેં અઝ ઝમીન તા આસમાન હુજુમે મલાએકા ઔર જીન્નાતસે કહીં

મેંને જગાહ ન પાઇ, કે હઝરતસે કરીબતર હોઊં, મજબુર વ નાચાર વહીંસે મંયને ભી ૪રઝંદે હયદરે કરરારપર સલામ કીયા, ઔર જવાબે સલામસે સરફરાઝ હુવા ઔર મંયને બકમાલે ઇલહાહ વઝારી હઝરતસે ઇલ્તેજાકી કે યેહ જાનનીસાર ખાનેઝાદે હયદરે કરરાર ભી ઇઝને જહાદકા તલબગાર હય ઉમ્મેદવાર હું કે જીસતરેહ આપકે પદરે બુઝર્ગવારકી મેરે બાપ રાહીલપર નઝરે ઇનાયતથા, ઉસી તરહસે ગુલામે કદીમપર હઝરતકીભી મેહરબાની હો, ઔર શરફે ખીદમતસે સરફરાઝ વકામયાબ હોંઊં; પસ હઝરત મુખાતીબ હુવે તરફે કુલ મલાએક વ જીનકે ઔર સબકો કમાલ શફકતસે દોઆએ ખેર દીં, ઔર બાઅદ જઝાકોમુલ્લાહો ખયરનકે ઇરશાદ ફરમાયા મંય અપને નાના: જનાબે રસુલેખુદાકે ખિલાફે હુકમ નહીં કર સકતા, મુઝે યહાં શહીદ હોના હય, ઔર મેરે અહલેબયતકો અસીર હોના હય, તુમ અપને અપને મકામપર ફીર જાઓ, ઔર બરિવાયતે બાઅઝ જીન્નાતને ઇઝનકે વાસ્તે બહોત ઇસગર કીયા, આપને દસ મઝમુનકે કલેમાત ફરમાએ કે મંયને યેહ મુસીબતેં ઔર બલાએં ઇસ વાસ્તે ઉઠાઇ હંય કે નાનાકી ઉમ્મતકો ત્રિરતએ હલાકતસે બચાઉં, ન યેહ કે અપની આંખોંકે સામને ઇન કલેમા ગોયોંકો હલાક હોતે દેખું, તુમ ચાહતે હો ઇન દુશ્મનું કો કતલ કર કે મુઝે બચા લો, મગર મેરી ઝીંદગીકી તો કોઇ સુરત નહીં, અબ્બાસકા ગમ કાસીમકા સદમા, અલીઅકબરકા માતમ યેહ કયા કમ હય ? ઇન લોગોંકી જુદાઇમેં મંય ખુદ તડપ કર મર જાઉંગા, અગર શીમર ખંજરભી ગરદનપર ન ફેરેગા તો અયસે અયસે રંજ ઉઠા કર ખુદ મેરા કામ તમામ હોચુકા હય, મુનાસીબ હય કે અપને અપને ઘર ફીર જાઓ; ઔર મુજહે અપને ભાઇયો ઔર ભતીજે ઔર બેટોં કે સાથ ઇસી સહરામેં કયામત તક રહેને દો.

બહરકેફ જાઅફર કહેતા હય હરચંદ સબને બહોત મીન્નત ઔર સમાજતકી લેકીન કીસીકી એઆનત વ નુસરત હઝરતને કુબુલ ન કી ઔર કીસીકો ઇઝને જહાદ ન દીયા; આખીરકાર મજબુર વ નાચાર હો કર સબ મલાએકા વજીન ફીર ગએ, મગર મંયને સેહરાએ કરબલાકે એક ગોશેમેં તવકકુફકીયા ઔર રોતા પીટતા રહા તા આંકે વોહ જનાબ શહીદ હુવે ઔર સર મુબારક હઝરતકા નોકે નેઝેપર અલમ કીયા ગયા, ઔર અહલેબએતે રસુલે મુખતાર લુટે ગએ, ઔર ગિરફતાર હોકર જાનીબે કુફા રવાના હુવે. પસ મંયભી મંએ અપને લશકર કે અકબ ઉસ કવમે જફાકાર કે જાતા થા, તા કુચ્છ ખીદમતે અહલેબએતે રિસાલતસે શરફ હાંસીલ કરૂં.

ઔર વકત ગીરને અતફાલકે પુશતે શુતરસે ઉનકી હિફાઝત કરૂં, અલ હાસીલ જબ વોહ મલાઇન મુત્તસીલે કુફે પહોંચે શબ હોગઇથી, શહેર કે બાહેર કયામ કીયા ઔર અપને ઘરૂંસે ખાને પકા પકાકર લાએ ઔર સેર

હો હો કર ખાયા; મગર અફસોસ અવલાદે રસુલકો કુચ્છ ખાના પાની ન દીયા, નન્હે નન્હે બચ્ચે ભુખસે બેકરાર હોતે થે, જબ ખાનેકી બુ દેમાગમેં પહોંચતીથી, કભી માંસે કભી ફુફીસે લીપટ લીપટકર બિલ બિલાકર રોતે થે, ગરજ જબતક અહલેબએત કુફેસે શામ ઔર શામસે મદીનેમેં દાખીલ હુવે મેંભી બરાબર ખીદમતમેં હાઝીર રહા, યેહ હમારી હીકાયત હય. પસ આજસે તુમ હમકો મલામત ન કરના, યેહ કેહકર જાઅફર નઝરોંસે ગાએબ હો ગયા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૨૫ વીં.

ફઝાએલે દુરૂદ વ હીકાયતે મુરગ વગએરાહ; ઔર બયાન દો નમાઝે જમાઅતકા, ઔર ઈમામકા નમાઝે અસર પડહના.

કાલલ્લાહો તઆલા; ઇનલ્લાહા વ મલાએકતહુ યોસલ્લુના અલન નબી; યા અય્યોહુલ લઝીના આમનુ સલ્લુ અલયહે વસલ્લેમુ તસલીમા. ઝાહેરી મતલબ યેહ કે ખુદાવંદે કરીમ કુરઆને મસજીદમેં ફરમાતા હુએ બહુસ્તીકે હક-તઆલા ઔર ઉસકે મલાએકા દુરૂદ ભેજતે હુંએ નબીકે ઉપર તો પસ અએ મોઅમેનીન તુમભી નબીપર દુરૂદ ઔર સલામ ભેજો જો હક દુરૂદ ભેજનેકા હુએ, હરચંદ મોઅમેનીન સવાબ ઔર ફઝાએલ દુરૂદકે બોહોત હુએ લએકીન તીન રીવાયતેં બનઝરે સવાબ અરઝ કરતાહું. મનકુલ હુએ કે ખુદાવંદે આલાને એક ફીરસ્તેકો મુરગકી સુરતમેં પએદા કાયા હુએ, ઔર ઉસકે બએઠનેકી જગાહ દરખ્તે "તુબા" કી શાખ હએ; જબ કોઇ મોઅમીન મોહમ્મદ ઔર આલે મોહમ્મદ પર દુરૂદ ભેજતા હુએ તો વોહ અપને મકામસે ઊડકર દરયાએ નીરકે અંબરમેં ગોતા મારતા હુએ ઔર અપની જગાહપર આકર પર ઝાડતા હુએ જીતને કતરે ઉસકા પરોંસે ઝડતે હુંએ, ખાલેક અકમર હર કતરેસે એક એક ફીરીશતા પએદા કરતા હુએ કે વોહ ફીરીશતે તસબીહ તકદીસ વ તહલીલ કરતે હુંએ ઔર ઉસકા સવાબ વોહ દુરૂદ પડહને વાલે બંદેકે.

નામએ અઅમાલમેં લીખા જાતા હુએ. મનકુલ હુએ કે એક રોઝ અમીરૂલ મોઅમેનીન સરવરે મરદાંનકા ગુઝર એક સહેરાએ બે પાયાનમેં હુવા સલમાન ફારસી કહેતે હૈં કે મૈંભી અપને આકાએ નામદાર હુએદરે કરરારકે સાથથા નાગાહ દેખા મૈંએને કે હઝરત સુએ આસમાંન કુછ મુલાહેજા ફરમાતે હૈ ઔર કલેમાતે મદહો તહસીન ઝબાને મોઅજીઝ બયાન પર જારી હુએ, મૈંને જો આસમાનકી તરફ નઝરકી તો મતલા સાફ પાયા કોઈ ચીઝ દીખાઈ નદી, મુતહયઇર હોકર અરઝકી યા મઝહરલ અજાયબ વ મઝહરલ ગરાયબ યેહ કલેમાતે મદહોસના આપ કીસકી શાનમેં ઇરશાદ ફરમાતેહૈં ? હઝરતને ફરમાયા ઉસકી શાનમેં કે જીસકી મૈ મદદ કરતાહું તું દેખેગા ! ઉસને અરઝકીહાં, માબાપ મેરે આપ પર ફીદાહોં; સલમાન કહેતેહૈં કે ઉસવકત હઝરતને સુએ આસમાન ઇશારા કીયા નાગાહ દેખા મૈંને કે એક જાનવર સુફેદ બ સુરતે કબુતર ઝાહેર હુવા ઔર આકર દસ્તે હક પરસ્ત અમીરૂલ મોઅમેનીન પર બૈઠા હાલાંકે વોહ જાનવર સહેરાકંથા મગર યે મઅલુમ હોતાથા ગોયા પલા હુવા હુએ, હઝરતને ઉસ જાનવરસે પુછા ઇસ સહેરામેં કે નામોનીશાં આબો દાંનાકા નહીં હુએ તેરી કયુંકર બસર હોતી હુએ ! વો જાનવર બઝબાને ફસીહ ગોયા હુવા ઔર અરઝકી યા અમીરૂલ મોઅમેનીન ગલબએ અતશ મુજપર હોતા હુએ તો લઅનત કરતાહું આપકે દુશમનાં પર; તો ખુદાવંદે આલમ મેરી પીયાસકો બુઝા દેતા હુએ; ઔર જબ મૈં ભુખા હોતાહું તો કલમએ દરૂદ અપની ઝબાંન પર જારી કરતાહું ખુદાવંદે આલમ બરકતે દુરૂદસે મેરી ભુખકો ઝાયલ કર દેતા હુએ. સુબહાનલ્લાહ મોઅમેનીન કીસ કદર ફઝાયલહૈં દુરૂદકે કે જીસ કીસી હાજતકે લીયે પડેગા (હદીસમેં વારીદ હુએ કે) કાઝીયુલ હાજાત ઉસકી હાજત બર લાએગા. ચુનાંચે રાવી કેહતા હુએ કે એક મોમીન નાદારને એક શબ ખ્વાબમેં દેખાકે ચવથે આસમાંનપર એક કુરસી નુરકી હુએ ઔર ઉસપર એક શખસ બુઝરગ નુરાની સુરત રોનક અફરોઝ હુંએ, ઔર ગીર્દ ઉસકે બહોતસે ઓલમા ઔર ફોઝલા હાઝીર હૈં, ઔર ઉસ ઓલમાકે દોરમેં બહોતસે મલાયકા ખડે હુંએ. યેહ શખસ કહતા હે કે મૈં કરીબ એક ફીરશતેકે ગયા, ઔર પુછા કે સબ યે ઓલમા કોન હુએ ? ઔર જો બુઝરગવાર કુરસીએ નુરપર જલવા અફરોઝ હુંએ ઇનકા ઇસમ મુબારક કયા હુંએ ! ઉસ ફીરશતેને જવાબ દીયા કે યે ઓલમા નહીં બલકે અંબીયાએ મુરસલીન હુંએ ઔર વો હઝરત નુરાની સુરત ખાતેમુલ અંબીયા હુંએ. યે ખુશખબરી સુનકર મૈં કરીબ હઝરતકે ગયા ઔર અપની નાદારીકી શીકાયતકી ઔર અરઝકી યા હઝરત કોઇ એસી દુઆ તઅલીમ ફરમાઇએ કે પરવરદીગાર બ બરકત ઉસ દુઆકે આસમાનસે રીઝક અતા ફરમાવે, હઝરતને ઇરશાદ કીયા કે હમપર ઔર હમારી આલપર દરૂદ ભેજા કર, યે શખસ કહેતા હુએ જબ મૈં બેદાર હુવા તો શએ

રોઝ અપની અવકાત દુરૂદ પઢનેમેં સરફ કરતાથા, એક રોઝ મેરા ગુઝર એક જંગલમેં હુવા બ સબબ હરારત ઔરતમાઝતે આફતાબકે એક દરખ્તકે સાયેમેં બએઠ ગયા; ઔર અપની લકડીસે બતૌરે શુગલ ઉસ મકામકો ખોદ્દી હ્દાને લગા; નાગાહ સરપોશ (ઢકના) ઝર ઝાહેર હુવા; જબ મંએને ઉસે ઉઠાયા તો દેખા કે દિરહમો દીનારસે એક દેગ ભરી હુંએ ચાહાકે ઉસકો લેલું મગર દીલમેં ખીયાલ આયા કે રસુલે ખુદાને વાયદા ફરમાયાથા કે ખુદાવંદે આલમ તુજે આસમાંનસે રીઝક ઇનાયત ફરમાએગા. ઔર યે ઝમીનકા માલ હુએ.

સુબહાનલ્લાહ વોહ શખસ કયા સાહેબે એઅતેકાદથા ઉસી તરાહ ખાકમેં પોશીદા કર દીયા; ઔર ઘર આકર અપની ઔરતસે બયાન કીયા ઉસકે હમ-સાએમેં એક યહુદી રહતાથા ઉસને યે હાલ સુના તો જલદી કરકે ઉસ મકામ પર આયા, જીસ તરાહ સુનાથા ઉસી તરાહ પાયા, વો દેગ અપને ઘર ઉઠા લાયા; બાદ લાનેકે જબ દેખા તો બીલકુલ દિરહમો દીનાર બીછુ ઔર સાંપ બન ગએથે; યહુદી યેહ હાલ દેખકર નીહાયત પરેશાન હુવા; સીવાએ ઇસ તદબીરકે કોઇ તદબીર ન સુઝી કે જીસને હમેં ઇસ બલામેં મુબતીલા કીયા હે ઉસીકો ઇસ આફતમેં ગીરફતાર કરના ચાહીએ; યે સોંચકર વોહ સાંપ ઔર બીછુ ઉસી મર્દે નાદારકે કોઠેપર ફેંક દીએ; બ બરકતે દુરૂદ વો સબ દિરહમો દીનાર બન ગએ. સુબહાનલ્લાહ હઝરાત કયા દરજે વ મરતબે આલી હે મોહમ્મદ વઆલે મોહમ્મદકે હક સુબહાનહુ તઆલાને આયતે તતહીરસે સરફરાઝ ફરમાયા; ઔર અપની ઇબાદતમેં ઇન હઝરાતપર દુરૂદ ભેજના વાજીબ ગરદાના, જીસ શખ્સને નમાઝમેં દુરૂદ તર્ક કીયા ઉસકી નમાઝ કબુલ નહીં, બલકે બા-તીલ હએ, હઝરાત ચુંકે ઇસ મકામ પર ઝીકર નમાઝકા આયા ઇસલીએ બઅઝે નમાઝેં યાદ આગઇ આગાહહો મોઅમેનીંન કે દો નમાઝે જમાઅતકી આલમે ઇમકાંનમેં એક આસમાનપર ઔર એક ઝમીનપર અએસી યાદગારે રોઝગાર હુઇ હૈ કે કોઇ તાઅતે પરવરદીગાર સાથ જમાઅતકે મીસ્લ ઉસકે વાકેઅ નહીં હુઇ; અવ્વલ નમાઝે જમાઅત જો બાલાએ આસમાન પઢી ગઇ વો નમાઝથી જો જનાબે રસુલે ખુદાને શબે મેઅરાજ અંબીયાકે સાથ પઢી હુએ, જનાબે અલ્લામા મજલસીને કએફીયત ઇસ નમાઝકી યું લીખી હુએ કે જનાબે સૈયદુલ મુરસલીનને ફરમાયા એક શબ મૈં હુજરએ ઇસમાઇલમેં બીસતરે ખ્વાબપર સોતાથા નાગાહ જીબરઇલને મેરે પાઉં દબાએ; ઔર ઇસતરહ હરકત દી કે મૈં ચોંકપડા, બાદ બેદારી કીસીકો ન દેખા ફીર સોગયા, દુબારા જીબરઇલને ઉસી તરાહ મેરે પાઉંકો હીલાયા, જબ મૈં બેદાર હુવા જીબરઇલકો દેખા એક કુરસી લેકર મેરે સામને હાઝીર હુએ; પસ જીબરઇલને મેરા બાઝુ પકડકર ઉસી કુરસીપર બીઠાયા, ઔર વોહ કુરસી બાલાએ હવા આસમાનકી જાનેબ ઉડને લગી, મૈંને ચશમ ઝદનમેં (આંખ મીચકર ખોલનેમેં) અપને તઇં દુસરે

મકામપર પાયા, જીબ્રઇલને પુછા આપ જાનતે હુંએ યેહ કૌન મકામહે? મૈંએને કહા વાકેફ નહીં હું; ઉન્હોંને કહા યે મકામ બયેતુલ મુકદ્દસ હએ, કુલ અંબીયહ ઇસ મકામપર મહશુર હોંગે; પસ જીબ્રઇલને અંગુશત સબ્બાબાહ અપને દાહને કાંનમેં રખકર અઝાન કહી ઔર હર કલમેકો દોદો મરતબા ઝીકર કીયા ઔર અઝાનમેં હય્યાઅલા ખૈરીલ અમલ ભી કહા, બઅદ ઇસકે એકામત કહી ઔર ઇસમેંભી હર કલમેકો દોદો મરતબા કહા ઔર આખેરમેં કદકામતીસ્સલાહ કહા, જબ અઝાન વ એકામતસે ફરાગત હુઇ ઉસવકત અએસા એક નુર આસમાનસે સાતેઅ હુવા કે ઉસકી બરકતસે અંબીયાએ માસલફકી કબરેં શીગુફતા હોગઇં (યાને ફટગઇ) ઔર હર તરફસે અંબીયા લબ્બયક લબ્બયક કહેતે હુએ ઇસ મકામપર તશરીફ લાએ, તાઇંકે (૪૪૧૪) ચાર હઝાર ચારસે ચઉદા પએગમબર સફ બાંધકર ઇસતાદા (ખડે) હોગએ; જીસવકત જીબ્રઇલને મેરા બાઝુ થામકર સબસે મુકદ્દમ ઇસતાદાહ કીયા; ઔર કહા આપ અંબીયાકો બ જમાઅત નમાઝ પડહાએં ઇસ લીએ કે આપ અશરફુલ અંબીયા હુંએ; પસ મૈંએને જો અપની જાનેબે રાસ્ત નઝરકી. તો અપને જદ્દે બુઝરગવાર જનાબે ઇબ્રાહીમકો દેખા દો હુલ્લે સબ્ઝ પહેને તશરીફ રખતે હે; ઔર દો દો ફીરીસ્તે ડાએં વ સીધે બાઝુ ઇસતાદા હુએ, ઔર જાનેબે ચપ અપને વસી વ બીરાદર અલી ઇબને અબીતાલીબકો દેખા કે દો હુલ્લે સુફેદ પહેને ખડે હુએ, ઔર ઇનકેભી દાહને ઔર બાએં દો દો ફીરશ્તે હાઝીર હુએ; મેં અપને ભાઇકો દેખકર બહોત ખુશ હુવા અલગરઝ નમાઝે જમાઅત અદાકી ઔર ફારીગ હોકર મુસાફેહાકો જનાબે ઇબ્રાહીમ પાસ ગયા, હઝરતને મુસાફેહા કીયા ઔર દસ્તે રાસતકો મેરે અપને દોનું હાથુંસે દબાકર ઇરશાદ ફરમાયા મરહબા અએ પએગમબરે શાઇસ્તા વ ફરઝંદે શાઇસ્તા વ નબીએ ઝમાંનએ શાઇસ્તા, બાદ ઉસકે વો જનાબ મેરે ઇબને અમકે પાસ તશરીફ લાએ ઔર ઇનકેભી દાહને હાથુંકો અપને દોનું હાથુંમેં લેકર મુસાફેહા કીયા. ઔર ફરમાયા અએ ફરઝંદે શાઇસ્તા વ વસીયે પએગમબરે શાઇસ્તા, અલહાસિલ સુબહકો મેં ઔર અલી દોનું ઝમીને બતહામેં મૌજુદથે ઔર હમ લોગુંકો ઇસ આને જાનેમેં કુછ તકલીફ માઅલુમ ન હુઇ, ઔર દુસરી નમાઝ મોઅમેનીન જો ઝમીન પર બ જમાઅતે કલીલ યાદગારે રોઝગાર પડહી ગઇ ઉસે સમજહે કે વોહ કૌનસી નમાઝથી? ઔર કીસ મકામપર કીસ ઇમામને કીસવકત ઔર કીસ તરેહ અદા કીહે. બાહ આહ વોહ નમાઝે ઝોહરથી જો દશ્તે નએનવા કરબલામેં મઝલુમે કરબલાને દોપહરકી ધુપમેં જમાઅતે કલીલકે સાથ બ તૌર નમાઝે ખૌફકે પડહી હએ; જયએસા કે સાહેબે ખુલાસાતુલ મસાએબ લીખતે હુંએ કે રોઝે આશુરા માઅરકએ કરબલામેં જબ ખરૂશ લશકરે મુખાલીફકા ઝીયાદા હુવા અબુ તમામા સાબરીને અરઝકી-યા અબા અબદીલ્લાહ મેરી જાન આપ

પર ફીદાહોં યેહ મલાઇન બહોત કરીબ આગએ હુંએ ઔર મૈં મુશતાક હું કે નમાઝે ઝોહર આપકે સાથ બ જમાઅત પડહુકે ખુદાસે મુલાકાત કરૂં; કે યે નમાઝે આખરી હુએ; હઝરતને આસમાનકે તરફ સર અપના ઉઠાકર ફરમાયા અએ અબુતમામા ઇસ વકત જો તુમને નમાઝ યાદકી ખુદા તુમકો રોઝે કયામત નમાઝ ગુઝારૂં કે સાથ મહશુર કરે, હાં યે અવલ વકતે ઝોહર હૈ કહો ઇન મુનાફકુંસે કે ઇતની મોહલત હમેં દો કે અપને ઇમામકે સાથ નમાઝે ઝોહર અદા કરલેં, બ મુજબ ઇરશાદ હઝરતકે ઝાઇરીમેંસે કહા કે ફરઝંદે રસુલે ખુદા નમાઝ પડહુનેકી મોહલત માંગતા હુએ, હસીન બીન નમીર લઇનને જવાબ દીયા તુમારી નમાઝ કબુલ નહીં કે તુમ હકસે મુનહરફ હોકર ઇમામે વકતકી બયઅતસે મુનકરહો. હબીબ બીન મઝાહેરકો તાબ ન રહી બોલે અએ લઇન ફરઝંદે રસુલે ખુદાકી નમાઝ તો કબુલ નહો, ઔર તુજ અએસે શરાબ ખ્વારકી નમાઝ કબુલ હો? હસીન લઇનને હબીબપર હુમલા કીયા હબીબને અએસી તલવાર ઉસકે ઘોડેકે મુંહપર મારી કે ઘોડા ઝખમી હુવા, ઔર હસીન બે દીન ગીર પડા મલાઇનકા લશકર દોડા ઔર ઉસે ઉઠા લેગએ; હઝરતને ઝહીર બીન કએસ ઔર સઆદ બીન અબદુલ્લાસે ફરમાયા તુમ મેરે આગે ખડે હો તો મૈં નમાઝ પડહલું વોહ દોનું બુઝરગ સામને ખડે હુએ યહાંતકકે ફરઝંદે રસુલને બાકી સહાબાસે નમાઝે ખૌફ અદાકી, પસ સઇદ કસરતે ઝખમુંસે ગીરપડે ઔર બોલે ખુદાવંદા લઅનત કર ઇસ કૌમ પર મીસલે આદ વ સમુદકે; બઅદઅઝાં અરસએ કલીલમેં સબ અઝીઝો અનસાર હઝરતકે મએ તીફલે શીરખ્વાર અલીઅસગર કે જન્નતકી તરફ રાહી હુએ, ઔર વકતે અસર ખુદ વોહ જનાબ, ઝખમુંસે ચુર હોકર ફરશે ઝીનસે ઝમીનપર તશરીફ લાએ ઔર ગશ ફરમા ગએ; મગર ઉસ આલમમેંભી તાઅતે પરવરદીગાર ફરામોશ નકી; નમાઝે અસર અદા ફરમાઇ. ચુનાંસે અબદુલ હમીદ કહેતા હએ કે વકતે અસર રોઝે આશુરા મૈં કતલગાહમેં મોજુદથા ઔર સૈયદુશશોહોદા ખાકે ગર્મ પર આલમેં ગશમેં પડેથે ઔર તમામ જીસ્મ નાઝનીન ફરઝંદે અમીરૂલ મુઅમનીનકા તીરૂંસે ભરાથા, ઔર કુછ તીરં બદનમેં પએવસ્તથે, નાગાહ શીમરે મલઉન મુસતઅદ ઉસ અમરે અઝીમકા હુવા જીસસે ઝમીને કરબલાકો ઝલઝલાહ હોને લગા, ઇમામે હુસએનને ઉસ દરજે બેચએનીમેં જીસમેં મુબારકકો ખોલા ઔર બકમાલે હસરત શીમ્રકો દેખા ઔર આહીસ્તા ફરમાયા અએ શીમ્ર આખર તું મુઝે કતલ કરતા હએ, લએકીન ઇતની મોહલત દે કે નમાઝે અસ્ર અદા કરલુ; હઝરત માઅલુમ નહીં કે ઇસ કલેમેને શીમ્ર મલઉન પર કયા તાસીરકી કે વોહ શકી હટ ગયા, ઔર કહા અએ હુસએન જલ્દ જલ્દ નમાઝ અદા કરલો; ઉસવકત આપ હઝરતને ચાહાકે હાથુંકા ટેક કર ઉઠેં લેકીન સંભલા ન ગયા તેવરા કર ખાકપર ગીર પડે કયુંકર ઉઠતે કે ઉંગલીયાંભી હાથેલીયાંભી

ઝખમીથીં આખેરૂલ અસ્ર કીસી તરાહ કોહનીયાં ટેકકર બદુશવારી તમામ ઉઠે ઔર ઉન્હોંને દસ્તહાએ મજરૂહ વ ખુંન આલુદાસે ખાકે ગરમપર તયમ્મુમ કીયા ઔર કીસ દરદો યાસસે ઝમીનસે મુખાતીબ હોકર ફરમાયા અએ અરઝે કરબલા ગવાહ રહેનાં કે હુસએનને મરતે દમ તક પાંની ન પાયા જો વઝુ કરતા, મજબુરન તુજપર તયમ્મુમ કરકે નમાઝે આખેરી બજા લાતાહું; પસ હઝરત મુશકીલસે બએઠકર નમાઝમેં મશગુલ હુએ, ઇસ લીએ કે ઉસ જનાબમેં તાકત ખડે હોનેકી નહીંથી, મગર અફસોસ હઝરાત કાએદા હુએ કે અગર કાફરકોભી અમાન દેતે હુંએ તો ફીર ઉસે છેડતે નહીં, મગર અફસોસ શીમ્રને તો અપને નબીકે નવાસેકો ખુદાકી ઈબાદતકે વાસ્તે મોહલતતોદી, ઉસપર સબર ન કરસકા નમાઝ તમામભી કરને નદી આખરી સાઝદેમેં ઉસ બેહયાને બારા ઝરબુંમે સરે મુકદ્દસકો જુદા કીયા, ઉસ વકત કઈ સીતારે આસમાનસે ગીરે ઔર ખુન બરસને લગા ઔર આફતાબકો ગહન લગા ઔર ઝમીન કાંપને લગી, યે આલમ દેખકર અહલેબએતમેં એક શોર ગીરીયા વ માતમ બુલંદ હુવા ખુસુસન જનાબે ઝએનબકો ઇસકદર દરદો અલમ હુવા કે જીસકી હદ નહીં, કયું મોઅમેનીન જન.બે ઝએનબ ખાતુનકો સદમાં કયું નહો કે દુન્યામેં જનાબે સઇયદુશ શોહદા જએસે ભાઇ ઔર જનાબે ઝએનબ જએસી બહન કોઈ ન હુવે નહોંગે, આપસમેં ભાઇ બહનકો અએસી મોહબ્બતથીં કે એક દુસરેકા ઝરાસા રંજમેં દેખના ગવારા નથા.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૌવમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૨૬ વીં.

જનાબે ઈમામે રઝા અ૦ કી ઝીયારતકા સવાબ; ઔર હાલ માઅસુમએ કુમ; ઔર અહવાલે શામ વ દાખીલ હોના અહલે બએતકા દરબારે યઝીદમેં, ખાતેમા બયાને શીમ્રકે દો રહમકા.

કીતાબે અયુને અખબારે રઝામેં મનકુલ હુએ કે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ ને ફરમાયા કરીબ હુએ કે રૂરઝ દોરો એક ફરઝંદ શહરે તુસમેં

કતલ હોગા, કે નામ ઉસ્કા મેરા નામ હોગા ઔર નામ ઉસ્કે બાપકા વોહ હોગા જો ફરઝંદે ઇમરાનકાથા યાઅને મુસા હોગા. પસ જો શખ્સ કે હુમારે શીઆંસે ઉસ મેરે ફરઝંદે ગરીબકી ઝીયારત કરેગા હકસુબહાનહુ તઆલા તમામ ગુનાહ ગુઝરે હુવે ઔર આઇંદા હોનેવાલે ઉસ ઝવ્વારકે બખશદેગા. અગરચે ઉસ્કે ગુનાહોંકી કસરત મીસ્લે સીતારહાએ આસમાન ઔર બરસાતકે કતરોંકે ઔર અશજારકે પત્તોંકે બરાબર હોગા. ઔર ઉસી કીતાબમેં ઇમામે રઝા અ૦ સે મનકુલ હુએ જીસને મેરી કબરકી શહરે તુસમેં ઝીયારતકી ગોયા ઉસ્ને જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કી ઝીયારતકી; ઔર હકતઆલા ઉસે હઝાર હજ્જે મબરૂર ઔર હઝાર ઊમરએ મકબુલાકા સવાબ અતા કરેગા; ઔર મંએ અપને આબાએ તાહેરીનકે સાથ ઊસ મોઅમીનકી શફાઅત કરૂંગા, ઔર હઝરતે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અ૦ને ફરમાયા એક ફરઝંદ મેરા ખુરાસાનમેં શહીદ હોગા પસ જો મોઅમીન ઉસ મેરે ફરઝંદકી ઝીયારત કરે બશરતેકે આરીફ હો ઉસ્કે હકકા યાઅને ઉસ્કો અપના ઇમામ જાનકર ઉસ્કા હક પહચાનતા હો તો મંએ રોઝે કયામત ઉસ્કા હાથ પકડ કર દાખીલે બેહીશ્ત કરૂંગા, અગરચે ઉસ્ને ગુનાહે કબીરા કીયે હો, રાવી કહતા હુએ મંએ જનાબે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અ૦ સે અરઝ કી યબના રસુલીલ્લાહ જાન મેરી આપપર ફીદાહોં ઇરશાદહો કે માઅને માઅરેફતે ઈમામકે કયા હુએ ? હઝરતને ફરમાયા ઇતાઅત ઉનકી હર અમ્રમેં જાન.બે ખુદાવંદે જલીલસે વાજીબ ઔર ફરઝ જાને; પસ જો શખસકે ઊસ મેરે ફરઝંદકી ઝીયારત કરેગા બશરતેકે ઉનકો મુફતરે ઝુત્તા આહ (તાબેદારી વાજીબ) જાનતા હો; તો હકસુબહાનહુ વતઆલા ઉસ ઝાએરકો સવાબ સત્તર હઝાર શહીદોંકા જો સામને જનાબે રીસાલત મઆબકે રાહે ખુદામેં શહીદ હુવે હોં અતા કરેગા. સુબહાનલ્લાહ મોઅમેનીન મકામ ગવર ઔર ફીકરકા હુએ કે પરવરદીગારે આલમકી રહમતે બેપાયાનકો દેખના ચાહીએ કે થોડી હરમતમેં કએસે કએસે ફાએદે વ સવાબ મુકરરર કીયે હુંએ. લોગ દુન્યાકે માલકે વ.સ્તે ઔર બેમીકદાર માલો ઝરકે વાસ્તે કહાં કહાં જાતે હુએ ઔર બડી બડી અઝીયતેં ઉઠાતે હુંએ ઔર બાઅઝ વકત બે નીલો મરામ ખાલી હાથ આતે હુંએ ઔર અઇમ્મએ માઅસુમીન સલવાતુલ્લાહે અજમઇનકી ઝીયારતમેં ચંદા દીકકત નહીં તોભી કએસે કએસે મરાતીબે આલીયાહ હાસીલ હોતે હુંએ.

કીતાબે બેહારૂલ અનવારમેં મનકુલ હુએ જબ ઇમામે અલીએ રઝાકો મામુનરશીદને મદીનેસે તલબ કીયા ઔર હઝરત આમાદએ સફરે ખુરાસાન હુએ ઔર યે ખબર વહશત અસર મદીને મુનવ્વરામેં ઝાહેર હુઇ ઉસરોઝ હર ઘરમેં મદીનેકે અએસા કોહરામ બરપા હુવા કે કરીબથા કે સદાએ ગીરયા વ બુકામેં મદીના ઉલટ જાય, પસ ઇમામે ગરીબને અપને અઝીઝો અકરબાકો જમઅ

દીયા ઔર ઉનસે ફરમાયા મંઐને તુમ સબકો ખુદાએ અઝઝો વ જલકે સીપુર્દ કીયા; ઔર તુમસે રૂખસત હોતાહું; ઔર બાદ ઇસકે ફીર તુમસે કભી મુલાકાત ન હોગી; યે ફરમાકર હઝરતને બારા હઝાર દીનાર અપને અઝીઝો અકરબાપર તકસીમ કીએ; ઉસવકત જો કયામત હરમસરામેં બરપાથી ઔર જો શોરો ગીરયા વ બુકા અઝીઝો અકરબા ઔર અહલો અયાલસે હઝરત કે વકતે વીદાઅ બુલંદ થા અઐસા શોરો માતમ કીસી મુસીબતમેં કીસી ઘરમેં બુલંદ ન હુવા હોગા, ગરઝ હઝરત સબ અહલે બએતસે રૂખસત હોકર ઔર સબકો રોતે પીટતે છોડકે ખુદ રોતે હુએ રોઝએ રસુલે ખુદાપર રૂખસત હોને ગએ; રાવી કહેતા હૈ કે ઉસ વકત દેખતાથા મૈં કે વો ઈમામ મઅસુમ બાર બાર કબ્રે મુતહહર જનાબે રીસાલત મઆબસે વીદાઅ હોતેથે. ઔર બાહેર નીકલ કર બેતાબાનાં ફીર કબ્રે હઝરતસે લીપટ કર રોતેથે; ઔર ઈસ હસરતો યાસસે રોઝએ અકદસકી તરફ દેખતેથે જઐસા વો શખસ દેખતા હએ કે ફીર મીલને કી ઉમ્મેદ ન રખતા હો; આખીરકાર રોતે હુએ મદીનેસે ખુરાસાનકી તરફ રવાના હુએ; જબ કરીબ સહેરે તુસકે પહોંચે ઔર તશરીફ લાના હઝરતકા મામુન રશીદકો મઅલુમ હુવા વોહ મલઉન મએ અરકાને દૌલત પ્રસ્તીકબાલકે વાસ્તે શહેરકે બાહેર આયા, ઔર આપકો બકમાલ તઅઝીમો ઇકરામ શહેરમેં દાખીલ કીયા; મગર મોઅમેનીન યે સબ એહતેરામ ઝાહેરી થા; બઅદ ચંદ રોઝ આખર ઉસી ઝાલીમને હઝરતકો રૂતબ ઝહર આલુદાહ ખીલાએ જીસકે ખાતેહી ઝહર તમામ બદનમેં અસર કર ગયા ઔર વોહ જનાબ અપને આબાએ તાહરીનસે મલહુક હુએ; મનકુલ હએ કે ફાતેમાબહન ઇમામ રઝાકી કે અપને ભાઇકી આશકથી જબ એક મુદ્દતે દરાઝ મુફારેકતમેં અપને ભાઇકે રોયાકી; ઔર વોહ હઝરત સંફરસે ન આએ બેતાબ હોકર મદીનેસે સહરે તુસકી તરફ રવાના હુઇ; જબ મનઝલે પાવાહગેં પહોંચી બીમાર હો ગઈ ઔર વહાંકે બાશીંનદુંસે પુછા યહાંસે શહરે કુમ કીતની દુર હએ ? લોગુંને અરઝ કી દસ ફરસખ હૈ; ફરમાયા મુજે જલદ શહરે કુમમેં પહોંચાઓ જબ વો મખદુમા કરીબ પહોંચી ઔર અહલે કુમકો ખબર મઅલુમ હુઇ સબ અશરાફ ઇસતકબાલકે વાસ્તે શહેરકે બાહેર આએ ઔર સબસે પહલે મુસા બીન ખજરજ કે રઇસે કુમથા ખીદમતે માઅસુમામેં પહોંચા ઔર મેહાર નાકએ ફાતેમાકી ઉસને હાથ મેં લી ઔર સબ અહલે શહેર પાયાદાપા બકમાલ તઅઝીમ હમરાહે રકાબ હુએ; જબ વો મોઅઝ્ઝમા દાખલે શહેર હુઈ તો દેખા સારા શહેર માતમદાર હએ; હર ઘરસે સદાએ ગીરીયા વ બુકા બુલંદ હએ ઔર સબ ઝનો મરદ લીબાસ સીયાહ પહને હુએ; યે દેખકર નીહાયત મુતવહ્હીશ હુઇ; ઔર પુછા ઇસ શહેરમેં કીસ રંજસે કૌમકા માતમ હએ ? કીસીને કુછ જવાબ ન દીયા; ફરમાયા કસમ હએ તુમહે હમારે હકકી જલ્દ બતાઓ માતમે

અઝીમ કીસ શખ્સકા બરપા હુએ ? જબ ઉન મઓઅઝ્ઝમાને બહોત ઇસરાર કીયા તમામ અહલે શહેર રોને લગે ઔર અમ્મામે અપને સરૂંસે ઝમીનપર ફેંક દીએ; ઔર અરઝકી આજ કઇ રોઝ ગુઝરે હુંએ કે મામુંન રશીદને આપ કે ભાઇ ઇમામે રઝાકો ઝહેરસે શહીદ કીયા જીસ વકતસે હમને યે ખબર સુની હે હર ઘરમેં હમારે માતમ બરપા હુએ; વોહ મોઅઝ્ઝમા સુનતેહી ગશ ખાકર ઝમીન પર ગીર પડી; જબ ઇફાકા હુવા રોના શરૂ કીયા, ઔર બેતાબ હોહોકે કહને લગીં હાય ભાઈ મેરે હાય સૈયદ ગરીબ મેરે અફસોસ યે બહન આપકે મરનેકી ખબર સુનનેકો જીતી રહી; ઔર આપ શહીદ હો ગએ; કાશ મુઝેભી મોત આઇ હોતી, મનકુલ હુએ કે વો શાહઝાદી રાતદીન હર વકત ઇસ મુસીબતમેં રોયા કરતીથી, યહાં તકકે રોતે રોતે સતરવે (૧૭) દીન દુનીયાસે રહેલત કર ગઇં. ઇસ સાનેહાસે શહરે કુમમેં કયામત બરપા હુઈ ઔર ઉન મોઅમેનીને પાક એઅતેકાદને ઉસ મોઅઝ્ઝમાકો બકમાલે એહતમામ જાએ પાકીઝામેં દફન કીયા, બઅદ ચંદ સાલકે ઝએનબ ખાતુન દુખતરે ઇમામ મોહોમદતકીને મઝાર ઉન મોઅઝ્ઝમાકા કુબ્બેદાર બનવા દીયા;

કયું હઝરાત ફાતેમા ખ્વાહરે ઈમામે રઝાને અપને ભાઇકો શહીદ હોતે ન દેખાથા ફકત ખબરે શહાદત સુનકે યે હાલ કીયા કે રોતે રોતે દુનીયાસે ગુઝર ગઇં; મગર કુરબાન સબ્રે જનાબે ઝએનબ ખ્વાહરે ઇમામ હુસએનકે કે અપને ભાઇકો અપની આંખુંકે સામતે ખંનજરે શુમ્રસે ઝબહ હોતે દેખા; ઔર ફાતેમાને અપને ભાઇકે બઅદ કોઇ મુસીબત નઉઠાઇ, જનાબે ઝએનબને બઅદ ઇમામે હુસએનકે કયા કયા મુસીબતેં ઉઠાઇ દ્રએદ હુઇ સર બરહના શહરૂમેં બાઝારૂમેં ફીરાઇ ગઇ; વહાં અહલે કુમને યે ઇઝ્ઝત વ તૌકીરકી; કે ઇસતીકબાલકો આએ મેહેમાંન કરકે ખાતરદારીકી, યહાં અહલે શામ ઇસતીકબાલકે એવઝ અપને ઘરૂંસે નીકલ કર તમાશા દેખને આએ; તૌકીરકે બદલે હર શખસ ઝીલ્લતકા ખ્વાહાંથા, ગરઝ જનાબે ઝયનબને જો જો ઝુલ્મ ઉઠાએ વોહ બયાન નહીં હોસકતે અઝીમ તરીને મસાયબ યેહે કે સર બરેહના રસન બસ્તા દરબારે યઝીદમેં ગઇં.

ચુનાંચે મનકુલ હુએ કે અશકીયાએ ઉમ્મત જબ અહલે બએતે તાહેરીનકો સુબહસે દો પહેર તક બાઝારે શામમેં બલવાએ આમમેં કુચા બકુચા ફીરા ચુકે તો ચાહાકે ઉન બેચારસુંકો મએ સરહાએ શોહેદા ઉસ દરબારમેં લે જાએ જહાં સાતસો કુરશા નશીન બએઠેથે. અબુ આદ ઈમામે ઝએનુલ આબેદીન ફરમાતે હુંએ હમ બારા આદમીયુંકો એક રસનમેં બાંધકર ઇસ તરહ કશાં કશાં દરબારકી તરફ લેજાતેથે જીસ તરહ કસ્સાબ એક રસ્સીમેં ગોસફંદકો બાંધકર કુરબાન ગાહકી તરફ લેજાતેહેં; સાહેબુલ અસર ફરમાતે હુંએ " અય્દીહીમ મગલુલતુન એલલ અઅનાકે " યાઅની હાથ ઉન એકસુંકે ઉનકી ગર-

કનુંસે બાંધેથે. લીખા હુએ કે વો બારા અસીર ખાસ અહલે બએતે ઇમામસેથે કનીઝો વ ખાદીમા અલાહેદા ઇસકેથી; જનાબે ઝએનબ વઉમ્મે કુલસુમ વરો- કય્યાહ વઉમ્મેહાની યેહ પાંચ સાહેબઝાદીયાં જનાબે અમીરકી, ઔર ફાતેમાં વસકીના વઝુબીદા તીન બેટીયાં ઇમામે હુસએનકીથી, ઔર ચાર અઝવાજ ઇમામે હુસએનકીથાં; એક દુખતરે અબુમરરાહ શકફી જનાબે ઉમ્મે લએલા માદરે અલી અકબર, દુસરી બીબી તે અમરૂલ કએસ જનાબે રૂબાબ માદરે સકીના; તીસરી બેટી તલહાબીને અબદુલ્લાહ તમીમકી ઉમ્મે ઇસહાક માદરે ફાતેમએ કુબરા, ચવથી ખાતુનકે નામો નસબ ઉનકા માઅલુમ નહીં માદરે જઅફર વ ઝુબીદાથીં. બહર કએફ જબ વો બીબીયાં બચ્ચે રસન બસતા ગુન્હેગારૂંકી તરેહ દરબારમેં ખડે કીએ ગએ; ઉસ વકત ઇમામે મઝલુમકા સર બુરીદા એક તશ્તે તીલામેં અહલે બએતકે સામને તખ્તકે નીચે રખાથા; ઔર યઝીદપલીદ મસનદે હુકુમતપર બએઠા શરાબ પી રહાથા. શેઅર.

" સરે હુસએન કુજા મજલીસે શરાબ કુજા "=" હુઝુમે આમ કુજા આલે બુતુરાબ કુજા. "

ગરઝ ઉસ બેહયાને સરે નહસ ઊઠાકર પુછા " હાઝા મનતકુનો "યેબીબી કૌન હુએ ? ઔર વોહ બીબી કૌન હુએ ? વોહ મલાઉન કહેતેથે "હાઝા ઝએ- નબો, વ હાઝા ઉમ્મે કુલસુમ " યે ઝએનબ હુએ ઔર વોહ ઊમ્મે કુલસુમ હુંએ; અલમુખતસર જબ યઝીદ ઊન અસીરૂંકે જાયઝોંસે ફારીગ હુવા ઔર વાકએ કરબલાસે ઉસ રોઝ તકકા હાલ મુફસ્સલ સુન ચુકા, શીમ્રસે કહને લગા તુને વોહ કામ કીયા કે જો લાખુમેં કીસીસે મુમકીન ન હુવા; ઔર અહલે બએત રીસાલતકી ઇઝા રસાનીમેં કોઇ દકીકા ફરૂ ગુઝાશ્ત નહીં કીયા યાઅને બાકી ન રખા; યે તો બતા કે ઇતને ઝુલ્મુંપે કભી તુજકો રહમભી આયાથા યા નહીં ? ઉસ બેરહમને કહા અએ અમીર મેંને તેરી ફરમાબરદારીમેં ખુદા વ રસુલકી ઇતાઅતસે હાથ ઉઠાયા, દુનીયાકે વાસ્તે દીનકો બરબાદ કીયા; કીસી હાલમેં કીસી જગેહપર કીસીપર રહમ નખાયા; અગર દો વકતુમેં અલબત્તા ફીલજુ- મલા(થોડાસા)દીલ મેરા અફસુરદા(ગમગીન)હુવા; એક તો ઉસવકત કે જબ ઉસ શકીને ચાહા હુસએનકે પીયાસે ગલેપર ખનજર ફેરદે દેખાકે ઉનકે સુખે હોંઠ હીલ રહે હેં, મેં સમજહા હઝરત નફરીન કરતેહેં, મગર જબ અપને કાનુંકો કરીબ લેગયા, સુના વો જનાબ દરગાહે ખુદામેં મુનાજાત કરતે હુંએ; "યા સૈયદી વ મૌલાય હાઝા અબદોકા હાઝા કદ વફા અલા અહદેકી વ ઇન્નકા લા તુખલેફુલ મીઆદ"યાઅને ખુદાવંદા મેંને તો અપને વાયદે તીફલીકો વફા કીયા અબ તેરી વફાઇ તેરેહી હાથ હુએ; ઉમીદવાર હું રોઝે કયામત મેરે નાનાકી ઉમ્મતસે જો ગુન્હેગાર હો ઉન્હેં બખશ દેના, બઅદ ઇસકે કહને લગે અએ શીમ્ર અલઅતશ અલઅતશ બહોત પીયાસા હું થોડા પાની પીલાદે, પસ

અએ યઝીદ ઉસવકત ઉનકી મઝલુમી ઔર પીયાસ પર બેસાખતા દીલ મેરા ભર આયા, દુસરી મરતબા યે બીબી જો તેરે સામને રસન બસ્તા ખડી હુએ અપને ભાઈકી આશક ઝયનબ ખાતુન યેહી હય જબ ફરઝંદે રસુલકો વોહ શકી ઝબહ કરતાથા યે ખાતુન સામને ખડી પીટ રહીથીં; કીસ તરાહ બેકરાર હો હોકર કહતીથીં અએ શીમ્ર ઇતના સબ્ર કર કે મૈં અપને ભાઈકો કીબ્લે રૂ લીટાલું, અએ શીમ્ર ઇતની ઇજાઝત દે કે મૈંય ભાઈપર ઇસ ધુપમેં અપની ચાદરકા સાયા કરલું, અએ અમીર ઉસવકત ઇસકે બયન ઔર ઇઝતેરાબપર દીલ મેરા પીગલ ગયા, મગર ફકત તેરી ખુશનુદીકે ખીયાલસે મુતલક રહમ ન કીયા ઇસકે સામને ઇસકે ભાઈકા સર બદનસે જુદા કીયા. રાવી કહેતા હય જબ યઝીદને યે સુના બાવજુદેકે જશનમેં મસરૂફથા મગર ગરદન ઝુકાકર દેરતક રોયા કીયા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૨૭ વીં.

વિલાદતે જનાબે ઝયનબ અ૦ ઔર ઉન મોઅઝ્ઝમાકા રસન બાંધના ઔર ઉંટપર સવાર કરના અહલે બયતકો.

જબ રોઝે આશુરા આતા હુએ અવલાદે રસુલ વ ઝુરરીયતે અલી વ બતુલ અ૦ કી મુસીબતોંકો યાદ કરકે હમ લોગોંકી હસરતે દિલ ઝીયાદા હોતી હુએ ઔર હસરતે રંજો મલાલસે ખુદ બખુદ આંખોંસે એક દરયાએ અશ્ક જારી હોતા હુએ બલકે હમપર કયા મવકુફ હુએ રોઝે આશુરહ વોહ દિન હય કે જીસમેં ઝમીન વફુરે હુઝનો ગમસે સકતેમેં આગઇ ઔર સરાપા મુતગય્યર હાલ હોકર ખાક ઉડાને લગી, ઔર સાતોં આસમાનોંકો ઇસ માતમે અઝીમમેં ઝલઝલા હુવા હરચંદ અંબીયાએ કેરામ વ અવલીયાએ એઝામપર બહોત મસાએબ વ આલામ ગુઝરે મગર જો કોઈ મુબ્તેલાએ મુસીબત હુવા ફકત

તા હયાતે ખુદ ઉન સખતીયોંમેં મુબ્તેલા રહા, બાઅદે વફાત કીસીપર ઝુલ્મો સિતમ નહુવે કીસીકે અહલેબયત સર બહરનાં દરબદર નકિરે બજુઝ સય્યદુશ શોહદા અ૦ કે, હઝરતકી શહાદતકે બાઅદભી ઝાલેમોંને લાશા ઉસ જનાબકા પામાલ સુમ્મે અસપાન કીયા, ઔર સરે અતહરકો તને અકદસસે જુદા કરકે નેઝાપર ચડહાયા, ઔર મોખદદેરાતે ઇસમતકો રસન બસ્તા શુતરાને બે અમારીપર શહેર બશહર ફિરાયા, હઝરાત યેહ વોહ બીબીયાંથી જો આગોશે રસુલે ખુદામેં પલીં, ઔર શીરે ઝહરાસે પરવરીશ પાતી રહીં ઇનપર વોહ મુસીબતેં પડી કે કબ્લ વાકેઆ ઇનકી વીલાદતકે વકત ઉન મુસીબતોંકા યાદ કરકે જનાબે બુતુલ બલકે ખુદ રસુલે મકબુલ સ૦ રોએ હુંએ.

ચુનાંચે સાહેબે ઝાહુલ આકેબત ઈમામે મોહમ્મદ બાકીર અ૦ સે રીવાયત કરતે હુએં જાબ બયતુશ શરફ જનાબે સય્યદાકા નુરે જનાબે ઝયનબસે મુનવ્વર હુવા ઔર રસુલે ખુદાકો યેહ ખબર ફરહત અસર પહોંચી તો હઝરત તશરીફ લાએ ઔર જનાબે ઝયનબકો અપને આગોશે મુબારકમેં લેકર બહોતસા પ્યાર કીયા ઔર ઝબાને મુબારક ચુસાઇ મગર સાતહી ઇસ શફકતકો પ્યારકે કે વોહ હઝરત ચશમ પુરઆબ ઔર મુતફકકીર વ મહઝુનભી હુવે, જનાબે સય્યદાને જો આસારે ગમો મલાલ હુબીએ ઝુલ જલાલકે ચેહરએ પુરનુરપર મોશાહેદા કીયા બેચયન હોકર રોને લગીં ઔર અરઝકી યા અમતાહો યા રસુલલ્લાહ આપને જો કુછ મસાએબ મેરે નુરે અયન હુસયનપર ગુઝરનેવાલે હૈં મુજહસે બયાન ફરમાએ ઉસપર મૈંને સબર કીયા ઔર રઝાએ ઇલાહીપર રાઝી વશાકિર હુઇ યેહ દુખતર મેરી કીસ આફતો મુસીબતમેં ગીરફતાર હોગી જો આપ ઇસે દેખકર રોતે હુએં? કયા આપકી ઉમ્મત ઇસેભી કતલ કરેગી? અય બાબા ઔરતકા તો કતલ કરના કીસી મઝહબમેં રવા નહીં, હઝરતને સરે મુબારક ઝુકા લીયા ઔર ફરમાયા અય ફાતેમા ઈસકે મસાએબ બયાન કરનેમેં મુજહે હયા દામનગીર હોતી હુએ યેહ દુખતર વોહ મુસીબત ઉઠાએગી જો કીસી ઔરતને આજતક નહીં ઉઠાઈ હુએ, જનાબે સૈય્યદા ઇતના કલેમા સુનકર બોહત મહઝુન ઔર મગમુમ હુઇ ઔર અર્ઝકી અય બાબાજાન આપકો કસમ હુએ હસયનકી મુજહસે મોફસ્સીલ કૈફીયત ઈસકે મસાએબકી બયાન કીજીએ તા મૈં અપની હયાતમેં ઇસે અપને સીનેસે લગાકર ખુબ રોલું, હઝરતને ફરમાયા મુજહે ઇસ રાઝકે ઈઝહારમેં તેરી હલાકતકા ખૌફ હુએ, જનાબે સૈય્યદાને અર્ઝકી અય બાબાજાન જીસતરહ મયને મસાએબે હસનયનપર સબર કીયા ઉસી તરહ ઈસકે મસાએબપરભી સબ્ર કરૂંગી, ઉસવકત હઝરતને ઈર્શાદ કીયા આગા-

હહો અય ફાતેમા સબકે પહેલે યેહ દુખતર મેરે ગમમેં રોએગી બઅદ ઈસકે તુમહારે માતમમેં જાન ખોએગી, બારે સુગ્રુમ અલીકે સોગમેં બયઠેગી, ચોથી મરતબા હસનકે જીગરકે ટુંકડે લગનમેં દેખેગી જબ ભાઈ ઈસકા બીરાદરકે ગમમેં બેચયન હોગા તો યેહી ઝયનબ ઉસકો તશફ્ફી વ દિલાસા દેગી ઔર જબતક ઇસકા ભાઇ હુસયન કુછ નખાએગા યેહભી ભુખી પ્યાસી રેહેગી ઔર હર લહઝા અપને ભાઈકી તસલ્લી ઔર દિલદારીમેં ઔર ઉસકે અતફાલકી નિગહબાની ઔર પરસ્તારીમેં તઈયાર રહેગી યહાંતકકે યઝીદ બાદશાહ હોગા ઔર વોહ પલીદ કત્લે હુસયન પર કમર બાંધેગા આખરકાર હુસયન બ તલબે કુફીયાને પુરદગા સફરે ઈરાક ઈખતેયાર કરેગા, પસ યેહ ઝયનબ અપને ભાઇકા સાથ ન છોડેગી તો આંકે હુસયન અનવાએ મસાએબ રાહમેં ઉઠાકે વારિદે ઝમીને કરબલા હોગા ઔર રોઝે આશુરા મએ અઝીઝો અન્સાર ભુખા પ્યાસા શહીદ હોજાયેગા, બાઅદ ઉસકી શહાદતકે હમારે અહલેબયતકો અશકીયા લુટેંગે કીસી બીબીકે સરપર ચાદર ન છોડેંગે અતફાલકે કાનોંસે ગોશવારે ઉતાર લેંગે સરહાએ શોહદાકો નોકે નેઝેપર બલન્દ કરેંગે; ઝયનુલ આબેદીન અલ્કો તોક ઝંજીર પહનાએંગે, અલગરઝ વોહ અશકીયા કુછ ખાનદાને નબુવ્વતકા પાસો અદબ નકરેંગે, મેરી આલકો અસીર કરકે જાનીબે શામ રવાના હોંગે, ઉસવકત હમારે અહલેબયતમેં અયસા કોહરામ હોગા ખુસુસન યેહ ઝયનબ અપનાં અયસા અબતર હાલ કરેગી કે ઇસકે નોહા વઝારીપર મલાએકા આસમાનપર નોહા વ શેવન કરેંગે, જીસવકત જનાબે સૈય્યદાને યેહ કએફીયત મોફસ્સીલ સુની એક આહ ખીંચકર ઝાર ઝાર રોને લગીં ઔર જનાબે ઝયનબકો હાથોંપર ઊઠાકર આસમાનકી તરફ બુલંદ કીયા ઔર દરગાહે ખુદાવંદે આલમમેં અરઝકી પરવરદીગાર તેરી કનીઝ ફાતેમાં તેરે કઝા વ કદરપર રાઝી વશાકિર હુએ લેકીન ઈસ કદર તેરે કરમકી ઉમ્મેદવાર હુએ કે તુ અપની ચાદરે રહમતકા મેરી દુખતરપર સાયા રખના ઔર હર રંજો બલામેં તુ ઊસકા હાફેઝો નિગેહબાન રેહનાં, ઈમામે ઝયનુલ આબેદીન અલયહીસ્સલામ ફરમાતે હુએં કે ઊસવકત જીબરઈલે અમીન ખીદમતે સૈયદુલ મુરસલીનમેં હાઝિર હુએ ઔર અરઝકી યા રસુલલ્લાહ ફાતેમાકો જલ્દ ખામોશ કીજીયે ઔર દિલાસા ઔર તસકીન દીજીયે અયસા નહોકે ઊનકે ગીરયઓ નાલેપર દર-

ચાએ ગઝબે ઇલાહી જોશમેં આએ, ઔર જનાબે બારી ફરમાતા હુએ કે ફાતેમા અ૦ ઔર ઉસકી ઔલાદકે વાસ્તે ચાદરે તતહીર કાફી હુએ ઔર કીસી પેગમબર ઔર વસીએ પયગમબરકા ગમ દુન્યામેં ચાલીસ રોજસે ઝેયાદા નહીં રહા, હમ હુસયનકે ગમો માતમકો તા રોઝે કયામત ઝીંદા રખ્ખેંગે, હમેશા અયસા માલુમ હોગા કે ગોયા આજહી હુસયનને શહાદત પાઇ હુએ, પસ જનાબે રસુલે ખુદાને સૈય્યદાકો સીનેસે લગા લીયા ઔર બોહત કલેમાત તશ-ફ્ફી વ તસકીનકે ફરમાએ ઔર ઇરશાદ કીયા અય ફાતમા ખુદાવંદે આલમને તુમહારે ફરઝંદકી મુસીબતકી જઝામેં તુમ્હેં શફીએ મહશર કીયા હુએ જનાબે સયદાને અરઝકી અય બાબા જીસવકત મેરી બેટી ઝયનબ દસ્તે કરબલામેં ઇન મુસીબતોંમેં મુબતેલા હોગી–ઔર ફોજે અઅદામેં અસીર હોગી ઊસવકત આપ ઔર હમ કહાં હોંગે? ઔર હમ લોગોંકો ઇસ વાકએ જાંકાહકી ખબર હોગી કે નહીં? હઝરતને ફરમાયા અય પારએ જીગર તુ મેરે સાથ બેહીશ્તમેં હોગી ઔર જીસવકત વાકએ કરબલા પેશ હોગા ઊસવકત રંગ દરખ્તે તુબાકા સુરખ હોજાવેગા ઔર હર શાખો બર્ગસે ઊસકે સદાએ નોહા વ માતમ બલંદ હોગી ઔર ઝમીને જન્નતકો ઝલઝલા હોગા, ઔર જીસવકત હલકે હુસયન અ૦ પર ખંજર ફેરા જા-એગા તુમકો ઔર હમકો યેહ મઅલુમ હોગા ગોયા હમારે હલકપર ખંજર ફિર રહા હુએ, ઔર જીબરઇલ અ૦ મએ એક ગીરોહે મલાયકા કે ખાક સરપર ઉડાતે લિબાસ ખુને હુસયનસે રંગી કીયે હુવે તુમ્હારે પાસ હાઝીર હોંગે ઔર તુમકો હોદજે લાજવરદી (એક જાતનો ઉંચો પથર) બિઠાકર મએ ગીરોહે મલાએકા લાશે હુસયન અ૦ પર લે જાવેંગે, ઔર જબ હમ ઔર તુમ ઉસકી લાશે બેસરપર પોંહચેંગે તો લાશા હુસય-નકા મેરી તઅઝીમકો ખાકસે ઉઠેગા ઔર ઉસવકતમેંભી સરે મુબારક હ-મારે અદબમેં ફરક ન કરેગા, હઝરાત કયા હાલ હુવા હોગા રસુલે ખુદા ઔર ફાતેમા ઝહરાકા જબ વોહ દીન આયા હોગા જીસકી ખબરદીથી, ઔર અપને ફરઝંદકો સર બુરીદા ખુનમેં ગલતાં રેગે ઝમીને કરબલાપર દેખા હોગા ઔર ઉસી ઝયનબકે હાથોંમેં રસન બાંધનેકો આલેમાને બે દીન આએ હોંગે, ઔર કયા કલક ગુઝરા હોગા ઊન બીબીયોંપર જીનકા સાયા આફતાબનેભી નદેખા બલવાએ આમમેં સરબરહુનાં હોગી, કયુંકર ગવારા હુવા હોગા કે નામહરમાને બેરહમ ઉનકે શાનોંમેં અપને નાપાક હાથોંસે રસ્સી બાંધે.

ચુનાંચે મનકુલ હુએ કે જબ ઇમામે હુસયન અ૦ દરજએ શહાદતસે ફાયઝ હોચુકે ઔર જીબરીલ અમીન માબયન આસમાનો ઝમીન સદાએ "અલાકોતેલલ હુસયનો બેકરબલાઅ=અલા ઝુબેહલ હુસયનો બેકરબલાઅ" કી બુલંદ કર ચુકે ઔર પરદગીયાને ઇસમત વ મોખદદેરાતે તહારત ઇસતરહ બરબાદ વગારત હોગઈ કે સરોંપર રીદાએંતક બાકી ન રહીં ઉસવકત ઇબને સઅદ બદનેહાદને હુકમ દીયા કે ઝુરરીયતે અતહાર વ અહલે બયતે રસુલે મુખ્તારકો રસન બસતા વ ગીરફતાર કરકે જાનીબે કુફા રવાનેહોં, નાગાહ શિમ્ર મલઉન એક રસ્સી હાથમેં લેકર ઇતરત રસુલે ખુદાકી તરફ બડહા, જનાબે ઝયનબને ઇરાદા ઉસ બેહયાકા સમજહકર ફરમાયા ઓ બેઅદબ કીધર આતા હુએ યેહ હરગીઝ નહીં હોસકતા કે નામહરમ હમેં હાથ લગાએ અગર તુજહે રસન બસ્તા કરનાં મંઝુર હુએ તો રસ્સી હમારેં હાથમેં દેકે હમ લોગ ખુદ અપનેકો હલકએ રસનમેં બાંધેંગે, ગરઝ જનાબે ઝયનબને વોહ રસ્સી ઉસ નાબકાર મલઉનસે લેકર ખુદ અપને દસ્તે હક પરસ્તસે હર બીબીકા શાના ઔર બાઝુ બાંધ દીયા, હઝરાત ઝાહીર હુએં કે કોઇ આદમી કીસી ઝુલમો સીતમકો અપને ઉપર ખુદ ગવારા નહીં કરતા હુએ મગર જબ અયસાહી મજબુર હોજાતા હુએ, ખીયાલ ફરમાઇયે બેકસીયે જનાબે ઝયનબકો આપને યેહ ખીયાલ કીયા કે અગર રસ્સી બાંધનેકો ઇસે મુતલકન મનઅ કરેંગે તો કીસીતરહ ન માનેગા ઔર રહમ ન કરેગા, નાચાર હોકર ખુદ અપને હાથોંસે રસને મુસીબતકો ઇખતેયાર કીયા, ઔર એકરાવી કહેતા હુએ કે ખુદ વોહ રીસમાન ઉસ બેઇમાનકે હાથસે છુટકર ઉન બેવારસોંકે શાને તક આ રહી ઔર જીસતરહ શીમ્રકો બાંધનાં મનઝુરથા ઉસીતરહ ખુદબખુદ બંધ ગઇ, અલગરઝ જબ વોહ નવબત પોંહચી કે મોખદદેરાતે ઇસમતકો શુતરાને બેકજાવા ઔર બે અમારીપર સવાર કરે, ઉસવક્તભી જનાબે ઝયનબને કીસીકો કબ્જે અબદાસે સવાર કરનેકે વાસ્તે આગે બડહને નદીયા બલકે ખુદ એક એક બીબીકો આવાઝ દેતીથીં અય ઉમ્મેલયલા ઇધર આઓ અલી અકબર તો નહીં હએં કે તુમકો હાથ પકડકર ઊંટપર સવાર કરેં, અય ઉમ્મેફરવા કાસીમ અ૦ કહાં હુએં જો તુમકો બ હીફાઝત ઊંટપર સવાર કરાએં ઊનકે સરતો ખુદ નેઝોંપર ચડહાએ ગએ હુએં તુમ લોગોંકો સવાર કર દેતીહું, ઇસી તરહ જબ બીબીયોંકો સવાર કર ચુકી ફીઝઝાકો આવાઝદી કે તુમભી આઓ ઔર મેરા હાથ પકડકર સવાર હોજા,

ફીઝઝા રઝીયલ્લાહો અન્હાને અરઝકી અય ખુઆદાં યેહ કયું કર હોસકતા
હુએ કે આપ કનીઝોંકો સવાર કરેં ઓર ખુદ આપકા સવાર કરનેવાલા
કોઇ ન રહે, જનાબે ઝયનબ અ૦ ને ફરમાયા મુજહકો ભાઇને બઅ-
અપને હર ઔરત ઔર અતફાલકી પરસતારી ઔર નીગહબાનીકો વસીયત
ફરમાઈ હુએ ઇસવક્તમેં ઔર બીબીયોંકી તરહ તેરીભી ખીદમત કરૂંગી,
અલગરઝ જબ સબ ઔરતેં સવાર હોગઈ ઔર સીવાએ જનાબે ઝયન
બકે કોઇ બાકી ન રહા. “ફનઝરત યમીનન વશેમાલન વલમતરા અહદન
ઇલ્લલ અજસાદલ મતરૂ હતા અલર રમઝાએ”ઊસ વકત ઊસ મઝલુમાને
બનીગાહે હસરત હર તરફ દેખા સિવાએ લાશહાએ શોહદાકે કે રેગે ગર્મ-
પર પડીંથી કોઇ નઝર ન આયા બેઇખતેયાર હોકરે ફરયાદ કરતી હુઇ
ઉસ નશેબકી તરફ દવડી જીસમેં લાશ બેસર જનાબે સય્યદુશ શોહદાકીથી
કરીબ જાકર રોને લગીં ઔર કહને લગીં અય ભાઈ સબ બીબીયોંકો
મેંયને સવાર કર દીયા અબ મેરી સવારીકી બારી હુએ કોઇ નહીં જો મુ-
જહે સવાર કરે આપ કીસ ગફલતકી નીંદમેં સોતે હુએં મદીનેસે તો
કીસ પરદા ઔર એહતેમામકે સાથ સવાર કરલાએથે આજ મેંય ઈસ
ઝિલ્લતસે શામકો જાતીહું ઉઠકર ઈસ બહન ખસ્તા જીગરકો અપને હા-
થોંકા સહારા દીજીયે કે શુતરે બરહનાપર સવારહોં. મનકુલ હુએ કે ઉસ-
વકત લાશે બેસર શહીદે કરબલાકી હરકતમેં આઈ ઔર તડપને લગી ઔર
હલકે બુરીદાસે આવાઝ પયદા હુઈ અય બહન યેહ ન સમજહનાં કે મેં ઇસ
મયદાનમેં તુમહારા સાથ છોડકર રહજાઊંગા બહનતો મેરા યહાં હુએ
મગર સર મેરા નેઝેપર શહર બશહર દેયાર બદેયાર તુમ્હારે સાથ સાથ
રહેગા અબ દેર નકરો જલ્દ જાકર સવારહો, કુરબાન સબરે જનાબે
ઝયનબ અ૦કે, હુકમે ઇંમામ સુનકર આપકી લાશસે અલાહેદા હોગઈં
ઔર કીસ યાસ વ બેકરારીસે રોતી હુઇં કરીબ ઉંટકે આકર સવાર હુઈ,
હઝરાત ઉન બીબીયોંપર કયા ગુઝરતી હોગી જબ અપને વારસોંકો બે
ગોરો કફન છોડકર ખુદ મુકઇયદ વ ગીરફતાર શામકી તરફ રવાનાં હુઇ
હોંગી અગર તસવ્વુર કીજીયે તો ઉમરભર રોનેકો કાફી હુએ.

યુસલ્લા અહલકતલા ઉનયરૂન મુજહહેઝન*
વયુલકી એલર રમઝાએ અહલશ શરીઅતે*

કયા ગઝબ હુએ ઉમરે નાબકાર અપને મકતુલોંકી તજહીઝ તકફી-
નકા સામાન કરે ઔર એક એક મઇયતપર જો નજીસ હુએં નમાઝ પડહે,
મગર વોહ સાહેબાને શરીઅત જીનસે નમાઝકા રીવાજ હૂવા ઉનકે અજ-

સાહે તાહેરાકો બેકફન વ દફન વ બે નમાઝ ઝમીને ગરમપર તાબિશે આફતાબમેં છોડદે.

વલહફી અલા મન જદ લહો અલલ ફલા*
વલમયુર વમીન માઇલ ફુરાતે બેકતરતીન*

અફસોસ નાઝ પરવરદએ રસુલપર જીસકો ઉમ્મતે કલમાગોને તીન દીનકી ભુખ ઔર પ્યાસમેં મજરૂહ કરકે ઘોડેસે ઝમીનપર ગીરાયા ઔર મરતે દમતક એક કતરા પાનીકા ન દીયા.

બે નફસી ખદુદુન ફિત્તુરાબે તગ ફફરરત*
બે નફસી જીસુમુન બીલ અરાએ તઅરરને*

ફિદાહો જાન શીઓંકી ઉન રૂખસારહાએ પુરનુરપર ઉન અજસાદે-તાહેરા પર જો ઝમીને ગર્મપર બે ગુસલો કફન બરહનાં પડે રહે.

બે નફસીરો ઊસુન મોઅલ યાતુન અલ્લકના*
એલશશામે તોહફા બારેકાતિલ અસીન્નાતે*

ઔર હમારી જાનેં નીસારહોં ઉન સરહાએ અનવરપર જો તનોંસે જુદા હોકર નેઝહાએ સિતમપર ચડહાએ ગએ ઔર સીનાનોંકી નોંકોપર માંરકે સાહે શએ ચારદહ તાબાન વદુરખશાં શહરે શામમેં યઝીદ પલીદકે વાસ્તે બતૌર હદયા ગએ.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૌમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૨૮ વીં.

અપનેકો ઔર અપને અહલો અયાલકો અઝાબસે બચાનેકી આયત, ઔર જનાબે લુકમાન ઔર ઉન્કે બેટેકો હીકાયત, ઔર ટોકરી બેચને વાલે દીનદારકા અહવાલ વ મુખ્તસર મસાએબ.

હક સુબ્હાનહુ વ તઆલા [illegible] ઇરશાદ ફરમાતા હૈ [illegible]

ગુનેહકે મોઅમેનીન તરફે ગુનાહ ઔર અહાએ વાજેબાત કરકે અપને જાનોંકો બચાઓ; ઔર નસીહત કરકે ઔર વાજેબાત અપને અહલો અયાલ વ ખાદે આન વ મુતઅલ્લેકાનકો સીખાકર મહફુઝ રખ્ખો ઉસ આતીશે સોઝાનસે; જો આદમીયોંસે ઔર પથ્થરોંસે રોશન કરકે ભડકાઇ જાએગી;

હદીસમેં વારીદ હુવા હુએ કે બતહકીકકે સખ્ત તરીને અઝાબ રોઝે કયામત ઉસ શખ્સકે લીએ હુએ; કે જો અપને અહલો અયાલકો જાહીલ રખ્ખે યાઅને જીસને અપને અહલો અયાલકો દીન ઇસલામકી બાતેં ન સીખાઇ હો. અનવારૂન નેઅમાનીયામેં મનકુલ હુએ કે જનાબે લુકમાનને અપને બેટેકો વસીય્યતકી અએ ફરઝંદ તુમ કીસી શખ્સકો તાઅરીફ વ મઝીમ્મતકા ખ્યાલ ન કરના કીસીને અછા કહા તો કયા? બુરા કહા તો કયા? કયું કે બહોત મુશકીલ હુએ કે ઇનસાન ખલાયકકી ઝબાનસે બચ સકે હમારે સાથ ચલો કે ઇસ કલામકી સચ્ચાઇ તુમપર ઝાહેર હોજાએ. અલ ગરઝ જનાબે લુકમાન ઘોડેપર સવાર હુએ ઔર લડકા પએદલ સાથ ચલા; રાહમેં કુછ લોગ મીલે વોહ ઉન્હેં દેખકે કેહને લગે યેહ બુઢા આદમી નીહાયત સખ્ત દીલવાલા હુએ કે ખુદતો ઘોડેપર સવાર હુએ ઔર લડકેકો પએદલ લીએ જાતા હુએ, આપને બેટેસે ફરમાયા તુમને ઉન લોગોંકો કલામ સુના; અબ તુમ સવાર હો મેં એ પએદલ ચલતા હું; ગરઝ લડકેકો સવાર કીયા ઔર ખુદ પએદલ ચલે, થોડી દૂરકે બાઅદ જો લોગ મીલે કેહને લગે પદર વ ફરઝંદ દોનોં બદ અકલ હું એ બાપકી બદ અકલી યેહ હુએ કે અપને ફરઝંદકો તાઅલીમ નહીં કીયા અદબ નહીં સીખાયા; ઔર લડકેકી નાદાની સાફ ઝાહીર હુએ કે ખુદતો સવાર હુએ ઔર બુઢ્ઢા બાપ પ્યાદાહ જાતા હુએ, જનાબે લુકમાનને બેટેસે કહા ઉન લોગોંકી બાતેં ભી સુની; અબ હમ ઔર તુમ દોનોં સવાર હોતે હુંએ. પસ દોનોં બાપ બેટે ઘોડેપર સવાર હોકર એક જમાઅતકે સામનેસે ગુઝરે; જબ ઉન લોગોંને બાપ બેટે દોનોંકો બાહમ ઘોડેપર સવાર દેખા તો કેહને લગે ઉન દોનોં કે દીલોમેં ન રહમ ન ખૌફે ખુદા હુએ એક જાનવરપર દો આદમી સવાર હુએ, મુનાસીબથા કે એક સવાર હોતા એક પએદલ ચલતા, આપને ફરઝંદસે ફરમાયા તુમને ઉનકીભી ગુફતગો સુની; અબ આઓ હમ તુમ દોનોં પયાદાહ ચલે ઔર ઘોડેકો ખાલી લે ચલના.

જબ ઉસ હાલસે લોગોંકે તરફસે ગુઝરે વોહ લોગ દેખકે કેહને લગે અજબ અકલ કે યેહ દોનોં શખ્સ હુએ કે ખુદતો પએદલ હુએ ઔર ઘોડેકો ખાલી લીએ જાતે હુએ. ઉસવકત જનાબે લુકમાનને અપને ફરઝંદસે ફરમાયા તુમને દેખા કે કોઇ ઇનસાન કીસીતરાહ ખલાયકકો રાઝી નહીં કર સકતા હુએ, ઇસલીએ મુનાસીબ હુએ કે ઉન લોગોંકે તઅરીફ કરને ઔર

ખરાબ બોલનેપર ખ્યાલ ન કરો બલકે રઝાએ ખુદાકી ફીકર રખ્ખો વ તાલાબ રહો કે ઉસમેં દુન્યાકી બેહતરી હુએ ઔર આખેરતમેંભી યેહી કામ આયગા.

હઝરાત જો શખ્સ રઝાએ ખુદાકે વાસતે કોઇ કામ કરેગા તો વોહ કામ ક્યેસાંહ સખ્ત દુશવાર ક્યું નહો હકતઆલા આસાનહી કરદેગા, ચુનાંચે કીતાબે અનવારૂન નોઅમાનીયામેં શફીએ રોઝે જઝા જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ સે મનકુલ હુએ કે બનીઇસરાઇલસે એક આબીદ નીહાયત હુસનો ખુબસુરત થા ઔર ઉસકા યેહ આમ્મુલથા કે અપને હાથોંસે ટોકરીયાં બના કર શેહરમેં બેચતાથા ઔર ઉસકી કીમતસે ઔકાત બસર કરતાથા. કસબે ઇત્તેફાક એક રોઝ ટોકરી લેકર પાદશાહકી દેવડીપર પહોંચા વહાં એક લોંડી ખડીથી આબીદકો દેખતેહી અંદર ગઇ ઔર પાદશાહકી બીબીસે ઉસ આબીદકે હુસનો જમાલકી તાઅરીફકી; સુનતેહી ઉસને કહા જીસતરાહ હોસકે ઉસે મેરે પાસ લે આ ! વોહ જારેયા ઈસ આબીદ પારસાકો ટોકરી ખરીદ કરને કે બહાનેસે મહલમેં લે ગઇ શાહઝાદી દેખતેહી ફરેફતા વ આશક હો ગઈ; કનીઝકો રોગન લાનેકા હુકમ દીયા; આબીદસે કહા તુમ ઇસ બીસતરપર લેહાફપર આરામ કરો ! વોહ મરદ યેહ સામાને બદ દેખકર બહોત ગભરાયા ઔર બોલા મુઝસે કભી અયેસા ફેઅલ ન હોગા; શાહઝાદીને કહા મેરી હાજત રવાઇ કરને કે બગૈર યહાંસે તુમ્હારા જાના દુશવાર બલકે ગએર મુમકીન હુએ; ઔર લોંડાકો હુકમ દીયા કે સબ દરવાઝે બંદ કરદે !! આબીદને જબ કીસી તરાહ અપની ખુલાસી ન દેખી પુછા ઇસ બાલા ખાનાપર મકામે તહારતભી હુએ? ખાતુનને કનીઝસે કહા સાથ જાકર તહારતકી જગાહ બતાદે જબ વોહ દીનદાર ઉપર પોંહચ્યા, તો ઉસ મકાનકો બહોત બુલંદ પાયા ઔર કોઇ ચીઝ અયેસી ન પાઇ જીસકે ઝરીએસે નાચે ઉતર સકે; પસ અપને નફસસે ખીતાબ કરકે કેહને લગા અએ નફસે અમ્મારા સત્તર (૭૦) બરસ તુને ઇબાદત વ રઝાએ હક સુબહાનહુ વ તઆલામેં બસરકી; ઔર શબો રોઝ ઉસીકી બંદગીમે મશગુલ રહા અગર ઇસવકત તુઝસે યેહ ફેઅલે બદ હોગા તો સારા ઉમ્રકા મેહનત વ રેયાઝત ખાકમેં મીલ જાએગી; કીસી તરાહ ઇસ મુસીબતસે બચ નહીં સકતા, બેહતર હુએ કે અપનેકો ઇસ બાલા ખાનેસે ગીરાદે ઔર હલાક હોજા તા કે અમલે ખએર કે સાથ પરવરદીગારે આલમસે તુ મુલાકાત કરે.

જનાબે પયગમબરે ખુદા સ૦ ફરમાતે હું એ ઉસ મરદે બા ખુદાને અપને નફસસે યેહ ખીતાબ વ ઇતાબ કરકે દફઅતન અપને તઇં કોઠસે નીચે ડાર દીયા; હનોઝ ઝમીન તક ન પોંહચાથા કે હક સુબહાનહુ વ તઆલાને જીબરઇલકો હુકમ દીયા એક બંદા મેરા ગુનાહકે ડરસે અપને નફસકો ખુદ હલાક કરને ચાહતા હુએ, અપને બાઝુપર લેકર ગીરનેસે મહફુઝ રખ્ખો, ફૌરન જીબરઇલ અમાનને ઉસકો અપને પરોપર ઇસતરાહ લે લાયા જયેસે બાપ અપને

બેટેકો બશફ્કત ગોદમેં લે લેતા હુએ. જબ આબીદને અપનેકો સહીહ વ સાલીમ પાયા શુકરે ખુદા બજાલાયા, ઔર શામકો ખાલી હાથ મકાનપર આયા, ઝોજાને પુછા આજકી ટોકરીકી કીંમત કહાં હુએ ? ઉસને કહા આજ કીંમત નહીં મીલી, બીબીને કહા આજકી શબ હમલોગ કીસ ચીઝસે ઇફ્તાર કરેં ? આબીદને કહા આજ ઇસી તરાહ રેહજાએંગે કલ ખુદા કોઇ સામાન કરદેગા મગર મુનાસીબ હએ તનુરે રોશન કરદો તાકે પડોસમેં કોઇ યેહ ન સમઝે કે ઉનકે યહાં ફાકા હુએ, વોહ ઓરત તનુર રોશન કરકે શૌહરકે પાસ આ બેઠી. હુસ્ને ઇતેફાક હમસાયેકી એક ઓરત આગ લેને આઇ જબ તનુરકે કરીબ ગઇ દેખા રોટીયાં ઉસમેં પકકર તૈયાર હંએ કરીબ હુએ કે જલ જાએ, યેહ કએફીયત દેખતેહી સાહેબે ખાનાકે પાસ દોડી ગઇ ઔર કેહને લગી અએ બીબી તુમ તનુરમેં રોટીયાં લગાકર યહાં કયા બે ખબર બએઠી હો ? જલ્દ ખબર લો અએસા નહો કે રોટીયાં જલકર રેહ જાએ. યેહ સુનકર વોહ નીહાયત મુતઅજ્જુબ હુઇ, ઔર તન્નુરકે પાસ દોડી ગઇ દેખાકે ફીલવાકેઅ તન્નુરમેં રોટીયાં નીહાયત સુરખ પકકી તૈયાર હંએ, નીકાલકર શૌહરકે પાસ લાઇ ઔર કેહને લગી હકતઆલા તુમપર બહોત મહેરબાન હુએ; ચાહતી હું ઉસકે દરગાહમેં દોઆ કરો કે ખુદા હમારે રીઝકમેં બરકત દે, શૌહરને કહા જો હકતઆલા દેતા હુએ ઉસીપર સબ્ર વ કીનાઅતકર ! ઔરતને ન માના, મજબુર હોકર નીસ્ફ (આધી)શબકો આબીદને બાઅદ નમાઝકે યું દોઆકી અએ પરવરદીગારા મેરી ઓરત ચાહતી હુએ કે તુ ઉસ્કે રીઝકમેં બરકત અતા કરે કે બકીયા ઉમર અપની આરામસે બસર કરે, હનોઝ દોઆ નાતમામથી કે મકાનકી છતસે એક હાથ નુમાયાન હુવા ઉસમેં એક યાકુતે બેબહા અએસા રૌશન થા જીસકી તેઝી વ રોશનીસે સારા મકાન મનુવ્વર હોગયા. આબીદને ઓરતકો આવાઝ દીયા ઔર કહા અપની ચીઝલે હકતઆલાને મેરી દોઆ કબુલ કી ઔર તેરી ખાહીશ પુરી હુઇ, ઔરતને કહા ઠેહરજા અભી મંએને ખ્વાબમેં દેખા હુએ કે એક મકાન આલીશાન બેહીશતમેં બહોતસી કુરસીયાં સોને ઔર ચાંદીકી યાકુત વ ઝમરૂદસે જડી હુઇ હંએ; મગર એક કુરસીમેં એક મકામપર જવાહીર નહીં હુએ ઉસ્કે નહોનેસે સુરાખ નુમાયાન હુએ, મંએને પુછા યેહ કુરસીયાં કીસકે વાસતે બીછી હુએ? વહાંકે ખાદેમોને કહા યેહ કુરસી તેરે શૌહરકે બએઠનેકી હુએ, મંએ સમઝીહું કે યેહી યાકુત ઉસ જગાહ નસબથા, પસ મંએ નહીં ચાહતી કે તુમ્હારી કુરસી એબદાર રહે, દોઆ કરોકે હકતઆલા ઇસકો વાપસ કરલે. યેહ સુનકર આબીદને દોઆકી ઔર વોહ હાથ યાકુત લેકર ગાએબ હો ગયા.

હઝરત એક આબીદકી કદરો મનઝેલત પીસે ખુદા યેહથી કે જબ કોઠેસે અપનેકો ગીરાદેનેકા કસ્દ કીયા જીબરઇલકો હુકમ હુવા અપને પરોપર રોકલો

મગર કયા મસલેહતથી કે જીસકે ઘરસે રીવાજે દીન વ ઇબાદત હુઆ; ઔર જીસ કો હમેશા બચપનેસે વોહી જીબરઇલ અપને પરોંપર ગોદયોંમેં ખીલાતે રહે. જબ ઝાલેમોંને ઉસ્કો ઝખમોંમેં ચુર કરકે ચાહા નેઝા લગાકે ઘોડેસે ઝમીન પર ગીરાએ ઉસવક્ત જીબરઇલકો હુકમ ન હુવા કે અપને પરોંકા ફરશ કરે જીબ્રઈલઇલકે બદલે તીર વનેઝે પૈવસ્ત હોહોકે તીરોંકે પરોંસે તમામ બદન છુપા હુવાથા, ઔર જબ વોહ રાકેબ દોશે રસુલ ઘોડેસે જુદા હુવા આગોશે રૂહુલ અમીંકે એવઝ જીસમ મુબારક કઇ સાઅત તીરોંહી પર અધર રહા.

આહ આહ જબ હઝરતકો તીર વતલવાર કે ઝખમ લગે તો ઉસવકત વોહ હઝરત ઝમીનપર તશરીફ લાએ; ઉસી અઝાકી તરફ સાહેબુલ અઝા જીયારતમેં ઇશારા ફરમાતે હએ "અસ્સલામો અલા મનીસ શોહદામો નાઅશોહ" યાઅને સલામહો ઉસ શહીદ બેતાબુતપર જીસકો તીરોંકા તાબુત મયસ્સર હુવા.

એક અઝા ઇસ મકામ પર ઔરભી કાબીલે ગૌર હએ કે જીબરઇલ ઉસવકત હાઝીર ન હુએ મગર ઇમામે હુસએન જીસમાકે પારએ જીગરથે ઔર જીસકી ગોદમેં પલકર બડે હુએથે વોહ માદરે ગમ્દીદાહ બેહીશતસે નીકલ કે રોતી પીટતી અપને ફરઝંદકે કત્લગાહમેં આઇ, ઔર આકે કયા કીયા હઝરત તો ઘોડેસે જુદા હો ચુકેથે ફકત સરકા બદનસે જુદા હોના બાકીથા, ઉસ આકો ખુન ભરે હુએ સરકો આગોશમેં લે લીયા ઉધર આનેતો બેટેકા સર ગોદમેં લીયા, ઉધર શીમ્ર બેહયાને ખનજર હાથમેં લીયા હઝરતને નમાઝકી નીય્યતકી કાતીલને ઝબ્હકા ઇરાદાહ કીયા આપને નમાઝભી તમામ નકીથી કે ઉસ શકીને અપના કામ તમામ કીયા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમાન.

મજલીસ ૨૯ વીં.

દો મોઅમેનોંમેં સુલ્હ કરહેનેકી આયત, ઔર કિસ કારેખેરમેં કિતને દુર જાના ચાહીએ; ઔર ઈમામે રઝા અ૦કા ઝાએરોકી કાતેર ઔર તોશેસે મદદ ફરમાના; ઔર મચીસુમએ કુંમકે મુકાબેલેમેં મસાએબે અહલેબએત.

હક સુબહાનહુ વ તઆલા સુરએ હોજોરાતમેં ઇરશાદ ફરમાતા હએ—

સીવા ઇસકે નહીં હય્એ કે મોઅમેનીન આપસમેં એક દુસરેકે ભાઇ હું‌એ. ચાહીએ કે દરમીયાન ઉનકે ખુસુમત નહો; ઔર અગર કભી કુછ ઝગડા હો જાય તો દરમીયાન અપને દો ભાઇયોંકે સુલહ કરવાદો ઔર અઝાબે ખુદાસે ડરો, શાયદ ખુદા તુમપર રહમ કરે.

જનાબે રસુલેખુદા સ૦ ફરમાતે હું‌એ જો લોગકે દરમીયાન લોગોંકે સુલહ કરવાતે હું‌એ ઉનકો જહાદ કરને વાલોંકે જએસા સવાબ મિલતા હય્એ; ઔર હઝરતને ફરમાયા કે મોઅમેનીન આપસમેં એક દુસરેકે ભાઇ હું‌એ, ચાહીએ કે એક દુસરેપર ઝુલ્મ ન કરેં. ઔર જો શખસ બીરાદરે મોઅમીનકી હાજત રવાઇમેં સબકત વ કોશીશ કરે. તો હકતઆલા ઉસ્કી હાજત બર લાતા હુએ; ઔર જો આદમી કીસી બીરાદરે ઇમાની કે ગમકો દફ્અ કરે ખુદા ઉસ્કે ગમ વ અંદોહકો બરોઝે કયામત ખુશીસે બદલ કરેગા. ઔર જો કોઇ કીસી મોઅમીનકો કપડા પહનાએ તો ખુદાવંદે કરીમ કયામતકે દિન ઉસ્કો જન્નતકે હુલ્લે પહનાએગા.

અબ ઉન વસીયતોંકા ઝીક્ર હોતા હુએ કે હઝરતે રસુલેખુદા સ૦ને જનાબે અલીયે મુરતઝાસે ફરમાઇ.

૧—અએ અલી બીમારકી અયાદતકો જાઓ અગરચે એક મએલકે ફાસલે પરહો. ૨—જનાઝેકી મશાયેઅત કરો અગરચે દો મએલ જાના પડે. ૩—દાઅવત કબુલ કરો અગરચે તીન મએલ જાનાહો. ૪—જીસ બીરાદરકી ખુદાકી ખુશીકે વાસ્તે દોસ્તી કીહો ઉસકી મુલાકાત કરનેકો જાઓ અગરચે ચાર મએલ જાના પડે ૫ અગર કીસીપર મુસીબત પડે તો ઉસ્કે હાલકી પુરસીશકે વાસ્તે જાઓ અગરચે પાંચ મએલ તક જાનાહો. ૬—મઝલુમકી નુસરત ઔર મદદ કરનેકો જાઓ અગરચે છ માઇલ જાના પડે. ઔર અએ અલી તુમકો ઝરૂર હુએ કે હમેશા ઇસતાગફાર કરો.

મોઅમેનીન જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ને હઝરત અમીરકો મઝલુમકી મદદ વ દાદરસીકે વાસ્તે ઔર ઇસતોગફારકે લીએ વસીય્યત ફરમાઇ.

અબ મકામે ગૌર હુએ કે ઉન્હીં હઝરત અમીરકે ફરઝંદ ઇમામે હુસએ‐નભી મઝલુમથે ઔર મઝલુમભી વોહ મઝલુમકે ઇબતેદાએ જનાબે આદમસે ઇસવકત તક અએસા કોઇ મઝલુમ ન હુવા, તો અએસે મઝલુમકી દાદ રસીકે એવઝમેં ઇઝારસાની ઔર ઝુલ્મ કરતેકે વાસ્તે કહાં કહાંકી મનઝીલુંકી રાહ તએ કકે ઉન્હીં રસુલે ખુદાકી ઉમ્મત સહરાએ કરબલામેં જમઅ હુવેથે. ઔર ઇસતીગફાર વ તવબા તો કએસી, રોઝ બરોઝ ઘડી બઘડી જવરો જફા ઝીયાદા કરતે જાતેથે, ઔર પયગમબરને બીરાદરે મોઅમીનકી મુલાકાતકો ચાર મએલસે જાનેકા ઇરશાદ કિયા ઔર જો સરદાર ઔર ઝમાનેકા ઇમામથા ઉસ્કી મુલાકાત ઔર ઝીયારતકે બદલે સર કાટનેકે લીએ લાખો આદમી જમઅ હુએથે; દાઅ‐

વતનમેં જાને ઔર કબુલ કરનેકે લીએ પયગમ્બરે ખુદાસ૦ને ઇરશાદ કીયા હુએ, ઔર ઉન્હોંને પયગમ્બરકે નવાસેને જબ ઇમામકી દાઅવતકી તો કબુલ કરનેકે બદલે દુશ્મનોંને અદાવતપર કમર બાંધી, ઔર એક દિનમેં સારે અઝીઝ વ અનસારકો આંખોંકે સામને કતલ કરડાલા, કીસીકો નેઝએ ઝુલ્મ લગાયા કીસીકો તોરે સીતમકા નીશાના કિયા સબકે બાઅદ ઉસ ઇમામે રહનુમાકો સેંકડોં હઝારોં ઝખ્મ લગાકે ભુખા પ્યાસા શહીદ કીયા. જનાઝેકે સાથ જાનેકો ઉસ નબીને તાકીદકી ઉસી નબીકે ફરઝંદકો શહીદ કરનેકે બાદ કઈ દિન બેગોરો કફન રહને દિયા, બલકે ઉસકે એવઝમેં લાશે પાક પાકપર ઘોડે દવડાએ; બીમારકી અયાદતકે વાસ્તે ઔર મુસીબત ઝદાહકે હાલ પુરસીકો તો પયગમ-બર વસીય્યત કરેં ઔર ઉનકી ઉમ્મત ઉનકે ફરઝંદ બીમારકો સહરાએ કર-બલામેં અયાદતકે બદલે તરહ તરહકી અઝીયતેં પોંહચાએ; ઔર તોકો ઝંજી-રમેં જકડકે કશાં કશાં દમિશ્ક તક લેજાએ, મુસીબત ઝદાહ ઔરાત વયતીમ અતફાલકો બઅદા લુટલેં, હાલ પુરસી કયએસી હરબડી જહાં તક હોસકા ઉનકો ઇઝા પહોંચાતેથે. મોઅમેનીન ! ઉમ્મતે જફાકારને જીસપર યેહ ઝુલ્મો સીતમ કીયે, યેહ વોહ ઇમામ હંએ જો ખુદ હમેશા ઉમ્મતપર રહમ ઔર એહસાન કરતે રહે ઉનકે આબાઓ માઅસુમીન ઔર ઔલાદે તાહેરીન બરાબર ખલા-યકકે સાથ નેકીસે પેશ આતેથે દોસ્તદારકા વફાએરીનકી મદદ વ એઆનત કરતે રહે.

ચુનાંચે મુલ્લા મોહમ્મદ હુસએને કશમીરી હાએરીસે નકલ હુએ ફકત બારહ તેરહ બરસકી બાત હુએ કે કરીબ અસ્સી આદમીયોંકે બહરએનસે મશહદે મુકદ્દસ (ખુરાસાન)કી ઝીયારતકે વાસ્તે રવાના હુવે ઔર યેહ ઇરાદા કિયાથાકે ખુરાસાનમેં ફકત પાંચ સાત રોઝ રહકર ઝીયારત કરકે વાપસ જાએંગે, ઇસી અંદાઝસે ખર્ચકે વાસ્તે થોડે પૈસે સાથ લીએ, મગર જબ વહાં પહોંચે તો પાંચ દસ રોઝમેં ઝીયારતસે સએર ન હુવે ઔર આપસમેં મશાવેરા કીયા કે ઇતને દુરસે આના ઔર જલદીસે વાપસ જાના અછા નહીં અગરચે પએસે થોડે હંએ મગર જો કુછ હોના હુએ સો હોગા જહાંતક સએર નહોં તબતક નહીં જાએંગે. હાંસલ કલામ દો મહીને તક વહાં રહે; ઇસ મુદ્દતમેં તમામ ખર્ચ ખાગએ અબ જો ઝીયાદાહ રહેં તો ખાનેકે વાસ્તે કુછ નહીં, મગર વાપસ જાએં તો રસ્તેમેં ખાનેકો ઔર કીરાયા દેનેબી કુછ નહીં; અબ કયા કરેં દિકમેં પડગએ ઇસી ફીકરમેં ઔરતો કુછ નહોસકા મગર સબ મિલકે ઇમા-મકે રવઝેમેં હાઝેર હુએ ઔર બોહોત આજેઝી વ લાચારીસે દોઆ કરને લગે—યા મવલા ગરીબુલ ગુરબા આપ ખુબ જાનતે હંએ કે હમ અપને વતનમેં આબરૂદાર ઔર કદ્રુત વાલે હુંએ. ફકત આપકી ઝીયારતકે શઉકસે મુસાફરી ઇખતીયારકી હુએ; ઔર ઇતને રોઝ રહકર જો કુછ હમારે

પાસથા વોહ ખાગએ, અબ પરાયા દેસ હએ કીસીસે પહચાન નહીં કે કરજ લેકર અપની હાજત રવાઇ કરેં, અબ આપકા આસતાના છોડકર કહાં જાએ? મુસાફરોંકી ખબર ગીરી ગ્રાએરોંકી દસ્તગીરી હઝરતકે સીવા કૌન કર સકતા હએ?! તો અગર આપ ચાહેં તો હમ સબ અપને વતનકો પહોંચ સકતે હેંએ. ગરજ અપના હાલ અર્જ કરકે અપની જગાહપર આએ, રાત ભરતો કીસી તરહસે ગુજરી સુબહકો દેખા કે એક કાતરચી સામનેસે આયા ઔર કહને લગા કે તુમ લોગ અપને વતનકો કબ જાના ચાહતે હો? ઉન્હોંને કહા હમતો અભી તૈયાર હેંએ, મગર કયા કરેં સવારી ઔર સફરકા સામાન હમારે પાસ નહીં હએ; અગર કહીંસે કરજભી મિલ જાએ તો કાઝેમએન અટમેં જાકર ઉનકો દેંગે; યેહ સુનકર કાતરચીને કહા કયા મુઝાએકા હએ હમ સામાન કરદેતે હેંએ, વોહ લોગ બોહોત ખુશ હુએ, ઔર જીતની સવારી ઔર સામાન દરકારથા બયાન કીયા. ફવરન કાતરચીને એક થએલી બગલમેંસે નિકાલકર દો ઉસમેં દીરહમ ઔર દીનારથે, કહા કે લો ઔર સફરકા સામાન તૈયાર કરો મેંએ જાકે કાતેર લાતા હું; થોડા દેરમેં જીતને કાતેર દરકારથે વોહ લેકર આયા; ઔર યેહ લોગ સવાર હોકર રવાના હુએ અભી દોપહેરભી ન ગુઝરીથી કે કારવાંસરામેં પહોંચ ગએ, કાતરચીને કહા કે ગરમા બોહોત હએ તો ખા પીકે થોડી દેર આરામ કરના ચાહીએ અસરકે વકત સમઝા જાએગા યેહ કહકર કાતરચી અપને કાતેર લેકર બાહેર ગયા, યેહ લોગ સમજહેકે કહીં દાના ઘાસકે ખીલાનેકે વાસ્તે લેગયા હોગા, બ ફતમેનાન ખાને પીનેમેં મશગુલ હુએ, જબ અસરકા વકત આયા ઔર ચલનેકે વાસ્તે તૈયાર હુએ મગર કાતરચી આયા નહીં, થોડે આદમી બાહેર નીકલકર ઉસકી તલાશકે વાસ્તે ગએ તો દેખાકે વોહ શહેર કાઝેમએનકે જએસા માલુમ હોતા હએ, દીલમેં કહા કે કાઝેમએન તો દો મહીનેકી રાહ દુર હએ યેહ વએસા કૌન શેહર હોગા? યેહ સોચકર બાઝારકે લોગોંસે પુછા ઉન્હોંને જવાબ દીયા કે શાયદ તુમ મુસાફરહો કયા નહીં જાનતે? યેહ કાઝેમએન હએ, યેહ સુનકર ઔર ભી હેરત ઝીયાદાહ હુઇ મગર બહોત લોગોંને કહા કે યેહી કાઝમએન હએ તબ ઉનકો યકીન હુવા ઔર રવઝએ મુબારકમેં જાકર ઝીયારત બજાલાકર કાફેલેમેં ગએ ઔર કહા તુમ કિસ ઇનતેઝારમેં હો કહાં જાએંગે અરે હમ કાઝમએનમેં આ પહોંચે, ઔર અભી હમ રવઝેમેં જાકર ઝીયારત કરકે આએ હેંએ, વોહ લોગ સમઝે કે યેહ ખાલી મીઝાહકી બાતેં તમાશા કરનેકો કહતે હેંએ, જબ ઉન્હોંને બોહોતહી કહાતો ખીયાલ કીયા કે ઈનકો કુછ બીમારી હોગઇ હએ ઇનકે દમાગમેં ખલલ પડ ગયા અકલ ઠીકાને નહીં હએ કે અએસી બાતે કરતે હેંએ જબ બહોતહી બાતે હુઇ તો ઉન્હોંને કસમેં ખાઇ ઔર કાફેલે વાલે બાહેર નીકલ નીકલ કર આએ તો માલુમ હુવા કે હકીકતમે કાઝમએનમેં પહોંચ ગએ. ઉસવક્ત ઉનકો યકીન હુવા કે ઇમામે ગરીબકે તરફસે કાતરચી આયાથા ઔર હઝરતહીકે મોઅજીઝેસે હમ લોગોંકે વાસ્તે ઝમીન સીમટ ગઇ કે કઇ

મહાનોંકી રાહ થોડે સાઅતમેં આ પહોંચે, જબ અહલે શહરકો ઇસ હકીકતસે ઇતલાઅ હુઇ તો સબકે સબ દવડે ઔર ઉન ઝાએરોંકે પાઉંકી ખાક ઉઠાકર આંખોસે લગાને લગે.

કુરબાન એઅજાઝ ઉસ જનાબકે કે કિસ કિસતરહ ઝાહેરન વ બાતેનન દીન વ દુન્યામેં નઝદીક વદુરસે ઘરમેં ઔર મુસાફરીમેં અપને ઝાએરોંકો દોસ્તોંકી મદદ ફરમાતે હુંએ; ઔર નીસાર ઈમામે ગરીબુલ ગોરબાકે કે ખુદ આલમે ગુરબતમેં દુશ્મનોંકી સખતીયોં પર સબ્ર કરકે શુક્ર કરતેથે, ઝાએરોંકો પરદેસમેં મરકબ વસવારી ઔર દીરહમ વ દીનાર અતા ફરમાએ, ઔર ખુદ જબ મદીનેસે સફરકો રવાના હુવે, વતનકે લોગોંકો બારા હઝાર દીનાર ઇનાયત દીયે, અલ્લાહ અલ્લાહ ઝવ્વારકો તો વતનકો પહોંચાકર અહલો અયાલસે મીલાયા, ઔર ખુદ અહલો અયાલકો છોડકર એએસી ગુરબતકી રાહ ઇખતીયારકી કે ફિર ઘરમેં આના નસીબ ન હુવા જીસતરહ જદ્દે મઝલુમ આપકે ઇમામે હુસયન મદીનેસે જાકે ફિર વતનમેં ન આએ.

ફર્ક યેહીથા કે ઇમામે રઝાકી બહન ફીરાકે દીદા વતનસે ભાઇકે દેખનેકો ખુરાસાનકે તરફ તશરીફ લેગઇ, ઔર મઝલુમે કરબલાકી બહન આફત રસીદા ગમદીદા કરબલામેં ભાઇકો કબ્રસે રૂખસત હોકે વતનમેં રોતી-પીટતી આઇ, ઇમામ રઝાકી બહનકો ફકત રાહમેં વફાતકી ખબર મીલી ઔર ચારદી રોઝમેં સદમેંસે હલાક હોગઇં. ઔર જનાબે ઝયનબકી આંખોંકે સામને સારા ઘરકા ઘર ખાલી હોગયા, ભાઇકો અપને સામને ઝબહ હોતે દેખા, સાલહા સાલ જુદાઇકે સદમેંમે જબતક ઝીંદા રહીં રોતેહી રોતે બસરકી, ઇમામ રઝાકી બહન શહરે કુમમેં ગઇ તો વહાંકે લોગોંને બાઇઝ્ઝતો એહતેરામ ઇસતિકબાલ કરકે શહરમેં લેકર આએ, ઔર ઉનકે ભાઇકા શહાદતકી ખબર નકી ઔર સબ માતમદાર બનેથે, જબ બોહોત ઇસરાર કિયા તબ લાચારીસે કહા, મગર અફસોસ જનાબે ઝયનબકે સામને ભાઇકા સર નેઝેપર ચડહાકર દિખા દિખાકર અઝીયતેં દેતેથે, ઈસપરભી ઇકતેફાનકી અરે જો રોવે તો રોનેકી મના કરતેથે, અગર વારીસોંકે ગમમેં ચુપ નહીં રહસકતેથે તો નેઝોંકી નોકોંસે મારતેથે, હાય ગઝબ કુફી વ શામીયોંને માતમકે એવઝ ઈદકી, ઔર અહલેબયતકે તમાશેકો જમઅ હુવે, અરે શામમેં જબ દારૂલ ઇમારતકા દરવાઝા કરીબ રહા તો ઉન બીબીયોંકો ઉંટોંસે નીચે ઉતારકે પા પીયાદા લેચલે, હાય કીસતરહકે ઉનકે સર ખુલેથે ઔર બાઝુમેં રસ્સીયાં બંધીથી કશાં કશાં જીસતરહ કસ્સાબ હયવાનકો ખેંચતા લે જાતા હુએ ઉસતરહ મલાઇન લેજાતેથે, આહ આહ સબ્ર કએસા, એસે ખરાબ હાલસે લેજાતેથે ચુનાંચે ઇમામે ઝયનુલ આબેદીન અ૦ ફરમાતે હુંએ કે જીસતરહ હબશી ઝંગબારકે ગુલામકો ઔર કએસે ગુલામકે જીસકા આકા મરગયાહો ઔર કોઇ ઉસકે હાલકો પુછને વાલા નહો ઇસતરહ હમકો લેજાતેથે.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મ જ લી સ ૩૦ વીં.

રિવાયતે કૈદ વરેહાઈએ શિમ્ર વ દાખિલએ અહલે-બૈત દરબારે યઝીદમેં મિસ્લે કનીઝોંકે, ઔર આના લાના એક મોઅમેનાકા.

અબદુલ હમીદ બીન અબીલ હદીદ મોઅતઝલી કહેતાહે કે વાસે કરબલા જ રૂસિબતે શોહદાએ કરબલા યાદ કરકે મેં ઇસ કદર રોયા કે હર અઝવે બદનસે મેરે આંસુ જારી હુવે.

કસમ હે ખુદાકી નહીં ભુલતા હાલ ઇમામે હુસયન અ૦ કા ઔર ઉનકે હરમે અતહરકા કિસ કદર પામાલ સુમે અસપાન હુવા.

વા હસરતાહો બનીઉમય્યાકે હાથસે કયસે પાક ઔર પાકીઝા ખુન ઝમીન પર ગિરાએ ગએ ? ઔર વોહ ખુનહાએ તય્યબાહ કિસ તૌરસે ઝાયઅ વ બરબાદ હોગએ ? કિતાબે મસાએબુલ અઈમ્મામેં મનકુલ હે કે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ ને જબ જંગે નેહરવાનસે મોરાજેઅત ફરમાઇ તો માલેકે ઉશ્તર શિમર ઝીલ જવશાન મલઉનકો ગિરીફતાર કરકે ખિદમતે બા બરકત શાહે ખયબરગીર જનાબે અમીરમેં લાએ; હઝરતને ઉસકો હુકમ દીયા ઉસકો અપની હિરાસત (ચોકી) મેં રખો, માલકે ઉશ્તરને ઉસ શકીકે ચારોં હાથ પાઉં ઝંજીરે આહનીમેં જકડકે એક ચોબે ખયમેમેં બાંધ દીયા; ઔર યેહ મલઉન ઉસવકત ઐસા પ્યાસાથા કે કરીબથા કે વાસિલે જહન્નમહો, હરએકસે પાની માંગતાથા લૈકીન બ સબબ મકકારી ઔર દગાબાઝી ઉસકો કોઇ પાની નહીં દેતાથા, હસ્બે ઇત્તેફાક જનાબે ઈમામે હુસયન અ૦ ઉધરસે ગુઝરે, શિમર લઇન કમાલ-લજાજતસે અર્ઝ કરને લગા અએ ફરઝંદે રસુલ વઅએ નુરેદીદએ બુતુલ આપકો કસમ હે અપને પદરે આલીમિકદાર રૂહે જદે બુઝુર્ગવાર ઔર માદરે આલી વેકાર કે મેં બહોત પ્યાસા હું એક ઘુંટ પાની પીલવાઇયે ઔર અપને પદરે બુઝુર્ગવારસે કોશીશ કરકે ઈસ કૈદે શદીદસે મુજહે રેહા ફરમાઇયે.

યેહ સુનતેહી વોહ શેહઝાદા કે નિહાયત રહીમ ઔર કરીમ થા કરીબ ઉસ દુશ્મને ખુદા કે આયા ઔર હાથ પાઉં ખુલવા દીયે, ઔર તમામે લઝીઝ ઔર પાની સર્દ વશીરીનસે ઉસકો સયરાબ કીયા ઔર રેહાઇ બખશી, ઔર ફરમાયા

અએ શાંમર મેરે ઇસ એહસાનકો ફરામોશ ન કરના શાયદ હુમપરભી કભી અેંસા વકત પડે ઔર મૈં પ્યાસા હોઉં તો તુ મુજહકોભી પાની પીલાના; યેહ કેહકર વોહ હઝરત અપને પદરે બુઝુર્ગવારકી ખીદમતમેં હાઝિર હુવે ઔર અરઝ કરને લગે અએ બાબા ઇસવકત શિમર શિદ્દતસે પ્યાસા થા ઔર મુજહસે ફરયાદ કરતાથા ઉસકી પ્યાસ ઔર બેતાબી મુજહસે દેખી ન ગઇ તો ઉસકો આબો તઆમસે સયર કરકે રેહા કીયા હૈ; યેહ સુનકર વોહ હઝરત કુચ્છ સોંચકર ઝાર ઝાર રોને લગે ઔર મુંહ અપને ફરઝંદકા બહસરતો યાસ દેખને લગે,

અફસોસ સદ અફસોસ હઝરાત:જબ રોઝે આશુરા જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ બઅદે ઝવાલ પુસ્તે ઝીનસે ઝમીનપર તશરીફ લાએ, તો ઊસે શાંમરે વલદુઝ્ઝીનાને ખંજરે ઝુલ્મ ખીંચકર સીનએ બેકીનએ મુલ્તાની મદીનાપર આકર કસ્દ ઉસ બેઅદબીકા કીયા જીસસે ઝમીન વઆસમાનકો જુંબિશ હુઇ; ઉસવકત હઝરત બહસરતો યાસ ઉસ મલઉનસેં ફરમાને લગે.

અએ શાંમર આયા તુજહકો વોહ ઝમાના યાદ હૈ જબ તું મારે પ્યાસકે જાન બલબથા ? ઔર કીસતરહકી કૈદે શદીદમેં ગિરિફ્તાર થા ? મૈંને તુજહ-પર તરસ ખાકર રેહા કીયા ઔર આબે સર્દ વતઆમે લઝીઝસે તુજહે સયર કીયા, બરાએ ખુદા ઉસકે એવઝમેં મુજહકો ઇસવકત એક ઘુંટ પાનીસે સયરાબ કર કે મારે તશનગી કે જીગર મેરા કબાબ હોગયા હૈ, ઔર મુજહકો એક મકામે તશેબમેં લેજાકર ઝબહ કર તા મેરી શયદા બહન ઝયનબ મુજહકો ઝબહ હોતે ન દેખે. ક્યુંકે વોહ સામને દરે ખયમાપર ખડી દેખ રહી હૈ, મગર મોઅમે-નીન ઉસ લઇનને કુચ્છ કલામે ઇમામપર એઅતેના નકી ઔર ઉસી હાલતમેં વોહ બેઅદબી કરને લગા કે ઝબાન ઝાકિરકી ગુંગી હો, ક્યુંકર બયાન કરૂં !

રિવાયતસે સાબિત હોતા હૈ કે વકતે ઝબહ ઇમામે હુસયન અ૦ કે અહ-લે હરમ બેતાબાના ખયમેસે બાહેર નીકલ પડે ઔર જનાબે ઝયનબ અ૦ શાંમર મલઉનસે બમિન્નત ફરમાને લગીં અએ શીમર હમકો બે બિરાદર ન કર, અએ શીમર ઇતના સબર કર કે મૈં અપને ભાઇકો સીનેસે લગાલું, અએ શીમ્ર ઇતના સબર કર કે મૈં અપને ભાઇકો કીબલારૂ લીટાદું ઔર ચાદર ઉડ-હાલું; મગર હઝરાત ઉસ શકીને કુચ્છ નમાના, ઔર બારા ઝર્બમેં સરે અત-હર તને અનવરસે જુદા કરકે નેઝએ તવીલ પર બલન્દ કીયા ઔર કરબલા-સે તા શામ હર શહરે દેયારમેં શેરાતા જનાબે ઝયનબકો દીખાતા વારિદે દમિશ્ક હુવા.

રિવાયતમેં વારદ હુવા હૈ કે જબ કુફ્ફારાને અંમીરૂલ મોઅમેનીન મજ-લિસે યઝીદે લઇનમેં દાખીલ હુવે તો શીમર મલઊન સરે અકદસ ઇમામે હુસ-યન અ૦ નઝર કે લીયે લાયા ઔર ફખરીયા વોહ શકી યેહ શેઅર પઢને લગા.

ઇમ્લઅ રહાબી ફ્રિઝ્ઝૂતન વ ઝહબા=કતલતો રજોલન મલકુન મોહજજબા*

યાઅને અએ બાદશાહ શીમર કે ઘોડે ઔર ઊંટકો સોને ઔર ચાંદીસે ભરદે કે ઇસ શકીને ઝબહ કીયા હૈ ઉસ શખસકો કે જીસકે દરવાઝે કે શરીરતે નિગેહબાન થે.

કતલતો ખયરૂલખલ્કે ઉમ્મન વઅબા=કતલ્તુહરઝી કાન અઅલા નસબા*

યાઅને કત્લ કીયા મ્યાપ્રા ઉસ શખસકો જો બેહતરોને ખલ્ક થા "માં" ઔર બાપકી જાનિબસે; ઔર કત્લ કીયા ઉસ લઇનને એસે બુઝુર્ગવારકો જો આલી નસબ થા તમામ આલમસે.

તઅન્તોહુ બિરરૂમ્હે હત્તન કલબા=વઝરઅ્તોહુ બિસ્સયફે કાનત અજબા*

યાઅને ઇસ સંગદિલતે નેઝા ઇસ ઝોરસે મારા કે મુંહકે બલ ઉસ જનાબકો ગીરાયા ઔર અયસી તલવાર હુસયન અ૦ કો લગાઈ કે સબ દેખને વાલોને તઅજ્જુબ કીયા.

રિવાયતમેં આયા હૈ કે જબ દુખ્તરાને શેરે ખુદાકો દરબારે યઝીદમેં લાએ તો લીબાસ ઉન્કે અયસે બોસીદાહ ઔર ગુબાર આલુદહ ઔર જા બજાસે ફટે થે કે યઝીદને ગુમાન કીયા કે અભી લૌંડીયાં મેરે સામને આઈ હૈ.

યઝીદને કહા તુમ લૌંડાયોંકો તો લાએ દુખ્તરાને અલી વ ફાતેમા કહાં હૈ? ઉન્હેં મેરે સામને કયું નહીં લાતે? આહ આહ વોહ મલાઇન બોલે અએ અમીર યેહ લૌંડીયાં નહીં બલકે યેહ સબ અહલેબૈતે હુસયન અ૦ દુખ્તરાને અલી વફાતેમા અ૦ હૈં. મસાફતે રાહસે ઇન્કા યેહ હાલ હોગયા હૈ. હઝરાત અહલેબૈતે રસુલ સ૦ કે તગયારે હાલકી વજેહતો ઝાહિર હૈ કે ચાલીસ મનઝિલ પહાડોંકી રાહોંમેં સેહરાકે કાંટોમેં દિનોંકો રાતોંકો ધુપમેં શબનમમેં ચલના વારસોંકો અઝીઝોંકો રોના સયર હોકે ખાનાપીના ન પાના ઇન મુસીબતોમેં કયુંકર હાલત મોતગય્યીર નહો? લૈકીન લિબાસે બદન જો જા બજાસે ફટ ગએથે ઉસકી વજેહ ખાસ કયુંકર બયાન હો? દિલ ટુકડે ટુકડે હોતા હૈ, જીસ શહરમેં જીસ કરયેમેં મસ્તુરતે રસુલ સ૦ સર બરહના ઉંટોંપર સવાર પહોંચતા થા વહાંકે લોગ જો તમાશા દેખનેકો આતેથે અહલે કૌજસે પુછતેથે યેહ કૈદી કૌન હૈ? વોહ અમીર કૌન હૈ? ઇસ બચ્ચીકા કયા નામ હૈ! વોહ લડકી કીસકી હૈ? તો વોહ સંગદીલ કભી પત્થર ફેંકકર કભી ઇંટ ફેંકકર કભા નેઝોંકી નોકે ચુભાકર એકએક બીબીકા નામ લેકે બતાકે કહેતેથે "હાઝેહિ ઝયનબો વ હાઝેહિ ઉમ્મો કુલસુમિન વહાઝેહિ રૂકય્યતો વહાઝેહી સુકયનતો બિન્તુલ હુસયન" યાઅને યેહ ઝયનબ વોહ કુલસુમ અ૦ દુખ્તરાને અલી વ ફાતેમા અ૦ હૈં, યેહ રૂકય્યા હૈ વોહ અપને બાપકી લાડલી બેટી સકીના દુખ્તરે હુસયન અ૦ હૈ, અલાવહ ઇસકે એક વજેહ ઔરથી કરબલાસે શામ તક ઉન બીબીયોંપર કભી વારેસોંકે લીયે રોનેપર કભી લાશસે જુદા ન હોનેપર કભી રાહમેં તવકકુફ કરને

પર અશકીયાં બરાબર તાઝયાને બલંદ કરતેથે ઔર વોહ ઝુલ્મ કરતેથે કે બયાન હો નહીં સકતા, ઇતના ઈશારા કાફી હૈ કે લીબાસે બદન ફટ જાતાથા; અફસોસ હઝાર અફસોસ કે જનાબે ઈમામે હુસયન અ૦ તો શીમર મલઊનકો મુંહ આબો તઆમસે સૈર કરેં ઔર કૈદસે નજાત દે ઔર દુખ્તરાને રસુલ સ૦ ઇસ ઝિલ્લતો ખ્વારીસે દરબારે યઝીદમેં દાખિલ હોં, ઔર રેહાઈ કયસી બલકે બાઅદ દરબારમેં જાનેકેભી ઐસે કૈદખાનેમેં કૈદ કીયે ગએ કે દીનકો જલતીથી ઔર રાતકો ઉસ્મેં શબનમસેં ભીગતીથીં, યહાંતકકે પોસ્ત ઉન બીબીયોંકે ચહેરેસે ઉડ ગએ થે ઔર ઈસ ઝિલ્લતો ખ્વારીસે કૈદથી કે દુશ્મન તો કાહેકો પુરસાને હાલ હોતે ? મોઅમેનીન દોસ્તભી તગયીરે હાલકે સબબમેં ઉનકો ન પહેછાનતેથે, મગર બાઅઝ કૈદયાને તુર્ક વદયલમ સમઝ કર ચાહતેથે કે કુચ્છ ઉનકે સાથ સુલુક કરેં; ઔર ઉસ્કે એવઝમેં દોઆએ ખયરલેં, ચુનાંચે સાહેબે સુરૂરૂલ મોઅમેનીન લીખતે હૈં કે એક રોઝ ઉસ ઝીંદાને સિતમમેં એક મો-અમેના કુચ્છ કિસ્મે તઆમસે લેકર હાઝિર હુઈ ઔર અહલે હરમકો પેશકીયા; જનાબે ઝયનબને ફરમાયા અએ બીબી જબસે હમ ગિરફતાર હુવે હૈં કોઇ પુરસાન ન હુવા ઔર કીસીને હમપર રહમ ન કીયા તુ કૌન હય જો યહાં આઇ હૈ ઔર ખાના લાઇ હૈ? અગર યેહ તસદ્દુક હૈ તો હમ નહીં લે સકતે કયું કે સદકા હમ પર હરામ હૈ; ઉસ્ને અરઝકી આપ ખુશીસે નોશ કરે યેહ તસદ્દુક નહીં હૈ યેહ તઆમ તંદુરૂસ્તીએ હુસયનકી નઝરકા હય, ઉન મખદુમાને પુછા કૌન હુસયન ? ઉસ્ને કહા મેરે આકા હુસયન સિબ્તે રસુલુસ્સકલેનકે સિવા ઔરભી કોઇ ઇસ નામકા ઐસા કોઇ હૈ જીસ્કી સલામતીકી નઝર કરૂંગી? મૈં કીસી ઝમાનેમેં મદીનએ મુનવ્વરામેં રહેતીથી એક મરતબા ઐસી અલીલ હુઇ કે હકીમોંને જવાબ દીયા ઝીંદગાસે નાઉમ્મેદ હુઇ, લોગોંને મજબુર હોકર મુજહકો ખીદમતે બાસઆદતે જનાબે રીસાલતમેં લેજાકર સામને ડાલ દીયા ઔર અરઝકી અબ ઇસ્કી સેહત હઝરતકે હાથ હય, ઉસવકત છોટે નવાસે ઇમામે હુસયન અ૦ હઝરતકી ગોદમેંથે હઝરતને ઉન્હીંસે ઇરશાદ ફરમાયા તુમ અપના હાથ ઇસ મરીઝપર ફેરદો કે શફાએ મુતલક તુમ્હારે હાથોંકી બરકતસે શફા બખશેગા; ગરઝ જબ ઉસ શાહઝાદેને મુજહપર દસ્તે હક પરસ્ત ફેરા ફવરન સહી હો સાલિમ હોગઇ ગોયા અલીલહી નથી. યેહ મોઅજીઝા દેખકર ખાસો આમમેં દુરૂદો સલામકા ગુલ હુવા, જબતક મૈં મદીનેમેં રહી બરાબર ઉસ શેહઝાદેકી ઝીયારતસે મુશર્રફ હોતીથી. જબસે શુમીએ કિસમતને યહાં પહોંચાયા યા મહરૂમ હું, તો યેહ નઝરકી હય કે હર પીર ઔર જુમેરાતકો કુચ્છ ખાના પકાકર મસાકિન ઔર કેદીયોંકો મસજીદ ઔર કૈદખાનમેં લેજાકર ખિલાતી હું. ઔર ઉસ્કે બદલે અપને આકાકી સલામતીકી દોઆ ઉન લોગોંસેં ચાહતીહું; ઔર આજભી ઇસી ઉમ્મેદસે તુમ્હારે પાસ ખાના લાઇહું; જનાબે ઝયનબને

જો યેહ સુના ફરમાયા અએ ઝહરા અબ તુ હુસયનકી સલામતીકી તમન્ના ન કર ઔર ઇસ ઝહમતે બે ફાયદાકો છોડદે, વોહ મોઅમેના બોલી ખયરતો હે ? યેહ કયા કહેતી હો ઇસ સઆદતસે કયું બાઝ રખતીહો ? યેહ સુન્તેહી જનાબે ઝયનબકો તાબેઝબ્ત બાકી ન રહી બેઇખ્તીયાર ફર્યાદકી ઔર કહનેલગીં અએ બહન અબ તુ કીસકી નઝર દીલાએગી ? "કાતેલઝ હુસયનો બે કરબલા" તુ જીસ હુસયનકી તંદુરસ્તી ચાહતી હે વોહ તીન દિનકા ભુખા પ્યાસા કિનારે દરિયા અએ ખીશા અકરોબા કરબલામેં ઝબ્હ કીયા ગયા, સર ઉન્કા નોકે નેઝા પર ચડાકર શેહર બ શેહર ફીરાયા ગયા ઔર હમ ઉસી મઝલુમકી અહલેબૈત હૈં કે હમકો ઝાલેમાને બેદીન કરબલાસે મોકય્યદ વ ગિરીફતાર કરકે યહાં ઇસ ખરાબેસે મહબુસ કર રખા હે, અબ તુ ઉસ નઝરકે બદલે અપને આકાકી માતમદારી ઔર મજાલસે અઝામેં મસરૂફ હો, યેહ સુન્તેહી વોહ મોઅમેના દસકદર રોઇ ઔર પીટીકે ગશકર ગઇ, જબ હોશમેં આઇ અપને ઘર ગઇ તાઉમર મશગુલે અઝાદારી જનાબે સૈયદુશશોહદા રહીં.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મ જ લી સ ૩૧ વીં.

ફઝાએલે જનાબે સય્યદાહ, વ ઝીક્ર જેહઝે હઝરતે સોલયમાન અ૦ કી બેટીકા, ઔર તફસીલ જેહઝે જનાબે ફાતેમએ ઝહરા અ૦ કા; ખાતેમા મુસીબતપર, કે સાયા કરના ઈમામે હુસયન અ૦ કા રૂખે જનાબે ઝૈનબપર. ઔર મીન્નત કરના અહલેહરમકા વકતે ઝબહે ઈમામ અલયહીસ્સલામ.

ફીલ્બેહારે બેહારૂલનવારમેં હસન ઇબને યઝીદસે મનકુલ હએ મંયને એઃ રોઝ જનાબે સાદેક અ૦ સે અરઝકી યબ્ના રસુલીલ્લાહ આપપર મેરે આબ પ

કુરબાનહો, ઇરશાદ હોકે જનાબે ફાતેમાહકો ઝેહરા કયું કહતે હૈંય ? હઝરતને ફરમાયા જનાબે ફાતેમાહકો ઇસ લીયે ઝહરા કહતે હૈંય કે હકસુબહાનહુ વતઆલાને ઊસ માઅસુમાકો જન્નતમેં એક મહલ ઇનાયત કીયા હૈંય, વોહ ફકત યાકુતે સુર્ખકા હય ઔર વોહ મહલ જન્નતકી ઝમીનસે એક બરસકે રસ્તે ઊંચા હુએ, ઔર હવાકે દરમીયાન મોઅલ્લક (અધર) હૈંય ન કીસી ચીઝપર વોહ ઠહરા હૈંય ઔર ન કીસી ચીઝસે વોહ બંધા હૈંય, ઔર ઉસ મહલકે લાખ દરવાઝે હૈંય, ઔર હર દરવાઝેપર લાખ લાખ ફીરીશ્તે દરબાન હૈંય, જબ અહલે જન્નત ઉસકે તરફ નીગાહ કરતે હૈંય વોહ મહલ અયસા રવશન ઔર નુરાની નઝર આતા હએ જીસતરહ અહલે ઝમીનકો આફતાબ બાલાએ આસમાન રવશન ઔર નુરાની નઝર આતા હએ તો સબ અહલે જન્નત ઉસ મહલકો રવશનકો દેખકર કહતે હૈંય વોહ મહલ "ઝહરા" હએ, યાઅને તાબીંદા વ રવશન નઝર આતા હુએ બાલીક ઉસકી ફાતેમા બીન્તે મોહમ્મદે મુસ્તફા સ૦ હૈંય, પસ જનાબે સૈયદાહકા ઇસમે મુબારકભી બસબબ ઉસ કમાનકે ઝહરા મશહુર હૈંય.

કીતાબે આમાલી વગયરાહમેં જનાબે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અ૦સે મનકુલ હૈંય કે જનાબે સય્યદાહ કે નવ નામ હય, ૧–ફાતેમાહ. ૨–સીદ્દીકાહ. ૩–મુબારકહ. ૪–તાહેરાહ. ૫–ઝાકીય્યાહ. ૬–રાઝીયાહ. ૭–મરઝીય્યાહ. ૮–મોહદ્દસાહ. ૯–ઝહરા. રાવી કહતા હૈંય બાઅદ ઈસકે મુજહસે હઝરતને ફરમાયા તુ ફાતેમાહકે માઅને જાનતા હય ? મૈંયને અરઝકી યા હઝરત મેરે માં બાપ આપપર કુરબાનહોં મુજકો ફાતેમાકે માઅને માઅલુમ નહીં ઉમ્મીદવારહું કે આપ ઇરશાદ કીજીયે.

હઝરતને ફરમાયા માઅને ફાતેમાહકે યેહ હૈંય કે વોહ માઅસુમાહ અપને શીઓંકો આતીશે દોઝખસે છુડાને વાલી હૈંય, બાઅદ ઇસકે ફરમાયા અગર જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ સે ઉસ માઅસુમાકી શાદી નહોતી તો ઔર કોઈ સખસ ઈબતેદાએ હઝરતે આદમસે તા કયામત હમસર ઔર મીસલ ઉનકા નથા કે જીસકે સાથ શાદી હોતી.

રવઝતુશ્શોહદા વગયરાહમેં મનકુલ હૈંય જબ જનાબે અમીર શાહે કીલઆગીર મસજીદે નબવીસે અપને ખવતુરશરફમેં તશરીફ લાતેથે તો જનાબે સય્યદાહ પુછતીથીં યા અબલ હસન આજ હમારે પદરે બુઝુરગવારને વાઅઝમેં કયા ફરમાયા હૈંય ? હઝરત ઉસે બયાન ફરમાતેથે, એક રોઝ જો ઉસ માઅસુમાને હસબે માઅમુલ ઇસતીફસાર કીયા, (પુછા) તો

જનાબે અમીર અ૦ ખામોશ રહે. દોબારા સય્યદાહને પુછા ઉસપરભી કુછ ન ફરમાયા, તીસરી દફેઆહ ફીર સવાલ કીયા ઊસવકત હઝરતને ઇરશાદ કીયા આજ જનાબે રીસાલત મઆબને જનાબે સોલયમાનકી બેટીકી શાદીકા હાલ ઔર ઊસકે જહેઝકા તજમુલ ઔર સામાન બયાન ફરમાયાથા, ઉસમેં હકીકત એક તાજકી જો સોલયમાનને અપને દામાદકો ઈનાયાત કીયાથા યેહથા કે વોહ તાજ કઈ મુલકોંકે ખેરાજકી કીંમત રખતાથા, એક રાવી કહેતા હંય જનાબે સય્યદાહને યેહ હાલ સુનકર શરમાકે સર મુબારક ઝુકા લીયા ઔર ઉસ દીનસે કભી ઊસ માઅસુમાને જનાબે અમીરસે આંખ બરાબર કરકે બાત નકી ઈસ લીયે કે જનાબે સઇયદાહકો રસુલે ખુદા સ૦ ને જો જેહેઝ ઇનાયત ફરમાયાથા વોહ તો સબ જાનતે હંય એક આસીયા (ચક્કી) એક જામા ઔર એક બોરીયા નમાઝ કે વાસ્તે ઔર એક બીસ્તરે ચરમ જીસમેં લેફ ખુરમાં ભરાથા, ઔર એક કાંસએ ચોબી, એક જુફત નઅલયન એક મીસવાક ઔર એક ચાદરે કોહના જીસમેં જાબજા પએવંદ લેફ ખુરમાકે થે, ઔર એક પોસ્તે ગોસફંદ કે દીનકો ઉસીપર ઊંટ દાના ખાતાથા ઔર રાતકો વોહ માઅસુમા ઔર જનાબે અમીર ઉસકો બીછાકર આરામ કરતેથે.

અલગરઝ બાઅદે વફાત ઉન માઅસુમાંકે રાવી કહતા હએ જનાબે અમીર અ૦ ને એક શબ ખ્વાબમેં દેખા કે એક કસરે જન્નતમેં આપકા ગુઝર હુવા ઔર ઉસ કસ્રમેં એક બીબી તખ્તે જવાહેર નીગારપર આરામ ફરમાતી હંય ઔર એક દુખતર ઝરકા તબક લીયે બાલીંને સર ખડી હંય, જબ જનાબે અમીર અ૦ કરીબ પહોંચે ઉસ ખાતુને મોઅઝઝમાને આંખેં ખોલદીં ઔર ઉઠ બયઠી ઔર હઝરતસે મુખાતીબ હોકર અરઝકી યા અલી મંય તુમ્હારે આનેસે બહોત ખુશ હુઈ, ઉસ ઘડી હઝરતને પહચાના કે યેહ જનાબે ફાતેમાહ હંય, આપ બયઠ ગએ ઔર પુછા યેહ કૌન લડકી હંય ? જો ઝરકા થાલ લીએ ખડી હંય.

યેહ સુનકર જનાબે માઅસુમાને ખુશીહો કે જવાબ દીયા યેહ વોહી દુખતરે સોલયમાન હંય જીસકે જેહેઝકા હાલ મેરે પદરે બુઝરગવારને ફરમાયાથા ઈસે પરવરદીગારને યેહ ખીદમત ઇનાયતકી હંય કે ઝરકા તબક લીયે મેરે સીરહાને ખડી રહે જબ મંય બેદાર હું તો મુજપર નીસાર કરે.

મોઅમેનીન જાએ તાઅમ્મુલ હયે જીસ ખાતુને મોઅઝ્ઝમાકા પંજએ ખુદા યેહ મરતબાહો ઉસ્કી દુખતરે નેક અખતર એક આરઝુ (ઉમ્મીદ) દીલમેં રખે ઔર યેહ સીલ્સીલા પરવર ઉસ્કો બર ન લાવે. સાહેબે "લીસાનુલ વાએઝીન" લીખતે હુંય કે જનાબે ઝયનબ બાઅદે શહાદતે ઇમામે હસને મુજતબા દીન રાત રોયા કરતીથીં ઔર જનાબે ઇમામે હુસયન અકસર તસલ્લી વ તશફ્ફીકે વાસ્તે બયતુશ્શરફમેં જાયા કરતેથે, એક રોઝ જો આપ તશરીફ લે ગએ દેખા કે વોહ માઅસુમાહ રોતે રોતે સો ગઈ હુંય ઔર ચેહરએ નુરાનીપર ધુપ પડતી હયે, તબ ઇમામે હુસયન અ૦ અપની અબાએ મુબારકકા સાયા કરકે ખડે રહે, બાઅઝ કનીઝોંને અરઝકી યેહ ખીદમત લંવડીકો ઇનાયતહો યા ઈજાઝતહો કે મંય અપની ખુઆદીકો બેદાર કરૂં, હઝરતને કીસી અમ્રકો ગવારા ન કીયા ઔર યહાંતક ખડે રહે કે જનાબે ઝયનબ ખુદ બેદાર હુઇ.

અપને બીરાદરે આલી મીકાકદારકો દેખા કે દામને અબાકા સાયા કીયે ખડે હુંએ, ફૌરન ઉઠકર કદમોંપર ગીરીં; ઔર ઉસ રોઝસે ઇસ અમ્રકી આરઝુમંદ રહીં કે કભી કોઈ મવકા અએસાહો કે મંભી અપની ચાદરકા અપને બીરાદરપર સાયા કરૂં; મગર અફ્સોસ હઝાર અફ્સોસ કે યેહ આરઝુ જનાબે ઝયનબ અ૦ કી ઇમામે હુસયન અ૦ કી ઝીંદગી તક હાસીલ ન હુઇ, યહાંતકકે જબ વોહ જનાબ માઅરકએ કરબલામેં ઝખ્મોંસે ચુર હોકર પુશ્તે ઝીનસે ઝમીનપર તશરીફ લાએ ઔર શીમ્રે લઈને ચાહા કે સરે મુકદ્દસ તને અતહરસે જુદા કરે; અહલે બયત દરએમેસે દેખતેથે, સબ બીબીયાં સરો પા બરહના બાહેર નીકલ પડીં રોતી પીટતી વા સય્યદાહો વા હુસયનાહો કહતી મકતલકો ચલીં, ઉફ્તાનો ખીઝાન કરીબ પહોંચકર કહને લગીં અય શીમ્ર ખુદાકે વાસ્તે ઇસ કીનઅ. અકદસસે ઉતર કે હઝરતમેં કુછ બાકી નહીં હયે, કોઈ દમકે મહેમાન હુંએ; હરચંદ વોહ બીબીયાં મીન્નતે ઓર બેહયાકી કરતીથીં લએકીન કુછ સુનતા નથા, તાઆંકે ઊન બેવારીસોંને અપને તઈં જીસમે અતહરે ઇમામે હુસયન અ૦ પર ગીરા દીયા આર બદમાલે મીન્નત વઝારી કહને લગીં અયે શીમ્ર લીલ્લાહ હમ બેકસોંપર રહમ કર ઔર હમારે સય્યદ ઔર હમારે વારીસકો કત્લ ન કર બલ્કે ઈનકે એવઝ હમ સબકે સર તનસે જુદા કર, અયે શીમ્ર કયા ગઝબ કરતા હયે! તુ નહીં જાનતા કે

યેહ નબીકા ફરઝંદ અલીકા પારએ જીગર ફાતેમાકી જાન હએ, આયા તુજકો નહીં માઅલુમ કે યેહ હમ ગરીબો બેકસોંકા વારીસ ઔર હર મુસીબત વ બલામેં કફીલ હએ, અએ બેરહમ અબ ભી સીનએ મંજુ-નએ ઓલુમેં દબ્બાનીસે ઉતર ઔર હમેં ઇતની ઇજાઝતદે તા કબ્લ રેહલત વ ઇનતેકાલ ઉન હઝરતકે હમ ઇસ ગુલ્લુએ અતહરકે બોસે લેલેં ઔર પ્યાર કર લે;

અએ શીમ્ર ઇતની મોહલતદે કે હમ કીસી તરહ કુછ પાની બહમ પહોંચાકર ઉનકી પેશાની અકદસપર છીડકે; શાયદ ઠંડકસે ઉસકી હઝરત કો ગશસે ઇફાકાહો, અએ શીમ્ર કયા ગઝબ હએ કે જો આગોશે ફાતેમા ઝહરામેં પલા ઔર કીનારે રસુલે ખુદા સ૦ મેં જીસને પરવરીશ પાઈ હો વોહ ધુપમેં રેગીસ્તાને ગરમપર પડાહો ઔર તુ ખંજર બકફ કત્લપર આમાદ વ મુસતઇદહો વાસ્તે ખુદાકે હમે ઇજાઝતદે તાહમ અપની ચાદરોંકા સાયા ઇસ જીસ્મે અતહરપર કરે કે કીસીતરહ ઉન હઝરતકો ફીલજુમલા તમાઝતે આફતાબસે રાહત મીલે ઔર કરીબ હઝરતકે બયઠ કર બલાએલેં ઔર રૂખસત હોલે, ખુસુસન જનાબે ઝનબકે મુદ્દતે દરાઝસે અપને ભાઈપર ઇસી ચાદરકે સાયા કરનેકી આરઝુમંદથી સબ બીબીયોંસે ઝીયાદાહ બેકરાર હોહોકર શીમ્રસે બારબાર કહતીથીં અએ શીમ્ર અગર તુ કહેતો ભાઇકે તને મજરૂહપર ચાદરકા સાયા કરૂં;

આહ આહ ઉસ શકીને મુતલક રહમ ન કીયા; રૂબરૂ બહનકે ભાઈકા સર કાટ લીયા; હદીસે સહીહમેં વારીદ હુવા હએ જબ યેહ અમરે અઝીમ વાકેઅ હુવા સાતોં આસમાન અએસે કાંપને લગે કરીબથા કૂટ કર ઝમીનપર ગીરપડે ઔર ઝમીનભી, ઇસકદર મુતઝલઝલ હુઈ કે સબ કો યકીન હુવા કે અબ ઉલટ જાએગી ઔર આવાઝ નોહા વબુકાએ જ્નાત ઔર વહશો તયુરકી માતમે સોહયમાને કરબલામેં બુલંદ હુઇ ઔર આસમાનસે આવાઝ ગીરયએ મલાએકાકી બરમલા આતીથી.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૌવમિઝ ઝાલેમીન.

મ જ લી સ ૩ ર વીં.

બેહીશ્તકી તાઅઁરીફ, ઔર ગાએબ હોના સકી નાકા કરબલામેં; ઔર રીવાયત "શીરીંન" કી.

હોઝએફા નામકા શખ્સ કહેતા હુંએ દેખા મંએને રસુલે ખુદાકો કે હાથ હુસએન બીન અલીકા પકડકે ફરમાતથે અએ ગુરોહે મરદુમ યહ હુસએન બીનઅલી હુએ ઇસે પેહચાનો મુઝે કસમ હુએ ઉસ ખાલીકકી કે જીસને મુઝે પએદા કીયા હુએ ઔર જાન મેરી ઉસકે કબઝએ કુદરતમેં હુએ કે ફરઝંદ મેરા અહલે બેહીશ્તસે હુએ, ઔર જો કોઇ ઇસે દોસ્ત રખે વોહભી અહલે જન્નતસે હુએ, ઔર જો કોઇ ઉસકે દોસ્તોંકો દોસ્ત રખે વોહભી અહલે બેહીશ્તસે હુએ, મોઅમેનીન મોહબ્બત હુસએન બીન અલીકે સબબસે ઇનશાઅલ્લાહ હમ સબ જીસ બેહીશતમે જાએંગે ઉસકી તઅરીફ કયા બયાન હો? બેહીશ્તે અંબર સીરીશ્ત કે મરતબેકે મુકાબીલ દુન્યાકી કોઇ ઇમારત ઔર તઅમીર નહીં પહોંચ સકતી મોઅમેનોંકે લીએ અરહમુરરાહેમીનકી જાનીબસે તરેહ તરેહકી નેઅમતે ઔર રહમત વહાં મવજુદ હુંએ ઔર કીસી તરાહકા દરદ વ અલમ અબદુલ આબાદ કીસીકે વાસતે નહીં હુએ, સુબહાનઅલ્લાહ અશજારે મેવાહ વહાંકે ન પાનીસે સીચે ગએ હુંએ; ન બારીશે બારાન ન તુખમે રીઝીકા ઝરૂરત હુઇ હુએ; ખુદ બખુદ કુદરતે ખુદાસે ઉગ કર હુરે ઔર મેવેદાર હુએ ઔર ચમકેત મોતીકે ખોશે જો ઉન દરખતોંમેં નમુદાર હુંએ ઉનકો ખુદ કાદેરે મુતલક (ખુદા) કે દસ્તે કુદરતને લટકાયા હુએ.

"અતયારોહા નશદુ અલા અશાજેર હા"="બે લતાએફીન નગમાત વલ અસજાએ"

"તુજના બેગએરે તકલ્લોફીન સમરાતોહા"="વતો તાહોદાને વતન અલલ અવઝાએ"

ઔર દરખતોંકી શાખોં પર મુરગાંને ખુશ અલહાન ખુશ આવાઝસે બોલતે હુંએ ઔર વહાંકે મેવે જીતને હુંએ કુછ તસદીઅ ઓર તકલીફ દરકાર નહીં હુએ જીસ તરાહ જીસવકત બીસતર પર મકાનમેં ખડાહો યા બએઠા એહલે બેહીશતકી ખાહીશ હોતી હુંએ; શાખેં (ડાલી) ખુદ બખુદ ઝુક જાતી હુંએ ઔર વોહ ખાતે હુંએ, હઝરત શેહ્રે કયામત જીસ ખાસાને ખુદાકી મોહોબ્બતમેં યેહ રાહતે ઔર નેઅમતેં મીલેંગી દુન્યામેં ઝાલેમુંને ઉસે ઊમરભર ચએનસે રહેને ન દીયા ખુદાકે ઘરમેં જહાં મચ્છરકોભી મારનેકા હુકમ નહીં વહાં ઉન હઝરત કે દરપે કત્લ હુએ. હાલાંકે કભી ઉસ જનાબસે કીસીતરાહકી ઇઝા ન પહોંચી હમેશા બનદગાને ખુદાકી હીદાયત ઔર રાહત પહોંચાનેમેં બસરકી, અપને લોંડી ગુલામ પરભી કભી આપને જબર ન કીયા, બલકે બહોતસે ગુલામો ઔર કનીઝોંકો રાહે ખુદામેં આઝાદ કરદીયા. મિન જુમલા ઉનકી એક કનીઝકે નામ ઉસકા શીરીંથા ઉસકી કએફીઅત સાહેબે મોહીતુલ ગરરા યું લીખતે હુએ કે કનીઝાને જનાબે શાહરબાનુમેં વોહ નીહાયત ખુશ ચશમ વ શીરી સુખનથી.

એક રોઝ ઈમામે હુસએન અ૦ ને ખુશીસે ઉનકી આંખુંકી તાઅરીફકી શહરબાનુ સમઝીંકે શાયદ હઝરતકી ખુશીકી નઝર હુઇ ઉસી વકત શીરીંકો લીબાસ હાએ ફાખેરાસે (યાઅને ઊમદા ઊમદા કપડોંસે) આરાસતા વ ઝેવરહાએ જડાઉ પહનાકર સામને ઇમામે આલી મકામકે લાકર નઝરદી, હઝરતકો કુછ ઉસકી ખાહીશ નથી ઉસી વકત ઉસકો રાહે ખુદામેં આઝાદ કર દીયા, બાઅદ ચંદ રોઝકે ઝોરએર અસકેલાનીકે સાથ ઉસકા અકદ (નીકાહ) કર દીયા. જબ વોહ ખીદમતે ફયઝદરતસે રૂખસત હોને લગી તો રોકર અરઝકી અએ આકા અબ ફીરભી કભી મુજકો ઇન કદમુંકી ઝીયારત નસીબ હોગી ? હઝરતને ઇરશાદ ફરમાયા અલબત્તા મંય એક રોઝ અહલોઅયાલકે સાથ તેરે ઘર આકર મેહમાન હોઉંગા ઔર યેહ વાએદાહ મેરે સરકે સાથ હએ યેહ ફરમાકર આપ ખામોશ હોગએ ઔર મઝીદ લેહસે ઇસ કલામકે આગાહ ન કીયા. તાઇંકે શીરીં અપને શવહર કે ઘર ગઇ ઔર એક પહાડપર કે નામ ઊસકા માઅમુરહથા મોકીમ હુઇ. ઔર ઉસ રોઝસે બરાબર ઇમામકે વફાએ વાએદેકી મુનતઝીર રહેતીથી, અલગરઝ જબ ઈમામે હુસએનકે વફાએ વાએદેકે દીન કરીબ

આએ તો હઝરત બતલબે આઅદા ઔર જોરે અશકીયા મદીનએ રસુલસે આવારા વતન હોકર સાથ અઝીઝો અનસાર દુસરી તારીખ મોહર્રમકો વારીદ સહરાએ કરબલા હુએ, ઔર સાતવીંસે પાનીભી હઝરતકી ફોજપર બંદ હોગયા, ઔર દસવીં તારીખ સુબહસે બાઝારે મવત ગરમ હુવા, ઝોહર તક સબ યારો અનસાર બારીબારી દરજે શહાદતસે ફાએઝ હુવે યાઅને સબ શહીદ હોગએ, મઝલુમે કરબલા યકકો તનહા રેહ ગએ હઝરતકી નઝરસે મઝલુમે કરબલા કભી દાહને તરફ કભી બાએં તરફ નઝર ફરમાતેથે બજુજ લાશહાએ શોહદા ઔર કુછ દીખાઈ ન દેતાથા, કયા હાલ હુવા હોગા ઉસ ઇમામકા જબ દેખા હોગા વોહ અઝીઝો અકરોબા જીનકા નઝીર દુન્યાપર નહીંથા વો સબ એકકે બઅદ એક નેઝા વ શમશીરસે મજરૂહ હોકર બીસતરે ખાકપર આરામ કરતે હુંએ, ઔર વોહ અસહાબ જો અઝીઝોંસે કમ નથે તીન દીનકી ભુખ પ્યાસમેં આંખોંકે સામને ઝખમહાએ કારી ખાકર ખાકો ખુનમેં આલુદાહ પડે હુએ, અગર હઝરતકે અઝીઝ ઔર અવલાદકી શહાદતભી નહોતી તો યેહ કયા કમથા કે એએસે એએસે અસહાબ લાજવાબ આંખોંકે સામને શહીદ હુએ કે હર શખસ ઉનમેંકા હમેશા રોઝા રખને વાલા રાતકો જાગનેવાલા ઇબાદતે ખુદાપર આમાદાહ ઔર સોજદએ ખાલીકમેં ઉફતાદાહ રહેતાથા, ઔર ઉન બરગુઝીદગાંને ખુદાને શરબતે નાગવાર મરગકો તલખીસે ન પીયા યાઅને નાખુશીસે શહીદ નહીં હુએ બલકે પરવરદીગારે આલમકી રહમતકી મુલાકાતકે શવકમેં આશનાએ મરગકો મીસલે મીઠે હલવેકે જાનતેથે, જવાનાને હુસયની તલવારોંકી ધારોંસે માઅશુક સમઝકર બશૌક વ રગબત ગલે મીલે ઔર ગલે કટાકર આગોશે આસાયશમેં રાહતકે બીછોનેપર સોએ, અલ્લાહુ અલ્લાહુ યેહ શોહોદાએ કરબલા દુલહા બને હુએ ઔર અપને ખુનકી મેંહદી અપને હાથોંમેં લગાએ હુએ બાગે બેહશતમેં પહોંચે, શહીદોંકા ગુમાન નકરો કે યેહ લોગ બેજાન હુએ બલકે હમ લોગોંકી તરાહ ઝીંદા હુંએ ઔર પીરો પરવરદીગારે આલમ નેઅમતેં પાતે ઔર ખાતે હુએ. મોઅમેનીન યેહ કૌલ શાએરકા જો હયાતે શોહદાપર દલાલત કરતા હુએ વોહ કુરઆન કે બી મવાફીક હુએ, બલકે બાઅઝે રીવાયતસે સાબીત હુંએ કે ખુદ જનાબે સય્યદુશ શોહદા બીસતરાહ હાલતે હયાતમેં અપની અવલાદકે સાથ મહેરબાનીસે પેશ આતેથે બાઅદે શહાદતભી ઉસી તરાહ અપને બચ્ચોંકે સાથ મોહોબ્બત ફરમાતે હુંય, ઔર અપને સીનેસે લગાયા મએ. ચુનાંચે મુકાતોલ અબદુલ્લાહ હાએરીમેં મનકુલ હુએ કે મોહર્રમકી ગ્યારવીં રાતકો બાઅદે શહાદત ઇમામે હુસયન અગ જબ વકતે ખ્વાબ સકીનાકો આયા હસબે માઅમુલ અપને પદરે બુઝુરગવારકો ઢુંઢને લગી ઔર બાર બાર જનાબે ઝયનબસે કહેને લગી એએ

ફુરૂં કયા સબબ હુએ કે આજ બાહેરસે મેરે બાબા નહીં આએ ? ઔર મુઝે અપને સીને મુબારકપર નહીં સુલાતે, જનાબે ઝયનબ ચાહતીથીં કે કીસીતરાહ ભુલાકર સુલાદે, મગર વોહ સાહેબઝાદી ન માનતીથી આખેર મજબુર હોકર ફરમાયા "યા બોનય્યપ કદ કોતેલ અબુકે" અએ સકીના તેરા બાબા તો શહીદ હુવા સર કટાએ બીસતરે ખાકપર આરામ કરતા હુએ અબ તુ કીસકે સીનેપર સોએગી? યેહ સુનતેહી વોહ બચ્ચી ઇસ ખીયાલસે કે કોઇ આડા ન પડે ચુપકર કતલ ગાહકો ચલી ગઇ, બાઅદ થોડી દેરકે જબ જનાબે ઝયનબને ઉસ બચ્ચીકો ન પાયા બેતાબ હોકર મકતલમેં તલાશ કરનેકો નીકલીં, અસનાએ રાહમેં એક સવારકો દેખા ઉસસે પુછા આયા તુને કીસી બચ્ચેકો ઇસ તરફ જાતે દેખા હુએ ? ઉસને કહા મંએને દેખા તો નહીં મગર એક લડકીકી આવાઝ દરદનાક કતલગાહસે આતી હુએ ઇસ કરબસે રોતી હુએ જીસકી સદા સુનકર મેરે ઘોડેકી આંખોંસેભી આંસુ જારી હુએ, અભી મંય ઇસ જાનવરકો પાની પીલાને લબે દરયા લેગયાથા જબ ઉસને આવાઝે ગીરયા ઉસ લડકીકી સુની અપના મુંહ પાનીસે ફેર લીયા ઔર એક કતરાભી ન પીયા પ્યાસાહી ખુશક લબ યશામતર બાહેર નીકલ આયા, યેહ સુનકર જબ જનાબે ઝયનબ મકતલે શોહદામેં પહોંચા તો દેખા કે વોહ સાહેબઝાદી અપને પદરે બુઝરગવારકે સીનેપર મુંહ રખ્ખે રો રહી હુએ, ગરઝ જનાબે ઝયનબ ઉસ સાહેબઝાદીકો કીસીતરાહ ભુલાકર ખએમેંમેં લાઇ; ઔર પુછા અએ પારએ જીગર તુને ઇતને કુશતોમેં અપને બાપકી લાશ કયુંકર પહેચાનલી ? સકીનાને કહા જબ મંએ કતલગાહમેં પહોંચી તો હરતરફ વાઅબતાહ વાઅબતાહ કેહતી ફીરતીથી નાગાહ જાનેબે પુશતસે આવાઝ આઇ "યા બોનય્ય એલય્ય એલય્ય" અએ સકીના ઇધર આ ઇધર આ કે મંએ યહાં પડાહું, જબ મંએ ઉસ આવાઝપર કરીબે નશીબ પહોંચી તો દેખાકે બાબા મેરે સર કટાએ કીબલા રૂ ખાકપર લેટે હુએ, મંએ દોડકર નઝદીક લાશકે ગઇથી કે ખુદ પદરે બુઝરગવારને હાથોંકો ફેલાકર અપને સીનેસે લગા લીયા; અલગરઝ અબ મોઅમેનીન સુનયે કે હઝરતને અપને વાઅદાકો શીરીંસે કયુંકર વફા કીયા? જબ ફોજે શામ શહાદતે ઇમામકે બાઅદ તારાજીયે ખયામસે ફારેગ હુએ તો સરહાએ શોહદાકો નેઝોંપર ચઢાકર ઔર અહલેબએતે અતહારકો રસન બસતા નાકહાએ બે અમારી પર સવાર કરકે મનઝીલ બ મનઝીલ મકામ કરતે હુએ હકુમતે યઝીદકી તરફ રવાના હુએ, યહાંતકકે જબલે સાઅમુરા નામકે પહાડપર શીરીં રહેતીથી, એક રોઝ ઉસી પહાડકે નીચે ઉસ બદબખ્ત લશકરને આકર મકામ કીયા, બ શીવાયતે મોહીતુલ અઝા ઉસી શબકો શીરીંને ખ્વાબમેં દેખાકે હઝરત અપને વાઅદેકે મુજબ અહલેબએતે અતહારકે સાથ મેરે ઘર તશરીફ લાએ હુએ.

આહ આહ કયા અજબ કે બતરીક શેઅરકે જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ ને શીરીનકો ફરમાયા હોગા ?

શેઅર.

આયાહું. મંએ શીરીન દુખપાયા હું શીરીન*
કરનેકો વફા અહદકો આયાહું મંએ શીરીન*
ઝએનબકા ખુલા સર હુએ સો લેનેકો મેં ચાદર*
પાઉંકે એવઝ સીરસે મંએ આયાહું શીરીન*
નેઝા હએ સવારી મેરી ઔર બચ્ચે સબ અસીર*
ઇસ લુતફસે મંએ દુરસે આયાહું અએ શીરીન*
કુમ્બા સબ મેરે સાથ હુએ ઔર આબીદ બીમાર*
પાઉંસે પીયાદા તેરે ઘર આયાહું અએ શીરીન*
અફસોસકે મેહમાન તેરા આયા હુએ શબ્બીર*
ઔર તુતો બહોત ચએનસે સોતી હુએ અએ શીરીન*
અએ શીરીં મેરે સાથ હુએ ન અકબરો અસગર*
પરદેમેં ન તકલીફ તુઝે શીરકી શીરીન*
યેહ સુનકે ઊઠી ચોંકકે ઔર ફીરતીથી ચાદર*
શવહરકોદી આવાઝકે ઊઠ શવહરે શીરીન*
યેહ કેહકે "બશીર" શવહરે શીરીં ચલા ઊઠા સર*
જહાં બેકસોંકા કાફેલાથા મકસદે શીરીન*

જબ શીરીને યેહ ખ્વાબ દેખાતો ખુશીકે સબબસે બેદાર હોગઇ, ઔર શવહરકો જગાકર કહેને લગી મંએને અભી ખ્વાબમેં દેખા હએ કે હઝરતે રસુલે ખુદાકે ફરઝંદને અપને વાએદાકો વફા કીયા હએ જલદ ઉઠ ઔર પહાડકે નીચે જાકે દેખ, હુઝરત કીસ તરફ તશરીફ રખતે હુંએ. ઓરેર ફૌરન ઉસ પહાડસે નીચે ઊતરા ઔર અભી કુછ ખબર ન પાઇથી કે શીરીં ખુદભી શવકમેં બેતાબ હોકે પહાડસે નીચે ઉતર આઇ. દેખાકે એક તરફ લશકરે ગીરાન ઔર ફવજે બેકરાંન હુએ, ઔર એક તરફ નેઝોંપર કુછ સર મકતુલુંકે અલમ હુંએ; ઔર ચંદ બીબીયાં બાલોસેં મુંહ છુપાએ સરોંકો ઝુકાએ બીસતરે ખાકપર બએઠી આહો ઝારીમેં મસરૂફ હુંએ, ઔર એક બીમાર તૌકો ઝંજીરમેં ગીરફતાર બીમારીકે બીસ્તર પર બેહોશ પડા હુએ, યેહ દેખકર ખુદ બ ખુદ શીરીંકો ઝીંદગી તલખ હોગઇ ઔર કલેજા મુંહકો આને લગા કરીબ એક બીબીકે જાકર પુછને લગી, "અન તુન્ન મીન અયયીલ ઓસારા" અએ ગીરીફતારાને મુસીબત તુમ લોગ કીસ શેહરો દયારકે રહેને વાલેહો ? ઔર ઇસ જગાહ કીસ વજહસે ઇસ બલામેં મુબતેલા હુઇહો ? ઉસ બીબીને રોકર કહા અબ તો હમારા વતન ગરીબુલ વતન હુએ કીસી ઝમાનેમેં મદીનએ રસુલ મોહલ્લએ બની હાશમમેં રહેતેથે, શીરીંને પુછા આપ મેરે આકાએ કવનએન ઇમામે હુસંયન ઔર શેહઝાદીયાં ઝએનબો ઉમ્મે કુલસુમસેભી કુછ ખબર કેહતે હુંએ ? યેહ સુનતેહી ઉસ મોઅઝઝમાને અપને ચેહરેસે બાલોંકો હટા

દીયા ઔર ગરદન ઉઠાકર શીરીંકો દેખા ઔર બેઇખતીયાર ફરયાદ વા હુસએનાહો વાઅખાહોકી બુલંદ કરકે કેહને લગીં, અએ શીરીં અબ ઇનકેલાબે ઝમાનેસે હમારી યેહ નવબત પહોંચી કે તુનેભી હમેં ન પહેચાના "અના ઝએનબો બીનતો અમીરીલ મોઅમેનીન વ હાઝેહી ઉમ્મો કુલસુમીન વહાઝારાસો અખીલ હુસએન" અએ શીરીં મેંહી ઝએનબ સીતમ દીદાહ વ આફ્ત રસીદાહું ઔર યેહ મેરી બહન ઉમ્મેકુલસુમ હએ, ઔર સામને ઈસ નેઝએ તવીલપર તેરે આકા મેરે ભાઇ હુસએનકા સર બુરીદાહ હએ, અએ શીરીં હમ લોગ દશતે કરબલામેં અપને માં જાએકો ખોકર લશકરે અઅદામેં કએદ હોકર આએ હંએ, ઔર મઅલુમ નહીં કે અબ બાઅદ ઉસકે યેહ અઅદાએ દીન કયા કયા ઝુલ્મો સીતમ કરેંગે.

યેહ સુનતેહી શીરીંને અપને સરસે ચાદર ફેંકદી ઔર બાલ સરકે ચેહરેપર બીખરા દીએ ઔર દોનોં હાથોંસે સરોસીના પીટને લગી, ઔર વાસય્યદાહો વા હુસયનાહો કહતી હુઇ ઉસ નેઝેકે નીચે ગઈ. જીસકી નવકપર ઇમામ અ૦ કા સરથા ઔર ઇસકદર નવહા વ માતમ કીયા કે ગશ કર ગઇ. બાઅઝે ઝાકેરોંસે સુના હએ કે વોહ આશકે ઇમામ ઉસી મકામપર મર ગઇ, ગરઝ લશકરે બદબખ્તને ઉસ જગાહસે કુચ કીયા ઔર અહલેબએતે અતહાર અ૦ કો ઉસીતરાહ શુતરાને બેકજાવાપર સવાર કરકે દમશક તક પહોંચાયા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૩૩ વીં.

આયત હઝરતે ઈબરાહીમ અ૦કા જનાબે પંજતને પાક અ૦ ઔર શીઓંકે મરાતીબ દેખના; ઔર હઝરતે ઇબરાહીમકો નમરૂદકા પાની દેના; ઔર કરબલામેં ફકીરકા પાની લાના, ઔર શહાદતે નસરાની.

કાલલ્લાહો તઆલા વઇન્ના મીન શીઅતેહી લઇબરાહીમ હક સુબહાનહુ વતઆલા સુરએ સાફ્ફાતમેં ઇરશાદ ફરમાતા હએ બતહકીકકે ઈબરાહીમઉસકે

શીઆંસે હુંએ, તફસીરે મનહજુસ્સાદેકીનમેં જનાબે ઈમામે જાઅફરે સાદેકઅ૦ સે મનકુલ હુએ કે જનાબે ઈબરાહીમ એક રોઝ અંધેરી રાતમેં સહેરાકે તરફ ગએ ઔર દરગાહે ખુદામેં નવાઝમેં દોઆ કરકે અરઝકી "યા રબ્બે બયતતોલકા બયતન વસબઈના મસજેદન" યાને અએ પરવરદીગારા મંએને તેરે વાસ્તે મકકેમેં ઘર બનાયા ઔર ૭૦ મસજીદેં બાનાકી; યેહ સુનકર ખુદાવંદે કરીમ કે તરફસે નીદા આઈ "લકલ અજરો ઇન્દી" યાને ઇસ નેક કામકા સવાબ ઔર અજર હમારે પાસ હુએ, યેહ આવાઝ સુનકર ખલીલુલ્લાહને દાહને બાંએ તરફ નીગાહકી તો કીસીકો નપાયા, ફીર ઉસ જનાબને ઉસીતરહ દરગાહે ઇલાહીમેં મુનાજાતકી, ઔર વોહી જવાબ આયા. ફીર જનાબે ઇબરાહીમને અરઝકી કે અએ ખુદાવંદા ઇસ અમલકા જો અજરો સવાબ તુને મુકરરરકીયા હુએ ઉસપર કુછ ઝીયાદહ ન કરેગા ? ખુદાકે તરફસે આવાઝ આઈ કે અએ ઇબરાહીમ કયા તુમને અલીકે કીસી શીઆહકો ભુખમેં ખાના ખીલાયા હુએ? કયા અલી કે કીસી શીઆહ બરહનાકો કપડા પહનાયા હુએ? કે ઉસકે સબબસે તુમ સવાબમેં ઝીયાદતી ચાહતે હો ? યેહ સુનકર ખલીલે ખુદા જનાબે ઇબરાહીમને અરજકી કે અએ પરવરદીગારા જીસ અલીકે શીઓંકા યેહ મરતબા હુએ તો કયા વોહ અલી પયદા હોચુકે હુંએ? યા અબ પયદા હોંગે, ખીતાબ હુવા કે અભીતક વોહ પયદા નહીં હુવા અગર અનકરીબ પયદા હોનેવાલા હુએ, કયા તુમ ચાહતે હો કે ઇસવકત અલીકો દેખો ? અરઝકી કે અએ પરવરદીગારા અલબત્તા મંએ ચાહતાહું કે ઉસ તેરે બંદએ ખાસકો દેખું. ફૌરન સામનેસે હીજાબ ઉઠ ગએ ઔર અર્ષ કે પરદે નઝર આને લગે જયસા કે હક-તઆલા ફરમાતા હુએ "નોરી ઇબરાહીમ મલકુત સ્સમાવાત" યાઅને આલમે મલકુતો વકુદરતે લાહુતી હમ ઇબરાહીમકો દીખાએંગે; બહરકયફ હઝરતે ઇબરાહીમને ઝેરે અર્ષ એક કંદીલે નુર દેખા, તો પુછા કે યેહ નુરાની કંદીલ કયસા હુએ? ખીતાબ હુવા "હાઝા ફીહે રૂહે હબીબી મોહમ્મદિન" યાને યેહ વોહ કંદીલ હુએ કે જીસમેં બરગુઝીદએ આલમ મેરે હબીબે ખાસ "મોહમ્મદ" સ૦ કી રૂહે તૈયબ રહતી હુએ.

અરઝકી ઉસકે નઝદીક યેહ દુસરી કંદીલ કૈસી હુએ ? ઇરશાદ હુવા "ફીહે રૂહો હુજ્જતી અલીય્યીબને અબીતાલેબીન" યાને ઇસમેં ઉસી હબીબ કે વસી વજાનશીન અલીઇબને અબીતાલેબકી રૂહ હુએ જીસે દેખોકે તુમ મુશતાકથે, ફીર પુછા ઇસકે પાસ દુસરે કંદીલમેં કયા હુએ ? જવાબ આયા "ફીહે રૂહો ફાતેમાહ બીનતે મોહમ્મદિન વ ઝવજતે અલીય્યીન" યાને ઇસમે મેરે ઉસ હબીબકી બેટી ઔર ઉસી વસીકી ઝવજહ ફાતેમએ ઝહરાકી રૂહ હએ, અરઝકી કે યેહ દોનોં કંદીલે જો એકજા હુંએ ઉનમેં કયા હુએ ? જવાબ આયાકે કે "હાઝાને ફીહેમા રૂહલ હસને વલહુસયને" યાઅને ઇન દોનોં કંદીલો મેં ઉસી

હુમાંમકે નવાસે ઔર ઉસી અલીય્યા ફાતેમાહકે ફરઝંદ હસનો હુસયનકી રૂહે રહતી હૂંએ, બઅદ અરઝકી કે યેહ નવ કંદીલે થકી બાદ દીગર કએસે હૂંએ, ઉસ વકત ભી પરદએ ગએબસે નીદા આઇ કે "દીહા અરવાહુત તીસએ મીન ઝુરરીય્યતીલ હુસએન" યાને ઇસી હુસયનકી ઇતરતસે નવ ફરઝંદોકી અરવાહે બરગુઝીદાહ હૂંએ. ઇન સબકે બઅદ અરઝકી કે અએ ખુદાવંદા ઔર દુસરી બોહુતસીં કંદીલે દેખતાહું કે જીનકા શુમાર તેરે સીવાયે કોઇ કરસકતા નહીં યેહ કએસી કંદીલે હૂંએ ? જાનીબે અહદીયતસે સદા પએદા હુઇ અએ ઈબરાહીમ જો કે અલીઇબને અબીતાલેબકે ખાસ શીઆહ હમારે નેક બંદે હૂંએ ઉનકી રૂહે ઉનમેં રહતી હુએ; " કાલ યા રબ્બિઅજઅલની મિન શીઅતે અલી ય્યીન " હઝરતે ઇબરાહીમ ખલીલે ખુદાને બકમાલે આરઝુ મુનાજાતકી કે અએ પરવરદીગારા મુજહેભી અલી કે શીઆંમે શુમાર કર ! ! ઈસી અરઝકી તરફ હકતઆલા ઇશારા કરતા હુએ " વઇન્ના મીન શીઅતેહી લઇબરાહીમ " બતહકીકકે ઇબરાહીમ અલીકે શીઆંમેંસે હૂંએ.

ક્યું હઝરાત દેખા તુમને હઝરતે અલી અ૦ કે શીઆંકા મરતાબા કે ઈબરાહીમ ખલીલુલ્લાહ ખુદાકે પયગમ્બરથે તો ભી હઝરત અલીકે શીઆંમેં દાખીલ હોનેકી દોઆ કરકે હઝરતકે શીઆંમેં દાખીલ હુવે, સુબહાનલ્લાહ મોઅમેનીન હમભી શીઆહ ગંરીકા દાઅવા કરતે હૂંએ મગર ચાહીએ કે દાઅવા સચ્ચાહો નયેહકે ફક્ત ઝબાનસે શીઆહકા દાઅવા કરે ઔર દીલસે શીઆહ નહોં. ચું કે ઇસ હદીસે કસાએલમેં ઝીક્ર જનાબે ઇબરાહીમકા આયા ઈસલીએ આપહીકો એક રીવાયત અરઝ કરતાહું. મેઆરેજુન નબુવ્વાહ " મેં મનકુલ હુએ કે નમરૂદને જનાબે ઇબરાહીમકો કઈ દફઆહ ગીરફતાર કરકે કભી દોરીસે કભી ઝંજીરસે બાંધા મગર આપ હર મરતબા નીકલ ગએ, આખેરમેં શએતાન મલઉનકે સીખાનેસે આપકો આપહીકે બાલોંસે બાંધદીયા, ઉસવકત હઝરત નીકલ ન સકે; ઔર નમરૂદને હઝરતકો ઇઝાદેનેકે વાસ્તે કરકે વયસાહી બંધે હુવે ધુપમેં ડાલ દીએ, ઉસવકત હઝરત ઈબરાહીમકો બહોત પ્યાસ લગી કે બેચએન હોને લગે. નમરૂદને આપકી બેતાબી દેખકર અપને આબદારકો હુકમ દીયા કે જલ્દ એક પાનીકા પ્યાલા થંડા બરફકે પાનીકા લાકર ઇબરાહીમકો પીલા, ઉસવકત એક નદીમ ઉસકા બોહત મશકરી બાઝથા કહને લગા અએ બાદશાહ અજબ હુએ કે તુ જીસકો આગમેં ડાલને ચાહતા હુએ ઉસકે જીગરકો પાનીસે થંડા કરતા હએ. નમરૂદને કહાકે હરચંદ યેહ મેરા દુશમન હએ મગર ઇસકા મેરેપર એક હક હુએ કે ઇસને અપને ઇલમસે મુજહે ઇલઝામ દીયા કે મંએ મબહુત હોગયા ઔર ઉસકા કુછ જવાબ ન દેસકા તો ગોયાકે ઉસકા જવાબ ન દેસકના એક ઉસકા હક મેરેપર હુવા તો ઉસકે બદલેમેં મંએ ઉસકો થંડા પાની પીલાકર ઉસકા એવઝ કરતાહું.

બઅદ ઉસ્કે લીખા હએ કે જીસ વકત નમરૂદને અપની નાકીસ ખીયાલ મેં ચાહાકે હકતઆલાસે લડાઈ કરે તબ ચાર "કરગસ" નામકે પરીંદોંકો પાલ કર ઊસ્કી મદદસે આસમાનકે તરફ ઉડ ગયા, ઔર ઇતની દુર ગયા કે ઝમીન દીખાઇ નદેતીથી ઔર તમામ આલમ તારીક નઝર આતાથા, ઉસવકત અપને ગુમાનમેં સમજાહાકે અબ આસમાનસે બોહોત નઝદીકહું; બસ આસમાનકે તરફ એક તીર ફેંકા, ફૌરન જીબરઇલકો હુકમે ઇલાહી હુવા કે અએ જીબરઇલ ફુલાને દરયાકી મછલીકો લહુમેં નમરૂદકા તીર રંગકર પીછા ફેંકો, ચુંનાચે વોહ તીર એક મછલીકો લગા ઔર ચંદ કતરે ખુનકેભી ટપકે, ઉસ મલઉનકો યકીન હુવા કે મેરે તીરને અપના કામ કીયા બોહત ખુશ હુવા. મનકુલ હએ કે ઉસ વકત ફીરીશતોંને અરઝકી બારે ઇલાહા ઇસ્મેં કયા મસ્લેહત હએ કે તુને અએસે કાફીરકે સાથ અએસા સુલુક કિયા? કે ઉસ્કા દીલ ન રાઝ હોને ન દીયા; ખીતાબ હુવા કે અએ મલાએકા એક રોઝ ઊસ્ને હમારે ખલીલ ઇબરાહીમકો જબ બોહોત પ્યાસ લગીથી તબ પાની પીલાયાથા ઊસ્કે એવઝમેં આજ હમને ભી ઉસ્કા દીલ ખુશ કરદીયા; ઔર અપની બારગાહસે નાઉમ્મેદ ન ફેરા. ઔર બરીવાયતે દીગર યેહ ખીતાબ હુવાકે અએ ફીરીશતો બેશક નમરૂદ કાફર હએ લેકીન ઇસવકત યેહ અપને વતનસે દુર ઔર હવાકે બીચમેં મુસાફર હએ હરચંદ કે હમારે સાથ લડને આયા હએ લેકીન હમકો પસંદ નહીં આયા કે ઉસે બેદીલ વ મહરૂમ જાને દેં.

હઝરાત અબ એક રીવાયત ઝાકીરકો યાદ આગઇ ગુમાને કવી હએ કે આપ સુનકર બોહોત રોએંગે, ઝરા ખ્યાલ કરો કે ઇસ રીવાયતમેં તીન અમ્ર કાબીલે ગૌર હંએ, એકતો યેહકે તનહાઇ ઔર ગરીબુલવતની અએસી હાલત હએ કે નમરૂદસા કાફર જો ખુદાઇકા દાઅવા કરે હકતઆલાકો અએસી હાલત મેં ઉસ્કો નાઉમ્મેદ કરના પસંદ નઆયા. દુસરે કીસીકે હકકા અદલા કરનાભી એક અમરે પસંદ દીદાહ હએ કે નમરૂદપર એક હક ઇબરાહીમકા સાબીત હો ગયા તો બાવજુદ દુશમનીકે ઉસ્ને ઊસકા એવઝ કરકે પાની પીલાયા; તીસરે તશનગી (પ્યાસ) ભી અએસી સખ્ત ઇઝા હએ કે નમરૂદકો હઝરતે ઇબરાહીમકી પ્યાસ દેખી ન ગઇ ઔર રહમ આગયા. મગર અફસોસ હઝાર અફસોસકે રોઝે આશુરા ઝમીને કરબલામેં નબીકે નવાસેપર કીસી ઝાલીમકો જો કલમેગો હોકર મુસલમાન કહલાતેથે કીસીકો રહમ નઆયા કે જનાબે મઝલુમે કરબલા ઇમામે હુસએનપર તીનો અમ્ર સાબીત થે કે આપ ગરીબુલ વતન પરદેસમેં બેકસો લાચાર છોટે છોટે બચ્ચોંકો સાથ લેકર આએથે, ઔર હકકા કયા પુછના કે ઉનકે નાના ઔર બાપકે સબબસે ઇમાનકી દોલત હાથ આઇથી ઇસસે બડહકર ઔર કોનસા હક હોના ચાહીએ ! ઔર તીસરા અમ્ર કે કાફરોકો રહમ આવે, મગર હઝરત ઔર ઉનકે તમામ અહલો અયાલ યહાં·

તકકે છોટે છોટે બચ્ચે પાનીકો તરસતે ઔર અલઅતશ અલઅતશકી ફરયાદ કરતેથે મગર કોઇ ઉનકી ફરયાદકો ન સુનતાથા ઔર નઝરોંકે સામને ફુરાત નદી મૌજે મારરહીથી મગર આલે નબીકો એક કતરા દેના હરામ જાનતેથે. આહ આહ વકતે ઝબહ હઝરતને શોમરસે પાની માંગા હએ ઔર કએસે કએસે કલામ ફરમાએ હોંગે

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમાઝ ઝાલેસીન.

મજલીસ ૩૪ વીં.

આયત મોઅમેનીન બેહીશ્તમેં રહેંગે, ઔર હદીસ ઉસ મતલબકી કે મોઅમીનકે દીલમેં ખુશી પહોંચાનેસે કીતના સવાબ મીલતા હએ, ઔર અહલેબએતકા મદીનેમેં પહોંચના ઔર મોહમ્મદ હનફીય્યાહકી બીમારે કરબલાસે મુલાકાત હોની, ઔર જનાબે ઝએનબ અંકે હાથોંપર નીશાને રસન પાયા.

હકસુબહાનહુ વ તઆલા, સુરએ લુકમાનમેં ઇરશાદ ફરમાતા હએ, બતહકીકકે જીન લોગોંને ઇમાન ઇખતીયાર કીયા ઔર અઅમાલ સાલેહ કીયે ઉન્હીં કે વાસ્તે બેહીશ્ત ઔર નેઅમતહાએ બેહીશ્ત મુકરરર હએ, કે વોહ લોગ હમેશા ઉસ બેહીસ્તમેં મુકીમ રહેંગે. હઝરાત ઇસ આયતમેં 'વઅમેલુસસાલેહાત" જમઅકા સીગા હએ, તો ઝાહેરે લફઝસે યેહ મફહુમ હોતા હએ કે જબ બોહોતસે અઅમાલે સાલેહા બજા લાએગા ઉસવકત જન્નતકા મુસતહક હોગા, યેહ ઇરશાદ બતવરે ઇજમાલ હએ ઔર તફસીલ અહાદીસસે ઝાહેર હોતી હએ કે એક અમલે સાલેહકે લીયે અજરો સવાબ બેહદ્દો બે હીસાબ.

મુકર્રર કીયે હએ, બઅઝ અમલે સાલેહકા એવઝ જો બાઅઝ હદીસમેં મઝકુર હએ યહાં ઝીકર કરતાહું.

સાહેબે જવાહેરૂલ અખબાર કીતાબે કાફીસે લીખતે હંએ કે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અ૦ને ફરમાયા જો શખસ કીસી મોઅમીનકો ખુશ વ મુકરરમ કરતા હંએ ઔર ઊસકે દીલમેં સોરૂર (ખુશી) પોંહચાતા હએ તો હકસુબહાનહુ વ તઆલા ઊસ સોરૂરકો એક પાકીઝા સુરતકી શકલ બનાતા હએ, પસ વોહ ખુબસુરત શકલ ઊસ શખસકી મવતકે વક્ત આકર કહતી હએ અએ વલીએ ખુદા ખુશ વ મસરૂર હો, હકતઆલા તુજહસે રાઝી વ ખુશનુદ હએ, બઅદ ઊસકે વોહ સુરત બરાબર ઊસકે સાથ રહતી હએ યહાંતકકે ઊસ શખસકો મય્યતકો કબરમેં રખતે હંએ, પસ ઊસ આલમે તનહાઇ ઔર વહશતે કબરમેં વોહ સુરત ઊસીતરહ ખુદાકી ખુશનુદી વકરામતકી બશારત દેતી હએ; જબ રોઝે કયામત વોહ શખસ અપની કબરસે ઊઠેગા ઔર અપને કીસી અઝીઝ વ રફીકકો અપને પાસ ન દેખેગા નીહાયત મુઝતરીબ પરેશાન હોગા, ઊસવકત ફીર વોહી સુરત હાઝેર હોગી, દીલાસા વ તસકીન દેગી ઔર ખુદાકી રઝાકી બશારત દેગી, બઅદ ઇસકે તમામ મુસીબત સખતીમેં ઔર મકામે ખવફમેં ગુઝરનેકે વક્ત નામએ અઅમાલ લેનેકે વક્ત હીસાબ દેનેકે વક્ત બરાબર સાથ સાથ રહેગી, ગરઝ કુલ મકામાતે સઅબ વ મુશકીલમેં ઇસકી દીલજોઇ કરતી રહેગી, ઔર તસલ્લી વ તશફ્ફીકે કલેમાત કહતી રહેગી; યહાંતકકે હર આફતોંસે બચાકે ઔર હર અકબાતસે નજાત દીલાકે બેહીશ્ત તક પહોંચાવેગી, જબ વોહ શખસ કુલ હવલે કયામતસે મુતમઇન હોકે બેહીશ્તમેં પહોંચેગા ઔર વહાંસે વોહ સુરતે ઝેબા ઊસસે જુદા હોના ચાહેગી "રયકુલો લહુ મન અનતા" યાઅને ઊસવકત યેહ મોઅમીન મુખાતીબ હોકે કહેગા અએ જવાન મોઆફ કરનાકે કયામતકે ખોફને તેરા અહવાલ પુછનેકા ફુરસત નદી, અબ બતલાકે તુ કવન હંએ? ઔર કીસ એહસાનકે એવઝમેં તુને હર મકામે ખોફમેં મેરા એઆનત વ મદદકી, ખુદા તુજહે જઝાએ ખેરદે. "ફયકુલો અનસ સોરૂરૂલ લઝી અદખલતાહુ અલા ફુલાનીન" વોહ મરદે ખુબસુરત જવાબમેં કહેગા અએ બંદએ ખુદા મેંએ વોહી સોરૂર હું જો તુને દારે દુન્યામેં ફુલાન બંદએ મોઅમીનકે કલબમેં પહોંચાયાથા.

કયું? હઝરાત મોઅમીનકે કલબ (દીલ)મેં સોરૂર (ખુશી) પહોંચાનેકા સવાબ તો સુના ઔર બહોત ખુશ હુવે હોંગે, મગર અબ ખયાલ કીજીયે જો લોગ કીસી મોઅમીનકો રંજ વઇઝા દેતે હોંગે ઇન સખત વહશતનાક મકામાતમેં ઊનકા કયા હાલ હોગા! ઔર જીન્હોંને રસુલેખુદા સ૦કે દીલકો દુખાયા ઊનકે પારએ જીગરકો સતાયા જનાબે ફાતેમએ ઝહરાકી રૂહકો તકલીફદી ઊનકી બહુ બેટીયોંકો ખુલે સર બાઝારોમેં ફીરાયા દરબારોમેં લેગએ ઝીંદાને સીતમમેં કય્દ કીયા ઊન ઝાલીમોં પર જો કુછ અઝાબ નહો વોહ કમ હએ.

મનકુલ હુએ જબ અહલેબએતે રસુલકો ઝીંદાને દમીશકમેં એક મુદત ગુઝર ગઈ ઔર અહલે શહરને યઝીદકો તાઅને દીયે તબ ઉસ શકીને નાદીમ હોકર ઉન મુસીબત ઝદોંકી રેહાઇકા હુકમ દીયા. બશીર બીન નોઅમાન કાલી અમારીયાં લેકર હાઝીર હુવા બીબીયાં બચ્ચે સવાર હોને લગે, આહ આહ જબ જનાબે ઝયનબ અ૦કી નવબત પહોંચી અપને નાકેકે કરીબ આઈ ઔર કુછ યાદ કરકે બેસાખતા રોને લગીં; ફીર કરબલાકી તરફ મુંહ કરકે યું ફરયાદ કરને લગી ભાઇ અબ્બાસ કહાં ચલે ગએ? તુમતો મેરી પરદેદારીકા એહતેમામ કરતેથે; ઇસવકત બહુત સ્વાર હોતી હુએ ઔર ખબરભી નહીં લેતે? બેટા અલી અકબર કીસ જંગલમેં સોતેહો પાલને વાલીકો કયા ભુલ ગએ? મદીનેસે જબ મંએ ચલીથી તુમને હાથ પકડકર સવાર કીયાથા અબ ફુફી ફીર મદીને જાતી હુએ ઔર તુમ પુછતેભી નહીં હો?

ગરઝ બીમારે કરબલા આગે આગે ઘોડેપર સવાર ઔર પીછે પીછે બેવોંકા કાફેલા સબકે સબ રોતે પીટતે રવાના હુવે, ઔર કરબલા જાકે દો એક રોઝ ગીરયા વઝારી કરકે વહાંસે મદીને પહોંચે. કીતાબે મોહીજ્જુલ અહઝાનમેં મનકુલ હુએ જબ મોહમ્મદ હનફીયાહને સુનાકે ઝુરરીયતે જનાબે રસુલે ખુદા વારીદે મદીનએ મુનુવ્વરા હુવે તો દીલમે કહને લગે કયા સબબ હુએ કે ભાઈ ઇમામે હુસયન મેરી મુલાકાતકો તશરીફ નલાએ ઉસી આલમે બીમારીમેં અપને ગુલામોંકો ઇરશાદ કીયા કે મુજકો જલદી ભાઇ હુસએન અ૦કી ખીદમતમેં લેચલો કે મંએ બાકીયએ નીશાનો રસુલેખુદા સ૦કી ઝીયારતસે શરફ હાસીલ કરૂં. પસ આપકો ગુલામોંને રાહવારપર સવાર કીયા ઔર દો આદમી જાને બઅનસે બગલોમેં હાથ દીયે આહીસ્તા સાથ ચલે, નાગાહ કુછ અલમ સીયાહ દીખાઈ દીયે બેસાખતા આહે સર્દ ખેંચકર ફરમાયા હમારે ભાઇ હુસએનકાતો નીશાન સબ્ઝ (હરા) હુએ યેહ કાલે નીશાન કએસે હંએ? "વલ્લાહ કોતેલા અખીલ હુસએન" કસમ ખુદાકી મેરે ભાઇ હુસએન કતલ હુવે, યેહ ફરમાકર ઘોડેસે ઝમીનપર ગીર પડે ઔર ગશ કરગએ.

લોગોંને જનાબે ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન અ૦સે અરઝકી અપને ચચાકી ખબર લીજીયે કે નઝદીક બહલાકત પહોંચે હંએ; યેહ સુનતેહી હઝરત ખએમેસે રોતે હુવે દવડે ઔર અપને અમ્મે બુઝરગવારકા સર આગોશે મુતહહરમેં લેકર ઝાર ઝાર રોને લગે, મોહમ્મદ હનફીય્યાહ હોશમેં આએ, જબ ભતીજેકે ચેહરેપર નઝર પડી બેસાખતા રોકર કહને લગે "અયના અખી અયના અખી અયના કુરરતો અયની અયન સમરતો ફોઆદી, અયના ખલીફતો અબી, અયન હુસએનો અખી," યાઅને અએ નુરેનઝર અએ પારએ જીગર મેરા હુસએન બીરાદરે ગમખાર ફરઝંદે રસુલે મુખતાર જાનશીને હેદરે કરરાર કહાં હુએ?

આહ આહ હઝરાત હઝરતે બીમારે કરબલાને કયા જવાબ દીયા? આપ

સુન સકોગે ! વલ્લાહ જો ખીયાલસે સુનોગે કયા અજબ બેસાખતા ચીલ્લાકે રોઓગે; હઝરતને ફરમાયા અએ અમ્મે નામદાર કયા પુછતે હું એ અહવાલ મેરે પદરે બુઝરગવારકા સુજદહો અશકીયાને યતીમ કીયા મુંએ અપને બાબાકો સહરાએ કરબલામેં ખોઆયા, અએ ચચા-ઝાલીમોંને હમારે મરદોંકો શહીદ કીયા. ઔરતોંકો અસીર કરકે દરબદર બેમકના વ ચાદર ફીરાયા, હમારે ખેમોંમેં આગ લગાદી અસબાબ હમારા લુટ લીયા, મોહમ્મદ હનફીય્યા સુનતેહી બેહોશ હોગએ ઔર અહલેબએતમેં શોર વા હુસએનાહો વા મકતુલાહોકા બુલંદ હુવા. જબ ગશસે ઈફાકા હુવા તો કુછ નીશાન ઝખમોંકે અપને ભતીજેકી ગરદનપર મુશાહેદા કીયે, પુછા અએ ફરઝંદ યેહ કએસે નીશાન હુએ ? હઝરતને ફરમાયા અએ ચચા યેહ નીશાન ઉસ તવકે ખાર (કાંટે) દારકા હુએ કે જો મેરી ગરદનમેં પીનહાયાથા, ઔર ઉસકી સંગીનીસે મેરા ગલા છીલ ગયા, મોહમ્મદ હનફીયાને યેહ હાલ સુનકર ઇસકદર સરોસીના પીટાકે બારબાર ઉસ જનાબપર ગશપર ગશ આને લગે.

ઔર બ રીવાયતે સોફરૂલ મોઅમેનીન અએસા મઅલુમ હોતા હુએ જબ મોહમ્મદ હનફીય્યાહને ચાહા કે જનાબે સએયદુસ્સાજેદીન અ૦કો ગલેસે લગાએ, ઉસવકત આપને ફરમાયા અએ ચચા મુઝે આહીસ્તા ગલે લગાના કે હનોઝ ગલા મેરા તવકકે ઔર ઉસકે કાંટોકે સદમેસે ઝખમી હોરહા હુએ.

કયું હઝરાત મકામે તસવ્વુર હુએ કે મોહમ્મદ હનફીયા ફકત ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન અ૦કે ગલેકા નીશાન દેખકર ગશ કરગએ, આહ આહ કયા હાલ હોતા જબ દેખતે કે અશકીયા ઉસી જનાબકો બીમારીકી શીદ્દતમેં ગલેમેં તવક પાઉંમેં ઝંજીર પીન્હાકર પીયાદાહ પા મનઝીલેં કાંટોંપર દવડાતે લીએ જાતે હુએ, ઔર કયા સદમા ગુઝરતા ! જબ અપને ભાઇકે સર બુરીદાકો તશ્તે તીલામેં ઝેરે તખ્ત ઇસતરહસે દેખતે કે યઝીદ પલીદ ખુશ હોહોકર આહ દંદાને મુબારકપર છડી લગાતા હુએ ! ઔર કહતા હુએ અએ હુસએન તુમ્હારે દાંત કયા ખુબ હુંએ ! ઔર તુમ બોહોત જલ્દ ઝઈફ હોગએ.

આહ બાદ મોઅમેનીન અજબ મઝમુન યાદ આયા, એક રીવાયતમેં વારીદ હુવા હુએ જબ અહલેબએતે ઈસમત વ તહારત કએદે ગુરબતો મુસીબસે રેહાઇ પાકર વારીદે મદીનએ તય્યબાહ હુવે ઔર ઝનાને શેહરકો મુત્તલેઅ હુઇ કે નુરે દીદએ રસુલ વ રાહતે જાને અલી વ બતુલ ખાહરે ઇમામે તશનાલબ જનાબે ઝએનબ અ૦ તશરીફ લાઇ હુએ, જીસ ઔરતને જહાંસે સુના જીસ હાલતમેંથી છોડકર ફવરન દવલત સરાએ જનાબે રીસાલતમેં હાઝેર હુઇ, ઔર બ ઈશતીયાકે તમામ ખીદમતે જનાબે ઝેનબો ઉમ્મે કુલસુમસે હાઝેર હોકર આદાબે ખીદમત બજાલાઇ કીસીને સરે તસલીમ ખમ કીયા, કીસીને કદમ ચુમે, કીસીને દસ્તે હક પરસ્તકો આંખોંસે લગાનેકા કસ્દ કીયા, રાવી કહતા હુએ કે જબ

ઔરાતે મદીનાને ચાહાકે જનાબે ઝએનબ અ૦કે હાથાંકો બોસાદે, ઉસવકત ઉસ મખદુમાને અપને દસ્તે મુબારકકો ઝેરે ચાદર છુપા લીયા; ઔર રોકે ફરમાયા અબ મંએ ઈસ કાબીલ ન રહી કે તુમ લોગ દસ્ત બોસી કરો.

ફાતેમા સુગરા ફરમાતી હએ મંએને બોહોત આજેઝીસે દસ્તે મુબારક અપની ફુફીકે આંખોંસે લગાએ, દેખા દોનાં હાથ મેરી ફુફીકે નીલે હએ ઔર રીસમાને ઝુલમકા નીશાન નુમાયાન હએ, ઉસવકત સમઝીકે મેરી અમ્મા આલી મીકદારને ઈસી વજહસે અપને હાથ મદીનેકી ઔરતાંસે છુપા રખેથે.

અલા લઅંનતુલ્લાહે અંલલ કેવમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૭૫ વીં.

પયમબરકા શહાદતે ઈમામસે સઈયદાહકો ખબર દેના; વનકલઝને યહુદ, ઔર દાખેલએ અહલે બએત દરબારે યઝીદમેં, ઔર સરે ઈમામકા સકીના વસજ્જાદસે કલામ કરના.

મનકુલ હએ એક રોઝ શફીએ રોઝેજઝા જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ને અપની સાહેબઝાદી સઈયદતુન્નેસા ફાતેમએ ઝહરા અ૦ કો અપને નુરેઅએન ઈમામે હુસએન અ૦ કી શહાદતસે ખબરદી ઔર જો જો મસાએબ કે ઉસ મઝલુમ પર ઈસ ઉમ્મતે જફાકાર ઔર કવમે અશરાર કે હાથસે ગુઝરને વાલેથે બયાન કીયે “ બકત ફાલેમતો બોકાઅન શહીદન વકાલત ” યેહ સુનકર જનાબે સઈયદાહ શીદતસે રોઈં ઔર કહા અએ બાબા યેહ સાનેહા મેરે હુસેએનપર કોસ ઝમાનેમેં હોગા ? ફરમાયા અએ ફાતેમા જબ હુસએન તેરા ઈન બલાઓં ઔર મુસીબતાંમેં ગીરફતાર હોગા ઉસવકત ન મંએ હુંગા ન તુમહોગી ન અલી હોંગે, મઅસુમાને પુછા અએપદરે બુઝરગવાર જબ હમમેંસે કોઈ નહોગા તો કોન મેરે મઝલુમપર રોએગા ? ઔર કોન ઉસ ગરીબકી મજલીસે માતમ બરપા કરેગા. હઝરતને ફરમાયા અએ ફાતેમા અએ પારએ જીગર ઈસકા ગમ નકર બતહકીક મેરી ઉમ્મતકી ઔરતેં અહલેબએતકી મુસીબતાંપર રોએગીં,

ઔર મેરી ઊમ્મત કે મરદ મરદાને અહલેબએત કે હાલપર રોએંગે. ઔર હરસાલ સામાને માતમ ઔર મજલીસે અઝાકો મેરે હુસએનકી બરપા કરેંગે. જબ રોઝે કયામત હોગા તુમ ઉનકી ઔરતોંકી શફાઅત કરના, મંએ ઉનકે મરદોંકી શફાઅત કરૂંગા, ઔર જો મોઅમીન મેરે હુસએન ગરીબકે હાલપર રોએગા ઉસકા હાથ પકડકર દાખીલે બેહીશ્ત કરૂંગા.

“યા ફાતેમતો કુલ્લો અયનીન બાકેયતુન યવમલ કેયામતે ઇલ્લા અયનુન બકત અલા હુસયન” યાઅને અએ ફાતેમા રોઝે કયામત અજબ રોઝે હવલનાક હોગા કે તમામ ખલાયકકી આંખે ઉસ રોઝ ગીરયાન હોગી મગર વોહ ચશ્મ જો મેરે નુરે ચશ્મ હુસયને ગરીબ કી મુસીબતપર રોઇ હોગી બહુરસ્તી કે સાહેબ ઉસ ચશ્મકા ઉસ રોઝ બાદીદએ ખંદાન મહશુર હોગા ઔર બશારત દીયા જાએગા સાથ નેઅમતહાએ બેહીશ્ત કે.

શેખ મોહમ્મદ કાઝીમ કાઝેમએની બયાન કરતે હૂંએ કે કીસી મુલ્કમેં એકઝને યહુદીયા બાતીનમેં મુસલમાન નામે મઝહબમેં કરબલાપર ફીદાથીં, ઔર બખવફે શવહર તકીય્યેમેં બસર કરતીથી મગર જહાં ઇમામે હુસએન અ૦ કી મજલીસકી ખબર સુનતીથી વહાં અપને શવહરસે પોશીદા જાતી ઔર ગીરયા વઝારી કરતીથીં, એક સાલ ઉસે અએસા અવકા વ મહલ હાથ ન આયા કે શરીકે બઝમે અઝા (મજલીસ) હોં ઇસ સબબસે વોહ બહોત ગમગીન રહતીથી. હુસ્બે ઇતેફાક ઉસકે મહલ્લેમેં એક મોઅમીન કે યહાં મજલીસે માતમ બરપાથી ઔર ઉસ રોઝ ઉસકે શવહરને ચાલીસ યહુદીયોંકી દાઅવત કીથી ઔર દાઅવતકા સામાન કુછભી ન કીયાથા મજલીસકા નામ સુનકર બેતાબ હોકર મજલીસમેં ચલી ગઇ ઔર ખુબ ગીરયા વઝારીકી ઔર અયસી મહવે બુકા વ માતમ હુઇ કે અપને ઘરકે કારોબારકા ખીયાલ અસલા રહા નહીં ઔર શામતક અઝાએ ઇમામમેં મસરૂફ રહી.

જબ મજલીસ તમામ હુઇ ઔર લોગ અપને અપને ઘર ગયે તો ઇસ મોઅમેનાહકો ખીયાલ આયા કે આજ મેરે ઘર મહમાન મેરે કવનકે હૂંએ મેરા શવહર ઉનકો લેકર આએગા ઔર દાઅવતકા કુછ સામાન મંએને નહીં કીયા હએ બલકે ફરશ્તક નહીં બીછાયા હએ. પસ અપને શવહરકે ખવફસે તરસાન વલરઝાન ઉફતાન વ ખીઝાન મકાનપર આઇ. અંદર દરવાઝે કે કદમ રખતેહી દમાગ બુએ મીશ્કો અંબરસે મોઅત્તર હોગયા રૂહ તાઝા હોગઇ હએરાન હોકર હર તરફ દેખને લગી કે યેહ ખુશબો કહાંસે આતી હએ ઇસ હયરતમેં મકાનકે અંદર જાકર કયા દેખતી હએ કે સારા મકાન આરાસ્તા હએ, ફરશેબોહત અચ્છી તરહસે બીછા હય જાબજાશમએ કાફુરી વઝાનુસે બીલ્લુરી મજઅ્ કરીનેસે રખે હૂંય ઔર ચંદ બીબીયાં નુરાની સુરત કારોબારખાના

ઓર ખાના પકાનેમેં મસરૂફ હુએ, ઓર એક મોઅઝ્ઝમાકે નીહાયત નુરાની સુરત રખતી હુએ બએઠે તન્નુર રવશન કર રહી હુએ કોઇ બીબી બરતન ધોતી હુએ કોઇ મખ્દુમા ખાના પકાતી હુએ ઓર એક લડકી સુરખ પોશ જીનકે કાન ઝખમી હુએ ઝાડુ દેતી હુએ કોઇ બીબી ઉસસે ઝાડુ માંગતી હુએ તો વોહ નહીં દેતી.

યેહ સામાન અપને વહાં દેખકર ઓર ઉન બીબીયોંકો મશગુલે કારોબાર પાકર કમાલ હએરાન હુઇ કે ઇન બીબીયોંકો ન મંયને કભી અપને મહલ્લેમેં ન દીસી ઓર મહેમાનદારીમેં દેખા ન મુજહસે પહેછાન હએ ફીર કયું યેહ મેરે ઘરકે ખીદમત કરતી હુંય, અલગરઝ કરીબ ઉસ મોઅઝ્ઝમાકે જો લબે તન્નુર રવનક અફરોઝથીં (બએઠીથી) ઉનકે પાસ જાકર બઅદબસે સલામ બજાલાઇ ઓર દસ્તાબસ્તા અરઝ કરને લગી કે અએ ખાતુને મોઅઝ્ઝમા આપ કોન બીબીયાં હુએ કે મુજહ કનીઝ નાચીઝકે ગરીબ ખાનેકો સરફરાઝ ફરમાયા. યેહ સુનકર વોહ મોઅઝ્ઝમા રોકર બોલીકે અએ નેકબખ્ત તુ કહાં ગઇથી ? ઉસ્ને અરઝકી હુસયનકે ગરીબકી મજલીસે અઝામેં શરીકથી, ઉસ બીબીને ફરમાયા આહ મંએ આફતરસીદા ઉસી તશના લબ હુસયનકે મઝલુમકી માં ફાતેમા ઝહરાહું. તુ મેરે ફરઝંદ ગરીબકી મજલીસમે ગઇથી ઓર યહાં તેરે ઘર મહેમાન આને વાલેથે મુજહે કબ ગવારાથા કે તુ મજલીસે અઝાસે આકે અપને શવહરકી ખફગી ઉઠાએ ઓર મેહમાનોમેં ખીજલ વ શરમીંદાહો પસ હમ લોગ તેરે સામાને દાઅવતમેં મસરૂફ હુએ વોહ ઝએનબ ઓર યેહ ઉમ્મેકુલસુમ ખાહરાને હુસયન હય ઓર વોહ લડકી ઉસી મઝલુમકી દુખતર મેરી પોતી સકીના નામ હએ, મંયને અપને હાથોંસે ખાના પકાયા હએ ઓર ઉન બીબીયોંને બીછોના બીછાયા હએ, યેહ ફરમાકર વોહ તમામ મખ્દુરાતે ઇસમત વતહારત નઝરોંસે ગાએબ હો ગઇ.

ઇસી અસનામેં યહુદી શવહર ઉસ્કા ચાલીસ મહેમાનોકો સાથ લેકર દાખીલેખાના હુવા નીગહતે ખોશ્બો અંબરસે સબ્કે મશામ મોઅત્તર હોગએ ઉસ્કે શવહરને પુછા યેહ ખુશબો કયસી હુએ ! ઉસ્ને તમામ હાલ જયસા ગુઝરાથા વયસા બયાન કીયા. લયકીન ઉસ્કો બાવર ન આયા મગર જબ વો મીઝબાન ઓર મહેમાન દસ્તરખાનપર બયઠે ઓર ચાહા કે હાથ ખાનેકે તરફ બડહાએં નાગાહ એક આવાઝે ગયબ આઇ ખબરદાર ઇસલામ કબુલ કરને પહેલે ખાનેમેં હરગીઝ હાથ નલગાના ! કયું કે યેહ ખાના ખાસ પયગમબરકી બેટી કે દસ્તે અતહરકા પકા હુવા હુએ. યેહ આવાઝ સુનકર વોહ સબ યહુદી મુતહય્યર હુવે ઓર ઉસ મોઅમેનાહ ઝને યહુદીયાહસે દોબારા હાલ પુછા, ઉસ્ને ફીર બતફસીલ બયાન કીયા ઉસવક્ત વોહ તમામ ચાલીસોં યહુદી ઓર સાહેબે ખાના બસીદક દીલ ઇમાન લાએ ઓર ઉસ રોઝસે અઝાદારીએ જનાબે સયયદુશ્શોહદામેં બહોતો જાન મશગુલ હુવે.

ઔર એક રવાયતમેં હએ કે જબ વોહ ચાલીસ મહેમાન ઔર મીઝબાન ઘરકે દરવાઝે પાસ આકર અંદર જાને લગે તો એક મરદે બુઝુરગ જલીલુલ કદરને ઝાહેર હોકર ઇરશાદ ફરમાયા, ખબરદાર બેઇકરારે નબુવ્વતે ખાતેમુલ અંબીયા કદમ અંદર ન રખના કે યેહ મકાન ખાતુને જન્નતકા આરાસ્તાકીયા હુવા હય ચુનાંચે વોહ સબ યહુદી ખુલુસે દીલ ઇમાન લાએ. ઔર ઘરમેં આએ, ઔર ઉસ મોઅમેનાહસે સબ હાલ દરયાફત કીયા.

હઝરાત સુના તુમને ફઝાએલે મજલીસે સઇયદુશશોહદાકો ઔર શફકત જનાબે સઇયદતુન્નીસાકી ખયાલ કરોકે જબ દુન્યામેં ઉસ મોઅસુમાકો અપને ફરઝંદ કે માતમદારોંકા ઇતના લેહાઝ વપાસ હય તો રોઝે કયામત વોહ જનાબ કબ ગવારા ફરમાએંગી કે તુમ લોગ દાખીલે જહન્નમહો એક એક માતમદાર રોને વાલે ઔર શીઆહકા હાથ થાંએગી ઔર અપને હમરાહ બેહી-શ્તમેં લે જાએંગી. શરતે ગુલામી યેહી હએ કે તા ઉમર ગુલામાને અહલેબ-એત ઉસ મઝલુમકી મુસીબતપર રોંએં ઔર પીટેં, જો તીન દીનકા ભુખા પ્યાસા ઝમીને કરબલાપર શહીદ હો ગયા. ઔર જીસકે અહલેબએત રસન બસતા મીસલે કનીઝાને હબશો ઝંગબાર દાખીલે દરબારે યઝીદકે કીયે ગએ.

આહ મોઅમેનીન અહલે બએતકા મુસીબત વોહ મુસીબત હએ કે દીલ ટુકડે હો જાતા હએ ઇસ જગા મરસીયેકે ચંદ બંદ બરાએ રીકકત લિખતાહું.

આફતમેં ગીરફતાર હંએ નામોસે મોહમ્મદ=મજબુર હંએ નાચાર હંએ નામોસે મોહમ્મદ◊
સરવરકે અઝાદાર હંએ નામોસે મોહમ્મદ=ઔર જીનેસે બેઝાર હંએ નામોસે મોહમ્મદ◊
ઝીંદાકી સોઉબત હએ ગરીબુલ વતની હએ=ગુલ હાય હુસયનાકા હએ ઔર સીનાઝનીહએ*
ખાના હએ ન પીના હએ નરાહત હએ નસોના=હએ ખાકકા ફર્શ ઔર નતકયા નબીછોના*
યાદ આતા હએ જબ વારીસોંકો જાનકા રોના=છુટતા નહીં મઝલુમોંસે મુંહ ઢાંપકે રોના*
નુરાની બદન ખાકસે બેવોંકે અટે હંએ=ઉરયાંન હંએ સર ઔર ગીરેબાન ફટે હંએ*
અકબરકી જવાનીકા કીસી રાંડકો ગમ હએ=અસગરકે લીએ ચશ્મ કીસી બીબીકીનમહએ*
અબ્બાસકી ફુરકતકા કીસી દીલપે અલમ હએ=દુલહાકો કોઇ રોતીહએ સરઝાનોપે ખમહએ*
કરતી હએ કોઇ યાદ મોહમ્મદકે પીસરકો=દીવારસે રોકર કોઇ ટકરાતી હએ સરકો*
કહતી હએ કોઇ લુટા ગયા બાગ હમારા=હએ હએ મેરે બચ્ચેકો સીતમગરોને મારા*
મુજસે રકકા પીરીમેં રહા કુછ ન સહારા=દુન્યાસે મેરા લાલ જવાં હોકે સીધારા◊
શાદી ભી હુઇથી ન મેરે લખતે જીગરકી=મંએ મર ન ગઇ હાએ બલાલેકે પીસરકી◊
હસરતામો સદર શોર યેથા હાએ હુસએના=અબતક ન કફન તુમકો મીલા હાએહુસએના*
કાટા તેરા ઝાલીમને ગલા હાએ હુસએના=કુંબા તેરા આફતમેં ફંસા હાએ હુસએના◊
તુમ છુટગએ કટવાકે મલા રંજો અલમસે=અબ કોન છુડાવેગા હમેં કએદે સીતમસે◊
ઉસ કએદમેં થા બાલીસકોનાકો ન આરામ=સરપીટતી હાથોંસે રોકર સહરો શામ*
સબ ભુલેથી બાબાલીકા બસ યાદથા એક નામ=કહતીથીકે અમ્માં નહીં જીનકો મંએ નાકામ*

પાઉંગી કહાં ફાતેમા ઝહરાકે પાસરકો=દ'ઍ ઢુંઢતી આંખે મેરી મઝલુમ પીદરકો*
મુંહ ચુમકે બહલાતીથી અૅ મેરી પ્યારી=અબ આઍગી યાં બીબીકે બાબાકી સવારી*
આઓ કરો આરામ મેરી ગોદનેં વારી=રૂદાદ સુની હઍ શહેવાલાને તુમ્હારી*
છાતીસે હુસઍન આકે લગાવેંગે મેરી જાન=અબ્બાસે અલી પાની પલાવેંગે મેરી જાન*

રાવી કહતા હઍ મ'ઍ મજલાસે યઝીદમેં બઍઠાથા નાગાહ અઍસી આવાઝ નવહા વશયવનકી મેરે કાનમેં આઇ કે દીલ મેરા ઘબરાને લગા ઔર આંસુ મેરી આંખોંસે જારી હુવે; નાગાહ બીસ ઔરતોંકો તરફો રૂમકા લૌંડીયોંકી તરફ દેખા, કે ઉસ મજલાસમેં ચલી આતી હ'ઍ, ધુપકે સદમેં ઉઠાતે ઉઠાતે ચેહરોંકે રંગ બદલ ગઍ હ'ઍ, મુંહપર તમાચે મારતે મારતે રૂખસારોં પર નાલ પડગયા હઍ; રોતે રોતે કીસીમેં તાકત બાકી નહીં. મનકુલ હઍ વોહ બે વારીસ ઔરતેં ઔર બીન બાપકે બચ્ચે રાહોંકી મનઝેલુકી ગરદમેં અટે બદનોંકે કુરતે શલુકે દામનસે આસતીનસે ફટે, અજબ હાલે ખરાબસે તખ્તે યઝીદ કે સામને આકર ઇસતાદા હુવે કે ઉસ લઇનને ન પહેચાના અહલે ફૌજસે કહને લગા પહલે ઇન લોંડાયોંકો કયું લાઍ, ઇતરતે રસુલ કહાં હઅ?

વોહ અશકીયા બોલે અઍ અમીર યેહ લૌંડીયા નહીં મહીનોંકી મુસાફત રાહકી સખતી, આફતાબકી ગરમી ભુખ પ્યાસકી શદ્દત ઉટકા તકાલીફોંકી અઝી-યતસે ઇનકી સુરતે બદલ ગઈ હ'ઍ, યેહી આલમકી ખુઝાદાયાં, નબીકી નવા-સીયાં, ફાતેમાકી બેટીયાં હ'ઍ. "હાઝેહી ઝઍનબો, વહાઝેહી ઉમ્મો કુલસુમ, વ હાઝેહી ફાતેમતો, વહાઝેહી રૂકય્યાહ" યાઅને યેહ ઝઍનબ હઍ, યેહ ઉ-મ્મે કુલસુમ હઍ, યેહ ફાતેમા હઅ ઔર યેહ રૂકય્યાહ હઅ. સાહબે મસા-એબ મુરશેદાબાદ લીખતે હ'ઍ કે જબ અહલેબઍતે તાહેરીન દરબારમેં દાખીલ હુઍ, તો યઝીદને દેખા કે એક સાહેબઝાદી બોહોત સગીર તીન ચાર બરસ કી ઉન કયદીયોંમેં શરમાઍ હાથોંસે મુંહ છુપાઍ ખડી, હઍ વોહ મલ-ઉન પુછને લગા યેહ લડકી કૌન હઍ? કાસીને કહા સકીના બેટી હુસઍનકી હઍ. ઉસ બેહયાકો ઉસ લડકીકે સગીર સીન ઔર ઇસ હીજાબસે કમાલ ઇસ-તેઅજાબ હુવા. કહને લગા તુ અભી તીફલે કલીલુલ ઉમ્ર હઍ ના મહરમોંસે હીજાબ કયા ઝરૂર હઍ? જનાબે સકીનાને અજબ તરહકા જવાબ દીયા હમ અહલેબઍતે રસુલ હરચંદ ઉમ્રમેં કમ વ ખુરાદ હ'ઍ મગર કુરઆનકે છોટે બડે સુરોંકે તરાહ મરતબેમેં યકસાન હ'ઍ. બાઅદ ઉસકે વોહ લઇન પુછને લગા તુ વોહી સકીના હઍ? જીસકો હુસઍન ઇબને અલી બોહત પ્યાર કર-તેથે; ઉસ બચ્ચીને કહા હાં મ'ઍ વોહી લાડલી બેટી હું, જીસકો બાબા અપને સીનેપર સુલાતેથે ઔર અપને હાથોંસે મેવે ખીલાતેથે, આજ તેરે સામને ઇસ ઝીલ્લતસે ખડી હું, ઉસને પુછા કયા મેવે ખીલાતેથે! તુતલાકે કહને લગી "અરરૂતબ અરરૂતબ" ઉસ બેરહમકો મનઝુર હુવા કે ઉસ યતીમકા દીલ ઔર

દુન્યાંએ તખ્તકે નીચે ઇશારા કરકે બોલા દેખ ઇસ તશ્તે તીલામેં તેરે વાસ્તે મએંને કયા ઉમદા ફુતબ રખે હુએ. યે સુનકર જનાબે સકીનાને જો સરપોશ ઉઠાયા, આહ આહ કયા દેખતી હુંએ કે એક સર ખુનમેં તર ખુશ્ક લબ આંખેં ખુલી ઉસ તશ્તમેં રખા હુએ. દેખતેહી પહેચાના કે યેહ તો મેરે બાબા હુસૈન તશ્ના લબ હુએ. ફુકર ઉઠા લીયા ઔર સીનેસે લગાકર ઝાર ઝાર રોને લગી, ઔર કહને લગી અએ બાબા આપકે બાઅદ હમપર કયા કયા ઝુલ્મો સીતમ હુએ, શીમરને તમાચે લગાએ કાનસે દુર છીન લીએ; આપકી લાશપર જી ભરકે રોને ન દીયા. ઉસ સરે મોતહહરને એઅજાઝસે આવાઝદી, "ફીદાક રૂહી વકલબી " યાને તેરી ઇસ ગુરબત વ યતીમીપર બાપ નીસારહો. અએ સકીના નશે કે તેરે રોનેસે મેરી રૂહકો સદમા પહોંચતા હુએ. ઇતનેમેં એક મલઉન તાઝીયાનાબ કફ આયા ઔર ઘુરકકર કહને લગા, તૂને સર કયું ઉઠા લીયા? વોહ બચ્ચી દેખતેહી સહમ ગઇ ઔર ચુપકે ચુપકે રોનેલગી. નાગાહ ઉસ શકીએ બાલાએ સરસે એક હાથ ગએબસે ઝાહેર હુવા ઔર આવાઝ આઇ વાય બેરહમા તેરા, કયા કરતા હુએ? દુર હોજા !! વરના અભી વાસીલે જહન્નમ હોગા!! યેહ સુનતેહી વો લઇન મઅ તાઝીયાના ઝમીનપર ગીરપડા.

ઔર ઉસી કીતાબમેં મનકુલહુએ કે જબ જનાબે ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન ઔર યઝીદ પલીદસે સરે દરબાર ગુફતગુ હુઇ ઔર ઉસ મરદુદને ઇલઝામ ઉઠાકર હઝરત કે કતલકા હુકમ દીયા; ઉસ વકત સબ બીબીયાં દવડ કર આમારે કરબલાસે લીપટ ગઇ, ઔર ફરયાદ કરને લગીં; ખુસુસન જનાબે ઉમ્મે કુલસુમ મદીનેકે તરફ રૂખ કરકે યું ઇસતગાસા કરને લગીં.

" આનાદીક યા જદ્દા હેઃ યા ખયરલ મુરસલીન"=" હુસયનોકા મકતુલુન વન-સલોકા ઝાયેઉન "

યાઅને અએ નાના આપકી ઉમ્મતને તો હમારે સબ વારસોંકો કતલ કીયા એક ફરઝંદે અલીલ બચરહાહુએ ઉસ્કોભી ચાહતે હુંએ કે શહીદ કરે ઔર દુન્યામેં આપકા કતેઅ નસલ હોજાય, ઔર જનાબે ઝએનબકો તાબે-જબ્ત ન રહા, ચાહાકે આસમાન કે તરફ હાથ ઉઠા કર ઉન ઝાલીમોંકો નફરીન કરેં; ફુરમાન સબરે જનાબે રસુલસકલૈન યાઅને જનાબે ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન અ૦ હાથ જોડકર કહને લગે અએ ફુફી કયા ગઝબ કરતાહો તમામ રીયાઝત મેરે પદરે બુઝુરગવારકી બરબાદ હોજાયગી, સબર કીજીએ કીસકી તાકત હુએ જો મુજકો કતલ કરે. ઇસવકત જદ્દે નામદાર અલીયે મુરતઝા ઔર પદર મઝલુમ મેરી મદદકો તશરીફ લાએ હુંએ. યેહ કહકર વોહ જનાબ સરે મોતહહરે જનાબે ઇમામ હુસએનસે મુખાતબ હોકર અરઝ કરને લગે. અએ બાબા આપ મેરા સબરો તહમ્મુલ ઔર ઉન બેરહમોંકી શકાવત મુલાહેઝા ફરમાતે હુંએ, હનોઝ યેહ કલામ તમામ ન હુવાથા કે શરે બુરીદએ ઇમામસે આવાઝ આઇ અએ ચરીદ તુને હમારા સારા ઘર સાફ કર દીયા, મદીનએ

રસુલ વારાન વ બરબાદ હો ગયા; જો જો ઝુલ્મ તુ કર ચુકા ક્યા કમ હય ? જો ઈસ બકીયએ ખાનદાને રીસાલતકે કતલકા ઈરાદા રખતા હુએ, ખબરદાર! અએસા કસ્દ ન કરના! વરના અભી તઝને સલતનત તેરા ઉલટકર આકે સીવાહ હોજાએગા. યઝીદ પલીદ યેહ સુનકર ડરા ઔર જનાબે ઇમામે ઝયનુલ આ.એ. દીન અ૦ કો કતલ કરનેસે મના કીયા. જનાબે સકીનાને અપને બાપકી જો યેહ શફકત અપને બીરાદરે અલાલપર દેખી તો અપને રૂદે કુદ્રતકા દામન ફૈલાકર કહને લગી અએ બાબા ઇસવકત આપને મેરે ભાઇકો કતલસે બચા લીયા મુજહકો ક્યું ભુલ ગએ? દેખતે હુંએ મંએ કીસ ઝીલ્લતો ખારીસે યઝીદકે સામને ખડીહું, મંએ વેહી લાડલી બેટી હું જીસે આપ અપને સીનેસે જુદા ન કરતેથે; ઇસવકત મેરી ગોદમેં આઇએ મંએ આપકો સીનેસે લગાલું, અલ્લાહ અલ્લાહ બાપકો બેટીસે ક્યા મોહબ્બતથી કુદરતન સરે અતહર તશ્તે તીલાસે બુલંદ હુવા ઔર આગોશમેં ચલા આયા; જનાબે સકીનાને કમાલ પ્યારસે ઉસ સરે અતહરકો સીનેસે લીપટા લીયા; ઔર મુંહપર મુંહ રખકર મુએ હુ હોંઠકે બોસે લેને લગી.

રાવી કહતા હુએ કે વલ્લાહ દેખા મંએને કે જબ વોહ બચ્ચી અપને બાપકે બોસે લેતીથી તો લબહાએ હુસએનભી હીલતેથે, ગોયા આપભી અપની બેટીકે બોસે લેતે થે, આહ આહ મોઅમેનીન હનોઝ વોહ સાહેબ-ઝાદી અછીતરહ પ્યાર ન કરને પાઇથી કે એક બેદરદને દવડકર સરે અતહરે ઇમામે હુસએન છીન લીયા, ઔર ઉસ બચ્ચીકા કુછ બસ નચલા, રોતી પીટતી રહ ગઇ.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૩૬ વીં.

ફઝાએલે ગીરયા, ખ્વાબ ઈબને અબ્બાસકા; ઔર શફા પાના દુખતરે યહુદીકા, ઔર પાની છીડકના કબુતરકા અલી અસગરપર ઔર મારના શીમ્રકો પરીંદોંને અપની ચોંચોંસે.

હદીસમેં વારીદ હુવા હય હ૦ ઇમામે જઅફરે સાદેક જબ મોહર્રમકા ચાંદ દેખતેથે અપને જદ્દે બુઝુરગવાર મઝલુમે કરબલાકી મુસીબત પર બેઇખતીયાર

રોતેથે ઔર હુઝ્નો ગમ આપકા બડહતા જાતાથા ઔર લોગ અપને ઘરૂંસે હુઝરતકે પાસ આકે નવહા વ માતમમેં શરીક હોતેથે ઔર પુરસા દેતેથે આપ ફરમાતેથે અઇયોહન્નાસ આગાહહો બતહકીકકે ઇમામે હુસયન હમેશા અપને લશકરગાહકો ઔર સાથ કે શહીદોંકો મુલાહેઝા ફરમાતે હંય ઝાયરૂંકો ઔર રોનેવાલુંકો ઔર ઉન લોગુંકો જો આપકી મજલીસે માતમ બરપા કરતે હૈં; ઉનકો દેખતે હંય ઔર ઉન સબકે માબાપકે નામુંસે વાકેફ હંય ઔર વોહ દરજે જો ઉનકે લીએ બેહીશતમેં મુકરરર હંય જાનતે હંય, ઔર વોહ જનાબ જીસે રોતા દેખતા હય ઉસ્કે લીએ ઇસ્તીગફાર કરતે હંય. જનાબે રસુલે ખુદા વ અલીયે મુરતુઝા વ ફાતેમતુઝ્ઝહરા વહસને મુજતબાસે સીફારીશ કરતે હંય, કે આપભી મેરે રોનેવાલોં ઔર મજલીસ કરનેવાલુંકે દોઆ કરે કે હકતઆલા ઉનકે ગુનાહુંકો બખ્શદે, ફીર ફરમાતે હંય અગર મેરે ઝવ્વાર ઔર રોનેવાલે અપને અપને દરજેસે વાકેફ હોં જો બેહીશતમેં ઉનકે લીએ મુકરરર હંય તો ઉસ રોનેસે ઉનકી બશાશત (ખુશી) કહીં ઝીયાદા હો જાએ. ઔર જનાબે સાદેક અ૦ ને ફરમાયા જો બંદએ મોઅમીન જનાબે સય્યદુશશોહદાકી મજલીસસે ઉઠતા હય તો કોઇ ગુનાહ ઉસ્પર બાકી નહીં રહતા હય, એસા પાકો પાકીઝા હોજાતા હય ગોયા ઉસી દીન માંકે પેટસે પયદા હુવા હય, મોઅમેનીન રોઇયે ઉસ જનાબપર જો તુમ્હારે વાસ્તે શહીદ હુવા ઔર બઅદે શહાદતભી આજતક તુમ્હારે લીએ ઇસ્તીગફાર કરતા હય, ઔર માતમ કીજીયે ઉસ મઝલુમપર જીસ્કે ગમને જનાબે રસુલે ખુદાકો કબ્રમેં ચયનસે સોને ન દોયા, ઇબ્ને અબ્બાસસે મનકુલ હય એક દીન મંય મદીનેમેં સો રહાથા આલમે રોયા (ખ્વાબ) મેં દેખા જનાબે રસુલે ખુદા બાહાલે તબાહ સર મુબારકપર રીશે અકદસપર ખાક પડી હુઇ હાથમેં દો શીશે લીએ કરબલાકી તરફસે રોતે ચલે આતે હંય, અરઝકી યા રસુલુલ્લાહ કયા હાલ હય ? યેહ શીશે કયસે હંય ? ફરમાયા અએ ઇબ્ને અબ્બાસ મેરે હુસયનકો ઝાલીમુંને શહીદ કીયા ઇસ એક શીશેમેં તો ઉસ્કા લહુ હય, દુસરેમેં ઉસકે અહલેબયતો અસહાબકા ખુન હય, યેહ ખ્વાબ દેખ કે મંય ગમનાક ઉઠા ઔર કહતાથા ખુદા ખયર કરે અજબતરહકા ખ્વાબ દેખા હય, હઝરાત ઇબ્ને અબ્બાસકો તો રસુલે ખુદાને ખબરદી, ઉસ જનાબકો અપને હુસયનકી ખબરે શહાદત કયુંકર માલુમ હુઇ ? મનકુલ હય ઉસ રોઝ એક જાનવર આયા કે ખુન ઉસ્કે પરૂંસે ટપકતાથા ઔર કબ્રે રસુલકે ગીરદ ફીર ફીરકે આવાઝે બુલંદસે કહતાથા "અલા કોતેલલ હુસયને બેકરબલા" અએ મહબુબે ખુદા આપકા પીયારા હુસયન કરબલામેં કત્લ હો ગયા "અલા ઝોબેહલ હુસયને બેઅરઝે કરબલા" યાઅને આપકા લાડલા નવાસા તીન દીનકા ભુખા પીયાસા સહરાએ કરબલામેં કત્લ કીયા ગયા ઔર ઉસ તાએરકે પાસ બહાતસે તયુર જમઅ

હોકર નવહા કરને લગે, અહલે શહરકો ઇસ વાકેઆસે નીહાયત હયરતથી તા આંકે ચંદ રોઝકે બઅદ જબ ઇમામે મઝલુમકી ખબરે શહાદત મદીનેમેં પોંહચી તો સબને ઉસ જાનવરકી તસદીકકી, ફીર મુવાફીક બાઅઝે રીવાયતકે વોહ તાયેર એક બાગમેં મદીનેકે કરીબ થા એક દરખતપર જા બયઠા ઔર રાતભર બા આહે દરદનાકસે રોયા કીયા, લીખ્ખા હય મદીનેમેં એક યહુદીથા ઉસ્કી એક લડકી નાબીના (અંધી)થી ઝમીન ગીર હાથ પાઉં બેકરાર હોગએથે જુઝામસે તમામ બદન ફીગારથા ઇત્તેફાકન વોહ યહુદી અપની બેટીકો ઉસી બાગમેં છોડકર કીસી કામકો ગયાથા ઔર ઉસ સબ ઉસકા આના ન હુવા વોહ લડકી રાતભર અપની તનહાઇપર રોયાકી, સુબહકે કરીબ ઉસ્ને આવાઝ ઉસ જાનવરકી સુની આપકો બ દુશવારી ખીંચકર ઊસ દરખતકે નીચે પોંહચાયા જીસપર વોહ જાનવર બૈઠા નોહા કરતાથા ઉધર તો વોહ રોતાથા ઇધર ઇસ્કે રોનેપર યે રોતીથી, નાગાહ ઉસ્કે પરૂંસે ખુંનકા એક કતરા ટપકકે ઉસ્કી એક આંખપર ગીરા ફૌરન આંખ ઉસ્કી રવશન હોગઇ યેભી હેરાનથી કે દુસરા કતરા ઉસકી દુસરી આંખપર ગીરા વોહભી અછી હોગઇ, બઅદ ઉસ્કે એક બુંદ ઇસ્કે હાથપર ગીરી વોહભી અચ્છા હોગયા, ફિર તો જો કતરા ટપકતાથા વોહ લડકી અપને બદનપર મલતીથીં યહાંતકકે તમામ બદન ઉસ્કા અચ્છા હોગયા.

ઔર ઇમામે ગરીબકે ખુંનકે બરકતસે વોહ લડકી સહીહ વ સાલીમ હોગઈ, જબ બાપ ઉસ્કા આયા તો દેખાકે એક લડકી સહીહ સાલીમ બાગમેં ફીરતી હૈ ઇસ્ને ન પહચાના, પુછને લગા મંય અપની એક બીમાર લડકી ઇસ બાગમેં છોડ ગયાથા, કયા હુઇ? ઉસ્મેંતો હરકતકી તાકતભી નથી, ઉસ્ને કહા મૈંહી તો તેરી બેટીહું, વો બોલા તુ અચ્છી કયુંકર હુઇ? કહા એક જાનવર દરખતપર રોતા બૈઠા હૈ ન માઅલુમ ઉસ્કે પરૂંસે કયા પુરતાસીર લહુ ટપકતા હૈ, કીસ ગરીબકા ખુન હૈ જીસ્કી બરકતસે મૈં અચ્છી હોગઇ, સુનતેહી વોહ યહુદી ગશ ખાકે ગીર પડા, જબ હોશમેં આયા વોહ લડકી બાપકો ઉસ દરખ-તકે નીચે લે આઇ, જહાં વોહ જાનવર બૈઠાથા, યહુદીને દેખા ઉસીતરહ તાએર બૈઠા રોરહા હૈ, કહને લગા અએ જાનવર તુઝે ખુદાકી કસમ દેતાહું અપના માજરા બયાંતકર, વો બેઝબાન ખુદાકી કુદરત ઔર ઇમામકે એઅજાઝસે ગોયા હુવા મૈં ઝોહરકે વકત બહોતસે જાનવરૂંકે સાથ એક દરખતપર બૈઠાથા ઔર સબ ખુશો ખુરરમ આપસમેં આબોદાનાકા ઝીકર કરરહેથે, નાગાહ એક તાએર ખુન આલુદા આયા ઔર કહને લગા અએ જાનવરો તુમ આરામસે ખાતે પીતેહો સાએમેં ચૈનસે બૈઠેહો આબોદાનેકા ઝીકર કરરહેહો હાએ યેહ ખબર નહીં? કે ખાતેમુલ અંબીયાકા નવાસા હુસૈન બીન અલી ભુખા પીયાસા કતલ હોગયા ઔર લાશ ઉસ્કી ઈસ ધુપમેં કરબલાકી ઝમીનમેં

બેગોરો કફન પડી હે, ઔર સર ઉસ્કા કાટકે નેઝેપર ચડાયા ગયા, ફાતેમાંકી બહુ બેટીયાં લોંડી કેંકી તરહ કેદ હોગઇ, અએ યહુદી યે હાલ સુનકે હમ સબકી ખુશી રંજસે બદલ ગઇ ઔર સબકે સબ કરબલામેં આએ દેખાકે સુલેમાને કરબલા જલતી રેતપર સર કટાએ જંગલમેં ફીબલારૂ એક મકામે નશીબમેં પડાહે કફન કેસા સાહરાકી ગરદ ઉડઉડકે બજાએ કફન હોગઇ હે.

ગુસલ કેસા બદનકે લહુસે ગુસલ હોગયા હે. દેખતેહી હમ સબ જાનવર ઝમીનપર ગીર પડે ઔર ઉસ લાશે બેસરકે ખુનમેં લોટને લગે, ફીર એક એક શાહરકો ઉડ ગયા કે અતરાફે આલમમેં ઇસ હાદીસેકી ખબર કરે; જબ યેહ માજરા સુના યહુદી હેરાન હોગયા કહને લગા બેશક યેહ મકતુલ ખાસાને ખુદાસે હેં; ફીર વોહ ઔર ઉસ્કી લડકી દોનુંને ઉસીવકત ઈસ્લામ કબુલ કીયા અલાવા ઇસકે ઔર પાંચસો યહુદીભી યેહ મોઅજીઝા સુનકર મુસલમાન હોગએ ઔર ફરઝંદે રસુલકી મુસીબતપર ખુબ રોએ ઔર માતમ કીયા, મોઅમેનાત કુફફારકા તો યેહ હાલહો કે હઝરતકી મુસીબત સુનકે રોએં જાનવરૂંકા યેહ આલમહો કે ઇસતરહ માતમ કર વોહ કેસે ઈનસાનથે કેસે મુસલમાનથે કે અપને નબીકે નવાસેકો અપને હાથુંસે ઝબહ કરતેથે વ ખુદ રહમ ન કરતેથે. બલકે દુસરૂંકા રહમ કરના ગવારા ન કરતેથે; અગર વહુશો તયુરમેંસેભી કોઇ ઉસ ઇમામે બેકસકી એઆનત કરતાથા તો ઉન જાનવરૂંકોભી હલાક કરતેથે, ચુનાંચે નજમુલ અહઝાનમેં મનકુલ હે, અસનાએ સફરમેં કોઇ શખસને એક જોડા કબુતરકા જનાબે ઇમામે હુસેનકે નઝર કીયાથા, હઝરતને એક મહમીલમેં ખાના બનવાકર ઉસે પરવરીશ ફરમાયાથા; ઔર રાહમેં ઉન કબુતરૂંને બચ્ચેભી દીયેથે, જબ કરબલામેં અફવાજે શુમને ઉસ ઇમામે મઝલુમપર આબોદાના બંદ કીયા તો કબુતરભી બાવજુદેકે ઉડનેકી તાકત રખતેથે તાકતે સબ્રભીથી મગર તીન દીન તક બરાબર બે આબોદાના રહે હત્તાકે રોઝે આશુરા જબ વોહ કબુતર બહોત મુઝતર હુએ ઔર ઇમામે મઝલુમસે ઉનકી બેતાબી દેખી ન ગઇ જનાબે ઉમ્મકુલસુમસે ફરમાયા અએ બહન ઇન કબુતરૂંકો છોડકર ઉડાદો કે યેહ બેઝબાનભી હમારે સાથ હલાક હોતે હેં, ઉસ મખદુમાને ઉન્હેં ખોલદીયા વોહ અપને આશયાનેસે ઉડકર જાનીબે ફુરાત (નદી) ગએ ઔર કોસીને અપના પીયાસ ન બુઝાઇ એક કતરાભી પાનીકા ન પીયા, નર ઉસ્કા દરયામેં જાકર અપને પરૂંકો પાનીમેં ભીગોકે ઔર કુછ પાની અપની માનકાર (ચોંચ મેં લેકર ઉડા ઔર ખેમએ ઈસમતમેં ગહવારએ અલીઅસગર પાસ ગયા હરચંદ ઉસકે બચ્ચે માનકારેં ખોલ ખોલકર દોડે મગર ઉસ્ને ઉનકી તરફ અસલા ઝરા બરાબરભી નઝર નકી ઔર ગહવારેપર માઅસુમકે પર ઝાડને લગા ઔર અલીઅસગરકે મુંહકે પાસ જાકે ચાહા કે લબે નાઝુક ખોલે તો માનકારસે સુખે હલકમેં પાના પોંહચાઉં,

મગર વોહ માઅસુમ શીરે માદરકા ખુગરથા કયુંકર અપના દહન નાઝુક કબુતરકે ઇશારેપર ખોલતા ? આખર વોહ પાની કુમલાએ રૂખસારૂંપર બહા દીયા, તમાઝતે આફતાબ ઔર ગરમ હવાસે પરેશાબાલભી ઉસકે સુખ ગએ; ફીર વોહ કબુતર નહરે ફુરાતપર ગયા, ઔર પરૂંકો પાનીસે તર કીયા ઔર મીન-કારમેં થોડા પાની લેકર ઉડા, નાગાહ ઉમરે સાઅદને અપની ફોજકો આવાઝદી માઅલુમ હોતા હૈ કે યેહ કબુતરભી ખૈરખ્વાહે અહલેબૈત હૈ; શાયદ અપની મીનકારમેં પાની લેજાતા હૈ આયા તુમમેં કોઇ એસા કદર અંદાઝ હૈ ? કે ઇસકો નીશાનએ તીરસે ગીરાદે, યેહ સુનતેહી એક શકીને કમાન ઉઠાકર એક તીર એસા સીનેપર મારાકે વોહ કબુતર ગીર પડા, જબ માદાને દેખાકે ઉસકે આનેમેં દેર હુઇ વોહભી ઉડી ઔર શત્તે ફુરાતકા રૂખ કીયા, અસનાએ રાહમેં અપને નરકો દેખાકે તીરસે ઝખમી હોકર ખાક પર તડપ રહા હૈ, દેખતેહી તાબેઝબ્ત ન રહી અપને નરકે ખુનમેં લોટને લગી કે એક બે દરદને તીરસે ઉસેભી હલાક કીયા; મોઅમેનીન આહો વાવેલા કરો કે જાનવર તક ઉસ મઝલુમપર રહમ ખાએં વોહ કૈસે ઇનસાનથે કે મુતલક રહમ ન કરતેથે. ઇસી કીતાબમે મનકુલ હૈ કે રોઝે આશુરા એક ગોલ પરીંદે જનાવરોંકા આબોદા-નાકી ફીકરમેં ઉસવકત સહરાએ કરબલામેં વારીદ હુવા, જબ શીમર ઉસ સીનેપર જો કુરઆનસે કમ નથા પાએ ચકમાદાર રખ્ખે ચાહતાથા કે ચોબીસ પહરકે સુખે ગલેપર ખંજર ફીરાએ. દેખતેહી ઉન જાનવરૂંને અપની ઝબાનમેં એસી આવાઝદીકે બહોતસે સહરાઇ મુરગ જમઅ હોગએ ઔર હઝરતકો શીદ્દતે તશનગીસે મુઝતરબુલહાલ પાકર ફુરાતકી તરફ ગએ ઔર અપને પરૂંકો પાનીસે તર કરકે આએ ઔર દહને અકદસકે કરીબ અપને પરૂંકો ઇસતરહ ઝાડને લગે ગોયા ચાહતેથે કે કતરએ આબ ખુશક હલકમેં પહોંચે ઔર કોઇ જાનવર શીમરકો અપને પરૂંસે મારતાથા, કોઇ પંજુસે નોંચતાથા, કોઇ મીન-કારસે કાટતાથા, મતલબ યેથા કે કીસીતરહ યે બેઅદબીસે બાઝ આએ હર-ચંદ ઉન બેઝબાનુંને જાંફીશાનીકી મગર વોહ શકી કીસીતરહ બાઝ ન આયા; સદહા જાનવરૂંકો ઝબ્હ કરડાલા, રિવાયતમેં હૈ કે વોહ સબ જાનવર કબુતરથે; બહોતસે તયુરને અપને ગલે હલકે ઇમામપર ખંજરે શીમરકે નીચે રખ રખ દીએ, મુદ્દઆ યેહથાકે આકાકે બદલે હમીંકો હલાક કરે "અલ્લાહો અલ્લાહ" કયા શીમર સંગદીલથા ? કુછ ખીયાલ ન કીયા જનાએ સૈયદાકો બે ફરઝંદ કર દીયા, જનાબે ઝેનબકો બે બીરાદર ઔર સકીનાકો બે પદર ઔર શીઓંકો બે ઇમામ કરદીયા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૩૭ વીં.

મહેમાન નવાઝીકે ફઝાએલ, ઔર મઝાહીરકા હઁઝરતે રસુલે ખુદા સ૦ કી દાઅઁવત કરના. ઔર ચાર બુઝરગોંકા રોઝે આશુરા પાની તલબ ન કરના.

હદીસમેં આસેમ બીન ઝમીંસે મનકુલ હૈ કે સય્યદુલ વસીય્યીન જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીનને ફરમાયા જો બંદએ મોમીન દોસ્ત રખે અપને મહેમાનકો ઉઠેગા વોહ મોમીન અપની કબરસે રોઝે કયામત દરઆં હાલેકે મુંહ ઉસકા મીસલ માહે શબે ચારદાહકે રોશનો મુનુવ્વર હોગા, જબ અહલે મહશર ઊસ પર નજર કરેંગે તો આપસમેં કહેંગે યે કોઇ નબી મુરસલહૈ પસ યેક ફીરીશતા ઉનકો જવાબમેં કહેગા યેહ એક બંદએ મોમીનહૈ કે દોસ્ત રખતાથા અપને મહેમાનકો દારે દુનીયામેં ઔર બાઇસે ઈકરામ પેશ આતાથા ઔર અબ જઝા ઉસકી યે હૈકે પરવરદીગારે આલમ ઇસ બંદએ મોમીનકો અલબત્તા દાખીલે બેહીશત કરેગા.

મનકુલહૈ કે એક રોઝ મઝાહરને ખીદમતે રસુલે ખુદામેં અરઝ કી, ઇઝત બખશ આલમ વ અએ રસુલે મહોતરમ યે બંદએ ખાકસાર ઉમેદવાર હૈ કે આજ ગરીબ ખાનાકો આપ અપને કદમ મુબારકસે સરફરાઝ કરેં ઔર મુખી રોટીકી દાઅવત કબુલ ફરમાઇએ.

હઝરતને વઅદા કીયા ઔર મઝાહેર ખુશ વખુર્રમ અપને ઘર આકર સામાને દઅવતમેં મસરૂફ હુએ. જબ હબીબકો મઅલુમ હુવા કે મઝાહરને હબીબે ખુદાકી દઅવતકીહૈ, અપને પદરે બુઝરગવારસે કહેને લગે મૈં ચાહતા હું કે આપ જનાબે રસુલે ખુદાકી દઆવત કરેં, ઔર મૈં કુર્રતુલ અએન રસુલુસ સકલએન જનાબે ઇમામે હુસએનકી ઝીયાફત કરૂં, દુબારા ખીદમતે બા સઆદતે જનાબે રીસાલતમેં જાકર આદાબે ઝીયારત મેરી તરફસે આપ અરઝ કરેં કે જબ હઝરત કદમ રંનજા ફરમાએ તો અપને પારએ જીગરકોભી હમરાહ લાએં; ગરઝ જબ વકતે દઅવત જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ ઔર જનાબે

ઇમામે હુસએન મ્વાફીકે અરઝ મઝાહેર ઓર હબ્બાબ કે દોલત સરાકી તરફ રવાના હુવે ઓર હબીબકો યેહ મઅલુમ હુવા કે હઝરત તશરીફ લાતે હે, ફીર શૌકસે ફૌરન ઘરકે કોઠેપર ઇસ નઝરસે ચડહ ગએકે જબતક વોહ જનાબ ઘરમેં તશરીફ લાએં ઉસ વકત તક દુરસે ઝીયારત કરેં, નાગાહ દેખા હબીબને કે ઇમામે હુસએન તશરીફ લાતે હે દેખકર ચાહાકે અપને ખુશ દેકી પેશવાઇકો ચલેં, ચુંકે ઉસ ઝમાનેમેં હબીબ બહોત સગીર સીનથે, ઓર બઝુર્ગી સીને તમીઝકો ન પહોંચેથે, અલાવા ઉસકે કસરતે શૌકસે ખ્યાલ નાચે ઉપરકા બાકી ન રહા ઉસી કોઠે પરસે ફરઝંદે રસુલ કે ઇસતીકબાલ કે વાસ્તે આગે બડહે, ફૌરન ઉસ કોઠેસે ઝમીનપર આ રહે તાયરે રૂહ બદનસે નીકલ ગઇ. જીસ વકત યે બાત પુર મલાલ મઝાહેર પીદરે હબીબકો મઅલુમ હુવા નીહાયત પરેશાન ખાતેર હુએ. સુબહાનલ્લાહ કયા સાહેબે એતેકાદથે અપને ફરઝંદકા કુછ ખ્યાલ ન કીયા, ઓર કીસીકો ખબરભી નકી, હબીબકો એક ચાદરમેં લપેટ કર એક હુજરેમેં રખદીયા ઓર તમામ અનજામે દઅવતમેં મસરૂફ રહે. ઓર કીસી તરહ ઝાહેર મલાલ ન કીયા; ઇસ સબબસે કે દાઅવતે રીસાલત મઆબમેં કુછ ખલલ આજાએ. મગર ઇમામે હુસએન અ૦ અપને નાના રસુલે ખુદા સ૦સે અરઝ કરને લગે અએ જદ્દે બુઝરગવાર હમારા હબીબ નહીં દીખાઇ દેતા હે; મઝાહેરને અરઝકી યા રસુલીલ્લાહ અતફાલ કે હાલતો ઝાહેરહે, એક જગેપર નહીં રહતે; ઇસ વકત હબીબભી કહીં ચલા ગયા હુએ; ઇમામે હુસએન અ૦ ને યેહ સુનકર ફરમાયા જબ તક હબીબ મેરા નહીં આએગા ઓર મેરે સાથ નહીં ખાએગા તબ તક મેં નહીં ખાઉંગા, જબ મઝાહેરને યેહ કએફીયત દેખી કે જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ અપને નવાસેકે મચલનેસે નીહાયત પરેશાનહેં; ઉસવકત કુલ હાલ હબીબકા બયાન કીયા ઓર લાશ હબીબકી ઇસતરહ ચાદરમેં લીપટી હુઇ સામને લાકર રખદી, હબીબકા યે હાલ દેખકર જનાબે ઇમામે હુસએન અ૦ ને અપને જદ્દે બુઝરગવારસે અરઝ કી અગર હબીબ મેરા ઝીનદા નહોગા તો મેંભી રોરોકર અપનેકો હલાક કરૂંગા, યે સુનકર હઝરતને ફરમાયા અએ ફરઝંદ દુઆ કરોકે હકતાઆલા તુમ્હારે હબીબકો ઝીંનદા કરે, રાવી કહેતા ઉસવકત ઇમામે હુસએન અ૦ ને અપને સર મુબારકસે અપના છોટાસા અમ્મામા ઉતારા ઓર નન્હે નન્હે હાથોં પર રખા ઓર દરગાહે કાઝીયુલ હાજાતમેં મુનાજાતકી અએ પરવરદીગારે આલમ તુજહે વાસ્તા મેરે નાના રસુલે ખુદાકા ઓર વાસ્તા મેરી માદરેઆલી કદર મરયમે કુબરા જનાબે ફાતમાહ ઝહેરાકા ઓર વાસ્તા પદરે બુઝરગવાર મઝહરૂલ અજાઇબ અલી ઇબ્ને અબીતાલબ અ૦કા મેરે હબીબકો ઝીંદા ફરમા, હનોઝ યેહ દોઆ તમામ ન હુઇથી કે રૂહને તને મુરદાહમે ફીર રજુઅ કીયા. ઓર બ બરકત દોઆએ ફરઝંદે મહબુબે ખુદા હબીબ ઇબ્ને મઝાહેર ફીર

ઝીંદા હુવે. હઝરત ક્યા મુસીબતથી રોઝે આશુરા કે ઇમામે હુસયનને અપને હબીબકે અઝીઝીકે અંદર ભુખા પીયાસા અપની આંખોંકે સામને ખાકો ખુંનમેં ગલતાન દેખા, ક્યા હાલ હુવા હોગા ? ઊસવકત ઇમામે મઝલુમકા જબ અપને સોહાબે કદીમ ઔર લડકપનકે દોસ્તકા સાથ છુટા હોગા, ઔર ક્યા કલક ગુઝરા હોગા રૂહે હબીબ બીન મઝાહેરપર કે લડકપનમેં જીસ શાહ-જાદેકી ઝીયારતકે મુશતાકથાકમેં જાન દીથી ઔર બચપનમેં ઉસીકી ઝીયાફતકા સામાન કીયાથા વોહી ઇમામે કત્તનચન બાઅદે શહાદતે અઝીઝો અનસાર ઝખમહાએ નએઝા વ શમશીર ખંજરો તીર ખાતાથા ઔર તીન દીનકા ભુખા પ્યાસા યેક યેક બે લેહમસે શોદ્દતે તાશનગીમેં પાની તલબ ફરમાતાથા, ઔર કોઇ બેદીન કતરએ આબ ન દેતાથા, હઝરાત જનાબે સય્યદુશશોહોદાકો બડેમેં બડી મુસીબત પ્યાસકીથી, ઔર અપની પ્યાસકે સીવાય છોટે છોટે બચ્ચોંકા હાલ દેખ કરકે શીદ્દતે તીશનગીસે ઝબાને ઉનકી બાહર નીકલ આઇ હુંએ મસ્તૂરાઓ કલક હઝરતકા દોચંદ હોતા જાતાથા ઔર મુઝતરબ હોકર કભી ખયમેમેં તશરીફ લે જાતેથે.

તો અહલે હરમ અપની પ્યાસકો બયાન કરકે પાની તલબ કરતેથે ઔર કભી ગભરાકર આતેથે તો અઝીઝો અનસારમેં ભી શોર અલઅતશ અલ-અતશ દેખકર મુઝતરબ હોજાતેથે. મગર હઝરાત રાવી કેહતા હય ચાર શખ્શુને પ્યાસકા શીકાયત નહીં કી ઔર હઝરતસે પાની તલબ ન કીયા, દો ઉનમેંસે મરદથે ઔર દો ઔરતેંથી, અવ્વલ વોહ મરદ કે જીસને કભી પાની ન માંગા વોહ જનાબે અબ્બાસથે હમેશા સાબીરો શાકીર રહે ક્યુંકર હો સકતાથા જનાબે અબ્બાસસે કે આતફાલે હુસયન અ૦ તો બેચયન હો ઔર યેહ અપની તશનગીકી શીકાયત કરેં, ઔર દુસરે રઇસુસ સાબેરીન ઇમામે ઝયનુલ આબેદીનથે કે જીસ રોઝસે વારીદે સહરાએ કરબલા હુએ ઉસ રોઝસે હોરારતે નાગહાની બદલે બીમારમેં ઇસકદર મેહનતો ઝહેમત ઉઠાઇ કે આખેર બીમાર હોગએ ઔર અકસર વોહ જનાબ શીદ્દતે બીમારીસે ગશ કર જાતેથે હુબ વ પ્યાસકા કહાં ખીયાલથા ઔર યેહભી ખબર ન હુઇ કે પદરે બુઝરગવાર કબ શહીદ હો ગએ ઔર ક્યા ક્યા મુસીબતેં ઉસ જનાબ-પર ગુઝર ગઇં. ઔર વોહ દો ઔરતે જીન્હોંને પ્યાસકી શીકાયત કભી નહીં, પહેલે ઉનમેંસે જનાબે ઝયનબ અ૦ થી કે રોઝે આશુરા અપને બીરાદરે મઝલુમકા અજીબ બદતર હાલ દેખતીથી કે ખુદ વોહ જનાબ પ્યાસકી શીદ્દતકે સબબસે અપની સુખી ઝબાન હોંઠોંપર ફીરાતેથે ઔર એક એકસે પાની તલબ ફરમાતેથે ઔર કહતેથે અય કવમ જફાકાર ફરઝંદે સાકીયે કવ-સર બોહોત પ્યાસા હુએ થોડા પાની પીલાઓ કે શીદ્દતે તશનગીસે મેરા જીગર કબાબ હો રહા હય.

મગર કોઇ શકી ઉસ મઝલુમકો પાની નહીં દેતાથા બલકે પાનીકે બદલે તીરો તલવાર મારતેથે તો અપને ભાઇકી એઐસી મુસીબતે અઝીમ દેખકર અયસી બદ હવાસથીં કે અપની પ્યાસકી મુતલક ખબર ન રખી.

ઔર દુસરી ખાતુને મોઅઝ્ઝમા શએદાએ મઝલુમે કરબલા જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ કી હરમે મોહતરમ જનાબે રૂબાબથી કે અપને સરદારકી પ્યાસ દેખકર અપની પ્યાસકો ભુલ ગઇં બલકે જબસે જનાબે રૂબાબકો યેહ માઅ-લુમ હુવા કે મેરે આકા પ્યાસેહી શહીદ હુવે ઔર ઉસી હાલસે દુન્યાસે તશ-રીફ લે ગએ તબસે મરતે દમતક રૂબાબને પાનીકા કતરાભી પીયા નહીં.

રાવી કહેતા હુએ કે જબ એક કંદીસે જનાબે રૂબાબકો આકા ઇમામે હુસયન અ૦ કી શહાદતકી ખબર મીલી તો ઉસ મોઅઝ્ઝમાને પહેલે યેહી પુછા કે "યા અખીયલ કંદીયો હલ શરેબલ મામલ હુસયન" યાઅને એ ભાઇ હમારે સય્યદ વ આકાકો વકતે શહાદતભી પાની મીલાયા નહીં ? હઝરત ઇસ સવાલકા સબબ યેહથા કે જનાબે ઇમામે હુસએન અ૦ કો છોટપનસે પ્યાસકી બરદાસ્ત નથી (પ્યાસે રહ ન સકતેથે) ચુનાંચે જનાબે ફાતેમા અ૦ ઇમામે હુસએન જબ છોટેથે તો ઉનકે વાસ્તે પાનીકા બોહત એહતેમામ રખતેથે કે હરવકત થોડુ થોડુ પાનીકે કુઝે ભરકર તઇયાર રખતેથે ઔર ઇસ બાતકી જનાબે રૂબાબકો ખબરથી. આખર મતલબ જબ જનાબે રૂબાબને અયસા સવાલ પુછા તો વોહ કંદી ઝાર ઝાર રોને લગા ઔર બોલાકે "વલ્લાહે કદ કોતેલલ હુસયનો અતશાના" યાઅને ખુદાકી કસમ ખાકે કહતાહું કે આકા ઇમામે હુસએનકો ઉન મલાઇનોંને પાનીકા એક કતરાભી ન દીયા ઔર પ્યાસેહી શ-હીદ કીયે. આહ આહ યેહ સુનકર જનાબે રૂબાબ બોહોત રોઇં ઔર મુંહ પીટ લીયા ઔર બેહોશ હો ગઇં જબ હોશમે આઇં તો લાશે મઝલુમે કરબ-લાપર જાકર દેખા કે વોહ નાજ પરવરદે રસુલ ફરશે ખાકપર ઉરયાન બદન પડે હુએ ઔર સાએકે બદલે આફતાબકી ગરમી ધુપકે અંદર જલતી રેતી-પર લાશ પડી હુએ, મનકુલ હુએ કે ઉસ રોઝસે વોહ જનાબે રૂબાબ જબતક ઝીંદા રહી તબતક યાઅને બાકીકી તમામ ઉમર કભી સાએમેં ન બએઠી ઔર પાની ન પીયા.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૌવમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૩૮ વીં.

અહલેબયતકી ફઝીલતકી હદીસ ઔર સૈયદા અલ-વીયાહકી રીવાયત ઔર તફસીલ સરહાએ શોહોદા મુકાબિલ્ર કિસ કિસ બીબીકેથે ઔર રીવાયતે શબે આશુરા.

કાલન્નબીયો–અરબઅતુને અનરશફીઓ લહુમે યવેમલ કેયામતે વલવ આતુની બેઝોનુબે અહલિલ અર્ઝે, શફીઉલ મુઝનબીન ખાતેમુન નબીયીન જનાબે સૈયદુલ મુરસલીનને ફરમાયા મૈં ચાર શખસોંકી રોઝે કયામત શફા-અત કરૂંગા અગરચે ગુનાહ ઉન્કે બમીકદાર ફુલ અહલે ઝમીનકે હોં “અલ્મોકરેમો અહલે બયતી” એક વોહ હૈ જો એઆનત :કરે મેરી અહલેબૈતકી, “વલકાઝી લહુમ હવાએ જોહુમ ઈન્દ મુઝતરર એલયહે” દુસરા વોહ શખસ હૈ જો વકતે હાજત ઔર ઇઝ્તેરાર મેરી અવલાદકી ઇમદાદ ઔર હાજત રવાઇ કરે, “વલ મોહીબ્બો લહુમ બેકલ્બેહી વ લેસાનેહી” તીસરા વોહ હૈ જો દોસ્ત રખે મેરી અહલેબૈતકો દિલસે ઔર ઝબાનસે, “વ દાફેઓ અનહુમ” ચોથા વોહ હૈ જો વકતે મુસીબત ઔર બલા કે મેરી અહલેબૈતકી એઆનત કરે ઔર બલાકો ઉનસે દુર કરે.

અલ્લામએ હિલ્લી અ૦ ર૦ ને મિનહાજુલ યકીનમેં રિવાયતકી હૈ કે એક સાલ શેહરે કુમમેં જેદાલો કેતાલે અઝીમ વાકેઅ હુવા, હઝારોં આદમી ખૌફે જાનસે હિરાસાં હોકર બલદો અતરાફમેં ચલે ગએ. ચુનાંચે એક ઝને અલવીયા વહાં રહેતીથી ઔર ઉસ્કી ચાર લડકીયાંથી, ઇસ જંગમેં ઉસ્કા શવ-હર ભી મારા ગયા. મુઝતરો પરેશાન હોકર ઉન ચાર લડકીયોંકો લીયે શહરે કુમસે નીકલી, સફરકી મુસીબતેં ગુરબતકી આફતેં ઉઠાતી કીસીતરહ શેહરે બલ્ખમેં વારીદ હુઇ ઔર વોહ અય્યામે સરમાથે. ગયર લોગ, પરાયા શેહર, રાહસે નાવાકીફ કયા કરતી? કહાં જાતી? સખ્ત હયરાનથી, એક શખ્સને કહા ઇસ શેહરકા બાદશાહ મર્દે બાઇમાન ઔર મુસાફિરનવાઝ હૈ તુ ઉસ્કી ખીદમ-તમેં જા ઔર અર્ઝે હાલકર, વોહ મોઅમેના ઉસી તરહ ગરદે મુસ ફેરતમેં આલુદા

ખિદમતે હાકીમમેં હાજિર હુઇ, દેખા કે વોહ બાદશાહ બેઠા હે ઔર ખુદ્દામ ઔર અરાકીને દવલત ગીર્દ દસ્ત બસ્તા મવજુદ હેં. વોહ બિચારી કહેને લગી અએ સુલતાન મેં એક ઝને બેવાહ સૈયદાહ અલવિયહ હું ગરદિશે ઝમાનેસે પરેશાન હોકર ઈન લડકીયોંકો લિયે અપને મુલકસે તેરે શેહરમેં મુસાફેરાના વારીદ હુઇહું, કીસીસે ઇસ કદર તઆરૂફ વશનાસાઇ નહીં કે વહાં જાકર મોકીમ હોઉં, બાદશાહને કહા કોન પહેછાનતા હે કે તુ સૈયદાહ અલવિયાહ હે અગર અપને કોલકી સાદીક હે તો ઇસ બાતપર અપના કોઇ ગવાહ લા ? યેહ સુનકર વોહ મોઅમેના કુચ્છ ન બોલી ઔર બચ્ચોંકો લિયે મહરૂમો ના ઉમીદ વહાંસે ફીરી ઔર રાહમેં એક જગાહ ખડી હોકર રો રહીથી કે એક મર્દ બાઝારીને પુછા અએ ઝઇફા કયા હે કે તુ ઇસતરહ ગમગીનો ગિરયાન હે સદમએ બરફ઼કાભી ખયાલ નહીં અતફ઼ાલકો લીયે ખડી હુઇ હે ? ઉસ ઔરતને કહા આખિર કહાં જાઉં મેં તો મુસાફિરહું કીસીકો પહેછાનતી નહીં, ઉસ ઓરતને કહા મેરે સાથ ચલ મુસાફિર ખાનેમેં તુજકો પોંહચા દેતાહું, ગરઝ વોહ અલવિયાહ ઉસ શખ્સ કે સાથ ચલી. અબ સુનોયેકે ઉસ બાદશાહને જીસ વકત અલવિયાકી સયાદત પર શહાદત તલબ કીથી ઉસ વકત વહાં એક મર્દ મજુસી હાઝિરે સોહબતથા, સૈયદાહકે મહરૂમ ફિર જાનેપર રહમ ખાકર ઉઠ ખડા હુવા, ઔર રાસ્તેમેં ઉસ ઝને મોઅમેનાસે આ મીલા ઔર સાથ લેકર અપને મકાનપર આયા ઔર એક ઘર ઉસકે રહેનેકે લીયે ખાલી કરદીયા ઔર આગ ઔર લકડી ભી મોહય્યા કરદી ઔર અપની ઝવજાસે કુલ હિકાયત બયાન કર કે તાકીદકી કે મેહમાન નવાઝીમેં કોતાહી ન કરના.

ગરઝ મજુસાયા અએ અપની કનીઝોંકે ઉસ સૈય્યદાહકી ખીદમતમેં સરગર્મહુઇ તાઇંકે વકતે નમાઝ દાખિલ હુવા. અલવિયાને ઉન ઓરતોસે કહા તુમ લોગ નમાઝ કયું નહીં પડતે ? ઝને મજુસીને જવાબ દીયા હમ લોગ તુમ્હારે દીનપર નહીં હેં મજુસી હેં, લેકીન મેરે શવહરને તુમ્હારે જદ્દે અમજદકા નામ સુનકર રહમ ખાયા ઔર ખુદ બખુદ ઉનકે દીલમેં તુમ્હારી એક મોહબ્બત હો ગઇ, યેહ સુનકર અલવિયાહને કહા મેં દરગાહે ઇલાહીમેં અરઝ કરૂંગા કે મેરે જદ્દે અમજદક સદકેમેં તેરે શવહરકો દવલતે ઇસ્લામસે બહરયાબ કરે, યેહ કહેકર ઇબાદતે હકતઆલામેં મશરૂફ હુઇ ઔર બાઅદે નમાઝે શબ ઉસ મજુસકી હિદાયતકે વાસ્તે દોઆકી ઔર ઉસ મજુસાકો યેહ હાલ હુવા કે જબ મઅ અહલો અયાલ અપને બિસ્તરે ખ્વાબપર ગયા, આલમે રોયામેં દેખાકે કયામત કાયમ હે ઔર તમાઝતે આફતાબકી શિદ્દતસે પ્યાસને અહલે મહશરપર ગલબા કિયાહે કે ઝબાનેં બાહેર નીકલ પડતી હેં ઔર યેહ મજુસી ઉનમેં સબસે ઝિયાદા પ્યાસા હે નાગાહ સામનેસે હોઝે કવસર દીખાઇ દીયા જીસકી તારીફ઼ તવસીફ઼મેં ઝબાન કાસિર હે.

યફીઝો મિર રહમતેહી ફવસફૂન=અઁ યઝોકલ્ રિઝ્કૈત અવ અનસઓ◇

વોહ ઐસા હૌઝ હૈ કે રહમતે ખુદાસે જારીહૈ ઔર ગાયત લતાફત ઔર
ઇન્તેહાએ નઝાકતસે લહરે મારતી હૈ ઔર ઉસ્કે આબે ખુશ ગવારકી સફાઇકા
યેહ આલમ હૈ કે નુકરએ ખામસે ભી સુફેદતર વશફ્ફાફતર હૈ.

ફીહે અબારીકો વ કિદ હાનતુન=યઝાબઓ અનેહુર રબ્બોલુલ્ અસલઓ◇

ઔર ઇસ હૌઝપર કુઝે ઔર કાસહાએ નુર બેશુમાર ધરહેં; ઔર જનાબે
અમીર અ૦ કિનારએ હૌઝપર ઈસ્તાદાહ હૈં અપને દુશ્મનોંકો વહાંસે દુર કરતે
હૈં ઔર દોસ્તોંકો ઉસ્કે આબે શીરીંસે સયરાબ કરતે હય, દેખતેહી વોહ
મજુસી બેતાબાના ઉસ હૌઝકે કરીબ જાકર હઝરતે અલીબ્નિ અબીતાલીબ
અ૦ સે જામે આબકા તાલિબ હુવા, આપને ઇરશાદ ફરમાયા તુ હમારે દીનપર
નહીં હય ક્યુંકર દું ? હઝરતે રસુલે ખુદા સ૦ કે જો એહલેબૈતે અતહાર
વહાં તશરીફ રખતેથે ઈરશાદ ફરમાયા અએ સાકીયે કવસર ઇસ્કોભી સયરાબ
કરો કે ઇસ્ને તુમ્હારી અવલાદકી એઆનતકી, ભુખમેં ખાના ખિલાયા રહેનેકો
ઘર દિયા ઔર વોહ અબ તક એઅઝાઝો ઇકરામસે ઇસીકે ઘરમેં હય. યેહ
સુનકર જનાબે અમીર અ૦ ને ફરમાયા અએ શખસ ઇધર આ ઇધરઆ, વોહ
મજુસી કહેતા હય જબ મૈં કરીબ ગયા તો હઝરતને કાસએ આબ ઇનાયત
ફરમાયા, મૈને લેકર પીયા અયસી ખુનકી બેરેદહ્યો જીગરકો પહોંચીકે ખ્વાબસે
ચોંક પડા ઔર જબ બેદાર હુવા તો અપને લબોંકો બલકે રીશકોભી પાનીસે
તરપાયા, અપની ઝવજાકો જગાકર સાથ લીયે હુવે અલવીયાહકે પાસ આયા
ઔર કયફીયતે ખ્વાબ બયાન કી, ફીર અએ અપને મોતઅલ્લેકીનકે ઈમાનસે
મોશર્રફ હુવા.

યેહ હાલ તો ઇસ મજુસીકા હુવા વહાં બાદશાહનેભી ઇસીતરાહ આલમે
ખ્વાબમેં કયામતકા બરપા હોના ઔર અપના પ્યાસા હોના દેખા; ઔર ઉસી
આલમે રોયામેં કરીબે હવઝ જાકર જનાબે અમીર અ૦સે જામે આબકા સાએલ
હુવા ઔર કહેને લગા મૈંભ આપકે દોસ્તોંસે હું, તો હઝરતે અમીર અ૦ને ફર-
માયા તું ખિદમતે બાસઆદતે જનાબે રિસાલત મઆબમેં અર્ઝકર ઇસલિયેકે
મૈં બગયર ઉસ જનાબકે ઇરશાદકે કીસીકો નહીં પીલાતાહું. ગરઝ ઉસ્નેજનાબે
રિસાલત મઆબસે સવાલે આબ કિયા ઔર કહા મૈં આપકે દોસ્તોંસે હું,
આપને ફરમાયા તું અપની દોસ્તી ઔર મોહબ્બતપર ગવાહ લા. ઉસ્ને અર્ઝકી
આપને સિવા મેરે ઔર કીસી દોસ્તસે તો ગવાહી તલબ નહી ? હઝરતને ફર-
માયા તુને હમારી દુખ્તરે અલવીયાસે ક્યું શહાદત તલબ કીથી ? યેહ ખ્વાબ
દેખકર વોહ બાદશાહ જો ઉઠા તો નિહાયત પ્યાસાથા, સખત નાદિમો પરે-
શાન હુવા કે મૈંને ઉસ સૈય્યદાકે હકમેં કયા કીયા ? મુઆહીમેં ખુદ સ્વાર
હોકર ઉસ મોમેનાકી તલાશકો નિકલા તાઆંકે દરે મજુસી પર આયા ઔર

દકકુલ બાબ કિયા; જબ વોહ બાહેર આયા ઉસ બાદશાહને ઉસ્કી પેશાનાસે નુરેઇમાન મોશાહેદા કરકે પુછા કયા હય કે આજ મુજહે તુજસે બુએ ઇસ્લામ આતી હય ? ઉસ તાઝા મુસલિમને જબ કયફિયતે ખ્વાબ બયાન કરકે અપના અએ મોતઅલ્લેકીન મુસલમાન હોના ઝાહેર કીયા ઔર પુછા કયા સબબ હય કે આપને યહાં તકલીફ કી હય? ઉસ્ને કહા મૈંભી ઉસ અલવીયાકી તલાશમેં આયા હું. સાહેબે ખાનાને કહા કલતો અપને ઘરમેં રહેને ન દિયા, આજ ઉસ્કી તલાશમેં યહાં આએ હંય ? ઉસ્નેભી ઉસીતરહ અપના ખ્વાબ દેખના ઔર જનાબે રિસાલત પનાહ સ૦ કા તલબે શહાદત કરના બયાન કિયા અલ-ગરઝ બાદશાહને અલવિયાહકી ખીદમતમેં જાકર અફવે કુસુર ચાહા ઔર અપને ઘર લે જાનેકી તકલીફ દી, ઉસ મોઅમેનાને કબુલ ન કીયા, મજબુર હોકર અપને ઘર ફિર આયા ઔર અજનાસે કસીર ઔર માલે ખતીર બતૌરે હદીયા ઉસ સય્યદાહકી ખીદમતમેં ભેજા ઉસ્કોભી ઉસ્ને બજીન્સહુ વાપસ દીયા. બાઅદ ઇસ્કે નયા મુસલિમને અપના મકાન મએ કુલ માલોમતાઅ ઉસ અલવીયાહકો હબ્બા કર દિયા ઔર કહા મંયભી આપકા ગુલામ હું ઔર ઝવજા ઔર લડકીયાંભી મેરી આપકી કનીઝીમેં મવજુદ હંય.

હઝરાત જાએ તઅમ્મુલહય કે ઉસ શખ્સેં બલખીકા એક સૈયદાહસે ગવાહ તલબ કરના જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કો કૈસા નાગવાર ગુઝરા ? કયા રંજો મલાલ હુવા હોગા? ફિન લઇનોંસે જીન્હોંને ઉન્કે પારએ જીગર ઔર નુરે નઝરકો મહમાન બુલાકે ખાનેસે ઔર પાનીસે તરસાયા ઔર પ્યાસાહી શહીદ કીયા ઔર સરે અકદસ ઉસ્કા નેઝેપર ચઢાયા ઔર ઉન સયદાનીયોંકો લુટા જીન્કી માકા જનાઝા શબકો ઉઠાથા, ઔર ઊનકે ઘરમેં મલેકુલમૌત ભી ઇજાઝત લેકર આતાથા, જબ લુટ ચુકે તો ફિર ઉન્કેં ઝેવરે આહનમેં જકડા ઔર સવાર કીયા શુતરહાએ બેકજાવાપર, કે દિનકી ધુપ ઉન્કે ચહેરોંકો જલા દેતીથી ઔર હાથ ઉન બેકસોંકે રસ્સીયોંસે ઉન્કી ગરદનોમેં બાંધકર બાઝારોંમેં કુચોંમેં ફિરાતેથે, ઔર અનવાઅ વ અકસામકે ઝુલ્મસે ઉન બેવારેસોંકો સતાતેથે, ઔર દિલ ઉન્કે દુખાતેથે, એક ઝુલ્મ યેહથા કે સરહાએ શોહદા ઈસ તરતીબસે કે જીસ બીબીકો જીસ શહીદસે ઝયાદાહ ઉલફતથી ઉસી બીબીકે મુકાબિલ એક શકી નોંકે નેઝાપર અલમ કીયે લીયે જાતાથા. બશીર બિન ખુઝા વ હ:ની બિન સબીત આતેકા રોબાબકે સામને ઔાનો જઅફરકે સર, ઔર ઉમરબિન ખાલિદ વ જવબા મલઉન નાકએ ઊમ્મે હાનીકે મુકાબિલ સરે ફરઝંદાને મુસલિમ, વ ખુલી વતારિક લઇન ઊમ્મે ફરવાકે ઊંટકે આગે સરે કાસિમ ઔર અબ્દુલ્લાહ, ઔર કનકદ બિન મરહ અબ્દી સરે અલી અકબર ઊમ્મે લય-લાકે પાસ, ઔર હુરમુલા બિન કાહેલ નન્દાસા સર અલી અસગરકા ઉશ્તુરે સકીના વ રૂકય્યાકે પહલુમેં નાંયે હુવે, ઔર સિનાન બિન અનસ મેહમિલે

બેપરદા જનાબે ઝયનબકે સામને સરે ઇમામે હુસયન અ૦ એક નેઝએ તવીલ પર ચઢાએ હુવે, ઔર હુકમ બિન તુફૈલ અબ્બાસ અમલદારકા સરે મુબારિક જનાબે ઉમ્મે કુલસુમકો દીખાતા ચલા જાતાથા. મોઅમેનીન સરહાએ શોહદા ઇસ તરનીઅસે લે જાનેકી વજેહ તો મઅલુમ હોગઇ હોગી? ઝાહીર હય કે માઓંકો બેટોંસે બેહનોંકો ભાઇયોંસે એક મોહબ્બતે ખાસ હોતી હય ખુસુસન જનાબે ઝયનબ અ૦ ઔર ઉમ્મેકુલસુમ અ૦ કો અપને ભાઇ હઝરતે ઇમામે હુસયન અ૦ ઔર અબ્બાસે દીલાવરસે જો ઉલફત થી વોહ મોહબ્બત કીસી ભાઇ બહનમેં કાહેકો હોતી હય.

ચુનાંચે રવાયતે શબે આશુરામેં મનકુલ હય કે જનાબે સૈય્યદુસ્સાજેદીનને જબ અહલેબયતે તાહેરીનમેં શબે આશુરકો તલાતુમે અઝીમ દેખા, લાએ ઝબ્ત બાકી ન રહી, ગભરાકે ખયમેકે બાહેર તશરીફ લાએ ઉસી હાલતે ઝોઅફો નકાહતમેં ખયમએ જનાબે અબ્બાસકી તરફ જાકર કયા દેખતે હયકે અલમદારે વફાદાર અપને ભાઇયોંકો લીયે બીચમેં મિસ્લે શેરકે બેઠે હૈં ઔર એક એકકો પંદો નસીહત કરતે હૈં, અએ ભાઇયો દેખો કલ રોઝ જાનનીસારી ઔર વફાદારીકા હૈ, દેખતે હો ફરઝંદે રસુલ સ૦ કીસ બલામેં ગીરીફતારો મુબતલા હૈં એસા ન કરના કે કિસી અનસારો અઝીઝસે શરમિંદાહહોં ચાહીયેકે સફઆરાઇકે વકત પહેલે સબસે હમ લોગ અપને સર આકાકે કદમપર નીસાર કરેં. યેહ સુનકર બીમારે કરબલા રોતે હુવે ખયમએ અનસારકી તરફ ચલે કે દેખેં વોહ લોગ કયા કરતે હય વહાં જાકર મુલાહેઝા કીયા કે મુસલીમબીન અવસજા સબ અસહાબકો જમઅ કીયે યેહ સલાહ વમશ્વેરા કર રહે હય અએ ભાઇયો કલ રોઝ જાન બાઝી ઔર વફાદારીકા હય, દેખો એસા ન હોકે હમ લોગોંકે જીતેજી આકાકે કીસી અઝીઝકો ઇઝા પહોંચે, વર ન કલ રોઝે કયામત રસુલે ખુદા સ૦ ઔર ફાતેમા ઝહરા અ૦ કો કયા મુંહ દીખાએંગે, હૈફ હય કે હમ લોગ ગુલામીકા દાવા કરેં ઔર આકાઝાદે હમસે પહેલે મારે જાએં.

સાહેબે સુરૂરલ મોઅમેનીન લીખતે હય કે જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ ભી ઉસ શબ અકસર ખયમોંમેં તશરીફ લે જાકર મોલાહેઝા ફરમાતેથે કે દેખે હમારે અઝીઝો અનસાર ઇસ વકત કયા ફિક્રમેં હય? જબ ખયમએ અહલેબૈતમેં દાખીલ હુવે તો મુલાહેઝા ફરમાયા કે જનાબે ઝયનબ અ૦ અપનેદોનોં ફરઝંદોંકો સામને બીઠાએ કહે રહી હય અએ પ્યારો દેખો તુમ્હારા મામુ કીસ બલામેં ધીરા હય, શરતે ગુલામી યેહી હય કે સબ અઝીઝોંકે પહેલે અપની જાનેં નીસાર કરો, તુમ્હારી કમ સીનીસે ડરતીહું એસા ન કરના કે કલ કીસી બીબીસે મુજહે નદામતહો. ખબરદાર કોઇ સાહેબ ઝાદા પહેલે શહીદ હોજાએ; જબ સૈયદુશ્શોહદાને જો અપની બહનકી યેહ બાતેં સુની બેઇખ્તીયાર રો દીયા ઔર જાનિબે આસમાન સર ઉઠાકર યેહ અરઝકી અએ કાદીરે મુતલક એરે

આંતમમેં મેરી ખ્વાહરે મુઝતરકો સબ્ર અતા કરના તેરાહી કામ હય, ફિરહઝરત વહાંસે ખયમએ ઉમ્મે ફરવાહમેં તશરીફ લાએ તો કયા દેખતે હય કે બેવએ ઇમામે હસન અ૦ અપને દોનોં ફરઝંદ કાસિમ વ અબ્દુલ્લાહકો પહેલુઓંમેં બિઠાએ બનઝરે હસરત ઉનકી સુરતોંકો દેખ દેખકર કહેતી હય એ યતીમો તુમ્હારા કોઇ દુસરા બાપ બજુઝ હુસયનબિન અલી અ૦ કે નહીં યેહ નસમઝના કે ચીચા હય. ગુલામોંકો તરહ હકકે વફાદારી અદા કરના, દેખો મુજ બેવાકો અહલેબયતે રસુલમેં મહજુબો શરમિંદા ન કરના, બાઅદ ઇસકે હઝરત વહાંસે બડહે તો કયા દેખતે હય કે ઉમ્મે લયલા અ૦ અપને ખયમેમેં શમએ રોશન કીયે બાલીંને અલી અકબરપર બેઠી હય ઔર બાર બાર હસરતો યાસસે અપને ફરઝંદે નવ જવાનકે ચેહરએ અનવરકો દેખકર રો દેતી હય ઔર કહેતી હય હાએ તેરી પુર અરમાની ઔર યેહ નવ જવાની કલ ચાંદસી સુરત ખાકમેં મિલ જાએગી, હઝરતે ઇમામે હુસયન અ૦ ને એકઆહે સર્દ ભરકર “ ઇન્નાલિલ્લાહે વ ઇન્ના એલયહે રાજેઉન ” ફરમાયા ઔર રોતે હુવે ખયમએ અબ્બાસકી તરફ આએ, અપને બિરાદરે ગમ ખ્વારકો દેખા કે બેઠે તલવારકો સયકલ કર રહેહય ઔર એક ગોશેમેં જનાબે ઉમ્મે કુલસુમ રો રોકર યેહ કહે રહી હય, અ.હ આહ હમસા બેકસો ગરીબ દુન્યામેં કોઇ ન હોગા, કલ સબ બીબીયાં અપને અપને બચ્ચોંકો મેરે ભાઇ હુસયનપર કુરબાન કરેંગી, મેં અપની તરફસે કીસકો કુરબાનીમેં દુંગી, હઝરતે અબ્બાસે વફાદાર યેહ સુનકર અરઝ કરતે હય એ બિન્તે રસુલ આપ કયું મહઝુનોમલુલ હોતી હય ? અગર કોઇ નહીં હય તો યેહ ગુલામ આપકા અબ્બાસ મવજુદ હય, મેં કલ આપકી તરફસે ફીદા હોઉંગા, હઝરત યેહ વજેહથી કે અસ્નાએ દાન રાહે શામમેં સરે અબ્બાસ અ૦ નાકએ ઉમ્મે કુલસુમ કે સામને લિયે જાતેથે. અલગરઝ હઝરત ઇન દોનોં ભાઇ બહનકા કલામ સુનકર રોતે હુવે કરીબે સુબ્હ ફિર ખયમએ અલી અકબરકી તરફ આએ, તો કયા દેખતે હય કે સહીર સ્વારી લીયે ખડા હય ઔર અલી અકબર અ૦ હથિયાર લગા રહે હય; યેહ દેખતેહી હઝરતને પુછા ઉસ હુજુમે અઅદામેં કહાંકા ઇરાદા હય ? હમશાકલે પયમ્બરને અરઝકી એ બાબા બચ્ચોંકી ફરીયાદે અલઅતશને દિલ આબ આબ કર દીયા, પાનીકી સબીલમેં દરીયાપે જાતાહું; હઝરતને તાસ સવાર ઔર બીસ પ્યાદે અપને ફરઝંદે નામુરાદકે સાથ કર દીયે, એક રીવાયતમેં હય કે ઉસ વકત ઉમ્મે લયલા અ૦ દરદે ફરઝંદીસે બેતાબ હોકર ખયમએ જનાબે અબ્બાસ અ૦ મેં આઇં, હઝરાત ઉસ દમતક ઉમ્મે લયલાને બસબબે કસરતે હયા કે જનાબે અબ્બાસ અ૦ સે કભી કોઇ કલામ ન કિયા થા મગર ઉસ વકત મુઝતર હોકર દામને અબ્બાસ અ૦ થામ લિયા ઔર ફરમાયા કે ભતીજા તુમ્હારા તનહા નરગએ અઅદામેં જાતા હય તુમ ભી સાથ જાઓ.

મ જ લી સ ૩૯ વીં.

રીઝકેં ઝીયાદાહ હોના વકમ હોના ખુંદાકી મશીયતપર હુંએ ઉસ્કી આયત; ઔર સાદાતકે સાથ એહસાન કરનેકી હંદીસ; ઔર ઉસ શખ્સકી હંકાયત જીસ્ને અપની ઔલાદ પર સાદાતકો મુકંદ્દમ રખા; ઔર રીવાયત સઈયદ મહેંદીકા મુંની, ઔર એક ઔંલીમકે ખ્વાબકી.

હક સુબહાનહુ વ તઆલા સુરએ શુરામેં ઈરશાદ ફરમાતા હુંએ, ઉસીકે વાસ આસમાનોંકી ઔર ઝમીનોકી કુંજીયા હુંએ, યાને આસમાનકે રીઝકકા ખઝાના બદસ્તુ હુએ ઔર ઝમીનકી રોઝીકા ગંજીના નબાતાત હુંએ (યાને હર કીસમકા અનાજ વગએરા.) યેહ દોનોં ઉસી કબ્ઝએ કુદરતમેં હુંએ. જીસ્કે વાસ્તે મસલેહત જાનતા હુએ ઉસ્કો ઝીયાદાહ રોઝી દેતા હુંએ, ઔર જીસ્કે વાસ્તે મસલેહત જાનતા હુએ ઉસ્કો થોડી રોઝી દેતા હુએ ઔર પરવરદીગાર હર ચીજકો જાનને વાલા હુએ. હઝરાત ઈસ આયતસે તો ઝાહેર હુએ કે રોઝીકા ઝીયાદાહ વકમ મીલના વોહ ખુદાકી મશીયતપર હુએ, મગર હકતઆલાને રોઝી ઝીયાદાહ હોનેકે વાસ્તે બોહોત અસબાબ મુકર્રર કીયે હુએં; ઉનમેસે એક તો યેહ હુએ કે અઅમાલે ખએર કરના કે ઇસસેભી રોઝીમે બરકત હોતી હુએ, ઔર અઅમાલે ખએર બોહોત હુએ, ખુદા વ રસુલકી તાબેદારીકે બાદ હઝરત રસુલે ખુદાકી ઝુર્રીયતકે સાથ મોહબ્બત રખના ઔર ઉનકી ઔલાદકે સાથ એહસાન કરના બેહતરીને અઅમાલ હુએ.

હઝરતે રસુલે ખુદાસ૦ને ફરમાયા કે કયામતકે રોઝ ચાર શખશોંકી મેં એ શફાઅત કરૂંગા અગરચે ઉનકે ગુનાહ તમામ દુન્યાકે બરાબરહોં. એક શખસ વોહ હુએ કે જીસ્ને મેરી ઝુર્રીયતકી મદદ કીહો, દુસરા વોહકે જીસ્ને હમારી

અંાલાદકી હાજત વ ઈહતેશારકે વક્ત અપને માલસે મદદ વ હાજત રવાઈકી હો. તીસરા વોહ શખ્સ કે જીસને હમારી ઝુરરીયતકી મુશકીલકે વક્ત ઉનકી હાજત રવાઈકે વાસ્તે કોશીશ કીહો ચવથા વોહ શખ્સ હુએ જો હમારી ઝુરરીયતકે સાથ ઝબાન વ દીલસે મોહબ્બત રખતાહો.

હઝરતે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અ૦ને ફરમાયા કે કયામતકે રોઝ એક મુનાદી નીદા કરેગા અએ અહલે મહશર ખામોશ હોજાઓ કે જનાબે રસુલે ખુદાસ૦ તુમ સબસે કુછ ફરમાના ચાહતે હુએં, યેહ આવાઝ સુનતેહી તમામ ખલાયક ખામોશ હોજાએગી.

ઉસવકત રહમતુલલીલઆલમીન જનાબે સય્યદુલ મુરસલીન કયામતકે મએદાનમેં તશરીફ લાએંગે ઔર ફરમાવેંગે અએ અહલે મહશર તુમ લોગોં મેંસે જીસ કીસીકા હમપર હક યા એહસાનહો વોહ જુદા હોકે મેરે સામને આએં કે હમ ઉસકી નેકીકા એવઝ દેં. પસ મોઅમેનીન એક ઝબાન હોકર અરઝ કરેંગે કે હમારે માંબાપ આપ પર ફીદાહોં, હમ ગુલામોંકા કોઈ એહસાન વહક આપ પર નહીં હુએ, અલબત્તા હમ લોગોંપર આપકે એહસાનાત વહક બેશુમાર હુંએ. યેહ સુનકર હઝરત ફરમાએંગે જીસ શખસને મેરી અહલેબએતમેંસે કીસીકી મદદકીહો યા ઉનમેંસે કીસી ભુખેકો ખાના ખીલાયા હો યા બરહનાકો કપડા પીનહાયાહો વોહ લોગ મેરે મોહસીન હુંએ, વોહ હમારે પાસ હાજરહોં કે મંએ ઉંનકે એહસાનકા એવઝ કરૂં. યેહ સુનકર જીન લોગોંને અવલાદે રસુલપર કુછ એહસાન કીયા હોગા યા કુછ ઉંનકે સાથ નેકી કીહોગી વોહ હઝરતકે પાસ આએંગે. ઉસવકત બારગાહે પરવરદીગારસે આવાઝ આએગી કે અએ મેરે હબીબ ઇન લોગોંકી જઝાકા ઇખતીયાર મંએને તુમકો દીયા, કે બેહીશ્તકે જીસ દરજેમેં ચાહો ઇનકો જગાહદો. ઉસવક્ત જનાબે રસુલે ખુ૦ાસ૦ ઉનકો અપને વસીલેકે મકામમેં જગાહ દેંગે. કે ઉસ જગાહ હઝરત ઔર ઉનકે અહલેબએતમેં ઔર ઉન લોગોંમેં પરદા ન હોગા યાને બરાબર ઉન હઝરતકી ઝીયારત નસીબ હુવા કરેગી.

સાહેબ ખુલાસતુલ અખબાર તફસીરે ઇમામે હસને અસકરીસે રીવાયત કરતે હુએ કે એક મોઅમીન બોહોત ગરીબ તંગદસ્તથા ઔર ઉસી સબબસે ઉસકે અયાલ (ઘરકે લોગ) ભુખેથે; વોહ દીનદાર ઉન સબકો દીલાસા દેકર ઘરસે બાહેર નીકલા કે કહીંસે કુછ ફીકર કરકે ખાના લાએ ગરઝ ઉસકો કહીંસે એક દીરહમ મીલા ઉસકી કુછ રોટીયાં કુછ સબઝીમુલી વગએરા ખરીદ કરકે ચલા, રસ્તેમેં દેખાકે એક સય્યદ ઔર સય્યદાની દોનોં ભુખસે બેતાબ હુંએ, અપને દીલમેં ખાયાલ કીયા કે હમારે અયાલસે અવલાદે રસુલ અફઝલ હૈ; યેહ સોંચકર વોહ તમામ રોટીયાં સબઝી વગએરા ઉનકે હવાલે કરદી

ઔર શરમીંદગીકે સબબ અપને ઘર ન ગયા કે અયાલકો કયા જવાબ દુંગા; યેહ ખીયાલ કરકે શહરકી ગલ્લીઓમેં હએરાન ફીરતાથા, નાગાહ એક કાસીદ મીસરસે આયા એક ખત ઔર પાંચ સવ અશરફીયાં ઉસ્કે પાસથી વોહ ઇસ નાદાર મોઅમીનકો દીયા, વોહ ખત એક તાજરકે તરફસેથા ઉસ્મે લીખાથા કે ફુલાના તેરે ચચાકા બેટા મર ગયા તેરે સીવાય ઉસ્કા કોઈ વારીસ નહીં હએ યેહ પાંચ સવ અશરફીયાં ઉસ્કે પાસ મવજુદથી વોહ ભેજાહું ઔર હઝાર અશરફીયાં ઉસ્કે માલસે મકકે વ મદીનેમેં લોગોંપર હએ અલાવા ઇસ્કે બોહતસી દુકાનોં બેતી વગએરા હુંએ ઉનકા જીસ તરાહસે ચાહો બંદોબસ્ત કરો.

યેહ મોઅમીન બોહોત ખુશ હુવા ઔર જીસ કદર ચાહા ગલ્લા ખરીદ કરકે ઘર લે ગયા ઔર જીતના મુમકીન હુવા ફોકરા ઔર મીસકીનોંકો બાંટ દીયા સદકા વ ખેરાત કીયા. શબ (રાત)કો ખ્વાબમેં દેખાકે જનાબે રસુલે ખુદાસ૦ ફરમાતે હુંએ અએ શખસ તુને તેરી અવલાદ પર મેરી ઔલાદકો મુકદ્દમ રખા ઇસ વાસ્તે ખુદાને તુજહે ગની કરદીયા.

મનકુલ હએ કે ઉસી શબકો વોહ લોગકે મક્કા વ મદીનેમેં રહતેથે ઔર ઇસ્કે ભાઇકી અશરફીયા કરઝ લી હુઈથી ઉન્હોંને ખ્વાબમેં દેખાકે હઝરતે રસુલે ખુદા ઔર જનાબે અલીયે મુરતઝા અ૦ ફરમાતે હુંએ કે ફુલાન શખસકે તુમ દએનદારહો ઔર વોહ મર ગયા અબ ઉસ્કા વારીસ ઉસ્કે ચચાકે બેટે સીવાય દુસરા કોઇ નહીં હએ તો જલદીસે કરઝા અદા કરદો, વરના તુમ હલાક હો જાઓગે, ગરઝ ઉન સબને વોહ હઝાર અશરફીયાં અપને તરફકી ઉસ્કો ભેજદીં. અહલે મીસરનેભી ઉસી તરહકા ખ્વાબ દેખા ઉન્હોંનેભી ફવરન ઉસ્કા તમામ માલ જો લાખ અશરફીયાંથી ઔર કીસીકો માઅલુમભી નથા ભેજ દીયા ઔર લીખાકે અગર ઇજાઝત હોતો જો કુછ તુમ્હારી દુકાનેં વગએરા હુંએ હાકીમકી મદદસે વોહ બેચકર રવાના કરદેં. ઈસને ઇજાઝત લિખ ભેજી, ઔર વહાંકે હાકીમને ખ્વાબમેં પયગમબરે ખુદાસ૦કો દેખા, હઝરતને ફરમાયા કે ફુલાન શખસ મર ગયા હુએ ઉસ્કી દુકાનેં વગએરાહ જલદ બેચકર ઉસ્કી કીમત ઉસ્કે ભાઇકે પાસ પહોંચાદે. અલહાસીલ જો કુછ મીસરમેંથા વોહ સબ બીકકર તીન લાખ અશરફીયાં ઉસ મોઅમીનકો રવાના કરદી, ઉસવકત વોહ ઇસતરહ સાહેબે માલ હોગયા કે અહલે વતનમેં ઉસ્કે બરાબર કોઇ તવંગર નથા. બાઅદ ઉસ્કે દોબારા હઝરતે રસુલે ખુદાસ૦ ઔર જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ ઉસ્કે ખ્વાબમેં આએ, ઔર ફરમાયા કે અએ શખસ તુંને જો અપને અયાલપર હમારે અયાલકો મુકદ્દમ રખા, તો દુન્યામેં તુજહે ખુદાને ગની કરદીયા, ઔર આખેરતમે તેરે વાસ્તે હર હઅએક એવઝ હઝાર મકાન મીલેંગે, કે સબસે છોટા દુન્યાસે બોહોત બડા હએ.

મોઅમેનીન ઇસ મર્દે દીનદારને એક મરતબા અપને માલસે એક દીરહમ કી રોટીયાં સાદાતકો દીં તો ખુદા વ રસુલ કઅેસે રાઝી હુવે ઔર દોનો જહાનમેં કઅેસા એવઝ દીયા; મગર અફસોસ સદ અફસોસ જગા ખાક ઉડાને ઔર સર પીટનેકી હુએ કે ઉસી રસુલકે નવાસેકો અરે મહેમાન બુલાકર ઝમીને કરબલામેં તીન દીનકા ભુખા પ્યાસા શહીદ કરડાલા, વોહ મલાઉન કઅેસે મુસલમાનથે કે જીસ નબીકા કલમા પડતેથે ઉસીકી અહલેબએત પર જબરો સીતમ કરતેથે, જો ફાતેમએ ઝહરાકી બેટીયાંથી ઉનકો બેપરદા કીયા, અરે ખાને પાનીકે એવઝ વારીસોંકે ગમમેં રોનેભી નદીયા અએસે અએસે બેહદ ઝુલ્મો સીતમ ઉન મલાઇનોને કીયે હંએ કે જીસમેંસે ઝરાભી બયાન નહીં હોસકતા.

ચુનાંચે હાજી સઇયદ મેંહદીકા મુનીજો ઇમામે હુસએન અ૦ કે રવઝે કીલી દરબદારથે બયાન રકતે હંએ કે સઇયદ અહમદ મેરે ઘરમેં મહમાનથે એક રોઝ દીનભર ઉન્હોં રોતે રોતે ગુઝરા ઔર ખાના પીના ખાયા નહીં, શામકે વકત મઅેને પુછા કે કયા સબબ હંએ કે આપ સુબહસે ઇસવકત તક રોતેહો ? ઔર અબતક જોશે રીકકત કમ નહીં હોતા ? યેહ સુનકર સઇયદ ઔર ઝીયાદાહ બેતાબ હોગએ, ઔર કહને લગે મંએ કલરાતકો ઇમામે મઝલુમકી મજલીસમેં ગયાથા એક અજમી ઝાકીરને યેહ બયાન પડહાકે જબ શીમ્ર મલઉનને હઝરતે ઇમામે હુસએન મઝલુમે કરબલાકે સરે મુબારકકો બદનસે જુદા કીયા તો એક તકબીર કહી. ઔર મઆઝલ્લાહ તીન મરતબા સરે મુબારકકો આહ આહ દોનો હાથોસેં ઉંચા કરકે ઝમીનપર અએસે ઝોરસે રખાકે સાફ સાફ બયાન નહીં કરસકતા ઇતના ઇશારા કાફીહએ કે હર મરતબા ઝમીનસે મીટ્ટી ઉડતીથી ઔર ઝમીનપર ઉસ સરે મુબારકકા નીશાન પડગયા; કે તમામ દશ્તે કરબલા કાંપને લગા ઔર મુનાદીને નીદાકી " કદ કોતેલલ હુસઅેનો " વકદ ઝોબેહલ હુસએન. યેહ હાલ ઉસ રવઝે ખાનસે સુના તો તાબ સુનનેકી ન રહી ઔર બોહોત રોયા; મગર દીલમેં કહને લગા શાયદ યેહ અહલે અજમ ઇસ તરહકી બાતેં રૂલાનેકે વાસ્તે અપને તરફસે ઝુઠી બનાકર પડહતે હોંગે. ગરઝ જબ રોતે રોતે ગશ કર ગયા તો ખ્વાબમેં દેખાકે ખુદ જનાબે ઇમામે ગરીબ સયદુશ્શોહદા જીસ્મે મુબારક પર હઝારોં ઝખમ ખાએ તશરીફ લાએ હંએ, મંઅેને બડહકર કદમ ચુમે ઔર અરઝકા દરચંદ આપકી મુસાબતેં બેઇન્તેહા હંએ મગર આજ જો ઇસ ઝાકીરને આપકે સરે અતહરકે સાથ બેઅદબી કરનેકા બયાન કીયા તો વોહ બાત સચ હુએ ? કે ફકત ઝાકીર અપને તરફસે રીક્કતકે વાસ્તે બનાકર પડહા કરતે હંએ ? યેહ સુનકર હઝરતને આહેસર્દ ખંએચા ઔર ફરમાયા કે તુ ઇસો મઝમુનકો બોહોત સખ્ત સમજહા હુએ ? અરે અએ અહમદ હમપર વોહ મુસીબતેં ગુઝરી હંએ કે કોઇ ઝાકીર

કીસતરહ બયાન કરે મગર શમ્મા (થોડા) ભી બયાન નહીં હોસકતા; યેહ સુનકર મંએ ઈસ શીદ્દતસે રોયા કે આંખે ખુલ ગઈં; અએ હાજી ઉસ વકતસે મેરે દીલમેં કોસીતરહ ચએન નહીં આતા ખુદબખુદ દીલ ભરઆતા હુએ.

ઔર કીતાબે કસસુલ ઓલમામેં લીખ્ખા હુએ કે એક આલીમને ખ્વાબમેં હઝરતે રસુલે ખુદાસ૦કો દેખા ઔર અરઝકી કે યા હઝરત કુતુબે મકાતીલમેં મંએને દેખા હુએ કે જનાબે સઈયદુશ્શોહદાને મઅરકએ કરબલામેં ઇતને મસાએબ ઉઠાએ કે દો મરતબા કુરતે સદમેંસે ઉસ જનાબકો ગશ આ ગયાથા; તો આયા યેહ રીવાયત સહીહ હુએ? યા રાવીયોંને સહવ (ભુલ)સે ગલત મશહુર કીયા હુએ. યેહ સુનતેહી પયગમ્બરે ખુદાકી આંખોંમેં આંસુભર આએ ઔર ફરમાયા કે અએ મુલ્લા! મેરે ફરઝંદ હુસએનપર રોઝે આશુરા વોહ મુસીબતેં વસદમેં ગુઝરેં ઔર વકતે શહાદત અએસી તકલીફ વઇઝા ઉસકો પહોંચી કે દો મરતબા નહીં બલકે ચાર મરતબા ગશ આગયાથા.

આહ આહ મોઅમેનીન સુના તુમને કે મઝલુમે કરબલાપર અએસી અએસી મુસીબતેં પડી હુએ કે જીસકી હદ નહી; અરે વએસેહી ઉનકી અહલેબએતપરભી મુસીબતેં પડી હુંએ કે બયાનસે બાહેર હુએ; રોનેકે વાસ્તે ઇતના કાફી હુએ કે બાઅદે શહાદતે ઈમામે ગરીબ ઉન અશકીયાને ઇમામકે ખએમેમેં આગ લગાદી, હાય અફસોસ ઇતનાભી ખીયાલ ન આયા કે છોટે છોટે બચ્ચે જલકર મરજાએંગે કયા બેરહમથે; અલગરઝ આગ લગનેસે તમામ બચ્ચે ઔર બીબીયાં બાહેર નીકલ પડે, મગર જનાબે ઝએનબ ખાતુન બાર બાર ખએમેમેં જાતીથીં, કીસીને પૂછા આપ જલ જાઓગે કીસ વાસ્તે જલતે ખએમેમેં જાતેહો? આહ આહ મઅસુમાને ફરમાયા કે અરે મેરા બીમાર ભતીજા ભાઇકી નીશાની ઝએનુલ આબેદીન ખએમેમેં પડા હુએ; હાંસલ કલામ અપને ભતીજેકો વહાંસે બાહેર લાઈં અલ્લાહ અલ્લાહ કયા બેરહમ વોહ મલાઈનથે ઇસપરભી બસ ન કીયા બલકે અહલેબએતકે સરોંસે ચાદરેંભી ઉતારી હુંએ.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૌવમિઝ ઝાલેમીન.

મ જ લી સ ૪૦ વીં.

જનાબે અમીર અ૦ કે ફ઼ઝાયલ, ઔર દોઈસરાર ઝાહેર કરના સલમાનપર; ઔર મામુન રશીદકા દેખના એક મચ્ચીતકો; ઔર રીવાયતે મોહ-લીબ દીનદારકે બેટેકી; ખાતેમા મુસી-બતપર મુસલ્લા બીછાને જનાબ રૂક-ય્યાહકા ઔર નાઝીલ હોના મહ-મુદ ફ઼ીરીશ્તેકા.

કાલા રસુલુલ્લાહ સ૦ માઅરેફ઼તો આલે મોહમ્મદિન, બરાઅતુમ્મેનન્નાર વહુબ્બો આલે મોહમ્મદિન, અમાનુમ મેનલ અઝાબ શફ઼ીએ રોઝેજઝા જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ ને ફ઼રમાયા આલે મોહમ્મદ કે હકકો પહચાનનેસે આતીશે દોઝખસે "નજાત" મીલતી હએ; ઔર અહલેબયતકો રીસાલતકી દોસ્તી અઝાબે આખેરતસે અમાન હએ. "વમનમાત અલાહુબ્બે આલે મોહમ્મદીન માતા શાહીદા" યાઅને જો શખસ અહલે બયતકી મોહબ્બતમેં મરતા હએ ઊસકો શહીદકા મરતબા હાસીલ હોતા હએ અગરચે અપને બીછાનેપર મરે.

ઔર બરીવાયતે ફ઼રીકએન જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ ને ફ઼રમાયા હુબ્બો અલીય્યીન યાઅકોલુલ્ઝોનુબ, કમા તાઅકોલુન્નારીલ હતબ" યાઅને મોહબ્બત જનાબે હયદરે કરરારકી અએસી ચીઝ હએકે જીસ તરહ આગ લકડીકો જલાતી હય ઊસ તરહ હઝરતકી મોહબ્બત શીઓંકે ગુનાહોંકો ખાજાતી હએ, ઔર ફ઼રમાયા હઝરતને અગર તમામ મખલુકે ખુદા જમઅ હોતી અલીબીન અબી-તાલીબકી મોહબ્બતપર તો હક સુબ્હાનહુવતઆલા આતીશે જહન્નમકો પ-યદા ન કરતા.

મોઅમેનીન ફ઼ીલવાકેઅ ફ઼ઝાએલે જનાબે હેદરે કરરાર ઔર મરાતીબે અહલે બયતે અતહારકી કુછ હદ વ ઇનતેહા નહીં; શાએર કહતા હએ.

હા અલીય્યુન બશરૂન કૈફા બશર=રૂબ્બોહુ ફીહે તજલ્લા વ ઝહર॰

યાઅને ખુદાએ કદીરને અપને ફઝલો કરમસે તમામ મખલુકાત વ સાએરે કાએનાતમેં અસદુલ્લાહીલ ગાલેબ અલીઇબ્ને અબીતાલેબકો વોહ રૂતબા ઇનાયત ફરમાયાકે જીનકી ઝાતે બાબરકાતમે અપની કુદરતકા જલવા વઝહુર બતાયા જો જો ચીઝે હકતઆલાને કુરઆનમે હમ લોગોંપર વાજીબ ફરમાઇ હુએ ઇન સબસે દોસ્તી ઔર મોહબ્બત અલીઇબ્ને અબીતાલેબકો ઝીયદાહ વાજીબ કીયા હુએ ઔર જો શખસ દીનસે ફીરજાવે ઔર હઝરતે રસુલે કાએનાતકે વસીકી મોહબ્બત કે બગૈર મરજાવે તો મૌત ઉસકી એસી હુએ જએસે ગાવ વ ખર (ગાય વ ગધ્ધે) કે; કૌન શખસ હુએ જો મીસલે જનાબે અમીર કે ગહુવારએ તુફુલીયત ઔર છોટપનમે તહલીલ વતકબીરે ખુદાવંદે કદીરકી બજાલાયા હો દફતર હાએ ઓલુમ ઔર હીકમત કે જીનમેં વાઅઝો નસીહત ઔર મઝામીન પંદ વઇબરત સાહેબાને બસીરત ઔર અહલે ખીબરતકે વાસ્તે હંએ હઝરતકી ઝાતે ફાએઝુલબરકાતસે જારી ઔર નાફે હુવે; કુન્નીય્યત મુબારક ઉસ જનાબકી બુતોરાબ હુએ ઔર ખજાનહાએ આલમ મીસલે સીફાલ ઔર રેઝહાએ ખાકકે હઝરતકે સામને બે હકીકત વ બેવકાર હુએ; વકતે કારઝાર વ હંગામે ગીરોદાર દસ્તે હકપરસ્તમેં કમાનકા ખમ ઇસતરહ નુમાયાન હુએ જએસે કમાને કુદરતે હકતઆલામે નોઝુલ ઔર ઓરૂજ હોતા હુએ, યાઅને જીસકો ચાહે અપને મરતએસે ગીરાદે ઔર જીસકો ચાહે મરતબએ અદનાસે પાયએ અઅલાપર પોંહચાએ, ઔર તીર ઉન હઝરતકા મીસ્લે તીરે કઝા વકદર બેપનાહ વ બેસીપર હુએ, જીસ જંગમે એક તીર ભી હઝરતને સર કીયા ઉસ લડાઇકો ફતહકર લીયા, ઔર કોઇ મઅરેકા અએસા ન હુવા કે હઝરત હમલાપર હુવે ઔર ઉસમે નુસરત વઝફર ન પાઇ. જો નામદાર શમસીરે આબદાર ખેંચકર મુકાબીલ હુવા ઉસકો હયદરે કરરારને એકદમમે અપનીઝુલફેકારકા મઝા ચખાકર જહન્નમ વાસીલ કીયા, તમામ ઊમ્ર હઝરતને ઇસતરહ બસર ફરમાઇ કે દીનકો રોઝે રખતેથે ઔર રાતોકોં શામસે સહરતક શબબેદારી ઔર ગીરયા વઝારી ખૌફે બારીમે બસર કરતેથે.

કીતાબે હુઝનુલ મોઅમેનીનમે મરકુમ હએ કે એક દફઆહ સાહેબે ઝુલફેકાર જનાબે હૈદરે કરરાર મએ મહાજીરો અનસાર કીસી જંગકો ફતહ કરકે તશરીફ લાયે આતેથે જનાબે રસુલે મુખતાર ફુરતે મોહબ્બતસે બે કરાર હુવે ઔર ઇરશાદ ફરમાયા જો શખસ અલીકી ખબર લાએગા, વોહ જો કુછ મુઝહસે તલબ કરેગા મંએ અતા કરૂંગા.

યેહ ઇરશાદ ફૈઝબુનયાદ સુનકર જનાબે સલમાને ફારસી હઝરતે અમીર ખબરગીરીકે દરયાફતે હાલકે વાસ્તે રવાના હુવે થોડી દુર ગએથે દેખા જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ॰ મએ લશકરે નુસરત અસર તશરીફ લાતે હંએ.

જબ મુલાકાત હુઇ તો સલમાનને અરઝકી અએ વસીચ્યે રસુલ્લ વઅએ ઝવજે બ્તુલ આપ ઝરા ઠહરે કે મંએ પહેલે ખીદમતે બા સઆદતે જનાએ રીસાલતમેં હાઝેર હોકે આપકે હાલસે ખબર દું; ઇસ લીયેકે ઉન હઝરતને વાઅદા ફરમાયા હુએ જો શખસ હાલે અલીસે મુજહકો ખબર દેગા, વોહજીસ ચીઝકા તાલેબ હોગા અતા કરૂંગા.

જનાબે અમીર અ૦ને પુછા અએ સલમાન કૌનસી ચીઝ હઝરતસે તલબ કરોગે ? અરઝ કી જો આપ ફરમાવે, હઝરતને ફરમાયા તુમ અરઝ કરના મેઅરાજકી રાતકો પરવરદીગારને હઝાર ભેદકી બાતે આપસે કહી હએ ઉસમેંસે એક બયાન ફરમાઇયે.

ફૌરન સલમાન ખીદમતે રીસાલત મઆબમેં હાઝીર હુવે ઐાર અરઝકી કરીબ હુએ કે જનાબે અમીર અ૦ મોઝફ્ફર વમનસુર ખીદમતમેં હાઝેર હોતે હુંએ, યેહ મુઝદાહ સુનકે હઝરત બોહોત ખુશ હુવે; ઐાર ઇરશાદકીયા ઇસકે એવઝમેં જીસ ચીઝકી ખ્વાહીશ કરો અતા કરૂં, સલમાનને અરઝકી યા હઝરત પરવરદીગારે આલમને જો હઝાર અસરાર (ભેદ) શબે મેઅરાજ આપસે બયાન કીયે હુંએ ઉનમેંસે ઉમ્મેદવાર હું કે એક મુજહસે ઇરશાદ ફરમાઇએ. યેહ સુનકર હઝરત ચુપ હુવે, ઇસ લીયે કે ખુદાવંદે આલમને ઉસકે ઇઝહારકી મુમાનેઅત ફરમાઇથી.

નાગાહ જીબરઇલે અમીન નાઝીલ હુવે ઐાર અરઝકી જનાબે બારી બાઅદ તોહફએ દુરૂદો સલામ ફરમાતાહએ સલમાન તુમસે એક મખફી બાતકા તાલેબ હુએ તુમ ઉસે દો અસરાર કહો ઉસવકત હઝરતને ફરમાયા અએ સલમાન ઉનમેંસે એક યેહ હુએ “ અન્તામીન અહલે બયતેના ” યાઅને તુમ ભી હમારે અહલે બયેતમેં દાખીલ હો; ઐાર દુસરા રાઝ યેહ હએ કે અગર કીસીકે દીલમેં બકદરે સુમન દાનએ અદસ (દાલકે આઠવે હીસ્સે બરાબર) કે ભી મોહબ્બત અલી ઇબને અબીતાલેબકી હોગી ઉસે પરવરદીગાર દાખીલે બેહીશ્ત કરેગા.

ચુનાંચે હઝરાત હીકાયત મામુન રશીદભી ઇસપર દલાલત કરતી હુએ, સાહેબે હુઝનુલ મોઅમેનીન લીખતે હુએ કે મામુન રશીદ કહતા હુએ એક રોઝ મેરી મા ઝોબીદા ખાતુનને મેરે બાપ હારૂન રશીદકે સામને મુઝપર ઇત્તેહામ કાયા ઐાર મેરે બાપને કસમ ખાઇ કે અગર મુજકો આજ મામુન રશીદ મીલેગા તો ઝરૂર કત્લ કરૂંગા મએ અપની જાનકે ખૌફસે ભાગા ઐાર એક હમ્મામમે મખફી છુપ રહા; નાગાહ પહરરાત ગુઝરીથી કે એક લાશ આઇ ઐાર ઉસકો ગુસલો કફન દેકર તાબુતમે રખકર લેગ ચલે ગએ, ઉનકા ઇરાદા યેહ થાકે સુબહકો ઉસે દફન કરેંગે, ઉનકે જાનેકે બાઅદ મેરે કાનમે એક સદા આઇ મંએને જો રૂઝન(સુરાખ)સે નીગાહકી દેખા એક કુરસી ઝરનીગાર

સીરાહને ઉસ મય્યીતકે રખી હૂએ ઔર એક બુઝરગવાર બહઝાર શવકતોવકાર ઉસપર જલવા અફરોઝ હૂએ (બએઠે હુંએ) ઔર દો ફીરીસ્તે બશીકલે મોહીબ આગકે ગુરઝ લીયે મય્યીતકે પાસ ખડે હૂએ ઉનકી સુરતે હોલનાક દેખકર મંએ બોહોત ડર ગયા.

અલગરઝ ઉન ફીરીશ્તોંને ઉસે બહુકમે ખુદા ઝીંદાકીયા ઔર એઅતેકાદસે ઉસકે સવાલ કરને લગે " મનરબ્બોક " બતા તેરા રબ કૌન હૂએ? વોહ ખૌફસે જવાબ દે ન સકા, ઉન બુઝરગવારને ઇરશાદ ફરમાયા અએ ફીરીશતો ઇસે બનરમી સવાલ કરો કે હનોઝ (અભી) મૌતકી તલખી ઉસકી ઝબાન પર બાકી હૂએ વોહ કહેગા " અલ્લાહો જલ્લજલાલોહુ રબ્બી " યેહ સુનકર ઉસ મય્યીતને કહા " અલ્લાહોજલ્લ જલાલોહુ રબ્બી " જબ ઉસ ફીરીશ્તેને યેહ સવાલ કીયા "મન નબીય્યોક" ઉસ વકત ફીર ઉસી બુઝરગવારને ફરમાયા હનોઝ ખૌફે મલેકુલ મૌત ઉસકે દીલમેં બાકી હૂએ કહેગા " મોહમ્મદુન નબીય્યી " ઉસ મુરદેને વયસાહી જવાબ દીયા જબ ફીરીશ્તોંને પુછા " મનઇમામોક " યેહ સુનકર વોહ બુઝરગવાર ઉઠ ગએ, ઔર વોહ મુરદા ફીરીશ્તોંકી હએબતસે સાકીત હો ગયા ઉસ વકત એક ફીરીશ્તેને ગુરઝે આતેશીં ઉઠાકર ચાહાકે સરપર ઉસકે મારે દુસરા બોલા ઠહરો હમ ઇસકે સીનેકો સુંઘલે યેહ કહકે ઉન દોનોંને જો ઉસકા સીના સુંઘા તો અલી ઇબને અબીતાલેબ અ૦ કી બુએ મોહબ્બત પાઇ, ઉસવકત ઉન ફીરીશ્તોંને કહા " હનીયનલક નુમ નવમતલ ઓરૂસ " ખુશાહાલ તેરા અએ અલીકે શાઆહ દુલહનકે ખ્વાબ કે જયેસા આરામસે સો રહે.

ક્યું મોઅમેનીન કયા શકીયુલ કલ્બ કૌમે બની અબ્બાસથી કે બાવજુદ દેખને મરાતીબે જનાબે અઇમ્મા અ૦ કે ફીર ભી કતલસે ઉનકી ઔલાદે અમજાદકે દસ્ત બરદાર ન હુવે ચુનાંચે હારૂન રશીદને જનાબે ઇમામે મુસીએ કાઝીમ અ૦ કો, ઔર ઇસી કમબખ્ત નાપાક મામુન રશીદને જનાબે ઇમામે અલી રઝા અ૦કો ઝહરે દગા દેકર શહીદ કીયા, ઔર ઇસકદર સાદાતોંકો બની અબ્બાસીયોંને શહીદ કીયા કે બાઅદ કુછ ઝમાનેકે જો ઇમારતે વહાંકી મુનહદીમ હુઇ તો ઉસમેસે જસદહાએ સાદાત મુતઅદદીદ (બોહોત) નાકલતેથે.

સાહેબે " હુઝનુલ મોઅમેનીન " લીખતે હુંએ કે એક સાહેબઝાદા ઔલાદે ઇમામે મોહમ્મદ બાકર અ૦ સે બગદાદમેં મોહલીમ દીનદાર મોઅમીનકે ઘરમેં હાકીમે ઝાલીમકે ખૌફસે છુપ રહાથા, ઔર વોહ નેક એઅતેકાદ ઔર ઉસકી ઓરત બરાબર ખીદમત ગુઝારી દીલોજાનસે કરતેથે, યહાંતકકે ઇસીતરહ દો બરસ ગુઝર ગએ એક મરદુદ હાકીમકા મુલાઝીમ મુફઝ્ઝુલ નામ ઉસકે હમ સાએમે રહતાથા, ઔર ઉસ શકીએ નાપાકકી ઓરતભી મીસલ ઉસકે ખબીસો મલઉના દુશમને ખાનદાને રીસાલતથી, ઉસકો કહીંસે શાહઝાદેકા

સુરાગ મીલા બ ઝાહેર અપને તઈં શીઅએ અહલેબયત બનાકર ઉસ સાહેબ ઝાદેકો દેખકર અપને શવહરે બદબખ્તસે કહા, ઉસ નાપાક શકીને હાકીમકો ખબરકી, ઉસ મલઉને બેદીનને અપને નોકરોંકો હુકમ દીવા ફોરન ઉસ ઇમામ ઝાદેકો ગીરફતાર કરલાઓ યેહ હુકમ ઉસ નાહનજારકા સુનકર ઉસ દીનદાર મોહલીબકે ઘરકો ઘેર લીયા મોહલીબ બોહોત મુઝતરો પરેશાન હુવા, ઓર દોઆ કરને લગા ખુદાવંદા ઇસ બલાએ નાગહાનીસે નજાતદે, ફીર અપને ફરઝંદ ઇબરાહીમકો બુલાકર ગલેસે લગાલીયા ઓર કહા અએબેટા “ અદદુન્યા જીફતુન વ તાલેબો હાકેલાબુન ” દુન્યા મુરદાર હુએ ઓર અહલે દુન્યા મુરદાર ખ્વાર હૈંએ અએ ફરઝંદ ઈસ દુન્યાને કીસીસે વફા નકી ઓર સબકો એક રોઝ મરના હુએ, અગર તુ અપની જાન આકાએ દોજહાનકે ફરઝંદપર નીસાર કરતો હક સુબહાનહુ વતઆલા રોઝે જઝા દરજાતે આલી અતા ફરમાએગા, ઉસને અરઝકી હઝાર જાનેં મેરી ફીદાહોં અગર મેરી રઝા હુઓકે મુજહે મેરે શાહઝાદેકે એવઝ હાકીમ કે હવાલે કરદો.

વાહ કયા ખુશ એઅતેકાદ થા કે ઉન બદનેહાદકે હવાલે અપના દીલ બંદ કરદાયા. ઉન લોગોને હુકમે હાકીમસે ઉસ બીચારે કો ઝીંદા દીવારમેં ચુન દીયા; જબ યે ખબર વહશત અસર મોહલીબકો પહોંચી તોવોહ દીનદાર મએ અપની ઓરત કે એક ગોશેમેં બએઠકર દરદે ફરઝંદીસે ઝારઝાર રોને લગા, ઓર રોતે રોતે અપની ઓરતેસે કહતાથા આહીસ્તા આહીસ્તા રો કે શાહઝાદેકો ઇસકી ખબર નહો, વરના ઉસકો મલાલ હોગા; ઝરજાને જવાબ દીયા કયા કરૂં દીલપર ઇખતીયાર નહીં બાઈ હમા વોહ ઓરત આહીસ્તા આહીસ્તા રોતીથી, જબ ખાનેકા વકત આયા તબ ઉસ સાહેબઝાદેને ફરમાયા આજ ઇબરાહીમ કહાં હુએ ! બુલાઓ કે ઉસકે ખાના ન ખાઉંગા, યેહ સુન કર મોહલીબકો તાબે ઝબ્ત ન રહા બે ઈખતીયાર રોને લગા ઓર મસલેહતન કુછ હીલા કરદીયા, મગર ઉસ સાહેબઝાદેને ન માના ઓર ફરમાયા હરગીઝ ઇબરાહીમકે બગએર ખાના ન ખાઉંગા, આખેર લાચાર હોકર ઉસ મોઅમીનને તમામ માજરા બયાન કરદીયા, યેહ સુનકર વોહ શાહઝાદા બેઇખતીયાર હો ગયા ઓર અમ્મામા સરસે ઉતાર કર દોઆ કરને લગા બારેઇલાહા તુજહકો અલી અસગર કે ખુને નાહકકા વાસ્તા ઓર સકીનાકી યતીમીકા વાસ્તા જલ્દ ઇસ મોઅમીનકે ફરઝંદકો ઇસસે મીલાદે; હનોઝ દોઆ તમામ ન હુઇથી કે દેખા સામનેસે ઈબરાહીમ હંસતા ચલા આતા હુએ, વાલેદએન ફરતે ખુશીસે બેહોશ હોગએ, જબ ગશસે ઇફાકા હુવા તો ઉસસે કએફીયત પુછી. ઈબ્રાહીમને બયાન કીયા કે જબ હાકીમ કે મુલાઝીમ મુજહે દીવારમેં ચુનને લગે તો એક બુઝરગવાર સબ્ઝ પોશ અબ્બા બરદોશ મેરે પહલુસે ઝાહેર હુવે ઓર અપના દસ્તે અતહર મેરે સરપર રખ કર ખડે હુવે યહાં તકકે વોહ લોગ

દીવાર બંદ કરકે ચલે ગએ, ઔર વોહ બુઝરગવાર ઉસી તરહ ઇસતાદા(ખડે) રહે ઈસ વકત જો ઇસ ખુઝાદેને મેરે હયાતકી દરગાહે ખુદામેં દોઆકી, દેખા મંએને કે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી ઇબને અબીતાલેબ અ૦ તશરીફ લાએ ઔર ફરમાયા અએ ઇબરાહીમ જલ્દ જાકે તેરે વાલેદએન બેકરાર હુએ, ઔર અપને બાપસે યેહ કહના કે તુને મેરી મોહબ્બતમેં એક ફરઝંદ ફીદા કીયા મગર યેહ ભી માલુમ હોગા કે મંએને રોઝે આશુરા મૈદાને કરબલામેં સતરા અવલાદ અપની તુમ લોગોપર નીસાર કીયા, ઔર તુમ્હી લોગોં કે વાસ્તે મેરે હુસએનને કયા કયા મુસીબતે ઉઠાઇ, અએ ભાઇ તેરા મેરેપર એહસાન હુવા. ઈસકે સીલેમેં રોઝે કયામત તુ બેહીશતમેં મેરે સાથ હોગા; ઓહલીબ યેહ ખુશ ખબરી સુનકર ફુરતે ખુશીસે ઉસીવકત મર ગયા.

કયું મોઅમેનીન કહાં થે જનાબે અમીર માઅરકએ કરબલામેંકે મુલાહેઝા ફરમાતે જબ ઉનકે ફરઝંદ તીન દીનકે ભુખે પીયાસે બીરલે ગોસફંદે કુરબાની ઝબ્હ કીયે હુવે ખાકે ગરમપર પડેથે. ઔર અશકીયા ઐમએ આલે અતહારમેં બેઅદબાનાં દાખીલ હુવે અહલે હરમકો લુટને લગે, ઉસવકત બચ્ચે ખૌફસે ઉન ઝાલીમોંકે હર તરફ છુપતે ફીરતેથે ઔર મલાએન બજાએ દીલાસા વ તશફ્ફીકે ગુલ્મ હાએ તાઝા વજબરે બેઅંદાઝા કરતેથે; ચુનાંચે સાહેબે સોરૂરૂલ મોઅમેનની લીખતે હંએ જીસવકત શીમ્ર મલઉન દાખીલે ખૈમએ ઈમામે હુસએન હુવા દેખા એક સાહેબઝાદી કે નામ ઉસ માઅસુમાકા રૂકય્યાહથા. રૂબકીઅલાહ સજ્જાદા (મુસલ્લા) બીછાએ હુવે અપને પદરે બુઝરગવારકી મુનતઝર બએઠી દોઆ કરતી હુએ, ખુદાવંદા નમાઝકા વકત આયા ઔર અબતક મેરે બાબા તશરીફ ન લાએ. શીમ્રકો દેખકર પુછા "યાશયખો હલ રઅયતા અબી" અએ શૈખ આયા તુને મેરે બાબાકો દેખા હએ? કહાં તશરીફ રખતે હંએ?

ઉસ દુશમને ખુદાને એવઝ જવાબકે ગોશવારે ઉસ સાહેબઝાદીકે છીન લીયે કે કાનોંસે લહુ બહને લગા ઔર વોહ બેઅદબીકી કે જીસકે સદમેસે ઉસ સાહેબઝાદીકે રૂખસારે નીલગું હોગએ ઔર બીસ્લે માહીયે બેઆબ તડપને લગી. ઔર સઇયદ સાદેક અપને મજમુએ મેં લીખતે હુએ કે બાઅદે શહાદતે ઇમામે હુસએન અ૦ જનાબે બારીને મહમુદ ફીરીશતેકો હુકમ ફરમાયા કે અતફાલે હુસએન અપને બાપકો ઢુંઢતે હંએ ઔર બેકરાર હો રહે હંએ, તો તુ જલ્દ બશીકલે હુસએન હમશીકલ હોકર હુસયનકી સુરત બન કર ઝમીને કરબલામેં જા. ઔર અતફાલે હુસયનકો તસલ્લી ઔર દીલાસા દે;

પસ વોહ ફીરશ્તા ઉસવક્ત પહોંચા કે જબ કુફ્ફાર અહલે બયતકો લુટ ચુકેથે ઔર અતફાલે હુસયન ઔર અહલે બએત ગીરદ બીમારે કરબલાહલકા કીયે રહેથે નાગાહ ઉસ ફીરીશતેકો બશીકલે હુસયન દેખકર સબ બોલીયાં "વા

હુસયના હો ” કહતે હુવે દોડીં ઔર ગીરહ હલકા કર લીયા, ઔર જનાબે સકીના ફુરયાદ વાઅબતાહો કરકે દામનસે લીપટ ગઇ ઔર કહને લગી અએ બાબા અબતક આપ કહાંથે ? કે શીઆને વોહ ગોશવારે જો આપને પહનાએથે છીન લીયે, ઔર કાનોંકો મેરે ઝખમી કરદીયા ઔર રૂખસાર મેરે નીલગું કર દીયે, ઔર હમકો લુટકર સરબરહના કર દીયા.

રાવી કહતા હએ ફુરયાદસે ઉસ સાહેબઝાદીકે મહસુદ ફીરીશતેકો તાકતે ઝબ્ત બાકી ન રહી; બે સાખ્તા રોકર અરઝ કરને લગા અએ દુખ્તરે હુસયન મંએ હુસયન નહીં બલકે એક ફીરીશતા હું મુજહે ખુદાવંદે કરીમને તુમ સબકી તસલ્લી ઔર દીલાસેકો ભેજા હએ પસ અહલે બએતે રસુલમેં અએસા કોહરામ બરપા હુવા કે દીલ દોસ્તો દુશમનકે શક હોને લગે

અલા લાએનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૩ વીં.

ફઝાએલે અહલે ઇલ્મ, ઔર હીકાયત હઝરત યુનુસ અં૦ કી, ઔર ચાર મકામપર ઇમામે હુસએન અં૦કા, ખીયાલે ઉમ્મત ફરમાના.

ઇમામુલ મુત્તકીન અસદુલ્લાહીલ ગાલેબ અલીઇબ્ને અબીતાલેબ ફરમાંતે હંએ કે સબ ઇનસાનકી ઝાત સુરતમેં દેખનેમેં બરાબર હંય ઇસ લીએ કે સબકે બાપ. હઝરતે આદમ અ૦ હંએ, ઔર માં જનાબે હવ્વા અ૦ હંએ; ઇનસાનકી અસ્લ ખલકત પાની ઔર મીટ્ટીસે હએ, ઔર આખેર ઉન્હે ઉસી ખાકમેં મિલ જાના હએ; અગર ઉનકે ખમીરમેં ઔર કોઇ શરફ ઔર બુઝરગી હોતી તો અલબત્તા ઉનકા ફખ્ર કરના લાયકથા.

ઇનસાનકો કીસી તરહકા ફખર ઝેબા નહીં હએ, હાં અગર ઓલમાએ દીન (દીનકે આલિમ) વહાદીયાને શરએમતીન (ઇસલામકી હીદાયત કરને વાલે) અગર ફખર કરેં તો સઝાવાર હએ, ઇસલીએકે ઉસસે લોગ રાહેરાસ્તકી હીદાયત પાતે હંએ;

પસ અય્યોહન્નાસ ઇલમેદીન સીખનેકે વાસ્તે કોશીશ કરો ઔર ઇલમકે સીવા કીસી ચીઝકો ઈખતીયાર ન કરો; ઇસ વાસ્તે કે એ ઈલમ તો ફકત અપની હયાત તક ઝીંદા હએ, ઔર ઇલમવાલે મરનેકે બાઅદભી ઝીંદા હુંએ, ઈસ વાસ્તેકે ઉનકી તસનીફકી હુઇ કીતાબોંસે બાઅદ ઉનકે લોગોંકો ફાયદા પહોંચતા હએ.

ફિલ હકીકત હઝરાત જો કુછ કે જનાબે અમીરને ઇરશાદ ફરમાયા અએ-રાહી અહલે ઇલમકા મરતબાહએ; બલકે આબિદસે આલીમકા મરતબા બોહો-તહી ઝીયાદાહ હએ, ઇસ લીએકે આલીમસે લોગ ફાએદા પાતે હએ.

ચુંનાંચે હઝરતે યુનુસ અ૦ કી હીકાયત ઇસ મકામ પર ઈસ મત-લબકો સાબીત કરતી હએ.

મનકુલ હએ કે જનાબે યુનુસ અ૦ તીસ બરસકી ઉમ્રમેં પયગમબરહુએ ઔર તીસ બરસ તક લોગોંકો હીદાયત કી, તો તીસ બરસમેં ફકત દો શખસ રાહેરાસ્તપર આએ, એક તો " રૂબાલ " શબ્બાનકે અહલે ઇલમસેથે દુસરે " તનોખા " આબીદ વઝાહેદ કમ અકલથે;કે વોહ લકડીયાં બેચતેથે. જનાબે યુનુસ બિરલ દુસરે અંબીયા કે પહલેરો અઝીય્યત ઉઠાને કે મુતહમ્મીલ નથે તો કોમકી નાફરમાનીસે દિલ તંગ હુએ, દરગાહે ખુદામેં શીકાયતકી, કે પર-વરદીગારા ! મેરી કોમને મુજહે બોહોત અઝીયત દી હએ ઔર તુઊનપર અઝાબ નાઝીલ કર; ઉસ વકત ઈરશાદે જનાબે બારી હુવા, તુમ્હેં લાઝીમ હએ કે સબ્ર કરો ઔર ઉનકે તૌબાકી રાહ દેખો, યેહ સબ મેરે બંદે હએ મએ ઇનકો રીઝક દેતા હું મુનાસીબ હએ કે તુમ ઈનસે બનરમી વમુદારા પેશઆઓ અએ યુનુસ ઇનકી અઝાયતપર સબ્ર કર ઇસ લીએકે તુમ નબી હો ઔર નબીકો હીલ્મ ઝરૂર હએ ઔર દેખો કે ઇનમેં બોહોત ઔરતે નાકે-સુલ અકલ ઔર અકસર ઝઈફ ઔર પીર ઔર છોટે છોટે બચ્ચે હુંએ; ઔર ખીયાલ કરો કે મેરે બંદે " નુહ " ને અપની કોમકી અઝીયત પર કીસ કદર સબ્ર કિયા. હઝરતને અરઝકી કે ખુદાવંદા મએને જો અઝાબ તલબકિયા ઇસ વાસ્તે કે યેહ કોમ તેરી નાફરમાની કરતા હએ ઔર કીસી તરહ રાહે રાસ્ત પર નહીં આતા અએ પરવરદીગાર કસમ હએ તેરી ઇઝ્ઝત વજલાલકી મુજહકો ઇનપર હરગિઝ રહમ ન આએગા ! ઇનપર અઝાબ નાઝીલ કર ! ફિર ખુદાવંદે અરહમુર્રાહેમીનકે તરફસે ખીતાબ હુવા કે અએ યુનુસ યેહ બંદ લાખ આદ-મીસે ઝીયાદાહ હુંએ ઔર કીતને બંદે ઇનસે પયદા હોંગે કે બોહોતસે શહર ઇનસે આબાદ હોજાએંગે, તુમ હર તરહસે ઇનસે મુદારા કરો ફિર આપને અરઝકીકે પરવરદીગારા યેહ કોમ રાહેરાસ્તપર નહીં આતી ઇનપર અઝાબ નાઝીલ કર !! ઉસવકત જવાબ મીલાકે અએ યુનુસ ઇલ્મ તેરા ઝાહેર હાલપર હએ ઔર હમ ઇનકે બાતીનસે ઔર અંજામકારસે વાકેફ હુંએ.

અલગરજ હજરતને હદસે ઝીયાદહ મુબાલેગા કીયા, ઉસવકત ખોતાબ હુવાકે દોઆ તુમ્હારી કબુલકી ઇસ તવરપર કે બુધકે રોઝ સુબહકે વકત આફતાબ નીકલનેકે બાદ શવ્વાલ મહીનેકી પંદરવી તારીખકો ઉનપર હમ અઝાબ ભેજેંગે; (અલ્લાહો અકબર યેહ નુકતા કાબીલે લેહાઝ હુએ કે અરહમુર રાહેમીનને હઝરતે યુનુસકી તસકીન ઔર દીલાસેકે વાસ્તે યેહ જવાબ દીયા કે અઝાબ ભેજેંગે મગર યેહ ન ફરમાયા કે અઝાબ કરેંગે.) બહર કયેફ અઝાબકે ભેજનેકે વાએદેસે હઝરતે યુનુસ નીહાયત ખુશ હુવે; ઔર પહેલે તનોખા આબીદકે પાસ આએ ઔર ખુદાને જો અઝાબકા વાઅદા કીયા વોહ બયાન કીયા, ઔર ફરમાયા કે ચલો ઇન ગાફેલોંકો આગાહ કરદેં; તનોખાને કહાકે યા નબીયલ્લાહ ઇનકો ગફલતમેં છોડદો કે અપને કુફરમેં બાકી રહે ઔર ઇનપર અઝાબ નાઝીલ હોજાએ. ફીર હઝરતે યુનુસ તનોખાકો લેકર રૂબીલ હકીમકે પાસ ગએ, ઔર અઝાબકે વાઅદેકી ખબરદી, (ઝરા ખીયાલ કરનેકા મકામ હુએ કે આબીદ ઔર આલિમકે દરમીયાન કીતના ફર્ક હુએ ! !.) રૂબીલ આલીમને અરઝકીકે યા હઝરત આપ ઇન ગુનેહગારોંકે હકમેં ખુદાકે દરબારમેં શફાઅત ફરમાએ કે પરવરદીગાર અઝાબકો દફઅ કરે, કયું કે પરવરદીગાર અપને બંદોકે સાથ મુદારા કરનેકો બોહોત દોસ્ત રખતા હુએ. યેહ સુનકર આબીદને કહાકે અરે વાયહો તુજહપર યેહ કયા મશવેરા દેતા હુએ?! અરે ઉન લોગોંને હઝરતકો ઘરસે નીકાલ દીયા, ઔર સંગસાર કરનેકા ઇરાદા કીયા એએસે લોગોંકી શફાઅત ચાહતેહો? આલીમને કહા એ તનોખા ચુપ રહો તુમ ઇલ્મ નહીં જાનતે. બાઅદ ઉસકે રૂબીલ આલીમને હઝરતે યુનુસ અરઝસે પુછાકે કયા આપને સબકે વાસ્તે અઝાબ તલબ કીયા હુએ? હઝરતને જવાબ દીયા કે હાં! એએસાહી વાયદા હુવા હુએ, રૂબીલને કહા શાયદ યેહ લોગ તૌબા કરે ઔર અઝાબ બર તરફ હોજાએ તો યેહ લોગ આપકો દરોગગો જાનેંગે; યેહ સુનકર આબીદકો ગુસ્સા આયા ઔર કહાકે વાયહો તુજહપર કે તુને બડી બેઅદબીકી ઔર પયગમ્બરકે કૌલપર શક કિયા અબ તેરે સબ અઅમાલ બાતીલ હોગએ.

આલીમને કહા તેરી અકલ ઝઇફ હુએ. યેહ કહકર ફીર જનાબે યુનુસસે શફાઅતકે બારેમેં કહને લગે, મગર આબીદને કબુલ કરને ન દિયા, ઔર હઝરત યુનુસકો અપને સાથ શેહરકે બાહેર લેગયા. આલીમને શેહર વાલોંકો ખબરદી કે તુમ્હારેપર અઝાબ નાઝીલ હોને ચાહતા હુએ, યેહ સુનકર સબને ઉનકો જુઠા ઠેહરાયા, ઔર બોહોત કુછ બુરા ભલા કેહકર બેઇઝ્ઝતીસે શેહરસે બાહેર નીકાલ દીયા.

પસ જબ શવ્વાલ મહીનેકા ચાંદ દિખાઇ દીયા તબ આલીમ એક બડે પહાડપર જાકે પુકાર પુકારકે કહને લગે કે અય્યોહન્નાસ મૈં એ તુમ્હારે હાલ

પર નીહાયત શફીકહું આગાહહો ઔર જાનોકે હઝરતે યુનુસ નબીકો ખુદાને જો ખબરદી હુએ વોહ હક હુએ અએ ગાફેલો અપની ફીક્ર કરો ઔરગાફીલ ન રહો, કુદરતે ખુદાસે ઉનકે કલામ . તાસીર હુઇ ઔર લોગ ઉનકે તરફ દવડે, ઔર કહાકે સચ બાત હુએ કે આપ હમપર મેહરબાન હુંએ ફીર અબ તદબીર કયા હુએ? આલીમને કહાકે ઈલાજ યેહ હુએ કે જબ શવ્વાલકી પંદરવીં આએતો બુધકી સુબહકો તુમ સબ આફતાબ નીકલનેકે પહેલે જંગલમેં જાના, દુધ પીતે બચ્ચોંકો ઉનકી માઓંસે જુદા કરના ઔરતોકોં પહાડકે દામનમેં ઔર બચ્ચોંકો પહાડોંકે દરરોંમે ડાલદેના, ઔર હેવાનાતકે બચ્ચોંકોભી ઉનકી માઓંસે જુદા કરના જબ ઝોરસે હવા ચલે તો સબ છોટે બડે જમા હોકર આવાઝ રોને ઔર ફરયાદ ઔર તોબા ઔર ઇસતીગફારકી બુલંદ કરના, ઔર આસમાનકે તરફ મુંહ કરકે ઇસ તરહસે દોઆ કરના—"રબ્બના ઝલમના અનફોસના ફીતકઝીબેના નબીયેકા; વનતુબો એલયકામિન મઆસીનાઃ વઇન લમ તગફિરલના વ તરહમના; લનકુનન્ના મેનલ ખાસેરીનઃ ફરહમના યા અરહમર રાહેમીન" યાને બારે ઇલાહા હમને અપને નફસોંપર ઝુલ્મ કીયા, કે તેરે નબીકી તકઝીબકી, અબ તેરી દરગાહમેં તોબા કરતે હુંએ; અગર તુ નબખશેગા ઔર રહમ ન કરેગા તો હમ ઝીયાનકાર હોંગે; હમપર રહમકર કે તેરી ઝાત અરહમર રાહેમીન હુએ. ઇસતરાહ સુબહસે શામતક તઝરરોઅ વઝારી કરે.

બીનાબર એક રીવાયતકે, એક રોઝ ઉનકે મુંહ ઝર્દ હોગએ દુસરે રોઝ સીયાહ હોગએ; ઔર ખુદાકા અઝાબ એક નેઝા બુલંદ ઉનકે સરોંપર પહોંચ ગયાથા, તબ રૂબીલ આલીમકે તાઅલીમકે મુજબ પહેલે એક દુસરેકા હક અદા કીયા, યહાંતકકે કીસીકા પથ્થર અગર લેકે દરવાઝેમેં ચુનાથા તો ઉસકો ઉખાડ કર દેદીયા, બઅદ ઉસકે ઔરતોં ઔર બચ્ચેકો જુદા કરકે, ઔર ઇસીતરહ હએવાનાતકે બચ્ચેકોભી અલગ કરકે સરોંકો ખોલકર નંગે પાઉં પલાસ પહનકર અપની ગરદનોંમેં રસ્સીયાં બાંધકર સરોંપર ખાક ઉડાતે સબને મીલકર આવાઝ ઈસતેગાસા ઔર ફરયાદ બુલંદકી, ઔર રૂબીલકી સીખાઇ હુઇ દોઆભી પડહને લગે. ઔર ઇસ કોમકે બાદશાહકા યેહ હાલથા કે ખાકપર પડાથા ઔર કહતાથા કે બારે ઈલાહા હમ ચ હતેથેકે યુનુસ પયગમબરકો અપને ઇસતેગાસેકા વસીલા ગરદાને, મગર હમારી બદ કીરદારીકે સબબ વોહ હમકો તનહા છોડકર ચલે ગએ હમ અબ મજબુર વાસ્તેકે તેરે સામને હાઝેર હુંએ, ઔર અપને તઇં તેરે સીપુર્દ કીયા બારે ઇલાહા બેહકકે યુનુસ પયગમબર હમકો ઇસ અઝાબસે બચા ઔર હમપર રહમ કર, ઔર કુછ લોગ ફરયાદ કરતેથે કે ખુદાવંદા હઝરતે યુનુસ હમપ કહેતેથે કે માંગને વાલોંકો અપને દરવાઝેસે મહરૂમ ન ફેરા;

અબ હમ તેરી દરગાહમેં માગને આએ હુંએ હમકો અપની રહમતસે મહરૂમ નકર! એક જમાઆત યે કહતીથી કે અએ પરવરદીગારા હઝરતે યુનુસ હમસે કહતેથે કે ગુલામોંકો મોલ લેકર રાહે ખુદામેં આઝાદ કરદો અબ હમ બીચારે ગુલામ તેરે હુંએ, હમકો અપને અઝાબસે આઝાદ કર! કુછ લોગ કહતેથેકે ખુદાવંદા હઝરત યુનુસકી તાકીદથી કે જહાં કહીં આજીઝ ઓર લાચારકો દેખોતો ઉસકી ફરયાદકો પહોંચો, હમ આજીઝ ઓર મજબુર હુંએ હમારી ફરયાદકો પહોંચ, ઓર બાઅઝે કહતેથે ખુદાવંદા! હઝરત યુનુસ હમકો ફરમાતેથે કે મેરે ખુદાને હુકમ દિયા હુએ કે જો કોઇ તુમપર ઝુલમ કરે તો તુમ અફ્વ (મોઆફ) કરો; તો હમ ગુનેહગારોંને અપને નફસોંપર ઝુલમ કિયા હુએ તુ અફ્વ કર. બચ્ચે અપની માઓંકે લીયે રોતેથે ઓર હયવાનાત જુદા ફરયાદ કરતેથે, (યેહ ગુલ્લ વશોર હઝરત યુનુસ ઓર તનોબા આબીદને સુના, ઉસવકત ઝીયાદાહ નફરીન કરને લગે કે ખુદાવંદા ઇનપર ઝીયાદાહ અઝાબ કર કે યેહ તેરે નાફરમાનહુએ) જબ ખુદાવંદે રહમાનો ગફ્ફારને યેહ ગીરયાવઝારી દેખી એકદમ દરયાએ રહમત જોશમેં આયા અવ્વલે વકતે ઝોહરથાકે ઉનકી તોબા કબુલ હોગઇ; ઇસરાફીલકો હુકમ હુવા કે જા! ઓર યુનુસકી કોમપરસે અઝાબકો હટાદે; કે મંએને ઉનકી તોબા વએનાબતપર રહમ કીયા, બતહકીકકે મંએ તોબા કબુલ કરનેવાલાહું ઓર મેહરબાનહું. હઝરત યુનુસને અઝાબ નાઝીલ કરનેકી દોઆ કીથી ઓર મંએનેભી વાઅદા વફા કીયા કે અઝાબ ભેજા! હઝરત યુનુસસે યેહ શર્ત નહીં કીથીંકે ઉનકો અઝાબ કરકે હલાક કરૂં. યેહ સુનકર ઇસરાફીલને અરઝકીકે અબતો વોહ અઝાબ ઉનકી શાનોંતક પહોંચ ગયા હોગા, જબતક મંએ જાઉંગા તબતક વોહ હલાક હોજાએંગે, હુકમ હુવા કે જાઓ વોહ હલાક નહીં હુવે હોંગે કયું કે ઉનપર જો મલએકા મુકરર કીયે હુંએ ઉનસે કહા હુએ કે જબતક મંએ હલાકતકા હુકમ ન કરૂં તબતક ઉનકો હલાક ન કરેં ઓર અઝાબકો ઉનકે સરપર રખેં. યેહ હુકમ સુનતેહી ઇસરાફીલ ગએ ઓર અઝાબકો હટાકર મુસલકે પહાડકે તરફ ફેર દિયા; વોહ અઝાબ પહાડપર ગીરતેહી વોહ લોહા બન ગએ; ઉસવકત યુનુસકી કોમને ગોયા તાઝા હયાત પાઇ શુક્ર કરતે અપને ઘરોંકો ચલે ગએ ઓર ઇસતીગફારમેં મસરૂફ હુવે.

કયુ ? મોઅમેનીન! અએસે પયગમ્બર જલીલુલ કદર અપની કોમકી નાફરમાનીસે ઇતને દિલ તંગ હુએ કે ખુદાસે શીકાયતકી ઓર ઉનકે વાસ્તે અઝાબકે તાલીબ હુવે. હાલાંકે કીસીને આપપર પાની બંદ ન કીયાથા અઢારા બરસકા જવાન બેટા આંખોકે સામને શહીદ ન કીયા, ૬ મહીનેકે બચ્ચેકે નાઝુક ગલેપર તીરે સીતમ નહી ચલા, દો પહેરમેં ઘરકા ઘર સાફ નહીં હુવા, ૭૨ અઝીઝ વ અનસારકે દાગ ન ઉઠાએ, એક હઝાર નવસો એકાવન ઝખમ

બદનપર નહીં ખાએ, તો જરા ફીક કીજીયે કે જીસને ઇ કસબ મુસીબતોમેં સબ્ર કરકે શુક્ર કીયા વોહ કોન સાબીરથા ?

દુર્રે યગાનએ દરયાએ મજમઉલ બહુરએન=અખું તપીદએ કરબોબલા ઇમામે હુસએન *

ફીદાહો જાન શીઆંકી ઇમામે હુસએનને હર હાલમેં અપની નાનાકી ઉમ્મતકી તબાહી વ બરબાદીકા ખીયાલ કીયા ખુસુસન ચાર વકતોમેં—

૧—અવ્વલ વોહ વકતથા કે રોઝે આશુરા મલાએકા ઔર જીન્નાત હઝરતકી મદદકે વાસ્તે હાઝેર હુવે તો, મનકુલ હુએ કે "ઝઅફર" જીન કહતા હુએ કે જબ મેંએ વારીદે કરબલા હુવા દેખા મેંએને કે મલાએકા ઔર જીન્નાત ફોજ ફોજ મોજુદ હેંએ ઔર જીન્નાતકે બડે બડે બાદશાહે નામી ઔર ફીરીશતગાને મોકરરબીન તહઅતહ ઔર સફ બસફ ઝમીનસે આસમાનકે કંગુરે તક ભરે હેંએ, જીનકે આગે મેરી ઔર મેરી ફોજકી કુછ અસલ વ હકીકત નથી, ઔર વોહ સબ ઈસતાદહ ખડે હેંએ જઐસે રઇયતે ઝલીલ બાદશાહે જલીલકે સામને દસ્ત બસ્તા હાઝેરહો, ઔર હુજુમ મલાએકા ઔર જીન્નાતકા ઇસકદર થાકે મેંએ હઝરતકે નઝદીક જાકર કદમ બોસ હોનસકા લાચાર હોકર ચાર ફરસખ (૧૨ માઇલ) દુરસે તસલીમ બજાલાયા, હઝરતને વહીંસે જવાબ દીયા ઔર ફરમાયાકે "જઝાકલ્લાહો ખૈરા" જબ હમ સબને જહાદકી રઝા ચાહીતો આપને ફરમાયાકે કયુંકર હોસકે કે અપની ઉમ્મતકે લાખો આદમીયોંકો તુમ્હારે હાથસે હલાક વ તબાહ હોતે દેખું? મતલબ યેહકે ઇતના મદદ દિલતેપરભી આપને કીસીકી મદદ નચાહી ઔર સબ્ર ફરમાયા.

૨—દુસરા વકત વોહથાકે જબ અલીઅસગરે માઅસુમને હઝરતકી ગોદમેં તીર ખાયા ઉસવકત હઝરતને ખીયાલકીયા કે અગર ઇસ બચ્ચેકે ખુને નાહકકા એક કતરાભી ઝમીનપર ગીરેગા તો અજીસા ન હોકે દરયાએ ગઝબે ઇલાહી જોશમેં આએ ઔર યેહ લોગ જો મેરે નાનાકી ઉમ્મતસે કહલાતે હેંએ ગરક હોજાએં, આખર કયા કરતે ઉસવકત આપને અલીઅસગરકે ગલેકે નઝદીક હાથ લેજાકર ખુન ચોલ્લુમેં ભરલીયા ઔર મુતાબેક બાઅઝ રીવાયતકે ખીયાલ કીયાકે અગર ઝમીનપર ગીરેગાતો અનાજ ન ઉગેગા ઔર આસમાનકે તરફ ફેંકુંગા તો બરસાત નબરસેગા કયા કરને અપને મુંહપર મલદીયા. ઔર બાઅઝ રીવાયતમેં હએ કે આપને ખીયાલ કીયાકે સબ શહીદોંકે તરાહ અગર ઇસ માઅસુમકી લાશ ઝમીનપર પડી રહેગી તો ખુદાકા આતાશે કહર જોશમેં આકર ઇન નારીયોંકો જલાદેગા.

૩—તીસરા વોહ વકતથાકે જબ જનાબે મઝલુમે કરબલા જંગ કરતે કરતે અપને ફરઝંદ બીમારકો દેખનેકે વાસ્તે ગએ ઉસવકત અલ્લાહ અલ્લાહ પુકાર કર દાડે મારકે રોનેકા મકામ હએ કે હઝરતકે જીસ્મે પાકપર ઇતને તીર લગેથે

ઔર પઅેવસ્તથે કે બીમારે કરબલાને ગુમાન કીયાકે શાયદ કોઇ બડા ઉકાબ મેરે પાસ આયા હુએ જબ આપને બરાબર આંખ ખોલકર દેખાતો માઅલુમ હુવા કે પદરે મઝલુમકો તીરોંસે ઇસકદર ઝખમી કીયા હુએ કે જઅેસે સાહીકે બદનપર કાંટે હોતે હુંએ પસ ઉસ બીમારને અરઝકીકે અએ બાબા દુશમનોંને આપકી કઅેસી શીકલ બનાઇ? ઔર અએ બાબા મંઅેને દેખાકે આપને એકકો કતલ કીયા ઔર બીચમેં દસકો છોડ દીયા ઇસકા કયા સબબ હુએ?! હઝરતને ફરમાયાકે અએ ફરઝંદ અસરકે વકત તુમકો ઇસકા સબબ માઅલુમ હોજાએગા.

ઇમામે ઝએનુલ આબેદીન અ૦ ફરમાતે હંએ કે મંઅેને દેખાકે એક શખસને મેરે બાપકો નેઝા મારા ઔર હઝરતને ઉસે કતલ ન કીયા; જબ મેરે બાપકે શહીદ હોને બાઅદ વકતે અસર મએ ઇમામ હુવા તો માઅલુમ હુવા કે ઉસ કાફરકો છોડદેનેકા સબબ યેહુથા કે ઉસકી ઔલાદમેં એક શીઆહ પએદા હોનેવાલાથા, અલાવા ઇસકે વોહ મલાઇક ભાગતેથે યા પનાહ માંગતેથે તો વોહ દસ્તે રહમત અપને હાથ મુબારકકો રોક લેતેથે ઔર કલેમએ "લાહવલા વલાકુવ્વતા ઇલ્લાબિલ્લાહીલ અલીય્યીલ અઝીમ" પડહતેથે ઔર ઉનકે પીછે ન જાતેથે.

૪—ચવથા વોહ વકત થાકે જબ હઝરત ઘોડેસે ઝમીનપર ગીરે ઔર શીમ્ર મલઉન ઉસ કામકા મુરતકિબ હોનેકો ચલાકે જીસસે ઝમીનો આસમાન કાંપને લગે શીમ્ર વલદુલ હરામ કહતા હુએ કે જબ મંએ હઝરતકે પાસ ગયા તો દેખાકે શીદ્દતે પ્યાસસે હઝરત બરાબર બોલ નહીં સકતે મગર હોંઠ હીલતેથે, મંએ સમજાકે શાયદ હમારે હકમેં બદ દોઆ કરતે હુએ અપને કાનોકો હઝરતકે નઝદીક લેગયા તો સુના મંએનેકે બા આવાઝે નહીફ દરગાહે ખુદામેં અરઝ કર રહે હુંએ કે ખુદાવંદા હુસએનને અપને વાઅદેકો વફા કિયા અબ તુજહસે ઉમ્મેદવાર હું કે તુભી અપને વાઅદેકો વફા કર! કે મેરે નાનાકી ઉમ્મતે ગુનેહગારકો બખશદે!! ઔર તુ સાદેકુલ વાઅદ હુએ તુ ખીલાફે વાઅદા નહીં કરતા. બાઅદ ઇસકે કયા હુવા મોઅમેનીન ખુબ જાનતે હુએ કે ઝમીનો આસમાનમેં જીબરઇલને આવાઝ બુલંદકી "અલા કોતેલલ હુસએનો બે કરબલા અલા ઝોબેહલ હુસએનો બે કરબલા.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૌમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૨ વીં.

"નજવા" આયતકે માઅને, ઔર હઝરતે રસુલે ખુદા સ૦સે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦કા દસ સવાલ કરના, ઔર જનાબે ઝયનબકા હઝરત અૈલી વ ફાતેમાહ અ૦સે સવાલ કરના, ખાતેમા જનાબે ઝયનબકા હઝરત રસુલકે રવઝેપર જાને વગયરાહકી મુસીબતમેં.

હકસુબહાનહુતઆલા સુરએ મુજાદેલામેં ઇરશાદ ફરમાતા હૈ, અએ ઇમાન લાનેવાલે જબ કુછ રસુલસે પુછનેકો ચાહો તો પુછનેકે કબલ કુછ સદકા દેલો ઉસ્કે બાઅદ પુછો યેહ અમર તુમ્હારે લીએ અચ્છા ઔર બેહતર હે મગર તુમારે પાસ કુછ નહોતો બતહકીકકે ખુદા બખશનેવાલા ઓર રહમ કરનેવાલા હે, જનાબે અમીર ફરમાતે હેં મેરે પાસ એક દીનારથા ઉસે ખુરદા કીયા ઔર એક એક દીરહમ સદકા દેકે મંયને જનાબે રસુલે ખુદાસે દસ મસઅલે પુછે હઝરતને હરએકકા જવાબ મુજસે ઇરશાદ ફરમાયા.

૧–મંયને પુછા યા રસુલુલ્લાહ "વફા" કયા ચીઝ હે ? ફરમાયા ખુદાકો એક જાનના ઔર ઉસ્કી વહદાનીયત વયગાનીયત (એકપને) કી ગવાહી દેના. ૨–ફીર મંયને પુછા "ફસાદ" કયા ચીઝ હે ? ફરમાયા કુફર ઓર શીરક ખુદાકે સાથ અમલમેં લાના. ૩–મંયને પુછા "હક" કયા ચીઝ હૈ ? ફરમાયા "ઇસલામ" ઔર કુરઆન ઓર વીલાયત જબ કે તુમ તક મુનતહાહો યાને તુમકો મીલે. ૪–મંયને પુછા "નજાતે"

આખેરતકે વાસ્તે કયા હીલા હૈ? ફરમાયા દુનીયાકી લીજ્જતકે વાસ્તે મકરો ફરેબ ન કરના. ૫–મંયને કહા મુઝકો કયા કરના લાઝીમી ઝરૂર હૈ? ફરમાયા ખુદાકી "ઇતાઅતો" બંદગી ઔર ઉસકે રસુલકી ઇતાઅતો ફરમાંબરદારી. ૬–મંયને કહા ખુદાસે કયુંકર દુઆ કરૂં? ફરમાયા "સિદ્દકો યકીન" કે સાથ. ૭–મંયને કહા ખુદાસે કયા ચીજ તલબ કરૂં? ફરમાયા "આફીયત" ૮–મંયને કહા અપને નફસકી નજાતકે વાસ્તે કયા કરૂં? ફરમાયા "ગીઝા" એ હલાલ ખાયા કરો. યાને હલાલકી રોજી ખાઓ ઓર સચ બોલા કરો. ૯–મંયને કહા સુરૂર કયા ચીઝ હૈ? ફરમાયા "બેહીશત" હૈં. ૧૦–મંયને કહા રાહત કયા ચીઝ હૈ? ફરમાયા ખુદાસે મુલાકાત કરના હઝરાત યેહ સવાલો તો જનાબે અમીરને સરવરે કાએનાતસે પુછે ઇસ વકત મુઝે યાદ આગએ વો સવાલાત જો ખુદ જનાબે અમીરસે ઉનકી નુરેદીદા જનાબે ઝયનબને પુછેથે મખદુમાંએ આલમ જનાબે ઝયનબ બચપનમેં અપને પદરે બુઝુરગવારકી ખીદમતમેં હાઝીરથીં.

ઔર વોહ જનાબ ઉનસે બ મહોબ્બત બાતેં કર રહેથે કે ઉસ સાહેબઝાદીને પુછા અએ પદરે બુઝરગવાર આપ મુઝે દોસ્ત રખતે હૈં? ફરમાયા અલબત્તા મંય દોસ્ત રખતા હું, ફીર અરઝકી આપ મેરી માદરે ગીરામી ઔર હસનયનકોભી દોસ્ત રખતે હું? ફરમાયા ઇન્હેં ભી દોસ્ત રખતા હું, ફીર પુછા આયા આપ મેરે નાના રસુલે ખુદાકો ભી દોસ્ત રખતે હૈં? ફરમાયા હાં! બેશક ઇન્હેંભી દોસ્ત રખતાહું ફીર અરઝકી આયા હક સુબ્હાનહુતઆલાકોભી આપ દોસ્ત રખતે હૈ? ફરમાયા હાં બીલાશક વશુબહા ખુદાકોભી દોસ્ત રખતાહું" ઉસવકત જનાએ ઝયનબને અરઝકી કયુંકર હોસકતા હૈ કે એક દીલમેં દો મોહોબ્બતુકો જમરુ કરે? જનાબે અમીરને અપની સાહેબઝાદીકે પેશાનીપર બોસા દીયા ઓર લબુંકો ચુમકર ફરમાયા યેહ મસઅલા બહોત નાઝુક હૈ મગર આગાહહો "લિલ્લાહે હુબ્બી લેગયરેહ" યાઅને સીવાએ ખુદાકે જીસ્સે મંય મોહોબ્બત રખતાહું ઉસ્સે ખુદાકે વાસ્તે મંય મોહબ્બત રખતાહું યાને સબસે મુકદ્દમ ખુદાકી મોહબ્બત હ ઔર દુસરોંકી મોહબ્બત ખુદાકી મોહબબ્તકે સબબસે હ યા અગર ખુદા ઉનકો દોસ્ત ન રખતા મંયભી દોસ્ત ન રખતા.

"અલ્લાહો અકબર" મોઅમેનીન જનાબે અમીરકો કયા પાસે ખાતીર જનાબે ઝયનબથી ઓર કએસા જવાબ દીયા?

હઝરતકા અપની દુખતરે નેક અખતરકા અઝીઝ રખના ઔર ઉનકી

સાથ મોહબ્બત કરના મશહુર હય ઇસ રીવાયતમેં તો ખુદ જનાબે અ-મીરકે ઇરશાદસે ઝાહેર હય અલાવા ઉસ્કે બહોતસી રીવાયતે હય જીનસે સાબીત હોતાહય કે આપ જનાબે ઝયનબકો નીહાયત દોસ્ત રખતેથે ચુનાંચે મુજતહેદે કરબલાઈ જનાબે શેખ મોહમ્મદ મેંહદી જો ખાનદાને શેખ ફખરૂદ્દીન સાહેબે મજમઉલ બહરએનસે હય ઉનકી ઝબાની મૈને સુનાહેં, એક રોઝ સાનીએ ઝહરા જનાબે ઝૈનબ અ૦ ફરશે ખવાબપર આરામમેં થી; યહાંતકકે આફતાબ બુલંદ હુવા ઔર ચેહરએ મુબારકપર ધુપ આગઈ, જનાબે સૈયદાકો મનઝુર ન હુવાકે ઉસ સાહેબઝાદીકો નીંદમે બેચેન કરેં, ઔર ઉઠાકર દુસરી જગેહ લેજાએં, બાલીને સર અપની રીદાએ મુબારક (ચાદર)કા સાયા કરકે ખડી હુઇં દેર તક યુંહીં ખડીરહીં ઇસી અસનામે જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ બાહેરસે હરમ સરામેં તશરીફ લાએ; ઔર યેહ કૈફીયત દેખકર હકીકત દરયાફતકીં; જબ હકી-કતે હાલસે આગાહ હુએ જનાબે સૈયદાસે ફરમાયા મેં અપની નુરેદીદા ઝૈનબપર સાયા કરનેકે લીએ સઝાવાર તુમસે ઝીયાદા હું અબ તુમ જાઓ આરામ કરો મૈં સાયા કરૂંગા; યેહ કહકે ઉસ ઇમામ સાહેબે અલમને જીસ્કે અલમકે નીચે રોઝે કયામત મોઅમેનીન વ મોહીબ લોગ ઉસ આફતાબકી ગરમીમેં મહફુઝ રહેંગે; અપની અબાએ મુબારકકા સાયાકીયા ઔર બાલીને સરે જનાબે ઝૈનબકે ખડે હોરહે ઔર ઇતની દેરતક ખડે રહેકે ખુદ વોહ સાહેબઝાદી ખ્વાબસે બેદાર હુઇં; અલ્લાહો અકબર કયા મનઝીલત વ કયા શાનથી જનાબે ઝૈનબકી ઝાકીરને ઉન્હીં મુજતેહદે કર-બલાઇસે રીવાયત ભી સુનીહે, કે એક દીન જનાબે ઝનબને અપને પદરે બુઝુરગવારસે રોઝએ રસુલે ખુદાકા ઇશતીયાક બયાન કરકે જીયારતકેલીએ ઇજાઝત ચાહી.

યાઅને રસુલે ખુદાકે રવઝેમેં જાનેકી રઝા માંગી હઝરતને ઇજાઝત દી મગર ફરમાયા કે શબકો રાતકે વકત જાના ચાહીયે; ગરઝ વોહ દીન ગુઝરા જનાબે અમીર ઉસ સાહેબઝાદેકો પરદએ શબમેં (રાતકે વકત) અપને સાથ ઇસ તરહ રોઝએ રસુલકી તરફ લેચલે કે જનાબે ઝએનબ કે દાહને બાએ તરફ ઇમામે હસન ઔર ઇમામેહુસેન હુએ; ઔર આગે આગે ખુદ જનાબે અમીર તશરીફ લે ચલે જબ કરીબ રોઝેકે પોંહચે અપને બડે ફરઝંદસે ફરમાયા તુમ આગે બડહજાઓ ઔર મસજીદકા ચીરાગ ગુલકરદો; ઐસા નહો કે જબ મેરી નુરેદીદા ઝૈનબ દાખીલે રોઝા

હોતો ઉસ્કે કદો કામતપર રોશનીમેં કીસી નામહરમકી નઝર પડ જાએ; ઔર ઇસી મઝમુનકો કીસી આલીમને નઝમ ભી કીયા હૈ; યાઅને ઇસ વકત જનાબે ઝૈનબકે અંજામે હાલપર ખિયાલ કરકે હાલ ઉનકા યાદ આ જાતા હૈ ઔર દીલ મેરા સીનેમેં મશઅલકી તરહ જલને લઝતાહય, કે જબ વોહ રસુલકી નવાસી ઈમામકી સાહેબઝાદી અપને નાનાકે રાૈઝેપર ઝીયારતકે વાસ્તે ગઇં દરહાલે કે ઉસ વકત અંધારી રાતથી નુરે ખુદા અલીએ મુરતઝાને અપને નુરેચશમ હસને મુજતબાસે ફરમાયા બનઝરે અઝમત અપની બહનકે મસજીદ ઔર રાૈઝેકી રોશનીકો ઠંડા કરદો કે અગર કોઈ શખસ વહાંહો તો દુખ્તરે ફાતેમાકે કદો કામત પર ઉનકી નીગાહ ન પડે; આહ આહ કહાંથે હૈદરે કરરાર મઅરકએ કરબલામેં કે મુલાહેઝા ફરમાતે શામયુંને મરકદે રસુલકે ચીરાગકો બુઝા દીયા. ઔર ઈસી ઝૈનબકો જીસ્કી વોહ અઝમત વઈઝ્ઝતથી રોઝ રોશનમેં ઇસ ઝીલ્લતો ખ્વારીમેં કૈદ કર લીયા કે આતશે ગમસે શમઅ સોઝાંકી તરહ આંખુંસે આંસુ બહબહકે દામનતક પોંહચે થે ઔર સુરખીએ અશકસે ઝાહેર થા કે દીલ ખુંન હોહોકે આંખુંકી રાહસે નીકલ આયા હૈ અબ મોઅમેનીન ખીયાલ કરેં કે જનાબે અમીરને જીસ ઝૈનબપર ધુપમેં અપની અબાકા સાયા કીયાથા વોહ ઝૈનબ અસીરહો કે ઐસે શુતરે બેકજાવાપર સવાર હુઇં જીસપર કોઇ સાયા બજુઝ સાયાએ આફતાબ નથા, ઔર હૈદરે કર-રારકો અપને ઘરમેં ઇતના ગવારા ન હુવા કે ચેહરએ ઝનાબે ઝૈનબપર એક સાઅત ભી ગરમી આફતાબકી પોંહચે, વોહી ઝયનબ પરદેસમેં કૈદ હોકે કીતને દીનું ઐસી ધુપમેં ફીરતી રહી કે તમાઝતે આફતાબસે ચેહ-રેકા રંગ બદલ ગયાથા, ઔર જાબજાસે પોસ્ત ઉડ ઉડ ગએથે જનાબે સૈયદાને તો અપની બેટી કે લીએ ઈતની તકલીફ ન ચાહીંકે નીંદમેંસે ચોંકાકે દુસરી જગેહ લે જાએ મગર અઅદાને ઊસ લાડલી બેટીકો કયા કયા અઝીય્યતે પહોંચાઇ કરબલાસે કુફા કુફેસે શામ તકલીફેં દેતે કહાં કહાં લે ગએ, અલ્લાહ અલ્લાહ જીનકા યેહ એઅઝાઝો એહતેરામહો કે બાપ ભાઈયુંકે હલકેમેં રાહ ચલે; ઉનકી શાહેશામમેં યેહ ઝીલ્લતો ખ્વારીહો કે સરખુલે હુવે હાથ બંધેહોં ઔર નઝરકે સામને ભાઇયુંકે અઝીઝકે કટેહુવે સર નોકે નેઝેપર ચડહાએ હો હર તરફસે અશકીયા તલવારેં ખીંચે નેઝે-તાને નરગેમેં લીએ હે, વોહ શાહઝાદીયાં જો રોઝએ રસુલમેં ભી શબકો

ચીરાગકી રોશનીમેં ન જાએ; વોહ દીનકો આફતાબકી રોશનીમેં દુશમ-
નાને રસુલકે દરબારે આમમેં જાએ.

" શામીયાં બસ્તંદ બાઝુ. ઝયનબો કુલસુમરા*
અજ્ઞેરૂલક આંખબતેહા વદ્ધંનતેહાએ અહલેબૈત"*

શાવી ન્કતાહય જબ અઅદાએ દીનને બાઅદે શહાદતે સયદુશ શોહો-
દાકે ચાહા કેઅએ ઇસ્મતકો તારાજ કરેં અેાર નામુસે ઇમામકો લુટલેં
વોહ વકત મુઝે નહીં ભુલતા કે કીસ તરહ વોહ બીબીયાં બચ્ચુંકો છોડ
છોડ કર ગોશએ પનાહ ઢુંઢતે ફીરતે થે, અેાર કહીં પનાહ ન મીલતીથી
અેાર દીસી તરફ બચ્ચે ઉન બીબીયુંકે છુટ છુટકે સહરામેં જાબજા મુન-
તશીર હો ગએ થે કોઈ ઉનકા સંભાલનેવાલા ન થા, જનાબે ઝયનબકા
યેહ હાલ થા કભી ઉસ તરફ દોડતી જાતીથીં કભી ઇસ તરફ આતીથીં,
એક એક બીબીકા બચ્ચેકા હાથ થામ થામકે લાતીથી અેાર એક તરફ
ઉસી સહરામેં બીઠા દેતીથીં, કભી મદીનએ રસુલકી તરફ મુંહ કર કે
ઈસ્તેગાસા કરતીથીં કભી નજફકી જાનીબ રૂખ ફરમાકે ફરયાદ કરતીથી.
કભી મકતલકે સીમત નઝર ફરમાતીથીં અેાર લાશએ બીરાદરસે ખીતાબ
કરકે કેહતીથીં અએ ભાઇ અએ હુસન ઇસવકત ઇન ઝાલીમુંસે ઈતનાંતો
કહો કે હમ બે વારીસુંપર રહમ કરેં, અહલેબૈતે રસુલકે સરૂંસે ચાદરેં ન
ઉતારેં; અએ ભાઇ ઇસ વકત અઅદાકે દો ઝુલમુંને હમારે દીલુંકો ટુકડે
ટુકડે કરદીયા હય; એક યેહકે નામીસે નબીકા કુછ પાસ નકીયા બીબીયું
કે સરૂસે ચાદરેં ભી છીનલીહે, દુસરે યેહ કે બીન આપ કે છોટે છોટે
બચ્ચુંકો અપની કસાવતે કલબીસે નાહક રૂલાતેહેં; યહાં તકકે કાનુંસે
ગોશવારે છીનતેહેં; કીસીકે રૂખસારૂંપર તમાચે મારતેહેં, ગરઝ વોહ મઝ-
લુમા નોહા વઝારી કરતી રહી, અશકયાને કુછ ખિયાલ ભી ન કીયા ઉન
સબ બેકસુંકો કેદ કર લીયા અેાર શુતરાને બેકજાવાપર બીઠાકે ચાહા કુફેકે
જાનીબ રવાના હો, જનાબે ઝયનબને દેખા કે અબ અપને ભાઈકી લાશસે
મેં જુદા હોતીહું અજબ ઈઝતેરાબો દરદસે રોરાકર કહને લગીં, અએભાઇ
તુમતો ઇસ બેકસીમેં હમકો છોડકે બેહીશતમેં બાપ અેાર નાના કે પાસ
ગએ, હમ તુમારે બાઅદ કેદ હોકે કુફા જાતેહેં; હમારા સલામે આખેરી
કબુલહો. અએ ભાઇ નાના કી ખીદમતમે હમ અસીરૂંકા ભી સલામ પહોં-
ચાના, અેાર કહદેનાકે આપકી નવાસી ઝયનબ અબ ઈસ હાલકો પહોં-

ચાંહે કે અઅદા ઝીલ્લતો ખ્વારીસે કેદ કરકે દીનકો કરબલાસે કુફે લીએ જાતેહેં, અએ ભાઇ પદરે બુઝરગવાર હૈદરે કર્રારકો ભી મેરી જાનીબસે સલામ પહોંચાના; ઔર ઉનસે ભી ઈતના કહદેના આપકી બેટી ઊમ્મે કુલસુમ કીસ દરદો ગમમેં મુબતેલાહેં આકે ખબર લીજીએ; મોઅમેનીન જનાબે ઝયનબકા ઇન દોનું બુઝરગવારૂ કો સલામ કરના ઔર અપને હાલસે ખબર દેના કયા અજબહે કે રીવાયતે સાબીકકે ખીયાલસેહો યઅને અએ નાના એક દીન આપકે રોઝેમેં હમ ઝીંયારતકે લીએ કીસ શાનસે ગએ કે રાત અંધેરીથી બાપ ભાઈયુંકા સાથથા આજ ઇસ ઝીલ્લતસે દીનકો કેદ હુએ જાતેહેં; કે ભાઇકા સરસામને નેઝે પર અલમહૈ ઔર અએ પદરે બુઝરગવાર ઉસદીન આપ ભાઇયુંકે હલકેમેં રોઝએ રસુલપર લે ગએથે આજ હમ અપની બહન ઉમ્મે કુલસુમકે સાથ કએદ હોકે દુશમનું કે હલકેમેં કુફે જાતેહેં.—

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૩ વીં.

પરહેઝગાર લોગોંકી હીકાયત ઔર હઁઝરત યુનુસ ઍંકા અહઁવાલ ઔર મસાએબ વ સબ્રે જનાબે ઈમામે હુઁસએન ઍંકા બયાન.

મનકુલ હુએ કે હઝરતે અલી અ૦ને જનાબે સલમાને ફારસાકે કફનપર યેહ શેઅર લીખેથે.

વફદતો અલલ કરીમે બેગએરે ઝાદિન=મેનલ હસનાતે વલકલ્બ સલીમ*

યાને ખુદાવંદે કરીમ વ રહીમકી દરગાહમેં બંદએ ગુનેહગાર હાઝેર હોતા હુએ, મગર ઉસકે પાસ નેક અમલકા કુછ તોશા સીવાય કલબે સલીમ (અછા દિલ)કે નહીં હુએ.

ફહમલુઝ્ઝાદે અકબહો કુલ્લે શએઈન=એઝા કાનલ વફુદો અલલ કરીમ*

યાને ઇસકા ખાલી હાથ આના ઇસ વાસ્તે હુએ કે બારગાહે કરીમ

(સખીકે દરબારમેં) કોઇ જાય ઔર અપને સાથ તોશા લેજાય,તો વોહ બોહોત ખરાબ હુએ.

કીતાબે અલવીયાહમેં મજમુઅએ વરામસે મનકુલ હુએ કે એક ઝાહેદકો જબ અપની મોતકે આસાર ઝાહેર હુએ તો વોહ રોતાથા લોગોંને રોનેકા સબબ પુછા તો ઉસ્ને યેહ આયત પડહી "ઈન્નમા યતકબ્બલુલ્લાહો મેનલ મુત્તકીન" ઔર કહાકે યેહ કુરઆનકી આયત મુજહકો રૂલાતી હુએ; (ઔર માઅને ઇસ આયતકે યેહ હુંએ કે ખુદા ફરમાતા હુએ કે નેક અઅમાલ પરહેઝગારકે સીવાય દુસરોંકે કબુલ ન હોંગે;) તો રોના મેરા ઈસ સબબસે હુએ કે મેરે અઅમાલ ખુદાવંદે કરીમકે દરબારમેં મકબુલ હોગેં યા નહીં? ઔર ઉસી કીતાબમેં મનકુલ હુએ કે એક ઝાહેદ મરનેકે કરીબથા તબ લોગોંને ઉસસે કહા આપ અપને ફરઝંદ વ અયાલકે હકમેં કુછ વસીયત કયું નહીં કરતે? ઉસ ઝાહેદને જવાબ દીયા કે મુજહે શર્મ આતી હુએ કે સીવાય ખુદાકે ઔર કીસીસે અપને ફરઝંદો અયાલકે બારેમેં વસીયત કરૂં. ઔર ઉસી કીતાબમેં મનકુલ હુએ કે એક ઝાહેદકા મરનેકા વકત નઝદીક આયા તો ઉસ્કી ઔરત ઉસ્કે હાલપર રોને લગી, ઝાહેદને આંખ ખોલકર પુછા કે કયું રોતી હુએ? વોહ બોલીકે મંએ તુજહપર રોતીહું; ઉસ્ને કહાકે મંએ મેરે ઈસ રોઝકે વાસ્તે ચાલીસ બરસસે રોતાથા, અબ તુ તેરે વાસ્તે રો! મુજહપર રોના ઝરૂર નહીં હુએ.

હઝરાત યેહ દુન્યા નાપાએદાર હુએ ઔર ઉસ્કા ભરોંસા નહીં હુએ; જહાંતક હોસકે કારેખએર કર લેવે; ઔર જીતની હોસકે નેકબખ્તી વ પરહેઝગારી ઇખ્તીયાર કરે; ઔર હમેશા પરવરદીગારકી ઇબાદતમેં મસરૂફ રહે. ઔર પરવરદીગારકી બંદગીમેં સર ગર્મ રહે. મનકુલ હુએ કે હકતઆલાને પાંચ પયગમ્બરોંકો બલામેં મુબતેલા કીયા ઔર વોહ હઝરાત ઉસ હાલમેં ઇબાદતે ખુદામેં મસરૂફ રહે કે ઉનકી ઇબાદત દેખકે મલાએકાકો તાઅજ્જુબ હુવા ઔર અપની ઇબાદતકા હકીર (હલકી) જાના એક હઝરાત નુહ અ૦થે ઉસ જનાબકો ઉનકી કૌમને ઇસકદર લકડી વ પથ્થર મારેં કે કાનોંસે ખુન જારી હુવા ઔર તીન રોઝ તક બેહોશ પડે રહે ઈસપરભી હમેશા હીદાયત કરતેથે ઔર ખુદાવંદે કરીમકી ઈબાદતમેં મશગુલ રહતેથે.

દુસરે જનાબે ઇબરાહીમ અ૦થે કે જબ નમરૂદ મલઉનને હુકમ કીયા, કે હઝરતકો મીંજનીકમેં રખકર આગકે તરફ ફેંકા તો ઉસવકતભી હઝરતને હવાકે દરમીયાન મીંજનીકકે અંદરભી ખુદાકી બંદગીકો ન છોડા, ઔર ઝીકરે ખુદામેં મસરૂફ રહે.

તીસરે હઝરત યુસુફ અ૦કે જબ કુએ ઔર કએદખાનેમેંથે તોભી રાતદીન ખુદાકી ઇબાદત કીયા કરતેથે.

ચવથે જનાબે અય્યુબ અ૦થે કે જબ સખ્ત બીમારીમેં ગીરફતાર હુવે

ઔર ઉઠને બએઠનેકી તાકતભી ન રહી, તબભી અપની બીબીસે ઇરશાદ ફરમાતેથે કે મુજહકો મેહરાબમેં બીઠાદો ઔર વહાં તમામ રાત ખુદાકી ઇબાદત કીયા કરતેથે.

પાંચવે હઝરત યુનુસ અ૦થે કે જબ મછલીકે પેટમેંથે તબભી ઉસ જાએ તંગમેં ખુદાકી ઇબાદતકો ન છોડા, ઔર ઉસમેં બરાબર ખુદાકી ઇબાદત કરતે રહે.

ચુનાંચે જનાબે યુનુસ અ૦કા અહવાલ ૪૧ વીં મજલીસમેં યહાંતક લીખા હુએ કે જબ જનાબે યુનુસ ઔર તનોખા આબીદ અપની કોમકો છોડકર ચલેગએ ઔર રૂબીલ આલીમને ઉનકે પીછે ઉનકો અઝાબસે આગાહ કીયા ઔર ઉનપર અઝાબ નાઝીલ હુવા ઔર વોહ લોગ તવબા વ ગીરયા વઝારીમેં મસરૂફ હુવે, તબ ખુદાવંદે કરીમને ઉનકી દોઆકો કબુલ ફરમ.યા; ઔર જો અઝાબકે ઉનકે સરોંકે પાસ આ ચુકાથા વોહ બહુકમે ખુદા ઇસરાફીલને મુસલકે પહાડોં પર ડાલ દીથા, ઔર વોહ પહાડ લોહા બનગયા ખુદાવંદે કરીમને જીસકે રોઝ અઝાબ ભેજનેકા હઝરત યુનુસ અ૦સે વાઅદા ફરમાયાથા પચશંબા (જુમેરાત) કે રોઝ જનાબે યુનુસ ઔર તનોખાને ઉસ કવમકી આવાઝ સુના નહીં; ઉસસે યકીન હુવાકે કલ યેહ સબ રોતે ઔર ગીરયા વઝારી કરતેથે ઔર આજ કુછ આવાઝભી નહીં આતી હુએ તો અલબત્ત સબ હલાક હોગએ; તબ સુબહકો દીન નીકલનેકે વકત જનાબે યુનુસ અ૦ ઔર તનોખા દોનો શાહરકી તરફ ગએ કે જાકર દેખેં કે ઉસ કોમપર કયા બલા નાઝીલ હુઈ હુએ; જબ ચલે તો દેખાકે લકડીકે ભારેવાલે ઔર ચરવાકે વગએરા ચલે આતે હુંએ; ઔર શાહરકે લોગ સલામતહુંએ; હઝરતને યેહ દેખકર ફરમાયા કે બદા વાકેઅ હુવા, અબ ઇનકો મંએ કયા મુંહ દીખાઉંગા, યેહ સોંચકર અપની કોમપર ગુસ્સે હોકર પીછે ચલે ગએ; જએસા કે ખુદાને અપને હબીબ મોહમ્મદ મુસ્તફા સ૦કો કુરઆનમેં ખબરદી હુએ કે અએ મોહમ્મદ યાદ કરો યુનુસકે કીસ્સેકો કે જબ વોહ અપની કોમપર ગઝબનાક (ગુસ્સે) હોકર ચલે ગએ, કયુંકે ઉનકો ઉસ કોમને બોહોત ઇઝા દીથીં; ખુલાસા યેહ કે હઝરત યુનુસ અ૦ને શેહરવાલોંસે મુલાકાત નહીંકી ઔર મખફી બાહેર ચલે ગએ. ઔર તનોખા આબીદ શાહેરમેં ગએ ઔર રૂબીલ આલીમસે મુલાકાત હુઇ; તબ ઉન્હોંને કહાકે કયું તનોખા કીસકી બાત દુરસ્તથી ? યેહ સુનકર તનોખાને માફી ચાહી ઔર કહાકે સચ હુએ કે ઇલ્મ વ હીકમત બે ઇલ્મ આબીદસે બેહતર હુએ.

જબ હઝરત યુનુસ અપની કોમસે મખફી હોકર ચલે ગએ તો સાત રોઝમેં દરયાકે કીનારે પર પહોંચે; જએસા કે ઉનકે હાલસે હકતઆલાને

ખબર દી હુએ; "ઇજ્જા યુનોસા લમેનલ મુરસલીન ઇઝ અબકા એલલ ફુલકિલ મશહુન" યાઅને બદુરસ્તીકે યુનુસ હમારે અંબીયાએ મુરસલીનસેથા, જીસવક્તકે વોહ હમારા બંદા ભાગકર એક કીશતીકે તરફ જો આદમીયોંસે ઔર માલસે ભરીથી વહાં ગયા.

અલગરજ જબ જનાબે યુનુસને ઉસ કીશતીકો દેખા ઔર ઉસપર બએઠનેકા કસ્દ કીયા ઉસી અસનામેં ઉનકા એક લડકા દરયાકે કીનારે ખાના ખાને લગા એક મૌજજો આઈ તો વોહ લડકા ગરક હોગયા; દુસરા ફરઝંદ ઇસકો દેખકર એક તરફ ભાગાતો ઉસે ભેડયા ઉઠાકર લેગયા; જબ યેહ બનાવ દેખા તો જનાબે યુનુસ સમજહેકે યેહ વકત મેરે ઇમતેહાનકા હુએ અબ સબ્રો રઝાકો ઇખતીયાર કરના ચાહીયે, યેહ સોંચકર સબ્રકીયા. બાઅદ જનાબે યુનુસ કીશતીપર સવાર હુએ મગર અએસે તંગ વકતમેં સવાર હુવે કે હઝરતકી બીબી વહાં કીનારે પર છુટ ગઇ રાત ઔર દીન કીશતી ચલી જબ દરયાકે બીચમેં પહોંચે તો એક તલાતુમ પએદા હુવા ઔર એક બોહોત બડી મછલી ઝાહેર હુઇ ઔર મુંહ ખોલકર કીશતીકે સામને આઇ, એક મલ્લાહ આઝમુદાકાર કહને લગા કે કોઇ ગુનેહગાર યા ગુલામ અપને આકાસે ભાગકર ઇસ કીશતીમેં સવાર હુવા હુએ; તો જબતક યેહ મછલી ઉસ શખસકો ન લેગી તબતક યહાંસે ન જાએંગી; યેહ સુનકર જનાબે યુનુસને ફરમાયા કે વોહ ગુલામ જો અપને આકાસે ભાગાહો વોહ ગુલામ મૈંઅ હું. ઔર યેહ મછલી મુજહકો ચાહતી હુએ તો મુજહકો દરયામેં ડાલદો. યેહ સુનકર કીશતી વાલોંને કહાકે આપ હમ સબમેં અફઝલ ઔર બેહતર હુએ તો આપકો નફેંકેંગે; જબ લોગોંને દેખાકે યેહ મછલી જાતી નહીં ઔર યુનુસ કહતે હુએ મુજહકો ડાલદો તો ઉન્હોંને "કુરઆહ" ડાલા તો કુરઆહભી હઝરતે યુનુસ અઠકે નામપર નીકલા; તબતો જનાબે યુનુસને કહા કે અબ મુજહે દરીયામેં ડાલદો. તબભી કીશતીવાલોંને મના કીયા; ઔર દોબારા કુરઆહ ડાલા ઉસવકતભી હઝરતકે નામપર નીકલા, તબતો હઝરતે યુનુસ ખુદ દરયામેં કુદનેકો તૈયાર હોગએ મગર લોગોંને રોક લીયા; ફીર તીસરી મરતબા કુરઆહ ડાલા તો ઉસ મરતબાભી જનાબે યુનુસકે નામપર કુરઆહ નીકલા તબતો હઝરત એકદમ દરયામેં કુદ પડે; ફૌરન વોહ મછલી હઝરતકો અપને પેટમેં નીગલ ગઇ. બાઅદ ઉસકે હકતઆલાકા એક ઔર દુસરી મછલીકો હુકમ હુવા કે ઇસ મછલીકો નીગલજા તબ વોહ મછલી ઉસ મછલીકો કે જીસકે પેટમેં હઝરતે યુનુસથે ઉસકો નીકલ ગઇ; બાઅદ ઉસકે તીસરી મછલીકો હુકમ હુવા કે યેહ દોનોં મછલીયોંકો નીગલજા હુકમ હોતેહી વોહ મછલી ઉસકો નીગલ ગઇ તબતો જનાબે યુનુસ બઠ બોહોત ગભરાએ. તબ હકસુબહાનહુ વ તઆલાને ઉસ મછલીકો હુકમ દીયા કે યુનુસ હમારા પયગમબર હુએ ઇસકા ગોશ્ત વહડ્ડી

તેરેપર હરામ હુએ; બોહોતહી હીફાઝતસે અપને શીકમ (પેટ)મેં રખ! કે યેહ હુમારી અમાનત હુએ; ઔર દરયાકી અજાએબ ચીઝેં ઇનકો બતા! ચુનાંચે વોહ મછલી બડે બડે દરયાએ ઝોખારમેં ઉનકો લીએ ફીરતીથી. ઔર હઝરતે યુનુસ ઉસ હાલમેં મછલીકે પેટમેં બરાબર ખુદાકી તસબીહ કરતેથે ઔર વોહ તસબીહકા બયાન ખુદાને કુરઆનમેં કિયા હુએ: વોહ તસબીહ યેહ હુએ "લાએલાહા ઈલ્લા અનતા સુબહાનક ઇન્ની કુનતો મેનઝ્ઝાલેમીન" મનકુલ હુએ કે ચાલીસ રોઝ તક વોહ મછલી બે આબોદાના રહી યાઅને કુછ ખાયા ઔર પીયા નહીં, યહાંતકકે અપના મુંહભી ખોલા નહીં; કે શાયદ હઝરતકો ઇઝા પહોંચે; ઔર હઝરતકે સાથ વોહ મછલીભી ઝીકરે ખુદા કરતીથી.

સાહેબે મજાલીસે અલવીય્યાહ લીખતે હુએ કે જબ મછલીઓંકો દર્દ ઔર બીમારી હોતીથી તો ઝીકરે ખુદા નહીં કરતીથી ઉન્હોંને દોઆકી કે પરવરદીગારા! જીસતરહ તુને બની આદમકે લીએ બીમારીકી દવા મુકરરર કીહુએ વએસેહી હુમારે વાસ્તે દવા મુકરરર ફરમા, જવાબ મીલાકે ઉસ મછલીકે પેટમેં હુમારા નબી યુનુસ હુએ ઉસ મછલીકે પેટકી બુ સુંઘો તો તુમ્હારી બીમારી દફ્અ હોજાએગી ઔર શફા મીલેગી, જબ હઝરતે યુનુસ ઉસ મછલીકે પેટસે બાહેર આએ તબભી હમેશા ઉસ મછલીકે પેટકે બુ સુંઘકર દુસરી મછલીયાં શફા હાસીલ કરતીથીં. એક રીવાયતમેં હુએ કે ખુદાવંદે કરીમને ઉસ મછલીકે પેટકો મીસ્લ આઇનકે શફાફ કરદીયાથા કે ઉસકે સબબસે હઝરતે યુનુસ દરયાકી તમામ અજાએબાતકો દેખતેથે, અલગરઝ જબ ચાલીસ રોઝ ગુઝરે તબ હઝરતે યુનુસ તંગ હુએ; ઉસવકત ખાતાબ હુવા કે અએ યુનુસ પંજતને પાક અ૦ક નુ કા વાસ્તા દેકર કયું અપની ખુલાસી નહીં ચાહત? અપને પરવરદીગારસે યેહ સુનકર હઝરતે યુનુસ અ ાને ઇસતરહ મુનાજાતકી કે "અલ્લાહુમ્મા બેહકકે મોહમ્મદેનિલ મુસ્તફા વ અલીય્યેનિલ મુરતઝ; વફાતેમતા સય્યદતિન્નેસાઅ વલ હસનિલ મુજતબા; વલહુસયનિશ શહાદે બેકરબલાઅ" યાઅને અએ પરવરદીગારા તુજહે વાસ્તા દેતાહું મોહમ્મદ મુસ્તફા વ અલીયે મુરતઝા વ ફાતેમએ ઝહરા વ હસને મુજતબા વ હુસયને શહીદે કરબલાકા કે મુજહે ઇસ કએદસે રેહાકર!!! જનાબે મઝલુમે કરબલા ઇમામ હુસએન અ૦કા નામ લેતેહી દોઆ કબુલ હોગઇ; જયસાકે ખુદા ફરમાતા હુએ કે 'ફસ તજબના લહુ વનજજયનાહો મેનલ ગમ્મે વકઝાલેકા નુનજીલ મોઅમેનીન' યાઅને હમને યુનુસકી દોઆકો કબુલ કી ઔર ગમસે નજાત દી, ઔર ઇસી તરહ હમ મોઅમેનોકો નજાત દેતે હુંએ. યાઅને જબ કોઇ શખસ પંજતને પાક અ૦ કા વાસ્તા દેકર કીસી બલા વ મુસીબતમેં દોઆ કરતા હુએ તો ઉસકોભી હમ ઇસીતરહસે નજાત દેતે હુંએ.

જબ હઝરતે યુનુસકી દોઆ કબુલ હુઇ તો ખુદાવંદે કરીમો રહીમને ઉસ મછલીસે ફરમાયા કે દરયાકે જંગલકે કીનારે યુનુસકો નીકાલ ડાલ જબ યેહ

હુકમ હુવા તો ઉસ મછલીને હઝરતકો અપને પેટસે ઉગલ દીયા. હઝરત બાહેર આએતો હઝરતકા તમામ બદન નાઝુક હોકર તમામ બાલ ગીર પડેથે ઔર ચેહરેકી ઔર બદનકી ચમડી ઔર ગોશ્ત ઘુલ ગયાથા ઔર હઝરતકા તમામ બદન કાંપ રહાથા ઉસવકત ખુદાને કદુકે ઝાડકો વહાં પએદા કીયાકે યુનુસપર સાયા હોવે ઔર જંગલકી બકરીકો હુકમ હુવા કે અપના દુધ યુનુસકો પીલા જબ હઝરતકો તાકત આઇતો વોહ ઝાડ સુખ ગયા; ઉસવકત હઝરતે યુનુસને અરઝકી કે અએ ખુદાવંદા જો ઝાડકે મુજહપર સાયા કરતાથા ઉસ ઝાડકો તુને સુખા ડાલા ! વહી હુઇકે અએ યુનુસ એક ઝાડકે જીસકો તુમને પએદાભી નહી કીયાથા ઉસ્કે સુખનેપર તુમ ફરયાદ કરતેહો ? અરે તુમને ખીયાલ નહીં કીયા ? કે મેરે લાખ બંદેસે ઝીયાદાહથે જો મેરે પએદા કીયે હુવેથે (મતલબ યેહકે) ઉનકે વાસ્તે અઝાબ ચાહા તબ રહમ ન આયા? અલગરઝ ઉસ જનાબ કો ઉનકી કોમ બઇઝ્ઝત વએહતેરામ શેહરમેં લેકર આઇ ઔર સબને ઇમાન ઇખતીયાર કીયા. મોઅમેનીન જબ જનાબે યુનુસ મછલીકે પેટસે બાહેર આએ તો બાઅઝ રીવાયતસે સાબીત હોતા હુએ કે વોહ દિન રોઝે આશુરા ઔર જુમઆહકાથા; ઔર વકતભી દોપહેરકા થા ઔર વોહ ઝમીનભી ઝમીને કરબલાથી, ઔર વોહ દરયાભી દરયાએ ફુરાત થા.

હઝરાત ઇસ હીકાયતમેં સાત અમ્ર કાબીલે ગૌર કરને ઔર ખીયાલ કર કે ઝાર ઝાર રોને ઔર સર પીટને કે હંએ ! મગર શર્ત યેહ હુએકે ચુપકે કધર ઈધર ધ્યાન કરકે ન બએઠો ! બલકે જનાબે મઝલુમ કરબલાકી મુસાબત પર રોને કે વાસ્તે મુસતઇદ હો જાઓ !

૧—યેહકે જનાબે યુનુસને તો પંજતને પાક અ૦ કે વાસ્તેસે નજાત પાઇ, મગર અફસોસ હઝાર અફસોસ કે વોહી હઝરત ઉસી દિન ઉસી સહરાએ કરબલામેં ઔર ઉસી નહરે ફુરાત કે કીનારે કએસી કએસી મુસીબતોં મેં ગીરફતાર હુએ અરે તીનદીન પાની બંદ રહા, ઝખમપર ઝખમ ખાએં, દાગપર દાગ ઉઠાએ હાય મુસીબતા ! કે અલીઅકબરસા ફરઝંદે જવાન, અરે કાસીમસા ભતીજા ઔર એક શબકા દુલ્હા, અફસોસ અબ્બાસસા વફાદાર અલમ બરદારસા ભાઇ, અરે છે મહીનેકા માઅસુમ બચ્ચા, ઇન સબકો અપની આંખોં કે સામને તીરો તબર નેઝા વ બરછી ખાકર અપને ખુનમેં પાકિંકી એડીયાં રગડતે દેખા હાય કયા વકત મુસીબતકા હોગા ઉન્હીં હઝરતકે દીલસે પુછના ચાહીયે.

૨—અમ્ર યેહ હુએ કે વોહ મછલી અગરચે હયવાનથી મગર ખીયાલ કીયા કે યેહ નબી હુએ ઇનકો કીસી તરહકી તકલીફ ન હો ઇસ વાસ્તે ચાલીસ રોઝ તક ખાનાપાની છોડ દીયા; મગર વાયહો ઉન ઇનસાનોપર કે જીસ નબીકા કલમા પડતેથે ઔર ઉનકો મહેમાન બુલાયાથા તો મેહેમાનદારીકે એવઝ ખુદ

ખાતે પીતેથે ઔર અપને નબીકે નવાસે મેહમાનકો તીન દીન તક દાના ઔર પાની ન દીયા; ઇસપરભી બસ નહીં કરકે ઉનકી અહલે બયેતકો સતાને ઔર ઇઝા દેનેમેં કોઇ ચીઝ બાકી ન રખી બલકે જહાં તક હો સકા ઇઝા પર ઇઝાદી.

૩—અગ્ર યેહ હુએ કે જનાબે યુનુસકે જીસમે અતહરપર કદુકે ઝાડકા સાયા હુવાથા કે વોહ જનાબ ઉસ સાયેમેં આફીયત સે બસર કરતેથે, મગર હઝાર અફસોસ ઉસ શહીદે કરબલાકી લાશકો ચાલીસ રોઝ તક ઝમીને ગરમપર સાયા નસીબ નહુવા, ઔર બે ગોરો કફન છોડ દીયા. અરે બીબીયોંકે પાસભી કોઇ ચાદર નથી કે અપને વારીસકી લાશ પર ડાલે ઝાલેમોંને ઉન્હોંકે સરસેભી ચાદરેં ઉતાર લીથી.

૪—અગ્ર યેહ હુએ કે જબ વોહ દરખ્ત (ઝાડ) ખુશ્ક હોગયા તો જનાબે યુનુસ આફતાબકી ગરમીસે ગબરા ગએ ઔર ખુદાકી દરગાહમેં દોઆકી મગર કુરબાન હો જનાબે મઝલુમે કરબલાકી સબ્રપર કે જીસવક્ત ઇમામે હુસએન અ૦ ને અબ્રકમી કરબલામેં તમામ મુસીબતોંપર સબ્રકીયા, ઔર ખુદાવંદે કરીમ હુસએન કે સબ્રપર ફખ્ર કરને લગા, ઉસવક્ત શયેતાન મલઉનને ખુદાસે કહા કે તુ આજ હુસએનકે સબ્રપર ફખ્ર વ મુબાહાત કરતા હુએ? મગર મેં એ હુસએનકે સબ્રકા ઉસવકત કાયલ હોઉં કે આફતાબ (સુરજ) જો ચવથે આસમાનપર હુએ અગર પહલે આસમાનપર આવે ઔર આફતાબ ઉલટા હુએ તો વોહ સીધા હોવે યાને ઉસ્કા મુંહ ઝમીનકે તરફ હોવે ઔર ૭૦ દરજે ઉસ્કા ગરમી ઝીયાદા હો ઔર વોહ સબ ગરમી ફકત હુસએનકો લગે તબ અગર હુસએન સબ્ર કરેં ઔર સાબીત કદમ રહેં તો મુજહે યકીન હો કે હુસએનને બરાબર સબ્ર કીયા.

આહ ! આહ !! આહ !!! કયું હઝરાત શયેતાનકો ભી કયા મવકા મીલા ઔર ખુદા ભી કયેસા આઝમાતા હુએ (મુફત મરતબા નહીં મીલતા ખુદાકો હુસએન બોહોત પ્યારા હુએ ઔર ઉસ્કે દોસ્તોંકો જહન્નમમે ન ડાલેગા મગર યેહ કબ હુવા ? જબ અયેસી અયેસા હદસે ઝીયાદાહ મુસીબતેં ઉઠાઇ તબ યેહ રૂતબા દીયા)

જબ શયેતાનકી ખાહીશ દેખી ઔર ખુદાકો મનઝુર હુવા તો ઉસીવકત આફતાબકે મોવક્કીલ ફીરીશ્તોંકો ખુદાને હુકમ દીયા કે આફતાબકો ચવથે આસમાનસે ખેંચકર પહેલે આસમાન પર લાઓ ! ઔર ઉસ્કા મુંહ ઝમીનકે તરફ કરો !!

ખુદાકા હુકમ હોનેહી નય્યરે અઅઝમ (સુરજ) પહલે આસમાન પર આયા, ઔર મુંહ ઉસ્કા ઝમીનકે તરફ હુવા, ઔર સત્તર (૭૦) દરજે ગરમી ઝીયાદાહ હુઇ ઔર વોહ ગરમી આકા હુસએનકે બદન મુબારક પર પડી;

આહ ! આહ !! આહ !!! ઉસવકત હઝરતકી નઝરોંમેં દુન્યા તારીક (અંધારી) હોગઇ; મગર ફુરમાન સબરે મઝલુમે કરબલા પર કે કુછ અપના હાલ બદલા નહીં બલકે મુસકરાએ ઔર ઉસીતરહ ધુપકી ગરમીમેં ખડે રહે, ઔર અપને કબાકે બંદ ખોલ દીએ.

મનકુલ હુએ કે જબ યેહ હાલ હુવા તો જીબ્રઇલ સહન કરસકે નહીં ઔર બેતાબ હોકર આસમાનસે નીચે ઉતરે અપને ઉસ્તાદઝાદે ઇમામે હુસએનકે સર મુબારકપર અપની પરોંકા સાયા કીયા, ઉસ બેહદ સખ્ત ગરમીમેં જો જનાબે મઝલુમે કરબલા ઇમામે હુસએન અ૦ કો થંડાપન માઅલુમ હુવાતો હઝરતને આસમાનકે તરફ સર ઉઠાયા તો દેખાકે જીબ્રઈલને અપને પરોંસે સાયા કીયા હુએ; યેહ દેખકર હઝરતને ફુરમાયા કે હટજાઓ જીબ્રઇલ યેહ વકત ઇમતેહાનકા હુએ; જબ એસી ગરમીમેં હઝરતને સબ્ર ફુરમાયાતો તબ શએતાનનેભી કહાકે હુસએનસા સાબીર દુન્યામેં મંએને કીસીકો નહીં દેખા. ફીલ હકીકત હઝરાત જો સબ્ર જનાબે ઇમામે હુસએન અ૦ ને કીયા વોહ સબ્ર કીસી નબીસેભી ઝાહેર નહીં હુવા.

૫—અમ્ર યેહ હુએ કે જબ હઝરતે યુનુસ ઝમીનપર ગીરે તો જંગલી બકરીકો હુકમ હુવા કે દુધ પીલાવે; મગર અફસોસ હઝરતે ઇમામે હુસએન અ૦ જબ ઘોડેસે ઝમીન પર ગીરે તો શીમ્ર મલઉનને ઉસ તીન રોઝકે પ્યાસેકો ખંજરકા પાની પીલાયા જએસાકે કીસી શાએરને કહા હુએ કે—

હરસંગ તરાશે કે બુરદ સંગે જહાંરા　અવ્વલ દેહદ આબી*
બે બુરીદ લઇં ખુશ્ક ગુલુએ શહેવાલા　ફરયાદ ખુનાબા*

યાઅને જો પથ્થરકો કાટને વાલા હુએ જબ પથ્થર કાટને ચાહતા હુએ તો પહલે ઉસપર પાની ડાલતા હુએ બાઅદ ઉસકો કાટતા હુએ; મગર ઉસ મલઉનને શહેવાલાકા એસા ગલા કાટાકે થોડા પાનીભી પીલાયા નહીં.

૬—અમ્ર યેહ હુએ કે જબ જનાબે યુનુસ ઝમીનપર આએ તો કોઇ ઝખમ હઝરતકે બદનપર નહીં થા, ફકત ઇઝમેહલાલ ઔર ઝોઅફથા, ઉસસે ભી શફા મીલી, મગર જનાબે ઇમામે હુસએન જબ ઝમીનપર આએ તબ કયા હાલથા જએસાકે શાએરને કહા હુએ કે.

રિવાયત અસ્તકે બરજીસ્મે આં શહે ઝીજુદ=હઝારો નોહસદો પિંજાહ વયક જરાહત બુદ*

યાઅને જબ હઝરત ઝમીનપર ગીરે તો હઝરતકે જીસ્મે મુબારકપર એક હઝાર નવસવ એકાવન ઝખમ થે, ઔર ઇસ કદ્ર ઝખમોંસે ખુન બહગયાથા કે હસરતે ઝોઅફસે તીન સાઅત તક આપને ગશસે આંખે નહીં ખોલી વોહ ઝખમ હાએ કારી લગેથે કે કયામત તક ઉનકા અછા હોના મુમકીન ન હુવા.

૭—અમ્ર યેહ હુએ કે હઝરતે યુનુસકી કોમ ઉનકો બાઇઝઝત વ એહતેરામ

ઊઠાકર શહેરમેં લેગએ ઔર ઉનપર ઈમાન લાએ મગર આહ આહ વોહ ઉમ્મત કએસી કલમેગોથી કે ક્રેઉંતકે બદલે કીસ બેહયાઈતીસે અપને નબીકે નવાસેકા સર કાટકે નેઝેપર ચડહાયા, ઔર યઝીદ શરાબ ખારકે વાસ્તે હદયા લે ગઈ, ફકત સર લેજાને પરભી ઇકતેફાનકી બલકે જો અહલેબએત કે જીનકે ઘરમેં બગએર હુકમ કે ફીરીશ્તેભી ન આતેથે ઊનકો લુટકર શાનોંમેં ગરદનોંમેં રસીયા બાંધકર ઉસ શકીકે દરબારમેં ઝીલ્લતો ખારીસે લેગએ કે જીસકે યાદ કરનેસે દીલ ભરઆતા હુએ; ઔર દિલ ચાહતા હુએ કે સર કુટકર ખુન નીકાલે.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૈવમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૪વીં.

ગુનેહગારોંકે હાથ પાઉં વગયરાહ ગવાહી દેંગે, ઔર હઝરતે દાઊદ અ૦ કે ઝમાનેમેં એક ગાયકા બોલના; ઔર ખાતેમા મુસીબતે મુતફર્રેકોંપર.

હક્સુબહાનહુ તઆલા સુરએ હામીમ સિજદેમેં અપને હબીબસે ફરમાતા હય યાદ કરો અએ મોહમ્મદ સ૦ ઉસ રોઝકો કે જીસ રોઝ ખલ્કે અવ્વલીન વઆખરીનસે દુશ્મનાને ખુદા જહન્નમકી તરફ રવાના કીયે જાએંગે, પસ વોહ લોગ ઠેહરાએ જાએંગે યહાંતક કુલ અદલે જહન્નમ જમઅ હો જાએ, જીસવકત સબ મિલકર દોઝખકે નઝદીક પહોંચેંગે ઉસવકત કાન ઔર આંખે ઔર પોસ્ત ઉનકે બદનકે ગવાહી દેંગે ઊન અઅમાલે કબીહાકા જો ઉન્હોંને દારે દુન્યામેં કીયેથે.

હઝરાત યેહ તો રોઝે કયામતકા હાલહે ઇસતોરે દુન્યામેંભી બાઅઝ પયગમ્બરકે એઅજાઝસે અઅઝાએ બદનને સાહેબે બદનકે અફઆલપર ગવાહી દીહય, ચુનાંચે મજાલેસુલ મુત્તકીનમેં મનકુલ હય કે હઝરતે દાઊદ અ૦ કે ઝમાનેમેં એક જવાન બેવાથી ઔર એક ઉસ્કા લડકાથા મગર દોનોંકો ખુદાકી ઇબાદતકા શોક થા; એક ઇબાદતખાના બનાકે ઊસમેં શબોરોઝ ઇબાદતે ખુદા

કીયા કરતેથે. દરવાઝએ મઆબદ પર એક દરખત અનારકા થા કુદરતે ખુદાસે હરરોઝ દો અનાર ઊસ દરખતમેં તય્યાર આલતેથે ઊસીકો યેહ દોનોં માદરો ફરઝંદ ખાકે શુકરે ખુદા બજા લાતેથે ઔર સીવાએ ઊસકે દુસરા વસીલા મઆશકા નથા. લડકા ચુંકે જવાનથા એક કીસમકા ખાના ખાતે ખાતે ગભ-રાકે એક રોઝ અપની માંસે કેહને લગા બયતુલ મુકદસકે બાઝારમેં તરાહ તરાહકી નેઅમતે દેખતા હું ઇનકે ખાનેકો બેસાખતા દિલ ચાહતા હય ઝઇ-ફાને કહા અએ ફરઝંદ જો કુછ હકતઆલા દેતા હય ઊસીપર કીનાઅત કર ઔર શુકર બજાલા અયસા નહો કે હીરસ ઔર હવસસે યેહ નેઅમતભી હાથસે જાતી રહે.

કઝાકાર ઊસ રોઝ દરખતમેં અનાર પૈદા ન હુવે. ઝઇફાને કહા અએ ફરઝંદ તેરી તમઅ વ નાશુકરીને ઇસ નેઅમતકો હમસે દુર કર દીયા, બહર કયફ ઊસ શબકો તો દોનોં માં બેટે સબરો શુકર કરકે સો રહે, જબ દુસરે રોઝભી અનાર પૈદા ન હુવે ઊસવકત લડકેસે સબર ન હોસકા, કહેને લગા અએ માદર અબ દોઆ કરો કે હકસુબહાનહુ તઆલા હમારે વાસ્તે રોઝી ભેજે. અલમુખ્તસર માંને દોઆકી બેટેને આમીન કહી નાગાહ એક જાનીબસે એક ગાય નિહાયત ખુબસુરત જુદે જુદે રંગકી સીંઘ યાકુત વ મરવારીદસે મોઝય્યન નમુદાર હુઇ ઔર ઊસ ઇબાદતખાનેકે અંદર ચલી આઇ ઔર કહેને લગી કયું ભુખસે બેતાબહો ? બિસમિલ્લાહ મુજહે ઝબહ કરકે ગોશ્તકો ખાઓ ઔર શુકરે ખુદા બજા લાઓ. ઝઇફાને કહા અએ ફરઝંદ જલદી ઇસકો યહાંસે નિકાલદે કે ગૈરકે માલ પર તસર્રુફ જાયઝ નહીં, યેહ સુનતેહી વોહ ગાય બેઠ ગઇ ઔર અપને હલકકો ઝમીનપર મલકે કહને લગી કયું તઅમ્મુલ કરતેહો? બિલા વસવાસ મુજહે ઝબહ કરો મેં તુમ્હારે લીયે રિઝકે હલાલ હું, ઉસવકત લડકા ઉઠ ખડા હુવા ઔર ચાહાકે ગાયકો ઝબહ કરે. ઝઇફાને કહા અએ ફર-ઝંદ મુજહે ખોફ આતાહે ઐસા નહો કે હમ લોગ ઇસકે સાહબસે કીસી બલામેં મુબતેલા હોજાએં ઇસવાસ્તે કે ઇસકે માલીકસે મેં વાકિફ હું બની ઇસરાઇલ કે ફુલાને રઇસકી યેહ ગાય હય વોહ ઇસે બોહોત દોસ્ત રખતા હય, જીન ખેતમેં યેહ ચરને જાતી હય કોઇ ઉસકે આડ નહીં આતા કયું કે ઉસ રઇસકા હુકમ હય કે કોઇ શખ્સ ઇસકો ઇજા ન દે અગર કીસીકે હાથસે યેહ હલાક હોજા-એગી તો ઉસકે એવઝમેં વોહ શખ્સ કતલ કીયા જાએગા, લડકેને જવાબ દીયા કે જીસ માલિકે હકીકીને અપની કુદરતસે ઇસ બેઝબાનકો ગોયા કીયાહય વોહી કાદિરે મુતલક હમકો હર બલાસે નજાતભી દેગા યેહ કહેકર ગાયકો ઝબહ કીયા ઔર બકદરે હાજત ઉસકે ગોશ્તકા કબાબ બનાકર દોનોંને ફાકા તોડા.

અબ સુનીયે કે જબ તીન રોઝતક રઇસને અપની ગાયકો નદેખા તલાશ કરનેકો હુકમ દીયા. મગર કહીં કુછ પતા વ નિશાં નમીલા. ઇત્તેફાકન એક

ઓરત કુચ્છ ચાઉં બેચતી હુઈ ઇસ ઇબાદતખાનેમેં પહોંચી ઔર ઉસ્ને ગાયકો ઝબાહ કી હુઈ ઔર ઉન લોગોંકો કબાબ ખાતે દેખા ફવરન રઇસકો ખબર કરદી. વોહ ખુદા નાશનાસ જનાબે દાઉદ અ૦ કી ખીદમતમેં હાઝિર હોકર દાદખ્વાહ હુવા, હઝરતને ઇન દોનોં માદરો ફરઝંદકો બુલાકર કયફીયત પુછી ઉન્હોંને જો હકીકત ગુઝરીથી મિલા કમ વઝિયાદ બયાન કરદી. રઇસને કહા યેહ લોગ જુઠે હૈં કયુંકર હો સકતા હય હયવાને બેઝબાન ઇનસાનસે બાતેં કરે ?!! આપને ફરમાયા 'ખુદાકી કુદરતસે કુચ્છ દુર નહીં' લયકિન તું અપને માલકે એવઝમેં હઝાર દીનાર મુજહસે લે ઔર અપને દાઅવેકો છોડદે.

ઉસ નાઆકેબત અંદેશને કબુલ ન કીયા ઉસવકત જનાબે દાઉદ અ૦ ને ફરમાયા પરવરદિગારને યેહ હુકમ દીયા કે કલ ઇદકા રોઝ હય ફુલાં સેહરામેં સબ બની ઇસરાઇલ હાઝિરે જમઅ હોં ઔર ખુદાકી કુદરતકા તમાશા કરેં. અલ મુખ્તસર જબ દુસરે રોઝ ઉસ સેહરામેં સબ લોગ મુજતમેઅ હુવે ઉસ વકત હઝરતે દાઉદ અ૦ ને મિમ્બરપર જાકે તવરેતો ઝબુરકી કુચ્છ આયતેં પઢી બાઅદ ઉસ્કે હસબે તઅલીમે જીબરઇલ ઉસ રઇસકી તરફ મુખાતિબ હોકર ઇરશાદ કીયા તુજહે ખુબ યાદ હોગા જબ તુને મિસરકા સફર કીયાથા ફુલાની મનઝીલમેં એક શખ્સે તાજેરસે મુલાકાતકી કે જીસ્કે સાથ પાંચસો ઊંટ કીમતી અસ્બાબસે લદે હુવેથે, ઉસવકત તુને યેહ મકર કીયા કે અપના ઇખલાસે બાતિલ ઝાહિર કરકે ઉસકી સ્વારીકે ઊંટકી મેહાર થામલી ઔર થોડો દુર જાકર દુસરી રાહપર લેગયા, જબ કાફેલા નઝરોંસે પોશીદાહ હુવા ઉસવકત તુને ઉસ મુસાફરકો કત્લ કરકે ઉસ્કે માલ ઔર શુતરોંકા માલિક બનકે મોસરમેં પહોચા ઔર વહા ઉસ માલકો તિજારતસે બડહાયા વહાંસે શામમેં આકર બની ઇસરાઇલમેં દાખીલ હોગયા ઇન લોગોંને દોલતમંદ દેખકે તુજહકો અપના રઇસ બનાયા, અબ વાકિફ વ આગાહ હોકે વોહ તાજર કે જીસ્કો તુને મારા ઇસી ઓરતકા શવહર ઔર ઇસી જવાનકા બાપ થા; યેહ ગાય ઉસી માલસે હાસિલ હુઇથી અબ યે ઇનપર હલાલ થી, યેહ બયાન હઝરતે દાઉદ અ૦ કા સુનકર ઉસ ઝાલિમને બિલકુલ ઇન્કાર કીયા, ઉસવકત હક સુબહાનહુ તઆલાને ઉસ્કે હાથ પાઉં ચશ્મો ઝબાનકો ગોયા કીયા, ઉન સબને ગવાહીદી કે બેશક ઉસ મઝલુમકા કાતીલ યેહી હય. અલગરઝ હઝરતે દાઉદ અ૦ ને ઉસ જવાનસે ફરમાયા કે અપને પદરકે કેસાસમેં ઇસ ઝાલિમકો કત્લ કર ઔર ઉસ્કે કુલ માલકા માલીક હો કે તુજહપર હલાલ હય ચુનાંચે ઉસ્ને અયસાહી કીયા, બાઅદ ઉસ્કે હઝરતને બની ઇસરાઇલકી તરફ મોખાતિબ હોકર ઇરશાદ કીયા ચુંકે તુમ લોગ અકસર કયામતકી નીશાનીકે ખાસ્તગાર હુવેથે ઇસલીયે હકસુબહાનહુ તઆલાને ઇસ કઝાયેકો ઇસતરહ ફયસલ કરનેકા હુકમ દીયા, અબ તો તુમ લોગોંને દેખ લીયા, જીસતરહ યહાં ઉસ્કે અઅઝાને ગવાહી દી હય ઇસીતરહ કયામતમેં તુમ્હારે હાથ પાઉં તુમ્હારે અફઆલપર શહાદત દેંગે.

મોઅમેનીન યેહ તો મઅલુમ હુવાં કે કયામતમેં હરઅઝવેબદન બંદોંકે અફઆલપર ગવાહી દેંગે ઝાહીર હય કે અફઆલ વઅઅમાલ દો તરહકે હય યા હસનાત હય યા બુરાઇયાં હય, હસનાતકી ગવાહી તુમ્હારે અઅઝા દેંગે પાઉં કહેંગે કે સૈય્યદુશશોહદા અ૦ કી મજલીસે અઝામેં હમ જાયા કીયે, હાથ બોલેંગે ઇસ માતમમેં હમને સીનાઝની કીહય, આંખે કહેંગી તુરેચશમે રસુલે ખુદા સ૦ કે ગમમેં હમને રોરોકે આંસુંઓકા દરિયા બહાયા હય ઔર બુરાઇયોંકી ઊન ઝાલેમોંકે અઅઝા ગવાહી દેંગે જીન્કે ઝુલમસે હઝરત દરજએ શહાદતપર ફાએઝ હુવે, કીસીકે પાઊં કહેંગે હમ કુફાઓ દમિશકસે કીસીકે કદમ બોલેંગે હમ રૂમોહલબસે ફકત કત્લે હુસયનકે વાસ્તે કરબલા ગએથે કીસીકા દસ્તે નજીસ કહેગા હમને અયમએ ઇસમતમેં આગ લગાઇ ઇતરતે રસુલકી ચાદરેં છીની, કીસીકા હાથ બોલેગા હમને યતીમએ હુસેનકો તમાચે લગાએ કાનોંસે ગવહર ઊતાર લીયેથે, કીસીકી આંખ કહેગી હુસયન અ૦ કા સર નોકે નેઝાપર દેખકે હમ ખુશ હુવે કીસીકી ચશમેબદ કહેગી અસીરીએ અહલે બૈતકા હમને તમાશા દેખાથા, દસ્તેયઝીદ ઔર ચોબેબેદસે કયાસદા આઇગી ? હાથ શકીકા કહેગા લબહાએ હુસયનપર હમને છડી લગાઈ. છડી બોલેગી યઝીદને મુજહસે લબહાએ મુબારક હઝરતે ઇમામે મઝલુમકે બોસેથે, દસ્તે શીમર ઔર ખંજરે ઝુલમ ઉસ્કા કયા કહેગા ? હાથસે આવાઝ પૈદા હોગી હમને સુખે હલકપર ખંજર ફીરાયા, ખંજર બોલેગા મુજહે કાતીલને બોસ ગાહે રસુલ પર રવાના કીયાથા.

અબ મોઅમેનીનસે પુછતા હું ઊસ મૈદાને હશ્રમેં જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ કયા કહેંગે સીવાએ ઇસ્કેકે ખુદાવંદા મેરીહી ઉમ્મતને મેરી બેટી ફાતેમા ઝેહરા અ૦ કા ઘર ચંદ સાઅતમેં ઐસા ખાલી કરદીયા કે ફીર આબાદહોના મુમકીન ન હુવા જનાબે ફાતેમતુઝ્ઝહરા અ૦ અરઝ કરેંગી અએ આદીલે હકીકી તુખુબ જાનતા હય કે અઅદાએ ઊમ્મતને હમારે સાથ કયા ઝુલમ કીયે હમારે ઘરકે મરદોંકો ઇન ઝાલેમોંને એક એક કરકે ઇસ તરહસે શહીદ કરડાલા કે યતીમ બચ્ચે ઔર બેવારિસ બીબીયોંકા કોઇ ખબર લેને વાલા ન રહા. છોટે છોટે બચ્ચોંકો ચુન ચુનકે ઈસ તરહ ઝબહ કરડાલા કે બુઝુરગોંકા નીશાન બાકી ન રહા, ઔરતોંકી ગોદીયાં ખાલી હો ગઇં. જીસવકત જનાબે સૈય્યદાહ ફરિયાદ કરેંગી તો દરયાએ ગઝબે ઇલાહી જોશમેં આયગા, ઔર કયુંકર ખુદા ગઝબનાક નહો ઊન લોગોંપર જીન્હોંને અયસે અયસે ઝુલમ કીયે કે દુન્યામેં કીસી ઝાલિમને કીસી મઝલુમ પર વોહ જોરો સીતમ નહીં કીયે.

ફીલ હકીકત મોઅમેનીન કીસ્કા ઘર યું એક દિનમેં સાફ હોગયા ? કિસ મઝલુમને એક રોઝમેં એક દિલે પુરદર્દ પર ઇસ કદર દાગપર દાગ ઊઠાએ, કીસકી ગોદમેં છ મહીનેકા બચ્ચા નીશાનએ તીર હુવા ? હઝરાત યેહતો સબ

જાનતે હય કે રોઝે કયામત ખુદાકે સામને દાદ રસીકે વાસ્તે હર ઝાલિમો મઝલુમકા ઇઝહારે હાલ હોગા. ખ્યાલ કીજીયે ઊસદિન જબ મઝલુમે કરબલાકી દાદરસીકા વકત આયગા કયું કર વોહ જનાબ સહરાએ મહશરમેં તશરીફ લાએંગે જીસ્મે અકદસપર કસરતે જહારતસે કોઇ જગેહ ખાલી ન હોગી ઔર ઊસ બદને ચાક ચાક પર ઊસવકતભી વોહ સર ન હોગા જો બાઅદે શહાદત અપને જસદે પાશ પાશસે આકર ન મીલા. હાથોંપર છ મહીને કે ફરઝંદકી છોટીસી લાશ લીયે હોંગે આગે આગે આપ ઇસતરફ હોંહો ઔર પીછે પીછે અઝીઝોં અનસાર ગલે કટાએ બદનોં પર સેંકડોં ઝખ્મ ખાએ સાથ હોંગે ઔર હરશહીદ દાદરસીકે લીયે અપને અપને કાતીલકા હાથ થામે હુવે હોગા મગર મશહુર હય કે જનાબે સૈય્યદુશ્શોહદા અપને તીફ્લે શીર ખ્વારકે કાતીલ હુરમલા બિન કાહેલકા હાથ થામે હોંગે, ગોયા મતલબ યેહ હોગા કે સબને તો જંગકી કાતિલને ઊંન્હે શહીદ કીયા મેરે ઇસ બચ્ચએ બેઝબાનને કીસસે જંગકી કયા કસુર કીયા થા ? જીસ્કે એવઝમેં હુરમલાને યેહ ઝુલમ કીયા, અપને ખુનકે પદલે ઇસ ખુન નાહકકા ઇનસાફ ચાહતાહું. કયું મોઅમેનીન ઇસવકત તો યેહ હાલ સુનકર આપ લોગ ઇસકદર બેકરાર હોતે હય રોઝે કયામત જબ યેહ કયામતકા વાકેઆ અપની આંખોસે દેખેંગે તો કયા હાલ હોગા?

બુરીદાહ સર શહે મઝલુમ જબ નીકલેંગે મરકદસે=કયામત દુસરી હોગી બયાં સહરાએ મહશરમેં*

અલા લાએનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૫ વીં.

રોઝીકા તંગ વ ઝીયાદાહ હોનેકી આયત, ઔર ઊસ મોઅમીનકી હીકાયત જો સાદાતકો દેતાથા વોહ હ૦ અલી અ૦ કે નામ લીખતાથા, ખાતેમા મુસીબતપર હીંદકે ખ્વાબ દેખનેમેં ઔર અહલેબૈતકા શામમેં મજલીસ કરના.

હક સુબહાનહુતઆલા સુરએ રૂમમે ઇરશાદ ફરમાતા હય આયા લોગ નહીં જાનતે હય ઇસ અમ્રકોકે પરવરદિગારે આલમ અપની હીકમતસે જીસ્કે

વાસ્તે ચાહતા હય રોઝી વસીઅ કરતા હૈ. ઔર અપની મસલેહતસે જીસ્કે લાંયે મુનાસિબ જાનતા હય રોઝીમેં તંગા કરતા હૈ. બદુરૂસ્તીકે ઇસ વુસઅતો તગીએ રિઝકમેં નિશાનીયાં હૈ ઊન લોગોંકે વાસ્તે જો હુકમે ઇલાહીકા તસદીક કરતે હૈં યઅને ફરાગત ઔર વુસઅતકે આલમમેં શુકરે ખુદા બજા લાતે હૈ ઔર હાલતે તંગી વ ઊસરતમેં સબ્ર કરતે હૈ. સાહેબે ખુલાસતુલ અખબાર લીખતે હૈ કે એક મર્દે તવંગર વફ્ફાઝ અબુજઅફર નામ કુફેમેં રહા કરતાથા અકસર અશખાસ ઊંસ્કે માલસે ફાયદામંદ હોતે થે મોહતાજો કે સાથ સુલુક કરતાથા ઝુરૂરતકે વકત લોગોંકો કરઝ દેતાથા ઔર સાદાતકે બારેમેં ગુલામોંકો હુકમ દીયાથા કે કીસી સાએલેઅલવીકો મેરી સરકારસે મહરૂમ નફેરના ઓર જો કુચ્છ ઊનકો દેના ખર્ચ ઊંસ્કા અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ કે નામ દફ્તરમેં યું લીખના કે ફુલાં તારીખકો ઇતને દીનાર અલીબ્નિ અબીતાલીબને કરઝ લીએ હય.

ચુનાંચે કાતેબાને દફ્તર સાદાતકા ખરચ જનાબે અમીરકે નામ લીખા કરતેથે ઔર ગૈર સાદાતકો જીસ કદર કરઝ દેતેથે ઊન લોગોંકે નામ લીખતેથે જબ એક મુદ્દતકે બાઅદ દુન્યાને ઊસસે રૂગરદાની કી ઔર વોહ મુફલિસ હો ગયા ઊસવકત ઉસ્ને અપને દફ્તરકો મોલાહેઝા કીયા જો બાકીદાર મર ગએથે ઊનકો મઆફ કર દીયા ઔર ઝીંદોસે મોતાલેબા કરના શરૂ કીયા. એક રોઝ અબુજઅફર અપને ઘરમેં બેઠાથા કે એક શખસ ઊધરસે ગુઝરા ઊસે દેખકર કહેને લગા કયું અબુજઅફર તુમ અલીબ્નિ અબીતાલીબકે નામપર સાદાતકો અપના માલ દેતેથે ઇસ આલમ તકલીફમેં અલી અ૦ ને તુમ્હારે સાથ કયા સુલુક કીયા ? યેહ કલમા તઅનકા સુનકર મોઅમિનકે કલ્બપર કમાલ સદમા ગુઝરા ઔર ઊંસી રંજોમલાલમેં સો ગયા, ખ્વાબમેં કયા દેખતા હયકે જનાબે રસુલે ખુદા સ૦ હસનૈનકો સાથ લીયે તશરીફ લાએ હય ઔર અપને નવાસોંસે પુંછતે હય તુમ્હારે પદર અલીબ્નિ અબીતાલિબ કહાં હય ? દફઅતન જાનિબે પુશ્તસે "લબ્બયક યા રસુલલ્લાહ" કહતે જનાબે અમીરભી હાઝીર હુવે. મહબુબે ખુદાને ફરમાયા યાઅલી તુમ અબુ જઅફરકા કરઝ કયું નહીં અદા કરતે ? આપને અરઝકી યા હઝરત ઊંસ્કા હક લેતા આયા હું યેહ કહકર એક થેલી અશરફીયોંસે ભરી અબુજઅફરકો દી ઔર ફરમાયા લે યેહ દીનાર તેરે હય જો તુને મેરે નામ લીએથે ઔર આઇંદાહલ્કા હમાર ફરઝંદોંકે સાથ એહસાનો સુલુક કરતે રહેના કોતાહી વ કસુર નકરના હક સુબ્હાનહુતઆલા તુજહે કભી મોહતાજો તંગદસ્ત ન હોને દેગા.

જીસવકત અબુજઅફર બેદાર હુવા તો વોહ થેલી દીનારોંકી અપને હાથમેં પાઈ ખુશીકે જોશમેં અપના ઝવજાકે પાસ જાકર રખ દી, ઉસ મોઅમેનાનાને જો ખોલકર શુમાર કીયા તો ઉસમેં હઝાર અશરફીયાંથી ઉસે શક હુવા ખફા હોકર શવહરસે કહેને લગીં પરવરદિગારસે ખોફ નહીં કરતા હય ? તેરે ફકરો

તંગ દસ્તીને તુજહે યેહ હીમ્મત દીલાઇ કે કીસી બંદએ ખુદાકા માલ ઉઠા લાયા, બરાએ ખુદા જીસ શખસકા યેહ માલ ચુરાકે યા ફરેબ દેકે લાયા હો અભી જાકર ઉસ્કો વાપસ કરદે મુજહે યેહ માલ લેના જાયઝ નહી, ઔર ખર્ચ કરના મનઝુર નહીં રોઝી દેનેવાલા હમારા મદદગાર હય મેં અગર લુંગી તો ઉસીસે લુંગી ફાકોંસે મરજાના કબુલ હય મગર ગયરોંકા હક યા મિન્નત ઉઠાના ગવારા નહીં.

અબુ જઅફરને કહા ગમ નખા ઔર મુજહપર ગુમાને બદ નકર યેહ માલ તૈય્યબ વહલાલ હકતઆલાકે ખઝાનેકા હય ઔર અપને ખ્વાબકી તમામ કૈફીયત બયાનકી, ઉસ ઝનેપાક તીનતને કહા અગર એસા હયતો પહેલે મુજહે અપના દફતર બતા જીસ કદર દીનાર તુને જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ કે નામ લીખે હય ઉસી કદર અગર યેહ અશરફીયાં હોંગીતો મેં તેરે કોલકી તસદીક કરૂંગી અબુજઅફર ફવરન દફતર ઉઠા લાયા, અબ ખુદાકી કુદરતો શાનકો મોલાહેઝા કરના ચાહીયે કે યેહ દોનો ઝનો શવહર દફતરકે દેખતે હૈં તો જીસ જીસ મકામપર હઝરતકા નામ લીખાથા વહાંકે હુરૂફ બિલકુલ મ્ટ ગએથે કાગઝ સાદાહ રહ ગયાથા.

મોઅમેનીન વોહ કયસે લોગથે જો હઝરત કી રાહમેં અપના ઝરો માલ લુંટાતેથે ? હેફહે અગર હમ ઉસ જનાબકી અવલાદકે મસાએબ પર ગવહરે અશ્કભી નીસાર ન કરેં કીસ કદર વોહ જનાબ ઉન લોગોંસે ખુશ હોતે હોંગે ઉનકી મોહબ્બતમેં ઉનકી અહલેબેતકી મુસીબતપર રોનેકે લીયે મજલીસે અઝા બરપા કરતે હય ઔર એક જગેહ જમઅ હોકે ઉન બેકસોં પર રોતે હૈં જો આફત રસીદાહ ખુદ અપની મુસીબત પર રોને ન પાતેથે.

સાહબે ખુલાસતુલ મસાએબ રીવાયત કરતે હય કે હીંદ ઝવજએ યઝીદ કહેતી હય મૈં એક દીન ઉન્હીં અય્યામમેં જબ અહલેબએતે હુસયન અ૦ શામમે કૈદથે સોતીથી ખ્વાબસેં દેખા દરહાએ આસમાન ખુલ ગએ હૈં ઔર ફૌજે મલાએકા ઈમામે હુસયનકે સરે અકદસ કે કરીબ આતે હય ઓર રોરોકે કહેતે હય અસ્સલામો અલયક યાઅબા અબદિલ્લાહ અસ્સલામો અલયકયબ્ન રસુલિલ્લાહ, અએ અબા અબદિલ્લાહ અએ ફરઝંદે રસુલે ખુદા સ૦ તુમ પર સલામોઆ, ફીર દેખાકે આસમાનસે કઈ શખસ બાહેર આએ ઔર ઉનમે એક બુઝુરગવાર હય જીનકા ચહેરા મુનુવ્વર મિસ્લે માહેશબે ચહારદાહકે રવશનહે ઇમામકા સરેમુબારક દેખતેહી ઉન્હોંને અપને તઇ ગીરાદીયા ઔર યઝીદને જીન પર છડી રખીથી ઉન લબોદંદાનકે બોસે લેને લગે ઔર રોરોકે કહેને લગે. “યા વલદી યા કુર્રત અયની કતલુક વમા અરફુક વમિન શુરબિલમાએ મનઉક,

અએ ફરઝંદ અએ નુરચશ્મ અફસોસકે કીસીને તેરા મરતબા ન પહેછાના મરતે દમતક તુજહે એક કતરા પાનીકા નદીયા તીન દીન કે પ્યાસે ગલે પર ખંજર ફીરાયા, યા વલદી અના જદોક રસુલુલ્લાહ વહાઝા અબુક અલિયો. નિલ મુરતઝા.

અએ ફરઝંદ મેં તુમ્હારા નાના રસુલે ખુદાહુ ચેહ તુમ્હારા બાપ અલીયે મુરતુઝા વોહ તુમ્હારી માં ફાતેમા ઝહરા હય ઈસી તરહ એક એક અઝીઝકા નામ લેતેથે, નાગાહ ખૌફસે મેરી આંખ ખુલ ગઇ ઔરતો કીસીકો ન પાયા મગર મઝલુમે કરબલાકે સરકો દેખાકે માહે કામિલકી તરહ એક નુર ઉસસે સાતેઅ હય બદર કૈફ મેં યઝીદસે ઇસ ખ્વાબકો બયાન કરનેકો ચલી દેખા કે વોહ શકી મલઉન ખાનએ તારીક મેં દીવારકી તરફ મુંહ કીયે બૈઠા રોતા હય ઔર કહેતા હય કયું મૈંને હુસયન ઈબ્ને અલીકો નાહક કત્લ કીયા ? મૈંને ઉસસે ખ્વાબ બયાન કીયા વોહ સરઝુકાએ રોતા રહા. સુબાહકો દરબારમેં અહલેબૈતકો બુલાકર કહને લગા ઔર જો કુચ્છ હોનેવાલાથા સો હોગયા અબ મૈંને તુમ્હેં ઇખ્તીયાર દીયા હય ચાહો ઇસ શેહરમેં રહો ચાહો ઇઝ્ઝતો હુરમતસે અપને વતનકો જાઓ. ઉમ્મે કુલસુમને કહા અએ યઝીદ જબસે ભાઇ મારે ગએ તેરી ફૌજને હમે રોનેભી ન દીયા અભી હમ સિવા ઇસ્કે કુચ્છ નહીં ચાહતે કે એક મકાન ખાલી કરદે ઔર ઈતની ઈજાઝત દેકે હમ અપને ગરીબ વ બેકસ તીન દિનકે ભુકે પ્યાસે ભાઇકો જી ભરકે રો લે.

યઝીદને કહા ઇખ્તીયાર હય ઔર મકાન ખાલી કર દીયા. રાવી કહેતા હય કે કોઇ ઔરત હાશમીયા વ કુરેશીયાહ ઐસી બાકી નથી કે અપને ઘરમેં રહીહો સબ જમઅ હોકર હ૦ ઇમામે હુસયન અ૦ કે પુરસેકો આઇ દુખ્તરાને અલી વફાતેમા અ૦ કી તરહ સબને માતમી લેબાસ પહેને ઔર ફરઝંદે ઝહરાકી માતમદારી ઔર ગીરયઓ ઝારીમેં મશગુલ હુઇ સાહબે બહરૂલ મસાએબ લીખતે હય જબ મજલીસે અઝામેં શેહરકી સબ ઔરતેં હાશમીયા વ કુરેશીયા આ ચુકીં દુખ્તરાને ઝહરાને યઝીદસે કહલા ભેજા કે તુને અઝાદારીકી ઇજાઝત દી હય તો ઇસવકત મઝલુમ ભાઇકા સરભી હમારે પાસ ભેજદે કે દીદારે આખેર કરકે રૂખસત હોલે ફીરકાહેકો ઈસ સરકી ઝીયારત નસીબ હોગી? ઉસ શકીને મઝલુમે કરબલાકા ફર્કે મુબારક સરહાએ શોહદાકે સાથ ભેજદીયા જબ ઉન બીબીયોંને અપને વારીસોંકે સરહાએ મુબારક આતે દેખે મુંહ પર તમાંચે મારે ગીરેબાન ચાક કીયે રોતે પીટતે ઇસ્તેકબાલકો દોડીં, ઉમ્મે લયલાને અલી અકબરકા ઉમ્મે ફરવાહને કાસીમકા સર અપની ગોદમેં ઉઠા લીયા. જનાબે ઝયનબને અપને મઝલુમ ભાઇ હુસયન ઔર ઉમ્મે કુલસુમને અબ્બાસકા સર ગોદમેં લેલીયા ઔર ઇસ હસરતો યાસસે ઉનકી સુરતોંકો દેખ દેખકે રોતીથીં કે ઉનકે રોનેસે તમામ જીન્નો ઇન્સ રોતેથે. હઝરાત સબ બીબીયોંને તો અપને અપને ફરઝંદોંકે સર ઉઠાકર સીનેસે લગાએ મગર ઇમામે હુસયન અ૦ ઔર જનાબે અબ્બાસ અ૦ કે સરોંકો ઉનકી દોનોં બહનોંને કયું ઉઠા લીયા ? ઝાહેર હય કે સૈયદુશ્શોહદા અ૦ કે સરકો ગોદમેં લેનેવાલી જનાબે ફાતેમા અ૦ તો જન્નતુલ બકીઅમેં આરામ ફરમાતીથીં ઔર અબ્બાસકે સરકો

સીનેસે લગાનેવાલી ઉમ્મુલ બનીન મદીનેમેં તશરીફ રખતીથી, સબ જાનતે હય કે ઇન દોનોં બહનોંકો જો અપને ભાઇયોંસે મોહબ્બતથી કીસી માંકોભી અપને બેટસે યેહ ઉલફત નહી હોતી, અબ મૈં પુછતા હું ઇનકે સિવા ઇમામે હુસયન અ૦ ઔર અબ્બાસ અ૦ કે સરકો કૌન અપની ગોદમેં લેતા ? બહુર કેફ રાવી કહતા હય હરચંદ ઉસ વકતસે ઉન સબ મોખદ્દેરાતકી એક કયામત બરપાથી લેકીન વલ્લાહ મુજહે નહીં ભુલતા તડપના જનાબે ઝયનબકા જીસ વકત આપને સર અપને ભાઇકા દેખા એક આહકી ઔર હાએ હુસયન કહા ઔર ગશ ખાકર ઝમીંન ઉપર ગીર પડી જબ ગશસે ઇફાકા હુવા ઉસસરે અનવરકો અપની છાતીસેં લગા કે ઇસ બેતાબીસે રોતીથીં કે દુશમનોકા ભી દીલ શક હોતાથા; મનકુલ હય કે સાત રાતદીન મજલિસે માતમ જનાબે સય્યદુશ્શોહદા અ૦ દમિશ્કમેં બરપા રહી ઔર તમામ શાહેરમેં એક કયામતે અઝીમ બરપાથી.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૬ વીં.

ખુદાકી રહૅમતસે નાઉમ્મેદ ન હોનેકી આયત, ઔર અબુનવાસ ઔર એક ગુન્હેગારકી હીકાયત. ખાતેમા જનાબે સય્યદુશ્શોહદા અ૦કી લાશ પામાલ હોનેમેં.

પરવરદીગારે હમીદ અપને કલામે મજીદકે સુરએ ઝોમરમેં ઇરશાદ કરતા હય કહે અએ રસુલ હમારે ઉન બંદોકો કે જીન્હોંને બ ઇરતેકાબે ગુનાહાને કબીરા વ ખતાહાએ કસીરા અપની જાનોંપર ઝિયાદ કી હૈ, યઅને હદસે ઝિયાદાહ ગુનાહ કીયે ખુદાકી બખશીશ વ રહમતે વાસેઆસે માયુસ વ નાઉમેદ નહો, બદુરૂસ્તીકે હકતઆલા કુલ ગુનાહાને સગીરા વ કબીરાકો અગરચે બેહદ્દો બેશુમાર કીયેહોં બખ્શદેગા, બતહકીકકે હકતઆલા બડા

બખશને વાલા ઔર રહમ કરનેવાલા હૈ.

જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીન અ૦ ઈરશાદ ફરમાતે હૈં કે કુરઆને શરીફમેં ઈસ આયતસે બડકે વુસઅતે મગફેરત ઔર રહમતમેં કોઇ આયત નહીં હય, તફસીરે મનહજ્જુસ્સાદેકીનમેં મનકુલ હયકે અબુનવાસ શાએરકો હસનહાનીને ખ્વાબમે દેખા પુછા કે મરનેકે બાઅદ હકત-આલાને તેરે સાથ કયા સુલુક કીયા ? ઉસને કહા કે ખુદા બડા બખ્શને-વાલા હય ફકત દો શેઅરોંપર જો મૈંને ઝીંદગીમેં કહેથે સારે ગુનાહોને કબીરા વ સગીરા મેરે બખ્શદીયે પહેલે શેઅરકા ખુલાસા યેહ હય કે ખુદાકે નઝદીક મેરી કયા હકીકત હય કે અગર ઉસકે પાસ જાઉં તો મેરે ગુનાહોંકો ન બખશે, ખુલાસા યેહકે મંય નિહાયત ઝલીલ વ બેહકીકતહું, ઇસ કાબીલભી નહી કે ખુદા મેરે ગુનાહોંકા મુજહસે મોવાખેઝા કરે મિસ્લ ઇસી મફહુમકે અકાબિરે ઇસ્લામમેંસે કીસીને કહા હય ઉસકા ખુલાસા યેહ હય કે ખુદાવંદા અગર તુ મુજહે મેરે ગુનાહોંકે એવઝમેં અઝાબ કરેગા તો કીસ તબકએ જહન્નમમેં અઝાબ કરેગા? મેરી કસરતે ગુનાહકે વાસ્તે યેહ તબકાતે દોઝખ જો પૈદા હુવે હંય કાફી નહીં, દુસરા જહન્નમ પૈદા કરકે મેરે એકાબકે લાયકહો. ઔર અગર તુ અપની વુસ-અતે રહમતસે મુજહપર ફઝલ કરેગા તો કિસ જન્નતમેં મુજહે જગેહ દેગા ? તેરે કરમકા મુકતઝા યેહ હય કે જન્નતેં જો મવજુદ હંય ઉનકે અલાવાહ દુસરા બેહીશ્ત મેરે રહેનેકે લીયે બના.

દુસરે શેઅરકા મતલબ યેહ હૈ કે બની આદમ જીન્હેં કુચ્છ કુવ્વત ઔર કુદરત નહીં હય ખુદા નફસે અમ્મારાકે તાબેઅ ઔર ગુસ્સેસે હારે હુવે હય જબ ઇનસે લોગ ઉમ્મેદે અફ્વ રખતે હંય તો વોહ પરવરદીગારે અરહમુર રાહેમીન જીસકે કબઝએ કુદરતમેં હરચીઝ હય ઔર ઉસકી રહ-મત ઉસકે ગઝબપર સબકત લેગઇ હય મંય કયુંકર ઉસસે અપને અફ્વે ગુનાહ ઔર ઉસકે રહમ વ કરમકી તવકકોઅ (ઉમ્મેદ) ન રખું.

ફીલ હકીકત હઝરાત હક સુબહાનહુ તઆલાકી રહમત નીહાયત વસીઅ હૈ, સાહેબે તફસીરે મનહજ્જુસ્સાદેકીન રીવાયત કરતે હંય માલીક દીનારકે ઝમાનેમેં એક શખસથા જીસને તમામ ઉમ્ર ગુનાહોંકે કામમેં બસરકીથી, કભી અપની ઝીંદગીમેં કારેખૈર બજા લાયા નથા ઉસકે ઝમાનેકે નેક લોગ ઉસસે પનાહ માંગતેથે યહાંતકકે ઉસકી મૌતકા ઝમાના આગયા, જબ ઉસને દેખાકે થોડી દેરકા મેહમાનહું ઉસવકત ખ્વાબે ગફલતસે બેદાર

હોકર અપને અઅમાલકી તરફ ખ્યાલ કીયા કોઇ અમલ એસા નઝર ન આયા કે જીસસે મગફેરતકી ઉમેદહો માયુસ હોકર એક આહે જીગર ખરાશ દીલસે ખેંચી ઔર આસમાનકે જાનિબ સર બલંદ કરકે અપને ખાલીકસે યું અરઝ કરને લગા અએ પરવરદીગારે આલમ દુન્યાકાભી આખેરતકાભી તુહી હાકીમ હય અપને ઇસ બંદએ ગુન્હેગારપર રહમકર જીસ એકસકા કહીં ઠીકાના નહીં ન દુન્યા રખતા હય ન આખેરત રખતા હય, યેહ કલમા કેહકે ફવરન ઇન્તેકાલ કરગયા, અહલે શહર ઉસ્કે મરનેસે બહોત ખુશ હુવે ઔર ઉસ્કી મય્યતકો એક ખરાબેપર રખકર કચરા કુડેસે છુપા દીયા ઔર ઉસ્પરસે થોડી મટી દેકર વોહ જગેહ બરાબર કરદી,

ઉસ શબ માલીકે દીનારકો ખ્વાબમેં યેહ હુકમ હુવા કે ફુલાન બંદા મેરા મરગયા ઔર લોગ ઉસ્કો ખરાબેપર ડાલ આએ હંય તુ જા કે વહાંસે ઉસ્કી લાશકો ઉઠાલા ઔર ગુસ્લ દેકર પરહેઝગાર નેક લોગોંકે કબ્રસ્તાનમેં દફનકર, માલિકે દીનારને ઉસી આલમે ખ્વાબમેં અરઝકી ખુદાવંદા વોહ તેરા બંદા ખલકમેં બહોત બદનામથા ઔર બદકાર મશહુરથા કોનસા કારેખૈર ઉસસે અમલમેં આયા કે તેરી દરગાહે કિબરીયાઇમેં એસી કરામતકા મુસ્તહિક હુવા? આવાઝ આઇ અએ માલીકે દીનાર આગાહ હોકે જબ યેહ બંદા મરનેકી હાલતમેં પહોંચા તો ઉસ્ને અપને દફતરે અઅમાલકી તરફ ખ્યાલ કીયઃ સીવાય ગુનાહોંકે ઔર કુચ્છ લીખા ન પાયા ઉસવકત મિસ્લ ઉસ ફકીરકે જો બીલકુલ ભીખારીહો હમારી બારગાહમેં ફરીયાદકી ઔર મિસ્લ ઉસ આજીઝકે જીસ્કી રાહ ચારાહ હર તરફ બંદ હોગઇહો હમારી દરગાહમેં ઇલ્તેજાકી ઔર દીલસે હમારી રહમત ઔર મગફેરતકા ઉમેદવાર હુવા પસ મંયને ઉસ્કી આજીઝી વ બેકસીપર રહમ કીયા ઔર ઉસ્કે કુલ ગુનાહોંકો બખ્શ દીયા, ઔર અઝાબે જહન્નમસે નજાત દેકે જન્નતે નઇમમેં પહોંચાયા, અએ માલિકે દીનાર વોહ કોનસા દર્દમંદ વ બીમાર હૈ જીસ્ને હમારી દરગાહમેં નાલાઓ ફરીયાદકી ઔર હમને ઉસ્કો આરામો શફા નદી, ઔર કીસ ગમગીન વ આજીઝને હમસે નજાત વ ખલાસી તલબકી ઔર હમને ઉસ્કો મસરૂરો શાદકામ ન કીયા.

મોઅમેનીન વોહ લોગ ઈસ મરદે દીનદારકી મગફેરતસે આગાહ

નથે ઔર ઉસ્કી કસરતે મઅસીયતસે પનાહ માંગતેથે બઈ હમા જબ મર ગયાં લેજાકે ખાકમેં ખસો ખાશાકસે છુપા દીયા મગર—

"ફર્યાદ અઝ ગરીબીયે બેયારીએ હુસયન"

કોનસા ગુનાહ સરઝદ હુવાથા કે અઅદાને દફનકે કાબીલભી ન જાના વોહ ગુનેહગાર તો ખાકો ખસસે છુપાયા ગયા મગર હઝરતકો ખાકો ખુનમેં ગલતાન છોડ દીયા બલકે જીસ્મે શરીફસે બાઅદે શહાદત લિબાસ તક ઉતાર લે ગએ, મનકુલ હય જબ શિમ્ર મલઉન અપના કામ તમામ કર ચુકા હઝરતે ઇમામકા કટા હુવા સર લીયે હુવે વોહ લો ખુશ ખુશ ઇબ્ને સઅદકી તરફ નઝર દેનેકો રવાના હુવા ઇધર અહલે ફવજ લાશે બેસરકે કરીબ ઇસ ખીયાલસે આએ કે કુછ લીબાસ વ અસલહા હઝરતકે બદનમેં હે ઉસે લુટ લે જીસ્ને જો ચીઝ પાઈ લેલી. હન્તલાબીન અસવદને તલવાર માલીકબીન બશીરને ઝીરેહ ઉતારલી, કયસબીન અશઅબને ચાદરે અતહર અસવદબીન ખાલીદને નઅલયન મુબારક અખનસબીન મુરતદને અમામા મુકદ્દસ લે લીયા, ઔર વોહ પયરાહન જીસે ખુદ હઝરતને જા બજાસે ફાડ ડાલાથા ઔર એકસો કઇ ઝખ્મ તીરો નેઝેસે જાલ બનગયાથા ઇસહાક લઇંકે હાથ લગા, ઔર પાયજામા જુબૈરબીન કઅબને પાયા સબકે બાઅદ બુજૈલબીન સલીમા આયા કયા ચીઝ બાકી રહગઇથી જો વોહ લેતા એક અંગુઠી હઝરતકે દસ્તે મુબારકમેં બાકીથી ચાહા ઉતારલે મગર ઉતર ન સકી જલ્દીમેં ઉંગલી કાટ ડાલી ઔર વોહ અંગુઠી લેલી.

મોઅમેનીન યેહ અશકીયા કયસે સંગ દીલ થે કે ઇતને ઝુલ્મોપર ભી ઇકતેફાનકી ચાહા કે લાશે અકદસકોભી પામાલ કરેં, સાહેબે બહરૂદદુરર મુલ્લાં મોહમ્મદ યુસુફ બહરેનીસે ઔર ઉન્હોંને જનાએ ફિઝઆસે નકલ કીયા હય કે જનાબે ફીઝઆ કહેતી હય કે જબ મેરા સરદાર શહીદ હોગયા ઔર હમ મુસીબત ઝદાહ બે વાલીયો વારીસ હો ગએ તો એક સ્વારકો દેખા મંયને કરીબે દરે ખયમા ખડા બેઇખ્તીયાર રો રહા હય, મંયને ઉસસે પુછા અએ શેખ તું હમારી મુસીબતપર રોતા હય? ઉસ્ને કહા મેરે રોનેકા બાઇસ તુ મત પુછ અએ ફીઝઆ એક અયસી ખબર વહશત અસર ફવજે ઉમર સઅદમેં સુની હય કે જીસ્કે સુનનેસે બેતાબ હોગયા હું યારાએ ઝબ્ત બાકી નહીં રહા હય, યેહ સુનકર ફીઝઆ ગભરા ગઇં ઔર કહા કે અએ શેખ ઉસ ખબરસે મુજહેભી મુ-

ત્તલેઆકર ઉસને કહા સુન નસકોગી, ફીઝ્ઝા કહેતી હય જબ મંયને બ-
હોત ઇસરાર કીયા તો ઉસને કહા ઈસવકત મંય ઉમર સાઅદકે પાંસ
મવજુદથા નાગાહ એક નાકા સવાર ફીરીસ્તાદએ અબદુલ્લાહબીન ઝીયાદ
એક નામા બ નામે ઉમર બીન સાઅદ લાયા જબ વોહ નામા પડા ગયા
તો યેહ મઝમુન મરકુમથા અએ ઉમર સાઅદ ફકત કત્લે હુસયનપર ઇ-
કતેફા ન કરના બલકે લાશહાએ શોહદાપર ઘોડે દવડાના ઓર ખયમહાએ
ઇસમતમેં આગ લગા દેના ઓર સયદાનીયોંકે સરોંકો બરેહના કરના
મોઅમેનીન દસ્તુરે અરબ હય કે જબ એહાનત કીસી કવમ યા કબીલેકી
ઝીયાદાહ મંઝુર હોતી હય તો બાઅદે મવત ઉસકી લાશપર ઘોડે દોડાતે
હંય અએ ફીઝ્ઝા જીસવકત યેહ ખબર ફવજે હુરને સુની તો રીસાલા
હુરકા બીગડ ખડા હુવા ઓર કહા અએ ઉમર તુને હમારે સરદારકો
રીફાકતે હઝરતે ઈમામે હુસયન અ૦ કે સબબસે કત્લ કીયા ઓર યેહ
ચાહતા હય કે હમ અપની કવમો કબીલેમેં મુંહ દીખાનેકે કામીલ ન
રહેં અગર હમારે સરદારકી લાશ પામાલ હોગી તો કસમ હય ખુદાકી
ઇસ સેહરામેં ખુંનકી નદીયાં બેહ જાએંગી યેહ સુનકર ઉમરસાઅદને
હુકમ દીયા કે લાશે હુરકો લાશહાએ શોહદાસે અલાહેદા કર લેં પસ
ઉમરબિનુલ હજ્જાજ જો નિગેહબાને ફુરાતથા વો દોડકર ઉમરસાઅદ પાસ
આયા ઓર કહા અએ ઉમર હમને સુના હય કે લાશેં શોહદાકી પામાલ
હુવા ચાહતી હંય તુજહે મઅલુમ નહીં કે મેરા ખાલાઝાદ ભાઇ હીલાલ
બિન નાફેઅકી લાશભી ઉંન શોહદાકી લાશોંસે હય અગર વોહ પામાલ
હોજાયગી તો હમ અપના ગલા કાટકે ઈસિ મકામપર મરજાએંગે, ઉસ
મલઉનને હુકમ દીયા અચ્છા ઉસકી લાશકોભી જુદા કરલો. ફીર ઇબ્ને
તમીમ કન્દી આયા ઓર ઉસને કહા અએ અમીર ઈન લાશોંમેં અલી
અકબરકીભી લાશ હૈ ઓર માં ઉન્કી મેરી કૌમો કબીલાસે હંય પસ
અગર લાશા અલી અકબરકા કુચલ ગયા તો ફસાદે અઝીમ બરપા હોગા,
ઉમર સાઅદને કહા બેહતર ઉન્કી લાશભી અલાહેદા કરલો બાઅદ ઉસકે
વોહ મલઉન ઉઠા જીસને શેહર બાનુકી ગોદ ખાલી કરદીથી ઓર આગોશે
પદરમેં શશમાહે સગીરકો હદફે તીર કીયાથા વોહ કાતીલે અસગર હુર-
મલા બીન કાહેલ અસદી ઉમરકે પાસ આકર કહેને લગા યબ્ન સઅદતુ
ખુબ જાનતા હયકે હબીબ બીન મઝાહીર મેરી કૌમો કબીલેસે હય
અગર ખુદા ન ખ્વાસ્તા હબીબકી લાશ પામાલ હોજાયગી તો યેહ બેહયા

તમામ કૌમ કબીલેમેં રૂસવા હોજાયગા ઔર કીસીકો મુંહ દિખાનેકે કાબિલ ન રહેગા, ઉમર સાઅદે નજીસ બોલા હબીબકી લાશ અલગ કરલો.

અલ્લાહો અકબર મોઅમેનીન કીસકદર એહાનતથી પામાલીયે લાશમેંકે બાવુજુદ સંગદીલીકે શીમર મલઉનકોભી શરમ આઇ ઔર ઉમર સાઅદસે કહેને લગા તું ખુબ આગાહ હય કે અબ્બાસ વ અબદુલ્લાહ વ જાઅફર વ ઉસમાન ફરઝંદાને અલી ઇબ્ને અબીતાલીબ અ૦ મેરે ભાન્જે હુંય, ઉસ શકીને કહા અપને ભાન્જોંકી લાશોંકોભી જુદા કરલે, અએ ફીઝ્ઝા અબ આગે કયા બયાન કરૂં ? કોઇ હુસયને મઝલુમકા અયસા વારીસો વાલી ન હુવા જો ઉમર સાઅદસે કહેતા હુસયન મેરે અઝીઝો કરાબતદાર હય, અએ ફિઝ્ઝા તુમ્હારી ગોદકા ખિલાયા શેહઝાદા ઔર આગોશકા પાલા ખોઆદાહ પામાલ સુમ્મે અસ્પાન હુવા ચાહતા હે મંયને જયસી યેહ ખબર મુસીબત અસર સુની હય દીલપર કાબુ નહીં રહા ઔર બેઇખ્તીયાર આંખોંસે આંસુ નીકલ પડતે હુંય, યેહ સુનકર જનાબે ફિઝ્ઝાકો તાબેઝબ્ત બાકી ન રહી "વા હુસયનાહો વા મઝલુમાહો વા સયદાહો" કહેકર ફરીયાદ કરને લગીં. મોઅમેનીન ઇસી અસ્નામેં લાશ ઇમામે મઝલુમકી પામાલ હોગઈ ઔર ઉમર સાઅદ શકીને નાનએ ઇબ્ને ઝીયાદકે મુજીબ હુકમ દાથા કે ખયમએ ઇસમત વ તહારત જલાએ ઔર નામોસે રીસાલતકો તારાજ વગારત કરે.

રાવી કહેતા હય બાઅદ તારાજીયે ખયામ જબ ઝાલેમાને બદ અંજામને ચાહાકે સયદાનીયોંકે સરોંસે ચાદરેં ઉતારલેં ઉસવકત દેખા મંયનેકે કુચ્છ સવારોંને ફૌજકે આગે ઉનકે શીમર મલઉન નેઝા બકફ઼ થા ઔર કુચ્છ લોગ કબીલએ ઔામરાઉ કૈસકે હાથોંમેં નેઝે લીયે હુવે આએ તાઆંકે દાખિલે ખયમા હુવે ઔર શીમરને રીદા ઝવજએ અબ્બાસકી હિફ્ફાઝતકી કીસી લઇન બે દીનકો લેને ન દીયા ઔર એક રઝસે કન્દી જનાબે રૂબાબ વ સકીનાકી રીદા ઔર મકનઅકા નીગેહબાન રહા, મગર અફ઼સોસ સદ અફ઼સોસ જનાબે ઝયનબ વ જનાબે ઉમ્મે કુલસુમકી ચાદરકા બચાનેવાલા કોઇ નથા ! સાહેબે તતહીર બલવાએ આમમેં સર બરહના હોગઇં. બાઅઝ રીવાયતમેં હ કે ખુદ શીમરને ચાહા કે સરે મુબારકે જનાબે ઝયનબસે રીદા ઉતારલે ઉસવકત ઉસ મખદુમાને બ લજાજત ફરમાયા અએ બેહયા હમપર રહમ લાઝીમ હય કે હમારે સરોંસે

વારેસોંકે લાએ ઉઠગએ અબ તુ ચાહતા હય કે એક ચાદરકાભી સાયા સરપર નરહે અએ શીમર યેહ રીદા તેરે કયા કામ આએગી? કે બહોત જુની પુરાની હોગઇ હય આર જાઅન્ન લયકે ખુરમાંકે પયવંદ લગે હંય, મગર હઝરાત ઉસ મલઊનને ન પાસે અદબ કીયા ઔર ન લજાજતપર જનાબે ઝયનબકી એઅતેનાકી બલકે બકસ્દ લેને ઉસ ચાદરે કોહનાકે ફીર હાથ બઢહાયા ઊસવકત જનાએ ઝયનબ અ૦ને બ નઝરે ઊસ શકીકી જાનીબ નીગાહ ફરમાઇ, રાવી કહેતા હય વલ્લાહ દેખા મંયનેકે ફવરન વોહ બેહયા કમરતક ઝમીનમેં ધુસ ગયા નાગાહ સરબુરીદએ ઇમામે હુસયન અ૦ને કે એક મલઊનકે દસ્તે નજીસમેંથા આવાઝદી "યા ઊખ્તી ઈસ્બેરી" યઅને અએ બહન ઝયનબ તુજહે સબર લાઝીમ હય કહરો ગઝબ કરના તુમ્હારી શાનસે બઇદ હય જલ્દ ઈસ્કી ખુલાસીકે લીયે દોઆ કરો વરન યેહ શકી મિસ્લ કારૂનકે ઝમીનમેં ધુસ જાએગા.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કૌમિઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૭વીં.

આયત ફીરીશ્તે ઈનસાનકી હીફાઝત કરતે હંએ; ઔર હીકાયત ઉસ જવાનકી જીસ્કે સીને પર સાંપ બએઠાથા ઔર ફઝાએલે ગીરયા ઔર એક મોઅમેનાકા શામકે કૈદખાનેમેં ખાના લાના.

હકસુબહાનહુતઆલા સુરતુલ અંબીયામેં ઇરશાદ ફરમાતા હે અએ મોહમ્મદ ઇન લોગોંસે પૂછો કે આફાત વબલીયાતે ખુદાસે શબો રોઝ કોન તુમ્હારી નગેહબાની કરતા હય! ઔર હકસુબહાનહુ તઆલા સુરએ રઅદમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે બની આદમકે વાસ્તે કુછ ફીરીશતે મુકરર હય કે વહો બાદ દીગરી

આતે હેં; ઊનકે સામનેસે ઔર ઉનકે પસે પુશ્તસે ઔર બહુકમે ખુદા ઇનકી હીફાઝત કરતે હય; કઅબુલ અહબાર કહતે હેં કે અગર હકતઆલા ફીરીશતોંકો ઇનસાનકી હીફાઝતકે વાસ્તે મોવકકલ ન કરતા તો ઝમીનસે આદમીકો જીન ઉઠા લેજાતે. સાહેબે તફસીરે મનજહુસ સાદેકીન લીખતે હય કે એક ફીરીશતા ઇનસાનકે લબપર રહતા હે વોહ ઔર કોઇ બાત નહીં લીખતા હય મગર દુરૂદકો જો મોહમ્મદ વઆલે મોહમ્મદ પર ભેજતે હેં; હઝરાત ફીરીશતોં પર કયા મવકુફ અનવાઓ અકસામસે હાફીઝે હકીકી અપને બંદુકી હીફાઝત કીયા કરતા હે. ચુનાંચે કીતાબે ખુલાસતુલ અખબાર વગેરામેં ઝુન્નુન મિસરીસે મનકુલ હય વોહ કહેતા હય કે એક રોઝ મેં દરયાએ નીલકે કીનારે ખડાથા નાગાહ એક બીછુકો દેખા કે નીહાયત તેઝીકે સાથ દરયાકી તરફ ચલા આતા હય જબ વો કીનારે પર પોંહચા દફઅતન એક કછવા પાનીસે નીકલા ઔર ઉસ બીછુકો અપની પુશતપર બીઠાકે દુસરે કીનારેકી તરફ લેચલા, મેં ભી યે અમરે અજીબ વગરીબ દેખ કર દરયાકે ઉસતરફ ગયા; કછવા બીછુકો દુસરે કીનારે પર ઉતારકે પાનીકે અંદર ચલા ગયા; ઔર વો બીછુ એક જાનાબ રવાના હુવા મેં ભી ઉસ્કે પીછે હોલીયા; થોડી દુર જાકર કયા દેખતા હું કે એક દરખતકે નીચે એક જવાન સોતા હય ઔર ઉસ્કે સીને પર એક કાલા સાંપ હલકા બાંદે બેઠા હય; ચાહતા હય કે ઉસ્કે મુંહ પર કાટલે દફઅતન ઉસ બીછુને કુદ કરકે ઉસ્કે કફચે (ફન) પર નેશઝનોકી (યાને ઉસ્કે મુંહ પર ડંક મારા) ઉધર વોહ સાંપ મુરદા હોકર ગીરા ઇધર યે બીછુ ઉલટે પાઊ ફીરા, ઔર ઉસીતરહ કછવેને દુસરે કીનારે પર પોંહચા દીયા. યે સબ વાકેઆતે અજીબ દેખકર મેં દીલમે સમઝા બેશક યે શખ્સ વલી અલ્લાહ હય; જબ ઉસ્કે કરીબ ગયા દેખા શરાબકે નશેમેં સર શાર વમદહોશ પડા હય ઔર ઝીયાદા તઅજ્જુબ હુવા કે ઐસે શરાબ ખ્વાર પર યે ઇનાયતે બારી કયું કર હુઇ, નાગાહ આવાઝ આઇ અએ ઝુનનુન હરચંદ યે મસ્તો ગાફીલ સોરહા હય લેકીન જીસકા બંદા હે વો આકાતો જાગ રહાહે, ઔર વોહ તો ઇસસે ગાફીલ નહીં, યે સુનકર મેં બહોત રોયા ઔર ઉસ્કે સીરાહને ઇસ કદરસે બેઠ ગયા કે જબ બેદાર હો યે માજરા બયાન કરૂં, પસ બરીવાયતે તફસીરે મનહજુસ સાદેકીન ઝુનનુન મીસરીને બઆવાઝે બુલંદ યે અશઆર પડહે અએ ગફલતકી નીનદમેં સોને વાલે દરહાલેકે હર સુઓસે જો ઝમીન પર ચલતે હય ખુદા તેરી હીફાઝત વહિરાસત કરને વાલા હેં; ઐસે હાફીઝે હકીકીસે જો હરવકતો હરઆન નીગેહબાની ઔર ફાયેદા રસાની કરતા હય ઉસસે કયું કર ગફલતો બેપરવાઇ કરના જાએઝ હય ? યે અશઆર સુનકર વો બેદાર હુવા. ઔર બરીવાયતે ખુલાસતુલ અખબાર ઝુનનુન મીસરી કહતા હય જબ શામકો ઠંડી હવા ચલી વો જવાં ખુદ બખુદ હોશમેં આયા ઔર મુજહકો દેખકે

બહોત શરમાયા મૈંને વો સાંપકા મુરદા દીખલાયા ઔર સારા કીસ્સા કેહ સુનાયા સુનતેહી ખીજાલત (શરમ) સે ગરદન ઝુકાલી ઔર દેરતક રોયા કીયા ઉસી આલમે ગીરયામેં યે કહતા જાતાથા હેફ સદહેફ ઉસ બંદે પર જો અપને ઐસે હલીમો કરીમ ખાલીકકી માઅસીયતો નાફરમાની કરે જો આકા નાફરમાનો ગુનેહગાર બંદેકે સાથ ઇસ લુત્ફો મુરૂવ્વતસે પેશ આતા હય વોહ અપને દોસ્તો ઔર તાઅત ગુઝારૂં પર કયા કુછ એહસાનો સુલુક કરતા હોગા? અલમુખતસર ઝુનનુન મીસરીને પુછા અએ જવાન યેતો બતલા આજ તુ કૌનસા અમલે નેક બજા લાયા હય ? ઉસ્ને જવાબ દીયા કોઇ અમલ મેરા પસંદીદા નહીં લેકીન મેં ઇસ ફઅલે બદકા કસ્દ કરકે ચલા થા માંને મુઝસે વઝુકે વાસ્તે પાની માંગા થા મૈંને અપને ઇરાદેપર ઉસ્કે તાઅમીલે હુક-મકો મુકદ્દમ જાના, પાની દેકે ઘર સે બાહેર નીકલા, અસનાએ રાહમેં દેખા એક આલીમ મરકબ (ઘોડે) પર સવાર હુવા ચાહતા હય મગર કોઇ રકાબ થામને વાલા નહીં મેંને દૌડકર રકાબ થામલી જબ વો ઘોડે પર સવાર હુએ ઉસવકત બાદાફરોશ (શરાબ બેચનેવાલે) કી દુકાનપર જાકે શરાબ મોલલી, અભી વહાંસે આગે ન બઢહાથા એક સાએલને સવાલ કીયા મૈંને નેહાયત ખુલુસ વ આજેઝીસે એક દીનાર પૈશકશ કીયા (હદયા દીયા) ઝુનનુન મીસ-રીને કહા બેશક યે આમાલ તેરે કબુલ હુએ ઔર ઇન્હીં વજહુંસે તુ ઇસ મરતબેકો પોંહચા; અલગરઝ ઉસ જવાન ખુદા શનાસને ઉસીવકત અપને આમાલે કબીહા (બુરે) સે તૌબાકી, ઔર રોતા હુવા સહરાકી જાનીબ ચલા ગયા, લીખ્યા હય વોહ શખસ ઉસ મરતબેકો પોંહચા કે દસ દસ બરસ કે બીમાર ઉસ્કી દુઆસે શફા પાતે થે, મોઅમેનીન તફઝ્ઝુલાતે હકતઆલાકો કીસ કદર વુસઅતહય. બંદે કૈસીહી માઅસીયત (ગુનાહ) કરેં મગર જબ કોઇ અમલે ખેર ઉનસે એક મરતબાભી વાકેઅ હોતા હય તો વોહી અમલે ખૈર ઉનકી મગફેરતકા બહાના હોજાતા હય, મોલવીએ રૂમને અપની મસ્નવીમેં લીખ્ખા હય.

રહમતે હક "બહા" નમી ખ્વાહદ=રહમતે હક "બહાના" મીખ્વાહદ ❋

યાને ખુદાકી રહમત હય વોહ "બહા" યાને કીંમત નહીં ચાહતી હય, બલકે "બહાના" ચાહતી હય કે કીસી તરહસે બંદેકો બખશ દેવે. ખયાલ કીજયે કે કયા મદારીજે આલીયા આપ લોગોંકે હોંગે ! ઉસ અમલે ખૈરસે જીસ્કો ઉમરભર દીનરાત સુબહશામ બજા લાતે હય; અપને ઇમામે મઝલુમે કરબલાકી મુસીબતોંપર ગીરયા વઝારી ઔર નોહા વ માતમદારી કીયા કરતેહે, હદીસમેં વારીદ હય કે રોઝે કયામત સબકી આંખે ગીરયાંન હોંગી, મગર જો શખ્સ દુનીયામેં ઇમામે મઝલુમકી મુસીબતપર રોયા હોગા રોઝે મહશર વો નેઅમતહાએ જન્નતસે કામયાબ હોકર રોનેકે એવઝમેં ખુશીસે હંસતા હોગા,

પસ હજરાત કયામતમેં જીસકદર ઝીયાદા ખુશીસે અપના ખંદા હોના ચાહતે હેં ઉસી કદર ઝીયાદા હુઝનો મલાલસે દુનિયામેં રોઓ, ઉસ મઝલુમપર જીસકી લાશપર બાદે શહાદત રહે વારીસુંકો રોના નસીબ નહુવા અઅદાએ દીનને ઉનકો સર બરહના (ખુલેસર) રસન બસ્તા (દોરીયાં બાંધ કર) મીસ્લ કેદયાને તુરકો રૂમકે કરબલાસે કુફા કુફાસે દમીશક (શામ) તક પોંહચાયા શહરમેં બાઝારમેં દરબારસે એસે ઝીંનદામેં લે ગયે કે જહાં દુખતરાને રસુલે દીનકો ધુપમેં જલતે થે ઓર રાતકો શબનમ (ઝાંકળ) સે ભીગતે થે; યહાંતકકે પોસ્ત (ચમડી) ઉન બીબીઓંકે ચેહરેસે ઉડ ગઈથી ઓર ઇસ ઝીલ્લતો ખ્વારી (બેઇજ્જતી) સે કેદથીં કે દુશમનતો કાહીકો પુરસાન હાલ હોતે, દોસ્તભી તગય્યુરે હાલકે સબબસે ઉનકો ન પહચાનતે થે; મગર બંદીયાને તુરકો રૂમકે કએદી વગુનેહગાર સમઝકે બાઝ શખસ ચાહતેથે કુછ કુછ ઉનકે સાથ સુલુક કરે ઓર ઉસકે એવઝમેં દુઆએ ખેર લે; યાઅને ગરીબ મોહતાજ કએદી જાનકર રહમ કરે. એક રીવાયતમેં આયાહય કે જીનદીનું અહલેબેતેઅતહાર ઝીંદાને તીરોતારીકમેં (અંધેરે કેદખાનેમેં) કેદથે એક ઝને દીનદાર અપને ઘરસે કુછ ખાના લીયે ખુશ ખુશ વહાં આઇ, દરવાઝે તકતો દીલ ઉસકા ઉસી તરહ મસરૂર (ખુશી) થા મગર કેદખાનેમેં દાખીલ હોતેહી મુઝમહીલ વ અફસુરદા હોગઇ (યાને ગમગીન વ ઉદાસ હુઇ) દેખા ચંદ બીબીયાં દોએક લડકીયાં જીનકે નુરે ચેહરોંસે ઉસ અંધેરે મકાનમેં રોશની ફેલી હુઇ હય, બાલ બીખરાએ સર ઝુકાએ ફરશે ખાક (મીટ્ટી) પર જાબજા બેઠી રોરહીહય; ખ્યાલ કરને લગીં મસતરહ કે કેદીતો કભી ઇસ કેદખાનેમેં ન આએથે; કીસી શહરકી શહઝાદીયાં માલુમ હોતી હય, ઇન ઓરતુંમેં કોન સરદાર હય કીસકે પાસ જાઉં કુછ સોંચકે જનાબે ઝેનબકી તરફ બડી. વોહ ખાના તો સામને રખદીયા મગર હેરતો કલકકી વજહસે કુછ કહ નસકી, ખુદ જનાબે ઝેનબને કહા જબસે હમારે વારીસો વાલી દુન્યાસે સીધારે આજતક હમકો ખુને જીગર ખાતે બસર હુઇ, ઓર જીસ વકતસે હમ યહાં કેદહોકે આએ હય કીસીને હમારે હાલપર રહમ ન ખાયા તું કોન હય કે હમારે લીએ રહમ ખાકર ખાના લાઇ હય ? હમ ચંદ ખરાબીએ હાલમેં મુબતેલાહય મગર સદકા હમપર હરામહે ઇસ ખાનેકો નહીં ખા સકતે હય; મોમીનાને કહા સદકા નહીં હય બલકે મેરે આકાકી તનદુરસ્તીકી મન્નતકા ખાનાહે; આપને પુછા તેરા આકા કોનહય ? ઉસને કહા મેરા આકા વોહી હ જો તમામ આલમકા સરદાર વ આકાહે; દુન્યામેં અબ સીવા ઉસકે કોઇ ઇમામ બરહક ઓર કબીલે ઉમ્મત નહીં મદીનેમેં જબ પયગમબરે ખુદાકા ઝમાના થા મેં એક મરતબા બીમાર હોકે કરીબુલ મોત હો ગઇ; હાલતે યાસમેં ય.ને બચનેકી ઉમ્મેદ નથી ઉસ વકત બા ઉમ્મીદે શફા લોગુંને લેજાકે મુઝે સામને હઝરતકે ખાકપર ડાલ દીયા, નાગાહ છોટે નવ.સે ઉનકે ખેલતે હુએ આગે આએ

આપને ઉન્હીંકી તરફ દુઆ કરનેકે લીયે ઇશારા ફરમાયા ઉસ શાહઝાદેકે એઅ- જાઝ ઔર બરકતે દુઆસેં ઉસી વકત એસી સેહત હો ગઇ કે ગોયા મૈં કભી બીમાર ન હુઇથી; બાદ ઉસ્કે જબ તક મહીને મેં રહી બરાબર મેં ઉસ ખુઝા- દેકી ઝીયારત કે લીયે હાઝીર હોતી રહી જબસે ઇસ શેહર મેં આઇહું ઝીયા- રત તો નસીબ નહીં હુએ મગર યે મામુલ કીયાહય કે હર હફતાકે દોશંબા (સોમવાર) ઔર જુમએકે રોઝ કુછ ખાના કેદીયોંકો ખીલાતીહું; ઔર ઉનસે અપને આકાકી તનદુરસ્તીકે વાસ્તે દુઆ કરનેકો કહતીહું; આપભી ઇસ તબ રૂકસે કુછ ખાએં; ઔર હઝરત ઇમામે હુસએન મેરે આકાકે લીયે દુઆ કરેં; સુનતેહી જનાબે ઝેનબકા દીલ ખુન હોગયા કસરતે કલકસે ચેહરે મુબારકકા રંગ ઉડ ગયા, બેઇખતીયાર ચાહાકે ચીખ મારકર રોએં મગર બમુશકીલ રોનેકો રોક કરકે બોલીં અબ ઐસી નઝર (મન્નત) સે તુ હાથ ઉઠા ઔર અપને આકાકો મોકુફકર યાને અબસે તેરે આકાકી સલામતીકા ખાના ખીલાના છોડ દે, યેહ સુનતેહી ઘભરાકર બોલી બીબી યે કયા કહતીહો ? તુમ કૌનહો! કયું ઇસ નઝરકો મનઅ કરતે હો ? કયા ફરઝંદે રસુલકી સલામતી નહીં ચાહતી હો ? કે ઐસી ખરાબ બાત કહતી હો અબ જનાબે ઝેનબ બેકરાર હો ગઇં ઝબ્ત ન કરસકી બેઇખતીયાર ચીલ્લાકે બેતાબાના રોને લગીં; ઔર ફરમાયા અએ મોઅમેના તુ કીસકી નઝરકા ખાના ખીલાએગી ? “ કોતેલલ હુસૈનો બેકરબલાઅ ” હુસેન તો કરબલામેં મીસ્લે ગોસ્ફંદે કુરબાની ઝબહ કીયે ગયે. “ ઝેબહલ હુસેનો બેકરબલાઅ ” યાને જીસ્કી સલામતી ચાહતી હૈ ઉસકા યે હાલ હુવા કે લાશે પાશ પાશ ઉનકી સહરામેં રેગે કરબલાપર અપને સરસે જુદાહોકે આજ તક ખુનમેં ગલતાન પડી હય; ઔર કટા હુવા સર ઉનકી અપને જીસ્મસે જુદા હોકર નોકે નેઝા પર કહાં કહાં શહરૂમેં ફીરાય ગયા હય ઉસી હુસેનકે નામોસ ઔર પૈગમબરકી અહલેબેતહેં; કરબલાસે યહાં તક રસન બસ્તા ભુખ પીયાસકી તકલીફ ઉઠાતે આયે હય મહીનુંસે ઉસ મઝલુમકા સર ખઝાનેમેં હમ કેદખાનેમેં બંદહય; જીસકી દુઆસે તેરી બીમારી ઝાઇલ હુઇ ઉસ્કા ફરઝંદે બીમાર તોકો ઝનજીરમેં ગીરફતાર પહાડુંમેં જંગલુંમેં કાંટુપર પીયાદા મનઝીલુંકી રાહ તયકરતા હુવા ઇસ શહરતક આયાહે; ઔર ઇસ કેદ- ખાનેકે એક ગોશેમેં ફરશે ખાક પર ગશમેં પડાહે આબો ગાઝા કૈસી દવા ભી નહીં મીલતી, દવા ભી કૈસી કોઇ દીલાસાભી નહીં દેતા, ઇતના કહકે જનાબે ઝયનબ પીટતી હુઇ ઉઠ ખડી હુઇ, ઉનકે સાથ સારે અહલેહરમને સરો- સીના પીટના શરૂ કીયા ઔર સબને મીલકર ઇસ કરબો ઇઝતેરાબસે “ વાસ- ય્યદાહો ” વા-હુસૈનાહો કહકે નાલાઓ ગમ કીયાકે કેદખાનેકી દીવારેં હીલને

લગીં શેરે ગીરયાંસે બીમારે કરબલાને ઝમીં પર ગશસે આંખે ખોલદીં ઔર કસરતે કલકસે વોહ મોઅમેના ગશ ખાકર ઝમીન પર ગીરપડી.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૮ વીં.

હઝરતે ઈમામે હુસૈન અ૦ કા અહલેહરમસે વીદાઅ હોના, ઔર જનાબે શહરબાનોકી મુલાકાત હોની ઉંન્કે ભાઈ શહરયારસે.

ફરઝંદે મુખબીરે સાદીક જનાબે ઇમામે જઅફરે સાદીકને ફરમાયા મુસીબતે ઇમામે હુસેન અ૦ અઝીમ હય કે ઉસ ઇમામે મઝલુમકી મુસીબત પર તમામ જીન્નો ઇન્સો વહશો તુયુર રોએ યહાં તકકે આંખોંસે જાનવરાંન ચરંદ વ પરંદકે આંસુ ઇસ મુસાબતે અઝીમમેં જારી હુવે, તો અજબ હય કે હમ ગુલામ ઇમામે હુસૈન અ૦ કે કહલાએં ઔર હક સુબ્હાનહુ વ તઆલાને હમે મસાએબે સૈયદુશશોહદા પર રોનેકે વાસ્તે ખલક કીયાહો ઔર હમ ન રોએં.

મુન્તખબ વગૈરામેં મનકુલ હય જબ રોઝે આશુરા મઆલેકાર ફરઝંદે રસુલે મુખ્તારકા સીવાએ જંગો કારઝારકે કુછ ન ઠહેરા ઔર સબ અઅવાનો અનસાર હઝરતકે રાહી જન્નત હો ચુકે ઔર કોઇ શખ્સ બજુઝ અવરાત વ ચંદ અતફાલે ખુર્દસાલકે બાકી ન રહા, ઉસવકત આપને બનીગાહે હસરતો યાસ તરફ લાશહાએ અનસાર વ અકરબાકે મુલાહેઝા કીયા દેખા કે અજબ સુરતો શમાએલકે નવજવાન ઝીશાંન માનીંદ અબ્બાસે દીલાવર, વ ઔન વ મોહમ્મદ વ કાસીમ, વ અલી અકબર અ૦ ઔર સબ ભાઇ ભતીજે ભાનજે મીસ્લ ગોસફંદાને કુરબાની ખાકો ખુંનમેં ગલતાન રેગસ્તાને ગરમપર પડે હય ઉસ વકત હઝરત અપની તનહાઇ વબેકસીપર કમાલ મુતઅસ્સીર હુવે ઔર બહોત રોએ ઔર ફરમાયા અફસોસ સદ અફસોસ ઇસ ગુરબતમેં કયસે કયસે દોસ્ત વ જાંનીસાર ઔર કયસે કયસે રફીકે કરીમ વફા શીઆર આજ હમસે જુદા હોગએ. બઅદ ઈસકે ખયમેગાહકી તરફ મોતવજ્જેહ હુવે, ઔર આવાઝદી યા

ઊખતી ઝયનબો વ યાઉમ્મે કુલસુમિન વયા સોકયનતો વ યા રબાબો અલય કુન્ન મિન્ની સ્સલામ અય બહુન ઝયનબ વ ઉમ્મે કુલસુમ ઔર અય- સુકયના વરૂબાબ તુમ સબકો સલામે આખેરી મેરા પહોંચે. અબ મૈં રૂખસત હોતા હું ઔર તુમકો ખુદાકે સીપુર્દ કરતા હું, સુન્તેહી સબ બીબીયાં ખય- મએ ઇસમતસે બેતાબાના સર વ પાબરહના રોતીં પીટતી ડેવઢી પર આઇં, દેખા ઇમામે હુસૈન અ૦ આમાદએ શહાદત થકો તનહા ખડે રો રહે હું, દેખ- તેહી કોઈ બીબી દામનસે લીપટ ગઇં, કોઇ સુમ્મોપર ઝુલ જનાહકે સર પટકને લગીં, કોઇ ઝમીંનપર પછાડે ખાને લગી, ઇસી અસ્નામેં શાફે ઝનાંન હઝરતે શહરબાનુ સર બરહના બાહાલે પરેશાન રોતી પીટતીં ખીદમતે બા સઆદતે ઇમામ અ૦ મેં હાઝીર હુઇં ઔર અર્ઝકી અએ સૈયદ વઆકાઆપતો આઝીમે મયદાને કારઝાર હય ઔર કરીબ હય કે હાથસે કૌમે નાબકારકે શહીદ હોં ઔર મૈં બઅદ આપકે ઇસ સહરાએ પુરબલામેં ઝલીલ વખ્વાર હું, કયુંકે ઇસ મુલ્કે અરબમેં ગરીબુલ વતન બેહામી વમદદગાર હું કોઇ મેરે કૌમો કબીલેસે અયસા નહીં કે બલેહાઝ વ પાસ અપની કોમકે મેરી નુસરત કરે, ઔર અગર આપ ઇસ કનીઝકે હાલકો હાલપર અપની બહનો વબેટીયોંકે કિયાસ ફરમાએ તો હરગીઝ નહીં હોસકતા ઇસલીયે કે વોહ સબ મોખદરાતે ઇસમત વ તહા- રત દુખ્તરાને રસુલે ખુદા સ૦ હય, હર મુસલમાન ઉનકી તઅઝીમ વ તવકીર કરેગા, બખીલાફ ઈસ કનીઝકે કે મૈં ખાનદાને રીસાલતસે નહીં, મોઅમેનીન જાએ ગીરયા વબુકા હય જનાબે શહરબાનુકા ઉસવકતતક યકીન ઈરકા થા કે અગરચે અશકીયાએ ઉમ્મતને બસબબ તમએ દુન્યાકે મરદાને અહલેબૈતકો કત્લ કીયા હય લયકીન બ સબબ હમીયતે ઇસ્લામકે જનાબે ઝયનબ ખાતુન વ ઉમ્મે કુલસુમસે કે યેહ સબ દુખ્તરાને રસુલેખુદા સ૦ હય ઝરૂર બ તઅ- ઝીમ પેશ આએંગે. અફસોસ હઝાર અફસોસ યેહ ન જાનતીથીં કે બઅદે શહાદત જનાબે ઇમામે હુસૈન અ૦ કે યેહ મલાઇન ઉન શાહઝાદીયોંકો ભી મિસ્લ લોંડીયોંકે મુકય્યદ વ ગીરફ્તાર કરકે સર બરહના શુતુરાને બેકજાવાપર શહરોંમેં કરયોંમેં ફીરાએંગે, બહુર કયફ જબ હઝરતને શહરબાનોંસે યેહ કલામે હસરતે ઇલતેયામ સુના બહોત રોએ ઔર ફરમાયા અય શહરબાનુ હરગીઝ અપની ઇઝ્ઝતકા ખૌફ ન કરો હક સુબ્હાનહુ વતઆલા તુમ્હારી આબરૂકા હાફીઝ હય ઔર કરીબ હય કે મૈં શહીદ હુંગા; ઔર ઘોડા મેરા મેરી લાશ- પર માનીંદે ઝને પીસર મુરદહકે રોકર અપની યાલ ખુંનમેં રંગીન કરકે દરે ખૈમેપર આએ ઔર તુમ સબ અહલેબૈતકો મેરી શહાદતસે ખબર દે, ઉસવકત તુમ ઊસપર સવાર હોલેના, વોહ તુમ્હેં બ કમાલે હીફાઝત અયસે મકામે મહ- ફુઝમેં પહોંચાએગા જહાં હુકમે ખુદા હોગા, પસ જનાબે ઇમામે હુસયન અ૦ ને હઝરતે શહરબાનો ઔર સબ અહલેબયતે અતહારકો રૂખસત કીયા ઔર

આપ રોતે હુએ આમાદએ શહાદત મયદાનમેં તશરીફ લાએ, ઔર ઉસ મઝલુમકો ઝાલેમોંને તનહા પાકર ચારો તરફસે ઘેર લીયા ઔર નેઝા વશમશીર તબરો તીર લગાકર શહીદ કીયા.

પસ બ રીવાયતે "હુઝનુલ મોઅમેનીન વ સુરૂરૂલ મોઅમેનીન" જબ વોહ ઘોડા કે નામ ઊસ્કા મયમુન થા મઝલુમે કરબલાકી શહાદતકે બઅદ બાગે કદી ઝીનમેં બાઅઝ તીર પયવસ્ત યાલ ઔર પેશાની ખુંનરો રંગીનકીએ આંખોંસે રોતા સુમ્મોંસે ખાક ઉડાતા દરે ખેમેપર પહોંચ. ઔર ઈસ આવાઝસે બોલા જયસે કોઇ ગમઝદહ અપને આકા વ સરપરસ્તકે માતમમેં નાલે કરતા હય, શહરબાનુ પહલે તો ઘોડેકી ગરદનમેં બાહેં ડાલકર દેરતક રોયાકીં ફીર રકાબપર બોસા દેકે ચાહા સવાર હોં, વોહ વકત યાદ આગયાકે આકાએ મઝલુમ કીસ ઇઝ્ઝતો એહતેરામસે મુજહે સવાર ફરમાતેથે, બેઇખ્તીયાર હોકર રોને લગીં મકતલકી તરફ નીગાહે હસરતસે દેખકર કહને લગીં આહ આહ કહાં હય વોહ વારીસ વાલી મેરે, ઔર કહાં હય વોહ પીસર હમ શીકલ પયમબર જો ઇસવકત પરદહ ઔર એહતેમામ મેરી સવારીકા કરે, ગરઝ એક એક અહલેબયતસે રૂખસત હોકર સકીનાકો ગલે લગાકર સવાર હુઇ, ચંદ કદમ ચલીથીં કે ઉમર સાઅદને અપની ફોજકો આવાઝ દી દેખો યેહ કૌન અવરત ખયમએ હુસૈન અટસે જાતી હય જાને ન પાએ, યેહ આવાઝ જો ઊંસ ખાતુનકે કાનોંમેં પહોંચી હાથ પાઊંમે રઅશા પડગયા સર ઊઠાકર દોઆકી ખુદાવંદા મૈં તેરે નબીકે નવાસેકી હુરમત હું ઇઝ્ઝત મેરી તેરે હાથ હય, ઉસીવકત ઝુલજનાહ જો ઇમામે હુસયન અ૦ કી સવારીકા ઘોડાથા ઊસકી આવાઝ મઅલુમ હુઈ દેખા કે સામનેસે એક શખ્સ ઊસી ઝુલજનાહપર સવાર ચલા આતા હય કીસતરાહ સારે અઅઝા તલવારોસે ટુકડે ટુકડે હુંય. બદનમેં તીરપર તીર પયવસ્ત હુંય, ગરદન પર સર નહીં હય, જબ કરીબ આયા આપને પુછા તુ કોન હય, ઔર કયું આયા હય ? ઉસ્કે હલકે બુરીદહસે આવાઝ આઇ અય શહરબાનુ મૈં વોહી હુસયન હું જીસ્કે બઅદ અહલેબયતે રસુલકો છોડકર તનહા તુને મુસાફેરત ઇખ્તીયાર કી હય ઇસવકત તેરી તસ્કીનકો આયા હું યેહ ફરમાકર નઝરોસે ગાએબ હો ગએ, ઔર ઘોડા શહરબાનુકો એક સામ્ત લે ચલા દુર જાકર ઊમ મખદુમાને દેખા એક લશકરે ગીરાંન ચલા આતા હય સમજી યેહ ફોજ ઉમરસઅદકી કુમકકો જાતી હય ડરીં ઔર બાગ રહવારકી દુસરી તરફ ફેરી, સરદારે લશકરને જો દેખા કે એક સવાર નકાબદાર કરબલાકી તરફસે આતા હય ખુદ ઘોડા બડહા કર કરીબ આકર કહા અએ સવાર ખાએફ નહો મુજહે કુછ તુજહસે અપને આકા હુસયન અ૦ કા હાલ દરયાફત કરના હય, સુન્તેહી આપ ઠહર ગઇ, ઔર કહને લગીં તુ કૌન ગમખ્વારે હુસયન હય કે હઝરતકા હાલ પુછતા હય ? ઊંસ જવાબસે તો ઝમાના ફીર ગયા કોઇ પુર-

સાન નહીં ઊસ્ને કહા મુજહે હઝરતસે ગુલામી ઔર બીરાદરીકા દઅવા હય શહરબાનુને કહા ગુલામીકા દઅવા તો હર મુસલમાન કરતા હય મગર બીરાદરીકા લફ્ઝ તુને કીસ રૂસે કહા ? વોહ બોલા મેરી એક બહન શહરબાનો હઝરતકી કનીઝીમે હય અસ્નાએ રાહસેં મોલાને ખત લીખાથા કે અહલેકુફા મુજહસે બરસરે દગાહય હત્તલ ઇમકાન નુસરતે ઇસલામસે બાઝ ન રહના, અપના સારાં લશ્કર લેકર જાન નીસારીકો જાતા હું, સુનતેહી શહરબાનુ અ૦ ને નીકાબ ચહરેસે ઊલટદી ઔર રોરોકર ચીલ્લાઇ અએ ભાઇ કોસ્કે મદદકો જાઓગે કોતલલ હુસયનો બેકસ્ગલા ઝોબેહલ હુસયનો બેકસ્મલા ઝાલેમોંને અપને નબીકે નવાસેકો મહમાન બુલાકર તીનદીનકા ભુખા પ્યાસા ઝબહ કીયા હમકો બેવારીસ વવાલી બચ્ચોંકો યતીમ કરદીયા હમ શીકલે પયગમબરકી જવાની ખાકમે મીલ ગઇ, એક શબકી બ્યાહી બેટી રાંડ હોગઇ કાસીમ કે સોગમેં બયઠી, અબ્બાસ અ૦કે શાને કાટ ગએ, છે મહીનેકી જાન અસ્ગર તક ન બચા, નેહાલચેપર બાપકી આગોશમેં તીર ખાકર જન્નતકો સીધારે, માંકી ગોદ અપના ઝુલા સુનસાન કરગએ, મોતને હમારા ઘરકા ઘર દો પહરમેં સાફ કરદીયા અબ કોઇ સોવા એક ફરઝંદે બીમારકે બાકી ન રહા કયા જાને વોહ ભી ઝીંદા હય યા બાપકે ભાઇયોંકે સદમેંસે તડપ કર મર ગયા, ન મઅલુમ ઇસવકત તક મુશ્કીલ કુશાકી બેટીયાં રસુલેખુદા સ૦ કી નવાસીયાં કીસ મુસીબતમેં ગીરફ્તાર હોંગી.

સુન્તેહી શહરયારને અમામા ઝમીનપર ફેંક દીયા ઔર ભાઇ બહન ગલે મીલમીલકર ઇસ શીદ્દતસે રોએ કે રોતે રોતે ગશ કર ગએ, ઔર સારા લશ્કર સીયહપોશ હુવા ઔર તીન દીન તક ઊસ સહરામેં અયસા માતમ બરપા રહા કે પહાડોંસે જંગલોંસે વા હુસયનાહો, વા ગુરબતાહો, વા કાસેમાહો. વા અબ્બાસાહો, વાઅકબરાહો, કે સોવા કુછ સદા ન આતીથી.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમિઝઝાલેમીન.

મજલીસ ૪૯વીં.

આયત જઝાએ મુત્તકીનમેં ઔર મઝિમ્મતે દુન્યા ઔર દુન્યાકી લઝ્ઝત છ ચીઝોમેં હએં ઔર હિકાયત અબુલ બકા ખાદિમે નજફકી; ઔર દાખેલા અહલેબૈતકા દરબારે યઝીદમેં; ઔર ઝીનદાનમેં આના ઝવજએ અબ્દુલ્લાહ હલબીકા.

કાલલ્લાહો તઆલા ઇન્નલ મુત્તકીના મફાઝન હદાએકન વઅઅનાબંવ વકવા એબા અતરાબન વ કાઅસન દેહાકા.

હક સુબ્હાનહુ તઆલા સુરતુન નબામેં ઇરશાદ ફરમાતા હએ. બદુરસ્તીકે મુત્તકી લોગ અપની મુરાદકો પોંહચને વાલે હએં ઔર ઊનકે વાસતે બાગ હાએ જન્નત હએં ઔર દરખત હાએ અંગુર ઔર જવાન ઔરતેં હએં જો સીનોં સાલમેં એક દુસરેકે હમ ઊમ્ર હએ ઔર ઊનકે વાસ્તે કાસહાએ શરાબ ભરેહુવેહએં ઇબ્નેઅબાસ કેહતેહેં કેમુત્તકીસે અલીઇબ્નેઅબીતાલીબમુરાદહએં=વલ્લાહોહોવા સૈયદીમનીત્તકલલ્લાહો વઆફાહ=કસમ બખુદાકેઅલીઇબ્ને અબી-તાલીબ મુત્તકીયુંકે પેશવા હએં ઔર સરદાર હએં ઊન લોગોંકે જો ખુદાસે ડરતે હંએ. હઝરાત ખુશાહાલ ઊન લોગોંકા જો અપની ઊમરકો ઓહદો પર હેઝગારીમેં બસર કરતે હએં ઔર ઇસ દુનીયાકો ગુઝરગાહ ઔર મકામે ફના જાનતે હંએ. સાહેબે તફસીરે મનહ જુસ્સાદેકીન લીખતે હંએ કે કિસી શખ-સને જનાબે અમીરસે અર્ઝ કીયા કુછ દુનીયાંકી સિફત ઇરશાદહો? આપને ફરમાયા અદ દુનીયા અવ્વલોહા બુકાઉન ય ઔસત તોહા એનાઉન વ આખ-રોહો ફના=અવ્વલ દુનીયા રોના હએ યાને જબ ઇનસાન પૈદા હોતા હએ તો વકતે વીલાદત રોતા હએ ઔર ઔસત દુનીયા ગમો અંદોહ હએ યાને જબ આદમી જવાન હોતા હએ તો તહસીલે મઆશ ઔર ફિકરે અયાલમેં તકલીફ વ ઝહમત ઊઠાતા હએ ઔર અંજામેકાર ફના હએ યાને આખર મરના હએ,

એક રોઝ જનાબે અમીરને અમ્મારે યાસારસે ફરમાયા એ અમ્માર દુનીયાકા કુછ ગમ નખા ઇસલીયે જુમલા લઝ્ઝાતે દુનીયા છે ચીઝોંમે મુનહસીર હએ માતુમાત યાને ખાનેકી ચીઝોમેં, મશરૂમાત યાને પીનેકી ચીઝેં, મલબુસાત યાને પહેનનેકા ચીઝેં, મરકુબાત યાને સવાર હોનેકી ચીઝે, મશમુમાત યાને સુંઘનેકી ચીઝેં, મનકુહાત યાને ઓરતેં, પસ લઝીઝતરીન મઅતુમાત શહદ હએ કે વોહ મખ્ખીકા લુઆબે દહન હએ ઓર શીરીંતરીન મશરૂબાત પાની હએ કે ઇસકે પાનેમેં કુલ હેવાનાત મસાવી હએં. ઓર નફીસતરીન મલબુસાત રેશમી કપડા હએ કે વોહ એક કીડેકે પેટસે નીકલતા હએ, ઓર પસંદીદા તરીન મરકુબાત ઘોડા હએ ઓર સવાર ઉસકા હમેશા મઅરઝે હલાકતમેં હએ, ઓર ખુશબુતરીન મશમુમાત મુશક હએ કે વોહ હરનકા ખુન મુનજમીદ હએ.

મોઅમેનીન ઇસ ઇરશાદે હઝરતકા નતીજા યેહ હએ કે જબ દુનીયાકી ઉમદા ઉમદા ચીઝોંકો ઇનસાન ખીયાલ કરે તો ફિલ હકીકત ઉનકો બેકદર બે હકીકત સમઝેગા ઓર જબ ઉમદા ચીઝોંકો વકઅત કુછ નહીં તો ઓર ચીઝોંકો બદરજએ આલા હકીર જાનેંગા ગરઝ સારી દુનીયા ઉસકે નઝદીક ઝલીલ ઓર બેકદર હોજાએગી પસ આદમીકો લાઝીમ હએ કે દુનીયાકી ઇશારતસે મસરૂર ઓર ઉસરતસે રન્જુર નહો જીનકો તરકે દુનીયાકી લઝ્ઝત મોલગબ વોહ હમેશા ખ્વાને કેનાઅતપર બેઠે રહેંગે અગર કોઇ કીસી વજહસે સુઝરત હોજાય તો ચાહીયે ખુદાપર તવક્કુલ કરે ઓર અઇમ્માસે તવસ્સુલ ચાહે કુછ ન કુછ સામાન હોહી જાએગા.

મરદે અઝ ગૈબ બેરૂં આયદો કારે બકુનદ*

સાહેબે કિતાબે કલેમએ તઇયબાહ લીખતે હએં કે સઇયદ જલીલ ગેયાસુદ્દીન અબદુલ કરીમ બીન અહમદ બીન તાઉસને કીતાબે ફરહતુલ અઝામેં લિખા હએ કે સન પાનસૌ એક હીજરીમે નજફે અશરફમેં એસી ગીરાની હુઈ કે અકસર અહલે શહર દુસરે ગાઓંમેં ચલે ગએ શહર આદમીયુંસે ખાલી હોગયા યહાંતકકે રોઝેકે સબ ખુદ્દામભી નજફસે નિકલ ગએ ફકત એક ખાદીમ અબુલબકા બીનસવીકા જીનકી ઉમર એકસો બરસકીથી રોઝેમેં બાકી રેહગએ જબ ઇનપરભી અકસર ફાકે ગુજરને લગે ઉનકી બીબીયો ઓર લડકીયોંને કહા હમલોગ ભુખસે મરજાએંગે મુનાસીબ હએ તુમભી કીસી તરફ જાઓ શાયદ રઝ્ઝાકે મુતલક કોઇ સુરત રીઝકકી પૈદા કરદે.

અલગરઝ અબુલબકા સફરકે લીયે તૈયાર હોકે રોઝએ મુનવ્વરામેં રૂખસત હોને ગએ ઓર બાદ ફેરાગે ઝેયારત વ નમાઝ બાલાને સર હઝરતકે બેઠકર અરઝ કરને લગે યા અમીરૂલ મોઅમેનીન સો બરસસે યેહ ગુલામ આપકી ખીદમતમેં હાઝેરથા ઇસ અરસેમેં કભી રોઝએ મોતહ્હરસે જુદા નહુવા શહરે

હિલ્લા તકકો ન દેખા કે કયસા હય; મગર અબ બચ્ચોંકો ફાકાકશી દેખી નહીં જાતી હરચંદ આપકી મુફારેકત મુઝપર બહોત શાક હુએ મગર કયાકરૂં અબ સીવા જુદા હુવે કોઇ રસ્તા નઝર નહીં આતા આપસે વીદાઅ હોને આયાહું; અલહાસીલ અબુલબકા હીયાને મુસલમી ઔર અબુ ગરદાન ઔર એક જમાઅત મુકારીકે સાથ શબકે વકત નજફસે રવાના હુવે ઔર કુછદીન બાકી રહે. એક કરયેમેં પોહચે રાતકો જો ખાપા સો રહે.

અબુલબકાને જનાબે અમીરૂલ મોઅમેનીનકો ખ્વાબમેં દેખાકે આપ ફરમાતે હુએ કયું અબુલબકા ઇતને દિન મેરે પાસ રહકે તુને મેરા જુદાઇ ઇખ્તેયારકા કિસલિયે તકલીફ સફરકી ઊઠાતા હુએ જહાંથા વહીં ચલાઆ, આકાસે કલેમાતે શફકત વ ઇનાયત સુનતેહી અબુલબકાકા દિલ ભર આયા બે ઇખ્તેયાર હોકર એસા રોએ કે ઊસી આલમમેં ગિરયામેં આંખ ખુલગઈ સાથીયોંને રોનેકા સબબ પુછા ઊનહોંને કૈફીયત બયાનકી ઔર ઊસી વકત નજફે અશરફ પીછે આએ જબ ઊનકી બીબી ઔર લડકીયોંને દેખા મલામત કરનેં લગીં ઇનહોંને ખ્વાબકી હકીકત ઝાહીરકી ઔર અબી અબદુલ્લાહ બીન શહેરયાર કુમીકે યહાં જો ઉલમાએ નજફસેથે ઔર ઉનહીંકે પાસ રોઝએ અનવરકી કુંજી રહતીથી જાકે કુંજીલી ઔર રોઝએ અતહરકી ખિદમતમેં મશગુલ હુએ તીન રોઝકે બાદ એક આદમી એક ખુરજીન પુશ્તપર રખે હુએ મુસાફરોંકી સુરત પીયાદાહ પા આયા ઔર ગુસલ કરકે ઊસી ખુરજીનસે કપડે નિકાલે ઔર લબાસ બદલકર રોઝએ મુનુવ્વરામેં આયા ઔર નમાઝ પડહકર અબુલબકાકો એક અશરફીદી ઔર કહા મેરે વાસતે કુછ ખાનેકો લાઓ વોહ કુછ રોટીયા ઔર પનીર દોગ વ સબઝી બાઝારસે લેઆએ; મુસાફરને કહા યેહ ચીઝે મેં નહીં ખાતા ઇસે તુમ લેજાઓ ઔર અપને અહલો અયાલમેં સરફ કરો ઔર યેહ દુસરી અશરફી લો કુછ રોટીયાં ઔર મુર્ગ ગોશ્ત વ કબાબ તય્યાર કરકે મેરે વાસતે લેઆવ, અલગરઝ નમાઝ પડહકે ઉસ મુસાફરને અબુલબકાકો સાથ લેકે ખાના ખાયા બાદ ફિરાગેતઆમ અબુલબકાસે કહા સોના ચાંદી તોલનેકે સંગ વઝન તુમહેં જીસ કદર મિલ સકેં લેઆઓ અલગરઝ જેહ બીન વાકેફા ઝરગરકે યહાંસે જો ઇસને ઉસામાં ઉલવોક ઘરમેં રહેતાથા જીતને સંગે વઝન મિલે એક ટોકરીમેં રખકે હાઝર કીયા, ઉસ મુસાફરને એક થેલી પુરઅઝ તીલા અપની ખુરજીનસે નીકલી ઔર ઉન સબ સંગ વ વઝનોંકે બરાબર સોના તોલકે અબુલબકાકે દામનમેં રખકે કફશ પહને ઔર ચલનેપર આમાદા હુવા, ઉસવકત અબુલબકાને અર્ઝકી યા હઝરત આપ કૌન બુઝરગવાર હુંએ ઇરશાદ કીયા મેં વોહી શખસ હું જીસને તુઝે ખ્વાબમેં હુકમ દીયા કે અપને મુકામપર ફિરજા, એ અબુલબકા અગર ઇસસે ઝીયાદા સંગે વઝન લાતા તો ઉસીકદર ઝીયાદા પાતા યેહ સુનકે અબુલબકા બેહોશ

હોકે ગિર પડા ઔર વોહ બુઝુરગવાર નઝરોંસે ગાયેબ હોગએ પસ ઇસ દીનદારને ઉસી દૌલતકે બ દૌલત બોહત અચ્છી તરહ અપની બેટીયોંકી શાદીકી મકાન બનાયા ઔર તમામ ઉમર ફારેગુલ બાલ રહા.

મોઅમેનીન મકામે તસવ્વુર ઔર જગહ ખાક ઊડાનેકી હએ જીસ બુઝુરગવારકો અપને એક ખાદીમકા ઇતના લેહાઝ વ પાસ હો કે ઉસકી દરબદરી ઔર ઉસકે અયાલકી ફાકાકશી ગવારા નહીંકી; ફક્ર વ અંદોહસે ખલાસી બખશી ઔર માલે દુનીયાસે ગની કરદીયા ઉસી બુઝુર્ગવારકે અયાલકે સાથ ઇસ ઉમ્મતે જફાકારને કયા કયા મલુક કીયે ઘરસે બેઘર કીયા કુફેસે શામ તક દર બદર ફિરાયા કભી ઇતના આબો તઆમ ન દીયા કે વોહ આવારા વતન વ મુસીબત ઝદા સેરહોકે ખાતે પીતે અકસર ફાકોહીમેં બસર કરતેથે માલે દુનીયા કૈસા ઇનહીં કે બૈતુશશરફમેં જો કુછ પાયા લુટ લીયા—ફિકર અંદોહમેં દિલદારી દિલ જોઇ કે બદલે બરાબર દિલ દુખાનેકી બાતેં કરતેથે અબુલઅકાને તો જનાબે અમીરકી બ દૌલત બેટીયોંકી શાદી કરકે ફકરો ઝહમતસે નજાત પાઇ મકાન રહનેકો બનાયા, ઔર રસુલે ખુદાકી બેટીયોંને અપને વારીસોંકી શહાદતકે બાદભી આરામ ન પાયા બે વારીસ બીબીયાં યતીમ બચ્ચે કભી દરબારમેં બુલાએ ગએ કભી ઝીનદાને સિતમમેં કૈદ હુવે. ચુનાંચે મનકુલ હૈ એ જબ નબીકી નવાસીયાં અલીયો ફાતમાંકી બેટીયાં સુબહસે દો પહરતક દિમશકકે કુચો બાઝારોમેં ફિરાકર ઉસ દરબારમેં જહાં સાતસૌ કુરસી નશીન બેઠેથે સામને યઝીદકે ગુનેહગારોંકી તરહ ખડી કીગઇ તો વોહ શકી એક એક બીબીકો પુછને લગા મનાહાઝેહી વમન તકુનોં યેહ ઔરત કૌન હએ ઔર વોહ ખાતુન કૌન હએ કિસીને કહા હાઝા ઝેનબો વ હાઝેહી ઉમ્મો કુલસુમીન યેહ ઝૈનબ વ ઉમ્મે કુલસુમ હુસયનકી બહને ઔર સકીના વોહ રૂકૈયા હુસન અઠકી બેટીયાં હૈં.

મનકુલ હએ કે યઝીદ પલીદ ઉસવકત શરાબ ખ્વારીમેં મશગુલથા શરાબે ગુરૂરસે ઔરભી મસ્ત હોગયા બીમારે કરબલાકી તરફ મુખાતીબ હોકર જનાબ સૈયદુશશોહદાકી શાનમેં કુછ કલેમાતે નામુનાસિબ કહે આપતો ગિરાની તોકસે બોલ ન સકતેથે જનાબે ઝૈનબ અ૦ આયાતે કુરાનીસે એસી હુજજત ફરમાઇ કે જવાબ દે ન સકા ખામોશ હોગયા ઔર ગુસ્સેમેં આકર હુકમ દિયા કે ઇસ જવાને અલીલકો હમ્મેરે સામને ઝિનદા લાઓ હો સર કાટકર ઇસકે બાપકે કટે સરકે સાથ લગનમેં રખદો જુહીં જલ્લાદને કતલકા ઇરાદા કીયા સૈય્યદુસ્સાજેદાનને ગરદન ઝુકાદી જનાબે ઝૈનબને જો દેખા–મેરે ભાઇકી એક નાશાની રેહગઇથી વોહભી ચલી જાતી હએ તાબેઝબ્ત નરહી ઉસ આલમમેં બેકસીમેં ઔરતો કયા હોસકતાથા દૌડકર અપને ભતીજેસે લિપટ ગઇ ઔર ગરદને તૌકદાર પર અપના ગલા રખકર કહેને લગીં નહીં

હોસકતા કે યેહ ફરઝંદભી શહીદહો ઔર મેં જીતા રહું પહેલે મુઝે કતલકરલે ફિર તુ ઝુલ્મ કરલેના, ગરઝ ઉસ મઝલુમાકે ઇઝતેરાબપર તમામ દરબાર રો ઉઠા. યઝીદકોભી કુછ બન ન આઇ અપને હુકમસે બાઝરહા ઔર કહા કેદીયોંકો જેલમે લેજાઓ, પસ નોકરાને યઝીદને બ રિવાયતે સુરૂરૂલ મોઅમેનીન ઉન અસીરાને મોતહરઅકો ઉસ ખરાબેમેં બંદ કીયા જીસમેં કુફ્ફારે તુરકો દેલમકે કેદી બિકતેથે, જબ યેહ ખબર તમામ શહરમેં આમ હુઇ લોગ બ નઝરે ખરીદારા અપને ઘરોંસે મજલીસકી તરફ ચલે ચુનાનચે ઉનમેં અબ્દુલ્લાહ નામ એક મર્દ હલબીને કરીબ કેદખાનેકે જાકર એક દુખતરે સગીરાકો પસંદ કિયા ઔર ઘર જાકર અપની ઝૌજાસે કહા ચંદ કનીઝેં કહીંસે ઐસી કેદ હોકર આઇ હુએ કે કભી એસે અસીર નુરાની સુરત ન દેખે બાવજૂદેકે અબતર હાલમે હુએં લેકિન અજબ શાનો શૌકત ઉનકે ચેહરએ નુરાનીસે ઝાહિર હુએ માલુમ હોતા હુએ કે ખાનદાને સલાતીન યા મુકર્રેબાને ખુદાસે હુએ ઉનમેં એક લડકીકો મૈંને દેખાકે સરબરહનાં બાલોંસે મું છુપાએ એક મૈલાસા કુરતા પહને હુએ ઉસકાભી ગિરેબાન ફટા દામન ચાક ચાક હે ખાક પર બૈઠી હુએ તુ ચલકર અગર ઉસકો પસંદ કરે ઉસકી કીમત જહાંતક મુમકિન હોગી ઝરૂર માલ લેકર મિસ્લે ફરઝંદ પરવરીશ કરૂંગા, ઝૌજા અપને શૌહરકે સાથ ઉસ ખરાબે તક ગઇ વોહ બાહર ખડા રહા યેહ અંદર દાખિલ હુઇ કયા દેખતી હુએ એક મકાન તીરઓ તારમેં ચંદ બીબીયાં બરહનાસર બાલ બિખરાએ મુંહપર ખાક લગાએ બિસ્તરે ખાકપર બૈઠીં ચુપકે ચુપકે રોરહી હુએં, વોહ ઔરત કરીબ જનાબે ઝેનબ અ૦ જાકર કહને લગી એ બીબી અગર દુશ્વાર નાગવાર ખાતર નહોતો કુછ અપના મતલબે દિલી ઇઝહાર કરૂં, હઝરતને ફરમાયા એ નેકબખ્ત વોહ કોનસા તેરા મતલબ હુએ જો બોઝા તઅબ વ ગમઝદેસે બરઆએગા ઉસ મોઅમેનાને અર્ઝકી મુઝે મુદ્દતસે એક લડકીકી ખ્વાહિશ હુએ સુનતે હુએ કે એક દુખ્તરે ચારસાલા સાહેબ જમાલ તુમ લોગોંમેં અસીર હોકર આઇ હુએ કહાં હુએ પહલે ઉસે દેખલું તો ફિર કીંમતમેં ગુફતગો કરૂંગી. રાવી કહેતા હુએ યેહ કલામ સુનકર જનાબે સકીના અ૦કો ગુમાન હુવા કે શાયદ યઝીદકે ઇશારેસે યેહ ઔરત મુઝે ખરીદને આઇ હુએ ઔર માં બહનાં ઔર ફુફુસે જુદાકર લેજાએગી એસા સદમા હુવા કે કરીબથા રૂહ જીસમે નાઝનીંસે નિકલ જાએ ઔરતો કયા કરતીં જીસ નેઝેપર ઉનકે બાપકા સરથા રોતી હુઇ ઉસી તરફ દોડી કરીબ જાકે ઝમીનપર પછાડેં ખાખાકે ફરયાદ કરને લગી.

યા અબતાહ: ય લઅનાતા હાકઝા અનદલમત અહવાલુનાં મિન બૈરિસ્સ માએ ઇન્ના બનાતકા દેબઅનાં કઝઆ અન્તુ કે વદહેલમે બેઐદી અહલીલ જફાએ, અએ બાબા દનકેલોએ ઝમાનેસે અબ યેહ નોબત પોંહચી હે આપકી બેટીયોંકો અહલેશામ અપની ને દખ્તરો કૂમ સમઝકર ખરીદ કરને આતે હુએં

વોહ ઔરત બોલી મુઝે કોઇ ઔલાદ નહીં એ સાહેબઝાદી આપ પરેશાન નહીં મૈં ફરઝંદોકી તરહ પાલુંગી લમ્બા સમઅતા ઝૈનબા કલામોહા કાલાતીસ કુતી યાકલીઝતુલ અકલે લાયુમઅનાં નબાતુઝ અંબીયાએ, રાવી કહતા હુએ યેહ સુનતેહી જનાબે ઝૈનબકો તાએઝુબ્બ નરહી ફરમાયા એ ગાફિલ ખામોશહો ખુદાકે ગઝબસે ડર યતીમોંકા દિલ ન દુખા કયા નહીં જાનતી કે ઔલાદે અંબીયા કીસીકી કનીઝીમેં જા નહીં સકતી, વોહ મોઅમેના સુનતેહી બેહોશ હોગઇ ઔર કહને લગી એ બીબી આપ યેહ કયા ફરમાતી હુએં કૈસી યતામા ઔર કૈસી દુખતરે નબી મૈં તો આપકો અસીરાને તુર્કો રૂમ સમઝકર ખરીદતી મગર અબ બાતોંસે માઅલુમ હોતા હુએ કિસી નબીકી ઔલાદ હુએં દિલકો ખટકા હોતા હુએ ખુદાકે વાસતે જલદ બતાઇયે કૌન હુએ કિસ પૈગમ્બરકી ઔલાદસે હુએ. જનાબે ઝૈનબને બેસાખ્તા એક આહ ખેંચી ઔર કીસ મુંહસે કહું મૈં કીસ ખાનદાન આલીસે હું અબતો કૈદી હોકર શામમેં આઇહું.

નહનો બની હાશમીન અહલેબૈતે રસુલુલ્લાહ—એ ઝઇફા હમલોગ રસુલઝાદીયાં અહમદકી નવાસીયાં દુખતરાને ફાતેમા ઝહરા હુએં—વહાઝેહીસકીનતો બીનતલ હુસૈને ઔર યેહ લડકી જીસકે ખરીદનેકા તુને ઇરાદા કીયા હુએ અપને બાપકી લાડલી બેટી સકીનાં નામ ખાતુને જન્નતકી પોતી હુએ ઇસકે મઝલુમ બાપ હુસૈનકો તેરે શહેરકે હાકીમને તીન દિનકા ભુખા પ્યાસા શહીદ કીયા ઔર હમકો ઇસ ઝીલ્લત વ ખુવારીસે ઇસ ખરાબેમેં કૈદ કીયા હુએ, સુનતેહી મોઅમેનાં અપના મુંહ પીટકર જનાબે ઝૈનબકે કદમોંપર ગિરપડી ઔર અર્ઝ કરને લગી મઅેં હરગીઝ નહીં જાનતીથી કે આપ લોગ આકાઝાદીયાં ઔર હમારે નબીકી નવાસીયાં હુએ આંખે મેરી ફુટહોં કે આપકો ઇસહાલસે દેખા ઔર ઝબાન મેરી ગુંગીહો કે એસી બેઅદબીકી ઔર એસે કલામ કહે યેહ કેહકર સર પીટતી અપને શૌહરકે પાસ દોડી આઇ ઔર બોલી તુઝે કયા હોગયા કે દુખતરે હુસૈનકે ખરીદનેકી ખ્વાહીશ કરતા હુએ યેહ સબકી સબ મદીનેકી શહઝાદીયાં જીબ્રઇલકી ખુઝાદીયાં હુંય; મદીના તમામ હુવા નબીકા મઝાર બેચિરાગ હુવા દુખતરાને અલી વ બતુલકો અહલેશામ કૈદ કરલાએ હુએં યેહ સુનતેહી વોહ મરદે મોઅમેનીન અપની ઝબાનકો કતાઅ કરકે બીમારે કરબલાકી ખિદમતમેં હાઝર હુવા ઔર બઝબાને હાલ યું મઅઝરત કરને લગા યા મૌલા મૈં નહીં જાનતા કે યેહ લોગ બા વજુદ દાવાએ ઇસલામ અપને નબીકી ઔલાદસે યેહ સલુક કરેંગે આપકો અપને પદરે મઝલુમકે ખુને નાહકકા વાસતા મેરી ઇસ ખતાએ નાદાનીસ્તાસે દરગુઝર કીજીયે, હઝરતને તરહુમ ફરમાકર લોઆબે દહન અપનાં ઉસકી ઝબાન બુરીદાપર લગાયા ફૌરન અચ્છી હોગઈ.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ ૫૦વીં.

દુન્યાકી બેસબાતીકી આયત, ઔર હીકાયત ઉસ ફાસેકકી જીસ્ને હઝરતે મુસા અ૦ કે ઝમાનેમેં હઝરતે રસુલે ખુદા મોહમ્મદે મુસ્તફા સ૦ કી મોહબ્બતકે સબબસે નજાત પાઈ ખાતેમા ફરંગનકી રીવાયત મુસીબત આમેઝપર.

હકસુબહાનહુતઆલા સુરએ મોઅમીનમેં અપને હબીબસે બતૌરે હીકાયત ઇરશાદ ફરમાતા હય; કે હઝબલ મોઅમીને આલે ફીરઔનને બતરીકે હીદાયત કહા અએ મેરી કોમવાલો ઝીંદગાની દુનીયાકી નહીં હય લેકીન માયાએ કલીલ (થોડી ચીઝ) કે લુતફો મઝા ઉસ્કા જલદ ગુઝર જાતા હય, ઔર વબાલ વમઝલેમા ઉસકા બાકી રહજાતા હય, ઔર હમેશા રહનેકી જગેહ આખેરત હય ઊસ્કો કભી ઝવાલ નહીં; પસ ઇસદારે ફાની પર મગરૂર નહો, ઔર સરાએ બાકી છોડકે ઊસ્કો અખતીયાર મત કરો; હઝરાત ઝાહેર હય કે ઇનસાન કી જીંદગાની નાપાએદાર ઔર ઐશો દુનીઆ બે એતબાર હય, કોઈ કીતનીહી ઊમર દરાઝમેં બસર કરેં કીતની લાઝ્ઝત પાવે ઔર મઝેસે કામયાબહો આખર મરના હય ઔર અંજામ કારે ફના હય ઇનસાનકો ચાહીએ કે અપની ઊમરે અઝીઝકો ખુદાકી ઇતાઅત ઔર બંદગીહીમેં બસર કરે ઔ- જો અમર ખીલાફ હય અમલમેં ન લાવે; ગુનાહુંસે અપનેકો બચાતા રહે; અગર કોઇ મઅસીયત સરઝદ હોજાએ તો નાદીમો પશીમાન હોકર ફૌરન તૌબા કરે; હકતઆલા " તવ્વાબુર રહીમ " હય, ઉમ્મેદ કવી હય કે વોહ અપની રહમતે વાસેઆસે ઉસ્કે ગુનાહુંકો બખશદે, અકસર રીવાયતુંસે માલુમ હોતા હય કે કોઇ શખસ ઉમરભર અનવાઅ અકસામ (તરાહ તરાહકે) ગુનાહુંમેં મુબતેલા રહા ઔર ઉસસે એક કારેખૈરહી મરઝાએ ઇલાહીકે મુવાફીક ઝહુરમેં આયા તો હકતઆલાને ઉસે એક હુસના નેકીકે એવઝમેં ઉસકે તમામ

ઉમરકે ગુનાહુંકો બખ્શ દીયા હય; ચુનાંચે મેઅરાજુન નબુવ્વતમેં મનકુલ હૈ કે ઝમાનએ બનીઇસરાઇલમેં એક મરદ ઐસા ગુનેહગાર થા જીસ્ને દોસો બરસ ઉમર અપની ફીસ્કો ફોઝુરમેં બસર કીથી ઔર અનવાએ અકસામકે ફસાદ બરપા કરતાથા, જીસ્સે બંદગાને ખુદાકો તકલીફેં પહોંચતીથી, નાગાહ મોતકા વકત આ પોંહચા જબ મરગયા બની ઇસરાઇલ બહોત ખુશહુએ, શુકરે ખુદા બજા લાએ, લીખા હયકે લોગોંને ઐસી ઇજાએં ઉઠાઇથીકે ઉસ્કે મરનેકે બાઅદ કોઈ ગુસ્લો કફનપર આમાદા ન હુવા મૈયીતકો ઇમીતરહ એક ખરાબ કચરેકી જગામેં ફેંક આએ લેકીન રહમતે પરવરદીગારકો ખિયાલ રખના ચાહીએ જીબ-રઇલકો ખીતાબ હુવા કે મુસાકો બઅદ સલામ પૈગામ પોંહચાઓ કે એક દોસ્ત હમારા દુનયાસે ગુઝર ગયા હય; બનીઇસરાઇલને ઉસકી લાશ એક મુઝબેલેપર ફેંક દી હય તુમ જાકે વોહ મઇયત ઉઠા લાઓ ઔર ખુદ તજહીઝો તકફીનમેં મશગુલહો યાઅને ગુસ્લો કફન દેકર ઉસ્કો દફન કરદો, ઔર સારે બનીઇસરાઇલકો હુકમ કરો જનાઝેપર નમાઝકો હાઝીરહોં કે ઉસ્પર જનાઝેકી નમાજકે પડનેસેં યેહ લોગ ભી બખશે જાએં. કલીમુલ્લાહ ફરમાને ઇલાહી પાતેહી મુઝબલેપર તશરીફ લાએ દેખાકે વોહી મરદે ગુનેહગાર હય જીસને તમામ જીંદગી ગુના-હુંમેં બસરકી ખલકે ખુદાકો તકલીફ દેતા રહા; બહોત મુતહય્યર હુએ કે ઐસે ફાસીકકે વાસ્તે એસા હુકમે ઇલાહી કયું કર હુવ? લેકીન ફરમાને બારીમેં કયા ચારા મુઝબેલેસે ઉઠાલાએ ઔર બઇઝઝતો એહતરામ ગુસ્લો કફન દીયા, ફીર બનીઇસરાઇલકે સાથ નમાઝ પડકે દફન કર દીય; બાઅદે ફરાગત દરગાહે ઇલાહીમેં અરઝકી પરવરદીગારા યેહ બંદા ગુનેહગાર કીસ સબબસે તેરી રહ-મતકા સઝાવાર હુવા? મોઅમેનીન જનાબે મુસાને ફારેગ હોનેકે બઅદ સવાલ કીયા, પહેલે કયું નહીં પુછા? તો ઝાહેર ઉસ્કા સબબ યેહ હય કે પહલે પુછ-નેસે ગુમાન થા કે ખુદાકે હુકમ બજાલાનેમેં દેર હોગી. ઔર એસા નહોકે ખુદાકે હુકમકો નમાના; પસ લેહાઝસે બાઅદ બજાલાને હુકમકે ખુદાસે ઉસ હુકમકી વજાહતકા સવાલ કીયા; તબ વહી નાઝીલ હુઇ યાએ મુસા જીઅકદર બનીઇસરાઇલ ઇસ્કે ગુનાહુંસે વાકીફ હય ઉસ્સે કહીં ઝીયાદા ઉસ્ને ગુનાહ કીયેથે લેકીન એક રોઝ યેહ બંદા ગુનેહગાર તવરેતકો દેખતાથા, એક મકામપર મેરે હબીબ મોહમ્મદ મુસ્તફા જો ઝમાનએ આખેરમેં હોંગે ઉનકે ફઝાએલ લીખ્ખે દેખે; મોહબ્બત મેરે હબીબકી ઉસ્કે દીલમેં પૈદા હુઇ ઔર ઉસ વરકકો જીસપર નામ લીખાથા ઉઠાકર તઅઝીમન આંખોંપર રખ્ખા મૈંને ઉસ અમરે ખૈર ઔર ખલુસે બાતકી (ખાલીસ નેકી) બરકતસે ઉસ્કે બીલકુલ દો સૌ (૨૦૦) બરસકે ગુનાહુંકો બખશ દીયે; ઔર અપને મુકરરબીને ખાસસે કરદાના. મોઅ-મેનીન મકામે ફીકર ઔર તસવ્વુર હય કે ઇસ [illegible] મુસલે ખુદાકે [illegible] યલ લીખે દેખકર એક શખસે ફાસેકો ફાજરકે દીલમે મોહબ્બત પયદા હુઇ ઔર

એક દફેઅ ઈસમે પાકકો દેખકર ઉસ્કી તઅઝીમકી ફક્ત ઈતને હુસને એઅતેકાદ પર દોસો બરસકે ગુનાહ હકતઆલાને બખશ દીએ; ઔર અપને મુકર્રબીનસે ગરદાના, ઔર આપ હઝરાતતો ઈબતેદાએ ઉમરસે ખાતેમુલ અંબીયાકા નામ નગીનએ દીલમેં નકશ રખતે હય ઔર ઉનકી ઔલાદસે હુસન એઅતેકાદ તો કયા જાન નીસારીકા દાઅવા કરતે હય, હકતઆલાકે નઝદીક આપ લોગુંકી કૈસી કદરો મનઝેલત હોગી ઔર ઇ૦ રોઝે કયામત ઉનકી રહમતો કરામતકે મુસ્તહકકો સઝાવાર ઔર કીસ દરજે મુકર્રબે બારગાહે પરવરદીગાર હોંગે, ઔર અહલે બૈતે નબુવ્વતકી મોહોબ્બતો ઉલફતકી અલામત યેહ હય કે જબ ઉન હજરતકે ફઝાયલ વ મુનાકીબ બયાનહો તો ખુદ બખુદ દીલ મસરૂર હોજાએ, ઔર જીસવકત ઉન ખાસાને ખુદાકી મઝલુમી વ મુસીબતકા ઝીકર હો બે ઇખતીયાર કલબ હુઝનો મલાલ (ગમ)મેં આએ, ઔર મહઝુનો દરદનાક હોનેકા નીશાં યે હૈ કે બેસાખતા ચશમુંસે અશ્ક ટપક પડે; ફીલવાકેઅ મોઅમેનીન ઉન હઝરતપર ખુસુસન જનાબે સૈયદુશ શોહદાપર વોહ મુસીબતેં પડી હય જીનકો સુનકે મોઅમીન કયા કાફેરોં કે દીલભી પાની હોગએહેં; ઇનસાનતો ઇનસાન હય—જાનવરાંને સહરાતક આપકે ગમમે રોએ હુંય. ચુનાંચે સાહેબે ખુલાસતુલ મસાએબને અબદુલાબીન અસદસે ઔર ઉસ્ને એક ઝને નસરાનીયાંસે રીવાયત કીહય, ઉસ ઔરતકા બયાં હય જીસ સાલ કરબલાકા વાકેઆ ઝોહુરમેં આયા ઉસ સાલ તુજ્જારકે હમરાહ મૈનેભી ઇરાકકા સફર કીયા થા વકતે મુરાજેઅત (પીછે જાનેકે વકત) મોહરરમ મહીનેકી બારહવીં તારીખકો ઝમીને કરબલાપર મકામ હુવા. વહાં પહોંચતેહી ખુદ બખુદ દીલ ઉમંડને લગા યહાંતકકે જી ચાહતાથા કે ખુબ રોઉં ગુમાન હુવા શાયદ વતનમેં કીસી અઝીઝને કઝા કી હય દફેઅ મલાલકી નીય્યતસે એક કનીઝકો સાથ લેકે સહરાકી તરફ ચલી થોડી દુર ગઇથી કે બહોતસે જાનવરૂંકો દેખા કુછતો બાલાએ હવા નોહા વઝારી કરતે હય ઔર બઅઝે ખાકપર ગીરકે રોતે હય, ફીર એક મકામ પર જમઅ હોકર બહોત શોરો ફીગાર કરતે હય મુઝે ઝનને ગાલીબ હુવા કે ઇન પરીંદાંકા પાદશાહ યહાં મારા ગયા હય યેહ સબ જમઅ હોકે રસ્મે તાઅઝીયત બજા લાતે હય; ઇસી ખીયાલમેં આગે જો બડહી એક બુલંદીપર જો ગઇ એક બડા જંગલ ખુનસે તમામ લાલ નઝર આયા સમઝી શાયદ કોઇ બડા કાફેલા ઉતરાથા અહલે કારવાંને ઇસકદર ગોસફંદ (બકરે) જબહ કીએહેં કે તમામ ઝમીન લોહુસે લાલ હોગઇ થોડે આગે ઔર ગઈ તો આહ આહ કયા દેખતીહું કે કરીબ સો આદમીયુંકે સરાપા ઝખમુંસે ચુર સરકટાએ ઝમીનપર પડે હય; ઉનમેં એક લાશ રૂબ કીબલા ખાકો ખુંનમે ગલતાન એસી હય કે જીસ્કે તનપર સદહા ઝખમ તલવારૂંકે ઔર હજારૂં સુરાખ તીરૂંકે હય, ઔર ઉસ જસદે પારા પારાસે મુશકો અંબર

હી બુ આતી હય; મૈંને કહા યેહ કોઇ શખસ નમાઝમેં યા કાઇ એન સીજદેમેં ઝબહ હુવા હે ઔર ઉસ લાશે બેસરકે પહેલુમેં એક બચ્ચેકી મૈયત દેખી કે ખુન ગલેસે જારીહે ઔર અપના નન્હંનાસા હાથ ઝખમપર રખેહે નજદીક જાકે ગલેસે હાથ ઉઠાયા દેખા ગુલુએ નાજુકમેં એક તીરકા સુરાખહે દેખતેહી દીલ ઊમંડ આયા આંખુસે આંસુ બહને લગા અપની ચાદરસે બદનકા લહુ પોંછકે ઝખમ પર બોસા દીયા ઔર ગલેસે લગા લીયા ઔર રોરો કર મંયને કહા વાએ બેકસી તેરી અએ ફરઝંદે મઝલુમ અગર તેરે માંબાપ તુઝકો ઇસતરહ દેખતે ન મઅલુમ અપના હાલ કયા કરતે? યકીનહય પીટતે પાટતે હલાક હોજાતે, યેહ કહકે બોહોત રોઈ ઔર ઉસ્કે કાતોલપર નફરીનકી; મોઅમેનીન ઉસ ફીરંગનકો યેહ ખબર નથી કે યેહ બચ્ચેને અપને બાપહીકે હથુંપર તીરે સીતમ ખાયા હય ઔર અપની માંહીકે સામને આગોશે અજલમેં સોયા હય, બહરકએફ યેહ નસરાનીયા કહતીહે વોહ લાશ જો કોબલારૂ પડીથી દેખા કે ઉસપર જાનવરાંને સુફેદ રંગ અપને પરૂંકો ખોલે સાયા ફીગન હય, યેહ અમરે અજીબ દેખકે મૈંને કહા માલુમ હોતાહે કે સબ કશતુંકા યેહ સરદાર હે ઔર બેશક મીસલે સુલેમાન બીન દાઉદકે મુકરરેબાને ખુદાસે હય કે જાનવરાંને સહરા ઊસકી લાશ પર પરૂંકા સાયા કીએ હય; ઔર ઉસકી ગુરબતપર રોતે હૈં, કનીઝ બોલી અએ બીબી હઝરતે સુલેમાન પૈગમબર થે ઇન કુશતોંકો ઉનસે નીસ્બત ન દો; મૈને કહા અએ બે બસીરત તુ નહીં જાનતી ? કે સુલેમાનકી હયાતમેં જાનવર ઇતાઅત કરતેથે, ઔર ઇસ બુઝરગકે બઅદ મર્ગભી તાબેદારી કરતેહેં બખુદા યેહ મકતુલ સુલેમાનસે કહીં બેહતર હય, અલગરઝ કાફલેમેં આકે મૈંને સબ બયાન કીયા ઔર કહા તુમ લોગભી ચલ કર દેખો ઔર પહચાનો કે યેહ કુશતે કીસ મુલકકે બાશંદે હય ! અકસર લોગ કાફલેકે જમઅ હોકર આએ ઔર દેખકર કહને લગે યેહ લોગ તો હીજાઝકે રહને વાલે મઅલુમ હોતે હય ઔર દસ્તો પા ઉનકે અહલે મદીનેસે મુશાબા હય; અગર બદનું પર સર હોતે તો બઅઝોંકો પહેચાનભી લેતે મગર યહાંકે જમીનદારૂંસે યકીનન ઉનકા હાલ મુફસ્સલ મઅલુમ હોગા; અલગરઝ ચંદ ઝમીંદારૂંકો બુલાકર જો પુછા કે ઇન લાશોંકા હાલ બયાન કરો ? તો વોહ લોગ કહને લગે આહ આહ હમ લોગ ઉનકા અહવાલ કયા કહે દુસરી તારીખ મોહોરરમકીથી કે હમને દુરસે દેખાકે એક કાફેલા ચલા આતા હય ઉસમેં કુછ અમારીયાં હય કુછ મહમીલે હય ઔર થોડે લોગ નીહાયત શાનો શવકતસે અરબી ઘોડુંપર સવાર ઊનમેં કુછ મુસીન (બુઢે) કુછ કમસીન હય ઔર સબકે સબ ઊન અમારીયાં કો મહમીલોંકો ઇસતરહ અપને હલકેમેં લીએહુએ હય જેસે કોઇ શહજાદીયુંકી સવારીકે એહતેમામમેં ખડે હય, ઔર ઊનસે દુર દુર ચારૂં તરફ ઔરભી સવાર વ પૈદલ હય આખરકો વોહ કાફીલા આકર

ઇસી ઝમીનમેં ઉતરા, ચોથી તારીખકો સરદારે લશકરને હમ લોગોંકો તલબ કીયા જબ હાઝીર હુએ દેખા એક બુઝરગવાર જીસ્કે ચહરએ નુરાનીસે જલાલે શાહાના આશકાર હય એક તીફલ માહે તલઅતકો ઝાનુપર લીએ બીચમેં જલવાગર હય ઓર સબ ખેશો રોફકા પાકીઝા સુરત નેક સીરત જીનકે ચેહરૂંસે સલાહ ઓર તકવા હવેદા હય ગીરદો પેશ ઇસ્તાદા હય હરએક બુઝરગવાર કમાલ લુતફો કરમસે પેશ આયા ઇતનેમેં ઝોહરકા વકત હો ગયા હમને દેખા કે એક જવાન સબઝા આગાઝ આફતાબ સુરત ખેમેસે બરઆમદ હુવા ઓર રૂ બકીબલા ખડે હોકે નીહાયત ખુશ આવાઝસે અઝાન કહી: એક શખસસે પુછા યેહ જવાન રોઅના કોન હય ? ઉસ્ને કહા ઇસી અમીરકા ફરઝંદ અલીઅકબર નામ હે, ગરઝ વોહ સરદાર આગે ખડા હુવા ઓર સબને ઉસ્કે પીછે નમાઝ પઢી, બઆદ ફરાગે નમાઝ ઉસ સરદારને હમકો કરીબ બુલાયા ઓર નીહાયત નરમ ઝબાનીસે ફરમાયા હમ ગરીબુલ વતન અપને શહરો દયારસે આવારા હોકે તુમહારે પાસ ઇસ ઝમીનપર વારીદ હુએ હે અગર રહમ કરનેકી રસમકો હાથસે નદો ઓર મુરૂવ્વતકો કામ ફરમાઓ તો યેહ ઝમીન હમારે હાથ બેઅ કરો (મોલદો)કે હમ ઇસ ઝમીનપર શહર બસાએં, સરદારને યેહ બાતેં અયસી લબો લહજામેં ફરમાઇ કે હમ સબકે દીલ હીલગએ; આંખુમે આંસુ ભરઆએ ઓર ઉસ્કે અઝીઝો અસહાબકો જબ મઅલુમ હુવા કે હમારા સરદાર યહીંકી સકુનતકા કસ્દ રખતા હે અબ વતનકો ન જાએગા સબકે સબ શીદ્દતસે રોને લગે ખયમાંગાહસેભી બીબીયુંકી બચ્ચુંકી રોને પીટનેકી આવાઝ આને લગી, બહરકૈફ હુમેં સાઠ હઝાર દીરહમ કીંમત ઇસ ઝમીનકોદી; ઓર આપને ઉઠકે ચાર હદેં મુકરરરકી; ઓર ફરમાયા જીસ રોઝસે યેહ ઝમીન ખલક હુઇહે ઉસી રોઝસે હકતઆલાને ઇસ જગેહકો મેરે લીએ ઇખતીયાર કીયા હે ઓર ઇસ જગાહકો હકતઆલાને હમારે દોસ્તો વલીઆંકે વાસ્તે જાએ વોરૂદ વ બાઝગશ્ત કરાર દીયા હે ઓર દુન્યા વ આખેરતમેં યેહ ઝમીન ઉનકે વાસ્તે બાએસે અમનો અમાન હે; અલહાસીલ હમ જબ કીંમત લેકે રૂખસત હોને લગે તો ઉસ સરદારને ફરમાયા યેહ ઝમીનભી મેંને તુમકો દો શરતુંપર બખશતાહું, અવ્વલ યેહકે ચંદ કબરેં ખાસ જો હમ ગરીબુંકી યહાંપર બનેગી ઉનપર ઝીરાઅત (ખેતી) ન કરના ઓર જો ઝાયર હમારા નામ પુછતા આએ ઉન્હેં કબરૂંકા નીશાન બતા દેના. દુસરી શરત યેહ હે કે હમારે ઝાયરૂંકો તીન દીન મહેમાન રખના. ઓર ઉનકે સાથ ખુશ ખુલકી વ એહસાનકે સાથ પેશ આના ઓર ઝાયરૂંકો ઇસ જવારમેં કીસીતરહકી ઇઝા પહોંચને ન પાએ, હમને કબુલ કીયા, અલગરઝ તીન દીનકે બાઅદ યાઅને સાતવીંસે ફોજ ફોજ આને લગી, આઠવીંકો તમામ સહરા લશકરસે ભર ગયા ઓર ઇસ જમાઅતે કલીલપર પાની બંદ કરદીયા હરચંદ ઉસ સરદારને ચાહાકે સુલહ કરેં કીસીતરહ મુસાલેહા ન હુવા, અહલે

કુફ્ફા ઉસ્કો બેઅતે યઝીદકી તકલીફ્ દેતેથે ઔર વોહ કલેમા "લાહવલ" પડકે ઈનકાર કરતાથા; તાઆંકે દસવીંકો જંગ ઠહર ગઇ, પહલે ઉસકે રોફ્કા પીરો જવાં ખુબ લડે, બઅદ ઉસકે નોબત બેશો અકરબાકી પોંહેચી હરચંદ અઝીઝોંમેં કઇ લડકે બોહોત કમસીનથે મગર એક એક તીફ્લે સગીર અંબોહે કસીરકો કતલ કરકે શહીદ હોતાથા યહાંતકકે વોહ સભી કતલ હોગયે કોઇ બાકી ન રહા, ખુદ ઉસ સરદારકો અપની જાન દેનેકે સીવા કુછ ચારા ન હુવા રૂખસતકે લીએ ખેમેમેં ગયા ઉસવકત અહલે હરમકે નોહા માતમકી ઐસી સદા બુલંદથી માઅલુમ હોતાથા ઝમીનસે આસમાન તક ઇનસાન વ મલાયક સબકે સબ રોતેહેં, થોડી દેરકે બાઅદ પરદા ઉઠા ઔર વોહ બુઝરગવાર રોતા હુવા બરઆમદ હુવા ઔર અકીલા મેંદાનમેં આયા ભુખ પ્યાસકી શીદ્દત આફ્તાબકી હીદ્દતસે નીઢાલ હોરહાથા દીલપર રફીકુંકે અઝીઝોંકે દાગ બદનપર તીરૂંકે ઝખમથે લડનેકી તાકત કહાંથી ઇસ હાલમેંભી વોહ હુમલા શેરાના કીયાકે દમભરમેં સારી ફોજકો પસપા કરદીયા, લેકીન વોહ દો તીન હુમલુંમેં ખુદભી ઐસે ઝખમી હોગએ કે ઘોડેપર સંભલના મુશકીલ હુવા કસરતે જરાહતસે ઝમીનપર આતે રહે. ઔર ખાકપર આતેહી ઇબાદતે ખાલીકમેં મશગુલ હુએ ઐન સીજદેમેં કીસીને સરકો બદનસે કલમ કરલીયા દફઅતન ખોફ્નાક આંધી ચલને લગી જમીનકો ઝલઝલા હુવા હમ સબ અપને ઘરૂંમેં છુપ રહે શામકો જો આએ દેખા ઉસ સરદારકે ખેમેં જલે પડે હેં ઔર વોહ બીબીયાં જો અમારીયુંમેં મહમીલુંમે સવાર આઇથીં ઔર ઉનકે અઝીઝો અકરબા ઉનકી પરદાદારીમેં કમાલ અહતેમામ કરતેથે વોહ સબ ખ્વાતુને આજમી શુતરાને બેકજાવાપર બાલુસે મુંહ છુપાએ સવાર હેં કોસીકે સરપર ચાદર નહીં ઔર અપને વારીસુંકે ગમમેં જો ખાક ઉડાઇ હય તમામ બદન ગરદો ગુબારસે આલુદા હોગયા હે ઔર વોહ તીફ્લે સગીર જો સરદારકી ઝાનુપર બેઠાથા ઉસ્કો તીરે સીતમ ખાયા હુવા દેખા ઔર વોહ જવાન રોઅના જીસ્ને અઝાનદીથી ઉસકા સર નેઝેપર અલમ પાયા, ઔર એક જવાન કમસીનકો દેખાકે બીમારહે ઔર ઉસી હાલતમેં તોકો ઝંજીરમેં ગીરફ્તાર હે અલગરઝ શહીદુંકે સર નોકે નેઝેપર ચડાકે ઔર બીબીઉંકો બરહના ઉટુંપર બીઠાકર કુફેકી જાનીબ લશકર રવાના હોગયા ઔર એક શુતરકી મેહાર ઉસી કએદી બીમારકે હાથમેં દેકે પૈદલ લેગએ.

ઔર અહલે કુફાને અપને કુશતોકોં તો દફન કીયા મગર ઇન શહીદોંકો યુંહી છોડદીયા, હમલોગ હાકીમકે ખોફસે દફન નહીં કર સકતે હે; ચાહતે હેં કે લશકર દુર ચલા જાએ તો હમ ઉનકે દફનકી તદબીર કરેં, અહલે કાફેલાને પુછાકે તુમ્હેં ઇનકે સરદારકા નામો નસબભી કુછ માઅલુમ હે, ઉન ઝમીનદારૂંને કહા સરદારકી લાશતો વોહી હે જીસપર જાનવર રોતે હે તા વકતે શહાદત નામ

માઅલુમ નથા લૈકીન જબ ઉસ્કા સર કટગયા ઔર ઝમીન હીલને લગીરે ઉસવક્ત એક હાતીફકી ગૈબી આવાઝ સુનીકે વોહ યેહ કહતાથા "અલા કોતેલલ હુસૈન અલા ઝોબેહલ હુસન" અય્યોહન્નાસ આગાહ હોકે હુસૈન પીયાસા કતલ હોગયા અએ અહલે ઝમીન વાકેફ હોકે હુસન તીશનલબ ઝબ્હ હોગયા, અહલે કાફેલા નામ સુનતેહી પીટને વ ખાક ઉડાકે કહને લગે હુસૈન તો સારે હીજાઝો વસરબમે સીવાએ ફરઝંદે રસુલકે ઔર કોઇ નહીં હૈ— અલીકા પીસર ફાતેમાકા લાલ મારા ગયા; વોહ ફીરંગન જબ ઇસ વાકેઆએ મુફ્ઝેઅલસે મુત્તલેઅહુઇ દોડકર લાશે અકદસપર ગીરપડી ઔર બોલી અએ આકા ગવાહ રહના મેં મુસલમાન હુઈ રોઝે કયામત મેરી શફાઅત કરના, ઔર હઝરતકા ખુન લેકર અપને માથે પર મલલીઆ ઔર અરઝ કરને લગી અએ મૌલા જબ રોઝે કયામત હકતઆલાકો તુમારી માદરે ગીરામી અપની પેશાની ખુન આલુદા દીખાએગી ઉસવકત મૈંભી અપના માથા લહુ ભરા દીખાઉંગી, કુલ અહલે કાફલા લાશકે ગિરદ હલકા બાંધકે ઇતના રોએ વ પીટે ઔર ઇસકદર સીનાઝની કિ કે હરએક ગશ ખાકર, ગીર ગીર પડા.

અલા લાઅનતુલ્લાહે અલલ કવમિઝઝાલેમીન.

અલહમદોલિલ્લાહ ખુદાના કરોડો શુકર

કે આ કીતાબ છપાઇને પુરી થઇ, ખુદાવંદે કરીમ કબુલ કરે, આ કીતાબ હદીકએ શહાદતનો ૩ જો ભાગ કરવાનો હતો કેમકે અમોએ હદીકએ શહાદતમાં લખેલ છે કે તે ૧૦૦ મજલાસોના કરીશું, તેમાં પહેલા તથા બીજા ભાગમાં ૪૦ મજલાસ છે, તો તે પછીના ૬૦ મજલીસનો ૩ જો ભાગ કરતે, પણ એકજ નામનો કીતાબના ઝાઝા ભાગ કરવાથી લોકોના ધ્યાનમાં બરાબર આવે નહીં અને પહેલે જે કીતાબ છપાણી તેજ સમજીને લીએ નહીં કે **હદીકેશહાદત** તો અમારી પાસે છે, અને આ નવો ભાગ છે એમ ખાયાલ કરે નહી, તેથી અમોએ આનું નામ **બહરૂલ મસાએબ** રાખી જુદીજ કીતાબ બનાવી છે.

લી૦ હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ
ભાવનગરી. હાલ અમદાવાદી.

જાહેર ખબર.

ખુદાની બેહદ તઅરીફ અને અહલેબયતે અ◦ ઉપર બેશુમાર સલવાત બાદ અરજ કે-દુન્યામાં આવી આખેરત કમાઇને જાય તેનેજ અકલમંદ અને પોતાનો ખયરખાહ સમજવો, તો આખેરતને કમાવાના સાધનો અહકામેદીનથી વાકેફ થવું, પયગમબરો ઈમામો અને આબાદો વીગેરેના અહવાલ જાણવા, નસીહતના કલામો અને પરહેઝગારીની બીનાથી વાકેફ થવું વો◦છે, તો એ બાબતોના ચોપાનીયા અને કીતાબો સોળ વરસ થયાં અમો પ્રગટ કરીએ છીએ જેનું મોટું લીસ્ટછે. અરધોઆનો મોકલીને મંગાવે.

તમામ બીરાદરો પંજેતનેપાક અ◦ને માનવા વાળા મોહીબ્બોને અરજ કરવાની રજા લેવામાં આવે છે કે આપ ઉત્તેજન નહીં આપો તો તેનો બોહળો ફેલાવો કેમ થશે? અને ગરીબોને જે ઓછી કીમતે લાભ મળે છે તે ચાલું કેવી રીતે રહેશે? માટે દરેક સાહેબે મકદુરે કીતાબો અને ચોપાન્યા વકફ કરવાં જોઈએ, તેથી અમારૂ કામ ચાલે, ગરીબોને ફાયદો પહોંચે તમોને સવાબે અઝીમ થાય.